

fe. 1652

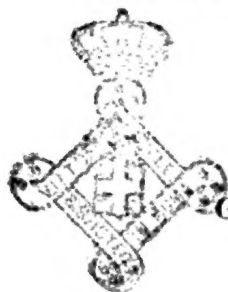
ΑΙΣΧΥΛΟΣ.

ÆSCHYLI

TRAGŒDIÆ SUPERSTITES

ET

DEPERDITARUM FRAGMENTA

EX RECENSIONE

G. DINDORFII.

TOMUS II.

ANNOTATIONES.

OXONII,

E TYPOGRAPHEO ACADEMICO.

MDCCCLXI.

AGAMEMNON.

C. G. Schuetzii Prolegomena.

AGAMEMNONEM a Clytæmnestra ejusque adultero, eodem die quo redierit in patriam, occisum esse, jam ante Æschylum Homerus auctor fuerat. Cui si credimus, Agamemnon uxorem ad bellum Trojanum proficiscens probo cuidam et spectatæ fidei viro, eique *δοιδῶ* commendaverat, cujus monitis non magis, quam ipsa animi sui indole, utpote quæ per se bona esset, Clytæmnestra sublevata diu fortiter restitit Ægisthi precibus ad indignum adulterii facinus eam sollicitantis. Postea vero Ægisthus istum *δοιδῶν* in desertam insulam deportavit, eoque sibi ad expugnandam reginæ pudicitiam viam munivit (Odyss. Γ, 464 sqq.) Quam cum deinde sibi morigeram habuisset, consilium cepit Agamemnonis, cum primum rediisset, insidiis interficiendi (Odyss. Δ, 91.). Itaque duobus auri talentis conduxit speculatorem, qui redditum Agamemnonis observaret. Is totum fere annum excubias agens, diligenterque ne se effugeret, cavens, tandem, ubi eum procul advenientem conspexerat, ilico Ægistho nuntiavit. Re comperta Ægisthus viginti robustos homines in insidiis constituit, regemque convivio exceptum adortus est. Pugnaque inter utriusque socios coorta, et Agamemnon trucidatur, et socii ab utraque parte mutuis cædibus conficiuntur (Odyss. Ζ, 150 sqq.). Tristem hunc vitæ exitum ipse Agamemnon Ulyssi flebiliter narrat, ad inferorum sedes delapso. Se nihil tale opinantem, suum potius adventum liberis famulisque gratum fore sperantem, sceleratæ uxoris dolo captum atque ab Ægistho ad exitiales epulas vocatum fuisse. Ibi se sociosque circa craterem mensasque plenas trucidatos concidisse, ipsumque moribundum jam frustra manus ad gladium intendentem audivisse miserabilem Cassan-

dræ vocem, ad latus suum a dolosa Clytæmnestra interfectæ. Hæc igitur est Homerica rei narratio, quam Æschylus multis modis immutavit. Æschylus enim Iphigeniæ mactatione Clytæmnestram, ut maritum ulcisceretur, incensam esse perhibet; hanc autem fabulam Homerus prorsus ignorat. Æschylus Agamemnonis reditum ab excubitore, cui Clytæmnestra hoc negotium dedisset, observari fingit: Homerus ab Ægisthi speculatore pecunia ad eam rem conducto. Æschylus cædem Agamemnonis in ipsius ædibus perpetrata ostendit, Homerus contra in Ægisthi domo occisum esse narrat. Æschylus in balneo, singulari quodam strategemate, indusio scilicet quod manicas non haberet irretitum ipsius Clytæmnestræ manu occisum; Homerus autem inter convivium ab delecta manu armatorum ex insidiis circumventum esse dicit. Pindarus Pyth. 11, 26, Agamemnonem a Clytæmnestra Argis una cum Cassandra interfectum scribit; utrum vero illud ira propter filiam a patre immolatam accensa, an adulteri monitis adducta fecerit, in dubio relinquit.

Scenam dramatis Argis esse ante regias Agamemnonis ædes Æschylus ipse diserte notavit. Ac speculator ille quidem in tecto palatii excubiarum causa constitutus erat. Chorus vero, reliquæque personæ in platea s. area ante regis palatium partes suas agebant.

Actio autem fabulæ matutino diei tempore incipit; quod e v. 25. colligitur, ubi speculator se reginam e somno excitatum ire declarat.

Speculatorem illum, qui prologum agit, Agamemnonis *θεράπων* fuisse significat Græci argumenti scriptor; cujus verbis in quibusdam libris additur: *οὐχὶ ὁ ἀπὸ Αἰγίσθου ταχθεὶς φύλαξ*. Sed ipse, nec quis sit, nec a quo ignem aut facem, expugnatae Trojæ indicem, observare iussus sit, commemorat.

Præconi, ut recte observat Stanleius, Græci argumenti auctor nomen Talthybii suo Marte apposuit; nam apud Æschylum nullum est. Et quare Talthybii potius quam Eurybatis ei affinxerit, incertum est. Apud Senecam in Agamemnone is nuntius, qui Trojæ excidium et Græcanicæ classis naufragium Clytæmnestræ indicat, Eurybates dicitur. Uterque et Talthybius et Eurybates præcones erant Agamemnonis, quorum apud Homerum multa mentio.

Ceterum in edd. Turn. et Steph. personis hujus dramatis

annumerabatur Ἄγγελος, cui tribuebantur ista, quæ v. 268 sqq. dicuntur; quæ choro tribuenda esse recte Stanleius intellexit, nuntiumque illum e numero personarum circumscribendum esse vidit.

Scena longam urbis plateam repræsentabat, passim aris deorum ornata, cf. v. 91 sqq. cujus in anteriore parte visebatur Agamemnonis regia. cf. v. 3. 529. SCH.

Actam hanc fabulam esse Philocle archonte olymp. 80, 2. choregumque fuisse Xenoclem Aphidnensem argumenti Græci scriptor prodidit. Tetralogia ex quattuor fuit fabulis composita, Agamemnone, Choephoris, et Eumenidibus et Proteo satyrico.

2. μῆχος Valckenarius ad Herodot. 4, 150. Libri μῆκος, quod scholiasta explicat τῶν κατὰ τὸ μῆκος τῆς ἐτείας φρουρᾶς.

ἦν T. Steph. ἦν Turn. δ' ἦν M. Guelf. δ' ἦν Ald. δ' ἦν Rob. Scholiasta, γράφεται, μῆκος δ' ἦν κοιμώμενος. Sic hæc scholiastæ verba scripta sunt in ed. Steph.: aliter in Rob. μῆκος δ' ἦν: ἦν ἐπὶ μῆκος κοιμώμενος. μῆχαρ aliquoties dixit Æschylus: μῆχος post Homerum aliosque Euripides Androm. 536.

3. ἀγκαθεν] *Desuper*. Contractum ex ἀνέκαθεν, quod ab ἀνεκας. Lexic. Seguiet. ap. Bekker. p. 337. Ἄγκαθεν. κατὰ ἀποκοπὴν ἀντὶ τοῦ ἀνέκαθεν. οὕτως Αἰσχύλος. Hesych. Ἀγρίαθεν. ἀνέκαθεν. Αἰσχύλος. ubi recte Flor. Christianus, Ἄγκαθεν. Minus bene explicat scholiasta ἀνωθεν, ἐξ ἀρχῆς. (quo sensu interdum ponitur. Vid. Phrynich. p. 116. Thom. M. p. 79. Wessel. ad Herodot. p. 80.) Eumen. 375. ἀγκαθεν βαρυνπεσῇ καταφέρω ποδὸς ἀκμάν. Choeph. 424. Ἐπασσυντεροτριβῇ χερὸς ὀρέγματα Ἄνωθεν, ἀνέκαθεν. Sed in Eumen. 80. ἀγκαθεν est ab ἀγκάς. BLOMF.

κυνὸς δίκην] Æschyli ætate comparatio a cane ducta, non magis ignobilis erat, quam HomERICA similitudo ad Ajacis fortitudinem designandam ab asini indolentia petita. Hac imagine igitur summa in vigilando fides et assiduitas designatur. cf. v. 607. SCH.

4—6. Hos versus citat Achilles Tat. Isag. in Arati Phæn. p. 122.

5. θέρος βροτοῖς] βροτοῖς θέρος Ven. Flor. T.

6. λαμπροὺς δυνάστας] Solem ac Lunam intelligit quos Vir-

gilius sub Liberi et Cereris nomine sic alloquitur, Georg. 1, 5. vos, o clarissima mundi Lumina, labentem caelo quae ducitis annum. δεσπότην κόσμον solem appellat auctor Orphic. Hymn. 7, 16. SCH. Cf. Genes. 1, 16. BLOMF.

7. ἀστέρας ὅταν φθίνωσιν, ἀντολάς τε τῶν] Versus spurius, notatus a Valckenario ad Eurip. Phœn. 506.

ὅταν] ὅτ' ἂν Guelf. Ald. Rob.

10. ἀλώσιμος βάσις, Rumor capturam indicans. Theb. 632. 'Αλώσιμον παιᾶν' ἐπεξιαχάσας. Pæana capturam celebrantem. BLOMF.

κρατεῖ codices et Rob. quod restituendum. κρατεῖν Ald. Turn. "Sensus est, sic enim jubet mulieris animus viriliter ferociens et sperans. κρατεῖν jubendi significatione dictum ut ap. Eurip. Hecub. 282. οὐ τοὺς κρατοῦντας χρὴ κρατεῖν ἂ μὴ χρεῶν." WELLAUER.

11. ἀνδρόβουλον] Virilia iniens consilia. Phrynich. Appar. Soph. p. 19. huc respicit. Ἀνδρόβουλος γυνή. ἡ ἀνδρὸς βουλευματα βουλευομένη· ἀνδρὸς δὲ τοῦ κατ' ἔπαινον λεγομένου. Sophocl. ap. Stob. 73. p. 311. Grot. Κατ' ὄρφανόν γὰρ οἶκον ἀνδρόφρων γυνή. Eurip. Orest. 1203. Ὡ τὰς φρένας μὲν ἀρσένας κεκτημένην, τὸ σῶμα δ' ἐν γυναιξὶ θηλείαις πρέπον. Sallust. B.C. 26. Sempronia, quæ multa sæpe virilis audaciæ facinora commiserat. ubi vid. Wass. Vellei. Pat. 1, 1. Electra virilis animi femina. ubi vid. interpp. BLOMF.

ἐλπίζω Ald. Turn. ἐλπίζων Guelf. ἐλπίζον codd. reliqui et Rob. recte.

12. εὐτ' ἂν δὲ] His verbis respondet apodosis v. 18. καλῶ τότ'—, oratione propter parenthesin intercedentem liberius conformata.

δὲ] γε superscr. in Fl. a manu antiqua.

16. ὅταν] ὅτ' ἂν M. Guelf. Ald. Rob.

ὅταν—δοκῶ] Quando cantare aut vociferari institui. SCH.

17. ἀντίμολπον ἄκος ὕπνου] Remedium quod contra somnium cantando fit. Eurip. Med. 1173. Εἴτ' ἀντίμολπον ἦκεν ὀλολυγῆς μέγαν Κωκυτόν. i. e. Κωκυτόν—ὅς μέλπεται ἄντιος ὀλολυγῆς. BLOMF.

ἐντέμνω, Medicamentum paro. Herbas concido. "Sic in Choeph. 537. Ἄκος τομαῖον ἐλπίσασα πημάτων. Eurip. Androm. 120. εἴ τι σοι δυναίμαν ἄκος τῶν δυσλύτων πόνων τεμεῖν. ubi schol. Τεμεῖν. ἀπὸ τῶν ρίζοτομούντων ἢ μεταφορά. Pindar. Pyth.

4. 393. ἀντίτομα στερεᾶν ὀδυνᾶν. Schol. ἀντίτομα δὲ εἶπε τὰ ἀλεξιφάρμακα, κατὰ μεταφορὰν τὴν ἀπὸ τῶν ῥιζοτόμων. ἀπλούστερον δὲ τῇ ἱατρικῇ χρῶμενοι, τὰ πολλὰ τῶν παθημάτων ῥίζαις ἀπεθεράπευον, ὡς τέμνοντες ἐπετίθεσαν, ὡς Πάτροκλος (Iliad. A. 846.) ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν, Χερσὶ διατρίψας.—ἀντίτομον φάρμακον est id remedium, quod secatur et paratur, ac præbetur alicui adversus morbi dolores et vim. Eurip. Alc. 982. οὐδ' ὅσα Φοῖβος Ἀσκληπιάδαις ἔδωκε Φάρμακα πολυπόνοις Ἀντιτεμὼν βροτοῖσι." Hæc notavit Stanleius. Adjice Ruhnken. ad Hom. H. Cer. 229. Jacobs. Animadv. ad Eurip. p. 36. Noster Suppl. 803. Τὴν' ἀμφ' αὐτᾶς ἔτι πόρον τέμω γάμον καὶ λυγῆρια. Hippocrat. περὶ εὐσχημ. p. 16, 12. μαλαγμάτων γένεα —ποτήματα τέμνειν δυνάμενα, qui locus subobscurus sic construendus videtur. Ex his patebit vis vocabuli ῥιζοτόμος, *qui medicinam ex radicibus sectis parat*. Diversas glossas male confusas habent Photius et Suidas. Τέμνουσι φάρμακον. τιμῶσιν. ἡγούνται. οὕτως ἄλλοι τε καὶ Ἱεροκλῆς. BLOMF.

18. κλαίω] Scribendum κλάω.

22. In Ald. post λαμπτήρ et post νυκτὸς comma positum est, in Turn. post λαμπτήρ. Interpunctione caret Rob. Cum Turnebi interpunctione consentit scholiasta, qui annotavit, ἐκ νυκτὸς ἡμέραν ἡμῖν διδούς. Quod non potuit omisso ἐκ dici.

ἡμερήσιον plerumque ita dicitur ut significet quod unius diei est: rarius diurnum significat, oppositam nocturno. Hippocr. p. 595, 21. τὰ μὲν ἡμερήσια τρυχία—quibus τὰ δὲ νύκτωρ ὀρπονίτ. Polyb. 9, 13, 6. τὰς ἡμερησίου καὶ νυκτερινὰς πορείας. Ad hujus adjectivi similitudinem dictum est νυκτερήσιος, quod Aristophani Thesm. 204. restituit Dobræus γυναικῶν ἔργα νυκτερήσια, ubi libri νυκτερείσια ex eadem corruptela, qua apud Lucianum vol. 2. p. 257. χρησμὸς νυκτερήσιος in libris quibusdam in νυκτερείσιος et νυκτερίσιος est corruptus.

23. φάος] νῦν φῶς V. Fl. T.

25. τοῦ τοῦ] Interjectiones lætantis: quamobrem τοῦ τοῦ scribendum ex præcepto grammaticorum, de quo dixi in Thesaurο Stephani vol. 4. p. 623. "Exclamationem τοῦ, τοῦ ante v. 22 rejicit Hermannus. Nolle factum. Excubiator primum faciem salutatur, dein Clytæmnestram hac exclamatione expergefacerere vult." BLOMF.

26. σημαίνω T. Steph. σημαίνω errore solemnī M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

27. εὐνῆς] εὐνήν G. Ald.

ἐπαντε(λασαν] *Easurgentem*. Eadem locutione utitur Eurip. Herc. F. 1052. Κεχυμένως (εὐνᾶς) ἐπαντέλλει, et Phœniss. 105. Ποδὸς ἶχνος ἐπαντέλλων (*attollens*). ABRESCH. Choeph. 280. Λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσφ. Ceterum notavit Stanleius, media nocte captam fuisse Trojam, collatis Eurip. Hecub. 902. Virgil. *Æn.* 2. 265. BLOMF.

29. ἐπορθιάζειν] ἐπορθριάζειν M. Guelf. Ald. ἐπ' ὀρθριάζειν Rob.

30. ἀγγέλλων] ἀγγέλων Fl. M. Ald.

32. εὖ πεσόντα] *Prospero successu usa*. Metaphora a talis desumpta, de qua vid. ad proximum versum. Proverbium apud schol. quod ex Sophocle citat scholiasta ad Eurip. Orest. 602. Ἀεὶ γὰρ εὖ πίπτουσιν οἱ Διὸς κύβοι. cf. Diogenian. 1, 58. Locum sic vertit Hadrian. Junius Animadv. 2, 4. ubi plura de talorum jactu, *Cecidisse res heriles prospere dabo*. BLOMF.

33. τρίς ἕξ] Summus jactus in ludo tesserario, in quo tribus tesseris ludebatur. Photius et Suidas, Τρίς ἕξ, ἢ τρεῖς κύβοι. οἱ μὲν τρίς ἕξ νίκης, οἱ δὲ τρεῖς κύβοι, κενοί. καὶ τὸ παρ' Εὐριπίδῃ τοιοῦτον (Teleph. fr. 14.) Βέβληκ' Ἀχιλλεὺς δύο κύβῳ καὶ τέσσαρα. τριῶν γὰρ ὄντων τῶν ἀναρρίπτουμένων βόλων, (Nota grammatici senarium) δύο μὲν κενοὺς αὐτόν φησι βάλλειν, ἕνα δὲ τὸν τέταρτον—ὅτι δὲ ὁ τρίς ἕξ βαλὼν κατῶρθον, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι παρίστησι. Τὰ δεσποτῶν γὰρ εὖ πεσόντα θήσομαι, Τρίς ἕξ βαλοῦσης τῆς ἐμῆς φρυκτωρίας. Zenob. 4. 23. ἢ τρίς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους· ἢ παροιμία παρὰ Φερεκράτει ἐν Μυρμηκανθρώποις. κεῖται δ' ἐπὶ τῶν ἀποκινδυνευόντων. τὸ μὲν γὰρ, τρίς ἕξ, τὴν παντελῇ νίκην δηλοῖ. τὸ δὲ, τρεῖς κύβοι, τὴν ἥτταν. πάσαι γὰρ τρισὶν ἐχρῶντο πρὸς τὰς παιδιὰς κύβοις, καὶ οὐχ ὥς οἱ νῦν, δύο. ἔστι δὲ ὁμωνυμία. κύβον γὰρ ἔλεγον ἰδίως αὐτὸν τὸν ῥιπτούμενον, ὅτε πλήρης ἐστί, καὶ μή. τοὺς δὲ κύβους τὰς τοιούτους οἱ Ἴωνες καλοῦσιν οἶνας (Angl. *Pips*) καὶ τὴν παροιμίαν οὕτως ἐκφέρουσιν Ἡ τρίς ἕξ, ἢ τρεῖς οἶνας. (Cf. Photium et Suid. v. Ἡ τρίς ἕξ.) Hunc locum etiam exhibet Schol. Platon. p. 245. sed corrigit Salmasius ad Flav. Vopisc. Procul. p. 759. κύβον γὰρ ἔλεγον διχῶς· αὐτὸ τὸ ῥιπτούμενον, καὶ ὁ πλήρης ἐστί καὶ μή. Epicharmus Stobæi 69. p. 289. Τὸ δὲ γαμῆν ὁμοῖον ἐστί τῷ τρίς ἕξ ἢ τρεῖς κύβους Ἀπὸ τύχης βαλεῖν. Hic jactus apud Latinos *Venus* dicebatur. Vid. Cruq. ad Horat. Carm. 2. 7, 25. BLOMF.

φρυκτωρίας] *Facis accensionis*. Minus recte Stanleius, *Spe-*

culatio. Hesych. Φρυκτωρία· πυρκαῖα, πυρσεῖα, λαμπάς, καύσις. Harpocrat. Φρυκτωρεῖν ἐστὶ κυρίως τὸ διὰ πυρσῶν ἀνατεινομένων σημαίνειν ὀτιοῦν. Δείναρχος ἐν τῇ Αἰσχίνου συνηγορίᾳ κατὰ Δεινίου. Thucyd. 3, 22. φρυκτοὶ τε ἤροτο ἐς τὰς Θήβας πολέμοι. παράνισχον δὲ καὶ οἱ ἐκ τῆς πόλεως Πλαταιῆς ἀπὸ τοῦ τείχους φρυκτοὺς πολλοὺς, πρότερον παρεσκευασμένους ἐς αὐτὸ τοῦτο, ὅπως ἀσαφῆ τὰ σημεῖα τῆς φρυκτωρίας τοῖς πολεμίοις εἴη, καὶ μὴ βοηθοῖεν. cf. c. 80. et 2, 94. BLOMF.

36. βούς ἐπὶ γλώσση] Proverbium notissimum de iis qui pecunia corrupti ea tacent, quæ eloqui et prodere deberent: translatum deinde ad illos, qui propter timorem sive ob mulctæ metum libere loqui non auderent. Et hanc quidem rationem hic valere, e reliquo speculatoris sermone colligitur. Cum enim fido sit in Agamemnonem animo, non profecto in eum corruptelæ suspicio cadit. Suidas. Βοὺς ἐπὶ γλώττης. ἐπὶ τῶν μὴ δυναμένων παρῆρσιάζεσθαι· ἢ διὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ ζώου, ἢ διὰ τὸ τῶν Ἀθηναίων νόμισμα βοῦν ἔχειν ἐγκεχαραγμένην, ὅπερ ἐκτίνειν ἔδει τοὺς παρῆρσιζομένους. Eadem habet Hesych. Cf. etiam Polluc. 9. 62. Athen. 12. 12. e Menandri Piscatoribus, ubi quosdam exules Heracleotas induxerat, hunc versum affert: παχὺς γὰρ ὅς ἐκει· ἐπὶ στόμα, quem Casaubonus in eandem sententiam interpretatur. SCHUTZ. Suidas, Hesychius et Zenobius eadem fere verba repræsentant. Vid. Synes. Ep. 153. Polluc. 9, 62. Julian. Or. 7. p. 218. τὸν βοῦν δὲ ἐπιτίθημι τῇ γλώττῃ. Dubitari possit an ad Atheniensium nummos respexit. Theognis 813. Βοὺς μοι ἐπὶ γλώσσης κρατερῶ ποδὶ λάξ ἐπιβαίνων Ἰσχεῖ κωτῶλειν, καί περ ἐπιστάμενον. Nescio an origo proverbii ex more trahenda sit, quem habuerint veteres nummos in ore tenendi, quos ex venditione mercium suarum colligerent: vid. Casaubon. ad Theophrast. p. 194. Paullo aliter, fere eodem tamen sensu, Sophocl. Œd. Col. 1051. ὦν καὶ χρυσέα κλεῖς ἐπὶ γλώσσῃ βέβακεν· ubi vid. schol. BLOMF.

37. οἶκος — λῆξειεν] Haud obscure tangit Clytæmnestræ adulteria. SCH. Simili ratione Eurip. Androm. v. 924. δόμοι φθέγμ' ἔχοντες, et Hippol. 1074. ὦ δώματ' εἴθε φθέγμα γηρούισθέ μοι. Idem Hec. 836. εἰ μοι γένοιτο φθόγγος ἐν βραχίوسي καὶ χερσὶ. Nec disparile illud Aristæn. 1, 10. εἴθε ὦ δένδρα καὶ νοὺς ὑμῖν γένοιτο καὶ φωνή. Ipsam h. l. phrasin habes in Soph. Electr. 551. φαίει δ' ἂν ἡ θανούσα εἰ φωνὴν λάβοι. Eurip. Iphig.

Taur. 52. nec non Lucian. de luctu p. 431. πρὸς ἃ ὁ νεκρὸς αὐτὸς ἀποκρίναιτ' ἂν εἰ λάβοι φωνήν. ABRESCH.

38. λήθομαι] *Obliviscor*. Interpretes ad unum vertunt *non intelligentibus lateo*. Sed in media voce nihil aliud significare potest quam *obliviscor*; ut apud Homerum, σὺ δὲ λήθῃαι. Quare vertendum, *iis qui hæc cognita habent, lubens equidem loquor, ignorantibus vero, eorum quæ vidi obliviscor*, i. e. me oblitum esse fingo; quod eodem recidit ac Plautinum illud, *Næ tu hercle, si te Dii amant, linguam comprimes Posthac: etiam illud quod scies, nesciveris: Ne videris quod videris*. Hanc interpretationem firmat Herodoti locus 4, 43. τοῦ ἐπιστάμενος τὸ οὖνομα, ἐκὼν ἐπιλήθομαι. Eurip. Hipp. 467. ἐν σοφοῦσι γὰρ Τάδ' ἐστὶ θυητῶν, λανθάνειν τὰ μὴ καλὰ. BLOMF.

40. Locutio ista δέκατον μὲν ἔτος τόδε indicat novem annos fuisse absolutos, decimum tunc agi, quod pluribus ostendit Stanleius. Troja scilicet capta est decimo anno ineunte, non absoluto. Homer. Od. E, 105. διζυρώτατον ἄλλων Τῶν ἀνδρῶν, οἱ φάστν περί Πριάμοιο μάχοντο Εἰνάετες, δεκάτῃ δὲ πόλιν πέρσαντες ἔβησαν Φοῖκαδ'. BLOMF. V. Boeokh. in annot. ad Marmor. Parium in Corp. Inscr. vol. 2. p. 327. 328.

ἐπεὶ] *Ex quo*. ἀφ' οὗ. Hesych. Plena locutio videtur esse ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεὶ. Herodot. 7, 69. καὶ Περσέων φρουρὴ ἐν αὐτῷ κατεστήκει ὑπὸ Δαρείου, ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου, ἐπεὶ τε ἐπὶ Σκύθας ἐστρατεύετο. Vid. infra 955. Choeph. 507. ἐπεὶ μολὼν Ματρόθεν κελάδησε. *ex quo, matris utero relicto, vagiit*. Pindar. Ol. 1, 39. τοῦ μεγασθενῆς ἐράσσατο γαῖαοχος Ποσειδᾶν, ἐπεὶ νιν καθαροῦ λέβητος ἔξελεν Κλωθῶ. Soph. Ajac. 490. τοιγαροῦν, ἐπεὶ Τὸ σὸν λέχος ξυνήλθον εὖ φρονῶ τὰ σά. BLOMF.

43. δῖθρονος καὶ δίσκηπτρος τιμῇ, dicitur de Atridis quorum uterque rex erat. Ut infra 109. δῖθρονον κράτος. δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι Sophocl. Aj. 252. βασιληῖδα τιμάν pro imperio dixit Euripides Hippol. 1276. ex Homer. Iliad Z, 193. Thucyd. 1, 132. ἀνδρα γένους τε τοῦ βασιλείου ὄντα καὶ ἐν τῷ παρόντι τιμὴν ἔχοντα. Πλείσταρχον γὰρ τὸν Λεωνίδου, ὄντα βασιλέα, καὶ νέον ἔτι, ἀνεψιὸς ὢν, ἐπετρόπευεν. Ceterum eodem fere modo Διώθεν interponitur Choeph. 304. Ἄλλ' ὦ μεγάλαι Μοῖραι, Διώθεν Τῇδε τελευτᾶν, ἥ τι τὸ δίκαιον μεταβαίνει. BLOMF.

44. Ἀτρειδᾶν] Scribendum Ἀτρειδῶν ex Ald. Turn.

45. χιλιοναῦταν] *Mille navibus vectum*. Paullo durius dic-

tum pro χιλιόναν. Stanleius confert Eurip. Iph. T. 140. σὸν κόπη χιλιοναύτη. Androm. 106. Εἰλέ σ' ὁ χιλιόναυς Ἑλλάδος ὤκτις Ἀρης. et Orest. 352. Monet autem hunc numerum non ad amussim esse. Homerus naves ponit 1186. quam classem Thucydides vocat χιλίων καὶ διακοσίων 1, 10. ubi vid. Duker. BLOMF. Qui χιλιοναύτην scripsit. Mihi servandum videtur χιλιοναύταν. Alia enim hujus Dorismi ratio est quam quem præcedente versu libri plerique exhibent Ἀτρειδᾶν. γρ. Ἴλιον ναύταν M. Fl.

46—1121. om. Ven.

47. στρατιώτην] στρατιώτην Ald. Rob.

ἄρωγάν] Scribendum ἄρωγὴν cum Blomfieldo.

48. κλάζοντες] κλάξαντες Fl. T.

49. αἰγυπῖων] Respicere videtur partim ad Iliad. Π, 428. Οἱ δ' ὥστ' αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγχυλοχεῖλαι, Πέτρῃ ἐφ' ὑψηλῇ μέγала κλάζοντε μάχονται. partim ad Od. Π, 216. Κλαῖον δὲ λιγέως, ἄδινώτερον ἢτ' οἰωνοὶ Φῆναι, ἢ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, οἷσι τε τέκνα Ἀγρόται ἐξεῖλοντο, πάρος πετεεινὰ γενέσθαι. Moschus 4, 23. in re simili, ἢ δὲ κατ' αὐτοὺς Πωτᾶται κλάζουσα μάλα λιγὺ πότνια μήτηρ. BLOMF.

50. ἐκπατίως] Propria significatione dictum accepit scholiasta, τοῖς ἔξω τῆς ὁδοῦ—δέον δὲ εἰπεῖν ἐκπατίων παίδων, ἐκπατίως εἶπε πρὸς τὸ ἄλγεσι. Est vero sensu metaphorico dictum, *enormibus, ingentibus*. Gregor. Cor. p. 566. τὸ ἐκτρόπως καὶ παραδόξως ἐκπατίως (dicunt Iones). Erotianus p. 170. ἐκπατίως. ἐκτρόπως καὶ ἔξω ὁδοῦ. (Nam sic scripturam vulgatam καὶ ὁδοῦς, pro quo καὶ ὁδοῦ codd. Paris. apud Bast., correxit Kænius.) ἀγνοοῦντες ἔνιοι γράφουσιν ἐκπάγλως. unde Kænius Hippocrati p. 663, 20. restituit, ἐκπατίως (libri ἐκπάγλως) τε αἴθεται καὶ δάκνεται καὶ ὀρμῇ.

ἄλγεσι παίδων M. Fl. T. Rob. ἄλγεσσι παίδων Steph. ἄλγεσι ποδῶν Ald. unde a Turn. interpolatum ἄλγεσσι ποδῶν.

51. ὑπατοι λεχέων] Scholiasta, ἦγουν ὑπεράνω τῶν λεχέων.

τροφοδινούνται] *In gyros circumaguntur*. Simile compositum est τροχοδινεῖσθαι Prometh. 907. BLOMF.

53. πόνον libri omnes et Hesychius. Δεμνιοστήρη πόνον. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. καθότι οἱ νεοσσοὶ ἔτι τοιοῦτοὶ εἰσιν ὥς τὰ δέμνια τηρεῖν καὶ κατέχειν, μηδέπω πέτεσθαι δυνάμενοι. πόνον δὲ, τὰ περὶ τὴν τροφήν αὐτῶν. Et vulgata quidem lectio sensum satis commodum præbet. Ingeniosa tamen Musgravii conjectura est. “Lege γόνον. Sophocles (Lex Soph. v. Ψάκαλα)—

Ψακαλοῦχοι Μητέρες, αἰγὲς τ' ἐπιμαστίδιον Γόνον ὀρταλίσχων ἀναφαίνουεν." Hanc emendationem in animo habuit Porsonus, quum edebat πόνον † ὀρταλίσχων. Aliquatenus confirmatur ex Heliodoro Æth. 2. p. 100. ὥσπερ, οἶμαι, τὶς ὄρνις, ὅφρως αὐτῆς τὴν καλιὰν πορθοῦντος, ἐν ὀφθαλμοῖς τε τὴν γονὴν θοινωμένου, προσελθεῖν μὲν ὀκνεῖ, φεύγειν δὲ οὐ φέρει, πόθος γὰρ ἐν αὐτῇ καὶ πάθος ἀνταγωνίζονται· τετριγυῖα δὲ περιποτᾶται τὴν πολιορκίαν, εἰς ὧτα ἀνήμερα, καὶ οἷς ἔλεον οὐκ ἐγνώρισεν ἡ φύσις, ἀνήνυτον ἱκετηρίαν τὸν μητρῶον εἰσάγουσα θρήνον. quem locum, quia pulcherrimus est, et ex pulcherrima Homeri descriptione adumbrata (Iliad, B. 307.) ideo pleniorē exscripsi. Similem fere locum videas in Analect. Brunck. vol. 2. p. 23. BLOMF. δεμνιστήρης Hesychius de pullis nidos servantibus interpretatur; ego potius de vulturibus. STANL.

55. Ἀπόλλων] Vulturum miseretur Apollo, quia augurum deus; Pan, quia venatorum; Jupiter, quia tyrannorum. STANL.

56. Olim sic interpungebatur hic locus, οἰωνόθροον Γόνον ὀξυβόαν Τῶνδε μετοίκων, ὑστερόποιον κ. τ. λ. Virgulam post μετοίκων recte delevit Pauwius. Aliter tamen schol. Sophoclis in Œd. Col. 929. qui locum non intellexit. κέχρηται δὲ καὶ Αἰσχύλος ἐπὶ τῶν οἰωνῶν ἐν Ἀγαμέμνονι, λέγων οὕτως, Τῶνδε μετοίκων μετοίκους γὰρ εἶπε τῶν ὑψηλῶν τόπων τοὺς οἰωνοὺς ἐκεῖ, ἀπὲ τοῦ ἐνοίκους. BLOMF. Recte Pauwius.

58. ὑστερόποιον] *Pœnam seriorem afferentem*. Choeph. 379. Ζεῦ, Ζεῦ, κάτωθεν ἀμπέμπων Ὑστερόποιον ἄταν. Eodem sensu Nemesis dicitur ὑστερόπους in Stratonis Epigr. ap. Dorvill. ad Charit. p. 197. Toup. in Schol. Theocr. 6, 13. ὑστερόπου ἀζόμενοι Νέμεσι. Scriptor Orphicorum, Argon. 1167. ἐπεὶ νῦ οἱ αἰὲν Ἐρινὺς Αἵματος ἐμφύλοιο δεδουπότος Ἀψύρτοιο Ὑστερόπους ἔπεται. Theodectes ap. Stob. Ecl. p. 123. Gr. Ὅταν δὲ φωραθῶσιν, ὀφθέντες κακοί, τίνοισι ποιῶς ὑστέροισιν ἐν χρόνοις. Nempe, quod ait Lysias contra Andocid. p. 106. ed. Auger. οὔτε ὁ θεὸς παραχρήμα κολάζει, sed, secundum Euripidem, σίγα καὶ βραδεῖ ποδὶ Στελχουσα, μάρπτει τοὺς κακοὺς, ὅταν τύχη. vid. Plutarch. de Sera N.V. p. 6. ed. Wyttēnb. Horat. C. 3, 2, 31. *Raro antecedentem scelestum Deseruit pede Pœna claudo*. Cui contrarium est quod alibi dixit *Culpam pœna premit comes*. Laïi peccatum vocat Noster παρβασίαν ὠκύποιον Theb. 740. BLOMF.

59. Ἐρινύν] Ἐρινύν T. Turn. Steph.

62. πολάνορος—γυναικὸς] *Helena, quæ multos maritos habuit.* nempe Menelaum, Parida et Deïphobum. Stanleius confert Lycophr. 851. Τῆς θηλύπαιδος καὶ τριάνορος κόρης, quod explicat Stephanus Byz. τῷ Μενελάῳ, Ἀλεξάνδρῳ καὶ Δηϊφόβῳ γαμηθεῖσα. BLOMF. Rectius scholiasta, τῆς πολλοὺς μνηστῆρας ἐσχηκίας.

63. γνιοβαρῇ] γαιοβαρῇ Turn.

64. ἐρειδομένον] ἐριδομένον M. ἐρειπομένου (cum gl. πίπτοντος) T. et superscripto δο Fl.

γόνatos κονίαισιν ἐρειδομένου] Theocr. 7, 7. εὖ γ' ἐνερεισάμενος πέτρα γόνυ. In Sophocl. Ajac. 309. omnino verum puto ἐρεισθεῖς, quod ex scholiis pro ἐρειφθεῖς recepit Musgravius. Vim locutionis nemo interpretum perspexit, præter summum virum Is. Casaubonum, qui confert Pers. 926. Ἀσία δὲ χθών, βασιλεὺ γαίης, αἰνῶς, αἰνῶς ἐπὶ γόνυ κέκλιται. Dicitur de iis qui luctantes vel præliantes in genu procumbunt. Simonides Epigr. 74. Μίλωνος τόδ' ἄγαλμα καλοῦ καλὸν, ὃς ποτὲ Πίσῃ Ἑπτάκι νικήσας, εἰς γόνυ οὐκ ἔπεσεν. Pausan. 10, 26. de Polygnotti tabula, Ἀστόνομον — πεπτωκότα ἐς γόνυ ὁ Νεοπτόλεμος ξίφει παῖει. BLOMF.

65. προτελείοις] προτέλεια sacrificia sunt antenuptialia et metaphorice præludia, velitationes. BLOMF.

66. Δαναοῖσι] Δαναοῖσιν M. Guelf. Ald. Rob.

67. ἔστι δ' ὅπη νῦν ἔστι] Hujusmodi formulis utuntur Græci, quando de rebus injucundis breviter effari volunt, quod notarunt Abreschius ad h. l. et Schæferus ad Soph. Œd. Col. 273. BLOMF.

69. ὑποκλαίων] ὑποκλέων Guelf. ὑποκλίων Ald. ex quo Turn. ὑποκλείων fecit conjectura non minus infelici quam versu proximo δοκεῦν ex vitio Aldino δακεῦν. Ineptum autem est ὑποκλαίων, quod conjunctum cum δακρύων similibus tautologiæ exemplis excusari quodammodo posset, nisi interposita verba essent οὐθ' ὑπολέβων. Hoc sensit Casaubonus, qui non male conjecit ὑποκαίων. Ceterum recte scholiasta, τὸ τίς λέγει. Intelligitur autem Agamemnon, nefandi sacrificii (ἀπύρων ἱερῶν) reus.

ἀπύρων ἱερῶν] Hoc de Furiarum sacrificiis intelligunt scholiasta, Stanleius, Schutzius, alii, quibus neque ignis neque vinum adhibebatur, ut aiunt. Sed unde, quæso, hoc didicerunt? Furiarum quidem σπονδαί, quæ ex aqua fiebant, ideo dicebantur νηφάλιοι, sed sacrificia facta esse sine ignibus, id

vero falsissimum est. Philochorus ap. schol. Soph. Œd. Col. 101. de hujusmodi sacris agens, describit οὐ μόνον θυσίας νηφά-
λους, ἀλλὰ καὶ φύλα τινὰ, ἐφ' ὧν ἔκαιον. In Eumen. 106. Cly-
temnestra ait, Eumenidas compellans, Ἡ πολλὰ μὲν δὴ τῶν
ἐμῶν ἐλείφατε Χοάς τ' αἰόλους, νηφάλια μειλίγματα, καὶ νυκτὶ
σεμνὰ δέϊπν' ἐπ' ἐσχάρῃ πυρὸς Ἑθνον—. Quare hoc epitheton
ad Furias haud pertinet. Forte vertendum est *templorum
sacrificiis carentium*, quæ Paris neglexerat; nam sententia ad
Parida respicere videtur. Hesych. Ἀπύρου. ἀθύτου. Σοφοκλῆς
Μυσοῖς. Pindar. Ol. 7, 88. τεύξαν δ' ἀπύροις ἱεροῖς Ἄλσος ἐν
ἀκροπόλει, de Heliadis qui obliiti erant ignem ad sacra appor-
tare. BLOMF. Τῶν Μοιρῶν καὶ τῶν Ἐρινύων dixit scholiasta.
Manifestum est Iphigeniæ intelligendum sacrificium esse, mo-
nuitque Bambergerus in commentatione de Agamemnone
Brunsvigæ edita a. 1835.

71. παραθέλξει] *Mulcebit, et ex proposito devertet.* ea enim
est vis præpositionis παρά. Eodem sensu Eurip. Med. 144.
Παρθαλπομένα φρένα μύθοις. BLOMF. Comparandum παρα-
σαίνειν, quod Seidlerus Pers. 96. restituit.

72. ἀτίτῃ Rob. Steph. ἀτίται Guelf. ἀτίται T. Scribendum
ἀτίται cum Fl. Ald. Turn. “ἡμεῖς δ' ἀτίται significat *nos autem
illæsi*; ut ὁ ματροφόνος ἀτίτας Eum. v. 256. est *matricida im-
punitis*. σαρκὶ παλαιᾷ construendum est cum sequentibus τῆς τὸρ'
ἀρωγῆς ὑπολειφθέντες, hoc sensu: *nos autem illæsi atque extra
belli periculum constituti, propter senectutem corporis in illa
expeditione domi relictī, manemus.*” SCH. Interpretatio pa-
rum probabilis. Rectius alii *inhonoratos* intellexerunt. ἀτίτοι
Blomfieldus.

75. σκῆπτροις] *Baculis.* Callimachus Epigr. 1, 7. vocat
σκῆπτωνα, γεροντικὸν ὄπλον. et Fragm. 484. σκηπάνιον, ὃ δὴ πέλε
γῆραος ὀκχή. Cratinus in Νόμοις ap. Lexic. Seguer. p. 371.
ed. Bekker. Ἡ πρεσβύται πάνν γηραῖτοι, σκῆπτροισιν ἄκασκα
προβῶντες. BLOMF.

76. ὃ τε] *δρε libri.* Divisit Stanleius.

μυελός] *Robur.*

77. ἀνέσσω] Iota subscriptum in libris de more omissum
adject Hermannus.

78. Ἀρης] *Martius vigor.* Chorus, quum dixisset se ἰσχὺν
ἰσόπαῖδα νέμειν ἐπὶ σκῆπτροις, sententiam explicare pergit hunc
in modum—*Quippe infantium robur extremo senio æquipollet,*

nec inest martius vigor; contra, extremum senium, flore ætatis jam marcido, tribus pedibus incedit, nec infantibus quidquam præstat. Locutio solemnitas est Ἄρης ἐνεστιν, *inest vigor.* Suppl. 745. Γυνὴ μονωθεῖσ' οὐδέν' οὐκ ἐνεστ' Ἄρης. Sophocl. El. 1243. Ὅρα γε μέντοι, κὰν γυναιξὶν ὥς Ἄρης ἐνεστιν. Eurip. Phœn. 134. Ἄρην δ' Αἰτωλὸν ἐν στέρνοισι ἔχει. BLOMF.

οὐκ ἐνὶ χώρῃ] *In suo loco non inest.* Anglice, *is not in its proper place.* quod nemo interpretum perspexit, etsi a vero haud longe abfuit Abreschius. Callimach. H. Del. 192. Πλαζομένη πελάγεσσι· πόδες δὲ οἱ οὐκ ἐνὶ χώρῃ. ubi vid. Ernesti et Valckenær. ad Theocr. Adonias. p. 365. A. Xenoph. Œcon. 3, 3. ἢ ὅτι τοῖς μὲν ὅπου ἐτυχεν ἕκαστον καταβέβληται, τοῖς δὲ ἐν χώρῃ ἕκαστα τεταγμένα κεῖται. BLOMF.

79. τό θ' ὑπεργήρων Stanleius: quod ὑπεργήρων scribendum erat προπαροξυτόνως ex regula grammaticorum, de qua exposuit Goettlingius in libro de accentu p. 288. τίθι περ γήρως M. et Ald. τίθι περ γήρως Rob. τόθη περ γήρως Turn. τόθ' ὑπεργήρων T. Steph. τιθίπεργήρως Guelf. τόθιπερ γήρως Fl.

φυλλάδος ἤδη κατακαρφομένης] Simillimum illud Archilochi apud Hephæst. p. 35. Οὐκ ἔθ' ὅμως θάλλεις ἀπαλὸν χρῶα· κάρφεται γὰρ ἤδη. Nicand. Ther. 328. ἀυαλή δὲ περὶ χρὸς καρφομένη θρίξ Σκιδναται. Hesiod. Op. 7. ἀγήνορα κάρφει. BLOMF.

80. τρίποδας] τρίποδος Fl. T. Sphingis ænigma Æschylum in mente habuisse opinatur Stanleius, Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς, καὶ τέτραπον, οὐ μίᾳ φωνῇ, καὶ τρίπον. Idem confert Eurip. Troad. 275. Ἐγὼ δὲ τῷ πρόσπολος, ἃ τριτοβάμονος Χερὶ δευομένα βάκτρον Γεραιῷ κάρῃ; Forsan vero Æschylus respexerit ad Hesiod. Op. 531. τότε δὴ τρίποδι βροτῷ ἴσοι, Οὐτ' ἐπὶ νῦτα Φέφαγε, κάρη δ' εἰς οὐδας ὀράται, Τῷ Φίκελοι φοιτῶσιν. Poeta, qui Cornelii Galli nomen præ se fert, de sene; *Fitque tripes prorsus quadrupesque, ut parvulus infans; Et per sordentem flectibile reptat humum.* Nicand. Alexiph. 555. Οἱ δὲ περισφαλέοντες, ἄτε βρέφος, ἐρπύζουσι Τετράποδες· νοεραὶ γὰρ ἀπὸ φρένες ἀμβλύνονται. BLOMF.

81. ἀρεῶν] Refertur ad γέρων, quod ex verbis τό θ' ὑπεργήρων repetendum esse monuit Blomfieldus.

82. ἡμερόφαντον] ἡμερόφατον M. Guelf. Ald. Rob.

ἡμερόφαντον] Quod interdiu apparet. Contra νυκτίφοιτ' (vel νυκτίφαντ') ὀνειράτα Prometh. 679. Minus recte vertit Stanleius, quasi somnium diurnum, quod metaphoram enervat.

Poetis autem mos est, quum tropum paullo audaciorem adhibent, epithetum statim adjungere, quod notionem ejus circumscribat ac definiat. Res exemplis patebit. In Prometh. 828. grypas vocat noster Ζηνὸς κύνας, metaphoram tamen quodammodo corrigit, adjiciendo ἀκραιγείς, *canes quidem, sed canes non latrantes*. Theb. 64. exercitum vocat *fluctum*, sed adjicit χερσαῖον. ibid. 82. pulvis dicitur *nuntius*, sed ἀνανδός. Ibid. 856. Charontis cymbam dicit θεωρίδα, sed statim subjicit τὰν ἀστιβῆ 'πόλλωνι, ad discrimen veræ θεωρίδος: vid. Glossar. ad loc. Choeph. 491. vestem qua Agamemnon irretitus erat, Orestes vocat πέδας, sed adjicit ἀχάλκευτοι, *pedicæ, sed non ex metallo factæ*. αἰδοῦς etiam ἀχάλκευτοι πέδαι ap. Euripidem. Noster in fragmento ap. Athen. 11. p. 491. A. Pleiadas vocat πελειάδας, sed ut a columbis distinguat, adjicit ἀπτεροι, uti recte observavit Athenæus. Sic Eurip. Hecub. 65. brachium σκίπωνα vocat, sed σκολιόν, quia veri scipiones recti sunt, non curvi. Vid. ibi Musgrav. Orest. 1501. Orestem et Pyladem cum Bacchantibus comparat, sed epithetum addit ἄθυρσοι, *Bacchæ quidem, non tamen propriæ Bacchæ*. ibid. 314. Eumenidum caterva θίασος vocatur; sed quum hæc vox propria sit Baccharum, cum ea conjungit adjectivum ἀβάκχευτος. Eodem modo noster senium vocat ὄναρ, non tamen verum ὄναρ, sed ὄναρ ἡμερόφαντον. Ceterum Eurip. Phœniss. 1538. Œdipodem vocat ἀφανὲς αἰθέρος εἰδωλόν, ἥ νέκυν ἐνερθεῖν, ἢ πτανὸν δνειρον. ubi Valckenærius citat Euripidis Æolum ap. Stob. p. 477. Γέροντες οὐδὲν ἐσμὲν ἄλλο πλὴν ὄχλος, Καὶ σχῆμ' ὄνειρων δ' ἔρπομεν μιμήματα. Similiter mortales imbecilli dicuntur ὄνειράτων Ἀλίγκιοι μορφαῖσι. Prometh. 457. et ἰσόνειροι ibid. 564. BLOMF. Adde Eum. 115.

85. Τί χρέος] *Quid rei est?* Eurip. Heracl. 96. Τί χρέος; Apoll. Rhod. 3, 12. Τί χρέος; ἢ δόλον τινα μήσσει—Idem valet τί χρῆμα; Prometh. 298. Eurip. Cycl. 99. Hippol. 919. Suppl. 103. Theocr. 21, 25. BLOMF.

87. πειθοῖ] πυθοῖ Flor. quæ Pearsoni etiam et Casauboni conjectura memoratur, sed falso, ut opinor, pro πειθοῖ, quod reciperem, ni vulgata lectio sensum satis commodum præberet. Theb. 366. Πενθῶ τιν' ἡμῶν, ὧ φίλοι, νέαν φέρει. Male legitur πειθῶ pro πενθῶ apud Hesychium. Πύστις. ἡ πειθῶ. Vid. notata ad Theb. 54. BLOMF. Quum librorum hac in re auctoritas nulla sit, præferendum videtur quod aptius dictum est πειθοῖ.

περίπεμπτα] περίπεμπτος, qui circumcirca mittitur. Hic vero adjectivum sumendum est adverbialiter, ut in locutionibus ἔτεκες ἀνόνητα Eurip. Hippol. 1140. (ubi vid. Monk.) Ἄλεκτρα γηράσκουσιν ἀνυμέναία τε Soph. Electr. 962. ἀνάνδρος πολιά παρθενεύεται Eurip. Helen. 290. Νῦν, ῥόδα, φοινίσσεσθε τὰ πένθημα, Mosch. 3, 5. BLOMF.

θυοσκοινεῖς] Scribendum θυοσκεῖς cum Turn. Schol. in T. εὔρηται καὶ θυοσκοεῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ θυόσκοος, ὁ διὰ θυσιῶν τὸ μέλλον κοῶν, ἥτοι νοῶν. θύος γὰρ τὸ θῦμα. Hesych. Θυοσκεῖν. ἱεροῖς παρέχεσθαι, ἢ θεοῖς. ubi forsitan legendum, ἱερὰ παρέχεσθαι τοῖς θεοῖς. BLOMF. Hesychii glossam non recte emendavit Blomfieldus.

88. τῶν ἀστυνόμων—τῶν τ' ἀγοραίων] Sept. 257. Ἐγὼ δὲ χώρας τοῖς πολιτισσοῦχοις θεοῖς, Πεδιονόμοις τε κἀγορᾶς ἐπισκόποις. Duo autem genera deorum ἀστυνόμων erant; χθόνιοι, quales Pluto, Furiae &c. ὕπατοι, qualis Jupiter &c. quorum alii cælestes, alii foro præerant; v. g. Hermes, et Apollo. Haud longe absimilis est Deorum divisio ap. Liv. 1, 32. *Audi Jupiter, et tu Juno, Quirine, Diique Deæque omnes cælestes, vosque terrestres, vosque inferni audite.* Infra 487. Talthybius compellat Jovem ὕπατον χώρας, et θεοὺς ἀγωνίους, et Ἑρμῆν qui ἀγοραῖος erat; Verte igitur deorum urbem tenentium, scilicet, *auperorum, inferorum, cælestium et forensium.* BLOMF.

91. βωμῶ] Intelligendæ sunt aræ in plateis positæ, siquidem ἔθος ἦν τοῖς ἐν ἀγνιαῖς ἱσταμένοις θεοῖς ἐπὶ ταῖς ἐρχομέναις ἀγγελαῖς θύειν, uti ait schol. Aristoph. Nub. 1317. Harpocrat v. Ἄγνιās. Has aras respicit Talthybius v. 502. salutans δαίμονας ἀντηλίους. BLOMF.

δώροισι] δώροις M. Fl. Guelf. Ald. Rob.

94. κρίματος] κρίματος Ald. Scribendum κρίματος ex M. Rob. quam formam ex Callimachi Lav. Pall. 16. 26. indicavit Blomfieldus. “Hoc loco de oleo dictum est quo flamma quasi inungebatur. Hoc ab usu *sanctum* s. *castum*, ab natura *molle* s. liquidum, a puritate, *sincerum* non adulteratum dicitur.” SCH.

96. μυχόθεν] Ex intimis ædium partibus, i. e. ex Clytæmnestræ thalamis. BLOMF.

97. λέξας' ὃ τι Fl. λέξας' ὃτι codices reliqui et Rob. Steph. λέξ' ὃτι Ald. qua scriptura deceptus Turn. καὶ post σοὶ inseruit. λέξον ὃ' ὃ τι σοὶ δυνατόν Blomfieldus.

98. αἰνεῖν] εἰπεῖν T. Steph.

99. τε negligenter additum, quemadmodum εἴτα post participia additur.

100. τότε] εὐθ' ὅτε Ald. errore typothetæ pro ἔσθ' ὅτε, quod habet Guelf.

μὲν om. Ald.

κακόφρων] *Animum timore afficiens*. Sensu insolito. Plurumque valet *malignus*. BLOMF.

101. ἀγανὰ (debebat ἀγανῇ) σαίνουσ' Butlerus. ἀγανὰ φαίνουσ' T. Steph. ἀγανὰ φαίνεις M. Guelf. Turn. ἀγαν ἀφαίνεις Ald. ἀγανὰ φανείσ' Rob.

102. ἀπληστον] ἀπλειστον M. Guelf. Ald. Rob.

103. τῆς θυμοβόρου φρένα λύπης Hermannus. τὴν θυμόφθορον λύπης φρένα M. Guelf. Ald. Rob. τὴν θυμοβόρον λύπης φρένα Steph. τὴν θυμοβόρον λυποφρένα T. τὴν θυμοβόρον φρένα λύπης Turn. Accusativus φρένα ab adjectivo regitur θυμοβόρον, quod pro βιβρωσκούσης dictum est.

104—121 = 122—139.

104. Hunc versum profert Æschyli persona in Aristophanis *Ranis* 1276. ubi pro ὅδιον legitur ὄσιον. Schol. ἐν τοῖς πλείστοις αἴσιον. Ἀσκληπιάδης τὸ ὄσιον. quibus ex verbis Stanleius Asclepiadem legisse autumat ὅδιον κράτος ὄσιον ἀνδρῶν. Contra Pauwius vocem ὄσιον ad ὅδιον pertinere censet, legitque ἐν τοῖς πλείστοις ὄδιον, Ἀσκληπιάδης δὲ ὄσιον. BLOMF. Recte Pauwius.

ὄδιον κράτος] *Robur*, seu *fiducia quæ ab omīne in itinere viso ducebatur*. uti recte explicat scholiasta. Huc respicit Hesych. Ὀδῖος οἰωνός. αἴσιος. Infra 152. Μόρσιμ' ἀπ' ὀρνίθων ὀδίῳ οἴκοις βασιλείῳ. BLOMF.

105. ἐκτελέων] *Nobilitium*: quo sensu ἐντελείς quoque dici ostendit L. Dindorfius in *Thesauro* vol. 3. p. 1159. ἐντελέων reponi voluit cum Casaubono Stanleius, in supremo magistratu constitutos intelligens. Post ἐκτελέων colon ponatur.

καταπνεύει Ald. καταπνεύει Fl. T. καταπναίει Guelf. καταπνέει M. Rob. Turn.: unde fortasse erunt qui καταπνεῖ μοι præferant.

106. πειθῶ—αἰών] Scholiasta hæc sic est interpretatus, ὁ γὰρ σύμφυτός μοι αἰών, ὃ ἔστι τὸ γῆρας, διὰ τὴν εἰς θεοὺς πειθῶ, μόλην μοι καὶ ἀλκὴν καταπνεῖ. ὃ ἔστιν, εἰ καὶ γέρων εἰμὶ, ὅμως μέλψω τὰ γεγονότα, πέποιθα γὰρ ὅτι εἰς πέρας αὐτὰ ἄξουσιν οἱ

θεοί. Blomfieldus πειθῶ μολπᾶν, ἀλκὰν ξύμφυτον, αἰών, Schuetzius πειθῶ μολπᾶν ἀλκῇ σύμφυτος αἰέν. unde Bothius ἔτι γὰρ θεόθεν καταπνέει πειθῶ μολπᾶν ἀλκῇ ξύμφυτος αἰών, nam adhuc viridibus conjuncta ætas divinitus inspirat fiduciam canticorum.

108. δίδρονον κράτος] *Imperium binorum regum*. Vid. supra ad v. 42. Stanleius comparat δικρατεῖς Ἀτρεΐδαι, Soph. Ajac. 252. Infra 602. Menelaus dicitur τῆσδε γῆς φίλον κράτος; ubique enim de Menelao loquitur Æschylus, quasi cum Agamemnone in imperio consociatus fuerit. BLOMF.

Ἑλλάδος] Adjective dictum.

ἦβας] ἦβαν libri et scholiasta. Correctum ex Aristoph. Ran. 1284. ubi libri optimi ἦβας, deteriores ἦβαν.

110. ταγὰν] Fl. T. Steph. τὰν γὰν M. Ald. Rob. ταγᾶν Turn. τὰν γὰν Guelf.

111. πέμπει] πέμπη Rob. πέμπη Steph.

ξὺν Steph. cum Aristophane Ran. 1288. σὺν M. Ald. Rob. Turn.

δορὶ καὶ χειρὶ πράκτορι] δορὶ δίκας πράκτορι (πλάκτορι Ald.) libri omnes. Correctum ex Aristoph. Ran. 1288. δίκας ex glossmate irrepsit. Scholiasta, τῷ δίκην εἰσπραφομένῳ.

114. οἰωνῶν βασιλεὺς] Pindaro ἀρχὸς οἰωνῶν Pyth. 1, 13. Horat. Carm. 4, 4, 2. Cui rex deorum regnum in aves vagas permisit. BLOMF.

115. νεῶν] νέων Ald.

κελαινός] Inter sex aquilarum species ab Aristotele recensitas H. A. 9, 32. prima a colore πύγαργος dicta est; tertia a colore itidem μελαναίετος, et λαγωφόνος. De his accipiendus est Æschylus. Ὁ κελαινός idem est ac μελαναίετος qui ex descriptione Aristotelis μέλας τὴν χροιάν, καὶ μέγεθος ἐλάχιστος, καὶ κράτιστος τούτων. Hinc Achilles apud Homerum huic aquilæ comparatur Il. Φ, 252. Αἰετοῦ οἶματ' ἔχων μέλανος τοῦ θηρητῆρος, Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.—Agamemnon μελαναίετῳ propter fortitudinem, Menelaus πυγάργῳ comparatur, quasi imbellis et uxorius. STANL. Confer. Tzetz. ad Lycophr. 90. Rem ipse illustrat poeta infra 120. memorans δύο λήμασι δισσοὺς Ἀτρεΐδας. Ceterum hoc portentum pro re sua excogitavit Æschylus; aliud narraverant Homerus in Aulide visum, Iliad. B. 308. Auctor Cypriorum ap. Proclum p. 475. ed. Gaisford. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 203. BLOMF.

ἀργίας] ἀργεῖας Guelf. Ald. ἀργύλας si recte legeretur, in versu antistrophico Τρωῖας scribendum foret: absurdum enim est ἀργύλας disyllabum pronuntiari. Sed recte Blomfieldus ἀργᾶς emendavit, quod ex ἀργαῖς est contractum. Sic ταῦρον ἀργᾶντα dixit Pindar. Olymp. 13, 99. et ὑλᾶντα νάπη pro ὑλάεντα Euripides Helen. 1303.

116. φανέντες] οἱ φανέντες Fl.

χερὸς ἐκ δοριπάλτου] *E dextra manu*; quem verum esse horum verborum sensum primus monuit Schneiderus in Indice ad Xenoph. Hist. Gr. v. Δόρυ. Sic apud Teutonas *die Schwertsseite, dexterum latus*, et propius nos Angli, *the Sword-arm*. Quod ad oram libri Scaligerani annotatum est, ἐξ ἀριστερᾶς, merum calami lapsus fuisse puto. Sic εἰς δόρυ, *dextrorsum*, Xenoph. Anab. 4, 3, 29. Hist. Gr. 6, 5, 18. Dionys. Hal. 3. p. 190, 13. ἐπ' ἀσπίδα vero *sinistrorsum*. Vid. Hesych. in v. ΒΛΟΜΦ. δοριπάλτου Turn. Steph. δορυπάλτου M. Fl. T. Rob. δορυπάλκτου Guelf. δορυπάλκτου Ald.

117. παμπρέπτοις Abreschius. παμπρέποις libri, nisi quod παμπρέποισιν Fl., παμπρέπτεσιν T, addito gl. εὐπρεπέσιν. ἡ εὐθεῖα ἡ παμπρέπτης. “*Late conspicuis*. Simile fere compositum est εὐπρεπτος, *conspiciuus*, Suppl. 717. Intellige autem vel Agamemnonis palatium, vel tentorium.” BLOMF.

118. βοσκόμενοι] βοσκομένην T.

ἐρικόμονα T. Steph. ἐρικόματα M. Guelf. Rob. Turn. ἐρ' ικύματα Ald. Per πολυκύμονα explicat scholiasta.

φέρματι] φέρβοντο T. Steph. Auctores de leporis fecunditate a Stanleio laudantur Aristot. Probl. 10, 7. H. A. 4, 5. Herodot. 3, 8. Oppian. Cyn. 3, 521. quibus adjicias Athen. 9, p. 400. Eratosth. Cataster. p. 12. ed. Fell. Horat. S. 2, 4, 44. *Faecundæ leporis*. BLOMF.

120. βλαβέντα] Refertur ad λαγῶν, pro quo λαγίναν γένναν dixit. “*Verbum cum genitivo constructum ut apud Homer. Od. A, 195. ἀλλὰ νυ τὸν γε θεοὶ βλάπτουσι κελεύθου. impediunt illum ne iter suscipiat. Verte igitur, impedita quo minus ultimum cursum perficerent.*” BLOMF.

121. τὸ δ' εὖ] Id quod felix faustumque est. Infra v. 349. τὸ δ' εὖ κρατοίη. BLOMF.

122. στρατόμαντις] Calchas.

δισσοὺς] Scribendum πιστοὺς cum Lobeckio ad Soph. Ajax. 151. Sic in Persis 55. τοξονλκῷ λήματι πιστούς dixit Æschylus.

123. Ἀτρεΐδας] Scribendum Ἀτρεΐδας cum diæresi. Monuit Monkius.

ἐδάη] Participium δαεῖς occurrit Choeph. 602. Theocr. 17, 81. infinitivum δαήμεναι passim apud Homerum. Verte autem *intellexit quid significarent aquilæ lepore vescentes*. BLOMF.

λαγοδαίτας T. Steph. λογοδαίτας M. Ald. Rob. Turn.

124. ἀρχούς T. Steph. Revocandum quod in libris reliquis est ἀρχάς. “ἀρχαὶ pro ἀρχοντες metonymia satis nota ponitur. Eurip. Phœniss. 987. Λέξει γὰρ ἀρχαῖς καὶ στρατηλάταις τάδε. Xen. Cyrop. 8, 7, 6. ἐκάλεσε δὲ καὶ τοὺς φίλους καὶ τὰς Περσῶν ἀρχάς. Sic Noster Theb. 1027. τῷ γε Καδμείων τέλει pro τοῖς ἐν τέλει οὖσι.” BLOMF.

125. δ'] δ' οὖν Fl.

126. ἀγρεῖ] Verbum epicum, cujus hoc unicum est ex tragicis exemplum. In αἰρεῖ mutandum videbatur Elmsleio ad Eurip. Med. 888. : frustra.

κέλευθος] Expeditio.

129. κτήνη] Per κτήματα explicat scholiasta, per χρήματα Hesychius. Verte, *fatum vero prius violenter diripiet ex turribus opes populares*. BLOMF.

130. μοῖρ' ἀλαπάξει] μοῖρα λαπάξει T. Hac forma metro postulante usus est Æschylus Sept. 47. 531.

131. οἶον] οἶον Ald. Rob. Steph. οἶον legit scholiasta, qui μόνον μὴ—interpretatur: quæ usitata loquendi ratio est.

132. ἄγα Hermannus. ἀτα libri. Hesych. Ἄγαις. ζηλώσειν. Αἰσχύλος Θρήσσαις. Etymol. M. p. 5, 28. Ἄγα. φθόνος καὶ βασκανία. Apud Herodotum 6, 61. ubi olim legebatur φθόνῳ καὶ ἀτῇ χρεώμενος, restitutum est ἀγῇ ex MS. Archiep. et Suida. Hanc autem lectionem apud nostrum confirmat adjectivum ἐπίφθοнос. BLOMF.

κνεφάση] κνεφάσειε T.

προτυπὲν] προτυφθὲν T. προτυπὲς Guelf. Ald. Turn. Scholiasta, μόνον μὴ προτυπὲν ὑπὸ θεῶν τὸ στρατευθὲν τῆς Τροίας στόμου, ὃ ἐστὶ τὸ ἐπὶ βλάβῃ Τροίας στρατευθὲν, ἀτῇ σκοτίσῃς. (scr. ἀτῇ σκοτίσῃ).

135. στρατῶθεν] στρατευθὲν Turn. Steph.

137. αὐτότοκον] Una cum fctū. Schol. σὺν αὐτῷ τόκῳ. BLOMF.

πτᾶκα θυομένοισι M. πτᾶκα θυομένοισιν Rob. πτᾶων καθυομένοισιν Ald. πτῶκα θυομένοισιν T. Turn. Steph. “πτᾶξ, animal

timidum. Hesych. Πτάξ. πτακίς, πτώξ, δειλός. Photius, Πτάκες. δειλοί. ὀπτικῶς. ubi Alberti legit ἐπτηχῶς. Corrige ποιητικῶς. Pollux 3, 136. καὶ ὁ πτακίς, σφόδρα κωμικόν. Est autem a πτήσσω, sicut ῥάξ a ῥήσσω et πλάξ a πλήσσω. Forma notior πτώξ, a πώσσω derivata, occurrit Eumen. 326." BLOMF.

140. τόσσον] τόσσων Guelf. Ald. Rob. Rectius τόσσον Fl. T.

εὐφρων] ἄφρων Ald. Turn.

ἀ addunt T. Steph., omittunt libri reliqui. Ἄρτεμις gl. T.

141. δρόσοισιν] δρόσοις T. quod præferendum erit, si recte legitur ἀέπτοις.

δρόσοις] *Tenellis*. Etymol. M. p. 377, 37. Ἔρσαι, αἱ ἔαρι γεννηθεῖσαι. ἢ αἱ ἀπαλαί, καὶ τελείως νέαι, μεταφορικῶς. ὡς Ἀριστόνικος ἐν σημείοις. ἔρση γὰρ ἐστὶν ἡ δρόσος. καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι τοὺς σκύμνους τῶν λεόντων δρόσους κέκληκε, μεταφράζων τοῦτο. Schol. Δρόσοισιν. τοῖς νεογνοῖς. χωρὶς δ' αὐτὴν τέρσαι. ubi reposuit Stanleius, χωρὶς δ' αὐθ' ἔρσαι, ex Odyss. I, 222. ubi schol. αἱ νεογναὶ καὶ ἀπαλαὶ καὶ δροσώδεις. Vid. Hesych. v. Ἔρσαι. et Alberti. Hesych. Δρόσους. ἀχρεῖους, Κύπριοι. BLOMF.

ἀέπτοις Fl. ἀέπτοισι T. Steph. quod legit scholiasta, τοῖς ἐπεσθαι τοῖς γονεῦσι μὴ δυναμένοις. ἄλλως. τοῖς μὴ δυναμένοις πτῆναι. Altera interpretatio locum non habet. ἀέλπτοις M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

λεόντων restitutum ex Etym. M. l. c. Legebatur ὄντων, quod om. T. ὀλτων (sic, sine spiritu) Rob.

142. ἀγρονόμων] Hesychius, ἀγρονόμων: ἐν ἀγροῖς διαγόντων.

143. ὀβρικόλοισι] ὀβρικόλοις Fl. T. ὀκρικόλοισι Guelf. Ald. Eustath. p. 1395, 47. ὀβρίκαλα παρὰ Αἰσχύλῳ λεόντων σκύμνια. Ex Agamemnone idem p. 1625, 47. Photius, Ὀβρια καὶ ὀβρίκαλα: τὰ τῶν λεόντων καὶ λύκων σκύμνια. Αἰσχύλος Δικτυουλοῖς. Ἄelian. N. A. 7, 47. τῶν ὑστρίχων καὶ τῶν τοιοῦτων ἀγρίων τὰ ἐκγονα ὀβρια (ὀβρίκαλα Valcken.) καλεῖται. καὶ μέμνηται Εὐρύπιδης ἐν Πελειάσι τοῦ ὀνόματος, καὶ Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι καὶ Δικτυουλοῖς. BLOMF.

τερπνὰ] In T. adscriptum gl. Ἄρτεμις, quod ad αἰτεῖ referendum.

144. αἰτεῖ] με gl. in T. Et sic scholiasta quoque τὰ σύμβολα αἰτεῖ με φᾶναι. Jovem, cujus mentio facta est v. 136. πτανοῖσιν

κυσὶ πατρός, intelligit Klausenius: ab illo enim petit Diana ut ratum faciat quod portendit.

κράναι vel κρίναι M. Fl. T. Guelf. Turn. Ald. Rob. φάναι Steph. ex annotatione scholiastæ.

145. δεξιὰ μὲν] Scholiasta, δεξιὰ διὰ τὴν νίκην, κατάμομφα διὰ τὸν χόλον Ἀρτέμιδος.

φάσματα στρουθῶν] τῶν στρουθῶν Fl. T. "Dele στρουθῶν ex Il. B, 311. et seqq. interpolatum." PORSON. Verissime Porsonus. Deleto autem στρουθῶν, quod metro adversatur, lacuna indicanda. Per ἀετῶν explicat scholiasta: qui non potuerunt στρουθοὶ dici.

146. ἴκιον] ἴηον Ald. Turn. ἴκιον Rob.

καλέω] καλῶ Burneiuss.

149. ἐχενῆδας Burneiuss. ἐχενῆδας libri. χρονίας post ἐχενῆδας transpositum in T.

150. ἀπλοίας] ἀπλοῖας Ald. Rob. ἀπλοῖδας Fl. T.

151. σπενδομένα T. Rob. Steph. σπενδομένα Ald. Turn. (et Guelf. a correctore). σπένδομαι voce media rarissime occurrit, nescio an alibi, nisi in Eumen. 363. σπενδόμεναι δ' ἀφελεῖν τινὰ τάσδε μερίμνας. σπένδομαι, media voce, æque ac χαίρομαι, Dativum esse ait Elmsleius ad Eurip. Med. p. 112. cui non assentior. Quippe χαίρειν verbum est neutrum, σπένδω transitivum; ideoque recte dici potuit σπένδομαι *depropero mihi*. Ceterum in hoc loco Calchas Apollinem invocat ad avertendam Dianæ iram. BLOMF.

θυσίαν] Observavit Schutzius Æschylum caussam adtulisse satis futilem, quæ Dianam ad classem in Aulide retinendam impulerit, Iphigeniæque sacrificium exigendum. Quod nescio an vere animadversum sit; namque hoc portentum non tam *caussa* quam *signum* fuit sacrificii ab Atridis mox consummandi. Ipse vero Agamemnon jamdudum numen Dianæ læserat. Fabulam de Iphigeniæ mactatione, pro libitu immutarunt poetæ. Soph. Electr. 576. Callim. H. Dian. 262. et scriptor τῶν Κυπρίων, teste Proclo, ed. Gaisford. p. 475. Dianam eo iratam fuisse tradunt, quod Agamemnon, cervam configens, se deæ jaculando parem jactavit. Cf. Tzetz. ad Lycophr. 184. Ptolem. Hephæst. ap. Phot. Bibl. p. 483. ubi fabula aliquantum variatur. Euripides vero, qui ex recepta ætatis suæ mythologia recedere amabat, Iphigeniam ex voto quodam patris sui Dianæ debitam fuisse tradit. Sacrificium tangit Pindar.

Pyth. 11, 35. non item caussam. Totam fabulam Homero ignotam fuisse patet ex Iliad. I, 145. quod observavit schol. ad locum. BLOMF.

153. σύμφυτον] συγγενικὴν explicat scholiasta. "Epitheta hic transposita sunt: nam σύμφυτον et οὐ δεισήμερον, quæ ad νεικέων proprie pertinent, ad τέκτονα transferuntur, eadem prorsus hypallage, qua supra v. 48. 49. habuimus ἐκπατίοις ἀλγεσι παίδων." HEATH. Sic Theb. 340. βλαχαὶ δ' αἱματόεσσαι τῶν ἐπιμαστιδίων. Aristoph. Pac. 155. χρυσοχάλιον πάταγον ψαλίων. Soph. Antig. 793. νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον. Sic fere apud Horatium *Tyrrhena regum progenies* pro *Tyrrhenorum regum progenies*. BLOMF.

154. οὐ δεισήμερον] Sic videtur vocare mactationem Iphigeniæ, quæ fuit ea ut omni pudore et timore seposita, Clytæmnestra postea suum maritum interfecerit. CASAUB. Scholiasta, οὐ φοβουμένην ἢ οὐ δέισασαν τὸν ἄνδρα. Verba οὐ δεισήμερον versui præcedenti adjunxit Lachmannus p. 56. addito μῆτιν: quo Clytæmnestræ facinus intelligatur.

γὰρ om. Fl. T.

παλίνροσος Turn. Steph. παλίνροτος M. Fl. T. Guelf. Ald. Rob. recte fortasse. "Etym. M. p. 648, 27. παλίνροσος: παρὰ τὸ ὅρω γίνεται ῥηματικὸν ὄνομα ὁρτὸς, καὶ παλίνροτος ἐχρήν διὰ τοῦ τ γράφεσθαι, οὐχὶ διὰ τοῦ σ.—σημαίνει δὲ τὸ ὀπισθόρμητος, ἐκ τοῦ πάλιν, τοῦ σημαίνοντος τὸ εἰς τοῦπίσω, καὶ τοῦ ὄρω, Αἰολικοῦ μέλλοιτος. Veram esse hanc etymologiam monstrat vox παλιν-ορμένος, Iliad. A. 326. In hoc loco videtur significare *resiliens in caput Agamemnonis*, nisi legendum cum Schutzio παλιν-ορσον, *reducem Agamemnonem*." BLOMF. Male Schutzius: nam non de sola Clytæmnestræ ira sermo est, sed respicitur simul ad priores Pelopidarum cædes, ut sensus sit: *manet semper denuo resurgens ira liberorum ultrix*. WELLAUER.

155. μῆνις τεκνόποινος] Ira propter filiam immolatam.

156. ξὺν μεγάλοις ἀγαθοῖς] Trojæ expugnationem intelligit. "Verte autem, talia, una cum præclaris exercitui successibus, fatalia domibus Atridarum, ab alitibus in itinere visis, Calchas pronuntiavit." BLOMF.

ἀπέκλαψε] ἀπέκλαιξεν M. Guelf. Ald.

158. ὁμόφωνον] Nempe αἴλιον αἴλιον consonum erat τοῖς μορσίμοις, et τὸ εὖ νικάτω, τοῖς μεγάλοις ἀγαθοῖς. BLOMF. ὁμόφρονον Ald. unde in Turn. interpolatum ὁμόφρων ὦν.

160—167=168—175.

176—183=184—191.

192—204=205—217.

218—227=228—237.

238—246=247—257.

160—162. et 163. 164. in unum versum conjungendi, pariterque in antistropho.

160. Ζεὺς, ὅστις ποτ' ἐστίν] Solennis invocandi formula, quæ omnes dei, qui invocatur, titulos in se comprehendat: quod notavit P. Victorius V. L. 13, 2. Plato Cratyl. p. 400. E. ὡς περ ἐν ταῖς εὐχαῖς νόμος ἐστὶν ἡμῖν εὐχεσθαι οἱ τινές τε καὶ ὁπόθεν χαίρουσιν ὀνομαζόμενοι, ταῦτα καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς (τοὺς θεοὺς sc.) καλεῖν, ὥς ἄλλο μηδὲν εἰδότας. et in Phædro p. 273. C. φεῖθ δεινός γ' εἰκεν ἀποκεκρυμμένην τέχνην ἀνευρεῖν ὁ Τισίας, ἢ ἄλλος, ὅστις δῆποτ' ὦν τυγχάνει καὶ ὁπόθεν χαίρει ὀνομαζόμενος. Eur. Melanippa fr. 1. Ζεὺς, ὅστις ἐστίν, οὐ γὰρ οἶδα, πλὴν λόγῳ Κλύων. ubi cur Porsonus (ad Orest. 412.) legeret Ζεὺς, ὅστις ὁ Ζεὺς, causam idoneam non video. Bacch. 220. Διόνυσον, ὅστις ἐστὶ, τιμώσας χοροῖς. Danaæ fr. 1. τὸν θ', ὃν καλοῦσιν αἰθέρ', ὅστις ἐστὶ δῆ. Sic enim legendum. Troad. 884. a Victorio laudatus, Ὅστις ποτ' εἰ σὺ, δυστόπαστος εἰδέναι Ζεὺς. Cf. Stanley et Spanhem. ad Callim. Dian. 7. BLOMF.

165. Διὸς] Δία Ald. Turn.

εἰ τὸ Porsonus. εἰ τότε libri præter T. qui εἶγε.

ἀπὸ cum βαλεῖν conjungendum.

169. παμμάχῳ θράσει βρύων] Æschylus autem ad Cælum et Saturnum alludit, quod confirmat Schuetzius ex Prometh. 992. οὐκ ἐκ τῶνδ' ἐγὼ Δισσοὺς τυράννους ἐκπεσόντας ἥσθόμην; Τρίτον δὲ τὸν νῦν κοιρανοῦντ' ἐπόψομαι Αἰσχίστα καὶ Τάχιστα. BLOMF. Scholiasta, ὁ Τυφώς, et ad versum præcedentem, διὰ τοὺς Τιτᾶνας.

170. οὐδὲν ἂν λέξαι Schuetzius. οὐδὲν λέξαι libri, nisi quod οὐδὲν τι λέξαι T. Steph. οὐδὲν λέγειν autem significat nullius esse momenti, ut ap. Eurip. Suppl. 595. ἀρετὴ δ' οὐδὲν λέγει βροτοῖσιν, εἰ μὴ τὸν θεὸν χρῆζοντ' ἔχει. quem locum cum Æschyleo comparavit Hermannus ad Vigerum p. 755. οὐδὲ λέγεται πρὶν ὦν conjecit Ahrensius: quod nunc præfero.

ὦν] ἂν Turn.

171. τριακτῆρος] Metaphora ex palæstra desumpta. Photius et Suidas, Τριακτῆραι λέγουσιν οἱ παλαιστρικοί, ἀντὶ τοῦ τρις

πεσεῖν, ἢ τρεῖς τροχάσαντα νικηθῆναι, στάδιον, δίαυλον, δόλιχον. οὕτως Θουγενίδης ἐν Δικασταῖς. Eadem habet, sed mutilata, Antiatticista Sangerm. p. 114. et Etymol. M. "Τριάσαι et ἀπο-
 τριάσαι dicebatur, qui ter dejecerat adversarium—ideo τριάσαι
 est vincere. Unde ἀτρίλακτος ἄτα Æschylo Choeph. 336. quæ
 expugnari non potest." Verba sunt Salmasii ad Solinum p. 206.
 BLOMF. τριακτῆρα non simpliciter victorem, sed tertiarium
 sive ephedrum interpretor, qui victorem aggreditur fessum
 integer et ἀποτριάζει αὐτὸν, ut scholiastes ait, ἐπ' ἐλπίδι τῆς
 νίκης, id est victoriam speratam ei eripit. LOBECK. Aglaoph.
 p. 354.

175. τεύζεται φρενῶν τὸ πᾶν] Scholiasta, ὁλοσχερῶς φρόνιμος
 ἔσται.

176—178. et in antistropho 184—186. in unum versum
 conjungendi.

177. τὸν Porsonus. τῷ libri.

μάθος] Photius. Μάθος λέγονσι τὴν ζήτησιν. οὕτως Ἀριστο-
 φάνης. Scholiasta laudat Hesiod. Op. 216. παθὼν δέ τε νήπιος
 ἔγνω. Proverbium erat παθήματα μαθήματα, teste Casaubono
 ad Persium p. 26. Sed nescio ubinam adhibeatur præterquam
 in Herod. 1, 207. τὰ δέ μοι παθήματα τὰ ἔοντα ἀχάρिता, μαθήματα
 γέγονε. Plato Symp. p. 272. ed. Bip. καὶ μὴ, κατὰ τὴν παροι-
 μίαν, παθόντα γινῶναι. Vid. Matthiæ Miscell. Philol. 2. p. 4.
 Ad hoc proverbium alludere videtur Sophocl. Trach. 143. μήτ'
 ἐκμάθοις παθοῦσα, νῦν τ' ἄπειρος εἶ. Vide infra v. 250. BLOMF.
 μάθῃ (sic) Fl. μάθοίς Guelf. μαθὼν Steph.

179. στράζειν πρὸ καρδίας dicitur dolor: qua imagine sæpius
 utitur Æschylus, ut graves animi affectus cor quasi inundare,
 seu in cor stillare dicantur, propter sanguinis scilicet effusio-
 nem, ejusque in corde nimiam repletionem. Sic v. 1130. ἐπὶ
 δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγῶν. Sic de ira Choeph. 181.
 ἔμοι προσέστη καρδίας κλυδώνιον χολῆς. Μνησιπήμων πόνος est
 angor e recordatione seu conscientia malorum facinorum. Quod
 autem additur ἐν θ' ὕπνῳ, vel eo spectat, quod, qui atrox quod-
 dam facinus commiserit, sine cura quiescere non possunt, vel
 intelligitur de somniis terribilibus, quibus facinorosi anguntur,
 e somnoque excitantur, quod egregie confirmatur Choeph.
 v. 30. sqq. ubi Clytæmnestra nocturnis visis excita dicitur:
 Τορὸς γὰρ φόβος ὀρθόθριξ Δόμων ὄνειρομάντις ἐξ ὕπνου κότον
 Πινέων, ἁωρόνυκτον ἀμβοάμα Μυχόθεν ἔλακε περὶ φόβῳ. SCH.

180. 181. et 188. 189. in unum versum conjungendi.

182. δαμόνων δέ που χάρις] *Jovis gratia s. donum.* SCH.

183. σέλμα σεμνόν] *Venerabile.* De regibus dictum. Eurip. *Androm.* 700. Σεμνοὶ δ' ἐν ἀρχαῖς ἤμενοι. *Choeph.* 973. Σεμνοὶ γὰρ ἦσαν ἐν θρόνοις τόθ' ἤμενοι. *Herodot.* 2, 173. σὲ γὰρ ἐχρην ἐν θρόνῳ σεμνῷ σεμνὸν θωκέοντα, δι' ἡμέρης πρήσσειν τὰ πρήγματα. BLOMF.

βιαιῶς] βιαίῳ Rob. βίαιος Turn.

184. καὶ τόθ' ἡγεμῶν—] Constructio horum verborum resumitur v. 205. ἀναξ δ' ὁ πρέσβυς τότ' εἶπε φωνῶν—. SCH.

ὁ πρέσβυς] *Major natu.* Infra 205. ἀναξ ὁ πρέσβυς. BLOMF. Scholiasta μέλζων γὰρ (*Agamemnon*) *Μενελάου.*

185. Ἀχαϊκῶν] Scribendum Ἀχαικῶν cum Fl. T. Ald. Rob. Vid. ad Eurip. *Hecub.* 287.

187. ἐμπαλοῖς] ἐκπαλοῖς Ald. Per ἐμπεσοῦσαις explicat schol. τύχαισι] τύχαις Fl. τύχεσι Ald. ex quo Turn. τεύχεσι fecit.

συμπνέων] συμπνέει T. non intellecta hujus periodi structura, de qua v. ad v. 184.

188. ἀπλοῖα κεναγγεῖ] I. e. omnem absumente commeatum, omnia vasa evacuante. ABRESCH.

βαρύνοντο ad numerum singularem nominis collectivi relatum.

189. Ἀχαϊκὸς] Scribendum Ἀχαικὸς ex Ald. Rob. Turn.

190. ἔχων non interpretor cum scholiasta ἐχόμενος, *retentus*, quod fieri non potest per usum loquendi, sed ἔχειν est h. l. *habitare, aliquo loco degere, commorari.* SCH.

191. παλιρρόθοις] Epithetum minime otiosum. Euripi reciprocationes (quæ ap. Strab. 9. p. 403. septies quotidie fieri narrantur) in proverbium abierant. Vid. Hesych. in v. *Ἐρύπτος.* BLOMF.

192. πνοαὶ ἀπὸ Στρώμονος, *Venti Boreales.* Anglice, *Gales from the N. E.* interdum dicti Στρυμοναῖαι ἄνεμοι. *Herodot.* 8, 118. πλώοντα δέ μιν ἄνεμον Στρυμονίην ὑπολαβεῖν μέγαν καὶ κυματίνην. ubi vid. Larcher. *Callim. H. Del.* 26. Στρυμονίου Βορέας. BLOMF.

194. δύσορμοι] *In portu male detinentes.* BLOMF.

195. νεῶν τε καὶ Porsonus. ναῶν καὶ libri. Metrum,

υ' υ' —, υ' υ' —, υ' υ' —

νεῶν τε καὶ πεισμάτων ἀφειδεῖς] Recte monet scholiasta respici

ad Homer. Iliad. B, 135. Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρα
λέλυνται. Thucyd. 7, 12. νῦν δὲ αἷ τε νῆες διάβροχοι, τοσούτον
χρόνον ἤδη θαλασσεύουσαι, καὶ τὰ πληρώματα ἐφθάρται. ubi
scholiasta Homeri locum confert. BLOMF.

196. ^{παλιμυ} πολυμήκη Fl.

197. τρίβω libri universi; quod si verum sit, vertendum erit
itinere, non vero *mora*. Sed forsán legendum, *τριβᾷ κατέβαινον*
ἄνθος Ἀργείων. Infra 465. *παλιπυχεῖ τριβᾷ βίου*. Choeph. 942.
ἀναφυγὰς κακῶν, καὶ κτεάνων τριβάς. Soph. Antig. 1078. *φανεῖ*
γὰρ οὐ μακροῦ χρόνου τριβή. Vid. infra 391. Fieri tamen potest
ut utrumque, *τρίβος* et *τριβή*, eodem sensu usurpatum sit;
sicut *πλάνος* et *πλανή*. BLOMF.

κατέβαινον] *κατέβαινον* M. Metrum,

υ' υ' υ' — —, υ' υ' υ', υ' υ' —

198. ἐπει δὲ] ἐπειδὴ Rob.

201. *προφέρων Ἀρτεμιν*] Ducibus exprobrans Dianam iratam.
Hesych. Πρόφερε. *ὀνειδίξε*. Homer. Iliad. Γ, 64. Μή μοι δῶρ'
ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης. BLOMF.

202. *βάκτροις*] *Baculis, sceptris*. Nam scepra tunc temporis
bacula erant, clavis distincta: vid. Iliad. A. 245. unde hæc
imago petita est. Ὡς φάτο Πηλεΐδης· *ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε*
γαλῆ Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον. BLOMF.

205. τόδ'] τότ' Stanleius.

206. *πιθέσθαι*] *πειθεσθαι* codices et Ald. Rob. Correxuit
Turnebus.

209. *παρθενοσφάγοις* Flor.

210. *ρείθροις* Porsonus. *ρείθροις* libri.

πατρώους] *πατρώοις* Ald. Guelf.

213. πῶς] τί τῶς Ald. Turn. τί πῶς M. Rob. Steph.

λιπόνανς] τε addunt libri præter T. omnes.

215. *ὄργῃ*] *ὄργαι* Rob. αὐδᾷ T. cum gl. λέγει ὁ μάντις.
Scholiasta, τῷ τρόπῳ γὰρ αὐδᾷ ὁ μάντις. Quæ ex duabus anno-
tationibus sunt conflata, altera τῷ τρόπῳ, quæ ad verba πῶς.
λιπόνανς γένωμαι referenda, altera sic corrigenda, γρ. αὐδᾷ, ὁ
μάντις δηλονότι.

ὄργῃ περιόργως] Olim suspicabar legendum *ὄργῃ*. Eadem
confusio in Theb. 675. Soph. Trachin. 722. Electr. 1283. in
Theognide 213. Hesiod. Op. 302. Sed eodem fere modo dici-
tur *ὄργῃ περιργῶς ἐπιθυμῶν*, quo in Prometh. 980. τὸν πικρῶς

ὑπέρπικρον. Homer. Il. Z, 97. ἡ μὲν δὴ λώβῃ τάδε γ' ἔσσεται αἰνοθεν αἰνῶς. Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 194. legit, παρ-
θενλου θ' αἵματος ὄργῃ, περιοργῶς τ' ἐπιθυμεῖ Ἄρτεμς, ut ὄργῃ
verbum sit. Choeph. 452. Τὰ δ' αὐτὸς ὄργῃ μαθεῖν. Casauboni
autem conjectura fuit Ἄρτεμς; sic etiam Pearsonus. Auratus
et Vossius expungenda censebant verba περιοργῶς ἐπιθυμεῖν
sed hoc metrum vetat. BLOMF. Delenda cum Aurato verba
περιοργῶς ἐπιθυμεῖν, et septem syllabarum lacuna indicanda.
Glossema fuit ad ὄργῃ adscriptum περιοργῶς ἐπιθυμεῖ, quod
verba genuina expulit.

217. εὖ γὰρ] εὖ γὰρ εὖ Fl. T.

219. τροπαῖαν] τροπαία, ventus qui flatu converso e mari in
terram revertitur. Aristot. Probl. 26, 5. ἔστιν ἡ τροπαία οἶον
ἀναστροφὴ τῆς ἀπογείας. Plin. 2, 43. qui quidem cum e mari
redeunt tropæi vocantur: si pergunt, apogæi. STANL.
Theb. 703. λήματος ἐν τροπαίᾳ, in conversione propositi; ut
in hoc loco φρενὸς τροπαῖαν δυσσεβῆ, conversionem animi in
impium propositum. BLOMF.

220. τόθεν] θ' ὅθεν Turn.

221. παντότολμον] πάντολμον Turn. Steph.

222. βροτοὺς Musgravius. βροτοῖς libri.

223. παρακοπὰ πρωτοπήμων] Insania quæ ex prima calami-
tate oritur. BLOMF.

225. γυναικόποιος πόλεμος] Bellum ad pænas ob mulierem
captam exsequendas susceptum. BLOMF.

226. ἀρωγὰν] Vere monuit Heathius σχῆμα esse πρὸς τὸ
σημαινόμενον, et quum θυτὴρ γενέσθαι τῆς θυγατρὸς idem sit
quod θῆσαι θυγατέρα, ad hoc respicere ἀρωγὰν, et προτέλεια.
Vide doctam Matthiæi observationem in Miscell. Philol. 2.
p. 7. not. Gr. Gr. §. 432. Dobræum ad Aristoph. Plut. p. 39.
BLOMF. Adde Hermann. Opusc. vol. 1. p. 200. Turnebi
interpolatio est γυναικοποίνῃ πολέμῳ ἀρωγόν.

227. προτέλεια ναῶν] Sacrificia pro classe oblata. BLOMF.
προτελείῃ Guelf. Ald. Turn.

228. κληδόνες πατρῷοι sunt appellationes nominis paterni.
Aliter, ut videtur, intellexerat hæc verba Lucretius 1, 94.
Nec miserae prodesse in tali tempore quibat, Quod patrio
princeps donarat nomine regem. Apponi merentur Plinii
verba 35, 10. Ejus (Timanthi) est Iphigenia, oratorum
laudibus celebrata; qua stante ad aras peritura, quum mæsto

pinxisset omnes, præcipue patrum, et tristicæ omnem imaginem consumsisset, patris ipsius vultum velavit, quem digne non poterat ostendere. Cf. Quintil. Inst. 2, 13. BLOMF.

229. παρθένειον Fl. T. παρθέμιον vulgo.

τ' addidit Pearsonus.

230. βραβῆς] βραβεῖς Fl. T.

231. ἀόζοις] ἄοζος, *pora*. Sacerdotum minister qui victimas feriebat. Proprie vero *coquius*. Hesych. Ἄοζοι. μάγειροι, ὑπηρέται, θεράποντες, ἀκόλουθοι. Καλλίμαχος. Idem, Ἄοζήσω. διακονήσω. ὑπουργήσω. Αἰσχύλος Ἐλευσινίαις. Hæc notavit Stanleyus. BLOMF. φράσεν δ' ἐν ὄσσοις T.

232. χιμαῖρας] χειμαῖρας Guelf. Ald. Rob.

233. περιπετῇ] περιπετεῖ Ald.

234. παντὶ θυμῷ] *Omni alacritate*. Pindar. Nem. 5, 57. πολλὰ γάρ μιν παντὶ θυμῷ παρφαμένα λιτάνευεν. Eumen. 736. τὸ δ' ἄρσεν αἰνῶ πάντα, πλὴν γάμου τυχεῖν, Ἄπαντα θυμῷ. BLOMF.

235. λαβεῖν] βαλεῖν T.

ἀέρδην] *Tollendo*. ἀέρδειν Fl. BLOMF. ἄνω ἢ φοράδην explicat Hesych.

236. καλλιπρώρον] καλλιπρωρον Guelf. Ald. καλλιπρώρου M. Scribendum καλλιπρώρου.

φυλακὰν κατασχεῖν] φυλακάκατασχεῖν Ald. φύλακ' ἀγκατασχεῖν Turn. Eurip. Troad. 194. τὰν παρὰ προθύροις φυλακὰν κατέχουσα. BLOMF.

237. φθόγγον] Accusativus absolutus, ut v. 226.

238. ἀναύδῳ] ἀναύδων Fl. Recte hæc explicat scholiasta, τῇ βίᾳ καὶ τῷ ἀναύδῳ μένει τῶν χαλινῶν τῶν μὴ ἐόντων αὐτὴν λαλεῖν. "Noster in Lycurgo apud schol. ad Aristoph. Eq. 1147. Καὶ τοῦσδε κημοὺς στόματος. Anglice, *Muzzles*, quos in hoc loco χαλινούς vocat. Psalm. 38, 1. ἐθέμην τῷ στόματί μου φυλακὴν. Propius ad Æschylum accedunt Hebraica, *cohibebo os meum capistro*. quibuscum conferendus Æschyli locus ex Lycurgo citatus." BLOMF.

239. κρόκον βαφάς] *Croci tincturas. i. e. vestem croco tinctam*. Virginis vestitus. Eurip. Phœn. 1505. Antigone de se, στολὶδα κροκόεσσαν ἀνείσα τρυφάς. Vide plura apud Spanhem. ad Callim. H. Apoll. 83. Sed, ni fallor, croceas vestes ignorabat ævum Homeri, qui κροπόπεπλος nunquam nisi de Aurora posuit. BLOMF. De sanguine intellexit Stanleyus, collato

v. 1121. ἐπὶ δὲ καρδίαν ἔδραμε κροκοβαφῆς σταγών: de vestibus cum Blomfieldo Bothius, collato Eurip. Hec. 558. ubi de Polyxena immolanda,

λαβούσα πέπλους ἐξ ἄκρας ἐπωμίδος
ἐρρηξε λαγόνος ἐς μέσον, παρ' ὀμφαλὸν,
μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος,
κάλλιστα· καὶ καθείσα πρὸς γαῖαν γόνυ,
ἔλεξε πάντων τλημονέστατον λόγον.

δ' om. T.

χέουσα] χέουσ' Steph.

240. ἔβαλλ' T. Rob. ἔβαν Ald. ἔβαλ' (ἔβαλε M.) libri reliqui.

βέλει φιλοκτῆφ] *Telo misericordiae amorem injiciente.* φιλοκτῆρμων occurrit in Eurip. Iph. T. 345. Infra 719. μαλθακὸν ὀμμάτων βέλος. Suppl. 1001. Πᾶς τις παρελθὼν ὀμματος θελκτήριον Τόξενυ' ἔπεμψεν, ἡμέρου νικώμενος. Senarius proverbialia, Γυναικὸς ὄμμα τοῖς ἀκμάζουσιν βέλος. Aristænet. Ep. 1. εὐστόχως ἐπιτοξεύειν ταῖς τῶν ὀμμάτων βολαῖς, quod exprimit Musæus 95. ἀπ' ὀφθαλμοῖο βολάων Κάλλος ὀλισθαίνει, καὶ ἐπὶ φρένας ἀνδρὸς ὀδεύει. Scilicet Iphigenia, sicut Eteocles in Eurip. Phœn. 1454. φωνὴν μὲν οὐκ ἀφήκεν, ὀμμάτων δ' ἀπο Προσεΐπε δακρύοις. Iph. A. 1245. ἰδοῦ, σιωπῶν λίσσεται σ' ὄδ', ὦ πάτερ. Meleager Anthol. Palat. 2. p. 501. τὰ καὶ κωφοῖσι λαλεῦντα Ὀμματα. Hesych. Ὀμμάτειος πόθος. διὰ τὸ ἐκ τοῦ ὀρᾶν ἀλίσκεσθαι ἔρωτι.—Ἐκ τοῦ γὰρ ἑσορᾶν γίγνεται ἀνθρώποις ἑρᾶν. καὶ (Σοφοκλῆς) ἐν Ἀχιλλέως Ἑρασταῖς ὀμματοπάλογγα φησίν. Forte legendum ὀμμάτων ἀπο Λόγχας (ἔπεμψε). Plura in hanc rem facientia videas ap. Toup. in Suidam 2. p. 567. Valckenær. ad Hippol. 525. Ballu ad Opp. p. 294. Boissonad. ad Philostr. Heroic. p. 640. BLOMF. In loco Sophoclis non animadvertit Blomfieldus vitiosum esse φησίν, quod ad verba poetæ referendum, quæ sic sunt corrigenda, ὀμμάτων ἀπο | λόγχας ἀφίησιν.

241. ἐν γραφαῖς] Muta erat Iphigenia, eademque venusta, atque adeo pictæ similis, διὰ τὸ κάλλος, ἢ διὰ τὸ ἀφωρητεῖν, schol. Eurip. Hecub. 564. μαστούς τ' ἔδειξε, στέρνα θ', ὡς ἀγάλματος, Κάλλιστα. Plato Charmid. p. 154. C. ἀλλὰ πάντες, ὥσπερ ἀγαλμα, ἐθεώντο αὐτόν. Chæremon Athenæi 13. p. 608. B. τῆς δ' αὖ χόρεια λαγόνα τὴν ἀριστέρεην Ἐλυσσε' γυμνὴ δ' αἰθέρος θεάμασι Ζῶσαν γραφὴν ἔφαινε. Idem ibid. D. κόμαι

δὲ κηροχρῶτες, ὡς ἀγάλματος, αὐτοῖσι βοστρούχοισιν ἐκπεπλασμένοι Ξουθοῖσιν ἀνέμοις ἐνετρήφωσιν φοροῦμενοι. Petronius c. 126. citatus a Musgravio ad Hecubæ locum, *mulier omnibus simulacris emendatior*. Hinc matres dicebant de filiis, ὁ καλὸς ἀνδρίας μου, *my pretty image!* teste Lex. Seguiet. p. 394, 29. (vid. Demosth. de Coron. §. 40.) Sed in hoc loco ὡς ἐν γραφαῖς dicitur respectu silentii potius quam formæ. Aristoph. Ran. 537. γεγραμμένην εἰκόν' ἐστάναι, λαβόνθ' ἐν σχῆμα. ubi schol. ἀντὶ τοῦ μηδὲν ἀνύοντα. οἱ ἀκίνητον τὸ ἐπιγεγραμμένον τῇ εἰκόνι, quod ad hæc postrema absurde. Philostr. Heroio. p. 6. ἄοινοί τε καὶ ἀργοὶ ἐστήξουσιν, ὥσπερ γεγραμμένοι. ubi doctissimus Boissonadus commode advocat Shakspearium (*Hamlet* 2, 2.) *So like a painted tyrant Pyrrhus stood, And like a neutral to his will and matter, Did nothing*. Nec multum abludit illud Euripidis Phœn. 227. ἴσα δ' ἀγάλμασι χρυσοτεύκτοισι, Φοίβῃ λάτρει ἐγενόμαν, nec Horatianum, *statua taciturnior exit*. Ceterum loci sententia, quæ interpretes mirifice torsit, hæc est: *Sacrificum quemque (i. e. duces) muto oculorum eloquio compellabat, quos sæpe in patriis conviviis cantando delectarat, dum virgo pura voce celebrabat genitoris ævum felicissimum, dum tertia fiebat libatio*. BLOMF.

244. ἐμελψεν Steph. ἐμελθεν Guelf. Ald. Rob. ἐμελλεν Turn. Versus corruptus.

ἀγνῶ] ἀγνῶ Schuetzius.

ἀταύρωτος] *Expers viri*. Hesychius, ἄζυγος καὶ παρθένος. παρ' ὅσον ἐξεύχθαι γάμοις αἱ γημάμεναι λέγονται. quæ ratio falsissima est. Aristoph. Lys. 217. Οἰκοὶ δ' ἀταυρώτῃ διάψω τὸν βίον. Eustath. in Iliad. A. p. 881, 20. ἀταύρωτος γυνή. ἡ ἄζυξ, καὶ μὴ ὑπ' ἀνδρὶ γενομένη, ὥσπερ καὶ δάμαλις ὑπὸ ταύρου. Recte Heinsius notavit virginem sic vocari, quia ταῦρος est αἰδοῖον ἀνδρός. BLOMF.

αὐδῶ] αὐδᾶ Turn.

245. τριτόσπονδος αἶων, *Sors vitæ, quæ tertiam libationem facere permittit*. i. e. quæ sub tutela Διὸς Σωτήρος est, cui tertia libatio fiebat. *Perfecta felicitas*. Plato Phileb. p. 95. A. τὸ τρίτον τῷ Σωτήρι. ubi schol. p. 43. ed. Ruhnken. ἐκ μεταφορᾶς εἰρηται τῶν ἐν ταῖς συνουσίαις ἔθους. Σοφοκλῆς ἐν Ναυπλίῳ καταπλέοντι. ἐκινῶντο γὰρ ἐν αὐταῖς κρατήρας τρεῖς, καὶ τὸν μὲν πρῶτον Διὸς Ὀλυμπίου καὶ θεῶν Ὀλυμπίων ἔλεγον, τὸν δὲ δευτέρον Ἡρώων, τὸν δὲ τρίτον Σωτήρος—quæ transcripsit Hesy-

chius. Cf. Photium in v. Plura ex Platone dabit Heindorf. ad Charmid. p. 93. Eadem fere, omissa Sophoclis auctoritate, habet scholiasta Arati in Phœnom. I, 14. Noster Eumen. 756. τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου Σωτήρος. Suppl. 27. καὶ Ζεὺς σωτὴρ τρίτος, οἰκοφύλαξ Ὀσίων ἀνδρῶν. Dum tertia libatio fiebat, præana aliquis canebat. Antiphanes ap. Athen. 15. p. 692. F. Ἀρμόδιος ἐπεκαλεῖτο, παιὰν ἦδετο, Μεγάλην Διὸς Σωτήρος ἄκατον ἦρέ τις. Pherecrates, sive quis alius apud Athen. 15. p. 685. A. Ἐγχεί· κάπιβόα τρίτον Παιᾶν, ὡς νόμος ἐστίν. Hunc morem paullo fusius exposui, quia vim hujus loci nemo interpretum perspexit. BLOMF.

εὐποτμον] εὐπόταμον Fl. εὐποτον T. Scribendum εὐποτμόν τ' cum Elmsleio.

247. τὰ ἐνθεν, Quæ secuta sunt. Eurip. Orest. 1272. καλῶς τὰ γ' ἐνθενδ'. Ibid. 1511. Τὰ δ' ὕστερ' οὐκ ἔτ' οἶδα. Herodot. 6, 14. τὸ ἐνθεύτεν οὐκ ἔχω συγγράψαι, &c. BLOMF. Scholiasta, διὰ τὸ ἀπάνθρωπον εἶναι τὴν σφαγὴν. Recte: nam chorus et Clytæmnestra Iphigeniam re vera mactatam esse credunt, Dianæ interventu servatam esse nescientes.

248. τέχναι] Vaticinandi peritia. V. infra 1134. 1209. BLOMF.

ἄκραντοι] ἄγραντοι Ald. ex quo ἄχραντοι fecit Turn.

250. δέ] δὲ Ald. Turn. Scholiasta, τοῖς μὲν πεπονθόσω ἡ δίκη δίδωσι τὸ μαθεῖν· δίκην γὰρ δόντες μανθάνουσι τὸ μέλλον.

251. τὸ δὲ προκλύειν ἐπεὶ γένοιτ' ἂν ἥλυσις προχαίρετω] Verba interpolata, in quibus corrigendis mirum quantum a vero aberrarunt critici.

τὸ δὲ προκλύειν om. T.

ἐπεὶ γένοιτ'] ἐπιγένειτ' M. Ald. Rob. ἐπὶ γένοιτ' Guelf.

ἂν ἥλυσις ex Aurati conjectura Porsonus. ἂν ἡ λύσις M. Steph. ἂν ἡλύσις Turn. ἂν ἡλύσις Guelf. ἀνηλύσις Ald. ἂν κλύσις Fl. T.

253. προστένειν] Præmature gemere. Prometh. 721. Πρὸ γε στενάξεις καὶ φόβου πλέα τις εἶ. Thucyd. 2, 39. περιγίνεται ἡμῖν τοῖς μέλλουσιν ἀλγενοῖς μὴ προκάμνειν, καὶ ἐς αὐτὰ ἐλθοῦσι, μὴ ἀτολμοτέρους τῶν αἰεὶ μοχθούντων φαίνεσθαι. BLOMF.

254. σύνορθρον Wellauerus, qui σύνορθρον αἰγῶις interpretatur simul cum matutinis diei radiis. σύνορθρον M. Rob. σὺν ὀρθρῶν Guelf. Ald. Turn. σύναρθρον T. Steph.

αἰγῶις Hermannus. αὐτῶις M. T. (in quo gl. συνηρμοσμένον

βοαῖς καὶ θρήνοις. et, συν(ζήσις.) Steph. αἰταῖς Guelf. Ald. Rob. Turn.

255. πέλοιτο] πέλοι Rob.

τούτοισιν] τούτοις Steph.

εὐπραξίς] Inusitatam vocabuli formam per εὐπραξία explicat scholiasta.

256. ἀγχιστον] Scholiasta, τὸ συγγενικόν. vel *proximus*, quia Agamemnon et principes Argivorum aberant; et hoc verum puto. Senes de semet ipsis loquuntur; μονόφρουρον, inquit scholiasta, ἐπεὶ μόνοι γέροντες ἐφύλασσον τὴν Ἑλλάδα; quod in Persia etiam factum fuisse ait Æschylus in Persarum prologo, ut senes regni custodes relinquerentur. BLOMF.

Ἀπίας] *Peloponnesi*. Homer. Iliad. A, 270. ἐκ Πύλου ἔλθων Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης. quod grammatici absurde explicant τῆς μακρὸν ἀπούσης. in quo errore versantur Strabo p. 371. D. et interpp. ad Soph. Œd. Col. 1685. Recte vero Peloponnesum intelligunt ibid. 1303. γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας Πρῶτοι καλοῦνται. ubi vid. Musgrav. ejus in nota pro *Arriano* lege *Rhiano*. Schol. Venet. in Iliad. A. 22. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Πελοπόννησος τὴν ἀρχὴν Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάρχου, τοῦ ἐν Ἀργεῖ ποταμοῦ, καὶ Μελίας, τῆς Ὠκεανοῦ. ὕστερον δὲ Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἀπίδος τοῦ Φωρωνέως, τοῦ Διός. εἴθ' οὕτως Ἀργος, ἀπὸ Ἀργου τοῦ πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τὸν Ταυτάλον υἱὸν Πέλοπα. Et sic fere Apollodorus 2, 1, 5. Noster in Suppl. 259. et Steph. Byzantius v. Ἀπία. BLOMF.

257. Post hunc versum scenam ingreditur Clytæmnestra. BLOMF.

258. Per totam hanc scenam chori partes in Ald. Turn. Steph. fere adsignantur Ἀγγέλφ, in Robortelliana vero Φύλακι. personas recte distinxit Stanleius. BLOMF.

261. σὺ] εὐ Ald. εὐ Farn.

εἶτε κεδνόν] εἰ τι κεδνόν margo Askewii.

263. Hunc versum Clytæmnestræ tribuunt Fl. T. Turn. σιγῶσθ] σιγῶντι Fl. T.

264. Nuntio hunc versum tribuunt Fl. T.

264. 265. Laudat Eustath. ad Iliad. A. p. 22, 33. ubi ἡώς. alibi vero citatum vidisse memini υἱὸς pro ἔως. BLOMF.

266. πείσει Porsonus. πεύσθ libri.

270. Eustath. ad Od. T. p. 1872. penult. ὄθεν λαβών, φασι,

Σοφοκλῆς ἔφη, ὡς χάρις ὑφέρπει, δάκρυον ἐκκαλούμενον. Qui Sophoclem memoriae errore nominavit.

271. φρονούντος] φρονούσης T. Steph. ut ad Clytæmnestram referatur loquente nuntio. BLOMF.

274. εὐπειθῇ] εὐπιθῇ Blomfieldus.

276. ἐπίανεν] *Lætam reddidit*.

ἄπερος] *Subitaneus*. Homer. Od. P. 57. Ως ἄρ' ἐφώνησεν τῇ δ' ἄπερος ἐπλετο μῦθος. ubi Herodianus explicat per ἔτοιμος. Hesych. Ἄπερος. αἰφνιδίος, παρὰ Ὀμήρω. ὁ προσηνής. ἢ ταχύς. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. Etymol. M. p. 133, 34. Ἀπερέως, παρ' Ἡσιόδω, ὥσπερ τὸ ἀψοφέως σημαίνει τὸ (αἰφνιδίως). ἔστιν ἀπώτερω, ἀπτέρω. οὕτως Ἡρωδιανός. ἔστι ταχέως, ἐτοίμως, ἀφροτρίστως. οἱ δὲ ἀπροθύμως, ἐλαφρώς, ἡδέως. ἐνιοι δὲ ἡμελημένως. Idem vero p. 83, 23. ducit α πτερέως, τὸ ταχέως. Apud Lycophr. 627. ἀπτέρως—ἔχονται explicatur ὁμοπτέρως ταχέως. Pollux. 9, 152. quasi synonyma refert δι τάχιστα, ἀπτέρω τάχει. BLOMF.

280. τίς] πῶς T.

281. Ἡφαιστος—σέλας] *Vulcanus ab Ida splendidum jubar emittens*; h. e. ignem in Ida splendidum accenderunt Græci, quo viso per certa montium intervalla dispositi speculatores alios ignes accenderunt, donec ultimus a nostro speculatore conspici posset. SCH. Æschyli de signorum igneorum continua serie narrationem qui examinavit diligenter Mongez. in Mem. Nov. Acad. Inscr. vol. 5. veram esse videri pronuntiavit. BOISSONAD.

282. φρυκτὸς—ἔπεμπεν] Ordo verborum est: φρυκτὸς δὲ φρυκτὸν ἀγγάρου πυρὸς δεῦρο ἀπέπεμπεν. SCH.

ἀγγάρου Etym. M. p. 7, 18. grammat. in Bekkeri Anecd. p. 325. Suidas s. v. ἀγγαρος et Eustath. p. 1854, 27. ἀγγέλου libri.

ἀγγάρον] Sic dicebantur Persarum tabellarii. οἱ ἐκ διαδοχῆς γραμματηφόροι. οἱ αὐτοὶ δὲ καὶ ἀστάνδαι. λέγεται δὲ καὶ ἀγγαροφορεῖν ἐπὶ τοῦ φορτία φέρειν. οὕτως Ὠρίων. Etymol. M. p. 6, 4. (Cf. Athen. 3. p. 122. A.) Idem p. 7, 18. Αἰσχύλος ἐν Ἀγαμέμνονι, τὸν ἐκ διαδοχῆς πυρσὸν, ἀπ' ἀγγάρου πυρὸς ἔφη. priorem glossam ex Ælio Dionysio, grammatico docto, desuntam esse discimus ex Eustath. ad Odyss. T. p. 1854, 26. eandem habet Lex. Seguiet. p. 325. ed. Bekker. Herodot. 8, 98. ὅσων ἂν ἡμερέων ἢ πᾶσα ὁδὸς, τοσοῦτοι ἱπποὶ τε καὶ ἄνδρες διεστᾶσι κατὰ

ἡμερησίην δδδν ἐκάστην τεταγμένοι τοὺς οὔτε νίφετος, οὐκ ὄμβρος, οὐ καῦμα, οὐ νύξ ἐέργει μὴ οὐ κατανύσαι τὸν προκειμένον ἐωῦτῷ δρόμον τὴν ταχίστην. ὁ μὲν δὴ πρῶτος δραμὼν παραδιδοὶ τὰ ἐντεταλμένα τῷ δευτέρῳ. ὁ δὲ δεύτερος τῷ τρίτῳ. τὸ δὲ ἐνθεύτεον ἦδη κατ' ἄλλον διεξέρχεται παραδιδόμενα, κατὰπερ "Ελλησι ἢ λαμπαδηφορίῃ, τὴν τῷ "Ηφαίστῳ ἐπιτελέουσι. τοῦτο τὸ δράμημα τῶν ἱππῶν καλέουσι Πέρσαι ἀγγαρήϊον. BLOMF.

283. "Ερμαῖον λέπας Λήμνου] "Ερμαῖον ὄρος Lemni memoratur ab Soph. Philoct. 1459. STANL.

284. πανὸν Athenæus. φανὸν libri. "Athen. 15. p. 700. E. Πανὸς δ' ὀνομάζεται τὸ διακεκομμένον ξύλον, καὶ ξυνδεδεμένον τούτῳ δ' ἐχρῶντο (ὡς) λαμπάδι. Μένανδρος "Ανεψιοῖς—"εἰσιὼν Πανόν, λύχνον, λυχνοῦχον, ὃ τι πάρεστι φῶς Μόνον, πολὺ ποιεῖ—Δίφιλος Στρατιώτῃ—"Ἄλλ' ὁ πανὸς ὕδατος ἐστὶ μεστός. πρότερος δὲ τούτων Αἰσχύλος ἐν "Αγαμέμνονι μέμνηται τοῦ πανοῦ. Phrynich. Appar. Sophist. p. 50. ed. Bekker. φανὸς, φάκελός τινων συνδεδεμένος καὶ ἡμμένος" ὁ καὶ διὰ τοῦ π. Photius. Πανόν. ἀπὸ τοῦ πάντα φαίνειν σχηματισθέντα, κατὰ μεταβολὴν τοῦ φ. Σοφοκλῆς "Ελένης γάμψ. (omisit Brunck.) Idem; Πανός. δεσμὴ κληματῖδων. οἱ δὲ νεώτεροι "Αττικοὶ φανόν. "Αριστοφάνης. (Lysistr. 308.) Consentit Eustath. ad Iliad. T. p. 1189, 23. Cf. Ammon. diff. Voc. v. λυχνοῦχον. et schol. Aristoph. Pac. 841. Pollux 10, 117. ex Euripidis Alcmena citat Πόθεν δὲ πεύκης πανὸν ἐξεύρες λαβεῖν; Recentiores Græci φανὸν dicebant de laterna. Gloss. Philox. Φανός. Laterna. Cf. Thom. M. v. φανός. Galen. Expos. Voc. Hippocr. v. λαμπτήρ. Pierson. Verisimil. p. 4. Wetsten. ad N. F. vol. 1. P. 946." BLOMF.

285. Hic versus laudatur in schol. Victor. ad Iliad. E. 229. "Αθων libri omnes. Iota subjeci, grammaticis obsecutus. Eustath. ad Iliad. B. p. 358, 42. ἀθῶος μὲν γὰρ κατὰ τινὰς, προπερισπωμένως, ὁ ἀζήμιος. Ζεὺς δὲ "Αθως, προπαροξυντόνως, ὁ ἐν τῷ "Αθῷ τιμώμενος, ὃν, φασίν, ἐστὶ καὶ "Αθῶιον κατὰ διαίρεσιν εἰπεῖν, ὁμοίως τῷ ἄρειος, ἀρήϊος. κατὰ μέντοι ἐτέρους, ὧν ἐστὶ καὶ "Ηρωδιανός, ἀνάπαλιν. ὁ μὲν παρὰ τὸν "Αθων, Ζεὺς "Αθῶος, προπερισπασθήσεται κατὰ τὸ ἥρω, ἡρῶος, Μίνως, Μινῶος, γάλως, γαλῶος. τὸ δὲ ἕτερον προπαροξυνθήσεται. Ibidem citatur ex Thamyride Sophoclea, Θρηῖσαν σκοπιὰν Ζηνός "Αθῶον. BLOMF.

286. ὑπερτελής] ὑπερθ' "Ελλης Rob. ὑπεῖρ "Ελης T. (cum. gl. ὑπὲρ τὸν "Ελλάσποντον) Steph.

ὑπερτελής] Qui superat. nempe fractum. ὑπὲρ τὸ τέλος ἀφικό-

μενος. Hesych. Sophool. Trach. 36. Νῦν δ' ἡνίκ' ἀθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφνυ. Eurip. Ion. 1566. Ἐὰ τίς οἴκων θυοδόκων ὑπερτελὴς Ἀντήλιον πρόσωπον ἐκφαίνει θεῶν; Ceterum subaudiendum ἐγένετο. BLOMF.

νωτίσαι] *Per dorsum ire.* Lux dicitur ire ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης, ut ait Homerus Il. B, 159. Recte igitur schol. ὑπερβῆναι. Eurip. Phœniss. 660. κισσὸς δὲν περιστεφὴς Χλοηφόροιςιν ἔρνεσιν Κατασκίοισιν ὀλβίσας ἐνώτισε. i. e. *per terga diffuit*, ubi minus accurate, ut opinor, hanc vocem tractavit Porsonus. BLOMF.

287. πρὸς ἡδονήν] *Ita ut voluptatem adferat.* Prom. 502. καὶ χροιάν τίνα ἔχοντ' ἂν εἴη δαίμοσιν πρὸς ἡδονήν. Eurip. Med. 771. Ἀέξω· δέχου δὲ μὴ πρὸς ἡδονήν λόγους. Iph. A. 1022. πρὸς ἡδονήν φίλοις Σοί τ' ἂν γένοιτο, κἂν ἐμοῦ χωρὶς, τάδε. BLOMF. Post ἡδονήν comma ponatur, deleatur post πεύκη, quod in πεύκης mutavit Schuetzius conjectura probabili.

288. χρυσοφεγγής] *Auream lucem emittens.* Eurip. Phaethon. ap. Macrob. Sat. 1, 17. ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὥς μ' ἀπώλεσας. In Phœniss. 2. Sol dicitur χρυσοκολλήτοιςιν ἐμβεβώς δίφροις. BLOMF.

289. Μακίστου] Nomen esse non montis, sed hominis, contendit Heathius, ob sequentia, ὃ δ' οὔτι κ. τ. λ. Sed omnino de monte cogitandum, ut in ceteris stationibus, quæ erant Ida, mons Hermæus, Athos, Macistus, Messapius, Cithæron, Ægiplanctus, Arachnæus. Eretria Euboica colonia erat ex Macisto Elidensi, (Strabo 10. 10.) et forte sic dicebatur mons aliquis Eubææ. Scholiasta legerat, ut videtur, μακίστη, interpretatur enim μέγιστη πεύκη. BLOMF.

σκοπαῖς] σκοπᾶς M. Guelf. σκοπᾶς Fl. T. Ald. Rob.

290. ἀφρασμόνως] ἀφραδμόνως Pearsonus frustra. V. ad Pers. 417.

293. Μεσσαπίου] Μεταπίου Ald. Μεσαπίου ceteri, præter M. et Robortellum, qui Μεσσαπίου. Recte. Sic Strabo et Stephanus Byzantinus. Pausanias vero et Photius per unum Σ. Virg. Æn. 7, 691. *At Messapus, equum domitor.* Sic etiam Servius ad Æn. 8, 9. Μεσσάπιοι gens Italiæ, Thucyd. 7, 33. scribuntur Μεσάπιοι in Athen. 3, 25. Est autem Μεσσάπιος mons Bæotix. Schol. ὁρος μεταφ' Εὐβοίας καὶ Βοιωτίας. Strabo 9. p. 405. B. ἐν δὲ τῇ Ἀνθηδονίᾳ Μεσσάπιον ὁρος ἐστίν, ἀπὸ Μεσσάπου, quæ vertit Servius ad Virg. Æn. 8, 9. *In Anthe-*

donis ora quæ Bæotiæ est, mons stat Messapius, a duce Messapo nominatus. Stephanus vero, Μεσσάπιον ὄρος Εὐβοίας, ubi Βοιωτίας reponunt; cum Stephano tamen consentit Photius. BLOMF.

φύλαξι] φύλαξ Rob.

μολόν] μολών Turn. Steph.

294. οἱ δ'] οἱ τ' Fl.

295. γραιάς] *Veteris.* Sophocles ap. Plutarch. Mor. p. 1100. γραιάς ἀκάνθης πάππος ὡς φυσώμενος. BLOMF. γαίας Ald. Turn.

297. πεδίον] παιδίον M. Guelf. Ald.

Ἄσωπού T. Steph. ὦπού M. Guelf. Ald. Rob. Ὠρωπού Turn.

298. Post λέπας comma ponendum cum Blomfieldo. Constructio est ὑπερβοροῦσα πεδίον Ἄσωπού πρὸς Κιθαιρώνας λέπας.

301. καίονσα] Scribendum κάουσα.

302. λίμνη Γοργῶπις, palus Ἑσχατιῶτις circa Isthmum Corinthiacum. Etymol. M. p. 384, 32. Ἑσχατιῶτις. λίμνη κεκμένη μετὰ τὸν Ἴσθμόν—ὑστερον δὲ Γοργῶπις ἐκλήθη, ἀπὸ Γόργης τῆς Μεγαρέως θυγατρὸς, γυναικὸς Κορίνθου, ἥτις ἀκούσασα τὸν τῶν παιδῶν φόνον, περιαλγὴς γενομένη ἐβρίψεν ἑαυτὴν εἰς τὴν λίμνην. Hesych. Γοργῶπις. Κρατῖνος ἐν Πυλαίᾳ. λίμνην φασὶν εἶναι ἐν Κορίνθῳ· εἰληφέναι δὲ τοῦνομα διὰ τὸ Γόργην ἐμπεσεῖν ἐς αὐτήν. BLOMF.

303. Αἰγίπλαγκτον] Scholiasta, ὄρος Μεγαρίδος.

304. θεσμόν] *Legem quæ ignis successionem regebat.* Homer. Od. Ψ. 297. Ἀσπάσιοι λέκτροιο παλαίου θεσμόν ἱκοντο. BLOMF.

μη] δὴ T.

χαρίζεσθαι (*ne desiderari paterentur*) Heathius. χαρίζεσθαι libri.

305. μένει] μέρει Rob.

306. πώγωνα] Schol. πώγωνα λέγει τὴν εἰς ὃν λήγουσαν ἀκμὴν τοῦ πυρός· καὶ ὁ πώγων γὰρ εἰς ὃν λήγει. ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ αὐθάδην γνάθον τὴν ἀκμὴν εἶρηκε καὶ ὀξύτητα τῆς σφηνός (Prometh. 64.) σημειῶσαι δὲ ὅτι ἐκ τούτου ὠνομάσθη παρὰ τοῖς μετεωρολόγοις, πωγωνίας ἀστήρ. Photius, Πώγωνα πυρός. τὴν ἀναφορὰν τοῦ πυρός. Εὐριπίδης Φρίξ. Pollux 2, 88. ἐν τῇ τραγωδίᾳ, πώγων πυρός, ἡ εἰς ὃν ἀναδρομὴ τοῦ πυρός. BLOMF.

307. κάτοπτον πρῶν ὑπερβάλλειν Canterus. κάτοπτρον πρῶν

ὑπερβάλλειν M. Guelf. T. Rob. Steph. κάτω προνονῷ περβάλλειν Ald. unde Turn. κάτωπρον οὐχ ὑπερβάλλειν. “ κάτωπρον Σαρωνικοῦ πορθμοῦ, unde *Saronicus sinus prospici potest*. Scholiasta explicat κατόψιον, qua forma utitur Euripides Hippol. 30. Πέτραν παρ’ αὐτὴν Παλλάδος, κατόψιον Γῆς τῆσδε. De sinu Saronico vid. Monk. ad Hippol. 1195.” BLOMF.

308. ἐς τ’ Stanleius. εἴτ’ vulgo. εἴτ’ Ald.

309. Ἀραχναῖον αἶπος] ὄρος Ἀργους. schol. Ἀραχναῖον, ὄρος Ἀργους. Καλλίμαχος Αἰτίων πρώτῳ. Steph. Byzantin. Antiquum nomen erat Σαπυσελάτων, teste Pausania, vel, ut Hesychius, Ὑσσέλιον. BLOMF.

ἀστυγείτονας] ἀστυγείτονα Guelf. Ald.

310. ἐς τόδε T. Steph. ἐς τόγε M. Guelf. Rob. Turn. ἐπόγε Ald.

311—1066. φάος—ἐπίσταται φέρειν] Hæc fabulæ pars exstat in Fl. T. Steph.: abest ab M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

311. οὐκ ἀπαππον Ἰδαίου πυρός] Cujus ignis Idæus progenitor fuit. Mira locutio. BLOMF.

312. τοιοῦδε τοί μοι Schuetzius. τοιοῖδ’ ἔτοιμοι T. τοιοῖδ’ ἔτυμοι Fl. Steph.

315. τοιοῦτο] τοιοῦτον Fl. T. Præstat fortasse τοιοῦτο τέκμαρ.

317. Hunc versum nuntio, cui præcedentes vulgo tribui supra diximus, continuat Steph., 318. Clytæmnestræ tribuit, 319. nuntio.

319. διηνεκῶς] Scribendum διανεκῶς cum Blomfieldo: quæ Attica vocabuli forma est, de qua diximus in Thesaurο Stephani s. v. Διηνεκῆς.

ὡς λέγοις πάλιν] Scribendum οὗς λέγεις, πάλιν cum Bothio.

322. ἀλειφα] ἀλειφα Pearsonus.

ἐγχέας Canterus. ἐκχέας libri.

323. φῶω Stanleius. φῶως libri.

προσσευνέποις typothetæ error pro προσευνέποις.

324. Homer. Il. Δ. 450. Ἐνθα δ’ ἄμ’ οἰμωγὴ τε καὶ εὐχολὴ πέλεν ἀνδρῶν, Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων. BLOMF.

327. Comma post φυταλμίων recte deleuit Heathius.

329. Post μόρον ponatur colon.

331. νῆστις] Scribendum νήστεις cum T.

πρὸς ἀρίστοισιν] Troja nocte capta est: ideoque captores primo mane πρὸς ἀρίστοισιν ἐτάσσοντο. BLOMF.

335. ναίουσιν Fl. T. νέουσιν Steph.

336. δυσδαίμονες] Scribendum δὲ δαίμονες cum Hermanno, qui postmodum Halmii probavit conjecturam ὥστ' εὐδαίμονες.

338. εὖ σέβουσι Valekenarius ad Eurip. Phoeniss. 1331. εὐσεβοῦσι vulgo.

340. οὐκ ἂν] Legebatur οὐκ ἂν γ'. V. ad Sept. 562.

ἀνθαλοῖεν Stanleius. αὐθάνοιεν libri.

341. ἐμπίπτῃ] Scribendum ἐμπίπτει cum T. ἐμπίπτῃ Fl.

342. ποθεῖν] πορθεῖν Fl. T. recte.

344. κάμψαι διαύλου θάτερον κῶλον πάλιν] διαύλος proprie est cursus, quo quis in stadio postquam a carceribus ad metam excurrit, ab altera parte a meta ad carceres redit. Et hæc duo quidem curricula κῶλα appellabantur. Aptā igitur metaphora exitum ad bellum Trojanum primum διαύλου κῶλον, reditum vero alterum κῶλον vocat. Ordo verborum hic est: δεῖ γὰρ (αὐτοὺς) θάτερον κῶλον διαύλου πάλιν κάμψαι, νοστήμον σωτηρίας πρὸς οἴκους. SCH.

345. θεοῖς δ' ἂν, ἀμπλάκῃτος nunc ex Pauwii conjectura legitur: in libris scriptum θεοῖς δ' ἀναμπλάκῃτος. Quorum neutrum scribi ab Æschylo potuit. Nam ἀναμπλάκῃτος sensui repugnat, ἀμπλάκῃτος vero non magis dicitur quam ἀμάρῃτος. Quamobrem ἐναμπλάκῃτος corrigendum videtur, quod cum ἐναμάρῃτος comparari potest, quo scriptores ecclesiastici interdum usi sunt.

346. ἐργηγορὸς Porsonus. Legebatur ἐργήγορον.

347. πρόσπαια] Schol. πρόσφατα. νῦν, προσπαίσαντα καὶ προσκρούσαντα αὐτοῖς. Vid. supra 180. Hesychius, Πρόσπαιον. πρόσφατον, νέον. ubi citantur Nicander Ther. 689. Εἰ δὲ σύ γε σκύλακας γαλέης ἢ μητέρα λαιδρὴν Ἀγρεύσεις πρόσπαιον. Schol. πρόσφατον. Lycophr. 211. Ὡς θυμάτων πρόσπαιον ἐκτίνων χάριν. Aristot. Nicom. 9, 5. ἡ μὲν φίλησις, μετὰ συνηθείας· ἡ δ' εὐνοία, καὶ ἐκ προσπαίου. unde vis vera hujus vocis ostenditur, nempe qui ex improviso occurrit. BLOMF.

348. τοῖ] σοι T.

κλύοις] Scribendum κλύεις cum Dobræo.

350. τήν] Scribendum τήνδ' cum Hermanno.

354. χάρις πόνων] Præmium laborum. De Agamemnone et exercitu qui ceperant Trojam recte intelligit Butlerus. BLOMF.

355. νύξ φίλα] Qua capta Troja est.

356. μεγάλων] τῶν μεγάλων interpolatum in T. ne versus esset paræmiacus.

360. μέγα δουλείας] Hæc verba ex glossemate adscripta esse videbantur Schuetzio in editione prima.

362. γάγγαμον] *Recte*. Pollux 10, 132. a Stanleio citatus: Αἰσχύλος τὸ δύσλυτον κακὸν, ἢ δύσελικτον ἔφη, γάγγαμον ἄτης παναλώτου. Oppian. Hal. 3, 80. Γαγγάμαι, ἡδ' ὑποχαλ περιγέες, ἡδὲ σαγῆναι. Quod ad metaphoram attinet, similiter dictum est in Prometheo 1114. ἀπέραντον δίκτυον ἄτης. Confer historiam de Timotheo ap. schol. Aristoph. Plut. 180. Ulpianum (seu potius Zosimum Ascalonitam, ut ostendit Dobræus ad Kiddii Porsoniana p. 387.) ad Demosth. Ol. 2. p. 30. A. BLOMF.

364. τείνοντα] *τείναντα* Aurati conjectura ab Stanleio memorata. "Aliquando conjiciebam *τείναντα* πάλιν. Dicuntur τόξα παλίντονα Soph. Trachin. 520. (ubi minus recte locutionem tractavit Musgravius) Homer. Iliad. Θ. 266. παλίντονα βέλη Noster Choeph. 1519." BLOMF.

365. ὑπὲρ ἄστρον] *Altius quam ut telum Alexandrum ferire possit*. WELLAUER.

367—384=385—402.

403—419=420—436.

437—455=456—474.

367. Διὸς—ἐκρανεν] *Jovis utique plagam dicere possunt Trojani; s. habent profecto, cur illam quam acceperunt plagam ad Jovem auctorem referant; in promptu enim hoc est investigare*. SCH.

ἔχουσιν Stanleius. ἔχουσ' vulgo. ἔχουσαν enotatum ex Fl.

368. τοῦτό γ' τοῦτ' Fl.

369. ἐπραξεν Hermannus. Legebatur ὡς ἐπραξεν.

οὐκ ἔφα—εὐσεβής] *Fuit tamen, qui deos eos curare negaret, qui rerum sanctarum et inviolabilium decus conculcassent; ille vero impius fuit*. His verbis non proprie designatur certa quædam v. c. Paridis persona, sed universe notantur ii, qui divinam esse hominum curam et providentiam, improborumque facinorum ultionem negabant. Itaque sic quoque veritas licet: *Fuerunt qui negarent &c.* SCH.

374. ἐγγόνους] *Recta forma ἐγγόνους superscripta in T. legiturque scholiasta*. Totus autem hic locus 374—380. intelligi

ab interpretibus non potuit interpolata quorundam verborum scriptura deceptis.

376. δικαίως] Sunt qui malint δίκαιον. STANL.

378. 379. et 396. 397. in unum versum conjungendi.

379. ὥστε κάπαρκεῖν] ὥστ' ἀπαρκεῖν Fl. κάπαρκεῖν est καὶ ἐπαρκεῖν. BLOMF.

381. ἐπαλξίς] Ordo verborum videtur hic esse, οὐ γάρ ἐστι πλούτου ἐπαλξίς εἰς ἀφάνειαν, ἀνδρὶ πρὸς κόρον λακτίσαντι μέγαν βωμὸν Δίκας—*Homini Justitiæ aram insolenter calcibus impetenti, divitiæ nihil prosunt ad propulsandum interitum.* Sic interpretantur Schutzius, Musgravius. Dicitur αὐτὸν ἐπαλξίς πλούτου eadem constructione qua apud Sophocl. Œd. Col. 262. Τί δῆτα δόξης, ἥ τι κληδόνας καλῆς Μάτην βέουσης ὠφέλημα γίγνεται; Eurip. Œdip. fr. 8. οὐδέν τι τῆς εὐμορφίας Ὅφελος, ὅταν τις μὴ φρένας καλὰς ἔχῃ. BLOMF.

384. λακτίσαντι] ἐκλακτίσαντι T.

μέγαν Canterus. μεγάλα libri.

385. βιάται δ' ἀτάλαινα πειθῶ] Hæc e versu 231. et sq. illustrantur; ubi nefariæ mortalium audaciæ causa his verbis reddebatur:

θρασύνει γὰρ αἰσχρομήτις
τάλαινα παρακοπὰ πρωτοπήμων.

ibi igitur primo delicto, primæ noxiæ, τῇ πρωτάρχει ἄτη v. 1203. hoc tribuitur, ut homines ad plura audenda fidentiores et alacriores reddat. Similiter h. l. fiducia illa poetico spiritu filia ἄτας nempe τῆς πρωτάρχου appellatur. Nam προβουλόπαις nihil aliud est quam πρόβουλος παῖς, quemadmodum Æschylus Choeph. 312. αἰνοπάτηρ pro αἰνὸς πατήρ posuit. Itaque fiducia illa e malis facinoribus ad plura deinceps audenda τάλαινα vocatur, ob miseriam inde oriundam, ἄφερτος ob hujus miseriæ magnitudinem, quæ tolerari vix queat; πρόβουλος, quia eadem fiducia homini consilia ad nova delicta subministrat. Sic Paris primum jus hospitii violaverat, matrimonii sanctitatem contemserat, furto se alligaverat, Helenam cum multis opibus capiens; deinde quoniam ea res ex animi sententia oesserat, eo processit audaciæ, ut non solum se Helenam redditurum esse negaret, sed Priamum quoque patrem, ceterosque Trojanos funestissimo bello implicaret. SCH.

387. ἄκος δὲ παμμάταιον] Respicitur partim ad divitias et opes cf. v. 382. partim ad hostias et preces nihil adversus interitum profuturas: cf. v. 396. SCH.

παμμάταιον] Scribendum πᾶν μάταιον cum Musgravio.

391. τριβῶ] Dubito an legendum sit τριβῆ. V. ad v. 197. BLOMF.

τε om. Fl.

προσβολαῖς Pearsonus. προσβολαῖς libri.

392. μελαμπηγής] *Cui nigror concretus est.* De sanguine ponitur Theb. 734. *Adulterini æris instar, attritu et allisu exploratus, atrum se prodit.* SCHUTZ. Atqui κακοῦ χαλκοῦ non de adulterino ære accipio, sed simpliciter de ære quod vile est præ auro. Loquitur de ære quod auro admixtum est. Theogn. 415. Οὐδέν' ὁμοῖον ἐμοὶ δύναμαι διζήμενος εὐρεῖν Πιστὸν ἑταῖρον, ὅτῃ μὴ τις ἐνεσσι δόλος. Ἐς βάσανον δ' ἐλθὼν παρατρίβομαι, ὥστε μολίβδῳ Χρυσός. Cf. Eurip. Med. 516. Bacchylid. ap. Stob. 11. p. 136. Ἀνδρία μὲν γὰρ λίθος μανύει χρυσόν' ἀνδρῶν δ' ἀρετὰν σοφίαν τε παγκρατὴς ἀλήθει' ἐλέγχει. Sic legendum. Herodot. 7, 10. ὥσπερ τὸν χρυσὸν τὸν ἀκίρατον, αὐτὸν μὲν ἐπ' ἐωῦτοῦ οὐ διαγιγνώσκουμεν, ἐπεὶ δὲ παρατρίψωμεν ἄλλῳ χρυσῷ, διαγιγνώσκουμεν τὸν ἀμείνω. Vid. Pindar. Pyth. 10, 105. Creuzer. ad Plotin. de Pulcr. p. 267. Musgravius citat Sophoclem ap. Plutarch. p. 2069. H.St. Λάμπει γὰρ ἐν χρεῖλαισιν ὥσπερ εὐγενὴς Χαλκὸς, χρόνῳ δ' ἀργήσαν ἤμυσεν στέγος. BLOMF. Hæc omnia, quamquam, ut superiora, universe dicta, sic tamen enuntiantur, ut propius ad Paridis personam accommodentur. SCH.

394. διώκει παῖς (i. e. ὡς παῖς) ποτανὸν ὄρνιν] De Helena a Paride rapta. Quin proverbiale est τὰ πετόμενα διώκειν, a Platone usurpatum in Euthyphr. p. 4. τί δέ; πετόμενόν τινα διώκεις; Aristot. Metaph. 3. τὰ πετόμενα διώκειν, de rebus obscuris et quas difficillimum sit pervestigare. Persius 3, 61. *An passim sequeris corvos testave lutove?* Homer. Il. P, 75. Σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχῃτα διώκων. Vid. Duport. in h. l. Proverb. Salomonis 10, 4. *Qui nititur mendaciis, hic pascit ventos, idem autem ipse sequitur aves volantes.* STANL. Proverbium vid. Clem. Alex. Strom. p. 317. B. Eurip. ap. Stob. 112. πτηνὰς διώκεις, ὧ τέκνον, τὰς ἐλπίδας. MUSGR.

ποτανὸν Schuetzius. πτανὸν vulgo. πτανόν τιν' T.

395. ἐνθεῖς] thes Fl.

397. τὸν δ' ἐπιστροφον τῶνδε] Qui circa has res versatur. ἐπιμελητῆς exp. Hesych. Homer. Od. A, 176. ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ' Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπιστροφος ἦν ἀνθρώπων, *multorum hominum familiaris*. Musgravius citat Hesych. Ἐπιστροφαί. διατριβαί, διαίται, Ἀσχύλος Φρυγί. Anacreon. Ἐπιστρέφει ὑψηλῶν κορυφὰς ὀρέων. Hujusmodi autem homines, quum in eorum improbitatem inquiritur, frustra invocant deos: uti h. l. bene interpretatur Pauwius. Sic apud Homerum (a Platone laudatum Alcib. 2, 21.) sacrificiorum Trojanorum nidor caelum frustra petit—τῆς οὔτι θεοὶ μάκαρες δατέοντο Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Φίλιος ἱρή. Ante καθαίρει subaudiendum θεός. BLOMF.

400. εἰς δόμον] εἰς οἶκον T.

τὸν T. τῶν vulgo.

401. ξενίαν τράπεζαν] Mensae participatio sanctissimum fidei vinculum putabatur. Celsus apud Origen. 2. p. 72. ἀνθρώπῳ μὲν ὁ κοινωνήσας τραπέζης οὐκ ἂν αὐτῷ ἐπιβουλεύσειεν. cui regerit Origenes Archilochi versum in Lycambem, Ὀρκον δ' ἐνοσφίσθης μέγαν, ἄλας τε καὶ τράπεζαν. Aeschin. c. Ctesiph. 81. καὶ κληθεὶς ξενοκτόνος—ἐφήσθα τοὺς τῆς πόλεως ἄλας περὶ πλειόνους ποιήσασθαι τῆς ξενικῆς τραπέζης. Eurip. Hecub. 781. Κοιῆς τραπέζης πολλάκις τυχὼν ἐμοί. Unde proverbiale praeceptum ἄλας καὶ τράπεζαν μὴ παραβαίνειν. Zenob. 1, 62. ubi vid. Schott. et Valckenær. Adnot. ad Loca quaedam N.F. p. 370. BLOMF.

402. κλοπαῖσι T. κλοπαῖς vulgo.

403. ἀσπίστωρ κλόνος, *Strepitus clypeatorum*, ut in Theb. 110. ἵππιохάρμας κλόνους, *strepitus equitum*. Dein λόγχιμοι κλόνοι, *strepitus hastatorum*. Nescio an alibi reperiatür ἀσπίστωρ. Forma notior est ἀσπιστήρ. BLOMF.

405. Hic versus vulgo in duos est divisus, quorum alter a ναυβάτας incipit. Metrum hoc est,

υ' —, υ' — υ' —, υ' — υ' —

406. ἀντίφερνον φθοράν] *Exitium dotis loco datum*. φθοράν ἀντὶ φερνῆς. Sic infra v. 429. ἀντήνωρ σποδός, *cineres hominum loco*. Hoc est autem quod dicit Andromache in fabula cognomine v. 103. Ἰλῶ ἀπεινῶ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' ἄταν Ἐγάγετ' εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἐλέναν. BLOMF.

407. βέβακε Fl. βέβακεν vulgo: quod revocandum.

408. πολλὰ Pauwius. πολὺ libri.

ἔστενον] ἀνέστενον Fl.

409. τόδ'] τὰδ' Butlerus.

προφήται] Vates hi sunt vates Trojani: dein sequitur vaticinium, quod Helena adveniente, ediderunt, usque ad v. 426. MUSGR.

410. ἰὼ ἰὼ δῶμα δῶμα] ἰὼ δῶμα Fl.

412. 413. Versus graviter corrupti.

412. σιγᾶσ'] σιγᾶς T.

414. ὑπερποντίας] Helenæ quæ fretum trajecerat. Sic Epaphus dicitur πόρτις ὑπερπόντιος, quia trans mare in Ægypto est, Suppl. 42. De rebus vero ponitur διαπόντιος eodem sensu. Choeph. 350. διαποντίου γᾶς. Thucyd. 1, 141. πολέμων διαποντίων. BLOMF. ὑπερποντίας T. ὑπὲρ ποντίας Steph.

416. δὲ Fl. T. γὰρ Steph.

κολοσσῶν] Hesych. Κολοσσοί. ἀγάλματα ὑπερμεγέθη. ἀνδρῶντες. Sic fere Etymologus p. 525, 16. qui facetum veriverbium subnectit; παρὰ τὸ κολούειν τὰ ὅσσα διὰ τὸ μέγεθος, ὥς μὴ ἐφικνουμένων τῶν ὀφθαλμῶν ὁρᾶν. Hoc autem vocabulum, Ionicum, ut opinor, etsi vetustissimum est, vix alibi apud Atticos occurrit. Theocrit. 22, 47. σφυρήλατος οἶα κολοσσός. Herodot. 2, 130. εἰκόνες τῶν παλλακῶν τῶν Μυκερίνου ἐστᾶσι—ξύλινοι κολοσσοί. cf. ibid. 143. 153. κολοσσοί δωδεκαπῆχες. 175. κολοσσοὺς μεγάλους. et mox 176. De sententia hæc notat Schutz. "Probabiliter poeta fingit Menelaum statuas habuisse uxoris formosissimæ; quibus ille quidem delectabatur quamdiu vivum earum exemplar possidebat; jam vero, illo sibi erepto, earum venustatem fastidiebat." BLOMF.

417. ἀνδρὶ Fl. τάνδρῃ T. Steph.

419. ὁμμάτων] Menelai, Helenæ adpectu carentis.

Ἀφροδίτα] Ἀφροδίτη Fl.

420. ὀνειρόφαντοι—ματαίαν] *In somniis autem apparentes* (Menelao) *tristes imagines vanam ei voluptatem afferunt*. Sæpe noctu scil. somniat, se Helenam complecti. Hæ somniorum imagines dicuntur πενθήμονες, propterea quod falsam earum lætitiā major tristitia animi consequatur, postquam eas dispulso somno falsas esse intellexerit. SCH.

421. δόκαι aptiorem metro formam restituit Hermannus. Legebatur δόξαι. Scribendum autem δοκαί oxytonum. Arcad. p. 106, 21. τὰ εἰς κη ἱαμβικὰ ἀσυνάλειπτα, εἰ μὲν τῷ ω παραλή-

γοιτο, δέξυνεται ῥηματικὰ ὄντα, πλέκω πλοκή, δέκω δοκή ἢ ὑπόνοια.

423. μάταν—δρᾶν] Versus corruptus.

424. παραλλάξασα] *Præteriens*. Eurip. Hippol. 939. λόγοι παραλλάσσοντες ἐξεδροι φρενῶν. BLOMF.

χερῶν] χειρῶν Fl.

426. πτεροῖς—κελεύθοις] *Verte, alis quæ somni vias comitantur*. i. e. *quum somnus abit, avolant etiam somnia*. Alata somnia memorat Euripides Hec. 70. Phœniiss. 1561. BLOMF.

427. ἐφ' ἐστίας] *ἐφ' ἐστίους* Stanleius. Post ἄχῃ comma ponendum et pro τὰδ' ἐστὶ scribendum τὰ δ' ἐστὶ—. Monuit Halimius p. 26.

429. τὸ πᾶν] *Universe autem*, chorus inquit, *propter eos, qui e Græcia una cum ducibus Trojam profecti sunt, mæstitia animum affligens in singulorum ædibus regnat*. SCH.

430. τλησικάρδιος] τὴν καρδίαν τήκουσα gl. T. quod Stanleii favet conjecturæ τηξικάρδιος.

431. δόμων] δόμοις Stanleius.

433. τις addidit Porsonus.

ἐπεμψεν] πέμψεν T.

434. φωτῶν] βροτῶν T.

435. δόμους ἀφικνεῖται Fl. τοὺς δόμους εἰσαφικνεῖται T. Steph.

437. χρυσαμοιβός] *Qui aurum alio metallo permutat*; hinc χρ. σωμάτων, *qui pro corporibus reddit cineres*; sic melius cum Stanleio verteris quam cum Schneidero, *qui in praelio vivos mortuis permutat*. Hesych. Χρυσαμοιβός. ἀργυρογνώμων. BLOMF.

441. βαρὺ] Scribendum βραχὺ cum Schuetzio.

442—444. et 461—463. in unum versum conjungendi.

442. ἀντήνωρ σποδός, *Cinis pro homine*. Supra 396. ἀντίφερνος φθορά, *exitium pro dote*. Comparandus Sophocl. El. 1158. Ὃς σ' ᾧδ' ἐμοὶ προὔπεμπεν, ἀντὶ φιλτάτης Μορφῆς σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῇ. Eurip. Suppl. 1130. σποδοῦ τε πλῆθος ὀλίγον ἀντὶ σωμάτων Εὐδοκίμων δὴ ποτ' ἐν Μυκῆναις. Mos erat, combustis cadaveribus eorum qui procul a patria interciderant, cineres et ossa colligere, ut domum relata ibi sepelirentur: vid. Thucyd. 6, 71. BLOMF.

444. λέβητας Fl. τοὺς λέβητας T. Steph.

εὐθέτου] Scribendum εὐθέτους cum Stanleio.

446. μάχης ἴδρις] Hæc verba versui præcedenti adjungenda,

proxima vero τὸν δ' ἐν—'Ατρεΐδαις unius instar versus sunt. Ad quam normam antistrophici quoque versus describantur 464—470.

449. διαὶ Hermannus. διὰ libri.

450. προδίκους T. προδίκουσιν Steph.

προδίκος, *Justitiæ vindex*. συνήγορος. Hesych. Lacedæmonii ita dicebant τῶν ὀρφάνων βασιλέων ἐπιτρόπους. vid. ad Hesych. in v. BLOMF.

455. οἱ δ'—ἐκρυσεν] *Alii vero formosi juvenes* (cf. v. 445. 394.) *istic circa mœnia Trojanæ urbis loculos obtinent, obtinentesque hostilis terra tegit.* εὐμορφοὶ ad tristitiam rei augendam adjicitur. ἐχθρὰ scil. γὰ, eodem consilio; quia triste erat extra patriam sepeliri. Nimirum fieri non poterat, ut omnium in hoc bello defunctorum ossa in patriam mitterentur; id principibus tantum viris, vel certe beatoribus dabatur; reliquos omnes haud procul ab eo loco, ubi pugnatum erat, sepultos esse constat. cf. v. 506. ἔχοντας scil. τὰς θήκας. SCH.

εὐμορφοὶ] εὐμόρφως T.

ἐχθρὰ] ἐχθρῶν T.

458. δημοκράτου Porsonus. δημοκράτου libri. “δημόκρατος ἀρὰ, *imprecatio quam populus ratam facit.* τίνει χρέος *debitum solvit*, i. e. Agamemnon, inquit Butlerus. Ego sic interpretor, ἀστῶν φάτις σὺν κότῳ τίνει χρέος ἀρὰς δημοκράτου. *Rumor popularis cum indignatione idem fere valet ac solennis imprecatio ab urbe facta.* Hujusmodi imprecationes, sive ad bonum sive ad malum spectarent, multum valere putabantur. Aristonis, regis Spartani filius, Δημάρητος dictus fuit, quia, secundum Herodot. 6, 63. πανδημει Σπαρτιῆται Ἀρίστωνι, ὡς ἀνδρὶ εὐδοκίμοιτι διὰ πάντων δὴ τῶν βασιλέων τῶν ἐν τῇ Σπάρτῃ γενομένων, ἀρὴν ἐποίησαντο παῖδα γενέσθαι.” BLOMF.

462. ἄσκοποι] ἀπόσκοποι Fl.

463. δ' Fl. δ' οὖν vulgo.

Ἐρινύες Blomfieldus. Ἐρινύες libri.

464. παλιτυχεῖ Scaliger. παλιτυχῇ vulgo. παλιτυχῇ T. cum gl. ἐναντία δυστυχεῖ.

467. τὸ δ' ὑπερκότως—κεραυνός.] *Grave autem est cum magna populi invidia laudari; fulmen enim a Jove ejusmodi hominum oculos ferit.* ὑπερκότως significare potest i. q. σὺν κότῳ v. 464. itaque de Pearsoni sententia, qui mavult ὑπερκόπως,

ampliandum censeo. SCH. Pearsoni emendationem recte recepit Blomfieldus collat. Choeph. 134. οἱ δ' ὑπερκόπως | ἐν τοῖσι σοῖς κακοῖσι χλίσουσιν μέγα.

471. κρίνω] *Præfero. Optimum judico.* Eurip. Med. 641. ἀπολέμους δ' εὐνὰς σεβίζουσ' ὀξύφρων κρίνοι λέχη γυναικῶν. BLOMF.

472. μήτ' | μὴ δ' Fl.

πολιπόρθης] *Scribebatur πολιπόρθης.* Conf. v. 783.

476. πόλιν Fl. τὴν πόλιν vulgo.

477. ἐτητύμως] *ἐτήτυμος liber* Bigotianus recte.

478. ἦ τοι Porsonus. ἦτοι vulgo. ἦ τοι Fl. *Scribendum ἦ τι. ἐστι (ἐστιν Fl.) μὴ ψύθος]* *Lectio ab librario interpolata trimetrum restituente. Scribendum ἐστι ψύθος.* Non male Stanleyus τίς οἶδεν, εἰ τοι θεῖον ἐστιν ἢ ψύθος;

479. φρενῶν κεκομμένος] *Mente laesus.* Eadem constructio in Theogn. 223. κείνός γ' ἄφρων ἐστὶ, νόον βεβλαμμένος ἐσθλοῦ. Subaudiendum autem ὥστε. BLOMF. De constructione v. Matthiæ ad Eurip. Orest. 556.

481. πυρωθέντα] *Accensum, sc. spe.* Sophocl. Aj. 478. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται. ubi vid. Musgravium. BLOMF.

ἐπειτ' | ἐπει Fl.

482. λόγον T. λόγους vulgo.

483. γυναικὸς Porsonus. ἐν γυναικὸς libri. Hunc locum explicant verba Clytæmnestræ v. 592. Ἡ κάρτα πρὸς γυναικὸς αἰρεσθαι κέαρ. Λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὖς' ἐφαινόμην. BLOMF.

484. χάριν ξυναιέσαι jucundum rei eventum prædicare; ut Clytæmnestra facum accensarum signum de expugnatione Trojæ, qua nihil Græcis optatius fieri poterat, interpretatur. ὁ θῆλυς ὄρος est opinio mulieris de re quadam gesta, quam ea summa cum fiducia verissimam esse decernit, ac definit; in quo iterum carpitur Clytæmnestra. Is ὄρος dicitur πιθανὸς, non credulus (ut vulgo intpp.) sed ad *persuadendum accommodatus*; nimirum quia rumores magna cum fiducia et gestiente lætitia, quemadmodum fieri solet a mulieribus, dissipati, multos ad credendum accendunt, etiamsi certis veritatis insignibus careant. Acrior autem fit chori cavillatio oppositis inter se ταχύπορος et ταχύμορον. SCH.

488. γυναικοκήρυκτον Steph. conjectura inutili. Scribendum γυναικογήρυτον ex Fl. T. In T. gl. ἤτοι τὸ λεγόμενον ὑπὸ τῶν γυναικῶν.

489. εἰσόμεσθα] εἰσόμεθα Fl. Sophocles Antig. 631. ab Stanleio comparatus τάχ' εἰσόμεσθα μάντεων ὑπέρτερον.

494. ἐλάας] Scribendum ἐλάας.

κάσις πηλοῦ] Eadem metaphora Sept. 494. λιγνὺν μέλαιναν, αἰόλην πυρὸς κάσιν.

496. κόνις opponitur καπνῷ, et sententia totius loci hæc est, *ex pulvere, quem excitat, intelligo eum non uno loco stare ut ignem accendat, sed accurrere ut verbis nos certiores faciat.* WELLAUER. Pulvis ἀναυδος σαφὴς ἔνυμος ἄγγελος exercitus appropinquantis vocatur Sept. 83.

οὔτε σοι δαίων φλόγα] In his verbis vitium quoddam latet.

497. Post πυρὸς comma ponatur.

503. Præconis nomen deest in Steph. Talthybbii nomen adsignavit Argumenti auctor, quod recte secusne factum sit, dubitat Stanleius, quia apud Senecam in Agamemnone, nuncius qui Trojæ excidium Clytæmnestræ indicat, Eurybates est. "Uterque, et Talthybius et Eurybates, præcones erant Agamemnonis, quorum apud Homerum multa mentio." Atqui Eurybates, Agamemnonis præco, semel tantum apud Homerum memoratur; et dubitari potest annon et iste idem sit cum Eurybate Ithacensi, qui plerumque Ulyxen sequebatur. Vid. schol. Victor. ad Iliad. I, 170. Noster infra compellatur, Κήρυξ Ἀχαιῶν—τῶν ἀπὸ στρατοῦ. Eurip. Troad. 238. κήρυξ ἐξ Ἀχαιῶν στρατοῦ—Ταλθύβιος. Ceterum tragicos unitatem temporis, ut aiunt, verisimilitudinis dispendio servasse notat Dio Chrysost. Or. 52. p. 550. νῦν δὲ πολλάκις ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ παραγινομένους ποιοῦσι τοὺς κήρυκας πλείονων ἡμερῶν ὁδόν. BLOMF.

504. δεκάτῃ] δεκάτου Stanleius, quod minus Æschyleum est. Locum imitatur auctor fabulæ Agamemnonis quæ vulgo Senecæ dicitur. BLOMF.

511. ἦλθες] Scribendum ἦσθ', ut correctum in margine Askevii.

512. κάπαγώνιος] I. e. καὶ ἀπαγώνιος, certamine liberans. Per ἀπόμαχος explicat scholiasta. καὶ παγώνιος Fl. κάπαγώνιος conjecit Spanhem. ad Aristoph. Pl. 1162. BLOMF. Scribendum κάπαγώνιος cum Spanhemio, nisi quis vulgatam scripturam pro καὶ ἐπαγώνιος accipere velit, adjectivo aliunde non

cognito, ceterum facilius ferendo quam scholiastæ istud ἀπαγώνιος.

519. ἀντήλιοι] οἱ εἰς τὴν ἀνατολὴν ὀρώντες. schol. Hesych. 'Αντήλιοι θεοί· οἱ πρὸ τῶν πυλῶν ἰδρύνενοι. Eustath. ad Odys. Z. p. 1562, 37. ἀντήλιος, ἡγουν προσήλιος. Ionicum esse notat, ut ἀπηλιώτης. vid. Gregor. de dial. p. 399. ed. 2. Sophocl. Aj. 803. οἱ δ' ἐσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους Ζητεῖτ' ἰόντες—ubi vid. Lobeck. et cf. Phrynich. App. Soph. p. 16, 7. Lex. Seguiet. p. 424, 25. 'Απηλιώτης ἐν τῷ π, καὶ ἀντήλιος, καὶ πάντα τὰ ὅμοια ψιλῶς. καὶ ἡ ἐπηλὶς ἐστι παρὰ Ποσειδίππῳ. Corrigendus igitur Eurip. Ion. 1560. [1550.] ἀντήλιον πρόσωπον. BLOMF.

520. εἰ που Stanleius. ἦ ποῦ vel ἦπου libri. "Solennis est huiusmodi obtestatio; frequentius tamen εἰ ποτε quam εἰ που. Homer. Il. E, 116. Εἰ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης Διήφῃ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλαι, 'Αθήνη. Soph. Œd. T. 172. Εἰ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερ—"Ἐλθετε καὶ νῦν." BLOMF.

τοισίδ'] τοῖσιν T. τοισίδε deorum ἀντηλίων præsentiam significat. BLOMF.

521. δέξασθε] δέξαισθε T.

522. ὑμῖν] ἡμῖν Fl.

527. Eadem fere verba Pers. 811.

532. Ad hunc versum observavit scholiasta, ἀπὸ κοινοῦ τὸ οὔτε ληπτέον καὶ εἰς τὸ Πάρις. συνυπακούεται γὰρ ἐκ τοῦ ἐπαγομένου. Stanleius confert Pindar. Pyth. 6, 47. ἄδικον οὐθ' ὑπέροπλον ἄβαν δρέπων. Exemplum magis adpositum præbet Choeph. 292. δέχεσθαι δ', οὔτε συλλύειν τίνα. V. Elmsl. ad Eurip. Med. 452. BLOMF.

συντελής] Soria.

534. ὄφλων Blomfieldus. ὄφλων libri.

536. αὐτόχθονον] αὐτόχθονος haud scio an alibi exstet, præterquam in aliquibus Lycophronis codicibus v. 714. ubi vera lectio est αὐτοκτόνοις. Quare edidi αὐτόχθον' ὄν. Forma δς pro ἐδς occurrit Theb. 638. Soph. Œd. T. 1248. Œd. Col. 1639. Trach. 266. 525. Ajac. 442. αὐτόχθονα verteris vel indigenam, vel αὐτόχθονα ἔθρισεν cum solo aquavit. BLOMF. Cum αὐτόχθονος similia quædam comparavit Lobeck. Paralip. p. 202. sed quæ non sufficiant ad defendendam scripturam vulgatam.

διπλᾷ] Helena amissa et urbe perditā.

θάμάρτια] Hoc vocabulo, quod per μισθὸν τῆς τιμωρίας explicat scholiasta, utitur Pers. 676.

538. Partes quas in hac στιχομυθίᾳ chorus gerit, in libris veteribus Clytæmnestræ adsignantur. Personas primus mutavit Heathius. Recte eum fecisse ex v. 583. patebit. BLOMF.

κήρυξ] Scribe κήρυξ.

539. τεθνᾶναι] Notandum τεθνᾶναι syllaba media producta: nam legitima forma τεθνάναι est.

ἔτ' om. Fl.

542. ἦτε] ἴστε Fl. Numero plurali utitur exercitum intelligens. In fine versus punctum esse ponendum monuit Heathius.

543. πῶς δῆ; διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγον.] Sic recte interpunxit Schutzzius. Vulgo, Πῶς δῆ διδαχθεὶς τοῦδε δεσπόσω λόγον; Eumen. 201. Πῶς δῆ; τοσοῦτον μῆκος ἔκτεινον λόγον. 598. Πῶς δῆ; διδάσκον τοὺς δικάζοντας τάδε. Eurip. Hel. 1262. Πῶς δῆ; ἀλείψμαι τῶν ἐν Ἑλληνισμῶν νόμων. BLOMF. Interpungendum ut Schuetzius fecit.

544. πεπληγμένος] Scribendum πεπληγμένοι cum Tyrwhitto, qui recte sensit aptius hoc ad præcedens ἐπήβολοι referri quam ad δεσπόσω.

545. In fine versus interrogandi signum recte posuit Heathius.

546. μ' accessit ex marg. Askevii.

ἀμανρᾶς ἐκ φρενός] Tacite. Conf. Choeph. 155. STANL.

547. στρατῷ] Scribendum videtur φρενῶν. quæ vox quum omissa esset, e priore exercitus mentione parum caute στρατῷ supplevit librarius. EMPERIUS in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 627.

549. καὶ πῶς] Scribendum καὶ πως cum Klausenio.

κοιράνων T. τυράννων vulgo.

550. ὡς—τὸ Auratus. ὦν—τὸν libri.

τὸ σόν.] Quod tu modo dixisti. Plato Sophist. p. 233. B. τὸ σὸν δῆ τοῦτο, σχολῇ ποτ' ἂν κ. τ. λ. Sophocl. Aj. 99. τεθνᾶσιν ἄνδρες, ὡς τὸ σὸν ξυνήκ' ἐγώ. Recte scholiasta, τὸ εἰρημένον ὑπὸ σοῦ, τὸ, τεθνάναι δ' οὐκ ἔτ' ἀντερῶ θεοῖς. BLOMF.

552. ἂν Auratus. εἶ libri.

556. παρήξει] Accessus ad terram. Minus recte scholiasta, ἀντὶ τοῦ παραδρομᾶς ἐπὶ τοῦ καταστρώματος τῶν νεῶν.

κακοστρώτους] κακοτρώτους Fl. Steph.

558. λαχόντες] Casaubonus intelligit de excubiis sortiendis. κλαίνοντες Stanleius. BLOMF.

559. δηίων] Scribendum δαίων. δάιος et νάιος dixerunt tragici, non δήιος et νήιος.

560. γὰρ] Scribendum δὲ cum Pearsono.

λειμώνναι] λειμώννας Schuetzius, frustra.

561. κατεψάκασον] Scribebatur κατεψέκασον, forma non Attica.

ἐμπεδον σίνος ἐσθημάτων] *Vestibus inhærendo nocens.* BLOMF.

562. τιθέντες] Notent tirones τιθέντες participium masculinum, cum δρόσοι, nomine feminino, conjungi; cujus quidem anomaliae dubito an aliud exemplum apud poetas Atticos reperiat, nisi de animantibus sermo sit, ut in locis a Matthiae citatis Gr. Gr. §. 436, 2. BLOMF.

ἐνθῆρος, *Ferus. Hispidus.* Sophocl. Phil. 698. θερμότηταν αἰμάδα κηκιομένην ἐλκείων ἐνθῆρον ποδός. Sic Liv. 21, 39. *squalida et prope efferata corpora.* Abreschius contulit Sophocl. Ajac. 1230. κείμει δ' ἀμέριμος οὕτως ἀεὶ πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας λυγρὰς μνήματα Τροίας. Hinc Pindarus pluvias horrorem incutientes dixit φρίσσοντας ὄμβρους. BLOMF.

565. μεσημβριναῖς κοίταις] Significat meridiationes quibus uti veteres solebant; quod bene notavit Abreschius. Callim. Lav. Pall. 72. μεσαμερινὰ δ' εἶχ' ὄρος ἀσυχία. Vid. Theocrit. 1, 15, 17. 7, 22. Σμιχίδα, πᾶ δὴ τὸ μεσαμέριος πόδας ἔλκεις Ἀνίκα δὴ καὶ σαῦρος ἐν αἰμασιαῖσι καθεύδει. Pontum dormire dicit Simonid. ap. Dion. Hal. π. συνθ. p. 258. κελόμαν, εὐδε, βρέφος, εὐδέτω δὲ πόντος, εὐδέτω ἄμετρον κακόν. Lex. Seguiet. p. 397, 21. Ἀνεμοκοῖται. οἱ ἀνέμους κοιμίζοντες. γένος δὲ φασι τοιοῦτον ὑπάρχειν ἐν Κορίνθῳ. BLOMF.

570. ἐν ψήφῳ λέγειν] *Ad calculum recensere.* BLOMF.

572. ξυμφοραῖς] ξυμφορὰς dubitanter conjecit Blomfieldus: quæ usitata structura est.

576. Post ποτωμένοις colon vel comma ponendum: sequentia enim sunt verba ipsa, quibus se jactarunt sospites. Monuit Wellauerus.

579. ἐπασσάλευσαν] Eurip. El. 7. de Agamemnone, qui Troja capta, ὑψηλὼν ἐπὶ Ναῶν τέθεικε σκῦλα πλείστα βαρβάρων. ubi vid. Barnes. Sophocl. Aj. 92. καὶ σε παγχρύσοις ἐγὼ Στέψω

λαφύροις, τῆσδε τῆς ἄγρας χάριν. BLOMF. Euripides Rhes. 179. ab Stanleio comparatus, Α. καὶ μὴν λαφύρων αὐτὸς αἰρήσει παρών. Β. θεοῖσιν αὐτὰ πασσάλευε πρὸς δόμοις. λάφυρα δονρίπηκτα dixit Æschylus Sept. 278.

ἀρχαῖον] Scribendum ἀρχαίοις cum Porsono.

583. ἀναίνομαι] *Infiltror*. Cum participio loquentis construitur. Eurip. Iph. A. 1512. θανοῦσα δ' οὐκ ἀναίνομαι. Herc. F. 1235. εὖ δρᾶσας δέ σ' οὐκ ἀναίνομαι. quæ contulit Abreschius. BLOMF.

584. ἡβᾶ] Sensus est, *nulla est senectus discendi meliora*. Nemo adeo senex est, quin se docendum meliora præbere possit. BLOMF.

586. ξὺν δὲ πλουτίζειν] *Simul ditare*. Nota tmesiu; quam haud raro patitur apud Atticos præpositio σύν. Choeph. 458. ξὺν δὲ γενοῦ πρὸς ἐχθρούς. 906. ἐγὼ σ' ἔθρεψα, σύν δὲ γηράναι θέλω. (sic legendum.) Eurip. Hel. 105. καὶ ξὺν γε πέρσας. Ion. 808. σύν γάρ σοι νοσῶ. Scolium ap. Athen. 15. p. 695. D. σύν μοι πίνε, συνήβη, συνέρα, συστεφανηφόρει. Σύν μοι μαινομένη μάλινεο, σύν σώφρονι σωφρόνει. Plato Phædro p. 237 Α. ξὺν μοι λαβέσθε τοῦ μύθου. Thucyd. 3, 13. a Porsono indicatus, ξὺν κακῶς ποιεῖν. Callim. Ep. 1, 5. εἰ δ' ἄγε, σύν μοι Βούλευσον. Exemplum tmeseos est supra v. 437. ὑπ' ἄλγος ἔρπει. Eurip. Hippol. 342. 589. 1110. et, pluribus verbis interpositis, Sophocl. Phil. 1187. ed. Musgr. ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω. 1207. ἀπὸ νῦν με λείπετ' ἦδη. Quum tmesi sæpissime utatur Herodotus, rara tamen sunt exempla ubi duæ voces vel plures inter præpositionem et verbum occurrant, ut 7, 165. ἀπὸ πάντα τὰ χρήματα ἄγον. qui locus fugit Matthiæum in Gr. Gr. §. 542. BLOMF.

587. ἀνωλόλυξα μὲν] ἀνωλολύξαμεν libri. Emendavit H. Stephanus. ἀνηλάλαξα Auctor Christi Patientis v. 70. a Porsono indicatus; cui lectioni favet Eurip. Suppl. 719. Ἐγὼ δ' ἀνηλάλαξα, κἀνωρχησάμην, Κἄκρονσα χεῖρας. Confer etiam Phœniss. 1410. Electr. 855. Soph. Antig. 131. Sed femina rectius dicitur ἀνωλολύζειν. Vid. v. 595. BLOMF. V. Elmsl. ad Eurip. Heracl. 782. -

590. ἐνίπτων] ἐνίπτων Fl.

φρυκτωρῶν δία] Scribebatur φρυκτωρῶν διά.

593. λόγοις τοιούτοις πλαγκτὸς οὐσ' ἐφαινόμεν] *Hujusmodi sermonibus efficiebatur ut temeraria viderer*. "Hoc et proximo

versu abutitur Auctor X. Π. p. 72. qui etiam adjicit *πεισθείσα* (hoc ex v. 591.) *τῷ φέροντι θέσκελον φάτιν*. Indicem locorum, quibus abusus est Auctor X. Π. videas in Porsoni Opusc. p. 227. ed. Kidd." BLOMF.

597. *κοιμῶντες*] Recte explicat Butlerus: "Locus est intelligendus de acclamationibus in fine sacrificii—duo participia itaque h. l. *εὐφημοῦντες*—*κοιμῶντες* idem valent quod *κοιμῶντες ἐν εὐφημοῖς*, inter extinguendum acclamantes." BLOMF.

603. ἀπὸ] I. e. ἡ ἀπό. Sic Eurip. Alcest. 900. *τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μείζον, ἀμαρτεῖν πιστῆς ἀλόχου*; BLOMF.

ἀνδρα] Scribendum ἀνδρὶ cum Blomfieldo.

605. *ἐράσμιον*] Vocem apud veteres poetas vix alibi inveneris. Simonides, sive quis alius Simonide recentior, *περὶ γυναικῶν*, 51. *κείνη γὰρ οὐ τι καλόν, οὐδ' ἐφίμερον Πρόσεστιν, οὐδὲ τερπνόν, οὐδ' ἐράσμιον*. Xenoph. Symp. 8, 36. *τῷ τὴν ψυχὴν ἐρασμίῳ*. BLOMF.

606. *εῦροι*] *Inventurum esse*. De hoc usu optativi in oratione obliqua v. ad Soph. Philoct. 617.

609. *σημαντήριον*] *Sigillum*. *σφραγίδα τῆς πρὸς τὸν ἄνδρα εὐνῆς*. schol. Euripidi *σήμαντρον*. Iph. T. 1372. *δεινοῖς δὲ σημαντρουσιν ἐσφραγισμένοι*. Idem in Hypsipyle ap. Eustath. ad Il. N. p. 959, 43. *εὐσημα, καὶ σᾶ, καὶ κατεσφραγισμένα*. BLOMF.

611. οὐδ' οἶδα] οὐκ οἶδα Schuetzius.

612. *χαλκοῦ βαφάς*] *Æris tincturam*. Schol. ὥσπερ οὐκ οἶδα τὰς βαφὰς τοῦ σιδήρου, οὕτως οὐδὲ ἡδονὴν ἐτέρου ἀνδρός. Abreschius interpretatur, *non magis novi voluptatem ex alio viro, quam scio æris tincturam*, i. e. rem quæ fieri nequit; vel, si χαλκός legatur, *magis quam æs tincturam*; ferrum enim aqua tinctum στόμῳσιν accipit, non item æs; etiamsi Proclus in Hesiod. Op. 142. et Eustath. ad Iliad. A, 236. tradunt æs apud veteres calidum in aquam frigidam immersum fuisse, quo durius fieret. Schuetzius reddit *χαλκοῦ βαφάς vulnere ferro inflicta*, cui minime assentior. Butlerus vero *tincturam æris*. h. e. *qua ratione æs ad instar lanæ colorem aliquem bibat*: et fatendum quidem est *βαφάς* in plurali de lanæ tinctura usitate poni; e. g. supra 230. infra 933. Choeph. 1010. *τινὸς πρὸς ἀνδρὸς—χαλκός* Auctor X. Π. unde aliquatenus firmatur Aurati correctio *χαλκός*. Post hunc versum a scena discedit Clytæmnestra, et postea cum Agamemnone

redit; Agamemnonis autem personam induit histrio, qui in hac scena præconis partes agit. BLOMF.

613. κόμπος τῆς ἀληθείας γέμων] Hunc locum imitatur Theophylactus Simoc. Histor. 2, 8. p. 40 D.: καὶ κόμπος τις ἦν τῆς ἀληθείας χηρεύων.

616. λόγον] Veram lectionem λόγοις, ut opinor, conservavit scholiasta, οὕτως εἶπεν ἀκριβέσι λόγοις καὶ ἐξηγητικοῖς, ὥστε σε μαθεῖν. BLOMF.

617. κήρυξ] Scribendum κήρυξ.

620. οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι] De constructione vid. Monk. ad Eurip. Alcest. 113. Constructio, ut videtur, hæc est; οὐκ ἔσθ' ὅπως λέξαιμι τὰ ψευδῇ καλὰ φίλοισι καρποῦσθαι ἐς τὸν πολὺν χρόνον. *Fieri nequit ut dicam falsa ac speciosa quibus amici diu fruuntur*, quippe brevi tempore mendax inveniar. BLOMF.

622. πῶς δῆτ'] *Quomodo fieri potest ut narrans vera, bona simul narres? namque hæc a te modo disjuncta fuisse satis apparet.* Recte autem Pauwius, "*dum falsa a veris separas, facile apparet quid velis nobisque dicturus sis.*" BLOMF. Chori partes per totam hanc scenam in edd. Steph. et Canteri Clytæmnestræ tribuuntur.

τύχοις Porsonus. τύχης libri.

623. γίγνεται] γίνεται Fl. T.

624. Ἀχαϊκοῦ] Scribendum Ἀχαικοῦ ex Fl. T. Vid. ad Eurip. Hec. 287.

628. ἄκρος] Gl. πρῶτος, ἐξάλπετος in T.

633. τρέφοντος] Eleganter dicitur Sol *nutrire* telluris naturam. Soph. Œd. T. 1425. τὴν γοῦν πάντα βόσκουσιν φλόγα Ἀιδεῖσθ' ἀνακτος Ἥλιου. BLOMF.

637. χωρὶς ἢ τιμὴ θεῶν] Scholiasta, ἡγουν ταῦτα λέγοντες, ἀτιμάζομεν τοὺς θεούς. P. Victorius V. L. 20, 22. hoc modo exponit: "liberum remotumque esse ab omni hujuscemodi re, (sc. nuntio mali) quidquid ad Deos colendos pertinet." Rectius, in ea quidem sententia, Stanleyus, quod alius sit honos eorum Deorum qui bona mittunt, alius eorum qui mala, ut Erinyes; et sic Heath. In hoc sensu disjunctivo plerumque ponitur χωρὶς. Sophoc. Œd. Col. 808. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια. Eurip. Ion. 1016. εἰς ἐν δὲ κραθέντ' αὐτὸν, ἢ χωρὶς, φορεῖς; Phrynich. App. Soph. p. 72. Χωρὶς οἰκοῦσιν. οἶον διεστήκασιν. Χωρὶς γὰρ οἰκοῦσ' αἱρεται τῶν ἡδονῶν. Simo-

nid. περὶ γυν. 1. χωρὶς γυναικὸς θεὸς ἐποίησεν νόον Τὰ πρῶτα. *seorsum a viris.* quod tamen aliter explicat Schæfer. ad Dion. Hal. p. 292. BLOMF.

640. ἔλκος] Eandem metaphoram adhibet Solon 15, 17. ταύτη δὴ πάσῃ πόλει ἔρχεται ἔλκος ἀφυκτον. Constructio est; *quum nuntius adfert calamitatem, exercitu interemto, nuntians unum vulnus civitati accidisse, nempe publicum, et alterum civibus, multos ex multis familiis intercuisse—et sic duplicem calamitatem, cruentum malorum par—talia inquam qui mala adfert, etc.* BLOMF.

641. πολλοὺς] Uni civitatis ulceri opponuntur multæ singulorum civium cædes: quæ duplex calamitas significatur verbis διπλῇ μάστιγι. BOTH. Et verbis δίλογχον ἀτην.

ἐξαγισθέντας] Consecratos, morti scilicet, ut piacularis victima. Ita vocem explicat Pauwius. Sed nihil aliud valere puto ἐξαγισθέντας δόμων quam ἐκ δόμων ἀγισθέντας, i. e. *combustos, vel ad parentalia elatos.* BLOMF. Per ἐξορισθέντας explicat scholiasta. ἐκραπισθέντας conjecit Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 628.

643. Post ξυνωρίδα commate esse interpungendum vidit Pauwius.

644. σεσαγμένον Porsonus. σεσαγμένων libri.

645. Ἐρινύων Blomfieldus. Ἐρινύων vulgo. In fine versus colon ponatur.

647. Post πόλιν pergere debebat, οὐ πρόπει—συμμίξαι, pro quo mutata orationis forma dixit πῶς—συμμίξω. Monuit Abreschius.

654. ἀλλήλαισι T. ἀλλήλῃσι vulgo.

655. ἤρεικον] ἤρειπον T. cum gl. κατέβαλλον, συνέκρουον.

κερωτυπούμεναι Porsonus. κερωτυπούμεναι libri.

656. σὺν] Scribendum ξὺν cum Porsono.

657. ποιμένος κακοῦ] Qui de ipsa tempestate intelligunt non audiendi videntur. Sæpe in tempestatibus describendis poetæ rectoris pavidī, ποιμένος κακοῦ (quam metaphoram ipse Æschylus habet Suppl. 768.) mentionem injiciunt. Ovid. Metam. 11, 492. “Ipse pavet nec se qui sit status ipse fatetur Scire ratis rector, nec quid jubeatve vetetve.” BOISSON.

659. Citat scriptor incertus de Barbarismo ad calcem Ammonii p. 197. ed. Valck. sed Αἴγεον. BLOMF.

660. ναυτικῶν τ' ἐρειπῶν] Genitivos librarii posuerunt præcedentibus decepti genitivis ἀνδρῶν Ἀχαιῶν. Scribendum ναυτικοῖς τ' ἐρειπῶσι cum Stanleio.

662. ἡ' ἐξηγήσατο Hermannus apud Lobeck. ad Phrynich. p. 718. Legebatur ἡ' ἐξηγήσατο.

664. ναῦν στελοῦσ' Porsonus ex Canteri conjectura. ναῦν θέλουσ' libri. Corrigendum ναυστολοῦσ' cum Casaubono.

665. ἐν ὄρμῃ] Ubi imprimis periculosa κύματος ζάλη. PAUW. 673. ταῦτ'] ταῖτ' Stanleius.

680. κλύων] κλύειν T. quod superscriptum in Fl.

681—698=699—716.

717—726=727—736.

737—749=750—762.

763—772=773—782.

681. 682. et 683. 684. et 686. 687. in unum versum conjungendi pariterque in antistropho.

684. προνοίαισι Pauwius. προνοίαις libri.

685. γλώσσαν ἐν τύχῃ νέμειν, est linguam eorum qui nomina imponunt in hoc fortuito negotio ita regere, ut incidat in appellationem ominosam et futuri eventus indicem. SCH.

686. τὰν δορίγαμβρον] Quam sponsi armis petunt.

689. ἐλένας] Scribendum ἐλένας cum Blomfieldo. ἐλένας defendit Lobeckius Paralipom. p. 228. De etymologiis nominum propriorum apud tragicos videndus Elmsleius ad Eurip. Bacch. 508.

690. Libri ἀβροτῖμων. ἀβροπήνων emendatio est Salmasii Exerc. p. 78. a. D. quam tueri videtur Lycophr. 863. μήθ' ἀβροπήνους ἀμφιβάλλεσθαι πέπλους. Supra observaverat Tzetzes, γίνωσκε, ὦ Λυκόφρων, ὅτι τίνες μὲν λέξεις ἀπ' Αἰσχύλου κλέπτεις. BLOMF.

691. προκάλυμμα, *Velamen*. Januæ thalamorum obtentum. προκάλυμμα dici potest etiam de velamine nuptiali. Vid. infra 1178. BLOMF.

692. γίγαντος] Hesych. μέγαν, ἰσχυροῦ. KLAUS.

693. πολὺν ἀνδρῶν κυναγῶν] pro πολλοὶ ἄνδρες κυναγῶν. Copiæ Græcorum Trojanos ob raptum Helenæ bello persequentes, cum venatoribus apte comparantur; et hac translatione servata poeta cursum eorum maritimum ita describit, ut eos secundum vestigia navium, quibus Helena avecta fuerat, invi-

sibilia, profectos esse dicat; sicut venator feræ vestigia persequitur. SCH. Deleatur comma post φεράσπιδες positum.

694. Deleatur punctum post ἔχνος ab typotheta positum.

695. πλατάν] Scribendum πλατᾶν cum Heathio.

696. κέλσαντες Auratus. κελσάντων libri.

697. ἀξιφύλλους T. ἀξιφύλλους libri.

699. Ἰλίῳ—ἀνατλάσα] *Ilio autem affinitatem (κῆδος) vere a curis (κῆδει) nominatam strenua ira Græcorum et ad ulciscendum prompta attulit, mensæ hospitalis, qua Menelaus Paridem exceperat, et hospitalis Jovis dehonestationem, s. ejus spreti et contemti injuriam, persecutura, (pœnas pro ea exactura,) nuptiale illud canticum s. hymenæum supra modum punientis, quod tunc affines Paridis in illius et sponsæ honorem canendum sibi arbitrabantur. Postea vero vetus Priami urbs alium cantum luctus plenum discere cœpit, et graviter ingremiscit, inclamans Paridem infausi conjugii auctorem, lacrymosam in posterum vitam circa tristem civium sanguinem, sanguinolentam civium cædem, tolerans.* SCH.

700. τελεσιφρων T. τελεσιφρων libri.

701. ἤλασεν] ἔλασε Steph. Correctum ex T. qui ἤλασε.

702. ἀτίμως Canterus. ἀτίμως ἔν' vulgo. ἔν' om. T.

703. Post πρασσομένα et τίοντος commata ponantur.

706. τίοντας] Corrigendum τίοντος cum Schuetzio.

707. ἐπέρρεπε Porsonus. Recte vulgo ἐπέρρεπεν. ἐπέπρεπεν T.

709. μεταμανθάνειν ὕμνον, *Veterem cantilenam dediscere, et novam discere.* Aristoph. Plut. 925. οὐδ' ἂν μεταμάθοις; ubi schol. κυρίως τὸ μεταμαθεῖν ἔλεγον τὸ μετὰ ταῦτα ἑτερόν τι μαθεῖν, ἀφιεμένου τοῦ πρώτου. BLOMF.

710. Deleatur comma post γεραία.

714. παμπρόσθη (πάμπροσθ ἢ Blomfieldus) πολύθρηνον αἰῶν' ἀμφὶ πολιτᾶν] *Lectio corrupta, de qua conjecturam proposuit Hermannus in Opusc. vol. 4. p. 337. τὸν αἰνόλεκτρον | πάμπροσθ', ἢ πολύθρηνον | αἰῶνα, φίλον πολιτᾶν | μέλειον αἰμ' ἀνατλάσα.*

717. Sequitur allegoria suavissimis coloribus expicta. *Sic vir aliquis nutriebat leunculum, uberum amantem, sed lacte depulsum, ædibus exitialem; in vitæ quidem primitiis cicurem, pueris carum, et senibus quoque gratum, etc.* SCH.

719. οὕτως T. οὕτως Fl. οὗτος vulgo.

722. γεραροῖς] *Senibus*.

723. πολέα] *Rarissima* apud tragicos forma Ionica pro πολλά. πολέων pro πολλῶν dixit Euripides Helen. 1332.

ἔσχ'] *Lectio vitiosa*. Non satisfacit Casauboni conjectura ἔσκε, i. e. ἦν, quo imperfecto usus est Æschylus Pers. 656. Scribendum ἦστ'. cujus scriptura antiqua ΕΣΤ facile in ἔσχ' corrumpi potuit.

725. φαιδρωπὸς ποτὶ χεῖρα] Hoc est quod in sermone vulgari χειροθήης dicitur.

728. πρόσθε] *Legebatur* πρόσ. Veram scripturam expressit Humboldtus, ex Hermannii, ni fallor, conjectura.

τοκήων] τοκέων T.

729. τροφᾶς γὰρ Pearsonus. γὰρ τροφᾶς libri. γὰρ τροφεῦ-
σιν T.

730. ἄγαισιν Hermannus. ἄταισιν vulgo. ἄταις Fl.

733. ἄμαχον T. ἄμαχον δ' vulgo.

734. πολυκτόνον] πολύκτονον vulgo. Accentum correxit Bothius.

735. ἱερεὺς τις ἄτας] Stanleius comparat Theb. 571. ubi Tydeus dicitur Ἐρινύος κλητήρ. Sic infra 1206. θύουσιν Αἴδον μητέρ'. In Eurip. Orest. 255. Furis vocantur ἐνέρων ἱέραι. BLOMF.

προσεθρέφθη Heathius. προσετράφη libri.

737. παρ' αὐτὰ Heathius. παραπὰ Fl. πάντα vulgo. Significat autem *prope hac*, i. e. *similiter*, ut monuit Bothius.

δ' Fl. δ' οὖν vulgo: quæ Triclinii interpolatio est hic et in antistropho trimetrum facientis.

740. Versus ex baccheo duplicique penthemimere iambico compositus.

φρόνημα μὲν νηνέμον γαλάνας] His verbis significatur Helena, quod haberet animum placidum, et maris tranquillitati similem, unde nemo tot mala Trojanis exspectanda esse cogitabat. SCH.

741. δ' addidit Porsonus.

ἄγαλμα πλούτου] Paris enim opum suarum summum ornamentum interpretabatur, uxorem omnium formosissimam duxisse. ἀσκαῖον ad mollitiem Helenæ spectat. Hesych. Ἀκάσκα, ἡσύχως, μαλακῶς, βραδέως. SCH.

742. μαλθακὸν ὁμμάτων βέλος] Quia Helena omnes, qui eam

adspicerent, amore sui, quasi telo quodam, vulnerabat. ὁμμάτων igitur non de Helenæ, sed de virorum et juvenum oculis accipiendum, qui forma ejus spectata amore urebantur. Quid? quod gelidi quoque senes ejus adspectu tepebant, et ad summam ejus admirationem convertebantur, ut in nobilissimis Homeri versibus Iliad. Γ. 156. Simili autem metaphora supra v. 239. de Iphigenia: ἔβαλ' ἕκαστον θνητῶν ἀπ' ὀφθαλμοῦ βέλει φιλοίκτης. SCH.

745. Punctum post παρακλίνουσα vulgo positum post ἀνθος transtulit Stanleyus.

παρακλίνουσ'] *Deflectens ab indole priore, in pejus mutata.* παρακλίνασ' Fl.

^{δς} πικρὰς] πικροῦ Fl. Eurip. Med. 1388. πικρὰς τελευτὰς τῶν ἐμῶν ἰδὼν γάμων. BLOMF.

746. δύσεδρος] *Mala vicina.* cui contrarium est εὐεδρος *propitius* Theb. 94. nam sic verti debet. BLOMF.

747. Πριαμδαισιν] Producta syllaba prima ut in versibus dactylicis.

749. νυμφόκλαντος Ἐρινύς] *Flebilis sponsa*, seu potius *Erinyes*. Nempe Ἰλίου αἰπεινῇ Πάρις οὐ γάμον, ἀλλὰ τιν' Ἄταν ἤγαγεν εὐναίαν εἰς θαλάμους Ἐλέναν, quæ est Andromachæ querela apud Eurip. Andr. 103. Stanleyus laudat Virg. Æn. 2, 573. *Trojæ et patriæ communis Erinyes*. Poteris tamen vertere νυμφόκλαντὸς *sponsis deflenda*, ut apud Horatium, *prælia conjugibus loquenda*. BLOMF.

Ἐρινύς Fl. Ἐριννύς vulgo.

750. βροτοῖς Fl. τοῖς βροτοῖς vulgo. V. ad v. 737.

παλαιφάτος γέρων λόγος] *Vetus proverbium*. Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν Τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Sophocl. Trach. 1. Λόγος μὲν ἐστ' ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς—. Epigr. Anthol. Palat. 2. 629. Πᾶν τὸ περιττὸν ἄκαιρον, ἐπεὶ λόγος ἐστὶ παλαιός, Ὡς τοῦ μὲν μέλιτος τὸ πλεον ἐστὶ χολή. Herodot. 7, 51. ἐς θυμὸν ὦν βαλεῖ καὶ τὸ παλαιὸν ἔπος, ὥς εὐ εἴρηται, τὸ μὴ ἅμα ἀρχῇ πᾶν τέλος καταφαίνεσθαι. Terent. Adelph. 5, 3, 18. nam *vetus verbum hoc quidem est, Communia esse amicorum inter se omnia*. Pindar. Nem. 9, 13. ἐστι δέ τις λόγος ἀνθρώπων, τετελεσμένον ἐσλὸν μὴ χαμᾶι σιγῇ καλύψαι.

754. τεκνούσθαι] *Liberos procreare*. sc. calamitates: loci sententiam prorsus prætervidit Stanleyus. Vid. 733. Aptissi-

num Longini locum indicavit Dobræus, π. υ. §. 44. ubi de πλούτῳ loquitur. χρονίσαντα δὲ ταῦτα ἐν τοῖς βίοις, νεοττοποιεῖται, κατὰ τοὺς σοφοὺς, καὶ ταχέως γενόμενα πρὸς τεκνοποιῖαν, ἀλαζονειὰν τε γεννώσι, καὶ τύφον, καὶ τρυφήν, οὐ νόθα ἐαυτῶν γεννήματα, ἀλλὰ καὶ πάνν γνήσια. ἐὰν δὲ καὶ τούτους τις τοῦ πλούτου τοὺς ἐκγόνους εἰς ἡλικίαν ἐλθεῖν ἐάσῃ, ταχέως δεσπότας ταῖς ψυχαῖς ἐντίκτουσιν ἀπαραιτήτους, ὕβριν, καὶ παρανομίαν καὶ ἀναισχυντίαν. ubi vide Tollium. BLOMF.

756. οἷζύν Pauwius. δῖζύν vulgo.

759. γὰρ δυσσεβὲς] Transponendum cum Pauwio δυσσεβὲς γάρ.

760. μετὰ] *Postea*.

761. δ' ἄρ' Casaubonus. γὰρ libri.

762. ἀεί Porsonus. αἰεί vulgo.

763—765. in unum versum conjungendi pariterque in antistropho.

764. ὕβρις παλαιὰ est *vetus injuria*, s. *insolentis petulantice primum facinus*, quo quis alium læsit. Ita in Paride ὕβρις παλαιὰ erat Helenæ raptus, et juris hospitii, quo eum Menelaus exceperat, violatio. SCH.

νεάζουσα ὕβρις, *nova injuria*, veteris quasi filia s. ex illa erumpens; ut Paris injuriam alienæ uxoris abactæ, bello etiam injusto ad raptum tuendum gesto, ideoque veterem injuriam nova injuria defendebat. SCH.

766. Locutio τότ' ἢ τότ' valet *aliquando*. Eurip. Androm. 853. ξυμφοραὶ θεήλατοι Πᾶσιν βροτοῖσιν ἢ τότ' ἤλθον, ἢ τότε. BLOMF.

εἴτ' ἂν Hermannus. ὅταν libri.

τὸ κύριον] *Statutum tempus*. BLOMF.

767. νεαρὰ φάους κότον] *Lectio vitiosa*. Post φάους interpunctum in Fl. T.

769. τὸν] Scribendum τὰν cum Hermannō. Nam verbis δαίμονα τε τὰν in antistropho respondent ὄμμασι λιποῦσ'. Ceterum versus non integer est. ἀμαχον ejecit Triclinius, sed ad ἀπόλεμον glossema adscripsit, τὸν ἀμαχον, ἀντὶ μῆς.

770. ἀνέλερον et in antistropho 780. δύναμιν οὐ ad versum præcedentem referenda, qui trimeter iambicus est. Deleatur comma post θράσος positum.

774. λάμπει—ἐν δυσκάπνοις] Quamquam in justorum hominum ædibus, non aurea splendent lacunaria, sed potius pa-

rietas fumo nigrantur, justitia tamen dominorum decore in iis lumine splendet, iisque veriore ac durabiliorem laudem conciliat. SCH.

776. χρυσόπαστ' T. χρυσόπαστα δ' vulgo.

ἐσθλὰ] Lectio suspecta. De ἔδεθλα cogitavit Auratus, quod non aptum metro est.

πῖνφ χερῶν] Contra καθαρά χεῖρες iis tribuuntur qui nullo crimine polluti sunt. Eumen. 318. τὸν μὲν καθαρὸς χεῖρας προ- νέμουντ'. Herodot. 1, 35. συμφορῇ ἐχόμενος, καὶ οὐ καθαρὸς χεῖ- ρας ἔών. Metaphora sumta a manibus ante sacra lavandis. Vid. Valckenær. de Ritu Jurisj. in Opusc. Theol. Bremens. 1. p. 203. Horat. 1. S. 4, 68. *at bene si quis Et vivat puris mani- bus.* BLOMF.

778. παλιντρόποις ὀμμασι] *Aversis oculis.* Suppl. 172. νῦν ἔχων παλιντροπον—Ὅψιν ἐν λιταῖσιν. Homer. Iliad. Γ. 427. ὅσσε πάλιν κλίνασα. Opes male partas Justitia ne respicit qui- dem. Stanleius confert Esaiæ c. 1, 15. BLOMF. Ante πα- λιντρόποις duæ desiderantur syllabæ.

779. Versus non integer. Trimetrum restituere licet adscita Hermannii conjectura προσέβαλε, ὀμμασι λιποῦσ' ὅσια προσέ- βαλε δύναμιν οὐ—.

780. δύναμιν—αἶνφ] *Potentiam divitiarum vituperio nota- tam*, i. e. malis artibus quæsitam, *minime colens.* Ita rectius veritas, quam cum Heathio: *laudibus celebrari solitam.* SCH.

782. Post hunc versum in scenam prodit Agamemnon.

783. πολίπορθ'] πολίπορθ' Blomfieldus, quæ forma legitur in libris v. 473, et recte fortasse. Epica forma aut utroque loco aut neutro est recipienda.

785. σεβίζω] σεβίζω Fl. ex conjectura librarii subjunctivum aoristi requirentis.

789. παραβάντες] παραβαίνοντες Triclinius, quem catalexis plus semel offendit, nam in v. 792. corrigat προσεφικνείται. BLOMF. Adde v. 804. 806. 1491. 1493. 1540.

791. δῆγμα T. et Stobæus Flor. 112, 12. δείγμα vulgo. Locum recte explicuit H. Stephanus, *omnes ad illacrymandum alienis infortuniis esse paratos; sed ita ut dolor is medullas eorum non mordeat.*

793. καὶ ξυχαίρουσιν] καὶ νυκτὶ δὲ χαίρουσιν Stobæus, vitiose. Manifesto conjunguntur homines, qui *ridentibus adrident et flentibus adflent*, qui parati sunt τῷ δυσπραγοῦντι ἐπιστενάχειν

καὶ τῷ χαίροντι ξυγχαίρειν. BLOMF. Stobæi lectionem probat Hermannus deleto καί.

ὁμοιοπρεπεῖς] *Similem speciem præ se ferentes*. Idem fere valet atque ὁμοιοπρόσωπος. BLOMF. Vocabulum ab Æschylo, ut videtur, inventum, ut λευκοπρεπής Sept. v. 89.

794. ἀγέλαστα πρόσωπα ex hoc loco attulit grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 336, 30. "Hic aperte chorus Clytæmnestram figit, cujus fictam e reditu Agamemnonis lætitiā jam cognoverat spectator, et paulo post magis etiam cogniturus erat." SCH.

βιαζόμενοι] Notandus hiatus, non vitiosus in fine sententiæ.

795. προβατογνώμων, quia rex cum pastore, subditi cum ovibus comparantur, est is qui civium ingenia et mores bene internoscit. SCH.

796. Deleatur comma post φωτός positum.

798. ὕδαρης, *Aqua dilutus*. Diphilus Athen. 10. p. 424. F. ἔγχεον σὺ δὴ πιεῖν. Εἰζωρότερόν γε, νῆ Δέ, ὦ παῖ, δός· τὸ γὰρ ὕδαρες ἅπαν τοῦτ' ἐστὶ τῇ ψυχῇ κακόν. Aristot. Pol. 2. φιλίαν ὕδαρῃ, ut Æschylus ὕδαρῃ φιλότῃτα amicitiam non puram neque meram. Hæc notavit P. Victor. V. L. 1, 13. Vocem pariter explicuit Casaubon. ad Theophr. p. 245. Aristot. Poet. ad fin. μῦθον ὕδαρῃ vocat fabulam languidam ac dilutam; ubi vid. Tyrwhitt. Lycophron Chalcidensis ap. Athen. 10. p. 420. B. κυλίχινον ὕδαρες. Antiphanes p. 441. C. οὐθ' ὕδαρες, οὐτ' ἄκρατον. BLOMF.

800. γὰρ ἐπικεύσω] Metri vitium correxit Musgravius, γάρ σ' ἐπικεύσω. γὰρ ἐπικρύψω Pauwius.

801. ἀπομούσως—οὐδ'] ἀπόμουσός τ'—οὐτ' Elmsleius ad Eurip. Med. 102.

803. ἀκούσιον Canterus. ἐκούσιον libri. θάρσος ἐκούσιον T.

804. ἀνδράσι θν.] ἀνδράσιν εὖ θν. T. ne versus esset paræmiacus. Conf. ad v. 789. 806.

Post κομίζων colon ponatur.

806. τις est in T. et Steph. ex interpolatione Triclinii. Recte abest ab Fl.

εὐφρων πόνος] πόνος de laboribus bellicis, quibus jam defuncti erant milites capio; et hoc modo interpretor: Olim quidem, cum bellum suscipiebas, ingratum illud militibus, teque ideo invisum iis fuisse meminimus; *nunc vero* militibus hoc

bello *feliciter* et gloriose *defunctis non leviter nec sine benevolentia* in te, ducem ac regem suum, quem ut victorem amant ac reverentur, *gratus est* exhaustus militiæ labor. SCH.

807. γνώσει Porsonus. γνώση libri.

813. Post Πριάμῳ colon ponatur.

ἀπὸ γλώσσης] *Ex eo quod dicitur*. Non ex ore caudicorum, sed ex rei statu dii judicabant. Abreschius citat Hesiod. Op. 322. ἀπὸ γλώσσης ληίσσεται. Sophocl. Œd. Col. 936. ταῦτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω. i. e. *dico quod sentio*. Adjice Theogn. 63. ἀπὸ γλώσσης φίλος εἶναι. quod idem v. 93. dicit γλώσση φίλος. Herodot. 1, 123. ἐντειλάμενος ἀπὸ γλώσσης. Thucyd. 7, 10. ὅσα τε ἀπὸ γλώσσης εἶρητο αὐτοῖς, εἶπον. BLOMF.

814. ἀνδροθνήτας] Restitui ἀνδροκμήτας vocabulum Æschyleum. Choeph. 847. Δοίη τις ἀνδροκμήτα πέλεκυν ὥς τάχος. Eum. 248. μόχθοις ἀνδροκμήσι. 954. ἀνδροκμήτας τύχας. Suppl. 672. ἀνδροκμήτης λοιγός. Eurip. Suppl. 525. ἀνδροκμήτας προσφέρων ἀγωνίας. BLOMF. Valde probabilis Blomfieldi conjectura.

φθοράς—ψήφους ἔθεντο] Id est φθοράς—ἐψηφίσαντο.

815. ἐς] Scribendum εἰς.

τεῦχος] *Vas*. καθίσκος, sive urna, in quam calculos demittebant. Harum duæ in curia positæ erant. Phrynichus ap. Harpocrat. v. Καθίσκος—Ἰδοῦν, δέχου τὴν ψήφον, ὁ καθίσκος δέ σοι Ὅ μὲν ἀπολύων οὗτος, ὁ δ' ἀπολλὺς ὁδὶ. Lyeurgus contra Leocr. p. 168. Reisk. καὶ δυοῖν καθίσκοιν κειμένοιν, τοῦ μὲν, προδοσίας, τοῦ δὲ, σωτηρίας, τὰς ψήφους φέρεσθαι, τὰς μὲν ὑπὲρ ἀναστάσεως τῆς πατρίδος, τὰς δὲ ὑπὲρ ἀσφαλείας, καὶ τῆς ἐν τῇ πόλει εὐδαιμονίας. Stanleius laudat Ovid. Met. 15, 41. *Mos erat antiquius, niveis atrisque lapillis, His damnare reos, illis absolvere culpa. Tunc quoque sic lata est tristis sententia; et omnis Calculus immitem demittitur ater in urnam*. BLOMF.

817. χειρὸς οὐ πληρουμένῳ] *Suffragiis, manu datis, non impleto*. BLOMF.

822. καὶ πάγας] Scribendum χάρπαγας cum Tyrwhitto,

ὑπερκότους] Recte Heathius ὑπερκόπους correxit.

823. ἐπραξάμεσθα Stanleius. ἐπραξάμεθα Steph.

824. Ἀργεῖων δάκος, ἔππου νεοσσός] Milites Argivi ex equo ligneo prodeuntes. "Ennius ap. Macrobian. 6, 2.:

*Nam maximo saltu superavit
Gravidus armatis equus,
Qui suo partu ardua perdat Pergama.*

Partum quoque equi Duratei inclusos in eo Danaos vocat Lucretius I, 477.^m SCH.

825. ἀσπιδηστρόφος] Malim ἀσπιδηφόρος. Theb. 19. οἰκιστήρας ἀσπιδηφόρους. Sin minus, saltim scribendum cum Triclinii MSto., ἀσπιδουστρόφος, quippe in hujusmodi compositis non adhibebant η, nisi ad vitandum brevium syllabarum concursus. Vid. Eustath. p. 422, 30. BLOMF. Scribendum ἀσπιδηφόρος.

826. ἀμφὶ Πλειάδων δύσιν] *Sub autumnni fine.* Mense Maio oriuntur Pleiades, 44 circiter diebus post æquinocetium verum, et Novembri occidunt, totidem fere diebus post æquinocetium autumnale. Communis autem sententia Trojam excisam refert sub æstatis initio. Totam rem erudite exposuit Stanleius. BLOMF.

827. ὑπερθορῶν] ὑπερθορῶν T.

831. ταῦτα Casaubonus. ταῦτα libri.

συνήγορον] Recte ξυνήγορον Porson.

832. 833. Hos versus citat Stobæus Floril. 38, 28.

833. φθόνου] φθόνων Fl. ψόγον Stobæus.

835. πεπαμένω Porsonus. πεπαμμένω vulgo.

839. κάτοπτρον] Schutzius interpretatur, *Expertus dico, (quod in eorum consuetudinem, tanquam in speculum inspeari) eos &c.* Malim tamen per voces ὁμίλλας κάτοπτρον intelligere, *imaginem tantum et speciem familiaritatis.* Schutzio favet Eurip. El. 384. τῇ δ' ὁμίλῃ βροτοὺς Κρινεῖτε, καὶ τοῖς ἡθεσιν τοὺς εὐγενεῖς. Abreschius citat Æschyli versum, κάτοπτρον εἰδούς χαλκός ἐστ', οἶνος δὲ νοῦ. (Vid. Museum Crit. I. p. 428.) De ipsa voce Antiatticista Sang. p. 102, 10. Κάτοπτρον οὐ φασι δεῖν λέγειν, ἀλλ' ἔσοπτρον. BLOMF. In fine versus comma ponatur.

842. σειραφόρος Fl. T. quam formam ex Æschylo memorat Pollux 7, 24. σειρασφόρος vulgo.

848. ὅτῃ δὲ καὶ δεῖ φαρμάκων παιωνίῳ] De constructione verbi δεῖ cum dativo v. Elmsl. ad Eurip. Med. 552.

849. κέαυτες ἢ τεμόντες] Alludit autem ad veterum chirurgiam, quæ per ferrum et cauteriam morbidas corporis partes tractabat. Plato ap. Diog. Laert. 3, 85. a Stanleio adlegatus,

ἡ δὲ χειρουργικὴ διὰ τὸ τέμνειν καὶ καθεῖν ὑγιάζει. Hippocr. de Medico p. 13, 18. ed. Basil. ἐπὶ δὲ τῶν χειρουργιῶν ὅσαι διὰ τομῆς εἰσὶν, ἡ καύσιος. Cf. Aphor. 6, 27. 7, 44. 8, 6. Plato Gorg. p. 456. B. οὐχὶ ἐθέλοντα ἢ φάρμακον πιεῖν, ἢ τεμεῖν ἢ καῦσαι παρασχεῖν τῷ ἱατρῷ. ubi legendum videtur ἢ τεμεῖν καὶ καῦσαι. quippe post scalpellum adhibitum, vulnus ferro candente ustulabatur ad sanguinem cohibendum. Ibid. p. 480. C. μὴ ἀποδειλιῶν, ἀλλὰ παρέχειν μύσαντα καὶ ἀνδρείως τέμνειν καὶ κάειν τῷ ἱατρῷ. Vid. Heusd. Spec. Crit. p. 91. BLOMF.

850. πῆμ' ἀποστρέψαι νόσον Porsonus. πῆματος τρέψαι νόσον libri.

860. ὕπ'] ἐπ' T.

863. κληδόνας Auratus. ἡδονὰς libri.

869. ἐπλήθουν Porsonus. ἐπλήθυνον libri.

871. Hunc locum varie tentant; sed non est opus mutatione, modo virgulam, quæ vulgo post χθονὸς appingitur, ad finem superioris versus rejicias, et sic interpreteris: *Multam superne (non enim eam dico quæ substernitur) triplicem terræ chlamyda cepisset*, id est, *ter sepultus fuisset*. Namque qui sepe-liuntur γῆν ἐπιέννυνται. Theognis 420. Καὶ κεῖσθαι πολλὴν γαίαν ἐφεσδάμενον. Simonid. Ep. 105. αὐτὰρ ἐθάφθη Ζωή, Πιερίην γῆν ἐπιεσσαμένη. Theocrit. Ep. 9. Ὀδυσεὺν κείμαι ἐφεσδάμενος. Æschylus in Anthol. 3, 5. Τλήμονες Ὀσσαίαν ἀμφέισαντο κόνιν. Anthol. p. 312. τί πλέον γῆν ἐπιεννύμεθα; Xenoph. Cyrop. 6, 4, 6. κοινῇ γῆν ἐπιέσασθαι. Vid. Hemsterhus. ad Hesych. T. 1. p. 1352. Valcken. ad Herodot. 8. p. 630. Ruhnken. Ep. Crit. 1. p. 119. Dorvill. ad Charit. p. 365. Sed propius ad nostri locutionem accedit istud Hectoris apud Homer. Il. Γ, 57. ἣ τέ κεν ἤδη Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, i. e. *lapidibus obrutus fuisses*. Ceterum hunc Æschyli locum recte intellexit et interpunxit F. Ursinus ad Virgil. Æn. 8, 564. *Nascenti cui tres animas Feronia mater (Horrendum dictu) dederat, terna arma movenda; Ter leto sternendus erat*. BLOMF.

881. ἀμφιλεκτα—προφωνῶν] *Ancipitia mihi mala memorans* et ob oculos ponens, quæ accidere possent, vitamque Orestis in summum discrimen adducere. SCH.

884. βουλὴν καταρρίψειεν] Male int. Heathius: *ausum aliquod periclitaretur*; verius: *sive popularis quædam seditio senatum deturbaret*. SCH.

ὥστε—πλέον] *Sicut mos est mortalium eum qui cecidit magis*

etiam conculcare. Timendum nempe fuisse ait, ne si Agamemnon rem male gessisset, aut ipse ante Trojam occidisset, plebs Argivorum seditione facta etiam filium ejus necarent. SCH.

888. κατεσβήκασι] κατεσβήκασι Fl.

889. βλάβας] κλάβας Fl.

890. κλαύουσα] Scribendum κλάουσα.

λαμπτηρουχίαι ἀτημέλετοι sunt signa per fuces exhibenda, sed per incuriam non exhibita, quem sensum solus vidit Heathius. BLOMF. Non per incuriam, sed quia accendendi caussa nondum aderat. WELLAUER.

892. ἐξηγεύομεν] Recte notavit Butlerus hoc dicere Clytæmnestram, se adeo vigilantem dormire, ut vel tenuissimo strepitu excitetur. BLOMF.

894. χρόνος ὁ ξυνεύδων, Tempus quod inter dormiendum elabitur; nam plura somniantibus adparere solent, quam quæ eodem tempore vigilantibus accidere possent. BLOMF.

898. στῦλον] στόλον Fl.

899. καὶ γῆν φανείσαν] γαῖαν φανείσαν vel γῆν ἐκφανείσαν Blomfieldus.

901. Citat Suidas s. v. πλέκος. BLOMF.

902. Mihi pene persuasum est insititium esse hunc versum. Certe frigidiusculum sonat. BLOMF.

903. τοί νιν Porsonus. τοῖνυν libri.

906. Prius hemistichium iterum occurrit v. 1039. Eurip. Electr. 999. Ἐκβητ' ἀπήνης, Τρωάδες, χερὸς δ' ἐμῆς Λάβεσθ', ἢ ἔγω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα. BLOMF.

907. ὦναξ Pauwius. ἀναξ libri.

πορθήτορα] πορθήτορος Valckenarius ad Eurip. Phœn. 1518. frustra.

908. τέλος] τάδε T.

909. στρωννύναι] Recte Elmsleius ad Eurip. Med. 1209. στορνύναι corrigere videtur. στορνύντα apud Soph. Trach. 902. in στρωννύντα mutavit Triclinius.

910. πορφυρόστροφος] *Purpura constratus*, ut pavimentum dicitur λιθόστροφος. Stanleius citat Virgil. Æn. 1, 700. *stratum ostrum*, sed hoc de toris dicitur. De via stragulis vestibusque sternenda vid. interpp. ad Div. Marc. 11, 8. Mox in vv. 912. 913. obscure innuit consilium suum de marito interficiendo. BLOMF.

913. σὺν Scrib. ξὺν cum Porsono.

916. μακράν] Subaudi ῥῆσιν. Sic μακράν εἵπας infra 1296. Sophocl. Aj. 1040. μὴ τεῖνε μακραν. μακράν γ' ἂν ἐξέτεινα Eurip. Med. 1347. Plene Plato de Rep. 10. p. 605. D. μακράν ῥῆσιν ἀποτείνοντας ἐν τοῖς ὀδυρμοῖς. BLOMF.

ἐξέτειπας] Dicitur de *prolixo sermone*, τεῖναι, ἐκτείνειν, ἀποτείνειν μακρὸν λόγον. Huc respicit Athenæus 13. p. 573. B. καταλέξω δέ σοι, Κύνουлке, Ἰωνικὴν τινα ῥῆσιν ἐκτείνας, κατὰ τὸν Αἰσχύλον, περὶ ἑταιρῶν. Vid. Valcken. ad Herodot. 7, 51. Heindorf. ad Plat. Gorg. p. 65. BLOMF.

919. βαρβάρου] βαρβαθου Fl.

920. χαμαιπετές βόαμα] Sensus est, *ne tu mihi clamorem edas, barbarorum in morem, qui in terram prostrati reges adorare solent*. Sic recte interpretatur scholiasta. χαμαιπετέων λόγων apud Pindar. Ol. 9, 19. a Stanleio citatum, simpliciter valet *humilium sermonum*. χαμαιπετές ἔπος Pyth. 6, 37. *irritum, in terram caducum*. Vid. Choeph. 966. BLOMF. βόημα Fl. T.

923. κάλλεσι] *Vestibus purpura tinctis*, πορφυροῖς. Hesych. Etymol. M. p. 486, 46. τὰ πορφυρὰ γὰρ, κάλλη ἐκαλοῦντο. Εὐ-πολις, Βάπτειν τὰ κάλλη περίσευμα τῇ θεῷ. (τὰ περίσευμα Pollux 7, 14. vid. Porsoni Adv. p. 287.) καὶ Αἰσχύλος, Ἐν ποικίλοις γὰρ θνητὸν ὄντα κάλλεσιν—ἐνθεν καὶ τὸ καλλάϊνον. ἔστι δὲ χρώμα ἀνθηρόν. Suidas; Καλλάϊνον χρώμα. Αἰσχύλος, ἐν ποικίλοις κάλλεσι. Photius. Ἡμεροκαλλές—φοινικοῦν ἔριον διαπεποικιμένον—κάλλη δὲ προσαγορεύεται τὰ ἀνθη. Exscribi merentur verba Perictyonæ ap. Stob. p. 465. ἥ διαφᾶσθαι εἴματα εἰκότα λίην καὶ ποικίλα ἀπὸ θαλασσίης βάνψιος τοῦ κόχλου, ἥ ἄλλης χρής πολυτελέος, μωρίῃ πολλή. BLOMF.

926. ποδόψηστρον, *Mantile ad pedes abstergendos*. Tapetes qui pedibus substernuntur. Schol. ἀπὸ μεταφορᾶς πέπλων, δι' ὧν τοὺς πόδας ἐκμάσσοντες λαμπροτέρους ποιοῦσιν οἱ τούτους ἐκπλύνοντες συνεχῶς. ποδόψηστρα γὰρ κυρίως ταῦτα λέγεται. νῦν δὲ τὰ ὑπὸ τοὺς πόδας ἀπλῶς πέπλα οὕτως εἴρηκε. BLOMF.

ποικίλον, *Vestis variegata*. ἱμάτιον ζωγραφητόν. Hesych. Photius. Ποικίλον. τὸ Διονυσιακὸν ἱμάτιον οὕτως ἔλεγον. *tragicam pallam*. Theocrit. 15, 78. τὰ ποικίλα πρῶτον ἄθρησον, Λεπτὰ καὶ ὡς χαρίεντα θεῶν περονάματα φασεῖς. Aristoph. Plut. 1199. ἔχουσα δ' ἡλθεσ αὐτῇ ποικίλα. BLOMF.

928. Post ὀλβιοῖσι χρῆ subaudiendum *μόνον*. Respicitur decantatum Solonis dictum, εἰ δὲ πρὸς τούτοις ἐτι τελευτήσῃ τὸν βίον εὖ, οὗτος ἐκείνος ὃν σὺ ζητείεις, ὀλβιος κεκλησθαι ἄξιός ἐστι. πρὶν δ' ἂν τελευτήσῃ, ἐπισχέειν, μηδὲ καλέειν κω ὀλβιον, ἀλλ' εὐτυχία. Herodot. 1, 32. Cf. Barnes. ad Eurip. Andr. 100. BLOMF.

930. πρᾶσσοιμ' ἂν] Scribendum πρᾶσσοιμεν. Lectio ab librariis interpolata, quos numerus pluralis cum singulari conjunctus offendisset. Similiter apud Eurip. Phœn. 724. εἰ νυκτὸς αὐτοῖς προσβάλοιμεν ἐκ λόχου, in libris quibusdam προσβάλοιμ' ἂν scriptum est solœce propter præcedentem singularem τράπωμαι. Ibid. 968. αὐτὸς δ', ἐν ὥραίῳ γὰρ ἕσταμεν βίῳ, θνήσκειν ἔτοιμος. Iphig. Aul. 834. εἰ ψαύοιμεν ὧν μὴ μοι θέμις, ubi libri nonnulli ψαύοιμεν ἂν ὧν, vera scriptura cum interpolata ψαύοιμ' ἂν ὧν in unum conflata. Ibid. 1141. πάντ' οἶδα καὶ πεπύσμεθ' ἃ σὺ μέλεις με δρᾶν.

ἂν, εὐθαρσῆς] ἄνευ θάρσους T.

935. 936. δοκεῖ Stanleius. δοκῇ libri.

936. ποικίλοις] V. ad v. 926.

937. αἰδεσθεῖς] Scribendum αἰδεσθῆς punctumque in fine versus ponendum, quod abjecerunt editores orationem imperfectam esse indicaturi. Quod Æschylus scripserat ΑΙΔΕΣΘΕΙΣ quum et αἰδεσθεῖς et αἰδεσθῆς significare possit, rationi consentaneum est αἰδεσθῆς præferri.

942. Versus corruptus. τήνδ' ἀδήριτος coniecit Butlerus.

944. πρόδουλον] πρόδουλος conjectura ab Stanleio memorata.

ἐμβασιν ποδός] I. e. πόδα ἐμβαλνοντα ἀρβύλαις, quæ ideo dicebantur ἐμβάδες vel ἐμβάται, seu potius πόδα ᾧ τις ἐμβαίνει, *pedis vestigium*. Eurip. Bacch. 739. δίχηνον ἐμβασιν, *bovis pedem bifidum*. De soleis exuendis vid. Grotium ad Matth. 3, 11. Gataker. A. M. 2, 19. BLOMF. Post ποδός comma ponatur.

946. σὺν] καὶ Fl. Scrib. ξὺν cum Porsono.

τοῖς δὲ] Scribendum ταῖσδε cum Heathio.

947. ὄμματος φόβνος] *Invidia ex visu concepta*. nisi malis intelligere vim quæ invidorum oculis (βασκάνων) inesse putabatur. De invidia deorum vide ad Pers. 362. πρόσωθεν autem intellige de Diis res hominum e longinquo intuentibus. Infra 952. Eumen. 297. κλύει δὲ καὶ πρόσωθεν ὧν θεός. Cf. Prometh. 320. BLOMF.

βάλαι] Scribendum βάλλη cum Blomfieldo.

948. σωματοφθορεῖν] In T. gl. τὰ σώματα φθείρειν τῶν ὑπὸ χεῖρα. Scribendum στρωματοφθορεῖν cum Aurato Minus probabiliter Schuetzius δωματοφθορεῖν.

ποσι] πόσιν T. Steph. In T. gl. ἄνδρα ἀπλῶς.

949. φθείροντα] Hoc verbum quum jam in præcedente verbo contineatur στρωματοφθορεῖν sive sic sive aliter scripto, aptius dici potuisset πατοῦντα. πορφύρας πατεῖν dixit v. 957.

950. οὕτως] οὕτω Fl. T. Ellipsin ita supplet Pauwius, περὶ τούτων μὲν οὕτως, quæ ratio vereor ut confirmari possit. Schutzius conjicit ταῦτ' οὖν μὲν οὕτως, quod in textum recepissem, nisi offensionem fuissent particulæ οὖν μὲν sic positæ. Propius sane accedit ad usitatam formulam. Plato Cratyl. 18. καὶ ταῦτα μὲν δὴ ταῦτη. Herod. 2, 60. ταῦτα μὲν δὴ ταῦτη ποιεῖται. BLOMF. τοῦμὸν μὲν οὕτως Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 630.

954. αὐτῇ] Recte αὐτῇ anonymus apud Blomfieldum.

956. κατέστραμμαι] *Subigor*. Cum infinitivo, sicut ap. Herodot. 7, 51. Κύρος—Ἰωνίην πάσῃν κατεστρέψατο δασμοφόρον εἶναι Πέρσῃσι. BLOMF. κατέσταμαι T. cum gl. Ἰωνικὸν κατέστην. εὐρηται καὶ κατέστραμμαι. καθέσταμαι in scholio apud H. Steph.

957. δόμων] δόμων^{ων} Fl.

959. ἰσάργυρον Salmasius Exercit. Plin. p. 418. ἐλς ἄργυρον libri. “Antiatticista in Bekkeri Anecd. p. 100, 21. Ἰσάργυρον, ἰσόχρυσον; ἀντὶ τοῦ πολυτίμου. Theopompus ap. Athen. 12. p. 256. C. ἰσοστάσιος γὰρ ἦν ἡ πορφύρα πρὸς ἄργυρον ἐξεταζομένη, Stanleio laudatus. Vid. Heringæ Obs. p. 276. Achæus Athen. 15. p. 689. B. ἰσάργυρόν τ' ἐς χεῖρα Κυπρίου λίθου Δώσουσι κόσμον, χριμάτων τ' Αἰγυπτίων. Sic ἰσόχρυσος Archestratus Athen. 7. p. 305. E. Cf. Iliad. X. 351.” BLOMF.

960. κηκίδα παγκαίνιστον purpuram dicit cujus talis est copia ut ea semper recenti quivis uti possit. BLOMF.

961. οἴκοις Porsonus. οἶκος libri.

963. δ' εἰμάτων Canterus. δειμάτων libri.

ἡξάμην] εὐξάμην vulgo.

963—965. *Multarum vestium conculcationem novissem, vitæ Agamemnonis servandæ modum excogitans, si ita ab oraculo fuisset imperatum. Et sic fere Musgravius; “In ædibus edito (sc. oraculo) fatidicis.”* BLOMF.

965. μηχανωμένη Stanleius. μηχανωμένης libri.

967. ὑπερτείνασα] ὑπερτίνασα Fl. ὑπερτείνουσα Casaubonus.

Post κυνός colon ponatur.

969. μολόν Blomfieldus. μολών libri.

970. Ζεὺς Pauwius. Ζεὺς τ' T. Steph. Ζεὺς γ' Porsonus.

ἀπ' ὀμφακος] Est periphrasis æstivi temporis, *quando Jupiter*, i. e. aer, *uas maturat, ut ex iis vinum fiat*. Eandem usurpavit vates Jesaias 18, 5. (in Hebr. vel in versione Anglica, nam inter se discrepant interpretes) *Profecto ante tempus messis, quum absolutum est germen, flosque abierit in omphacem maturescentem*. BLOMF.

972. ἀνδρὸς τελείον] *Qui perfectum reddit*. Domus autem perfecta erat, cui præerant dominus et uxor ejus. Hesych. Τέλειοι. οἱ γεγαμηκότες. (Angl. *Complete*.) Contra δόμος ἡμυτελής dicitur Homero Il. B. 701. domus unde maritus abierat ad bellum Trojanum. Vid. Ruhnken. ad Timæum p. 225. τέλος autem dicebantur nuptiæ. BLOMF.

ἐπιστροφωμένον] ἐπιστροφωμένον T. ἐπιστρεφωμένον Fl.

973. Ζεὺς τέλειος, *Jupiter perfectior*, vel *pronubus*. "Dii, in quorum auspiciis et tutela erant conjugia, θεοὶ τέλειοι dicebantur: in quibus præcipue cultam scimus Ἥραν τελείαν, a Latinis *Junonem pronubam* dictam. Diodor. Sic. 5, 73. προθύουσι δὲ πρότερον ἅπαντες τῷ Διὶ τῷ τελείῳ, καὶ Ἡρᾷ τελείᾳ." Verba sunt Ruhnkenii l. c. Crinagoras ap. Dorvill. ad Char. p. 30. ἡοὶ ἐπ' εὐκταίῃ τὰδε ῥέζομεν ἱρὰ τελείῳ Ζηνὶ. Eumen. 214. Ἥρας τελείας καὶ Διὸς πιστώματα. Noster ap. schol. Pindar. Nem. 10, 31. Ἥρα τελεία, Ζηνὸς εὐναία δάμαρ. BLOMF.

974. μέλοι] μέλλῃ Fl.

τοι T. τι vulgo. Om. Fl.

975—987=988—1000.

1001—1017=1018—1034.

975. Postquam Agamemnon cum perfida uxore ædes introiit, chorus, periculum, quod ei impendere putat, multo quam ante clarius eloquitur. Ac primum timorem suum ex illo Calchantis oraculo, quod supra narraverat v. 122 seqq. vinci posse negat. SCH.

τίπτε] Vid. ad Pers. 554.

976. δεῖγμα] Scribendum δεῖμα cum Scaligero.

προστατήριον καρδίας, *Juxta præcordia situm*, et quasi ante fores præcordiorum. BLOMF.

977. ποτᾶτ'. ἀμσθος ἀαυδά. | μαντιπολεῖ δ' ἀκέλευστος T.

979. Post αἰοιδά comma ponatur.

980. ἀποπτύσαν Casaubonus. ἀποπτύσας vulgo. ἀποπτύσαι T. cum gl. ὥστε ἀποβαλεῖν τοῦτο.

δίκαν] Instar somnii quod averruncatur.

982. ἤξει Scaliger. ἤξει libri.

983. χρόνος δ' ἐπεὶ] Hæc verba in proximum versum sunt transferenda et in antistropho 996. τελεσφόροις.

ἐπεὶ] ἐπὶ T.

984. ξυνεμβόλοις] Scribendum ξυνεμβολαῖς cum I. G. Schneidero in Lexico. Pers. 396. κώπης ῥοθιάδος ξυνεμβολῇ ἔπαισαν ἄλμην.

985. 986. et in antistropho 998. 999. in unum versum coniungendi.

985. ψαμμάς ἀκάτας (ἀκάτα Fl. ἀκάτους Bothius. ἀκάς Tyrwhittus.) παρήβησεν (παρήβησ' T.)] Locus corruptus. Equidem legendum conjicio χρόνος δ' ἐπεὶ = πρυμνησίων ξυνεμβολαὶ = ψαμμάς ἀκαταῖς παρή = βησαν. *diu est quum funium injectiones* (i. e. *funes adligati*) *litoribus arenosis consenuerunt, sive putruerunt*, ut idem sonet cum Homericο καὶ δὴ δοῦρα σέσσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται. Conf. v. 188. Sed in huiusmodi locis conijcere possumus, et præterea nihil. BLOMF.

986. εὐθ'] ἐνθ' Fl.

989. Post ὦν colon ponatur.

990. τὸν δ' Schuetzius. τόνδ' vulgo.

ὅμως Stanleius. ὅπως libri.

ὑμνωδεῖ] Correpta syllaba prima dictum ut ὑμνήσω apud Euripidem Bacch. 71.

991. Ἐρινός Porsonus. Ἐριννός libri.

995. σπλάγχχνα] Præcordia, ut in Choeph. 413. Eumen. 859. KLAUSEN.

οὔτι Casaubonus. οὔτοι libri.

996. πρὸς φρεσίν, ut πρὸς δὲ καρδίᾳ φόβος ἔδειν ἔτοιμος Choeph. 1024. KLAUS.

τελεσφόροις δύναις] Anxietate certam præsentiente eventus rationem. κυκλούμενον κέαρ appositione additum voci σπλάγχχνα. Neque enim apte dici poterat σπλάγχχνα κυκλούμενα, quia displicet imago viscerum circumactorum: hæc dicuntur κελαινοῦσθαι, vel tale quid. KLAUS.

998. δ' ἀπ' ἐμᾶς τι (τοι T.)] Lectio ab Triclinio interpolata: antiquior est quam Fl. servavit δ' ἐξ ἐμᾶς, omisso τι.

999. ψύθη] ψύδη libri. Correctum ab H. Stephano.

1001. μάλα γάρ τοι τὰς πολλὰς ὑγίειας] Versus corruptus. Triclinii interpolatio est in T. μάλα·γε (superscriptum γάρ) τοι δὴ τὰς π. ὑ.: unde Wellauerus μάλα γέ τοι τὸ τὰς π. ὑ. praeunte Schuetzio, qui τοι in τὸ mutaverat. μάλα τε γὰρ τὸ τὰς—Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 630.

1002. ἀκόρεστον τέρμα] Infra 1331. τὸ μὲν εὖ πράσσειν ἀκόρεστον ἔφν Πᾶσι βροτοῖσιν. Sensus est, *in eo puncto non consistit, sed ulterius ire pergens, in pejus mutatur*. Breviter enunciatum est ab Hippocrate, αἱ ἐπ' ἄκρον εὐεξίαι, σφαλεροί. (citat Stanleius.) Plenius Theognis vv. 227—232. BLOMF.

1002. 1006. 1007. Lacunæ signa metri indicio posuerunt editores, consentientes inter se de versu 1002, dissidentes de duobus reliquis, ubi Klausenius indicato post ἐρεῖδει versus integri defectu — — — — —, proxima verba in duos digessit versus, καὶ πότμος εὐθυπορῶν | ἀνδρὸς ἐπαισεν ἄφαντον ἔρμα.

1007. ἔρμα] *Scorpius submarinus*. Harpocratio, Ἐρμᾶς, ὕφαλος πέτρα. Ἀντιφῶν ἐν τῇ πρὸς Καλλίου ἐνδειξιν ἀπολογίᾳ. ἔστι τοῦνομα καὶ παρὰ Ἀνακρέοντι, καὶ ἐν Γηρυτιάδῃ Ἀριστοφάνους. Qui hæc compilavit Photius, habet ἔρμαν, ὕφαλος πέτρα. Corrigendum utrobique ἔρμα, ἢ ὕφαλος πέτρα. Eumen. 560. δι' αἰῶνος δὲ τὸν πρὶν ὄλβον = Ἐρματι προσβαλὼν Δίκας, ὦλετ' ἄκλαυστος, αἰστος. Anacr. ap. Hesych. in ν. ἀσήμεων ὑπὲρ ἐρμάτων φορεῦμαι. Vid. Herodot. 7, 183. BLOMF.

1008. Schutzius corrigit Καὶ πρὸ μὲν τὸν χρημάτων Κτησίῳ ὄγκον βαλὼν. Equidem nihil mutandum censeo. ὄκνος est nominativus pendens; *Quum metus* (naufragii sc.) *partem opum domesticarum projecit ex modica funda etc.* Sic Casaubon. “ἀντὶ ὄκνου βαλόντος.” Constructio est καὶ τὸ μὲν χρήματων ὄκνος προσβαλὼν ἀπ' εὐμέτρον σφενδόνας. Theb. 767. πρόπρυμνον ἐκβολὰν φέρει = ἀνδρῶν ἀλφηστᾶν = ὄλβος ἄγαν παχυνθείς. Similis fere constructio est Theb. 678. ἀνδροῖν δ' ὀμαίμοιν θάνατος ὦδ' αὐτοκτόνος. Οὐκ ἔστι γῆρας τοῦδε τοῦ μᾶσματος. ubi vide. Suppl. 942. καὶ γλῶσσα τοξεύσασα μὴ τὰ καίρια, Γένοιτο μύθον μῦθος ἂν θελκτήριος. Vid. supra 422. Matthiæ Gr. Gr. §. 562. Philosophorum dicta de opibus in mare projiciendis protulit Hemsterhusius ad Lucian. 1. p. 173. Conf. Menag. ad Laert. 6, 87. BLOMF. εὐμετρος σφενδόνη dicitur quum quis non plura ejicit quam ad navem levandam ejici oportet.

1011. οὐκ ἔδν πρόπας δόμος] Ut putem legendum γόμος facit

corruptus Supplicum locus, quem huc retulit Dobræus. Est autem istius fabulæ v. 439. καὶ χρήμασιν μὲν ἐκ δόμων πορθομένων Ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον, Γένοιτ' ἂν ἄλλα κτησίον Διὸς χάρις. Est autem γόμος *onus navis*. Angl. *a cargo*. Vid. H. Vales. in Harpocr. p. 139. Conferendus Diphilus ap. Athen. 7. p. 292. Α. ἡ φορτὶ' ἐξέρριψ' ὑπέραντος γενόμενος. BLOMF.

1014. Frumentum dicitur πολλὰ δόσις ἐκ Διός, ut in Theb. 354. πολλὰ γὰρ δόσις. BLOMF. ἐκ om. T.

1015. καὶ ἐξ] καὶ Fl.

1016. νῆστιν ὤλεσεν νόσον] I. e. λιμὸν διεσκέδασεν, ut explicat scholiasta.

1018. πεσόνθ' (πεσὸν Pauwius) ἀπαξ] Scribendum ἀπαξ πεσὸν cum Porsono.

1020. προπάροιθ'] πρόπαρ Fl.

τίς ἂν πάλιν ἀγκ.] τίς τ' ἀγκ. T. omisso πάλιν.

1024. Ζεὺς αὐτ' ἔπαυσεν (αὐτ' ἔπανσ' Fl. T.) ἐπ' εὐλαβείᾳ γε (γε om. Fl.) Versus ineptissime interpolatus. Auxit malum Triclinius εὐλαβείᾳ in ἀβλαβείᾳ mutando, ad quam lectionem spectat scholion, τὸν Ἀσκληπιὸν γὰρ ἐκεραύνωσεν ἀναστήσαντα τὸν Ἰππόλυτον, ὥστε μὴ βλαβῆναι.

1025—1034. Sensus horum versuum hic est, nisi fines a diis præscripti me cohibuissent ne fines meos ultra proferrem, sane hæc palam professus essem. Nunc tacite mens vexatur neque quidquam fausti proditutum esse sperat, metu concitata. KLAUSEN.

1027. Post φέρειν excidit comma.

1030. βρέμει ἐλπομένα T. mediis omissis.

1035. Redit Clytæmnestra in scenam Casandramque curru descendere atque introire jubet. SCH.

1036. ἀμηνίτως] ἀμηνίτοις Auratus conjectura probabili.

1038. κτησίον βωμοῦ] κτήσιος, *Penas* vel *Penuarius*. Jovis titulus. Suppl. 940. κτησίον Διὸς χάριν. “Dionysius lib. 1. Deos penates a Græcis scriptoribus dici scribit partim κτησίους, partim ἐρκείους, πατρώους, μυχίους. Sed lib. 8. p. 15. lares vocat θεοὺς κτησίους. Inde est, quod in cella penuaria statuebatur ejus simulacrum; nam in cella reposita sunt utensilia, ἢ κτήσις.” H. Vales. in Harpocr. p. 120. Aptè autem dicuntur servi adstare Jovis Ctesii aræ, quæ in cella penuaria collocari solebat. Harpocr. Κτήσιον Δία ἐν τοῖς ταμέλοις ἴδρυντο. Μένανδρος Ψευ-

δηρακλεί—Νῦν δ' εἰς γυναικωνῦτιν εἰσιόνθ' ὅταν ἴδω παράσιτον, τὸν δὲ Δία τὸν Κτήσιον ἔχοντα τὸ ταμειῶν οὐ κεκλεισμένον, ἄλλ' εἰστρέχοντα πορνίδια—Servius ad Æn. 2. *Singula domus sacrata sunt Diis, ut culina Diis Penatibus* (θεοῖς κτησίοις), *maceries, quæ ambit domum, Herceo Jovi*. Vid. infra ad v. 1056. BLOMF.

1041. *πραθέντα τλῆναι καὶ ζυγῶν θιγεῖν* (θίγειν vulgo) βίq] Varietatem satis notabilem præbet codex Medicæus, *τλῆναι δουλείας μάξης βίον* (βίq secundum Franc. de Furia) forte pro *δουλάς μάξης βίον*. Nempe *μάξα* erat servorum cibus. Idem igitur valet ac istud Euripidis, *θῆσαν τράπεζαν αἰνέσαι*, Alc. 2. BLOMF.

1042. *ἐπιρρέποι*] ἐπιρρέπει ἴ.

1043. *ἀρχαιοπλούτων δεσποτῶν πολλὴ χάρις*] Aristot. Rhet. 2, 16. διαφέρει δὲ τοῖς νεωστὶ κεκτημένοις, καὶ τοῖς πάλαι, τὰ ἥθη· τῷ ἅπαντα μᾶλλον καὶ φαυλότερα τὰ κακὰ ἔχειν τοὺς νεοπλοῦτους· ὥσπερ γὰρ ἀπαιδευσία πλούτου ἐστὶ, τὸ νεόπλουτον εἶναι. STANL.

1044. οἱ Stanleius. οἱ vulgo.

1045. *παρὰ στάθμην*] Quid hoc sit eleganter docet Aristoteles Rhetor. 1, 2. οὐ γὰρ δεῖ τὸν δικαστὴν διαστρέφειν, εἰς ὀργὴν προάγοντας, ἢ φθόνον, ἢ ἔλεον· ὅμοιον γὰρ κὰν εἴ τις ᾧ μέλλει χρῆσθαι κανόνι τοῦτον ποιήσει στρεβλόν. Notum satis proverbiale dictum πρὸς στάθμην πέτρον τίθεσθαι, μήτε πρὸς πέτρῳ στάθμην. Idem est ὡμὸς παρὰ στάθμην, quod Terentio Adelph. 1, 1, 39. *nimium ipse durus est præter æquumque et bonum*. STANL. παραστάθμων Fl.

1046. *ἔχεις*] ἔξεις Casaubonus, frustra.

1049. *πεῖθοι' ἄν, εἰ πείθοιο*] Sic infra 1394. *χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ'*, ἐγὼ δ' ἀπύχομαι. Quum vero ἴσως sine ἄν cum optativo non construatur, repetenda est particula ex primo sententiæ membro; sicut in Sophocl. Œd. T. 955. τὸ δ' ἔπος ὀύφερῳ, τάχ' ἄν Ἡδαιο μὲν πῶς δ' οὐχ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως. BLOMF. Conf. annot. ad Suppl. 727.

1050. *χελιδόνος*] Avis garrula; unde barbari, quorum garritus intelligi nequit, *χελιδόνες* dicuntur. Hesych. *Χελιδόσι*. τοὺς βαρβάρους χελιδόσιν ἀπεικάζουσι διὰ τὴν ἀσύνθετον λαλιάν. Nicostratus Stobæi 34. p. 178. Trincav. εἰ τὸ συνεχῶς καὶ πολλὰ καὶ ταχέως λαλεῖν Ἦν τοῦ φρονεῖν παράσημον, αἱ χελιδόνες Ἐλέγοντ' ἄν ἡμῶν σωφρονέστεραι πολὺ. Ænigma Pytha-

goreum fuit χελιδόνα μὴ εἰσδέχεσθαι, quod Proclus in Hesiod. p. 160. ita explicat; φλυαροὺς μὴ εἰσάγειν εἰς τὸν οἶκον, καὶ λάλους. Aristoph. Ran. 93. ex Euripidis Alcmena, χελιδόνων μουσεῖα. et 678. Cleophontis dictionem peregrinam perstringens, ἐφ' οὗ δὴ χεῖλεσιν ἀμφιλάλοισ δεινὸν ἐπιβρέμεται Ὀρηκία χελιδὼν ἐπὶ βάρβαρον ἐξομένη πέταλον· ubi vid. Brunck. Herodot. 2, 57. αἱ γυναῖκες, διότι βάρβαροι ἦσαν, ἐδόκεόν σφι ὁμοία ὄρνισι φθέγγεσθαι. BLOMF.

1052. ἔσω (εἴσω Blomfieldus) φρενῶν λέγουσα πείθω] Versus corruptus. λέγουσα, πείθῃ νιν λόγῳ Elmsleius in Edinburgh Review vol. 19. p. 81.

1053. τὰ λῶστα τῶν παρεστῶτων. *Optima eorum quæ in hoc rerum statu fieri possunt.* Prometh. 224. κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστῶτων τότε 'Εφαίνετ' εἶναι. BLOMF.

1054. πείθων] Probabilius est πιθοῦ, quod posuit Blomfieldus.

1055. θυραῖαν] θυραῖα Casaub. Sed recte se habet accusativus, sive ad Casandram, sive ad Clytæmnestram referatur. Prometh. 224. κράτιστα δὴ μοι τῶν παρεστῶτων τότε 'Εφαίνετ' εἶναι, προσλαβόντα μητέρα—. Choeph. 408. πέπαλται δ' αὐτὲ μοι φίλον κῆρ, τόνδε κλύουσταν οἶκτον. Vid. Brunck. ad Sophocl. El. 479. Musgr. ad Eurip. Med. 58. Elmsl. ad Œd. T. 913. et ad Heracl. 693. Fatendum tamen est accusativum in his locis verbo postponi; quare θυραῖαν ad Casandram forte referendum. Olim suspicabar legendum, οὔτοι θυραῖαν τῇδ' ἐμὸι σχολὴ πάρα τρῖβειν.—τῇδ' etiam Musgravius. BLOMF. Scribendum τῇδ' cum Musgravio et θυραῖαν de Clytæmnestra intelligendum. De Casandra si accipitur, ineptum fit verbum τρῖβειν.

1056. ἔστια μεσόμφαλος] *Focus media domo accensus.* Innuit aram Διὸς 'Ερκέλου. Schol. Venet. in Iliad. Π. 231. ἐπεὶ ἐν μέσῳ τοῦ οἴκου 'Ερκέλου Διὸς βωμὸς ἵδρυται, μεσερκεῖον καλοῦσι τὸν Δία. Neoptolemus, teste Arctino apud Proclum p. 484. ἀποκτείνει Πρίαμον, ἐπὶ τοῦ Διὸς τοῦ 'Ερκέλου βωμὸν καταφνύοντα. (et sic Eurip. Tro. 16.) Hæc autem ara, inquit Virgilius Æn. 2, 512. *Ædibus in mediis nudoque sub ætheris axe Ingens ara fuit.* Vid. Schneider. Epimetr. ad Xenoph. Mem. p. 274. Ovid. Heroid. 7, 13. *Occidit internas conjux mactatus ad aras.* ubi N. Heinsius citat ex Ibide de Priamo, *Cui nihil Hercei profuit ara Jovis.* Ceterum voces μεσόμφαλος ἔστια de ara Delphica posuit Euripides Ion. 462. BLOMF

1061. κάρβανος, *Barbarus*. Suppl. 911. κάρβανος ὡν Ἑλλησιν ἐγγλέεις ἄγαν. *ibid.* 128. κάρβανα δ' αὐδὰν εὐακοεῖς. Eustath. ad *Iliad*. B. p. 368, 36. ex Ælio Dionysio memorat καρβάνους et κάρδακας, quæ nomina a Κάρ profluxerant. Etymol. M. p. 490, 47. Καρβάνες. οἱ βάρβαροι, οἱ ἔχοντες Καρὸς βοήν. Λυκόφρων (605.) Κάρβανον ὄχλον. Idem Lycophron. 1387. νυμφεῖα πρὸς κηλωστὰ καρβάνων τελεῖν. Photius, Καρβανίζει. βαρβαρίζει. BLOMF.

χερί] Meminerit lector, ipsam Clytæmnestram, dum has voces profert, manu signum dare: aliter absurde diceret, *si mea verba non intelligis, manu, pro voce, significes*. Herodot. 4, 113. καὶ φωνῆσαι μὲν οὐκ εἶχε, οὐ γὰρ συνίεσαν ἀλλήλων, τῇ δὲ χερί ἐφραζε. BLOMF.

1067. Ab hoc versu rursus incipiunt M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

ἐξαφρί(εσθαι] *Despumare*. Schol. ἀπὸ τῶν στρηνιώντων ὑποζυγίων, ἃ οὐκ εἰκοντα τῷ χαλινῷ, ἀφρίζει μετὰ αἵματος. Stanleius laudat Virgil. G. 3, 203. *spumas agit ore cruentus*. BLOMF. ἐξ ἀφρί(εσθαι Ald.

αἱματηρὸν ἐξαφρί(εσθαι μένος] Haud obscure Clytæmnestra instantem Cassandræ cædem tangit; comparatione ab equo ferociori sumta, qui lupatis frenis coercendus est, ita ut cum spuma sanguis etiam ex ore sequatur. SCH.

1068. πλέω] Plura verba.

ἀτιμωθήσομαι] ἀτιμασθήσομαι T. Steph. ἀτιμεστρήσομαι Rob.

1071. εἴκονσ' Sophianus. ἔκονσ' libri. ἐκοῦσ' ex M. annotatum.

καίνισον ζυγόν] *Novum jugum toleres*.

1072—1075=1076—1079.

1080—1084=1085—1089.

1090—1094=1095=1099.

1100—1106=1107—1113.

1114—1124=1125—1135.

1136—1145=1146—1155.

1156—1166=1167—1177.

1072. 1076. ὅτοτοτοτοῖ] ὅτοτοτοῖ Fl. Scribendum ὅτοτοτοῖ cum T.

1072. 1076. ποποῖ] τοτοῖ scribendum esse monui ad Pers. 550.

1073. 1077. ὦ πολλον ὦ πολλον M. ὦ πολλον ὦ πολλον Guelf. Ald. Rob. Turn. Scribendum Ἀπολλον Ἀπολλον cum T. Steph.

1074. ἀνωτότῃς] ἀνωλότῃς schol. Eurip. Phœniss. 1035. (1026.) vitiose. Nam ἀνωτότῃς refertur ad præcedens ὁτοτοῖ.

1081. ἀγνιάτ'] ἀγνιά τ' Ald. ἀγνιάτα Rob. ἀγνιά τ' M. ἀγνιάτ' Fl. ex correctione; et in v. 1086. ἀγνιάτ' T. ἀγνιεύ τ' Turn. ceteri. Sed quum hæc notior forma sit, in alteram a librariis mutari vix potuit. Steph. Byzant. v. Ἀγνιά—καὶ ὁ Ἀπόλλων ἀγνιεύς, καὶ ἀγνιάτης, τουτέστιν ὁ ἐφόδιος—τὸ δ' ἀγνιάτης, ὡς Κορώνεια Κορωνειάτης, Καρνειάτης, Καυλωνιάτης. Pindar. Pyth. 11, 2. a V. D. indicatus, Σεμέλα μὲν Ὀλυμπιάδων ἀγνιάτης. Schol. σύνοικε. Notior forma est ἀγνιεύς. Hesych. Ἀγνιεύς. ὁ πρὸ τῶν θυρῶν ἐστὼς βωμὸς ἐν σχήματι κίονος. Harpocrat. Ἀγνιεύς δέ ἐστι κίων εἰς ὃν λήγων, ὃν ἰσῆσαι πρὸ τῶν θυρῶν. ἰδίους δὲ εἶναι φασιν αὐτοὺς Ἀπόλλωνος· οἱ δὲ Διονύσου, οἱ δὲ ἀμφοῖν. plura ibi vide. Ceterum bene observavit Stanley; "Enimvero Agyiea, ut et Apollinem, inelamat Cassandra non otioso cognomine, sed etymologiam respiciens; quippe τὸ ἀγνιεύς ἀπὸ τοῦ ἀγειν derivari videtur. Multus est in hisce allusionibus Æschylus noster; Ἀγνιεύ, inquit, ἃ ποῖ ποτ' ἤγαγές με; ita Ἀπόλλων ἐμός· ἀπώλεσας γάρ." BLOMF.

ἀπόλλων ἐμός] Macrobius Sat. 1, 17. Alii cognominatum Apollinem putant ὡς ἀπολλύντα τὰ ζῷα. Exanimat enim et perimit animantes, cum pestem intemperie caloris immittit. Ut Euripides in Phaethonte, ὦ χρυσοφεγγὲς ἥλι', ὡς μ' ἀπώλεσας. Ὅθεν σ' Ἀπόλλων' ἐμφανῶς κλήζει βροτός. Item Archilochus, ἀναξ Ἀπολλον, καὶ σὺ τοὺς μὲν αἰτίους Πήμαινε, καὶ σφέας ὅλλν', ὥσπερ ὀλλύεις. Denique inustus morbo Ἀπολλωνοβλήτους καὶ ἡλιοβλήτους appellant. STANL. V. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 508.

1083. χρήσειν] χράειν Guelf. Ald. ex quo Turn. κλάειν fecit.

αὐτῆς] αὐτῆς M. Ald. Rob.

1084. περ ἐν Schuetzius. παρ' ἐν M. Ald. Turn. παρὲν Steph. παρὸν T. Rob.

1086. ἀγνιάτ'] ἀγνιά τ' Ald. ἀγνιεύ τ' Turn.

1087. ἂ] ᾗ Rob.

1088. εἰ σύ. τὸ, μὴδ' ἐννοεῖς Fl. ἀτρειδῶν εἰ. τόπερ μὴ δ' ἐννοεῖς T.

1089. τοι pro σοι Rob. κᾶτα δ' οὐκ ἐρεῖς Fl.

1090. Huic versui ᾗ ᾗ præmissum in M. Ald. Rob. Turn. εὔ εὔ in Guelf. Recepit illud, ᾗ ᾗ scriptum, Blomfieldus eandemque interjectionem versui antistrophico præfixit ex conjectura.

συνίστορα Fl. ξυνίστορα vulgo. συνίστορα accusativum πολλά regit, ut πόρμος Prometh. 939. φύξιμος apud Soph. Antig. 799.

1091. αὐτόφωνα] αὐτοφύνα Fl. Rob. *Cædes domesticas* recte intelligit Klausenius.

κακὰ κάκ', ἀρτάναι] Sic emendavi scripturam librorum κακὰ κάρτάναι. ἀρτάναι in ἀρτάνας mutandum cum T. in quo κάρτάνας scriptum.

1092. ἀνδρὸς σφαγεῖον (σφάγιον Ald. Rob. Steph. σφάγιον τε T. ἀνδροσφάγιον Casaubonus) καὶ πέδον (πέδον Pearsonus) ῥαντήριον] ἀνδροσφαγεῖον Dobræus. Hoc qui probat, etiam πεδορραντήριον conjicere poterit. Sed servandum videtur ἀνδρὸς σφαγεῖον, adscita Pearsoni emendatione πέδον ῥαντήριον.

1093. εὗρω] Scribendum εὔρω cum Blomfieldo. εὔρις Guelf. T. Ald. Rob. Turn. εὔρω M. deletο ν et superscripto ab manu antiqua s, secundum Blomfieldum: εὔρις enotavit de Furia. "Sophocl. Aj. 8. κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔριμος βάσις. Apollon. Rhod. 2. 125. ἔυρπνῶν τε κυνῶν. ubi vid. schol. Vid. infra 1155. Eumen. 246. Lucret. 1, 460. *Namque canes, ut montivagæ persæpe feraï Naribus inveniunt intectas fronde quietes, Quum semel institerunt vestigia certa viui; Sic aliud ex alio per te tute ipse videre Talibus in rebus poteris, cæcasque latebras Insinuare omnes, et verum protrahere inde.*" BLOMF.

1094. ματεύει T. Steph. μαρτεύει M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum ματεύειν cum Turn.

ἀνευρήσει Porsonus. ἀν εὐρήσει M. apud Blomfieldum, ἀν εὐρήση M. apud Franc. de Furia et Rob. ἀν εἰρήση Ald. ἀν ἀνευρήσει Turn. ἐφευρήσει T. Steph.

1095. μαρτυροῖσι Pauwius. μαρτυροῖς libri.

γὰρ] μὲν γὰρ Fl. T.

τοῖσδ' ἐπιπείθουμαι Abreschius. τοῖσδε πεπείθουμαι M. Fl. T. Ald. Rob. τοῖσδε πείθουμαι Turn. Steph.

1096. τάδε] τὰ Fl. T. Ven. Deleatur comma post βρέφη positum.

βρέφη] Thyestæ scilicet. Subaudiendum *video*. Schol. φαντάζεται γὰρ ὁρᾶν τὰ σώματα τῶν ἀνηρημένων παίδων Ουέστον. BLOMF.

σφαγὰς] σφαγὰς τε Rob.

1098. ἡ μὴν] ἡμεν M. Ald. Steph. ἡ μὲν (gl. ἦτοι ἐσμέν) T. ἡμεν Rob. Turn.

1099. ἦσμεν Schuetzius. ἡμεν M. T. Steph. ἡ μὴν Guelf. Ald. Turn. ἡμεν Rob.

μαστεύομεν] Scribendum ματεύομεν cum Schuetzio.

1100. ποποῖ] Scribendum πόποι cum T. Ven. Rob.

μήδεται] μήδεται (sic) Ald.

1101. ἄχος Fl. T. ἄχθος vulgo.

1103. φίλοισιν T. φίλοισι vulgo. Versus est bacchiacus.

ἀλκὰ] ἀλκὰν Steph. Hesych. Ἀλκή. δύναμις. ἰσχύς. ἡ ἀλέξει-σις. ἡ μάχη. Ἀσχύλος Ἀγαμέμνονι, ex lexico tragico. Orestem innui monet scholiasta. BLOMF.

1106. πόλις βοῦ] βοῦ πόλις T. Steph.

1110. προτείνει] προτεῖν Ald. Turn.

δὲ] γὰρ Ven.

χεῖρ'] Scribendum χεῖρ cum Ven. Steph.

1111. χερὸς Fl. T. χερὸς edd. ante Porson.

ὀρεγομένα] ὀρεγμένα Fl. T. unde recte Hermannus ὀρέγματα, quod legit scholiasta, qui hæc sic interpretatur, διαδέχονται δὲ ἀλλήλους τοῖς ὀρέγμασι τῶν χειρῶν Αἰγισθος καὶ Κλυταιμνήστρα. ἐπασσυτεροτριβῇ χερὸς ὀρέγματα Choeph. 426.

1112. νῦν] νοῦν, quod cum ἀμνηχανῶ construendum sit, conjecit Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 631.

1113. ἐπαργέμοισι] ἐπ' ἀργέμοισι M. T. Turn.

ἀμνηχανῶ] ἀμνημονῶ Ven.

1114. τόδε] Scholiasta, φαντάζεται τὸν χιτῶνα.

1115. τί γ' Ἀἶδον] Scribendum τι Ἀἶδον. Particulam inseruit librarius hiatus tollendi caussa: de quo v. ad Suppl. 776. Ceterum Ἀἶδον Ald. Rob. Turn.

1117. 1118. Horum verborum sententia hæc est, Age, tendat discordia Atridarum generi inhærens ad publicam totius generis internecionem. KLAUSEN.

1117. ἀκόρετος Bothius. ἀκόρεστος libri.

1118. θῦμα λεύσιμον, *Sacrificium lapidatione dignum*. i. e. Cædes Agamemnonis, lapidatione Clytæmnestræ vindicandum. Ita Heathius; et hoc rectius puto quam Butleri interpretamentum, probatum Elmsleio ad Heracl. 765. *sacrificium exsecrandum*. BLOMF. θύματε Ald.: unde θύματι Turn.

1119. κέλει Porsonus. κέλη libri, nisi quod κάλη Ald. ex quo καλεῖ fecit Turn. In M. gl. ἀντὶ τοῦ λέγειν, quod ad ἐπορθιάζειν spectat.

1120. ἐπορθιάζειν] ἐπορθιάζων Turn.

1121. ἐπὶ] ἐπεὶ Guelf. Ald.

κροκοβαφῆς] “Ex opinione vulgari,” inquit Stanleius, “in metu magno sanguinem ad cor recurrere.” Virg. Georg. 2, 484. *Frigidus obstiterit circum præcordia sanguis*. Theb. 834. κακόν τι καρδίαν με περιπίτνει κρύος. Tota sententia nihil aliud exprimit quam *palleo*, quod notavit Is. Vossius. Ceterum ut Æschylo sanguis dicitur κροκοβαφῆς σταγῶν, sic apud Shakspearium nostrum, *dear as the ruddy drops That visit my sad heart*. BLOMF.

1122. καιρία] καὶ (καὶ om. T.) δωρία Ald. Turn. καὶ δόρια M. καὶ δορία Steph. καὶ διρία Rob. unde restitui καιρία.

1123. ξυνανύτει Porsonus. ξυνανντεῖ Steph. ξυναντεῖ Ald. Rob. Turn. “Sanguis ad præcordia recurrens moribundorum vitam conficit. Locum Anglice verteris, *contributes to extinguish the splendour of the setting sun of life*. Theocrit. 1, 102. ἤδη γὰρ φράσδει πάνθ’, ἄλιον ἄμμι δεδύκειν. Qui ad ultimam ætatis metam accedebant, vesperam agere dicebantur. Alexis ap. Stob. ἤδη γὰρ ὁ βλος οὐμὸς ἐσπέραν ἄγει.” BLOMF.

1125. ἀ ᾧ Scribendum ἀᾶ.

βοῶς] βοῆς T.

1126. μελάγκερων] μελάγκερῶ M. μελαγκέρῶ Rob. μελαγκαῖρωνι Guelf. Ald. “Dativum legit scholiasta, ἀντὶ τοῦ κεκρυμμένῳ. Adjicitur ibidem, ἄλλως, τῆς μελαγκέρου βοῶς; legebatur igitur in quibusdam exemplaribus μελαγκέρῶ, sicut Robortellus. Stanleius advocat Odyss. A, 410. de Agamemnone ὥς τις τε κατέκτανε βοῶν ἐπὶ φάτῳ.” BLOMF.

1128. πίτνει Blomfieldus. πιτνεῖ vulgo. πίπτει Turn. πίπει Guelf. Ald.

ἐν addidit Schuetzius.

ἐνύδρῳ] ἐν ὑδρῳ Ald.

τεύχει] κύτει, ut metra accuratius sibi responderent, scripsit Blomfieldus: recte fortasse.

1129. δολοφόνον] δὲ addit Steph., omittunt edd. priores et codices.

1132. τὶς] Corrigendum τίς cum Heathio et signum interrogandi post στέλλεται ponendum.

1133. βροτοῖς] βροτοῖσι T. Steph.

διαὶ Hermannus. δὴ αἱ T. Steph. διὰ libri reliqui.

1134. πολυεπεῖς] πολυετῆς Steph.

θεσπιωδὸν] θεσπιωδῶν Casaubonus. θεσπιωδοὶ recte Hermannus. θεσπιωδὸν φόβον om. Rob.

1136. 1146. Alterum ἰὼ delevit Butlerus, conjectura probabili.

1137. θροῶ] θροᾶ Ald. unde Turn. θροᾷ.

ἐπεγχεάσα] Scholiasta, συναναμίχασα τῷ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ συγκεράσασα.

1138. οὐδέν ποτ' εἰ μὴ] οὐδέ ποτ' εἰ μὴ Steph. οὐ δή ποτ' εἰ μὴ T. οὐδέν ποτ' εἰμὶ Ald. Turn.

τί γάρ;] Choro tribuit Rob.

1140. εἶ] ἦ Guelf. Ald. Turn.

1140. 1141. et 1150. 1151. in unum versum conjungantur.

1141. αὐτᾶς] αὐτὰς M. Turn. αὐτῆς Ald.

1142. ἄνομον] γ' addit T, γε Steph.

οἶα] οἶα M. Rob.

1143. ἀκόρετος] ἀκόρεστος T. Rob. Turn. Steph.

βοᾶς] βοῦς Rob. βορᾶς T.

φεῦ, ταλαίνας] φιλοῖκτοιςι T. φιλοῖκτοῖς ταλαίνας Steph.

ταλαίνας Steph. ταλαίνας M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

1144. Ἴτυν στένονσ'] Ἴτην σθένουσ' Ald.

Ἴτυν] Antonin. Lib. 2. Ἀηδὼν—παρὰ ποταμοὺς καὶ λόχμας τὸν παῖδα τὸν Ἴτυν θρηνεῖ. Sophocl. El. 147. ἀλλ' ἐμέ γ' ἂ σπονδέσσω ἄραρε φρένας, ἢ Ἴτυν αἰὲν Ἴτυν ὀλοφύρεται. Homer. Od. T. 518. ὥς δ' ὅτε Πανδαρέου κούρη, χλωρῆς Ἀηδῶν—παῖδ' ὀλοφυρομένη Ἴτυλον φίλον, ὅν ποτε χαλκῷ Κτεῖνε δι' ἀφραδίας, κούρον Ζήθιοι Φάνακτος. ubi vid. schol. Babrius apud Brunck. Anal. Emend. p. 311. ἀηδόν' ὀξύφωνον ἢ δ' ἀπεθρήνει Τὸν Ἴτυν, ἄωρον ἐκπεσόντα τῆς ζωῆς. Catullus, *Daulias, absumpti fata gemens Ityli*. Horat. *Ityn flebiliter gemens*. Cf. Spanhem. ad Callim. Pall. Lav. 94. Heyne ad Virg. Georg. 4, 511. BLOMF.

1144. 1145. et 1154. 1155. in unum versum conjungendi.

1146. ἰὼ ἰὼ] Vid. ad v. 1136.

μόρον ἀηδόνος] ἀηδόνος μόρον libri. Transposuit Hermannus.

1147. περιβάλοντο Turn. Steph. περιβάλλοντο Ald. περιβα-
λόντες Flor. T. Ven. παρεβάλοντο M. Rob.

γὰρ post περιβάλοντο vulgo lectum post δέμας transposuit
Hermannus. De hiatus περιβάλοντό οἱ v. ad Soph. Electr. 195.

1148. αἰῶνα Turn. ex scholiasta. ἀγῶνα libri.

κλανμάτων] καμάτων Guelf. Ald.

1151. δύας] δοι Ald. δ' οἱ Turn.

1152. ἐπιφόβῳ Steph. ἐπὶ φόβῳ Ald. Rob. Turn. Scriben-
dum ἐπίφοβα ex Fl. T. qui ἐπίφόβῳ.

1153. μελοτυπεῖς] μέλοτυπεῖς Fl. μόλοτυπεῖς T.

ἐν νόμοις] ἐννόμοις M. Ald. Rob. Deleatur comma post
μελοτυπεῖς positum et in fine versus signum interrogandi
ponatur.

1154. δροῦς] *Quis tandem tibi male ominatam divinam viam
definit?* h. e. quis tibi male ominatorum carminum modos
præcipit? δροι ὁδοῦ poetice, quemadmodum apud Pind. Ol. 8,
92. ἔγειρε ἐπέων οἶμον λιγύν. BLOMF.

ἔχεις] ἔχη Fl.

θεσπεσίας] θεσπετίας Ald. θεσπίας Steph.

1156. Versus ex tripodia iambica et dimetro trochaico cata-
lectico compositus.

γάμοι γάμοι] γάμοι γάμον Ald. Alterum γάμοι om. Rob.

1158. 1159. et 1169. 1170. in unum versum conjungendi.

1159. ἡνυτόμαν] Per ἡνυτόμην explicat scholiasta.

1160. et seqq. usque ad finem fabulæ exciderunt ex M.
Guelf. Ald. Rob. Turn.: leguntur in Fl. T. Ven. Steph. In
M. ab manu recentiore adscriptum λείπει ἄχρι τέλους Ἀγαμέ-
μνονος. In Ald. et Turn. ne indicio quidem defectus adjecto
pergitur ad Choeph. v. 10. τί χρῆμα —, servata per totam
illam fabulam Agamemnonis inscriptione. Lacunam, quæ
Agamemnonis partem reliquam una cum Choephororum initio
absumsit, primus animadvertit Robortellus, qui post Agam. v.
1159. adscripsit. "*Multa desunt in fine hujus tragædiæ. nam
quæ sequuntur sunt ex tragædia Χοηφόρων, ut patet, cujus
quoque initium desideratur.*"

1160. κάχερονσούς ὄχθους] κάχερονσίας ὄχθας Casaubonus,

Ammonii, ut videtur, præceptum (p. 108.) secutus, *δχθαι μὲν ποταμῶν χεῖλη, δχθαι δὲ ἐπάσματα γῆς*· quod discrimen sæpius neglectum esse a poetis post alios ostendit Ellendtius in Lexico Sophocleo.

1162. Post *ἐφημίσω* signum interrogandi recte posuit Blomfieldus.

1163. 1164. et 1174. 1175. in unum versum conjungendi.

1163. *ἀνθρώπων*] Corruptum ex *ἀν κλύων*.

1164. *ὑπαί*] *ὑπὸ* Fl. Ven. In *ἦπαρ* mutandum videbatur Cantero.

1165. 1166. et 1176. 1177. in unum versum conjungendi.

1165. *δυσαλγεί*] *δυσαγγεῖ* Fl. T. Steph. Emendavit Canterus.

μυνρὰ Schuetzius. *μυνρὰ κακὰ* libri.

1166. *θραύματ'*] Scribendum *θαύματ'*, quod legitur in T. sive ex antiquioribus libris sive ex conjectura Triclinii. Ejusdem corruptelæ exemplum est in glossis Photii et Etym. M. *θραύματα*: *νευροσπάσματα*, a Blomfieldo indicatis.

1167. *πόλεος* Fl. T. Ven. *πόλεως* Steph.

ὀλομένας] *ὀλωμένας* Fl. Ven. *ὀλουμένας* T. Steph. Emendatum ab Casaubono.

1168. *πρόπυργοι θυσίαι*] *Sacra pro turribus facta*, i. e. pro salute urbis. Minus recte Stanleius, *sacrificia antemæniaia*. BLOMF.

1170. *ἐπήρκεσαν*] Scribendum *ἐπήρκεσεν* cum Blomfieldo.

1171. *ἔχει* Auratus. *ἔχειω* libri.

1172. *θερμόνους*] *Mentem inflammata*, sc. afflatu divino. BLOMF.

ἐν πέδῳ Casaubonus. *ἐμπέδῳ* libri.

βαλῶ] Intelligendum *ἐμαντήν*. Eurip. Cyclop. 571. *εἰς ὕπνον βαλεῖς*, sc. *σεαυτόν*. BLOMF.

1173. *προτέροισι* Pauwius. *προτέροις* libri.

1174. *καὶ τίς σε*] Scribendum *καὶ τίς σε* et commate post *ἐμπίτνων* sublato, punctum post *θανатоφόρα* ponendum.

τίς σε Fl. Ven. *τίς σε καὶ* vulgo.

κακοφρονῶν Schuetzius. *κακοφρονεῖν* libri.

1175. *δαίμων*] *δαίμων ποιεῖ* T. ex glossemate ad *τίθησι* adscripto.

ὑπερβαρὴς] *ὑπερβαρὺς* T.

ἐμπίτνων Blomfieldus. *ἐμπιτνῶν* libri.

1176. θανατοφόρα] θανατηφόρα T.

1178. ἐκ καλυμμάτων] *Ex velaminibus*. “Æschylus,” quod a Stanleio notatum, “respicit antiquum morem, quo novæ nuptæ caput involutum erat flammeo, boni ominis causa, ut *perpetuo*, inquit Festus, *cum viro maneret*. Tertio die sine velamine prodeunti sponsæ dabantur munera quæ inde ἀνακαλυπτήρια dicta sunt. Eurip. Iph. A. 1147. ἄκουε δὴ νυν’ ἀνακαλύψω γὰρ λόγους, Κούκῆτι παρφοῖς χρησόμεσθ’ αἰνίγμασιν.” Hæc ille. Alciph. 1, 39. οὐ γὰρ διὰ παραπετασμάτων ἐγὼ, φησὶν, ἀγωνίσσομαι. Iamblich. ap. Stob. 44. p. 279. Τρίκων. γυμνὰς, καὶ ἀπερικαλύπτους, καὶ χωρὶς τῶν ἔξωθεν παραπετασμάτων. Sed hoc tractum est ab aulæis thalami foribus obtentis. Alio sensu dixit Sophocles Trach. 1080. δέλω γὰρ τάδ’ ἐκ καλυμμάτων. i. e. ἔξω καλυμμάτων, ut noster supra 672. ἐκ τῶν ἀβροπῆνων προκαλυμμάτων. BLOMF.

1179. νύμφης Porsonus. νύμφας vulgo. νύμφ^s T.

1180. λαμπρὸς—πνέων] *Vehementer spirans*, non autem *manifestus*, quod putarunt interpretes. Alexis Athen. 8, p. 338. D. πρότερον μὲν εἰ πνεύσειε Βορρᾶς ἢ Νότος Ἐν τῇ θαλάττῃ λαμπρὸς, ἰχθύς οὐκ ἂν ἦν (R. P. Adv. p. 102.) Οὐδενὶ φαγεῖν. Herodot. 2, 96. ταῦτα τὰ πλοῖα ἀνὰ μὲν τὸν ποταμὸν οὐ δύνανται πλέειν, ἢν μὴ λαμπρὸς ἄνεμος ἐπέχῃ. Schol. Theocrit. 13, 25. νότου λαμπροῦ πνέοντος. Vid. Dobræi Aristoph. p. 90. Virg. Georg. 1, 460. *Et claro cernes sylvas Aquilone moveri*. Nempe sic dicitur ventus vehemens, quia *obscurus deterget nubila cælo*. unde vis epitheti in hoc loco perspicitur. Vaticinium, vel oraculum, vento comparatur; calamitates, quas impellit, fluctibus. BLOMF.

1181. ἐσθήσει] ἐσθήσει Bothius.

1182. κλέζειν Auratus. κλέειν libri.

αὐγὰς] ἀκτὰς Auratus. Sic Eurip. Hippol. 1227. κῦμα dicitur χωρεῖν πρὸς ἀκτὰς. Si vulgatum recte se habet, intelligendum erit *ad solem, palam*. BLOMF.

1184. συνδρόμως] Scrib. ξυνδρόμως cum Porsono, et ξύμφθογος v. 1187. ξυγγόνων v. 1190.

1185. βυηλατούση Fl. T. βυηλατούσης Steph.

1190. Ἐρινύων Blomfieldus. Ἐρινύων vulgo.

1192. πρῶταρχον] πρῶταρχος Fl.

1194. θηρῶ Canterus. τηρῶ libri. ἐπιτηρῶ gl. in T.

1195. θυροκόπος] *Ostia pulsans*, quod faciunt stipem mendicantes. BLOMF.

φλέδων] *Nugatritz*. φλυαρία. καὶ ὁ ἀλαζών, εὐήθης. Hesych. Eustathio ad Od. B. p. 1431, 49. inter δαίμονι κατεχομένους recensentur ἐμμανὴς καὶ φλέδων. Recte Etymol. M. p. 796, 3. (accentu tamen alio) Φλεδών, καὶ φλεδωνεία, ἡ φλυαρία. ἀπὸ τοῦ φλέω, ὃ καὶ φλύω λέγεται, γίνεται φλεδών καὶ φλεδονεύω. BLOMF. Comparandi cum his v. 1273. 1274.

1196. ἐκμαρτύρησον] καὶ μαρτύρησον T.

τό μ'] Præstat τοῦμ'.

1198. ὄρκος, πῆγμα Porsonus. ὄρκος πῆμα libri. Scribendum ὄρκον πῆγμα cum Aurato, sublato quod post παγὲν positum est commate. Porsoni scripturam qui præferunt, παιώνιον in παιώνιος mutare debebunt cum T.

1199. σου] Aptius huic loco est σε, quod conjecit Auratus.

1203—1205. Hi versus in T. sic sunt transpositi

Κασ. μὼν καὶ —

Χο. προτοῦ —

Χο. βαρύνεται —

ubi manifestum est personarum vices calami lapsu esse turbatas: nam Triclinius scribi voluerat, Χο. Κασ. Χο. et hoc mihi nunc verum videtur.

1205. ἀβρύνεται] βαρύνεται T.

1207. ἤλθετον] Scribendum ἤλθέτην cum Elmsleio ad Aristoph. Acharn. 733.

νόμφ] ὁμοῦ Butlerus.

1211. ἀνατος Canterus. ἀνακτος libri.

κότφ] κότον Blomfieldus, collato Soph. Œd. Col. 785. πόλις δέ σοι κακῶν ἀνατος.

1212. οὐδέν' Canterus. οὐδὲν libri.

1216. ἐφημίους] ἐφημένους Ven. ἐφημένους T. Manifestum est hoc vocabulum ex proximo versu librarii errore esse illatum. Itaque deletio eo signum lacunæ est ponendum.

1217. Cassandræ offertur visum, quod ei ostendit juvenum umbras ædibus Atrei assidentes, Thyestæ pueris ad speciem similes, ac viscera carnesque a patre gustatas ostentantes. SCH.

1221. σὸν] Scribendum ξὸν cum Porsono.

1224. λέοντ' ἀναλκω opponit λέοντι εὐγενεῖ, sc. Agamemnoni v. 1259. BLOMF.

1226. δούλιον] δούλειον T.

1227. ἔπαρχος Canterus. ἀπαρχος libri. Conf. ad Pers. 327.

1228. οὐκ] εὖ T.

1229. λέξασα] Respicit Casandra blandam Clytæmnestræ orationem, cui ipsa intererat, v. 855 seqq. KLAUSEN.

κάκτεινασα Canterus. καὶ κτείνασα libri.

1230. τεύξεται] Refertur ad Clytæmnestræ personam, cujus significatio inest v. 1228.

1231. τοιαῦτα] τοιάδε Fl. Ven.

Post τολμῇ, non post θῆλυς, colon ponendum esse recte monuit Elmsleius ad Eurip. Heracl. 387.

1232. ἔστιν] ἔσται Elmsleius, vel mutata interpunctione, τοιαῦτα τολμῇ θῆλυς ἄρσενος φονεύς. | εἰεν. τί νιν—.

τί νιν καλοῦσα τύχοιμ' ἄν;] *Quonam nomine appellans eam, recte appellaverim?* Choeph. 995. τί νιν προσείπω καὶ τύχω μάλ' εὐστομῶν; Ibid. 416. τί δ' ἄν εἰπόντες τύχοιμεν ἄν; et 313. ὦ πάτερ αἰνόπατερ, τί σοι φάμενος, ἢ τί ῥέξας τύχοιμ' ἄν; Vid. Monk. ad Eurip. Hipp. 828. BLOMF.

1233. ἀμφίσβαιναν] Hesych. εἶδος ὀφews μακροκέφαλον, ἰσόπαχυν, τὴν οὐρὰν κολοβὴν ἔχον, καὶ ταύτῃ πολλάκις τὴν πορείαν ποιομένην, ὥστε τινὰς ἀμφισβητεῖν μὴ δύο κεφαλὰς ἔχειν. (ἔχῃ.) λέγεται δὲ καὶ διὰ τοῦ μ, ἀμφίσμαινα. Sed hoc ex vitiosa librorum scriptura haustum est. Compositum ab ἀμφὶ et βαίνω ut ἀμφισβασία apud Herodot. 4, 14. Nicand. Ther. 372. τὸν δὲ μετ' ἀμφίσβαιναν ὀλίζονα καὶ μινύθουσιν Δῆεις ἀμφικάρηνον, αἰὲ γλήναισιν ἀμυδρήν. Ἀμβλὺ γὰρ ἀμφοτέρωθ' ἀμφιπρονένευκε γένειον Νόσφιν ἀπ' ἀλλήλων. Lucan. 9. 719. *Et gravis in geminum surgens caput Amphisbæna*. Sic μύραινα in opprobrium dicebant: vid. Choeph. 902. ubi plura. BLOMF.

Σκύλλαν] *Scyllam* dicebant mulierem quamlibet infamem, e. g. meretricem; (fere ut apud Horatium *quanta laborabas Charybdi*.) Eurip. Med. 1339. λέαιναν, οὐ γυναῖκα, τῆς Τυρσηνίδος Σκύλλης ἔχουσιν ἀγριωτέραν φύσιν. Callim. Fr. 184. Σκύλλα γυνὴ κατακάσα, καὶ οὐ ψύθος οὐνομ' ἔχουσα. Anaxilas ap. Athen. 13. p. 558. A. Ὅστις ἀνθρώπων ἑταίραν ἡγάπησε πρόποτε, Οὐ γένος τις (f. τόδ') ἄν δύναιτο παρανομώτατον φράσαι. Τίς γὰρ ἢ δράκαιν' ἄμικτος, ἢ χίμαιρα πυρπνόςος, ἢ Χάρυβδις, ἢ τρίκρανος Σκύλλα, ποντία κύων, Σφιγξ, ὕδρα, Λέαιν', ἔχιδνα, πτηνὰ θ' Ἀρπυιῶν γέννη, Εἰς ὑπερβολὴν ἀφίκται τοῦ καταπτύστον γένους;—Ἡ δὲ Νάννιον τί δή νυν διαφέρειν Σκύλλης δοκεῖ; Ἡ

δὲ ἀποπνίξας' ἐταίρους, τὸν τρίτον θηρεύεται Ἐτι λαβεῖν; (vid. Eustath. p. 1714, 37.) Aristoph. Eq. 248. καὶ τελώνην, καὶ φάραγγα, καὶ χάρυβδιν ἀρπαγῆς. Hipponax ap. Athen. 15. p. 698. C. (Dobriæum ad Aristoph. Plut. 1051.) Μοῦσά μοι Εὐρυμεδοντιάδεα τὴν ποτοχάρυβδιν. BLOMF.

1235. θύουσας] *Furentem*. κύνουσας Bambergerus.

Ἄιδου μητέρ'] Sic Clytemnestra dicitur pro αἰνομήτωρ (ut αἰνοπατήρ) vel κακομήτωρ, ut Ἄιδου βάκχαι, Ἄιδου μέλος Eur. Electr. 143. Ἄιδου γόοι Aristoph. Thesm. 1041. Ἄιδου νόμοι Sophoc. fragm. 407. LOBECK. ad Soph. Ajac. p. 352.

ἀρὰν] Ἄρην anonymus in libro Raulinsoniano apud Blomfieldum et Lobeckius, recte, nisi quod Ἄρῃ potius scribendum.

1239. ὅμοιον] *Perinde est*. Infra 1403. σὺ δ' αἰνεῖν εἴτε με ψέγειν θέλεις, Ὅμοιον. Eurip. Suppl. 1069. Ὅμοιον' οὐ γὰρ μὴ κίχης μ' ἔλῳν χερσί. Herodot. 7, 80. ἦν δὲ αὐτοῖσι μὴ πιστὰ γένηται, ὅμοιον ἡμῶν ἔσται. BLOMF.

1240. σύ μ' ἐν Auratus. σὺ μὴν libri.

1241. ἄγαν γ' libri. γε recte deleuit Blomfieldus.

1242. παιδείων Schuetzcius. παιδιῶν libri.

Θυέστου δαῖτα] In proverbium abierat cæna Thyestea, τὰ τ' ἐπώνυμα δείπνα Θυέστον, inquit Eurip. Or. 1004. Stanleius laudat Epist. Viennensium et Lugdun. ap. Euseb. Hist. Eccl. 5, 4. κατεψεύσαντο ἡμῶν Θυέστεια δείπνα καὶ Οἰδιποδελους μίφεις. Conf. Tertull. ad Nat. 1. p. 45. Athenag. Legat. p. 4. (Milton. *Thyestean banquet*.) BLOMF.

1244. οὐδὲν ἐξηκασμένα] *Non modo levi similitudine expressa*. Theb. 445. κεραυνὸν, οὐδὲν ἐξηκασμένον Μεσημβρινοῖσι θάλπεσιν τοῖς ἡλίον. *ne leveni quidem similitudinem habens*. BLOMF. ἐξηκασμένα T.

1245. ἐκ δρόμου πεσὼν τρέχω] Musgravius citat Prom. 883. ἔξω δὲ δρόμον φέρομαι λύσσης πνεύματι μάργῳ. et Choeph. 1022. ὥσπερ ξὺν ἵπποις ἡνιοστρόφον δρόμον ἔξωτέρω. BLOMF.

1247. εὐφημον—κοίμησον (κοίμισον T.) στόμα] I. e. κοίμησον στόμα, ὥστε εὐφημον γενέσθαι. De quo usu adjectivorum proleptico dixit Lobeck. ad Soph. Ajac. p. 278. recteque hunc locum explicuit.

1248. οὔτι Fl. T.

ἀλλ' οὔτι—λόγῳ] *Quid linguam coerceam? Non enim est, qui iis, quæ dico eventura esse, medelam afferat*. SCH.

1249. οὐκ—πως] *Non quidem si futura sint, quæ dicis, verum ne eveniant precamur.* SCH.

εἴπερ ἔσται Schuetzius. εἰ παρέσται libri.

1250. κατεύχει] κατεύχῃ libri.

σὺ—μέλει] *Tu quidem illam calamitatem deprecaris; sed illis Clytæmnestræ et Ægistho curæ est, ut occidant regem.* SCH.

1251. τινός] Scribendum τίνος ex Fl.

ἄχος] Scribendum ἄγος cum Aurato.

1252. ἡ κάρτ' ἄρ' ἂν παρεσκόπεις χρησµῶν ἐµῶν] ἄρ' ἂν in ὄρον mutavit Musgravius, recte, ut videtur: sed verba sic collocari debuerunt ἡ κάρτα χρησµῶν ὄρον ἐµῶν παρεσκόπεις. Vulgati ordinis vitium sensit Porsonus, qui scripsit ἡ κάρτα χρησµῶν ἄρ' ἐµῶν παρεσκόπεις in præfat. ad Eurip. Hecub. p. 28. "Quoniam chorus quæsierat, quonam a viro tale ac tantum facinus patraretur, Cassandra eum ait multum a vero oraculorum suorum sensu aberrasse." SCH.

παρεσκόπεις] παρεσκόπης T. et superscripto εἰ Fl.

1254. Ἑλλην'] Genere feminino dictum pro Ἑλλάδα. V. exempla ex tragicis et aliunde collecta ab L. Dindorfio in Thesaurο vol. 3. p. 767.

1255. πυθόκραντα] *Ab Apolline ad exitum perductus.* Exspectares tamen πυθόχρηστα. Choeph. 898. ποῦ δὲ τὰ λοιπὰ Λοξίου μαντεύματα Τὰ πυθόχρηστα; Recte interpretatur Butlerus, *Græce quidem dicuntur oracula, difficilia sunt intellectu tamen.* BLOMF.

δυσµαθῇ Canterus. δυσπαθῇ libri.

1256. παπαῖ, οἶον τὸ πῦρ (post πῦρ colon posuit Blomfieldus) ἐπέρχεται δέ μοι] Versus interpolatus. Probabiliter quod Hermannus coniecit, παπαῖ, οἶόν μοι πῦρ ἐπέρχεται τόδε.

1257. Hujus quoque versus lectio non satis certa.

1258. δέπους] δέπλους Fl.

1259. λέοντος εὐγενούς] Vid. ad v. 1224.

1261. ἐνθήσει] ἐνθήσειν T. interpunctione post κότῳ, ut opinor, abjecta.

κότῳ] Recte Casaubonus ποτῶ correxit.

1262. ἐπεύχεται] Scribendum κάπεύχεται.

1263. ἀντιτίσασθαι] Scribendum ἀντιτίσασθαι cum Blomfieldo

1265. σκήπτρα] *Baculum, quale gestabant vates.* Hesych. Ἰθυντήριον. δ φέρουσιν οἱ μάντεις σκήπτρον ἀπὸ δάφνης. Quod

notavit Stanleius. Eodem apparatu ornatur Chryses, Apollinis sacerdos, apud Homerum Il. A, 14. Ceterum Stanl. comparat Eurip. Troad. 451. ὦ στέφη τοῦ φιλότατον μοι θεῶν, ἀγάματ' εὖϊα, Χαίρετ'· ἐκλέλοιψ' ἑορτᾶς, αἷς πάροιθ' ἡγαλλόμεν. "Ιτ' ἀπ' ἐμοῦ χρωτὸς σπαραγμοῖς. Vid. etiam Hippol. 806. BLOMF.

1266. σὲ] σφὲ Casaubonus. Neutrum satisfacit. Paulo apertius foret τὰ.

1267. ἀγαθὼ δ' ἀμείψομαι] Scribendum ἐγὼ δ' ἀμ' ἔψομαι cum viro docto apud Scholefieldum.

1268. ἄτην] Lectio vitiosa. ἄλλην non satis probabiliter coniecit Is. Vossius.

1270. ἐπώπτευσας T. ἐπόπτευσας (hoc accentu) Steph. Post hunc versum nonnulla excidisse videntur.

1271. Hermannus legit καταγελωμένην μέγα φίλων ὑπ' ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως μάτην—. Utut hæc sint, certe delendum est comma post ἐχθρῶν; quippe conjungenda sunt ἐχθρῶν οὐ διχορρόπως. Suppl. 979. ἐπεὶ σωτήρες οὐ διχορρόπως. BLOMF. Non sufficiunt hæc ad hujus loci vitia tollenda.

1273. φοιτᾶς] An legendum φοιβάς? Eurip. Hecub. 815. ἡ Φοιβὰς ἦν καλοῦσι Κασάνδραν Φρύγες. BLOMF.

1274. λιμοθνής] Scribebatur λιμόθυς.

1275. ἐκπράξας ἐμέ] *Ulciscens me.*

1277. ἀντ' ἐπξληνον Auratus. ἀντεπξληνον libri. Notandum autem ἀντὶ genitivo quem regit postpositum, contra regulam grammaticorum, qui ἀντὶ inter præpositiones numerant anastrophe non admittentes. Γανυμήδεος ἀντι legitur in versu poetæ epici apud schol. ad Eurip. Troad. 822. et ad Orest. 1376.

1278. κοπέιση Porsonus ex conjectura Abreschii. Libri κοπέισης. Scribendum κοπέισαν cum Aurato.

1284. ἄξει Porsonus ex conjectura Stanleii. Revocanda librorum scriptura ἄξειν et ante hunc versum collocandus versus 1290. ὁμῶμοται γὰρ ὄρκος ἐκ θεῶν μέγας. Quod vidit Hermannus.

1285. κάτοικος] Lectio vitiosa. κάτοικτρος vel κάτοικνος coniecit Wakefieldus, κάτοικτος Scaliger. τί δὴτ' ἐγὼ κατ' εἰκὸς ὦδ' ἀναστένω; quo ego decoro s. qua ratione sic lamentor? coniecit Emperius in Zimmermanni Diario a 1835. p. 633. Post ἀναστένω ponatur signum interrogandi, post ἐπραξεν et post κρῖσει commata.

1288. ἐν] ἐκ Fl.

1289. πράξω errore librarii positum propter v. 1287. Corrigendum καὶ cum Heathio et comma delendum.

1291. τάσδ' ἐγὼ Canterus. τὰς λέγω libri.

1293. αἱμάτων εὐθησιμῶν] εὐθανασίαν sibi precari Casandram, recte monet Butlerus. Nota αἱμάτων in plurali, ut in Choeph. 64. 282. vid. Musgrav. ad Eurip. Phœniss. 1540. BLOMF.

1295. δ' αὖ] δὲ Fl. Ven.

1297. αὐτῆς] αὐτῆς libri.

1299. οὐ ξένοι] Scribendum ὧ ξένοι cum Casaubono.

πλέω] Lectio vitiosa. πλέω T. χρόνου πλέων Schuetzius hoc sensu, non magis est auxilii ac salutis quam temporis ad elabendum copia. Rectius Pearsonus χρόνῳ πλέων. χρόνῳ πλέον Pauwius.

1300. τοῦ χρόνου] τῷ χρόνῳ conjicit Schutzzius: haud male; Eurip. Orest. 779. τῷ χρόνῳ δὲ κερδανεῖς. Sententia eadem est ac in 'Theb. 694. λέγουσα κέρδος πρότερον ὑστέρου μόρου. BLOMF.

1303. 1304. Hos versus transponendos esse intellexit Heathius, K. ἀλλ' εὐκλεῶς—. | Χο. οὐδεὶς ἀκούει—.

1305. τῶν] σῶν Stanleius.

1309. φόβον] φόβον vulgo. Correctum ex T. qui φόβον^ν.

1310. Post πῶς signum interrogandi, in fine versus autem punctum ponatur. Monuit Pauwius.

τόδ'] τάδ' Dobræus ad Aristoph. Plut. p. 129.

1312. Σύριον ἀγλαΐσμα] De Syrio odore Stanleius citat Horat. 2, 7, 8. Tibull. 1, 3. Propert. 2, 10. Συρίας λιβάνου καπνός ex Eurip. Bacch. 144. contulit Abresch. BLOMF.

1316. θάμνον] σύνδενδρος τόπος Photius. Homer. Iliad. X. 191. καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ. Plato Rep. 4. p. 432. B. νῦν δὲ ἡμᾶς δεῖ, ὥσπερ κυνηγέτας τιwὰς, θάμνον κύκλῳ περιῖστασθαι. Schol. οὐ δυσχεραίνω, φησὶν, ὥς ὄρνις θέλουσα εἰς καλιὰν εἰσελθεῖν, καὶ θῆρά τινα φοβουμένη. Sed de interpretatione dubito. Nidum interpretatur Vossius. BLOMF.

φόβῳ' ἀλλ' ὥς θανούσῃ] φόβῳ ἄλλως' θανούσῃ Hermannus.

1320. ἐπιφεινούμαι] Protestor. Hesych. Ἐπιφεινούσθαι, μαρτύρεσθαι, πορεύεσθαι. Σοφοκλῆς Ἀχαιῶν Συλλόγῳ, καὶ Αἰσχύλος Κρήσσαις. Sed de hac interpretatione dubitandum videtur. Etymol. M. p. 610, 43. Ξενοδόχον, ὃ μὲν Ὀμηρος, τὸν ξένους δεχόμενον συνηθῶς ἡμῖν ὑποτίθησι Σιμωνίδης δὲ καὶ Πίνδαρος,

καὶ ἄλλοι τινὲς, τὸν ἐπιμάρτυρα ἐξεδέξαντο. Butlerus, cum Interprete Gallico vertendum putat, *hæc munera hospitalia moritura posco*. Schol. explicat per φιλιούμαι. Plerumque significat *hospitio excipior*. BLOMF.

1322. ῥῆσιw ἦ] Lectio vitiosa. ῥύσιw Hermannus.

1323. αὐτῆς T. αὐτῆς vulgo.

ἡλίw] Scribendum ἡλίου cum Jacobsio.

1325. ἐχθροῖς φονεύσι τοῖς ἐμοῖς τίνειw ὁμοῦ] Locus corruptus.

1328. ἂw τρέψειεν Porsonus. ἀντρέψειεν vulgo. ἀντρέψει' ἂw Schuetzius.

δυστυχεῖ Porsonus. δυστυχῇ vulgo. Præstat δυστυχοῖ, quod posuit Blomfieldus.

1329. σπόγγος] *Spongia*, qua veteres ad mensas vel tabulas abstergendas uti solebant. Odyss. A. 111. οἱ δ' αὖτε σπόγγοισι πολυτρήτοισι τραπέζας Νίξον. Sensus hujus loci subobscurus est. Schutzii interpretatio hæc est: *Prosperitatem vel umbra quælibet everterit*: sin *adversæ fuerint res, madida quæ injecta fuerit, sponsia scripturam delet*: h. e. adversitatis adeo facile oblivisci solent homines ut ejus memoria, tanquam sponsia deleta prorsus evanescat. Melius Butlerus; quum ex rebus prosperis in adversas quis inciderit, omnis prioris felicitatis, tanquam sponsia adhibita, memoria deletur. Equidem locum sic interpretari malim; *res prosperas vel umbra everterit*, ut mutationes facile admittant; *in adversis vero rebus*, sicut *sponsia tabulæ lineas penitus delere solet*, ita omnis spes meliorum prorsus aboletur. h. e. res prosperæ in adversas longe facilius mutantur, quam in prosperas adversæ; atque hunc rerum adversarum statum magis deploro, quam instabilem prosperitatis conditionem. Vel, si mavis cum Butlero interpretari, *multo magis deploro statum rerum humanarum, quam cædem mihi imminentem*. Pictores ad tabulæ partem aliquam recens pictam delendam sponsia utebantur. Eurip. Hel. 270. εἴτ' ἐξαλειφθεῖσ', ὥς ἀγαλμ'. ubi Jacobsius citat Pelei fragmentum; Τὸν ὄλβον οὐδὲν οὐδαμοῦ κρίνω βροτοῖς, Ὅν γ' ἐξαλείφει ῥῆον ἢ γράφει θεός. Sponsia etiam scripturam debebant; vid. Sueton. Aug. 2, 85. Videndum autem, an voces σκία et γραφήν dictæ sint cum quodam respectu ad pictorum σκιαγραφίαν. Iamblichus in Protrept. p. 52. de vita humana, εὐρήσει (τις) τὰ δοκοῦντα εἶναι μέγαρα τοῖς ἀνθρώποις, πάντα ὄντα σκιαγραφίαν.

Vid. Wytttenbach. ad Platon. Phæd. p. 170. BLOMF. σφόγγος Bothius.

1331. ἀκόρεστον] *Cujus nulla est satietas.* Herodot. 7, 49. a Stanleio advocatus; εὐπρηξίης γὰρ οὐκ ἔστι ἀνθρώποις οὐδεμίη πληθώρα. ubi vid. Wesseling. qui hunc locum non neglexit. BLOMF.

1332. βροτοῖσιν Pauwius. βροτοῖς libri.

δακτυλόδεικτον] Lucian. Somn. 11. τοιαῦτά σοι περιθήσω τὰ γνωρίσματα, ὥστε τῶν ὄρωντων ἕκαστος τὸν πλησίον κινήσας δείξει σε τῇ δακτύλῳ. ΟΥΤΟΣ ΕΚΕΙΝΟΣ, λέγων. Pers. 1, 28. *At pulcrum est digito monstrari, et dicier* HIC EST. quem locum, et Horatianum C. 4, 3, 22. contulit Stanleius. BLOMF. δακτυλόδεικτον Casauboni emendatio est. δακτυλοδεικτῶν libri, quod Lobeckius Paralipom. p. 497. interpretatur *manum intentans*: qui est gestus abnuentium.

1334. μηκέτ' ἐσέλθης Hermannus. Legebatur μηκέτι δ' εἰσελθών. Comma non post τάδε, sed post ἐσέλθης ponendum fuisse monuit Dobræus collato Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. Ceterum respicitur his verbis ad bonæ Fortunæ in domum ingressum omnibus exoptatum, quam Πλούτωνος ἐπέισοδον dixit Sophocles fragm. 259. Alia v. ap. Lobeck. Aglaoph. p. 1239.

1340. ἄγαν solius Triclinii fide nititur: nam legitur in T. et Steph., abest vero ab Fl. et Ven. Itaque deleatur. ἐπικρανεῖ producta syllaba penultima dictum est, ut φᾶνῶ interdum pro φᾶνῶ dictum esse constat. Et sic οἱ ἐπικράνει Eumen. 950. nisi ἐπικραίνει scribendum cum Pauwio. Ceterum fortasse corrigendum ἀντεπικρανεῖ. ἀντεπικραίνει conjecit Bambergerus.

1341. τίς ἄν] Scribendum τίς ἄν οὐκ cum Cantero. Nempe hoc ait chorus. *Agamemnoni quidem dii dederunt Priami urbem capere.*—Atqui si majorum delicta luct, quis non innocua fortuna uti exoptaret? Idem fere dixerat supra; τὸ δ' ὑπερκόπως κλέειν εὖ, βαρύν· βάλλεται γὰρ ὅσσοις Διόθεν κεραυνός. κρίνω δ' ἄφθονον ὄλβον, μήτ' εἶην πτολιπόρθης. BLOMF.

1343. ἔσω] Miserabiliter friget istud ἔσω. Auctoris manum [reponendo ἔχω] videor mihi restituuisse. Sophocl. El. 1415. ΚΑ. ὦμοι, πέπληγμαι. ΗΛ. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν. ΚΑ. ὦμοι μάλ' αὔθις. BLOMF.

1344—1371. In his versibus singulas chori personas loquentes introduci manifestum est, monuitque Hermannus Opusc. vol. 2. p. 131. praeunte scholiasta Aristophanis Equit. 586. qui ut quindecim chori tragici personas fuisse demonstret, Æschyli Agamemnonis exemplo utitur. Est igitur versus 1344. χορευτοῦ α', 1346. χορευτοῦ β', 1347. χορευτοῦ γ'. Tum sequuntur duodecim senariorum paria inter reliquas distribuenda chori personas.

1345. ὦμοι μάλ' αὔθις, δ. π.] In editionibus distinguitur, ὦμοι, μάλ' αὔθις δευτέραν πεπληγμένους. Vid. Sophoclis locum modo citatum. Choeph. 873. οἴμοι, πανοίμοι, δεσπότην τελοῦμενον. Οἴμοι μάλ' αὔθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασι. Eurip. Hec. 1026. ὦμοι, τυφλοῦμαι φέγγος ὁμμάτων τάλας. "ὦμοι μάλ' αὔθις. Orest. 1016. οἱ ἐγώ· πρὸ τύμβου γάρ σ' ὀρώσ' ἀναστένω—οἱ ἐγὼ μάλ' αὔθις. Aristoph. Plut. 935. οἴμοι περιελήμμαι μόνος. K. νυνὶ βοῆς; Σ. οἴμοι μάλ' αὔθις. Hoc vidit etiam H. Vossius. BLOMF.

1346. οἰμώγματι] οἰμώγμασιν T.

1347. κοινωσαίμεθ' Porsonus. Legebatur κοινωσώμεθ'.

ἀν πως] Scribendum ἀν πῶς cum Blomfieldo signumque interrogandi post βουλευμάτα ponendum.

1351. νεορρίτῳ] Suspicietur forsitan aliquis legendum νεορράντῳ. Sophocl. Aj. 30. πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει. BLOMF.

1356. οἱ δὲ τῆς μέλλους κλέος] οἱ δὲ μελλούσης κλέος edd. τῆς μελλούσης Venet. Flor. Trypho περὶ τρόπ. Mus. Crit. p. 49. de onomatopœia. κατὰ παρονομασίαν, χρυσῶ ἀπὸ τοῦ χρυσοῦ· οὕτως ὠνόμασται καὶ παρ' Αἰσχύλῳ μελλῶ. Χρονίζομεν ὧδε· τῆς μελλοῦς χάριν. unde olim proposui, χρονίζομεν γάρ· οἱ δὲ τῆς μελλοῦς χάριν Πέδον π. Hermannus vero τῆς μελλοῦς κλέος Πεδοῖ πατοῦντες. Sed recte se habet πέδον pro κατὰ πέδον. Choeph. 640. τὸ μὴ θέμις γὰρ, οὐ λὰξ πέδον πατούμενον. BLOMF.

1359. τοῦ δρῶντός ἐστι καὶ τὸ βουλευῆσαι ἐπερί] Constructio est, ἐστὶ καὶ τὸ βουλευῆσαι περὶ τοῦ δρῶντος, quoniam mortuo succurrere non possumus, at saltim de intersectoribus ejus consilium ineamus—Eadem, inquit proximus senex, mihi stat sententia, quoniam mortuum verbis nascitare nequeo—Quid igitur, num cedendum est etc. BLOMF.

1362. κτείνοντες] Scribendum τείνοντες cum Cantero.

1364. κρατεῖ Casaubonus. κράτει vulgo.

1369. Sophocles Trachin. 425. ταὐτὸ δ' οὐχὶ γίγνεται, δόκησιν εἰπεῖν κάξακριβῶσαι λόγον. BLOMF.

1370. ταύτην] γνώμην intelligit.

πληθύνομαι Porsonus. πληθύνομαι libri, quod revocandum.

1371. κυροῦνθ' ὅπως] Pro ὅπως κυρεῖ dictum, quod metrum non ferebat.

1372. πάροιθε Porsonus. Recte libri πάροιθεν.

1375. πημονήν] Scribendum πημονῆς cum Aurato.

ἀρκύστατον] Recte Elmsleius ad Eurip. Med. p. 150. ἀρ-κύστατ' ἂν correxit.

1376. φράξειεν] Scribendum φάρξειεν. Vid. ad Sept. 63.

1378. νεῖκης Heathius. νῆκης libri. νεῖκη, ἡ φιλονεικία, annotatum ab Etym. M. p. 276, 3. Idem vocabulum pro νῆκης Eumen. 903. restituendum esse conjecit Hermannus.

1379. ἔπαισ' Fl. Ven. ἔπεσ' vulgo.

1381. ἀμύνεσθαι] ἀμύνασθαι Fl. T. Ven. quod defendi potest.

1382. ἀπειρον] *Interminabile*, quia scilicet vestis foramina nulla habuit ad exserendum caput vel brachia. Schol. Eurip. Hec. 1277. de Clytæmnestra, ἱμάτιον παρεσκεύασε μὴ ἔχον διεξόδους μήτε κεφαλῆς μήτε χειρῶν· ἐν ᾧ περιβαλοῦσα αὐτὸν λελουμένον ἀπέκτεινε. Eurip. Orest. 25. ἡ πόσω ἀπείρῳ περιβαλοῦσ' ὑφάσματι, Ἔκτεινεν. Lycophr. 1099. ὁ μὲν γὰρ ἀμφὶ χύτλα τὰς δυσεξόδους Ζητῶν κελεύθους αὐχενιστῆρος βρόχου, Ἐν ἀμφιβλήστρῳ συντεταργανωμένος, Τυφλαῖς ματεύσει χερσὶ κροσσωτοῦς ῥαφάς. Hæc dedit Stanleius. Eumen. 631. ἐν δ' ἀτέρμονι Κόπτει πεδήσας· ἄνδρα δαιδάλῳ πέπλῳ. BLOMF.

1383. περιστιχίζω] *Circumvallo*. (Terent. Adelph. 3, 2, 4. *tot res repente circumvallant, unde emergi non potest.*) Indaginem circa feras defigo. περιστιχίζεσθαι vel περιστοιχίζεσθαι, forma media est *indagine circumcludere*. Harpocrat. Περιστοιχίζεται. Δημοσθένης Φιλιππικοῖς (1, 4.) φησὶ, Μέλλοντας ὑμᾶς καὶ καθημένους περιστοιχίζεται—ἐκ μεταφορᾶς τῶν κυνηγετῶν κατὰ γὰρ τὰς ἐκδρομὰς τῶν θηρίων ὀρθὰ ξύλα ἱστᾶσιν, ἀ καλοῦσι στοίχους, ἤγουν στοίχους, καταπεταννύντες αὐτῶν δίκτυα, ἢ, ἐὰν αὐτοὺς ἐκφύγῃ τὰ θηρία, εἰς τὰ δίκτυα ἐμπέσῃ, ὡς ὑποσημαίνει Ξενοφῶν ἐν τῷ Κυνηγετικῷ. Harpocratonem sequitur Etymol. M. p. 699, 33, περιστοιχίσαντος habent Photius et Suidas.

διαστοιχίζομαι Noster in Prometh. 238. ἐστοιχίσα ibid. 493. BLOMF. περιστοιχίζω T. περιστοιχίζω vulgo. περιστοιχίζων Fl. πλοῦτον] Nempe vestis erat purpura tincta. Supra 922. φθείροιντα πλοῦτον, ἀργυρωνήτους θ' ὑφάς. BLOMF.

1385. αὐτοῦ] αὐτοῦ Is. Vossius, recte.

1387. σωτήρος] Recte Spaldingius apud Botheum, “Σωτήρ Pluto appellatur unice per respectum ad proverbium τὸ τρίτον τῷ σωτήρι, quia est tertia plaga.” Scilicet ut apud homines Jupiter dicitur Σωτήρ, sic apud inferos Pluto Σωτήρ νεκρῶν. Vid. supra ad v. 245. εὐκταλὰ χάρις *donum votivum*. Noster in Epigonis, λοιβὰς Διὸς μὲν πρῶτον ὥραλον γάμον Ἥρας τε—τὴν δευτέραν γε κρᾶσιν ἤρωσι νέμω, Τρίτον, Διὸς Σωτήρος εὐκταίαν λιβα. Eurip. Med. 169. Θέμιν εὐκταίαν. vid. ad Mærin p. 137. BLOMF.

1388. αὐτοῦ Schuetzius. αὐτοῦ vulgo.

ὀρμαίνει] *Cum impetu fertur*. Cave cum Stanleio interpreteris *vomit animam*; rectius verteris *æstuat animo*, secundum illud poetæ, ὀρμαίνει κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν. Vid. Theb. 390. BLOMF.

1389. ἐκφυσιάω, *Vehementer efflo*. Apollon. Lex. Homer. Φυσιάωντας. ἀσθμαίνοντας, ἐν τῇ δ' Ἰλιάδος. (227.) τῶν πεποιημένων ἢ λέξις. Sophocl. Antig. 1238. καὶ φυσιών ὀφείαν ἐκβάλλει πνοὴν Λευκῇ παρειᾷ φοῖνλον σταλάγματος. Noster Eumen. 248. φυσιά Σπλάγχχον. Mox αἵματος σφαγῆν dicitur poetice καθ' ὑπαλλαγήν, pro αἷμα ἀπὸ τῆς σφαγῆς; ut in Pers. 95. ποδὶ πηδήματος pro πηδήματι ποδός. BLOMF.

1391. Διὸς νότφ γανῆ ex Hermannii conjectura legitur. Libri Διὸς νότφ γὰν εἰ. Verissima Porsoni emendatio est διοσδότφ γάνει.

1392. σπορητὸς] *Semen terræ commissum*. uti interpretatur H. Stephanus Theophrasti locum, τὸν τῶν ὀσπρίων σπορητὸν ἐξ μῆνας (τελειοῦσθαι.) BLOMF. σπόρητος T.

λοχεύμασι] Recte vertit Heathius, *quum sata calices parturiunt*. Pro filio ponitur ap. Eurip. Iph. A. 285. Μέγης—Φυλέως λόχευμα. BLOMF.

1393. ὥς ὧδ' ἐχόντων] Cf. Pers. 175. ὥς οὕτως ἐχόντων τῶνδε. Abresch. Animadv. I. p. 177. Matthiæ Gr. Gr. §. 568. Herodot. 8, 144. νῦν δὲ, ὥς οὕτω ἐχόντων—. BLOMF.

1395. πρεπόντων] Fortasse legendum πρεπόντως cum Vossio

ac Stanleio. Verbum substantivum adverbis interdum jungitur. Sophocl. Antig. 637. ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος. Vid. Schæfer. ad Dionys. Hal. p. 76. F. A. Wolfius ad Demosth. Leptin. p. 217. accipit ἦν προπόντων pro ἦν πρόπον. Sed in istiusmodi circumlocutionibus ponitur articulus, sicut in exemplis a Wolfio prolatis. Pro ὦστ' forsan legendum ὦδ'. BLOMF.

1396. τὰδ'] Scribendum τῶδ' cum Tyrwhitto.

Post ἦν comma, post μὲν οὖν punctum esse ponendum recte monuit Tyrwhittus.

ὑπερδίκως] *Supra modum juste. Optimo jure.* Sophocl. Aj. 1108. τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ἦ, δάκνει. Pindar. Pyth. 10, 67. ὑπέρδικον Νέμεσιν. BLOMF.

1397. τοσῶνδε] τοσόνδε Blomfieldus.

1401. μου om. Ven.

1406. δικαίως] δικαίως T.

1407—1411 = 1426—1430.

1407. ἐθανὸν ἢ ποτὸν] Vid. ad Prometh. 479.

1408. ῥντᾶς Stanleius. Legebatur ῥνσᾶς.

ὄρμενον Abreschius. ὀρώμενον libri.

1409. ἐπέθου] ἐπεύθου T. cum gl. ἔμαθες.

1410. ἀπέτᾶμες Fl. ἀπέτέμες T.

ἀπόπολις Seidlerus de vers. dochm. p. 172. ἀπολις libri.

ἔσει] ἔση libri.

1411. ὄβριμον] ὄμβριμον T.

1414. τόδ'] Scribendum τότ' cum Is. Vossio.

1416. μήλων] Verte, ovis abundanter in gregibus velleribus bene instructis. HEATH.

1418. Θρηκίων ἀημάτων] In Aulide. ἀημάτων Canteri emendatio est. τελημμάτων libri.

1419. χρήν Porsonus. χρή libri.

1420. μισμάτων] βιασμάτων Ven.

1421. Post hunc versum nonnulla exciderunt.

1425. γνώσει] γνώση libri.

1426. περίφρων, *Superbus. Arrogans.* Suppl. 754. περίφρονες δ' ἄγαν ἀνιέρφ' μένει. Alias vero valet *prudentissimus*, ut saepe apud Homerum. BLOMF.

1428. λίπος] λίπος Steph. Scribendum λίβος cum Casaubono. "λίβος Galenus exponit apud Hippocr. in Exeg. ἐπίσταγμά τι τῶν ὀμμάτων ἐγχυματιζόμενον—ut sit λίβος idem quod

λιβάς, gutta aut stilla." Foes. Œcon. Hippocr. p. 384. Choeph. 446. ἐτοιμότερα γέλωτος ἀνέφερον λίβη, *lacrymas*. BLOMF.

ἐμπρέπειν Hermannus. ἐμπρέπει Canterus. εὐπρέπειαν vulgo. εὐ πρέπει T.

1429. ἀτιτον] *Inultum*. Sic correxi quod in Fl. T. ἀτίετον, vulgo autem τίετον scriptum est.

1430. τύμματι Is. Vossius. τύμμα libri. Choeph. 310. ἀντί δὲ πληγῆς φούλας φούλαν πληγὴν τινέτω.

1431. ἀκούεις] Aptius esset ἀκουσον.

1433. Ἐρινύν] Ἐρινύν libri.

1434. ἐμπατεῖν] Scribendum ἐμπατεῖ cum Fl. T.

φόβον μέλαθρον] Musgravius citat Orph. Λιβ. 76. ὄλβον—δῶμα. Hunc versum contulit Elmsleius cum Eurip. Heracl. 996. ὅπως δρώσας καὶ κατακτείνας ἐμούς Ἐχθρούς, τὸ λοιπὸν μὴ ξυνοικίην φόβῳ. BLOMF.

1435. ἐμῆς Porsonus. ἐμὰς libri.

1438. γυναικὸς] Clytæmnestræ scilicet; δεικτικῶς: vid. Monk. ad Alcest. 341. BLOMF.

λυμαντήριος] *Qui injuria afficit*. Prometh. 1027. δεσμὰ λυμαντήρια. Choeph. 762. στείχω δ' ἐπ' ἄνδρα τῶνδε λυμαντήριον. Eustathius ad Il. A. p. 61, 12. a Porsono indicatus; ἰστέον δὲ ὅτι τοιοῦτοι λόγοι (de Chryseide sc.) τοῦ Ἀγαμέμνονος, παρὰ τοῖς πλασματογράφοις τῶν ῥητόρων διδόασιν ἀφορμὰς κατηγορίας τῇ Κλυταίμνηστρῃ, ἥτις, μοιχείας ἐγκαλουμένη, καλῶς ἂν ἐπιμέμφοιτο τῷ βασιλεῖ, ὡς αὐτῆς οὕτω προτιθέντι τὴν αἰχμάλωτον. BLOMF.

1439. Χρυσήιδων] Pluralis numerus vim sententiæ auget, sive sarcasmus sit, seu laudatio. Longin. π. ὑ. §. 23. ἀλλ' ὅμως χυθεῖς εἰς τὰ πληθυντικὰ ὁ ἀριθμὸς συνεπλήθυνε καὶ τὰς ἀνυχίας ὥς καὶ ἐκεῖνα πεπλέονασται—Ἐξῆλθον Ἑκτορές τε καὶ Σαρπηδόνες, quem Æschyli senarium esse suspicatur Valckenarius in Adoniaz. p. 413. C. Incert. Rhæ. 866. οὐκ οἶδα τοὺς σοὺς, σὺς λέγεις, Ὀδυσσεάς. Cf. Platon. Menex. a Longino laudatum l. c. Sic apud Latinos Horatius *Catonibus atque Cethegis*. Lucan. 1, 313. *Marcellusque loquax, et, nomina vana, Catones*. ubi vid. Oudendorp. et Cicer. de Amic. 6. BLOMF.

1441. καὶ κοινόλεκτρος τοῦδε, θεσφατηλόγος] Hic versus delendus videtur Bothio.

1442. ναντίλων] ναυτικῶν Casaubonus.

1443. ἰστοριβῆς Pauwius. ἰστοτριβῆς libri.

1444. 1445. citat Tzetzta ad Lycophr. 426.

1444. κύκνου δίκην] Nota superstitio. Plato Phæd. p. 84 E. καὶ, ὡς ἔοικε, τῶν κύκνων δοκῶ φανλότερος ὑμῖν εἶναι τὴν μαντικὴν οἷ, ἐπειδὴν αἰσθάνεται ὅτι δεῖ αὐτοὺς ἀποθανεῖν, ἄδοντες καὶ ἐν τῷ πρόσθεν χρόνῳ, τότε δὴ πλείστα καὶ μάλιστα (l. κάλλιστα. cf. Porson. ad Phæniss. 878.) ἄδουσι, γεγηθότες ὅτι μέλλουσι παρὰ τὸν θεὸν ἀπιέναι, οὐπὲρ εἰσι θεράποντες. Oppian. Cyneg. 2, 547. οὐκ ἔρα τοι μούνοισιν ἐν ὀρνίθεσσιν ἔασι Κύκνοι μαντιπόλοι, γόον ἕστατον ἀειδόντες. Confert Fischer. Cicer. Tusc. 1, 30. ubi vid. Davis. Ælian. H. A. 5, 34. Sic Ovid. Heroid. 7, 1. Sic, ubi fata vocant, udis abjectus in herbis, Ad vada Mæandri concinit albus odor. De cynorum cantu libellum conscripsit Jac. Thomasius. BLOMF.

1446. Φιλήτωρ] *Amatrix*. ἐραστής. Hesych. Strabo 10. p. 484. de Cretensibus. τὸν μὲν ἐρώμενον καλοῦσι κλεινόν, τὸν δ' ἐραστήν, φιλήτορα. Absurde derivat scholiasta a φίλος et ἦτορ. BLOMF. φιλήτως Fl.

1447. παροψώνημα] *Opsonium clandestinum*. Aristoph. Eccl. 226. μοιχοὺς ἔχουσιν ἔνδον, ὥσπερ καὶ προτοῦ. Αἰτοῖς παροψωνοῦσιν, ὥσπερ καὶ προτοῦ. ubi schol. ἀντὶ τοῦ λάθρα ὀψωνοῦσι. Athen. 4. p. 171. B. παροψωνεῖν δ' ἔφη Κρατῖνος ἐν Κλεοβουλίναις οὕτως. Locus intercudit. Apprime huc facit Aristoph. Dædalo ap. Athen. 9. p. 368. C. πάσαις γυναιξίν ἐξ ἐνός γε τοῦ τρόπου, ὥσπερ παροψὶς μοιχὸς ἐσκευασμένος. Nempe παροψὶς erat ferculum delicatum, quod præter solitos cibos apponebant; Gallice, *entremets*. Sotades ibid. παροψὶς εἶναι φαίνομαι τῷ Κρωβύλῳ, τοῦτον μασάται, παρακατεσθλεί δ' ἐμέ. Juven. 3, 142. quam multa magnaue paropside æenat? Eamdem vim exserit præpositio παρὰ in παρεμπολάω. Eurip. Med. 906. Haud male scholiasta, παροψώνημα. τὴν ἐκ περιουσίας τρυφήν. Clem. Alex. Strom. 6. p. 695. καὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐφάπτεται φιλοσοφίας, οἷα τρωγάλιόν τι ἐπὶ τῷ δειπνῷ παροψώμενος. BLOMF.

χλιδῆς] χλιδῆ Musgravius.

1448—1454=1468—1474.

1455—1461=excidit antistrophus.

1462—1467=1475—1480.

1481—1504=1505—1529.

1530—1536=1560=1566.

1537—1550=excidit antistrophus.

1551—1559 = 1567—1576.

1448. 1449. et antistrophici in unum versum conjungendi.

1450. ἀεὶ Porsonus. αλεὶ libri.

1452. καὶ] V. ad v. 1472.

1454. βλον delet Butlerus: sed probabilius est aliquid excidisse ex versu antistrophico.

1455—1461. His versibus Hermannus respondere credidit v. 1537—1550. quem ego olim secutus quattuor versuum defectum post v. 1458. indicavi. Nunc mihi parum probabile videtur hanc unam antistrophum tam longo intervallo ab strophæ sua separatam fuisse, quum reliquæ strophæ et antistrophæ justo ac legitimo ordine sese excipiant. Quamobrem recte Blomfieldum judicasse censeo versuum 1455—1461. versus antistrophicos post v. 1474. excidisse.

1455. Alterum ἰὼ addendum esse vidit Blomfieldus.

παράνοους Hermannus. Legebatur παρανόμους.

1458. νῦν δὲ τελεῖαν] Post hæc verba plura excidisse manifestum est. Quot versus perierint definiri nequit quum antistrophus exciderit.

1459. ἐπηνθίσω] ἀπηνθίσω Casaubonus.

αἶμ'] δι' αἶμ' libri. δι' ejecit Wellauerus, recte, nisi post ἐπηνθίσω plura exciderunt.

1461. ἐριδματος explicari potest a contentione ædificata, i. e. rixa rixam parit: sed malim legere cum Scaligero ἐριδμαντός, ab ἐριδμαίνω, irrito. Homer. II. Π. 259. BLOMF.

οἰζύς Porsonus. διζύς vulgo.

1464. ἐκτρέψης] ἐκτρέχης Fl.

1466. ὀλέσας] ὄλεσαν Fl.

1467. ἀξύστατον ἄλγος] Dolorem qui haud facile sisti potest, insanabile malum. SCH.

1468. ἐμπίπτεῖς Canterus. ἐμπίπτεις libri.

διφυλοῖσι Hermannus. διφυεῖσι libri. δεκάφυια dixit Callimachus fr. 142. ap. Etym. M. p. 254, 14.

1469. Τανταλίδαισι rectius de Atreo et Thyesta, quam de Agamemnone et Menelao accipias. Semper enim choro obversantur illorum piacula, quæ etiam in posteris puniuntur. SCH. Τανταλῶσι Fl.

1470. ῥ' addidit Hermannus.

κράτος ῥ' ἰσόψυχον] Locum sic vertit Butlerus; *par robur jam per feminas* (Helenam scil. et Clytæmnestram) *quo mihi*

cor angitur exerceas. ut sit comparatio malorum quæ Atreo et Thyestæ illata sunt, cum iis quæ per Helenam et Clytæmnestram Menelao et Agamemnoni contigerunt. BLOMF.

1471. καρδιόδηκτον Abreschius. καρδίᾳ δηκτὸν libri.

1472. ἐπὶ δὲ σώματος] Nempe Agamemnonis cadaver, cum v. 1404. pronuntiaretur, in scenam illatum erat, super quo Clytæmnestra stabat exultans. Itaque concinnius est σταθεῖσ' legere. *Super cadavere autem illa instar infesti corvi stans præter fas, etiam hymnum se cantaturam ob cædem, gloriatur.* Succurrit nimirum choro illud Clytæmnestræ dictum: v. 1393.

Ὡς ὦδ' ἐχόντων, πρέσβος Ἀργείων τόδε,
χαίροιτ' ἄν, εἰ χαίροιτ', ἐγὼ δ' ἐπύχομαι.

Egregie autem scelestissima mulier comparatur cum corvis; hi enim sæpe dum cadaveribus pascuntur, alis clangunt, et rauca voce crocitant. SCH.

δίκαν μοι κόρακος] Inutile nec satis apte collocatum est μοι. Quod si deleatur, in versu strophico 1452. καὶ ejiciendum erit.

1473. σταθεῖσ' Schuetzius. Legebatur σταθείς.

ἐκνόμως] ἔννομος Fl. Ven.

1474. Ante ἐπύχεται vel post hoc verbum duæ syllabæ exciderunt. δόμοις conjecit Butlerus, φόνῳ Schuetzius.

Post hunc versum desideratur antistrophus versuum 1455—1461.

1476. τριπάχχιον] Si verum est τριπάχχιον, repetendum est a παχύς. Sed nescio an legendum τριπάλαιον, qui ab abavo familiæ adhæsit. Phrynich. App. Soph. p. 64. τριπάλαια: τὰ πάνυ παλαιά. BLOMF.

1477. γέννας] γέννης Fl. Scribendum γέννης.

1479. νείρει] νείρη Casaubonus, recte, nisi quod νείρη scribere debebat, de quo monuit Wellauerus. Sensus totius loci recte explicuit Schuetzius "*Nunc tandem correxisti oris sententiam, rectius quam antea locutus es, hujus gentis genium (nempe ἀλάστορα, s. malum genium) incusando.* Eo enim auctore fit ut sanguinem lambendi dira libido in visceribus eorum qui ex hac gente orti sunt, s. posterorum Tantalialatur, ita ut priusquam antiquus dolor cessaverit, novus cruor manet."

1481. ἡ μέγαν οἴκοις τοῖσδε] Versus interpolatus. Metrum fuit dactylicum — — — — —.

1483. 1484. iterumque 1485. 1486. in unum versum conjungendi, pariterque in antistropho 1507. 1508. et 1509. 1510.

1485. ἰὼ, ἰῆ διαί] Scribendum ἰῆ ἰῆ, διαί—.

1489. 1513. Alterum ἰὼ om. Fl. Ven.

1491. 1493. et 1515. 1517. τί ποτ' ἄρ' εἶπω—ἐκπνεύων T. Vid. ad v. 789.

1493. ἀσεβεί] εὐσεβεί Fl.

βίον ἐκπνεύων] Eurip. Helen. 141. σφαγαῖς ἀδελφῆς οὐνεκ' ἐκπνεῦσαι βίον. BLOMF. ἐκπνεύων disyllabum est pronuntiandum, nisi ἐκπνῶν scribere placeat, ut δέη in δῆ, κήται in κῆται contractum scribitur.

1494. ἀνελεύθερον] ἀνελεύθερα T. cum gl. ἀνελευθέρως, δουλικῶς.

1498. μὴδ' ἐπιλεχθῆς] *Ne memores.*

1504. τέλεον νεαροῖς] Agamemnonem Thyestæ filiis. νεκροῖς T.

1507. πῶ πῶ] Scribendum πῶς πῶς, ut in margine Askewii correctum est. πῶ pro πόθεν Sophronem dixisse scimus: quod ab Æschylo non magis dici potuit quam πεί pro ποῦ. πῶ πῶ πῶ repugnante metro legebatur Prometh. 576.

δὲ om. T.

πατρόθεν δὲ—παρέξει] *Fieri tamen potuit, ut daemon aliquis paternorum scelerum vindex te adjuverit. Mutuis autem consanguineorum cruentis cædibus ater, h. e. horribilis, Mars adigitur ad cædem cæde ulciscendam; donec eo processerit, ut vel illi puerorum epuloni Thyestæ terroris frigus incutiat.*—Ceterum recte Heathius intellexit in verbis ὅποι καὶ προβαίνων chorum quasi vatem Orestis matricidium præsagire. Gravis inest sensus, vindictam hanc adeo horribilem esse, ut ipsius Thyestæ, qui eam optare deberet, animum horrore esset perstrictura. In edd. legitur πάχνα κουροβόρῳ παρέξει, e quibus cum sensus elici nequeat, Stanl. emend. πάχναν κουροβόρον παρέξει, hac interpretatione usus: *ubi etiam progressus, sanienem nativorum præbebit.* Melius vero Heathius, quem secuti sumus, πάχναν κουροβόρῳ παρέξει, etsi ille perperam κουροβόρῳ de Thyeste accipit, quod verius de Atreo intelligitur. Cf. v. 1502. SCH. Non ferri potest πάχναν κουροβόρῳ, sed aut πάχναν κουροβόρον cum Aurato, aut πάχνα κουροβόρῳ cum Hermannō scribendum: de quo emendatis demum verbis an-

tecedentibus judicari poterit, quorum vitium Schuetzius ne animadvertit quidem.

1511. *προβαίων* Canterus. *προσβαίων* libri.

1512. *πάχνα*] *πάχη*, *Ros concretus*, sanguinis sc. Hesych. *Πάχη*. ἡ ψυχρότης, ἀπὸ τοῦ πήσσειν. ἡ λεπτή χιών, ἡ παχεία δρόσος, ἡ τὸ πηγνύμενον ὕδωρ ὑπὸ ψύχους. ubi vid. interpp. BLOMF.

κουροβόρος, *Nativorus*. Choeph. 1066. *παιδοβόροι* μὲν πρῶτον ὑπῆρξαν μόχθοι τάλανές τε Θυέστον. BLOMF.

1521. 1522. οὐτ' (οὐκ Schuetzius) ἀνελεύθερον οἶμαι θάνατον τῷδε γενέσθαι] *Jejunum hoc interpolatoris additamentum delendum esse vidit Seidlerus de vers. dochm. p. 408.*

1523. *ἄτην* T. *ἄταν* vulgo.

1525. *ἔρνος*] *Surculus*. Vid. Eumen. 657. Sophocl. Œd. Col. 1168. ὦ φίλτατ' ἔρνη. A. τῷ τεκόντι πᾶν φίλον. Eurip. Phœn. 198. χρυσεοβόστρυχον ὦ Διὸς ἔρνος. Troad. 761. ὦ Τυνδάρειον ἔρνος. Pindar. Isthm. 4, 76. παγκρατίου στεφάνωμ' ἐπάξιον ἔρνεϊ Τελεσιάδα. Homerum secuti sunt, qui dixit ὄξος Ἄρης. Mox ἀερθέν est *eductum*; ex Homericis, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ *Ἔϊσος*. BLOMF.

1526. *πολυκλαύτην* Porsonus ad Eurip. Med. 822. *Legebatur πολύκλαυτόν* τ'.

Ἰφίγενείαν] *Scribebatur Ἰφίγνείαν*. Correxī accentum, de quo dixi ad Aristoph. fragm. p. 536.

1527. *ἄξια δράσας ἄξια πάσχων* (i. e. *ἄξια ἀξίων δραμάτων πάσχων*) Hermannus. *Legebatur ἀνάξια δράσας ἄξια πάσχων*.

1530. *φροντῖδων*] *Scribendum φροντῖδος* ex Fl. Ven.

1531. *εὐπάλαμον* Porsonus. *εὐπάλαμνον* libri.

1534. *ψακὰς* Blomfieldus. *ψεκάς* libri.

1535. *δίκην* Auratus. *δίκη* vulgo. *δίκῃ* T.

θηγάνει Hermannus. *Legebatur θήγει*.

1536. *θηγάναισι* Pauwius. *θηγάναις* libri.

1537. *εἶθε μ' ἐδέξω*—*ἐπιδεῖν* T.

1540. *δοῖρας* Fl. Ven. *δοῖρας νῦν* T. Steph. ex conjectura Trichinii. V. ad v. 789.

1542. *τόδ'*] *τάδ'* Blomfieldus.

τλήσει] *τλήση* libri.

1544. *αὐτῆς*] *αὐτῆς* T.

1547. *ἐπιτόμβιος αἶνος*] *Scribendum ἐπιτόμβιον αἶνον* cum Is. Vossio.

1549. σὺν] Recte ξὺν Porsonus.

δάκρυσιν Porsonus. δακρύοιν vulgo. Probabilius est δακρύοις, quod posuit T.

1550. ἀληθεία] Huic metro aptior videtur Dorica forma ἀλαθεία.

1551. οὗ σε] Recte οὐ σὲ Blomfieldus. οὔτε T.

Post 1554. exciderunt versus duo.

1555. Ἰφιγένειά νιν Stanleius. Ἰφιγένειαν ἔν' libri.

1558. πόρθμευμα, *Transvectio*. (Cicer. Tusc. I, 5. *transvectio Acherontis*.) "Descriptio Acherontis, habita simul nominis ratione, quod significare volunt i. q. ὁ τὰ ἄχρα ῥέων. Cf. Etym. M. in hac voce, et Eustath. ad Il. p. 157. Apollodorus in fragm. ap. Stob. (p. 1047. ed. Heyn.) ἐκ τῶν γὰρ τοιοῦτων ὀρμώμενοι πιθανῶν, καὶ τοὺς ἐν Αἰδου νομιζομένους ποταμοὺς κατωνομάκασιν. Ἀχέροντα μὲν διὰ τὰ ἄχρη, ὥς καὶ Μελανίπιδος ἐν Περσεφόνη. Καλεῖται δ' ἐν κόλποισι γαίης ἀχέεσσι προρρέων Ἀχέρων. ἔτι καὶ Λικύμνιός φησι. Μυρίαὺς παγαῖς δακρύων ἀχέων τε βρύει. καὶ πάλιν, Ἀχέρων ἄχρα πορθμεύει βροτοῖσιν." SCHUTZ. Mirum est neque Heynium neque Schutzium Valckenærii correctionem memorasse, reponentis in Diatrib. Eurip. p. 17. C. καὶ Εὐριπίδος Λικυμνίῳ φησὶ. Cornutus de N. D. p. 234. ὁ δὲ Ἀχέρων ἀπὸ τῶν γινομένων ἐν τοῖς τετελευτηκόσιν ἀχέων προσήχθη, καὶ ἡ Ἀχερουσία λίμνη. Corrige προήχθη. BLOMF.

1559. χεῖρε Porsonus. χεῖρα libri.

φιλήσει Abreschius. φιλήσῃ libri.

1562. φέρει φέροντ'] Afferunt afferentes : ignominiae afferunt novas ignominias, quae denuo novas allaturae sunt. Subjectum est δνεῖδη. KLAUSEN.

1563. χρόνῳ] Scribendum θρόνῳ cum Schuetzio.

1564. παθεῖν τὸν ἔρξαντα] Sic Choeph. 311. δράσαντι παθεῖν, τριγέρων μῦθος τάδε φωνεῖ. STANL.

θέσμιος, *Lege praescriptus*. Hesych. Θέσμιον. δίκαιον. Quis enim progeniem ab imprecationibus ortam, et lege divina praescriptam, familia eliminat? i. e. calamitates. Myrtili caedes erat πρῶταρχος ἀτη (1192.) postea vero ex Thyestæ diris calamitates domibus Atridarum adhæsere. BLOMF.

1565. ἀραῖον Hermannus. ῥᾶον libri.

1566. προσάψαι] Scribendum πρὸς ἀτq cum Blomfieldo.

Post hunc versum desideratur antistrophus versuum 1537—

1550. Lacunam repetendis illis ipsis versibus explendam esse vidit Burnei^{us}.

1568. χρησμών] Scribendum *χρησμός* cum Casaubono. *χρησμών* qui servare volent, ἐνέβης scribere debebunt, quod conjecit Canterus.

1569. Πλεισθениδῶν T. Scribendum Πλεισθениδῶν.

1570. θεμένη Fl. θεμένα vulgo. θεμένῃ T.

1571. δύσπλητα] δύσπλητα Fl. Post ὄνθ' comma ponatur.

1573. τρίβειν—αὐθένταισι om. T.

κτεάνων τε] κτεάνων δὲ Is. Vossius.

1575. κάλληλοφόνους Canterus. δ' ἀλληλοφόνους libri.

1579. ἄγη Auratus. ἄχη libri.

1580. Ἐρινύων] Ἐρινύων libri.

1582. χερὸς] χειρὸς T.

1585. αὐτοῦ] αὐτοῦ libri.

δ' Elmsleius ad Eurip. Med. 940. p. 226. Scribebatur τ'.

ἀμφίλεκτος ὦν κράτει] Aliter atque alii poeta Thyestis Atreique fabulam informat. Fingit enim dissensum inter utrumque fratrem de imperio, quemadmodum inter Eteoclem et Polyneicem fuisse, deinde Thyestem ab Atreo in exilium actum, paulo post rediisse et salutis causa ad aram confugisse. Tum Atreum eum horrendis illis et sceleratis epulis excepiisse. Verum senior fabula, quam Seneca quoque in Thyeste sequitur, Atreum ac Thyestem alternis annis regnandi vices pepigisse tradit. Thyestem vero ab Aërope fratris uxore, quam in adulterium pellexerit, adjutam, aurei velleris arietem cujus possessori regnum fati destinatum erat, abstulisse, tum in exilium abiisse, paulo post ab Atreo per speciem reconciliatæ voluntatis revocatum. SCH.

1587. ἑστίας] ἑστίαν Auratus.

1588. εὔρετ'] Scribendum ἤρετ'. ἤρετ' Auratus.

1589. Post πέδον punctum ponatur.

1590. αὐτοῦ ξένια] Recte Hermannus ἀστοξένια correxit.

1592. κρεουργὸν ἡμαρ] Dies quo celebratur visceratio. Post sacrificia facta, populo carniū distributio fiebat, recentioribus dicta κρεοδαισία, κρεοδοσία, κρεανομία. Sed hic ceperim simplicius pro die festo, in quo convivis carnes adponebantur. Odyss. O. 140. πὰρ δὲ Βοηθοῖδης κρέα δαίετο, καὶ νέμε μοίρας. Est autem κρεουργός Ianius. BLOMF.

1593. παιδείων Fl. T. παιδίων vulgo.

1594. τὰ μὲν ποδῆρη] *Partes quæ ad extremos pedes sitæ sunt.* BLOMF.

κτένας] κτένες digiti dicuntur, quia inter se certis intervallis distinguuntur, sicut pectinis denticuli. Schol. κτένας. τὰς διαστάσεις τῶν δακτύλων. Hesych. Κτένας. τοὺς τῶν χειρῶν καρπούς καὶ τῶν ποδῶν. BLOMF.

1595. ἀνωθεν—καθήμενος] *Superius accumbens* Atreus, h. e. ad superiorem partem mensæ, qui locus erat convinatoris. *Supinum* s. in *supino* accumbere dicit Plautus. BOTH.

ἀνδρακὰς] κατ' ἄνδρα ἓνα ἕκαστον, Hesych. Odyss. N. 13. ἀλλ' ἄγε Φοι δώμεν τρίποδα μέγαν ἢ ἐλέβητα Ἀνδρακάς. Apollonius hanc vocem ait esse τῶν ἀπαρ ἐξημένων. Alii substantivum esse crediderunt, ἀνδρακὰς, ἀνδρακάδος. Hesych. οἱ δὲ μερίδες, μοῖραι. Nicand. Ther. 642. τῶν μὲν ἀπ' ἀνδρακάδα προταμῶν ἰσῆρεα χραισμεῖν. Suidas. Ἀνδρακάς. τὸ κατὰ ἄνδρα. χωρίς. Κρατῖνος ἐν Βουκόλοις. τὸ ἴσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης. ἢ ἀνδρακάς· κατὰ δέκα ἄνδρας. Eadem fere habet Lex. Seguiet. p. 394. Sed casu quodam satis mirabili confusæ sunt glossæ diversissimæ: nam voces τὸ ἴσον καὶ ἀντικείμενον καλεῖ Θουκυδίδης, vix dubito quin ad interpretamentum τοῦ ἀντίπαλον pertineant, qua voce in isto sensu sæpissime utitur Thucydides. Schol. ad 1, 3. Ἀντίπαλον. καὶ τὸ ἴσον καὶ τὸ πολέμιον. ἀντίκειται γὰρ τῷ Ἑλληνι ὁ βάρβαρος. ubi vide Wasse. BLOMF.

1596. καθήμενος. ἄσημα] Emendandum καθήμενος ἄσημ'· ὁ δ'—.

1597. βορὰν ἄσωτον—γένει] *Victum qui generis salutem omnem pessum dedit.* BLOMF.

1599. ἀμπίπτει—ἐμῶν Stanleius. ἀν, πίπτει—ἐρῶν libri.

1601. λάκτισμα δέπνον pertinet ad contemptam et violatam immani crimine convivii sanctitatem. Sic Lycophron de Paride jus hospitii violante v. 137.

ἔτλης θεῶν ἀλοιοὺς ἐκβῆναι δίκην
λάξας τράπεζαν. SCH.

τιθεῖς ἀρῆ] σιθεῖς ἐρῆ Ven.

1602. ὀλέσθαι Porsonus. ὀλέσθη libri.

1605. δέκ'] Huius numeri magnitudinem miratur Emperius in Zimmermanni Diario a. 1835. p. 635. Nam ab aliis scriptoribus duos tresve Thyestæ filios tribui, non tredecim.

1606. συνεξελαύνει] Recte συνεξελαύνει Porsonus, et ξυνάψας v. 1609.

1611. ἰδόντα] ἰδόντι T, recte fortasse.

1612. ὑβρίζειν ἐν κακοῖσιν οὐ σέβω] Soph. Aj. 1107. οὐδ' αὖ τοιαύτην γλῶσσαν ἐν κακοῖς φιλῶ. 1140. Ὅς ἐν κακοῖς ὑβρίζει τοῖσι τῶν πέλας. BLOMF.

1613. τόνδε φῆς Pauwius. τόνδ' ἔφης vulgo.

1614. ξποικτον] Lectio suspecta. ἄξιον οἰκτον gl. in T. ἐπακτὸν Musgravius.

1616. δημορριφεῖς λευσίμους ἀράς] *Exsecrationes populi cum lapidatione editæ.* Frequens est apud veteres scriptores lapidationis mentio, quo genere supplicii utebatur populus, quum subita indignatione commotus esset, quia scilicet lapides ad manum et præsto cuique jacebant. Homer. Il. Γ. 56. ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἣ τέ κεν ἦδη Λαῖνον ἔσσο χιτῶνα, κακῶν ἔνεχ' ὅσσα Φέφοργας. i. e. si furor popularis metu non fuisset restinctus, jampridem lapidatus esses. Eurip. Ion. 1240. θανάτου λεύσιμον ἄταν ἀποφυγούσα. Confer ibid. 726. De Cyrsilo, lapidibus obruto, ob consilium Atheniensibus datum Medis cedendi, vid. Demostn. de Coron. §. 60. (Valckenær. ad Herodot. 9, 5.) Noster Theb. 183. λευστήρα δῆμον δ' οὐ τι μὴ φύγη μόρον. D. Luc. 20, 6. πᾶς ὁ λαὸς καταλιθάσει ἡμᾶς. Cf. Eurip. Orest. 50. 436. θανεῖν ὑπ' ἀστῶν λευσίμῳ πετρώματι. Vid. Æ. Porti Lex. Ion. v. Καταλεύειν. BLOMF.

1618. κρατούντων τῶν ἐπὶ ζυγῷ δορός] *Miror* inquit Ægisthus, *te, qui inferiori remo assideas talia tam licentiose adversus eos vociferari qui in transtro sedentes rerum potiuntur.* Metaphoram sumsit a triplici remigum ordine. Vilioris ordinis homines, plebeios, cum θαλαμίταις, qui infimi remigabant, ἐν θαλάμῃς; optimates autem s. principes cum ζυγίταις, qui illis quidem superiores in medio ordine s. ἐν ζυγοῖς remigabant, comparat. κρατούντων δορός vel qui *hasta* h. e. potestate bellica, armis potiuntur, vel qui *navem regunt*, ita ut δορός pro *nave* dictum sit, quod Stanleio placet. Prius tamen nobis magis probatur. SCH.

1619. γνώσει] γνώση libri.

1620. ἐρημένον] προσαγὲν αὐτῷ gl. in T.

1621. δεσμὸς] δεσμὸν Fl. Ven.

1624. παίσας Porsonus. Legebatur πῆσας. παίσας scholiasta Pindari Pyth. 2, 173.

1625. γύναι] Clytæmnestra.
 τοῦδ' ἡκουτος Stanleius. τοὺς ἡκουτας libri.
1631. ἡπίοις] Lectio vitiosa. Non male Jacobsius *νηπίοις*.
 ἡπίοις Pauwius.
1632. ἄξει] ἄξη libri, et ἔση 1633.
 τῷδ' ἐβούλευσας] τῷδε βουλεύσας Fl.
1639. πειθάνορα] *Obedientem homini*. proprie de equo dictum. Locum non intellexit scholiasta. BLOMF.
1640. βαρείαις] Subaudi ζεύγαις, e verbo ζεύξω, repetendum. Prometh. 471. κάξευξα πρῶτος ἐν ζυγοῖσι κνώδαλα, Ζεύγαισι δουλεύοντα. BLOMF.
- μοι Pauwius. μὴ libri.
 σειραφόρον Fl. T. et Pollux 7, 23. σειρασφόρον vulgo.
1641. κριθῶντα] κριθιῶντα vitiose apud Pollucem.
 ἀλλ' ὁ] ἀλλὰ Fl.
- δυσφιλεῖ σκότῳ Scaliger. δυσφιλεῖς κότῳ libri. Recte δυσφι-
 λῆς σκότῳ Pearsonus.
1644. νυν Heathius. σὺν libri.
1649. δοκεῖ] δοκεῖς Auratus.
- γνώσει] γνώση libri.
1650. Lacunam post hunc versum indicavit Hermannus.
1652. μὴν καγὼ Porsonus. καγὼ μὴν libri.
1653. αἰρούμεθα Canterus. ἐρούμεθα libri.
1655. θέρος Schuetzius. ὁ ἔρως libri. Eurip. Inon. fr. 13.
 ἐπειτ' ἀμᾶσθε τῶνδε δύστηνον θέρος. Bacch. 1314. ἐξήμησα κάλ-
 λιστον θέρος. Æsch. Pers. 827. ὄθεν πάγκλαυτον ἐξαμῇ θέρος.
 BLOMF.
1656. ὑπάρχει Scaliger. ὑπαρχε libri.
 μηδὲν] μηκέθ' Stanleius. μηδ' ἔθ' Blomfieldus.
- αἱματώμεθα Stanleius. ἡματώμεθα libri.
1657. στείχεθ' οἱ γέροντες ἤδη πρὸς— Porsonus. στείχετε δ' οἱ
 γέροντες πρὸς— libri. στείχετ' ἤδη δ' οἱ γέροντες Blomfieldus.
- πεπρωμένους τοῦσδε libri. τοῦσδε delevit Stanleius. Non
 persanatus a criticis hic versus est.
1658. πρὶν παθεῖν ἔρξαντα (ἔρξαντες Fl.). καιρὸν χρῆν] Lectio
 vitiosa. πρὶν παθεῖν ἔρξαντ' ἀκαιρα' χρῆν— Hermannus. πρὶν
 παθεῖν ἔρξαντας· αἶρειν χρῆν— Blomfieldus, collato Eurip.
 Electr. 942. ἡ μὲν γὰρ ἀεὶ παραμένουσ' αἶρει κακά.
1659. εἰ δέ τοι (τῷ Auratus) μόχθων γένοιτο, τῶνδ' ἄλλης γ'
 ἐχοίμεθ' ἄν] Versus corruptus, “ εἰ δέ τις μόχθων δέαιτο Schutz.

δέοιτο etiam Stanleius conjecerat, et sic, vel μέλοιτο, Voss." BLOMF.

1660. χολῇ] χηλῇ Fl. T. quod præfert Ahrensius p. 7. collato Pers. 507. ὃ δυσπρόνγη δαῖμον, ὡς ἄγαν βαρὺς ποδοῖν ἐνήλ-
λου παντὶ Περσικῷ γένει.

1662. τούσδε μοι] Scribendum τούσδ' ἐμοὶ cum Stanleio.

ἀπανθίσαι] ἀκοντίσαι Wakefieldus.

1663. δαίμονος Casaubonus. δαίμονας libri.

1664. ἀμαρτεῖν, τὸν Casaubonus. ἀμαρτήτον libri.

τὸν κρατοῦντα * * *] Lacunam additis verbis δ' ὑβρίσαι ex-
plet Blomfieldus.

1665. προσσαίνειν] προσαίνειν Fl. Steph.

1666. Hunc versum Clytæmnestræ tribuit Fl.

ἐν ὑστέραισιν ἡμέραις] *Postmodo*. Angl. *some future day*. Sophocles dixit ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ Œd. Col. 641. Rarior est apud scriptores Atticos hic usus τῶν ἡμερῶν in plurali numero, Hellenistis notissimus. Dixit tamen Thucydides 7, 33. περὶ τὰς αὐτὰς ἡμέρας, sicut D. Lucas 2, 1. ἐν ταῖς ἡμέραις ἐκείναις. Pindar. Ol. 1, 53. ἀμέραι δ' ἐπὶλοιποὶ μάρτυρες σοφώτατοι. Herodot. 8, 15. ταῖς αὐταῖς ἡμέραις. Xenoph. Anab. 1, 7, 14. ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις. ut apud Latinos Liv. 23, 30. *iisdem ferme diebus*. BLOMF.

1668. ἐλπιδας σιτουμένους] Eurip. Phœn. 407. αἱ δ' ἐλπίδες βόσκονσι φνυγάδας, ὡς λόγος. Sophocl. Ant. 1262. ἐλπίσιν δὲ βόσκομαι. Eurip. Bacch. 617. ἐλπίσιν δ' ἐβόσκετο. BLOMF.

1671. θαρσῶν Porsonus. θαρρῶν libri.

ὥστε Stanleius. ὥσπερ libri.

1672. 1673. ἐγὼ et καλῶς in libris omissa Canterus et Heathius suppleverunt ex annotatione Græca, quæ in margine Steph. legitur, ἐγὼ, φησὶ, καὶ σὺ κρατοῦντες τῶνδε τῶν διωμάτων διαθησόμεθα τὰ καθ' αὐτοὺς καλῶς. Quæ non sufficere ad locum hunc redintegrandum animadvertit Musgravius, qui conjecit, τῶνδ' ἔλαγμα· πάντ' ἐγώ— et ματαίων haud dubie in μάταιων mutari voluit, de quo tacet Blomfieldus.

CHOEPHORÆ^a.

Argumentum.

AGAMEMNONE cæso filius ejus Orestes una cum Pylade Argos reversus unum comæ cinctum Inacho fluvio, gratias pro nutritione relaturus, alterum in patris tumultu luctus et honoris causa sacrat. Eundem ad tumultum convenit Electra cum ancillis, quibus Clytæmnestra, infausto somnio exterrita, hoc negotii dederat, ut sepulcrum regis manes ejus placaturæ inferiis honorarent. Quæ, secedentibus interim Oreste et Pylade, male Clytæmnestræ Ægisthoque precantur; quibus precibus inferiisque absolutis Electra e cincti in tumultu depositi vestigiorumque forma Orestem hic affuisse augurat. Accedit igitur frater, magnoque cum gaudio cognitus una cum sorore et choro diram Agamemnonis necem deplorat, ejusque ulciscendæ consilium exponit. Sumto nimirum viatoris e Phocide Dauliensis habitu, accedit ad regiam, narratque sibi a Strophio Phocensi mandatum esse, ut Orestis mortem parentibus nuntiaret. Jam a Clytæmnestra benigne acceptus in aedesque intromissus, primum Ægisthum (quem Clytæmnestra arcessi jusserat) in ædibus, deinde ipsam quoque Clytæmnestram, frustra ejus pietatem ac misericordiam implorantem, necat. Ac primum quidem hoc facinore lætus ac ferox, paullo post maternis furiis agitatus, ac de statu mentis dejectus, Delphos profugit, in Apollinis tutelam se traditurus, ab eoque parri-

^a Scribendum potius Choephoræ, quia sic Latini efferebant Græcarum fabularum titulos in oī desinentes. Exemplo sit *Adelphæ Terenti* apud Donat. Præf. in Terent. *Adelphos* p. 2. ed. Zeune. *Canephoros* dixit Cicero Verr. 6, 8. unde manifesto scribendum in c. 3. *Canephoros* pro *Canephoræ*: vid. Facciolati Lex. in voce. BLOMF. *Clerumenes* apud Plautum *Casina* Prolog. 31.

cidii crimine ac poena se liberatum iri sperans. SCH. De tempore hujus fabulæ dictum in Prolegomenis ad Agamemnonem.

1. Quinque primos versus, quibus carebant libri, tam scripti quam impressi, supplevit Canterus ex Aristoph. Ran. 1157, 8, 9. 1203, 4. Primum versum ita interpretatur Aristophanes, sub Æschyli persona; τὸν Ἑριούνιον, Ἑρμῆν χθόνιον προσέειπε, κἀδήλου λέγων, Ὅτι ἡ πατρῶν τοῦτο κέκτηται γέρας. ubi schol. ἦτοι τοῦ ἐμοῦ πατρὸς Ὁρέστης φησὶν, ἡ τὰ καθ' ἑδου λέγει πατρῶα κράτη τοῦ Ἑρμοῦ· καθ' ὃ καὶ χθόνιος ὁ Ἑρμῆς, ὁ ἐκ πατρὸς ἔχων τὰς ἐν τῷ κόσμῳ βασιλείας ἐπιτηρεῖν. BLOMF.

Ἑρμῆ] Ἑρμῆς χθόνιος invocatur, et postea ab Electra, utpote cui mortui curæ erant. Idem et πομπαῖος. Sophocl. Aj. 831. καλῶ θ' ἅμα Πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον, εὖ με κοιμῶσαι. STANL.

3. Aristophanes ibid. Euripidis personam sustinens, Δις ταῦτόν ἡμῖν εἶπεν ὁ σοφὸς Αἰσχύλος—Ἦκω δὲ ταῦτόν ἐστι τῷ κατέρχομαι. cui respondet Æschylus, Ἐλθεῖν μὲν ἐς γῆν ἔσθ', ὅτῳ μετ' ἡ πάτρας· Χωρὶς γὰρ ἄλλης ξυμφορᾶς ἐλήλυθε. Φεύγων δ' ἀνὴρ ἦκει τε καὶ κατέρχεται. BLOMF.

εἰς] Scrib. ἐς.

4. τῷδε] τάδε vel τάδε γε Aristophanis libri deteriores.

5. κλύειν, ἀκοῦσαι] Aristophanes ibid. ΕΥ. τοῦθ' ἕτερον αὐτὸς λέγει, Κλύειν ἀκοῦσαι, ταῦτόν δν σαφέστατα. ΔΙΟ. Τεθνηκόσιν γὰρ ἔλεγεν, ὧ μοχθηρὲ σύ, Οἷς οὐδὲ τρεῖς λέγοντες ἐξικνούμεθα.

6. 7. Hos versus supplevit Stanleius ex scholiasta Pindari ad Pyth. 4, 145. καὶ παρ' Αἰσχύλῳ, πλόκαμον Ἰνάχῳ θρεπτήριον, Τὸν δεύτερον δὲ τόνδε πενθητήριον, Ὁρέστης φησὶ τῷ Ἀγαμέμνονι. “Quo fit ut plura intercideris suspicemur quam Cantero visum est, qui principium tragædiæ fere totum ab Aristophane conservatum censet. Tribus enim partibus constabat hic prologus: Orestes tumultum accedens Mercurium primo invocatur: dein, cæsariem detondens, ac tumulto imponens, Agamemnonem: ingredientibus demum choro et Electra, retrocedit, et Pyladem alloquitur.” STANL. Erfurdt. ad Sophocl. El. 50. supplet, ex conjectura, (φέρω δὲ) πλόκαμον. BLOMF.

6. πλόκαμος Ἰνάχῳ θρεπτήριος] Crinis Inacho nutritus. Eurip. Bacch. 494. Ἱερὸς ὁ πλόκαμος· τῷ θεῷ δ' αὐτὸν τρέφω. Eustathius ad Il. B. a Stanleio laudatus, tradit Græcos comam

nutrivisse, in luctus vero tempore totondisse. Idem etiam puberes facti crinem detonsum consecrare solebant Apollini *κουροτρόφῳ* et fluvii: quem morem inchoavit Theseus, qui comam ex anteriore capitis parte sectam Apollini Delio consecravit. Stanleius confert Homerum Il. Ψ. 140. et recte distinguit inter capillum *θρεπτήριον*, quem fluminibus aut Diis tondebant, et *πενθητήριον*, quo amicos vita functos honorabant. Idem observavit, “Quod *πλόκαμος πενθητήριος* Æschylo, Euripidi est *κόμα πενθήρης* Phœniss. 332.” Idem valent *πένθυμοι κουραί*, Eurip. Suppl. 972. BLOMF. Duos qui mox sequebantur versus,

οὐ γὰρ παρὼν ὤμωξά σόν, πάτερ, μόνον,
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ' ἐπ' ἐκφορῇ νεκροῦ.

cx MS. edidi in annotatione ad Eurip. Alcest. 768.

10. Ab hoc versu incipiunt codices adhuc collati et Ald. Rob. Turn. Steph. De quo diximus ad Agam. 1160.

τί χρήμα] Ante hæc verba excidit *ἐα*.

13. *δόμοισι*] *δόμοις* Rob.

πτῶμα Turn. Steph. *πόμα* Ald. Scribendum *πῆμα* cum M. Guelf. Rob.

προσκυρεῖ] Per *προσεγγίζει* explicat Hesychius, fortasse ex hoc ipso loco. *προσκυνεῖ* Ald. Turn.

14. *ἐπεικάσας τύχῳ*] I. e. *num forte conjiciam*, ut ap. Eurip. Hippol. 826. *τίνα λόγον τάλας, τίνα τύχαν σέθεν βαρύποτμον, τλήμων, προσανδῶν τύχῳ*; WELLAUER.

ἐπεικάσας] Sophocl. Electr. 663. *ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ κείνου*; BLOMF.

15. *μειλίγματα*] *μειλίγμασιν* libri. Emendatum a Casaubono. “Pers. 610. *πατρὶ παιδὸς εὐμενεῖς χοᾶς φέρουσ'*, ἅπερ νεκροῖσι *μειλικτήρια*. Eumen. 97. *χοᾶς τ' αἰώνους, νηφάλια μειλίγματα*. Bacidis oraculum ap. Pausan. 9, 17. *Ἄλλ' ὅποταν Τιθορεὺς Ἀμφιλόι τε Ζήθῳ τε Χύτλα καὶ εὐχωλὰς, μειλίγματά τ' ἐν χθονὶ χεύῃ*.” BLOMF.

17. *στείχειν* M. Rob. Steph. Verbum om. Guelf. Ald. *ὁρᾶν* ex sua conjectura addidit Turn.

λυγρῷ om. Rob.

19. *σύμμαχος*] Recte *ξύμμαχος* Porsonus.

20. *ἐκποδῶν* Stanleius. *ἐκποδῶν* vel *ἐκ ποδῶν* libri.

22—31=32—41.

42—53=54—65.

22. ἔβην] ἔβη M. Guelf. Ald. Scribendum ἔβαν.

23. χοὰς] χοὰς Steph. Scribendum χοᾶν cum Casaubono.

ὀξύχειρὶ σὺν κτύπῳ] *Ita ut caput pectusque vehementibus manuum plagis feriamus; (sacro concutere pectora planctu dixit Claudian. de Get. bello v. 273.)* Sic Eurip. Phœniss. 1371. ἀνάγεις κωκυτὸν, ἐπὶ κρᾶτά τε λευκοπήχεις κτύπους χερῶν. Soph. Aj. 631. χερόπληκτοι ἐν στέρνοισι δοῦποι. SCH.

σὺν κτύπῳ Arnaldus. συνκύπτω M. σὺν κύπτῳ Guelf. Ald. Steph. συγκύπτω Turn. συγκόπτω Rob. Fortasse præferenda Pauwii conjectura σὺν κόπῳ, quod legisse videtur scholiasta, qui hæc sic explicet, σὺν κοπετῶ· ὅπως ἐναγίζουσα συγκόφομαι καὶ θρηνήσω. Idem v. 28. ὑπ' ἄλγεσι exponit ὑπὸ τῶν κοπετῶν.

24. φοίνις ἀμυγμοῖς Stanleius. φοίνισσα γωγμοῖς Ald. φοίνισσα γ' ὦγμοῖς Turn. φοίνισσ' Rob. φοινισσαμυγμοῖς M. φοίνισσ' ἀμυγμοῖς Sophianus. Quod ad rem adinet, Stanleius notat, a Solone interdictas fuisse ἀμυχὰς κοπτομένων; unde in 12. Tabulis *Mulieres genas ne radunt*. Conf. Virg. Æn. 4, 673. *Unguibus ora soror fidans, et pectora pugnis*. Cicer. Tusc. 3, 26. *muliebres lacerationes genarum*. Eurip. Hel. 1098. Παρῆδ' ἃ τ' ὄνυχ' ἀφόνιον ἐμβαλῶ χροός. Or. 950. Τιθεῖσα λευκὸν ὄνυχ' ἀφ' ἀμυγμῶν, | αἱματηρὸν ἄταν, | κτύπον τε κρατός. BLOMF. Sic Hermione Eurip. Andromach. v. 828. σπάραγμα κόμας, ὀνύχων τε δάκ' ἀμύγματα θήσομαι. SCH.

25. ὄνυχος ἄλοκι νεοτόμῳ] Similiter Ceres apud Claudian. de raptu Proserp. v. 425.

*Accipe, quas merui pœnas; en ora futescunt
Vulneribus, grandesque rubent in pectore sulci.
Immemor en uterus crebro contunditur ictu.*

Simplicius extulit Eurip. Electr. 147. κατὰ φίλαν ὄνυχ' ἀμυγμῶν δέραν. SCH.

26. Metrum υ' —, — υ' —, — υ' — υ' — υ' —

δ' ὠγμοῖσι Canterus. διοιγμοῖσι libri: ex quo Turn. δ' ὠγμοῖσι fecit.

27. λινοφθόροι δ' ὑφασμάτων λακίδες] *Scissiones vestium, linum perdentes*. Pers. 125. βυσσίνοις δ' ἐν πέπλοις πέση λακίς. Suppl. 900. Λακίς χιτῶνος ἔργον οὐ κατοικτιεῖ. ibid. 120. πολλάκι δ' ἐμπέτνω ξὺν λακίδι | λίνοισιν, ἧ | Σιδονίᾳ καλύπτρα. BLOMF.

28. ἐφλαδον] *Dissiluerunt*. Etymol. M. p. 403. 48. Ἐφλαδον σημαίνει τὸ ἐσχίσθην, ἢ ἐθλάσθην, ἢ διερράγην, ὡς φησιν Αἰσχύλος, λινοφθόροι ὑφασμάτων λακίδες ἐφλαδον ὑπ' ἄλγεσι. παρὰ τὸ θλῶ, κατὰ τροπήν, φλῶ, παράγωγον φλάζω· ὁ δεύτερος ἀόριστος, ἐφλαδον· ὡς χάζω, ἐχαδον. Ex Aristophanis Pluti v. 693. collato cum v. 718. patet verbi φλᾶν significatio, *cum crepitu quodam frangere*. Confer Theocr. 5, 48. BLOMF. Scholiasta, τὸ ἐξῆς, οἱ δὲ στολισμοὶ τῶν ὑφασμάτων πρὸς τοῖς στέρνοις λινοφθόροι λακίδες ἐρράγησαν.

29. πρόστερνοι στολμοί] *Ornatus pectoralis*. Appositio est ad λακίδες. Nempe istam partem amictus in dolore scindebant. Pers. 1061. Πέπλον δ' ἔρεικε κολπίαν. BLOMF. πρόσ-
τελνοι M. πρόστελνοι Ald. Rob.

32. ὀρθόθριξ φόβος Heathius. Legebatur φόβος ὀρθόθριξ.

ὀρθόθριξ] *Capillos erigens*. Sophocl. Œd. C. 1623. Stanleio citatus, φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς Θώϋξεν αὐτὸν, ὥστε πάντας ὀρθίας Στήσαι φόβῳ δέσαντας ἐξαίφνης τρίχας. BLOMF.

φόβος M. Turn. Steph. φοῖβος Guelf. Ald. Rob.

33. ἐξ ὕπνου] Schol. δι' ὕπνον. Abreschius confert 916. Ἡ κάρτα μάντις οὐξ ὄνειράτων φόβος. Locutio κότον πνεῖν iterum occurrit 952. BLOMF.

34. ἀωρόνυκτον] *quod intempesta nocte fit*. Theocr. 24, 38. Ἡ οὐ νοέεις ὅτι νυκτὸς ἀωρὶ που οἶδε τε τοῖχοι πάντες ἀριφραδέες, καθαρᾶς ἄτερ ἡμιγενείας — ; BLOMF.

35. ἔλακε] ἔλαχε Guelf. (super) Ald. et codex Robortelli.

περὶ φόβῳ] *περιφόβως* Portus. Abreschius confert Pers. 700. Σέβομαι δ' ἀντὶ λέξαι Σέθεν ἀρχαίῳ περὶ τάρβει. BLOMF. *περιφόβως* una cum alia conjectura *περίφοβον* Stanleius quoque proposuit.

36. γυναικείοισιν Steph. γυναικίοισιν libri reliqui. γυναικεῖα autem δώματα dicit, quia viro sunt orbata Agamemnone occiso.

βαρὺς πίτνων] βαρὺς πιτνῶν M. Rob. βαρυπιτνῶν Ald. βαρὺ πιτνῶν Turn. Steph.

37. τε addidit Porsonus.

38. ἔλακον] ἔλαχον Guelf. Ald. Rob.

ὑπέγγνοι] *Sponsione addicti*. Eurip. Hec. 1020. τὸ γὰρ ὑπέγγνον | δίκῃ καὶ θεοῖσιν οὐ ξυμπίτνει, | ὀλέθριον, ὀλέθριον κακόν. Herodot. 5, 75. τούτους ἀνιστέασι μὲν οἱ πρυτάνεις τῶν Ναυκρά.

ρων, ὑπεγγύους πλὴν θανάτου, *quum spondissent se quidvis subituros, morte tantum excepta*. Hæc exempla dedit Schneider. Hi vates ὑπέγγυοι erant nihil non veri dicere. BLOMF.

44. ἀχαριῶ] Scribendum ἀχάριτον cum Elmsleio ad Soph. Cœd. Col. 836. Hoc enim postulat versus antistrophici mensura.

45. γαῖα μαῖα M. Guelf. Ald. Turn. quocum Schutz. confert Eurip. Hipp. 601. ὦ γαῖα μήτηρ. Ceteri γαῖα, γαῖα. Sed μαῖα legebat scholiasta, qui interpretatur ὦ γῆ μήτηρ. Μαῖα, προσφώνησις πρὸς πρεσβύτιν τιμητικὴ, ἀντὶ τοῦ, ὦ τροφέ. Hesych. ubi plura dabunt interpretes. Vox Dorica est. Vid. Monk. ad Eurip. Alc. 403. BLOMF.

μωμένα μ' ἰάλλει Stanleius. μωμέν ἀμυλλεῖ M. μωμένα μυλλεῖ Guelf. Ald. Rob. Steph. μωμένα μυλλεῖ Turn.

46. 47. et 58. 59. in unum versum conjungendi.

46. δῶσθεος γυνά] Scholiasta, δεῖ νοεῖν ὅτι τὸ δ. γ. ἡρέμα πως ἐφθέγγετο. διὸ φησι, φοβοῦμαι γὰρ ἔπος τόδε ἐκβάλλειν.

47. ἐκβαλεῖν Stanleius. ἐκβάλλειν libri.

48. λῦτρον Canterus. λυγρὸν libri.

49. πανοιζὺς] Scribendum mutato accentu πάνοιζυς cum Lobeckio Paralip. p. 251.

52. καλύπτουσι] καλύπτουσιν Blomfieldus. Vid. ad v. 64.

54. ἀδάματον Hermannus. ἀδάμαντον libri.

σέβας non est, ut scholiastes opinabatur, reverentia erga Agamemnonem, sed ipsa Agamemnonis majestas. Sic enim sæpe σέβας, ut βία Ἀλκινόου apud Homerum. *Majestas illa regis nuper inexpugnabilis, indomita, invicta, in omnium civium auribus animisque versata, nunc recessit.* δι' ὧτων pertinet ad celebritatem, vivus volitabat per ora virum, ut Ennii dicto utamur, adeoque ejus fama civium aures implebat. διὰ φρενῶν accipio de amore populi. SCH.

57. φρενός τε Steph. φρένες τε M. Guelf. φρένε τε Ald. φρένεστε codex Robortelli; unde φρένας τε Rob. φρενῶν τε Turn.

58. ἀφίσταται] ἀμφίσταται M.

59. τις] Clytæmnestram dicit. Post εὐτυχεῖν comma ponatur.

60. ἐν βροτοῖς] ἐμβροτοῖς M. ἐν βροτοῖσι Rob.

τε καὶ θεοῦ] τε σθεοῦ Ald. τε θεοῦ Turn.

θεοῦ πλέον] Sept. 529. ὅμνυσι δ' αἰχμὴν ἣν ἔχει μᾶλλον θεοῦ σέβειν πεποιθώς—.

61. ῥοπή] *Inclinatio*. Proprie de stateræ examine dicitur. ῥοπή δίκας est *conversio rerum ab Justitia facta*. Sensus hujus loci hic est; Ultio divina serius citius omnes scelestos corripit; alios celeriter, dum dies adhuc lucet; alios autem paullo serius, circa crepusculum; alios vero vel media nocte. Ita Schutzius. BLOMF.

ἐπισκοπεῖ] Hoc verbum et similia de numine divino puniendis hominum delictis intento usurpari, bene multis exemplis docuit cl. Matthiæ Misc. philol. 2, 1. p. 9. SCH.

δίκας] δίκαν libri præter Turn. Genitivum legit scholiasta, ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται.

62. ταχεία] In Ald. Rob. non post ταχεία, sed post δίκαν interpunctio posita est.

τοῖς] Scribendum τοὺς cum schol. et Turn.

63. ἐν μεταίχμῳ σκότου] Id est σκότου καὶ φάους, quod ex præcedente φάει intelligitur. Aristoph. Av. 187. ἐν μέσῳ δῆ-
πουθεν ἀῖρ ἐστι γῆς pro γῆς καὶ οὐρανοῦ dictum comparavit Schwenkiius.

64. μένει] " In MS. non extat hæc vox. Auratus legit μέ-
vos." Margo Is. Vossii.

χρονίζοντα Hermannus. χρονίζοντ' εὐχη M. Guelf. et codex Robert. χρονίζον τεύχη Ald. χρονίζον τ' εὐχῇ Rob. χρονίζοντ' ἄχη Rob. ex conjectura Sophiani et Steph. Vera Sophiani emendatio est: qua recepta scribendum βρῦει χρονίζοντ' ἄχη, ejecto glossemate μένει. Ex quo sequitur versui strophico 52. καλύπτουσι ab interprete illatum vel grammatico dimetrum iambicum restituente, Æschylum vero trisyllabo usum verbo esse υ — —. Ceterum ἄχη scholiastam quoque legisse ex annotatione ejus apparet, quamvis locum male interpretati, ἡ δὲ τῆς δίκης ῥοπή τοὺς μὲν ἐπισκοπεῖ ταχέως καὶ ἀμύνεται ἄλλως (scrib. ἄλλων) δὲ ἐν ἀμφιβόλῳ ἐῖ τὴν τιμωρίαν, οὐκ ἀθρόως αὐτοὺς ἀμν-
νομένη, ὥστε τοὺς ἡδικομένους ὑπ' αὐτῶν λυπεῖσθαι ἄλλους δὲ σκότος καλύπτει, ὡς μηδ' ὀρᾶσθαι ὑπ' αὐτῆς.

65. τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ] Ineptum est ἄκραντος, quod utcumque explicuerunt interpretes. Scholiasta (homo, ut But-
lero videbatur, Christianus) ἀντὶ τοῦ αἰώνιος θάνατος. Scriben-
dum ἄκρατος cum Schuetzio. σκότος ἄκρατον, oppositum φωτὶ
βεβαίῳ, dixit Plut. V. Niciæ c. 21.

66. αἵματ'] Notandus est numerus pluralis. Eumen. 253.
Οσμή βροτείων αἱμάτων με προσγελᾷ. Porsonus confert 278.

Ἐκ τῶν πατρῶων αἱμάτων. Agam. 1264. αἱμάτων εὐθυησίμων Ἀπορρύντων. Musgr. ad Eurip. Phœn. 1540. BLOMF. αἱμά τ' Turn.

ἐκποθένθ' Schuetzius. ἐκποθέν libri.

δι' αἱμάτων—φόνος πέπηγεν] Hæc e populari quadam superstitione intelligenda sunt, ad nostram etiam ætatem propagata, qua maculam ex sanguine hominis injuste cæsi in terram effuso, semper manere, nec elui posse fingeant. Itaque φόνος h. l. non est *cædes*, sed *cruor*. *Ex sanguine Agamemnonis ab alma tellure hausto congelatus remansit cruor ultionem provocans, haud amplius diffluens, i. e. haud evanescens, quemadmodum aqua congelata solidi corporis formam induit.* SCH. Noster Theb. 731. Ἐπεὶ δ' ἂν αὐτοκτόνως | αὐτοδάϊκτοι θάνωσι, | καὶ χθονία κόνης πῆρ | μελαμπαγὲς αἶμα φοίνιον, | τίς ἂν καθαρμὸς πόροι; | τίς ἂν σφε λούσειεν; Conf. Sophocl. Œd. T. 1236. Eurip. El. 320. αἶμα δ' ἔτι πατρὸς κατὰ στέγας Μέλαν σέσηπεν. BLOMF.

67. τίτας] *Vindex*. τιμωρός. Schol. φόνος πέπηγεν ὥστε τίτης εἶναι, οὐ διαβρύδῃν. Heath. Hesych. Τίται: εὐποροι. ἡ κατήγοροι τῶν ἀρχόντων. glossa corrupta. BLOMF.

διαρρῦδαν] Scribendum correcto accentu διαρρῦδαν (non διαρρῦδάν quod Blomfieldus posuit) notandusque Dorismus pro διαρρῦδην, nisi aut hoc ipsum aut διαρρῦδόν restituendum. Pro adverbio recte accepit scholiasta, ἀντὶ τοῦ οὐ διαρρῶν. Nam sic grammatici hujusmodi adverbia explicare solent: v. Lobeck. Paralip. p. 156.

68. διαλγῆς ἀτη] Scribendum διαλγῆς δ' ἀτα cum Hermanno.

διαφέρει] διασπαράσσει διαφέρει M. glossemate in textum illato. διασπαράσσει Ald. Turn. omissis verbis διαφέρει τὸν αἴτιον. Recta scriptura est in Rob. Steph.

69. παναρκέτας] Lectio vitiosa nec versus integer. παναλκετὰς Ald. Turn. Scholiasta, τῆς εἰς πάντα τὸν χρόνον ἀρκούσης αὐτῷ. Post νόσου in libris leguntur verba βρύειν. | τοὺς δ' ἄκραντος ἔχει νύξ ex v. 64. 65. repetita. βρύειν ejecit Hermannus, reliqua deleuit Heathius. Pro ephymnio habuit grammaticus, cuius annotatio in margine M. est, τοῦτο ὥσπερ ἐπαδόμενόν ἐστιν.

71. οἶγοντι] θιγόντι Scaliger et Stephanus. Notæ locutiones εὐνῆς θιγεῖν vel ἀψασθαι: vide Gataker. ad M. Ant. 1, 17. Monk. ad Hippol. 14. Fortius tamen nonnullis videatur οἶγοντι; quod si retineas, constructio erit, οὐκ ἔστιν ἄκος νυμφικῶν

ἐδωλίων οἶγοντι αὐτά. BLOMF. Scholiasta, τὸ γυναικεῖον αἰδοῖον λέγει. ὥσπερ τῷ ἐπιβάντι νυμφικῆς κλήνης οὐκ ἔστιν ἴσας πρὸς ἀναπαρθένευσιν τῆς κόρης, οὕτως οὐδὲ τῷ φονεῖ πάρεστι πόρος πρὸς ἄκεσιν τοῦ φόνου.

οὔτι] Scribendum οὔτε cum Bothio.

72. ἄκος] Eum. 648. Πέδας μὲν ἂν λύσειεν, ἔστι τοῦδ' ἄκος, καὶ κάρτα πολλὴ μηχανὴ λυτήριος. Ἀνδρὸς δ' ἐπειδὴν αἱμ' ἀνασπάσῃ κόνις Ἀπαξ θανόντος, οὔτις ἔστ' ἀνάστασις. BLOMF.

πόροι] Scholiasta, πάντες οἱ ποταμοὶ εἰς ἓν συνερχόμενοι. "Conferatur Sophocl. Œd. T. 1227. Οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον, οὔτε Φᾶσιν ἂν Νίλῳ καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα Κεῦθει. Catull. 85, 4. *Ecquid scis, quantum suscipiat sceleris? Suscipit, o Gelli, quantum non ultima Tethys, Non genitor Nympharum abluvit Oceanus.* Shakspearii locum contulit Butlerus; *Will all great Neptune's ocean, etc.*" BLOMF.

73. χειρομυσὴ Porsonus. χαιρομυσὴ libri, ex quo Turn. χειρομυσὴ fecit. χειρομυσὴ Pauwius.

74. καθαίροντες ἰούσαν ἄτην] Schol. interpretatur ἀντὶ τῆς ἐπιούσης αὐτῷ ἄτης. Scaliger ἔλουσαν μάτην. Heathius ῥέουσι μάτην, quam conjecturam præ ceteris verisimilem iudicat Seidlerus de Vers. Doehm. p. 158. ubi hunc versum ex antispasto cum dochmio constare monet: καθαίροντες—ῥέουσιν μάτην. Musgravius ἴθυσαν μάτην. BLOMF. Nihil horum verum.

75. ἀμφίπολιν Guelf. Steph. et, ut videtur, M. ἀμφὶ πόλιν Ald. Rob. Turn.

ἀνάγκα ἀμφίπολις] *Necessitas urbi circumdata*; sc. quum ab hostibus obsidione capta esset. Theb. 277. τὸν ἀμφιτειχῇ λεών, *populum mœnia obsidentem.* BLOMF.

76. Post προσήνεγκαν comma ponatur. Parenthesis.

77. δούλιον] δουλίαν Blomfieldus. Probabilius δούλειον est, quod Portus scripsit.

ἑσᾶγον] ἐς ἄγον Ald. et codex Robortelli. ἐσᾶγον αἶσαν dictum pro εἰς αἶσαν ἄγον. Similia sunt εἰσέθεντο σέλματα, i. e. ἔθεντο εἰς σέλματα, apud Eurip. Hel. 1566. σκόπελον εἰσηνέγκατο Ion. 1434. οὐ γέ μ' ἐσπέμπεις δόμους Herc. f. 850.

78. δίκαια καὶ μὴ δίκαια] Scholiasta, εἴτε δικαίως εἴτε μή. ἔστι δὲ παροιμία, Δούλε δεσποτῶν ἄκουε καὶ δίκαια κᾷδικα. Menand. ap. Stob. 62. p. 384. Ἐμοὶ πόλις ἐστὶ, καὶ καταφυγὴ, καὶ νόμος, καὶ τοῦ δικαίου τοῦ τ' ἀδίκου παντὸς κριτής, Ὁ δεσπότης πρὸς τοῦτον ἔνα δεῖ ζῆν ἐμέ. Sophocl. Ant. 666. Ἀλλ' ὃν πόλις στή-

σειε, τοῦδε χρὴ κλύειν, καὶ σμικρά, καὶ δίκαια, καὶ τὰναντία. ubi Brunckius advocat Senecam, *Æquum atque iniquum regis imperium feras*. BLOMF.

79. πρέποντ' ἀρχαῖς βίου βίᾳ φερομένων] Verba corrupta.

πρέποντ'] Hermannus "I. e. πρέπον μοι ἐστίν. Ἀρχαὶ βίου autem sunt domini, in quorum potestate est vita puellarum, e quibus chorus constat. Sensus hic est: me quidem decet justa pariter atque injuste facta dominis vitæ meæ, quum violentiæ impetu rapiuntur, assensu meo approbare." Atque ita fere scholiasta. Feliciore successu, mea quidem sententia, locum tractavit Butlerus, qui inserto οὐ ante πρέποντα, hunc in modum interpretatur, *Mihi vero (necessitatem enim ancillarem Dii intulerunt, ex ædibus enim paternis in servilem me conditionem abduxere) æqua pariter et iniqua eorum qui vi agunt, haud convenienter origini vitæ meæ, liberæ scilicet, laudare acerbum est, odium animi prementis*. Quod si πρέποντα sine οὐ recte se habet, idem valet ac δοκούντα, *quæ placita sunt*; sicut apud Eurip. in Stob. 62. p. 384. Δούλω γὰρ οὐχ οἶόν τε τάληθ' ἰλέγειν, Εἰ δεσπόταισι μὴ πρέποντα τυγχάνει. Sic enim legendum pro τυγχάνοι. BLOMF. Scholiasta, τὸ ἐξῆς, ἐμοὶ δὲ πρέποντα καὶ ὀφειλόμενά ἐστιν ἀπαρχὰς (sic) βίου τὰ τῶν βίᾳ με φερομένων αἰνέσαι πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. ἀνάγκη γάρ μοι οἱ θεοὶ προσήνεγκαν. Alius (cum lemmate πρέποντ' ἀρχαίον βίου in ed. Robortelli), πρέποντά μοι ἐστὶ καὶ ὀφειλόμενα, ἐξότε τοῦτον ἐπανήρημαι τὸν βίον, τὰ τῶν πρὸς βίαν κεκτημένων ἐπαινέσαι, καλυπτούσῃ τὴν κατ' αὐτῶν ἀποστύγῃσιν καὶ μὴδὲ παρρησίᾳ τὸν δεσπότην κλαιούσῃ.

ἀρχαῖς ex Sophiani conjectura Rob. Steph. ἀρχὰς M. Guelf. Ald. ἀρχαὶ Turn.

79—81. Versus sic describendi — αἰνέσαι | πικρὸν φρενῶν στύγος κρατούσῃ. | δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων | ματαίοισι δεσποτᾶν. Duorum postremorum metrum hoc est, ὁ ὁ —, ὁ ὁ —.

80. βίᾳ] βίαι Guelf. Ald. βίῳ codex Robortelli.

πικρὸν Steph. πικρῶν M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

81. δακρύω δ' ὑφ' εἰμάτων] "Ex more scilicet, quo plorantes velabant capita: vid. multis philologos ad Marci C. 14. 72. Isocrat. Trapez. p. 714. ed. P. Steph. ἐγκαλυψάμενος ἔκλαιε." ABRESCH. Stanleius confert Homer. Od. Δ. 114. Δάκρυ δ' ἀπὸ βλεφάρων χαμάδις βάλε, πατρὸς ἀκούσας, χλαῖναν πορφυρέην ἀντ' ὀφθαλμοῖν ἀνασχών. et Eurip. Suppl. 110. Σὲ τὸν κατήρη

χλαυδίλοις ἀνιστορῶ, Λέγ', ἐκκαλύψας κρᾶτα, καὶ παρεῖς γόνον. Adjice ibid. 295. Orest. 274. Ξύγγωνε, τί κλάεις, ὄμμα θεῖσ' εἰσὼ πέπλων; Platon. Phæd. p. 97. Wyttenb. ὥστε ἐγκαλυψάμενος ἀπέκλειον ἐμυτὸν. Epigr. in Hecubam Anthol. 5, 33. p. 389. φᾶρος γὰρ ἐπικρεμές ἀμφὶ προσώπῳ Πήματα μὲν δείκνυσιν' ἀπαγγέλλουσι δὲ πέπλοι Πένθος ὑποβρύχιον, κεκλασμένοι ἄχρι πεδίων. 2 Regg. 15, 30. ex vers. LXX. καὶ Δαβὶδ ἀνέβαινεν ἐν τῇ ἀναβάσει τῶν ἐλαιῶν, ἀναβαίνων καὶ κλαίων, καὶ τὴν κεφαλὴν ἐπικεκαλυμμένος. Euripides apud Aristoph. Ran. 942. Æschylum sic ridet, Πρώτιστά μὲν γὰρ ἔνα γε τινὰ καθεῖσεν ἐγκαλύψας 'Αχιλλέα τιν', ἣ Νιόβην, τὸ πρόσωπον οὐχὶ δεικνύς, Πρόσχημα τῆς τραγῳδίας, γρύζοντας οὐδὲ τουτί. Apud Herodotum 6, 67. Demaratus dolens et iratus, κατακαλυψάμενος ἦτε ἐκ τοῦ θεήτρου ἐς τὰ ἐωῦτοῦ οἰκία. BLOMF.

82. δεσποτᾶν Stanleius. δεσπόταν libri.

83. πένθεσιν M. Rob. πένθεσι vulgo.

παχνουμένη] παχνόω, *frigore adstringo*, et metaphoricè *dolore congeleo*. Hesych. Παχνουμένης. ἀνωμένης. Homer. Il. P. 111. τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ Παχνοῦται. Hesiod. Op. 358. τό γ' ἐπάχνωσεν φίλον ἦτορ. Eustath. p. 1097, 56. εἰώθασι δὲ οἱ παλαιοὶ ψυχρὰ λέγειν τὰ ἀηδῆ' ὥσπερ αὐτὸ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου, θερμὰ τὰ προσηγή. διὸ καὶ θαλπωρὴ ἢ ἐλπίς. Eurip. Hipp. 803. Λύπη παχνωθεῖσ', ἣ 'πὸ συμφορᾶς τινός; ubi vid. Monk. BLOMF. παχνουμένη Turn. Steph. παχνουμένην libri reliqui.

84. εὐθήμενες] Schol. ὑπηρετῶδες εὐ τιθεῖσαι τὰ κατὰ τὸν οἶκον.

85. προστροπῆς] προτροπῆς Guelf. Ald.

86. γένεσθε] γενέσθαι M.

87. τύμβῳ] τύφῳ M., adscripto in marg. τύμβῳ, et codex Robertsonelli, quod ex τάφῳ corruptum esse conjecit Stanleius. ^{μβω} τύφῳ Guelf.

χέουσα] δὲ χέουσα libri, præter Turn. et Steph.

κηδέους] *Ad affinitatem pertinentes*; sive *ad luctum*. Dubito ultra sit potior interpretatio. Schol. συγγενικός. Hesych. Κήδειος: προσήκων, φροντιστέος. Homer. Il. T. 294. Τρεῖς τε κασιγνήτους, τοὺς μοι μὲν γείνατο μήτηρ, Κηδέους. Infra 220. Κουρᾶν δ' ἰδοῦσα τήνδε κηδέου τριχός. Eurip. Iph. T. 147. ἐν κηδέοις οἴκτοισιν, *consanguineis*. BLOMF.

κατεύξομαι Turn. Steph. κατεύξομαι (καθεύξομαι M.) codices et Ald. Rob.

94. 95. ὥς νόμος βροτοῖς ἔστ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη δόσιν τε τῶν κακῶν ἐπαξίαν] Frustra hæc expedire conati sunt interpretes. Elmslei. ad Eurip. Heracl. 387. corrigendum videbatur, ὥς νόμος βροτοῖς, ἔσθλ' ἀντιδοῦναι τοῖσι πέμπουσιν τάδε στέφη, δόσιν τε τῶν καλῶν ἐπαξίαν. recte, nisi quod δόσιν γε cum Stanleio scribere, servare autem κακῶν debebat, de quo recte scholiasta, τῶν κακῶν: παρ' ὑπόνοιαν. ἔδει γὰρ τῶν καλῶν εἰπεῖν.

95. στέφη] *Coronæ*, quibus sepulcrum ornabatur; quarum diserte mentionem facit Chrysothemis apud Sophoclem Electr. v. 899.

ἐπεὶ γὰρ ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον,
 ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους
 πηγὰς γάλακτος, καὶ περιστεφῇ κύκλῳ
 πάντων δσ' ἔστιν ἀνθέων θήκην πατρός.

Potest tamen etiam, quod Abreschio placebat, στέφη omnino de *inferiis* intelligi. Sic Sophool. Electr. v. 52. πατρὸς τύμβον λοιβαῖσι καὶ κατατόμοις χλιδαῖς στέφειν, et Antig. v. 437. χοαῖς τὸν νέκυν στέφει. SCH.

97. γάπτοτον χύσιν] γαπότους χοάς 164. Terra humorem bibere dicitur v. 66. Herodot. 4, 198. ἡ Λιβύη—οὔτε αἵχμου φροντίζουσα οὐδέν, οὔτε δμβρον πλέω πιούσα, δεδήληται. ubi vid. Wesseling. Theb. 820. βασιλείῳ δ' ὁμοσπόρου Πέπωκεν αἷμα γαῖ', ὑπ' ἀλλήλων φόνῳ. Eum. 650. Ἀνδρὸς δ' ἐπειδὰν αἷμ' ἀνασπᾷση κόνις. BLOMF.

καθάρματ'] *Lustra*. Sacrificia lustralia. κάθαρμα vel καθάρσιον Attici dicebant porcellum quem in lustrationibus cædere solebant: vid. Hesych. in voce. Cineres autem victimæ lustralis in vase fictili ex ædibus portabat minister (nonnunquam trans fluvium. Conf. Theocrit. 24, 91. cum Levitic. 6, 11.) Hoc est καθάρματ' ἐκπέμπειν. Schol. τοῦτο πρὸς τὸ παρ' Ἀθηναίοις ἔθος· ὅτι καθαίρουτες οἰκίαν δστρακίνῳ θυματηρίῳ, ῥίψαντες ἐν ταῖς τριῦδοις τὸ δστρακον, ἀμεταστρεπτὶ ἀνεχώρουν. Idem, πάλιν: εἰς τοῦπίσω ἀναχωρήσω. πρὸς τὸν Ἀθήνησι νόμον. BLOMF. πάλιν- | δικούσα conjunctim Turn. Recte scholiasta στεῖχω πάλιν conjunxit. Itaque comma post στεῖχω poetum deleatur.

99. ἀστροφόισιν ὀμμασιν] *Oculis irretortis*. Soph. Œd. C. 502. Ἐπει' ἀφέρειν ἀστροφος, ubi Musgravius confert hunc

locum, et Virgil. Ecl. 8, 102. Virgilius autem Theocriti locum, quem exprimere voluit, non satis, ut opinor, intellexit. Aliud est Theocriti ἀψ δὲ νέεσθαι ἀστρεπτος, aliud autem Virgili, *ne respexeris*. BLOMF.

100. ἐστὲ Stanleyus. ἔστε vulgo.

μεταίτιαι] μεταίτιοι Blomfieldus. τῇ μεταίτιᾳ Soph. Trach. 447. ubi in cod. Laur. A. superscriptum μεταίτιφ.

107. τὸν omittit Rob. Constructionem expedit interpres Græcus; λέξω σοι τὸν ἐκ φρενὸς λόγον, αἰδουμένη τὸν Ἀγαμέμνονος τύμβον, ὡς βωμόν. BLOMF.

111. αὐτὴν] αὐτὴν Ald.

112. τὰρ] τ' ἀρ' vel τ' ἀρ' codd. et Ald. Rob. γ' ἀρ' Turn. Steph.

113. φράσαι] Per σκόπησον explicat scholiasta.

114. στάσις, *Factio. Cætus*. "στάσις pro σύστασις iterum occurrit v. 451. Eumen. 311." ABRESCH. στάσις autem est vox choro propria. Hesych. Στάσις: θέσις. χορός. et Ὑποκόλπων: τοῦ χοροῦ τῆς στάσεως ᾧραι αἱ ἄτιμοι. Quin etiam de quavis societate dicitur. Photius; Στάσις: οὐχ ἡ φιλονεικία· ἀλλ' αὐτοὶ οἱ στασιάζοντες. BLOMF.

117. Deleatur punctum post μεμνημένη positum. Nam interruptur chori oratio.

120. δικάστην ἢ δικηφόρον] Schol. κριτὴν, ἢ τιμωρόν. ὃ ἐστίν, ἀκουσόμενον τοῦ πράγματος, ἢ πρὸ ἀκοῆς τὴν τιμωρίαν ἐπάγοντα, ὡς ἀναμφιβόλου ὄντος τοῦ κακοῦ. Hoc sensu occurrit δικηφόρος in Agam. 508. 1566. BLOMF.

124. Lacunæ notam non exhibent Ald. Turn. post ἐμοί ponit Robertellus; Canterus vero post χθόνιε. Probabiliter vero huc reduci jubet Hermannus versum qui nunc post v. 164. legitur; atque orationem integram ita processisse conjicit: Κήρυξ μέγιστε τῶν ἄνω τε καὶ κάτω, Ἄκουσον, Ἑρμῇ χθόνιε, κ. τ. λ. "Apparet verbum κηρύξας, quod aliter obscurum foret, nunc habere quo referatur, prægresso nomine κήρυξ." Diss. de Vers. ap. Æschyl. Spuriis pag. vi. (Opusc. vol. 2. p. 80.) BLOMF. ἀκουσον supplendum esse Schuetzius conjecerat.

126. δωμάτων Stanleyus. δ' ὀμμάτων libri: quo vitio deceptus Turnebus δ' deleuit.

129. χέρνιβας] Proprie est τὸ ἐπιχερόμενον χερσὶν ὕδωρ. Inde, in re funebri, aqua lustralis, cujus vas plenum pro foribus sta-

tuebant, ut ea qui ad exsequias venerat se adspiceret. Eurip. Alc. 98. πυλῶν πάροιθεν δ' οὐχ ὁρῶ | πηγαῖον, ὥς νομίζεται, | χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις. Hic vero aquam illam denotat, cujus in parentalibus sacrificiis usus erat, alias χθόνια λουτρά. Dioscorides Anthol. 3, 13. Ἀλλὰ περιστεῖλας με δίδου χθονί, μηδ' ἐπὶ νεκρῷ λουτρά χέης. Enimvero χέρνιβες quas hic effundit Electra, idem sunt ac λουτρά illa quæ apud Sophoclem, eadem occasione, sorori suæ Chrysothemidi ne effundat suadet v. 432. Ἀλλ', ὦ φίλη, τούτων μὲν, ὧν ἔχεις χεροῖν, Τύμβῳ προσάψης μηδέν, οὐ γάρ σοι θέμις, Οὐδ' ὄσιον, ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἰστάναι Κτερίσματ', οὐδὲ λουτρά προσφέρειν πατρί. STANL.

βροτοῖς M. Rob. Steph. βροτοῖς Guelf. Ald. Turn. γρ. νεκροῖς adscriptum in Guelf. et M. Quæ vel conjectura librarii est, recte animadvertentis ineptum esse βροτοῖς, vel glossema veræ lectionis, quam Hermannus restituit in Observ. crit. p. 63. φθιτοῖς. Sic in Pers. 220. δεύτερον δὲ χρῆ χοῶς γῇ τε καὶ φθιτοῖς χέασθαι. et 523. ἔπειτα γῇ τε καὶ φθιτοῖς δωρήματα ἤξω λαβούσα πέλανον ἐξ οἴκων ἐμῶν. Similiter interpolata Euripidis verba sunt Herc. fur. 491. εἴ τις φθόγγον εἰσακούσεται θνητῶν παρ' Ἀἰδῆ. ubi recte Elmsleius φθιτῶν restituit. Hesychius, φθιτοί: φθαρτοί, θνητοί, νεκροί: ἢ εἰδῶλα.

130. πατέρ'] πάτερ Rob.

131. Delendum comma post Ὁρέστην positum, post δόμοις autem signum interrogandi ponendum. Accusativi φῶλον τ' Ὁρέστην non cum ἐποίκτηρον, sed cum ἀνάξομεν construendi. ἀνάξομεν futurum est verbi ἀνάγειν. Absurde scholiasta ab ἀνάσσειν derivatum per βασιλεύσομεν est interpretatus.

132. πεπραμένοι Casaubonus. πεπραγμένοι libri, quod schol. interpretatur νενικημένοι, κατηγωνισμένοι. "Infra 915. διχῶς ἐπράθην, ὧν ἐλευθέρου πατρός. Sophocl. Phil. 978. Οἶμοι, πέπραμαι, κάπολῶλ'. Ant. 1035. Ἐξημπόλημαι κάκπεφόρτισμαι πάλαι. Ita fere nos Angli, "bought and sold" i. e. traditi. Mox ἀλώμεθα Ald. Rob. Turn." BLOMF.

136. φεύγων] φεύγειν M. Guelf. codex Robortelli et Ald.

137. μέγα] μέτα M. Guelf. Ald. Rob.

144. δίκη] Scribendum δίκη cum Is. Vossio, nisi pro ἀντικαθανεῖν aliud olim verbum lectum fuit. Idem conjecit Hermannus, sed ἀντικαθανεῖν in ἀντικατακτανεῖν mutato, præeunte M. cujus in margine notatum γρ. ἀντικατακτανεῖν, ad quam

scripturam proxime accedit Scaligeri conjectura ἀντικακτανεῖν. Euripid. Med. 261. πόσιν δίκη τῶνδ' ἀντιτίσασθαι comparavit Hermannus, ubi nunc δίκην ex duobus codicibus restitutum.

145. τῆς κακῆς ἀρᾶς] Lectio propter proximum τὴν κακὰν ἀρὰν suspecta. Paullo tolerabilius foret τῆς ἐμῆς ἀρᾶς.

146. κείνοις] κείνους Rob.

147. τῶν] τῶνδ' Guelf. Ald. δ' superscr. in M.

148. σὺν] Scrib. ξὺν cum Porsono.

150. ἐπανθίζειν] Schol. στέφειν ὡς ἄνθεσι.

151. παιᾶνα τοῦ θανόντος] Pæana conjungit cum lamentis, κωκυτοῖς, ut Sophocles cum gemitibus, apud quem in principio Œdip. Tyranni, cum Thebarum urbem pestis sævissima vastaret, et populus preces jam Apollini ad mitigandum morbum effunderet, Œdipus ad populum egressus, quærit, quid sibi velint illa θυμιάματα, παιᾶνες et στενάγματα.

Πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει,

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων.

Porro mortuorum hymnos Pæanas etiam dici, ex Athenæo discimus lib. 15. STANL.

152. δάκρυ καναχῆς ὀλόμενον] Lacrymas inter singultus et lugubres querelas effusas. SCH.

154. πρὸς ἔρυμα τὸδε κακῶν κερνῶν τ'] Verba corrupta. Metro consuluit Schuetzius transponendis verbis κερνῶν κακῶν.

155. ἄγος Steph. ἄλγος libri reliqui. Post ἀπεύχεται comma ponatur.

157. σεβάσω δέσποτα Guelf. Ald. Rob. σέβας ὦ δέσποτα Turn. Quum ὦ retineant omnes libri, dochmios ita dividit Seidlerus, κλύε δέ μοι κλύε σέ=βας ὦ δέσποτ'=ἐξ. Ejiciendum putavi ὦ: constructio autem, ut mihi quidem videtur, non est κλύε μοι, quod putat Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 841. sed κλύε δέ, κλύε, σέβας μοι, δέσποτα. Eurip. Iph. A. 635. ὦ σέβας ἐμοὶ μέγιστον, Ἀγαμέμνων ἄναξ. σέβας μοι simul construenda monuit Abresch. BLOMF. Lectionis vitium non omni ex parte emendavit Blomfieldus. De constructione rectius judicat Elmsleius.

ἐξ ἀμυρᾶς φρενός] Schuetzius vertit, Audi preces quas ex corde tot malis obnubilato fundimus. Butlerus, Audi o domine mihi venerande, ex obscura mente. h. e. quamvis umbra sis et in tenebris verseris. Atqui non dubium est voces ἐξ ἀμυρᾶς φρενός ad ipsum chorum referri, Agam. 529. Ὡς πόλλ' ἀμυρ-

ρᾶς ἐκ φρενός μ' ἀναστένειν. In utroque loco significat mentem, cujus sensus non palam exprimitur. BLOMF.

158. ὁτοτοτοτοτοτοτοῖ, ἰὼ] Hæc in dochmii formam redigenda ὁτοτοτοῖ, ἰὼ.— Proxima sic versibus sunt dividenda, τίς—ἀνὴρ | ἀναλυτῆρ— | τὰ τ'—παλίντονα—.

160. Σκύθης τὰ τ' ἐν] Lectio vitiosa. σκυθιτάτ' ἐν M. σκυθικά τ' ἐν Rob. Σκυθιστί τ' ἐν Martinus in Observ. crit. (Pösch. 1837.) p. 12.

παλίντον'] Scribendum παλίντονα cum Seidlerō sine elisione.

Homer. Il. Θ. 266. παλίντονα τόξα τιταίνων. Herodot. 7, 69. Ἀράβιοι—τόξα παλίντονα εἶχον πρὸς δεξιὰ, μακρά. ubi Wesselingius; "Arcus omnes παλίντονοι quum sint, justa observatio Eustathii est, Arabum arcus forma fuisse singulari, atque *utramque in partem flexiles*, ἐπὶ θάτερα μέρη κλινόμενα, sive Attii voce *reciproca*, monente Scaligero in Varron. de Lingua Lat. 6. p. 78." Erant nempe τόξα παλίντονα arcus, qui nervis solutis non illico εὐθύτονοι, *recti* fiebant, sed in contrariam partem sese flectebant. Apollon. Rhod. 1, 993. Ἡρακλῆς δὲ δὴ σφι παλίντονον αἶψα τανύσσας Τόξον, ἐπασσυτέρους πέλασε χθονί. (Vid. notata ad Hesychium in voce). Stanleyus citat Sophocl. Trach. 520. ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ | ἦλθε παλίντονα Θήβας | τόξα, καὶ λόγχας, ῥόπαλόν τε τινάσσων, | παῖς Διός. (ubi vocem minus accurate explicat Musgravius.) et Attii locum, *Tendens nervo tela reciproca Concita equino*. Notaverint tirones τόξα in plurali tantum non semper apud tragicos poni de arcu singulari. BLOMF.

161. ἐν ἔργῳ] *In ipso opere*. Eurip. Iph. T. 1190. ab Abreschio citatus, ἐν ἔργῳ χέρνιβες ξίφος τε σόν. Xenoph. Cyr. 7. p. 104. ὥς δ' ἦσθετο ὁ Ἀρταφέρνης ἐν ἔργῳ ὄντα τὸν Κύρον, ἐπιτίθεται καὶ αὐτός. BLOMF. ἔνεργα Turn.

163. σχέδιος] *Ad pugnam cominus gerendam utilis*; a σχέδην. Suidas. Σχέδην: ἀντὶ τοῦ σύνεγγυς. Ἐκ τοξενμάτων ἐβλαπτοιντο, καὶ ὅτε σχέδην συμφέρουιντο.—σχέδην καὶ ἐγγὺς μαχομένῳ. Hinc Σχέδιον: τὸ δόρυ δὲ μὴ ἀκοντίζεται. Hesych. Sed propius ad nostri sensum accedit alia ejusdem grammatici interpretatio. Σχέδια—ὄπλα τὰ ἐκ χειρὸς τιτρώσκοντα.—Σχεδίη:—τὸ ἐκ χειρὸς πατάσαι οὕτως λέγεται. Photius, Σχεδόν: πλησίον. πέλας. ἢ ἐκ χειρός. Distinguuntur scilicet tela quibus eminus, ab iis quibus cominus pugnatur. Ovid Met. 3, 118. *de fratribus unum Cominus ense ferit; jaculo cadit eminus ipse*. Recte

igitur Butlerus, “*Σχέδια βέλη* sunt quibus cominus pugnatur, *αυτόκωπα* quæ non mittuntur, ut jacula et sagittæ, quibus nullum est manubrium, sed quæ in pugna statoria adhibentur, cum ad digladiationem ventum est, *enses* scil. quibus manubrium est.” BLOMF. In margine hujus versus notatum in M. γρ. *ἔτοιμα*.

αυτόκωπος] *Cum ipso manubrio*. Ita noster Agamemnone *αὐτότοκον* (134.) et *αὐτόχθονα* (519.) Plane geminum est illud Hesychii, *Αὐτόλαβον* : *ἑαυτοῦ λαβὴν ἔχον*. STANL.

βέλη] Errore librarii ex versu præcedente illatum. Recte Pauwius *ξίφη* restituit ex annotatione scholiastæ, *αυτόκωπα* : τὰ ἀφ’ ἑαυτῶν ἔχοντα τὴν λαβὴν ξίφη. *σχέδια* δὲ ἐκ τοῦ σχεδὸν φονεύοντα, καὶ οὐ πόρρωθεν ὥσπερ τὰ βέλη.

164. Aldus choro continuat : dein post v. 167. personas invertit usque ad v. 182. BLOMF. Sic etiam Guelf.

γαπότους Turn. Steph. *ἀπότον* M. Guelf. Ald. *εὐπότους* Rob.

165. De hoc versu v. ad v. 124.

μέγιστε Stanleius. *μεγίστη* libri.

172. οὐκ ἔστιν ὅστις πλὴν ἐμοῦ κείραιτο (*κείρετο* Guelf. Ald. Rob.) *νῦν*] *Nemo est præter me, qui sibi hunc cincinnum potuerit detondere* ; hic autem supplendum est, quod facile intelligebatur, *neque tamen meus est cincinnus*. SCH. Hac interpretatione non tollitur vulgaræ scripturæ absurditas. Recte Dobræus πλὴν ἐνός correxit.

173. *ἐχθροὶ*] *ἐχθροῖς* Ald. Turn.

174. *κάτ’ ἰδεῖν ὁμόπτερος*] Hunc locum aperte ridet Euripides in El. 519. a Stanleio laudatus, *Οὐκ ἄξι’ ἀνδρός, ὦ γέρον, σοφοῦ λέγεις, εἰ κρυπτὸν εἰς γῆν τήνδ’ ἂν Αἰγίσθου φόβῳ Δοκεῖς ἀδελφὸν τὸν ἐμὸν εὐθαρσῇ μολεῖν*. Ἐπεὶ χαλῆς πῶς ξυνοίsetai πλόκος ; Ὁ μὲν παλαίστρας ἀνδρὸς εὐγενοῦς τραφεῖς, Ὁ δὲ κτενισμοῖς θῆλυσ’ ἀλλ’ ἀμήχανον. Πολλοὺς δ’ ἂν εὖροις βοστρύχους ὁμόπτερος καὶ μὴ γεγῶσι αἵματος ταυτοῦ, γέρον. Tangit etiam Aristophanes in Nub. 534. a Stanleio citatus : *Νῦν οὖν, Ἠλέκτραν κάτ’ ἐκείνην, ἥδ’ ἡ κωμῳδία Ζητοῦσ’ ἦλθ’ ἦν που ἰπιτύχη θεαταῖς οὕτω σοφοῖς*. Γνώsetai γὰρ, ἦν περ ἰδῆ, τὰδελφοῦ τὸν βοστρυχόν. Ubi scholiasta, *Αἰσχύλος ἐποίησε δρᾶμα Χορηφόρου* ἐν ᾧ Ἠλέκτρα παραγινομένη εἰς τὸν τάφον τοῦ πατρός, ἐκ τοῦ πλοκάμου τὸν ἀδελφὸν ἐγνώρισεν. Similis fere absurditas est in Odyss. Δ. 141. ubi Menelaus et Helena Telemachum, tunc primum visum, ex vultu ejus et capillis agnoscunt. Hanc

tamen agnitionem ἐκ συλλογισμοῦ non reprehendit Aristoteles de A. P. 16. τετάρτη δὲ (ἀναγνώρισις) ἢ ἐκ συλλογισμοῦ· οἶον ἐν Χοηφόροις, ὅτι ὁμοίως τις ἐλήλυθεν, ὁμοίως δὲ οὐδεὶς, ἀλλ' ἢ 'Ορέστης' οὗτος ἄρα ἐλήλυθε. Æschyli ratiocinationem defendit Stanleius: "Non enim Electra ex similitudine crinium colligit Orestem esse qui τὸν βόστρυχον dedicavit, sed satis apte rationis calculos ponit; neminem scilicet illic crines depositurum, nisi qui Agamemnonem cognatione prope contingeret: non id facturam Clytæmnestram, nec a se factum esse; ideo ab Orete Electræ simili." Idem bene observavit schol. in Sophocl. El. 909. a Stanleio citatus. BLOMF.

176. αὐτοῖσιν ἡμῖν] αὐταῖσιν ἡμῶν Turn. Steph. αὐτοῖσιν ἡμῖν breviter dictum pro ταῖς ἐθείραις αὐτῶν ἡμῶν, ut κόμαι Χαρίτεσσιν ὁμοίαι apud Homerum Il. P, 51. et quæ similia collegit Schæferus ad Dionys. de compos. verb. p. 170. Monuit Wellauerus.

177. μῶν—ῆ] Notanda μῶν particulæ constructio cum conjunctivo, de qua dixit Matthiæ Gramm. §. 606. quanquam nullo allato quod satis simile esset exemplo.

180. ἐπεμψε] ἐπεμψεν M. Guelf. Ald. Rob.

χαίτην Steph. καὶ τὴν libri reliqui.

πατρός] Recte πατρί correctum in Turn. Steph. Minus aptus genitivus est, quem librarius facili errore propter χάριν ponere potuit.

181. ψαύσει] ψαύση Ald. Rob. Guelf. η superscr. in M.

182. μήποτε ψαύσει ποδῆ] Sic ap. Sophocl. El. v. 163 sqq. Electra queritur Orestem se rediturum promisisse quidem, nunquam tamen redire. SCH.

183. προσέσθη] πρόσσεστι Guelf. Turn. Steph. πρόσσεσι Ald.

καρδίας] καρδίᾳ Stanleius. Sed καρδίας, librorum lectio, defendi potest; si utrumque genitivum ex κλυδώνιον pendere facimus. Schol. καρδίας κλυδώνιον: κίνησις τῆς χολῆς τῆς κατ' αὐτόν. (l. αὐτήν.) BLOMF.

184. ἐπαύσθην Canterus. ἐπαύθην libri, præter Turn. Steph. qui ἐπάσθην ex lemmate scholiastæ, qui explicat ὥς βέλει ἐκρούσθην ἐξ ἐναντίας τιτρώσκοντι.

διαταίῳ] διαταίῳ codex Robortelli.

185. ἐξ ὀμμάτων δὲ διψίων] ex oculis autem diu præ doloris magnitudine siccis repente prorumpunt lacrymarum guttæ, rivi per hiemem exundantis instar. Sic Agam. 816. sq. Cly-

tæmnestra oculos suos describit præ nimio fletu adeo siccos, ut ne gutta quidem lacrymarum insit. Non merum gaudium hic describitur, ut Stanleius putabat, sed sensus ex lætitia et angore mistus, qui maxime solet lacrymas provocare. Jam Spanhemius ad Callim. hymn. in Del. v. 263. comparavit Euripideum illud Alcest. v. 182. ὀφθαλμοτέγκτω δεύετο πλημμυρίζι. SCH.

δύψιοι—σταγόνες] Agam. 860. Ἐμοιγε μὲν δὴ κλαυμάτων ἐπίσσυτοι Πηγαὶ κατεσβήκασιν, οὐδ' ἐνὶ σταγών. Glaucus in Epigr. in Brunck. Anal. vol. 2. p. 348. Ἐν τε γὰρ ὀφθαλμοῖς ἐσκληκόσι κωφὸν ὑποικεῖ Δάκρυ. BLOMF.

186. ἄφραστοι Turn. Steph. ἄφρακτοι M. Guelf. Ald. Rob. quod ἄφαρκτοι scribendum. “ἄφρακτοι dicuntur lacrymæ quæ cohiberi non possunt.” SCH.

δυσχ(μου) δυσχύμου Turn.

187. ἐλπίσω] ἐλπίζω Ald.

190. δὲ] γε Porsonus. Defendi posse δὲ ostendit Elmsleius ad Eurip. Med. 940. Sed probabilius tamen γε est.

οὐδαμῶς ἐπώνυμον] *animum nequaquam materno nomine dignum.* Sic El. ap. Sophocles. v. 1191.

μήτηρ καλεῖται, μητρί δ' οὐδὲν ἐξισοῖ. SCH.

192. ἐγὼ δ' ὅπως—] Constructionem scholiasta explicat supplendo οὐκ ἔχω. Qui hoc videtur dicere voluisse orationem illætabilem post verba βροτῶν Ὀρέστου abrupti substitutis verbis lætioribus σαίνομαι δ' ὑπ' ἐλπίδος: qua sola ratione excusari potest ellipsis illa.

193. ἀγλαΐσμα] Imitatus est h. l. Sophocles, Chrysothemis sic loquentem inducens Electr. v. 902 sq.

Καὶ νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότε' ἐξεπίσταμαι
μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν. SCH.

195. εὐφρον'] Scribendum εἰμφρον' cum Aurato.

196. δῖφροντις] *Anceps animi.* Inter spem metumque fluctuans.

μῆ' κινυσομένη Turn. nisi quod coronidem omisit. κηνυσομένη cum coronide M, sine ea Guelf. Ald. Rob. De vitio orthographico dictum ad Prometh. 157.

197. εἶ] Scribendum ἦ cum Cantero.

σαφηνή] Recte Schuetzius σάφ' ἦν μοι correxit. Minus pro-

habiliter Erfurdcius ad Soph. Aj. p. 626. ἀλλ' ἦν σαφηνή conjecit.

ἀποπτύσαι ex Rob. relictum a Porsono. Recte ἀποπτύσαι Turn. ex scholio, ἀποπτύσαι: μισῆσαι. ἀπόπτυσσα Guelf. ἀπέπτυσσα Ald. ἀποπρίσαι M.

198. γ' om. Guelf. Ald. Rob. Turn.

200. τιμῇν] τιμῇ Is. Vossius. τιμῇν legerat scholiasta; ἀγαλμα τύμβου: λείπει ἢ εἰς. Et stare quidem potest. Agam. 217. ἔτλα δ' οὖν θυτῆρ γενέσθαι | θυγατρὸς γυναικοποιῶν πολέμων ἀρωγάν, | καὶ προτέλεια ναῶν. De hac constructione vid. Matthiæ G. G. §. 432. Dobræum ad Aristoph. Plut. p. 39. BLOMF.

202. δίκην] δίκη M. Guelf.

205. στίβοι] Hanc agnitionis partem Euripides perstrinxit, a Stanleio allegatus, in Electr. 534. Πῶς δ' ἂν γένοιτ' ἂν ἐν κραταίῃς πέδῳ Γαίας ποδῶν ἔκμακτρον; εἰ δ' ἐστὶν τόδε, Δνεῖν ἀδελφοῖν ποῦς ἂν οὐ γένοιτ' ἴσος, Ἀνδρὸς τε καὶ γυναικὸς· ἀλλ' ἀρσῇν κρατεῖ. Postremam vero partem, tanquam ab omni plane ratione alienam deridendam spectatoribus propinat ibid. v. 541. Οὐκ οἶσθ', Ὀρέστης ἡνίκ' ἐκπίπτει χθονός, Νέαν μ' ἔτ' οὔσαν; εἰ δὲ κἄκρεκον πέπλους, Πῶς ἂν, τότ' ὦν παῖς, νῦν ἔχοι ταῦτ' ἂν φάρη, Εἰ μὴ ξυναύξοιθ' οἱ πέπλοι τῷ σώματι; Quod Euripides Æschylo vitio vertit, id pulcherrimum et omnino naturæ consentaneum esse arbitror. Notum est apud nostrates proverbium, homines in undis perituros vel stipulas captare. Quid mirum, si, in re desperata, vel levissimam spei occasionem avidè captaverit Electra, quum jamdudum Orestæ reditum cupide expectasset? Quinetiam ipsa suspicionum levitas mentem indicat a recto statu nonnihil dejectam, et a quovis momento in hanc vel illam partem facile impulsam. Accedit, ut recte observavit Botheus, quod tumulus regis desertus erat, iram Ægisthi et Clytæmnestræ timentibus Argivis, unde non male de Oreste ejusque aliquo sodali cogitat virgo. Porro ipse poeta in iis quæ loquitur Orestæ persona vv. 225. sq. ostendit se quam leve fuerint ἀναγνωρίσεως rationes, satis intellexisse. BLOMF.

206. ποδῶν] δ' addunt M. Guelf. Ald. Rob.

208. συν—] Recte συν— Porsonus.

209. θ'] δ' Ald. cum hac interpunctione, ποδοῶν, αὐτοῦ τ' ἐκείνου, καὶ σ. τινὸς πτέρναι. γενόντων δ'—.

210. εἰς] Scrib. ἐς cum Rob.

212—218. choro tribuunt Guelf. Ald. 212—215. Oresti Turn. 212. 213. 215. 217. choro Rob. Steph. Correxuit Canterus.

214. ἐπεὶ] Hæc particula, sic posita, ad sensum loquentis non expressum refertur. *Mirror te—quandoquidem quid est, quod a diis consecuta sum?* BLOMF.

τί νῦν (νυν Turn.)] τοίνυν Guelf. Ald.

215. ὦνπερ] ὄνπερ Rob.

217. σύννοιδ'] Scrib. ξύνοιδ' cum Porsono.

ἐκπαγλουμένην] ἐκπαγλουμένης Guelf. Ald. ἐκπαγλομένης M.

218. πρὸς τί] *In qua re?*

219. μάτευ'] μάστεν' Rob.

221. κατ' αὐτοῦ] Scribendum καθ' αὐτοῦ cum Wellauero.

τᾶρα] τ' ἄρα Rob. τάρρα M. Guelf. Ald. et codex Rob. γ' ἄρα Turn. Steph.

223. κὰν τοῖς] καὶτοῖς Rob.

ἐμοῖς ἄρ' Turn. ἐμοῖσιν ἄρ' M. Guelf. Ald. Rob. ἐμοῖσιν, omisso ἄρ', Steph.

τοῖσι σοῖς] τοῖς ἴσοις Guelf. Ald. cod. Robortelli.

224. τάδε σ' ἐγὼ προσεννέπω Arnaldus. τάδ' ἐγὼ σε προυνέπω Ald. τάδ' ἐγὼ σε προυννέπω Rob. τᾶδ' ἐγὼ σε προῦννέπω Turn. τάδε ἐγὼ σε προῦννέπω Steph.

225. οὖν Guelf. a m. pr. et Turn. νῦν Guelf. a m. rec. et libri reliqui.

ὀρώσα] ὀρᾶ Ald.

226—229. Hoc ordine Heathius. In libris κούραν— | ἀνεπτερώθης— | ἰχθυοσκοπούσα— | σαντῆς—. nisi quod Rob. κ.— | ἰ.— | σ.— | ἄ.—.

227. συμμέτρον] Scr. ξυμμέτρον. Ceterum conf. 174—176.

230. ἀνεπτερώθης] ἀναπτερόομαι, *Attollor*, velut pennis: *Suspensus teneor*; sive spe, seu metu. Phrynich. App. Soph. p. 10, 20. Ἀνεπτερώσθαι τὴν ψυχὴν: οἶον ἀνασεσοβῆσθαι, ἐκπτοιον εἶναι. Hesych. Ἀναπτερώσω: μετέωρον ποιήσω. ubi citant Herodot. 2, 115. ἀναπτερώσας αὐτήν. et Eurip. Suppl. 89. φόβος μ' ἀναπτεροῖ. Sic Orest. 865. μὲν τι πολέμιον πάρα Ἀγγέλμ' ἀνεπτέρωκε Δαναῖδων πόλιν; Aristoph. Av. 1445. Ἀνεπτερώσθαι καὶ πεποτῆσθαι τὰς φρένας. Nub. 318. ἡ ψυχὴ μου πεποτῆται. Sophocle. Aj. 693. Ἐφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. Hæc tria comparavit Seidlerus cum Eurip. El. 175. Οὐκ ἐπ' ἀγλαταῖς,

φίλοι, | θυμόν, οὐδ' ἐπὶ χροστέοις | ὄρμοις ἐκπεπότημαι | τάλαιν'.
Paullo aliter Xenophon Hist. Gr. 3, 1, 14. citatus a Mark-
lando ad Suppl. 89. Μειδίας, θυγατρὸς ἀνὴρ αὐτῆς ὦν, ἀναπτερω-
θεὶς ὑπὸ τινων, ὡς ἀσυχρὸν εἴη, γυναῖκα μὲν ἄρχειν, αὐτὸν δ'
ἰδιώτην εἶναι. Conf. Villosion. ad Longum p. 91. infra 594.
ὑπόπτερος φροντίσιν. BLOMF.

231. ἰδοῦ] ἰδοὺ vulgo.

χερός] χείρως Ald.

232. εἰς δὲ etsi fortasse ita explicari potest ut pro εἰσιδοῦ
accipiat, quod ex præcedente ἰδοῦ sit repetendum, tamen
tam mira et insolita hæc ratio est loquendi ut longe probabilius
videatur ἥδὲ, quod Turn. edidit, ex conjectura quidem haud
dubie, sed ea facillima.

θηρίων lectio indocte interpolata: nam θηρίον vocabulum est
non tragicum. θηρίον M. et codex Robortelli, unde θηρίον Rob.
Scribendum θήρειον.

233. γενοῦ Rob. γένον Steph. μενοῦ Guelf. Ald. μὲν οὐ T.
μὴ ἔκπλαγῆς] μὴ ἐκπλαγῆ M. Guelf. Ald. μὴ ἐκπλαγῶ Rob.

236. σωτηρίου] σωτήριος Schuetzius.

237. ἀνακτήσει] ἀνακτήση libri.

238. ὄμμα] Scribendum ὄνομα cum Valcken. ad Eurip.
Phœn. 415.

240. πατέρα] πατέρος Turn. Steph.

ἐς σέ μοι] ἐπεμοὶ M. a m. pr.

244. μόνον] μόνος M. Guelf. Ald. Rob.

σὺν] Scrib. ξύν. Hunc et proximum versum Oresti tribuit
Turn.

246. Electræ hos versus continuat Ald.

πραγμάτων] πρηγμάτων M. Guelf. Ald.

247. ἰδοῦ] ἰδοὺ Ald. ἰδὼν Turn.

γένναν εὖνιν αἰετοῦ Turn. γέννα νιν αἰετοῦ M. γέννα νιναιε
τοῦ Guelf. Ald. γέννα νῦν αἰετοῦ Rob.

αἰετοῦ] Scrib. αἰετοῦ cum Porsono hic et v. 258.

248. σπειράμασι] σπιράμασιν M. Rob.

250. ἐντελής] ἐντελεῖς Pauwius. ἐντελής ad γένναν referen-
dum est. BLOMF.

251. θήραν Turn. Steph. θῆραν Rob. θῆρα M. Guelf. Ald.

πατρώαν Rob. Turn. Steph. et scholiasta. πατῶα vel
πατῶα M. Guelf. Ald. Scribendum πατρώοις cum Blom-
fieldo.

σκηνήμασιν] σκηνώμασιν Bothius.

252. λέγω] ἐγὼ M. Guelf.

254. ἀμφω φυγὴν ἔχοντε] Nempe Orestes, quamvis honesta specie, (cf. Agam. v. 889.) vere tamen erat ex ædibus expulsus; Electra vero, quamquam, secundum Æschylum haud ejecta, exsuli tamen similis erat, vel ut ipsa ait v. 131. ἀντίδουλος. SCH.

257. εἴθουινον] εἴθουνον Ald. Turn. et superscripto οἱ M. Utrumque interpretatur scholiasta.

259. ἔχοις] ἔλοις Ald. errore typothetæ: unde ἔλοις Turn. εὔπειθῇ] Probabilius est εὔπιθῇ, quod posuit Blomfieldus.

262. δ' ἂν ἄρειας] δαναράς M. Guelf. Ald. Rob.

263. κάρτα om. Rob.

264—268. Oresti tribuit Ald.

266. γλώσσης χάριν] *Linguae gratia*. (Angl. *for the sake of talking*.) “τῇ γλώσση χαρίζομενος, et hinc διὰ τὴν γλωσσαλίαν, μὴ δυνάμενος ἐχεμυθεῖν—Nostro prior Hesiod. “Erg. 709. Μηδὲ ψεύδεσθαι γλώσσης χάριν.” ABRESCH. Proclus ad Hesiodi locum, διὰ περιττὴν καὶ ἀνόνητον τῆς γλώσσης ὁρμήν. Euripides dixit γλώσση χαρίζεσθαι *linguae indulgere*. BLOMF.

ἀπαγγέλλη] ἐπαγγέλλη M. Rob. ἀπαγγελεῖ Porsonus: quo non opus.

267. οὐδ' ἴδοιμ' ἐγὼ ποτε] Aristoph. Ach. 1156. δὲν ἔτ' ἐπιδόμι τευθῖδος δεόμενον — ubi Berglerus hunc locum contulit, et Eurip. Med. 164. δὲν ποτ' ἐγὼ νύμφαν τ' ἐσδόμι | αὐτοῖς μελάθοροις διακναιομένους. BLOMF.

268. κηκίδι πισσῆρει] Recte schol. καίόμενα γὰρ τὰ ξύλα πίσσαν ἀνίησι. Rogus scilicet ex tædis pineis fiebat. Stanleius vero intelligit de pice, quæ rogo adhiberi solebat. Hesych. v. Κωνῆσαι.—καὶ πισσοκωνήτῳ μόρῳ λέγουσιν, ὅταν πίσση καταχρισθέντες τινὲς ὑπὸ πυρὸς ἀποθάνωσι. Αἰσχύλος, καὶ Κρατῖνος Κρήσσαις. (Rectius Alberti. Αἰσχύλος Κρήσσαις, καὶ Κρατῖνος. Photius. Πισσοκωνήτῳ πυρί: τῷ εὐκαύστῳ. ἐπεὶ τὰ καίόμενα πίσση χρίεται. Αἰσχύλος Κρήσσαις. Pro πυρί, legendum puto μόρῳ.) Sed hoc de vivicomburio dictum est: talis erat Romæ tunica molesta. BLOMF.

269. οὔτοι Turn. Steph.: οὔτι libri reliqui. Conf. Eum. 61. Λοξίq μεγασθενεῖ. Ibid. 63. Apollo ait, Οὔτοι προδώσω. BLOMF.

272. ὑφ' ἥπαρ] *Sub jecinore*. i. e. *intimo pectore*. Sophocl.

Ant. 1315. Πάσας' ὑφ' ἥπαρ αὐτόχειρ αὐτήν. Trach. 933. Ὀρώμεν αὐτήν ἀμφιπλήγι φασγάνῳ Πλευράν ὑφ' ἥπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην. Cum genitivo Eurip. Suppl. 919. Ἴὼ τέκνον, δυστυχῇ σ' ἔφερον, ἔφερον ὑφ' ἥπατος. Eodem fere sensu in Agam 765. δῆγμα δὲ λύπης Οὐδὲν ἐφ' ἥπαρ προσικνεῖται. et 421. πολλὰ γοῦν θιγγάνει πρὸς ἥπαρ. Sic Theocritus 11, 15. dixit ὑποκάρδιον ἔλκος, et 20, 17. ὑποκάρδιον ὄργαν, sicut Virgilius Æn. I. 36. *æternum servans sub pectore vulnus*, quod ex Lucretio sumsit 2, 638. *Æternumque daret matri sub pectore vulnus*. Hi dolores dicuntur in Eum. 465. ἄλγη ἀντίκεντρα καρδίᾳ. BLOMF. ὑφ' ἧς παρθμόν Guelf. Ald. Turn.

273. τοῦ πατρὸς τοὺς αἰτίους] Breviter dictum pro τοῦ πατρὸς τοῦ φόνου τοὺς αἰτίους.

274. τρόπον τὸν αὐτὸν] h. e. dolose ut pater erat interemtus. Sophocl. Electr. v. 35.

χρῇ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῦβος, ὦν πεύσει τάχα·

ἄσκειον αὐτὸν ἀσπίδων τε καὶ στρατοῦ

δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγὰς. SCH.

275. ἀποχρημάτοισι] ἀποχρηματοῖσι M. Guelf. Ald. ἀποχρήμα τοῖσι Turn. Steph. ἀχρημάτοισι Sophianus. “ἀχρήματος ζημία nihil aliud est quam *paternorum bonorum ereptio*, quam Orestes a matre et Ægistho passus erat; ea igitur se dicit præter minas ultioni patris neglectæ propositas, ab Apolline ad pœnas de matre ejusque mœcho sumendas irritatum. Idem fere aliis verbis exprimitur v. 301.

καὶ προσπιάζει χρημάτων ἀχηνία.

SCH. Aliter Stephanus. “Puto loci hujus sensum hunc esse ut dicat non posse aliter hanc mortem quam morte mutua piari, nullamque pecuniariam multam hic locum habere. Et ex alio etiam loco videtur confirmari plane hæc sententia: quam si sequamur, ἀχρημάτοισι legere debemus.” Male.

ταυρούμενον] ταυρούμενος Turn.

279. τὰς δὲ] τὰσδε Turn. Locum recte explicat scholiasta; τοὺς μὲν γὰρ πολλὰς λιμώζειν ἐκ γῆς ἔφασκε, πρὸς ἀφοσίωσιν Ἀγαμέμνονος, ὡς μὴ ἐκδικήσαντας· ἡμᾶς δὲ σωματικῶς φθαρῆναι. BLOMF. τὰ μὲν γὰρ ἐκ γῆς δυσφρόνων μειλγματα βροτοῖς πιφαύσκων εἶπε, hoc significat: *Ac primum quidem intermissa cædis Agamemnoniæ ultione, ad placanda irata numina pœnas ex terra*, h. e. terra sterilitate imposita, *civibus denuntiavit*. Notum est neglectam regiæ cædis expiationem hæc

mala publica ex veterum opinione consecuta esse, agrorum sterilitatem, pecorum luem, mulierum abortus, morbos pestilentes. Cf. Spanhem. ad Callim. Hymn. in Dian. v. 125 sqq. et Sophocl. Œdip. Tyr. v. 25 sqq. Et sic Æschylus Eumenid. v. 797.

Ὑμεῖς δὲ τῇ γῇ τῇδε μὴ βαρὺν κότον
σκήψῃσθε, μὴ θυμοῦσθε, μηδ' ἀκαρπία
τεύξετε.

δυσφρόνων scil. θεῶν sine dubio ad Erinnyas pertinet, quæ paulo post v. 280. diserte nominantur; et hæ dicuntur *δυσφρονες*, eodem modo, quo Eumenid. 381. vocantur *κακῶν τε μνημονες καὶ δυσπαρήγοροι βροτοῖς*. SCH. Non potest hac ratione *μειλίγματα* explicari, quod in *μηνίματα* mutavit Lobeckius ad Soph. Ajac. 757. p. 340.

280. ἐπαμβατήρας] ἐπ' ἀμβατήρας M. ἐπεμβατήρας Auratus.

Ipsi Oresti minatur Apollo, eum lepra afflictum iri, nisi patrem ulciscatur. Quodnam genus morbi hic designetur, etiamsi in poeta tragico, a quo medicorum subtilitatem haud exspectes, inutile forsàn videatur disquirere, tamen comparato Celsi loco de Medic. l. 5. c. 28. dubitandum non censeo, quin sit species vitiliginis, quæ λευκή dicebatur. "Vitiligo quoque quamvis per se nullum periculum adfert, tamen et foeda est, et ex malo corporis habitu fit. Ejus tres species sunt. Ἄλφος vocatur, ubi color albus est, fere subasper, et non continuus, ut quædam quasi guttæ dispersæ esse videantur. Interdum etiam latius, et cum quibusdam intermissionibus serpit. Μέλας colore ab hoc differt, quia niger est, et umbræ similis. Cetera eadem sunt. Λευκή habet quiddam simile alphi, sed magis albida est, et altius descendit; *in eaque albi pili sunt, et lanugini similes*. Omnia hæc *serpunt*, sed in aliis celerius, in aliis tardius.—Leuce, quem occupavit, haud facile dimittit."—Ceterum scholiastes verba λευκὰς δὲ κόρσας τῇδ' ἐπαντέλλειν νόσῳ, de morbi pertinacia accepit, qui Orestem usque ad canitiem sit vexaturus. Verum hic sensus minus aptus est verbis, ab Æschylo diligenter lectis, ad significandum peculiare hujus morbi σύμπτωμα. SCH.

281. ἀρχαλαὺ φύσιν] I. c. τὴν πρὸ τοῦ νοσεῖν κατάστασιν Hesychio interprete. Frequens est Hippocrati. Vid. Fæs. Œcon.—Aristid. vol. 1. p. 637. τῆς ἀρχαλας φύσεως ὅτι ἐγγυτάτω γεγόμενος. ABRESCH.

λειχῆνας] “*Impetigines* Latinis dicuntur, summæ cutis vitia, cum asperitate quadam et levi pruritu, via quædam ad psoram et fœdæ scabiei species.” FÆSIUS Œcon. Hippocrat. in voce Λειχῆνες. Pessimam hujus morbi speciem dicebant Ἀγριολεϊχῆνες vel Ἀγριοψώρα, teste Hesychio, (Æschylus ἀγρίαις γνάθοις.) Confer Hesychium v. Λειχῆνες, Salmasium in Tertull. de Pall. p. 401. H. Steph. Dict. Med. p. 395. Noster Eum. 785. Λειχὴν ἄφυλλος, ἄτεκνος. BLOMF.

282. λευκὰς δὲ κόρσας] Hunc versum citat Etym. M. et Gudian. s. v. κόρσαι.

ἐπαντέλλειν] ἐπαντέλλει M. Guelf. Ald.

283. τε φωνεῖ] Scribendum τ’ ἐφώνει cum Aurato.

Ἐρινύων] Ἐρινυνίων Turn.

285. Sensus est, *alias etiam prædixit Furiarum aggressiones me clare visurum esse, vel in nocturnis tenebris*: sicut infra ait Orestes, Ὑμεῖς μὲν οὐχ ὀράτε τάσδ’, ἐγὼ δ’ ὀρώ. Eumen. 104. Εὐδονσα γὰρ φρήν ὄμμασιν λαμπρύνεται. Neque tamen hæc omni ex parte mihi placent. An legendum ὀρώντα λαμπρόν μ’, an hic versus transponendus post v. 288? BLOMF. Non male Blomfieldus versum transponendum esse conjicit. Quod si recte hoc loco legitur, post τελονόμενας versus unus videtur excidisse, in quo verbum lectum fuit cum ὀρώντα construendum. Neque enim ὀρώντα et νωμῶντα pro genitivis posita esse credi possunt ὀρώντος ἐμοῦ—νωμῶντος, quod Bothio placuit. Eadem Dobræi sententia fuit qui versum ex conjectura supplevit, τοιαῦτα πέμψειν εἶπε τὸν κατὰ χθονὸς, ὀρώντα—.

287. ἐκ προστροπαίων] Schol. ἐκ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἱκετεύοντος τοὺς θεοὺς ἐκδικήσεως τυχεῖν. Conf. Eumen. 234. BLOMF.

ἐν γένει] pro τῶν ἑγγενῶν. Abreschius confert Soph. Œd. T. 1430. Τοῖς ἐν γένει γὰρ τὰγγενῇ μάλισθ’ ὀράν, Μόνοις τ’ ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά. item Eum. 603. Ἐγὼ δὲ μητρὸς τῆς ἐμῆς ἐν αἵματι; BLOMF.

289. διώκεται] διώκεσθαι M. Guelf. Ald.

290. πλάστιγγι] *Flagro*. Etymol. M. p. 674, 20. Πλάστιγξ: ἡ μᾶστιγξ ἀπὸ τοῦ πλήσσειν. παρ’ Αἰσχύλῳ. Hesych. Πλάστιγξ: μᾶστιγξ. STANL.

291. κρατῆρος] κρατερὸς M. Guelf. Ald. et cod. Robortelli.

μέρος] μέρους Rob.

292. λιβὸς Turn. λίβος libri reliqui. Scribendum λίβους cum Abreschio.

293. Deleatur comma post ἀπείργειν.

294. μῆνιν δέχεσθαι] Scribendum μῆνιν, δέχεσθαι δ'— cum Hermannō de metr. Pindari 1, 5. Dictum autem hoc est, omisso priori οὔτε pro οὔτε δέχεσθαι δὲ οὔτε συλλύειν τινά. Similia exempla v. apud Schæfer. ad Lamb. Bos. Ellips. p. 777. “Quod ad rem attinet, Stanleius contulit Eurip. Or. 46. μήθ' ἡμᾶς στέγαις, Μὴ πυρὶ δέχεσθαι, μήτε προσφωεῖν τινα, Μητροκτονούντας. Sophocl. Œd. T. 246. Μήτ' εἰσδέχεσθαι, μήτε προσφωεῖν τινα, Μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι Κοινὸν ποιεῖσθαι, μήτε χέρνιβας νέμειν, Ὡθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας. Obiter vero notat, interdictionem hanc ab ædibus propriam fuisse Argivis: nam aliorum in ædes receptum fuisse Orestem ante expurgationem constat ex Eum. 454. Eurip. Iph. T. 947. ubi vide Heathii notata: et Valckenær. ad Eurip. Hipp. 946. et ad Herodot. 7, 231. συλλύειν est *operam præstare in expiando scelere*. Modus describitur in Eumen. 440.” BLOMF. Probabilior Porsoni interpretatio ab Dobræo memorata *una de-versari*.

296. ταριχευθέντα] ταριχεύω, *Exsicco*. Proprie vero *sale condio*; et, quoniam cadavera ταριχευτὰ macie corrugantur, hinc ταριχεύειν valet *emaciare, exsiccare*. Sophron. apud Schol. τὸ γῆρας ἄμε μαραιῖνον ταριχεύει. Herodot. 9, 120. τεθνεώς, καὶ τάριχος ἑών. De cadaverum ταριχεύσει doctissime egit Gatakerus ad M. Ant. p. 175. Hinc forma contracta ταρχύειν *sepelire*, Homer. Il. H. 85. Apoll. Rhod. 1, 83. Epigr. apud Huschk. Anal. Crit. p. 220. BLOMF.

297. ἄρα Stanleius. ἄρα libri.

298. ἐξεργαστέον Turn. Steph. Quæ Aldinæ lectionis ἐργαστέον interpolatio est. Scribendum ἔστ' ἐργαστέον cum M. Guelf. Rob.

299. συμπίτνουσιν Turn. συμπίπτουσιν libri reliqui. Scribendum autem *ἐνυμπίτνουσιν*.

300. et 310. His versibus explicatur qui sint illi πολλοὶ ἕμεροι. Monuit Bothius.

300. πατὸς πένθος] *Luctus ob patrem conceptus*.

301. πρὸς πιέζει Abreschius. Vulgo conjunctim προσπιέζει. ἀχηνία] Hesychius: Ἀχηνία, ἀπορα, ubi fortasse leg. ἀπορία. Ut Suidas, apud quem φῶλων ἀχηνία, et ut apud nostrum hic χρημάτων ἀχηνία, sic Agam. v. 429. ὀμμάτων ἀχηνίαις. STANL.

302. πολίτας] Argivos.

304. δυοῖν γυναικῶν] Acerbe dictum: *ne Argivi duarum mulierum Ægisthi et Clytæmnestræ imperio subsint*. SCH.

305. θήλεια γὰρ φρὴν] Hæc ad solum Ægisthum pertinent. *Mulieris enim est et ignavus etiam Ægisthi animus; certe, an haud ita sit, mox ipse experietur*, si cum eo congressus fuero. SCH. Conf. Soph. Electr. 301. ὁ πάντ' ἀναλκίς οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη, ὁ σὺν γυναιξὶ τὰς μάχας ποιοῦμενος. KLAUSEN. εἴσεται significatione passiva, *sciatur*, accepit Erfurdcius ad Soph. Œd. T. 1499. ed. min.

307. τελευτᾶν] Subaudi εὔχομαι. [vel δότε]. μεταβαίνει vero, *transgreditur*, ex hac parte in illam. BLOMF.

309. ἀντὶ μὲν] *Justitia nimirum magna voce, debitum, h. e. jus talionis, exigens clamat: Maledicentiæ maledicentia, cædes cædi reponatur*. SCH.

μὲν] γὰρ Rob.

ἐχθρὰς γλώσσης] Hæc, ut arbitror, Clytæmnestram tangunt, quæ criminibus in maritum coniectis ejus cædem excusare cupiebat. Sic Agam. v. 1425. sqq. Iphigeniæ sacrificium et v. 1449. Cassandræ connubium mortuo Agamemnoni exprobabat. SCH.

311. δίκη] δίκης Guelf. Ald. δίκη M. δίκη R.

μέγ' αὐτεῖ] μέγαντι M. adscripto in margine οἶμαι μέγ' αὐτεῖ. μέγαντι Rob.

313. δράσαντι παθεῖν] Vetus proverbium (τριγέρων μῦθος). Nempe lege talionis nulla lex vetustior. Aristot. Eth. Nicom. 5, 5. καίτοι βούλονται γε (οἱ Πυθαγόρειοι) τοῦτο λέγειν καὶ τὸ 'Ραδαμάνθους δίκαιον' Εἶκε πάθοι τὰ κ' ἔρεξε, δίκη κ' ἰθεὶα γένοιτο. Noster fragm. inc. 1. Δράσαντι γὰρ τοι καὶ παθεῖν ὀφείλεται, vel, ut Grotius in Excerptis, Τῷ γάρ τι δρῶντι καὶ παθεῖν ὀφείλεται, vel denique ut schol. Pindar. Nem. 4, 51. Τὸν δρῶντά πού τι καὶ παθεῖν ὀφείλεται. Pindari verba sunt, ἐπεὶ ῥέζοντά τι καὶ παθεῖν ἔοικεν, unde interpres, memoriter citans, Æschyli versum paululum corrumpit. Agam. 1540. Μίμνει δὲ μίμνοντος ἐν χρόνῳ (θρόνῳ Elmsleius) Διὸς, | παθεῖν τὸν ἔρξαντα. Pers. 818. Τοίγαρ κακῶς δράσαντες, οὐκ ἐλάσσονα Πάσχουσι. Sophocl. El. 1026. Εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς, ubi scholiasta citat Pindari locum. Ceterum nescio an præstet δράσαντα. BLOMF.

314. τάδε φωνεῖ] Agam. 1304. δακτυλόδεικτον δ' Οὔτις ἀπει-
 πὼν εἰργει μελάθρων, Μηκέτ' ἐσέλθης, τάδε φωνῶν. BLOMF.

315—322=332—339.

323—331=354—362.

345—353=363—371.

380—384=394—399.

385—393=410—417.

405—409=418—422.

423=433=444—455.

434—438=439—443.

456—460=461—465.

466—470=471—475.

315. αἰνοπάτηρ, *Infāustus pater*. δ ἐπὶ αἰνοῖς πατήρ. Hesych.
 Αἰνότοκος: δ ἐπὶ κακῷ τεχθεῖς. Cum hoc loco comparandus
 Eurip. Or. 1223. ubi Orestes patrem sic invocat; ὦ δῶμα
 ναίων νυκτὸς ὀρφναίας, πάτερ, Καλεῖ σ' Ὀρέστης παῖς σὸς ἐπί-
 κουρον μολεῖν τοῖς δεομένοισι. BLOMF.

317. ἀν, ἔκαθεν] Metri vitium sustulit Hermannus ad Viger.
 p. 729. corrigendo ἀγκαθεν.

οὐρίσας] Id est οὐρίσας τὸν λόγον ἢ τὸ ἔργον. LACHMANN.
 de chor. syst. p. 108. Qui interrogandi signum post εὐναί,
 comma autem post ἰσόμοιρον posuit. Et hanc interpunctionem
 secutus est scholiasta, cujus annotationem versui 319. appo-
 nemus.

319. ἰσόμοιρον Turn. Steph. ἰσοτίμοιρον M. Guelf. Ald.
 Rob. unde Erfurdlius ad Soph. Electr. 86. ἀντίμοιρον corri-
 gendum esse censebat. “Cui favere videatur scholiastæ inter-
 pretatio, ἔκαθεν οὐρίσας: πόρρωθέν σου ἀφοριζόμενος· σὺ μὲν
 γὰρ ἐν σκότῳ, ἐγὼ δὲ ἐν τῷ φωτί. ἐναντίον γὰρ τὸ φῶς τῷ σκότῳ.
 Ab Hermannō Observ. crit. p. 89. intelligitur *lux contigua*
tenebris. Sed tota hujus loci difficultas ex eo pendet, quod
 non perspexerunt interpretes φάος accusativum esse, ad parti-
 cipium οὐρίσας pertinentem; sensus est, *Quid dicam aut quid*
faciam, ut prospero flatu e longinquo, ubi te habent cubilia,
mihi expedire possim lucem tenebris æqualem? (i. e. lætam
 fortunam, quæ calamitates compensare queat; ut *post tantos*
renoveantur gaudia luctus.) Cum hoc optime quadrant se-
 quentia, *tum vero gratiæ celebrarentur, lessus honorem ferens*
Atridis pristinis ædium dominis.” BLOMF. Scholiasta post

verba a Blomfieldo allata sic pergit, τοῦτ' ἔστι, πολὺν τὸ μεταξὺ τῶν ζώντων καὶ τεθνεώτων, ὅμως δὲ τοῖς προσθοδόμοις Ἀτρεΐδαις ὁ γόος ὁ εὐκλεὴς ὁμοίως χάριτες κέκληνται.

321. κέκληνται Turn. Steph. et scholiasta. κεκλήσεται M. κέκληται Guelf. Ald. κεκλήντ' ἂν Blomfieldus.

322. προσθοδόμοις] Scholiasta, τοῖς πρότερον ἐσχηκόσι δόμον. νῦν γὰρ οὐκ εἰσὶ δόμοι· φρούδα γὰρ τὰδ' ἦδη. (Euripidis verba Med. 139.)

325. μαλερὰ Porsonus. ἡ μαλερὰ libri.

328. ὀτοτύζεται] ὀτοτύζεται Rob.

θνήσκων] θνη(σ)κων M. Versus Ionici hic et infra vulgo in dimetros descripti.

329. πατέρων τε (δὲ Hermannus) καὶ τεκόντων] Eurip. Herc. f. 1368. ὁ φύσας χῶ τεκὼν ὑμᾶς πατήρ comparavit Schwenkius.

331. τὸ πᾶν] Schol. ζητεῖ τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι. ὅμως οὐκ ἡρεμεῖ ἡ ψυχὴ· ζητεῖ γὰρ παντελῶς ταρασσομένη τὴν ἐκδίκησιν. unde poivān pro τὸ πᾶν reponunt Schutzzius et Hermannus. (τίταν Martinus Observ. crit. p. 13.) Sed manifestum est, interpretem Græcum voces τὸ ἀντιτιμωρεῖσθαι—τὴν ἐκδίκησιν, supplere, ut id quod subaudiendum est, indicet. BLOMF.

332. νῦν Guelf. νῦν vulgo.

335. τοῖ σ' Schuetzius. τοῖς libri, nisi quod τοὺς Turn.

ἐπιτύμβιος Hermannus. ἐπιτυμβιδίους libri, quod Turn. in ἐπιτυμβιδίους mutavit. ἐπιτυμβιδίος correxerat Schuetzius. ἐπιτύμβιον αἶνον dixit Æsch. Agam. 1547.

θρήνος] θρήνους Ald. Turn.

ἀναστενάζει] ἀναστενάζει M.

339. ἄτερ κακῶν] ἄτ' ἐν κακῶν Ald. αὐτε κακῶς Turn. Agam. 204. τί τῶνδ' ἀνευ κακῶν; BLOMF.

ἀτρίακτος] Non vincendus. Scholiasta, ἀπὸ τῶν παλαιστῶν, οἱ ἀποτριάζονται ὑπὸ τῶν ἀντιπάλων. BLOMF.

340. χρήζων] Volens, Si vult: non autem ὁ χρησμοδῶν, quod ait scholiasta. BLOMF.

341. θείη] θήη M. Guelf. Ald. Rob.

343. παίων] Scribendum παιάν. V. notata ad Sept. 268. quibus hoc tantum adjecerim, παιών Ionicam, παιάν vero Doricam formam fuisse ejusdem nominis. Mox ἐμβασιλείους Ald. et νεοκάτα. BLOMF.

344. κομίσειεν Porsonus. κομίζει M. Guelf. Ald. Rob. γε κομίζοι Turn. Steph.

347. δορίμητος] δορῖμητος Stanleius. Malim δορίκητος. Cum hoc loco comparandum est Pelei votum apud Eurip. Andr. 1184. Εἶθε σ' ὑπ' Ἰλῶ ἦναρε δαίμων, Σιμοεντίδα παρ' ἀκτάν. Sophocl. El. 94. "Ὅσα τὸν δύστηνον ἐμὸν θρηνῶ Πατέρ', δν κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν Φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν. Uterque colorem traxit ex Odyss. A. 236. ἐπεὶ οὐ κε θανόντι περ ᾧδ' ἀκαχοίμην, Εἰ μετὰ φοῖς ἐτάροισι δάμη Τρώων ἐνὶ δῆμῳ, Ἥε φίλων ἐν χερσίν, ἐπεὶ πόλεμον τολύπενυσ· Τῷ κέν Foi τύμβον μὲν ἐποίησαν παναχαιοί, Ἥδ' ἐ καὶ φῶ παιδὶ μέγα κλέος ἦρατ' ὀπίσσω. Conf. etiam Virg. Æn. I, 98. et Appian. Hann. p. 571. citatum a Toupio in Suid. I. p. 202. BLOMF.

κατηναρίσθης Porsonus. κατεναρίσθης vulgo.

350. τε κελεύθοις] τ' ἐκελεύθοις Ald. Scribendum τ' ἐν κελεύθοις cum Wellauero. "κελεύθοις, vitæ tenori. Butlerus confert Pindar. Nem. 8, 60. ἀλλὰ κελεύθοις | ἀπλοαῖς ζῶας ἐφαπτοίμαν. Eurip. Herc. F. 432. βίον κέλευθον ἄθεον." BLOMF.

ἐπιστρεπτός, In quem aliquis convertitur. Suppl. 1004. Stanleio laudatus, Ὄραν ἔχουσιν τήνδ' ἐπιστρεπτον βροτοῖς. Homer. Od. A. 176. ἐπεὶ πολλοὶ ἴσαν ἄνδρες ἡμέτερον δῶ Ἄλλοι, ἐπεὶ καὶ κείνος ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. Hesych. Ἐπιστροφαί: διατριβαί, δλαιται. Αἰσχύλος Φρυγί. Verte igitur, vitam in qua liberi sine impedimento versari possint. BLOMF. ἐπὶ στρατὸν Guelf. Ald.

αἰῶνα κτίσας (sic Rob.: κτίσας libri reliqui)] Scribendum αἰῶ, sed non delendum κτίσας, cum Ahrensio p. 16. Grammaticus in Bekkeri Anecd. p. 363, 17. αἰῶ τὸν αἰῶνα κατὰ ἀποκοπὴν Αἰσχύλος εἶπεν. κτίσας in proximum versum transferendum duarumque syllabarum defectus in versu antistrophico notandus.

352. διαποντιούτας M. Guelf. et sine accentu Rob. διὰ ποντιούτας Ald.

γᾶς] Trojæ.

354. Chori personæ notam addidit Hermannus.

358. χθονίων τυράννων] Schol. Πλούτωνος καὶ Περσεφόνης.

359. ἦς] ἦσθ' Abreschius. ἦν codex Robortelli.

ᾧφρ' Pauwius. ᾧφρα libri. "Eras enim dum vivebas, rex ex eorum numero, qui munus regium sibi fato creditum manibus (virtute bellica) et sceptro populum regente (eloquentia in comitiis) ornant." SCH.

360. πιπλάντων Heathius. πιμπλάντων libri.

361. *πεισίβροτον* Pauwius. *πεισίμβροτον* vulgo. “*πεισίβροτος*, *Cui homines parere solent*. *βάκτρον*, *sceptrum regale*: vid. Homer. Iliad. A. 237. Agam. 195. *χθόνα βάκτροις ἐπικρούσαντας Ἀτρεΐδας*.” BLOMF.

362. *Τρώϊας*] *Τρώϊοις* Hermannus. “Locum recte intellexit scholiasta; *γυναικικῶς οὐδὲ τούτῳ ἀρέσκεται*, ἀλλὰ *μηδὲ τὴν ἀρχὴν ἀνηρῆσθαι*, i. e. *Electra vero, velut femina, ne hoc quidem Orestis votum probat, scilicet ut pater olim ante Trojam succubisset*; sed potius hoc sibi placitum fuisse dicit, si pater omnino intactus evasisset, interfectores autem prius interissent; ut fatum, quod mortem iis intulerit, e longinquo aliquis, harum calamitatum expertus, audivisset.” BLOMF. Continuatur hac strophæ Orestis oratio ab choro interpellata.

364. *τείχεσι* Heathius. *τείχεσσι* libri.

365. *ἄλλων*] *ἄλλῃ* Stanleius.

δορικμήτι] Scribendum *δουρικμήτι* cum Blomfieldo.

366. *τέθασαι*] Scribendum *τεθάφθαι* cum Ahrensio p. 16. Post hoc verbum comma ponatur.

368. *νιν*] Notetur transitus ab secunda persona ad tertiam.

369. Ante *θανατηφόρον* excidit vocabulum cum præcedentibus infinitivis conjunctum: quod notavimus ad v. 350. Schol. *δαμῆναι*: *λείπει τὸ ὠφελον πρὸ τοῦ ἀποθανεῖν τὸν πατέρα*.

370. *πρόσσω*] Scribendum *πρόσω* cum Hermannō.

τινὰ] Pertinet ad Electram et Orestem. SCH.

372. *κρέισσονα χρυσοῦ*] Aristotelis Hymn. in Hermian, *Χρυσοῦ τε κρέισσω καὶ γονέων*. Catullus 105, 3. *nobisque hoc carius auro*. Tibull. 1, 8. *Carior est auro juvenis, cui levius fulgent Ora*. STANL. Comparari potest locutio proverbialis *χρυσὸς δόξει εἶναι, aurum videbitur præ aliis malis*. Eurip. Tro. 432. *Ὡς χρυσὸς αὐτῷ τὰμὰ καὶ Φρυγῶν κακὰ Δόξει ποτ' εἶναι*. Vid. Hemsterhus. ad Lucian. Necyom. 1. p. 460. BLOMF.

373. *Ἵπερβόρεος τύχη*] De felicitate Hyperboreorum res nota. Pomponius Mela 3, 5. *Diutius quam ulli mortalium et beatius vivunt*. Cf. Gesneri de navigationibus extra columnas Herculis Prælect. 2. in ejusdem Orphicis p. 467. SCHUTZ. Hyperboreorum felicitatem depingit Pindarus Pyth. 10, 57. *Μοῖσα δ' οὐκ ἀποδαμεί | τρώποις ἐπὶ σφετέροισι· πάντα δὲ χοροὶ παρθένων | λυρᾶν τε βοαὶ καναχαί τ' αὐλῶν δονέονται· | δάφνᾳ τε χρυσέᾳ κόμας | ἀναδήσαντες εἰλαπινά|ζουσιν εὐφρόνως. | νόσοι δ'*

οὔτε γῆρας οὐλόμενον | κέκραται ἱερῇ γενεῇ. πόων | δὲ καὶ πολέ-
μων ἄτερ | οἰκίοισι, φυγόντες | ὑπέρδικον Νέμεσιν. Plura de
Hyperboreis quærens adeat Spanhem. ad Callim. H. Del. 281.
BLOMF.

374. φωνεῖς Turn. Steph. φωνεῖ libri reliqui.

ὀδυνᾶσαι γάρ] Male Porsonus hæc verba uncis circumdedit.
οὐ δύνασαι γάρ O. Muellerus in Zimmermanni diario a. 1836.
p. 17. recte, nisi quod οὐ omittere debebat: de quo monuit
Hermannus.

375. μαράγνης Rob. μαράγμης M. (cum gl. μάστιγος) Guelf.
Ald. παραίνης Turn. Steph. "Rectum est μαράγνης, sicut
legitur in Platone Comico ap. Polluc. 10, 56. Incert. Rhess.
817. ubi scholiasta monet Herodianum scribere penacutē μα-
ράγνα. Apud Hesychium etiam hanc formam reponunt viri
docti pro μάραυνα. Photius, Μάραγνα: μάστιξ." BLOMF.
Alterum flagellum est cogitatio, eum, qui propulsare hæc
mala posset, (Agamemnonem) jam terra conditum esse; alte-
rum vero, eorum, qui nunc imperant, Clytæmnestræ et
Ægisthi, manus haud puras esse ab abominandis hisce faci-
noribus, e quibus ortæ sint hæ calamitates. SCH.

378. στυγερῶν τούτων] στυγερῶν ὄντων Hermann. στυγερῶν
θανάτων Schutz. στυγερὸν τοῦτ' οὖν Bothe. An legendum
χέρες οὐχ ὄσαι. στυγερῶ τούτῳ utrumque horum difficile et
odiosum; pueris tamen (i. e. Orestæ et Electræ) gravius est:
i. e. molestius est, certamine imminente, opitulatoribus carere,
quam manus pollutas habere. Sed hoc non omnino placet.
Locum certe non intellexit interpret Græcus; χέρες οὐχ ὄσαι:
τοῦτο ἰδίῳ ἀναπεφώνηται, τῶν ἄγαν στυγερῶν τούτων, τοῦτο δὲ
μᾶλλον Ἀγαμέμνονος τοῖς παισὶν αὐτοῦ συμβέβηκεν πρὸς δ
ἐπάγει Ἡλέκτρα ὅτι ὥς βέλος ὁ λόγος οὗτος ἤψατό μου.
BLOMF.

380. διαμπερὲς] διαπρεπὲς Rob.

οὗς Schuetzius. ὡς libri.

381. ἴκεθ'] In libris plene scriptum ἴκετο.

ἄπερ τε] ἄτε περ Turn. Steph.

382. ἄταν] ἄτην M. (superscripto α) Rob.

383. τλήμονι] Audaci. Scrib. autem τλάμονι.

384. χειρὶ] Schol. Κλυταμνήστρας καὶ Αἰγίσθου.

τοκεῦσι δ' ὅμως τελεῖται] Verba corrupta. "τοκεῦσι δόμῳ στε-
λεῖται Rob. τοκεῦσιν ὅπως τελεῖται Scalig. et scholiasta quidem

legisse videtur ὅπως, qui ita scribit, ἵνα τὸ δμοιον καὶ ἴσον τῷ πατρί μου φυλαχθῇ. H. Stephanus conjicit τοκευσι δ' ὁμῶς τελεῖται. BLOMF.

385. 386. iterumque 387. 388. 389. in unum versum coniungendi pariterque in antistropho.

385. πευκήεντ'] πευκήεις, *Acerbus. Amarus.* Idem quod πευκεδανός, et ἐχεπευκής, quarum vocum diversas etymologias tradit Eustath. ad Il. A. p. 42. vel quia πεύκης δάκρυ amarum est, quo sagittas linebant, (sed quis hoc tradidit?) vel quia πεύκης semel excisæ stirps non repullulat, quod tamen de πίτυι tradunt physici, non de πεύκη. Equidem crediderim vetus fuisse nomen πευκός, *amaritudo*, cognationem quandam cum πικός, πικρός, habens, unde arbor dicta est πεύκη. Hinc ἐχεπευκής, πευκεδανός, πευκήεις, et πευκάλιμος. Infra 630. ξίφος ὄξυπενκές, ubi vide notata; sed fors in hoc loco πευκήεις intelligi possit de rogo ex pineis tædis confecto. Vid. supra 268. BLOMF. Metro postulante scribendum πυκάεντ'.

387. θεινομένου] θινομένου M. θεινόμενον Guelf. Ald.

388. ὀλλυμέναις] ὀλλυμένης Rob.

389. ὅλον Hermannus. θεῖον libri. Scholiasta tamen legerat θεῖον, quantum ex interpretatione ejus colligere licet: ὁμῶς τὸ εἰμαρμένον περιπίπτει πάντας, καὶ οὐκ ἂν ἐπιβουλευθείη παρὰ τὸ μοῖρδιον. BLOMF.

390. Commata post πρῶπας et post καρδίας deleantur.

391. ὀρμὺς ἦται Porsonus. ὀρμὺς (ὀρμὺν Ald.) ἄκται Ald. Rob. ὀρμείας τὲ Turn. Steph.

394. καὶ ποτ' ἂν] Heathius ita vertit: *atque aliquando tandem Jupiter utrimque vicens manum eis intentet, capitibus eorum diffissis.* Idcirco scil. Jovem ἀμφιθαλῇ dici existimat, quia in utrosque, Ægisthum et Clytæmnestram, vindex et ultor speraretur; κάρανα δαΐξας autem addi, quia Agamemnon capite securi diffisso trucidatus fuerit; similem igitur pœnam interfectoribus augurari Electram. Multo autem facilius decurrit sententia sic expressa: *Et sane aliquando præpotens Jupiter manum injiciet, heu heu, capita* h. e. dominos, qui nunc sunt, *interficiens.* Recte enim scholiastes κάρανα interpretatus est τὰ τοῦ οἴκου ἄκρα s. τοὺς περὶ Αἴγισθον. SCH. ἀμφιλαφῆς Ahrensius p. 17.

395. Post βάλοι comma, post δαΐξας signum interrogandi ponatur.

396. κάρανα] *Ægisthi et Clytæmnestræ.*

397. πιστὰ γένοιτο χώρῃ] *Fiducia redeat huic terræ.* BLOMF.

399. τὰ χθονίων τετιμέναι] *Locus manifeste corruptus; qui nec sensui nec metro satisfacit. Schol. τετιμέναι: αἱ ἐρινυῖνες παρὰ τῶν χθονίων θεῶν τετιμῆμεναι. Sententiæ conveniret κλῦτε τὰδε, χθονίων τύραννοι. Cf. 405. BLOMF. τὰ χθονίων τιτηνὰ Hermann. Opusc. vol. 5. p. 162. collatis Hesychii glossis, τιτῆναι: βασιλίδες. (Αἰσχύλος Φρυγῖν) ἢ Ἑκτορος λύτροις. τιτήναις: βασιλίσιν. (Α. ἐν Φρ.) ἢ Ἑ. λ. τιήνη: ἡ βασίλισσα. τίταξ: ἔντιμος, ἡ δυνάστης· οἱ δὲ βασιλεῖς.*

402. λοιγὸν Ἐρινύς] λοιγὸς Ἐρινὺν Hermannus: quæ necessaria correctio est, si recte legitur ἐπάγουσαν.

403. πρότερον Porsonus. προτέρων libri.

404. ἐπάγουσαν ἐπ'] ἀπάγουσαν ἀπ' Rob. ἐπάγουσ' ἐπ' Turn. ἐπάγουσ' ἂν ἐπ' Bothius.

405. τυραννίδες] *τυραννίδος* Ald. Turn.

406. φθιμένων] φθει μένων M. φθειμένων Ald. Dochmium restituit Klausenius, qui κειμένων correxit.

407. Ἰδεσθ'] Ἰδετ' Turn.

408. δωμάτων ἄτιμα] *Domibus spoliata.* Supra 289. πάντων ἄτιμον, κάφιλον, *omnium expertem.* BLOMF.

409. πετιστραποιταν M. adscripto in marg. οἶμαι πῆ τίς τράποιτ' ἂν.

ὦ Ζεῦ om. Rob.

410. πέπαλται] πεπάλαται M. Ald. Rob.

φίλον κέαρ dictum est secundum Homericum φίλον ἡτορ. BLOMF.

411. κλύουσαν] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ κλυούση. De hac constructione dictum ad Soph. Electr. 479.

οἶκτον] *Lamentum.* θρήνος, Hesych. Theb. 51. οἶκτος δ' οὔτις ἦν διὰ στόμα. Suppl. 60. οἶκτον οἰκτρὸν ἄτων. 66. πευθει νέον οἶκτον ἡθέων. Ab exclamatione οἶ, οἶ, formatur verbum οἶζω, (Apollon. Dysc. de Adv. p. 538, 9.) sicut ὤζω ab ὦ, ὦ, et similia: (vid. Gloss. in Theb. 8. Agam. 1287.) Hinc οἶκτος *lamentatio*, et sensu secundario, *misericordia*. Idem fere significat οἶζύς vetus vox Ionica. BLOMF.

413. μου] Scribendum μοι cum M.

414. Constructio est σπλάγχνα δέ μοι κλυούση κελαινοῦται πρὸς ἔπος. BLOMF.

κλυούση] Scribendum κλυούσα ex M. Guelf. κλύουσα Rob.

415—417. ὅταν—καλῶς] Versus corrupti.

416. θρασέ, ἀπέστασεν] Turnebi hæc est interpolatio. *θραρέα πέστασεν* M. Guelf. Rob. *θραρέα πέστασεν* Ald.

418. ἂν πάντες Guelf. codex Robertelli et Ald. et, ut opinor, M. ex quo ἅπαντες enotatum apud Fr. de Furia. ἂν εἰπόντες Rob. Turn. Steph. εἰπόντες ex scholiasta est, qui hæc sic explicat, τί δεινὸν εἰπόντες κατὰ Κλυταιμνήστρας τύχοιμεν τῆς σῆς συμμαχίας, ὦ πάτερ; ἢ ἂ πεπόνθαμεν; Scribendum ἂν φάντες cum Bothio.

τύχοιμεν Hermannus. τύχοιμεν ἂν libri.

ἢ (ἢ Blomfieldus) τάπερ] ὦ πάτερ Turn. ex verbis scholiastæ supra appositis.

419. ἄχεα Lachmannus. ἄχθεα libri.

421. λύκος] λύκον Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 564.

422. ἄσantos] *Implacabilis est ira nostra ex matris injuria et crimine concepta.* SCH.

ἔστι] εἴσι, *ingruit*, Bambergerus, collato Suppl. 157. χαλεποῦ γὰρ ἐκ πνεύματος εἴσι χειμῶν.

423—428. Hos versus choro tribuendos esse vidit O. Mullerus.

423. ἔκοψε Turn. Steph. ἔκοψαν Rob. Scribendum ἔκοψα cum M. Guelf. Ald.

"Ἀρεὺν] Libri "Ἀρειον. Scribendum "Ἀριον, quod restituit Hermannus Opusc. vol. 4. p. 338. lectum, ut videtur, ab scholiasta, qui Περσικόν interpretatur. V. de hoc nomine Hesychii interpretes s. v. 'Ἀρείας. Recte intellexerat Abreschius, qui Stephanum Byz. citat s. v. "Ἀρια.

εἵτε] Scribendum ἐν τε cum Hermanno deleta post *ἡλεμιστρίας* interpunctione.

Κισσίας] V. ad Pers. 17. Κισσίας Rob. Turn. Steph. Κισσίας M. Guelf. Ald.

424. νόμοισι πολεμιστρίας Turn. Steph. νόμοισι λεμιστρίας M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum νόμοις ἡλεμιστρίας cum Hermanno, collata quæ ad hunc ipsum locum referenda haud dubie est glossa Hesychii, ἡλεμιστρίας: θρηνητρίας.

425. ἀπριγδόπληκτα] ἀπριγκτοι πληκτά libri. ἀπριγκτόπληκτα Scaliger. Veram formam restituit Blomfieldus, collato Pers. 1056. καί μοι γενείου πέρθε λευκήρη τρίχα. Χο. ἄπριγδ' ἀπριγδα, μάλα γοεδνά.

πολυπλάνητα Lachmannus. πολύπλαγκτα libri. πολυπάλαγκτα Rob. errore typothetæ.

δ'] Scribendum τ' cum Hermanno.

ιδεῖν] εἰδεῖν M.

426. ὀρέγματα] ὀρείγματα Ald. unde ὀρύγματα Turn.

427. ἐπιρροθεῖ] ἐπερρόθει Stanleius recte.

428. ἀμὸν] Scribendum ἀμὸν et ἀμῶν v. 437.

429—433. Electræ tribuit O. Muellerus. Continuandi sunt choro.

430. μῆτερ] Scribendum μάτερ cum Schuetzio.

433. ἔτλης] Scribendum ἔτλας. ἔτλαν Guelf.

435. ἄρα Heathius. ἄρα Rob. Turn. ἀρὰ Ald. Steph.

437. ἀμῶν] V. ad v. 428.

438. ὀλοίμαν Turn. Steph.: quod legit scholiasta. ἐλοίμαν M. Guelf. Ald. Rob.

439. ἐμασχαλίσθης δὲ τωστοστειδης M. ἐμασχαλίσθης δὲ τωστοσειδν Ald. ἐμασχαλίσθη δέτωστοστειδης Rob. ἐμασχαλίσθης δέ τ' ὥς τότ' ἔδν Turn. Steph. ἐμασχαλίσθη δ' ἔθ', ὥς τοῦτ' εἰδῆς Canter. τόδ' pro τοῦτ' Pauw. Recipiendum ἐμασχαλίσθη.

ἐμασχαλίσθη] μασχαλίζω, *Amputo corporis extremitates*. Sed primaria significatio est, *circa pectus sub axillis cingere*; unde μασχαλιστήρ, *lorum pectorale*. (Prom. 71.) Hesych. Μασχαλισθῆναι: ἀνηρτῆσθαι ἐκ τῶν μασχαλῶν. Homicidæ cadaveris extremitates amputatas præ contumelia sub occisi axillis suspendere solebant. Sophocl. El. 444. Ὅφ' ἧς θανὼν αἵματος, ὥστε δυσμενῆς, Ἐμασχαλίσθη, καπὶ λουτροῖσιν κάρα Κηλίδας ἐξέμαξεν. Suidas, Ἐμασχαλίσθη: ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, ὅποτε φονεύσειαν ἐξ ἐπιβουλῆς τινὰ, τὸ ἔργον ἀφοσιούμενοις, ἀκρωτηριάξαι τὸν νεκρόν· καὶ τῶν μορίων ὀρμαθὸν ποιήσαντας, κρημνάναι κατὰ τοῦ τραχήλου, κατὰ τῶν μασχαλῶν διεύροντας. ἀφ' οὗ δὴ καὶ μασχαλίσματα προσηγόρευσαν αὐτά. Σοφοκλῆς ἐν Τρωίῳ πλήρη μασχαλισμάτων εἶρηκε τὸν μασχαλισμόν. (Brunckius τὸν φονεύσαντα.) Hoc autem factum fuisse, non ἀφοσιώσεως caussa, sed præ contumelia, iudicat Musgravius. Stanleius, præter hunc locum et Hesychii glossam, contulit Senecæ Agam. 900.—*ille jam exanimem petit, Laceratque corpus; illa fodientem adjuvat*; et notum Virgilii locum de Deiphobo Æn. 6, 494. Schol. in Apollon. Rhod. 4, 477. τῶν ἀποθανόντων οἱ δολοφονοῦντες ἀρχαίως ἀκρωτηριασμόν τινα ἐποιοῦν τοῦ ἀναιρουμένου. καὶ, ταῦτα

λαβόντες ἐξήρτων τοῦ τραχήλου αὐτῶν. τῶν δὲ καλουμένων ἀκρω-
τηριασμάτων ἄπειρα καὶ πολλὰ ἐξάργματα. BLOMF.

440. ἔπερ Schuetzius. ἔπερ libri. Deleatur comma post νιν.

441. κτίσαι Stanleius. κτείνει libri præter Rob. qui θείναι.
Scholiasta, δυστυχίαν μέγιστην κατασκευάζουσα τῷ σῷ βίῳ,
Ὅρεστα.

442. ἄφερτον] ἄφερκτον M. Guelf. Ald.

443. κλύεις] κλύει M. Guelf. Ald. Rob.

δύας ἀτίμους Stanleius. δυσατίμους libri.

444—455. Choro tribuantur.

444. ἀπεστάτουν] ἐπεστάτουν Ald. Turn.

447. ἄφερκτος] ἄφερτος Rob.

πολυσινούς Porsonus. πολυσίνου libri.

δίκαν] Scribendum δίκην ex Guelf.

449. χαίρουσα] χέουσα Dobræus.

κεκρυμμένα] Scribendum κεκρυμμένον.

450. Ante vel post verba ἐν φρεσίν indicanda lacuna. Versus
fuit senarius.

451. συντέτραινε] σὺ τέτραινε Turn. Rectius Hermannus σοι
τέτραινε. Simplex τέτραινε legisse videtur scholiasta. σὼν τέ-
τραινε Blomfieldus.

452. φρενῶν] φρονῶν Guelf. Ald. Rob.

453. τὰ μὲν] Scholiasta, ταῦτα τὰ συμβάντα τῷ Ἀγαμέμνονι.
αὐτὸς δὲ, τοῦτ' ἔστιν ὁ πατήρ, ἐπιθυμεῖ καὶ τὰ λοιπὰ γινῶναι, τοῦτ'
ἔστι τὴν τιμωρίαν. ὀργῇ pro dativo substantivi accepit alius
scholiasta, ἀντὶ τοῦ μάθε τῷ τρόπῳ σου. “Pro ὀργῇ scribendum
videtur ὄρμα. *Sunt hæc ut dixi; cetera jam ipse proficisci
ut cognoscas, decet autem forti animo pervenire.* ὄρμα firma-
tur sequenti καθήκειν.” BAMBERGER. in Zimmermanni
Diario a. 1836. p. 565.

455. Scholiasta, πρέπει δέ σοι ἀμετακινήτῳ δυνάμει ὀρμῶν κατ'
αὐτόν.

456. φίλοις Porsonus. φίλοισι libri.

459. ᾧδ'] ᾗδ' M. Scribendum ᾗδ' cum Guelf. Rob.

461. θυμβάλοι Porsonus. θυμβάλλει libri. θυμβαλεῖ Pauwius.

462. Lacunam recte explere videtur Hermannus, qui δίκας
addit. κραίνειν δίκας dixit Eurip. Heracl. 143.

466. ἰῶ] Scribendum ῶ cum Hermanno.

466—470. Oresti et Electræ tribuit O. Muellerus.

467. ἄτης] Ἰμο ἄτας.

468. πλαγά] ^{α α} πληγή M. πληγή Rob.
469. ἀφερτα] ἀφόρητα Guelf. Ald. Turn. Glossema ex scholio petitum.
472. ἐκὰς] Scribendum ἄκος cum Schuetzio.
474. διώκειν ἔριν anonymus in Annal. Heidelberg. a. 1809. fasc. 6. p. 287. αἰωμαναιρεῖν M. Guelf. Ald. Rob. αἰῶν' ἀναιρεῖν Turn. Steph.
- αἱματηράν] αἱματηρᾶν Turn. Steph. omissa interpunctione.
475. τῶν addidit Wellauerus.
476. χθόνιοι] θεοὶ Rob.
477. νίκην] νίκη Portus.
480. αἰτουμένῳ Turn. Steph. αἰτούμενος M. Guelf. Ald. Rob.
481. τοιδνδε] τοιάδε M. Guelf. Ald. Rob.
482. μόρον om. M. Guelf. Ald. Rob.: suppleverunt Turn. Steph. conjectura probabili.
484. ἔσει] ἔση libri.
485. ἐν πυροῖσι] Scribendum ἐμπύροις cum Cantero.
- κνισωτοῖς] κνισσωτοῖς Steph.
490. δὸς δέ τ'] Lectio vitiosa. δὸς σὺ δ' Auratus. δὸς δέ γ' Hermannus.
- εὐμορφον κράτος] Soph. Œd. T. 183. εὐῶπα πέμψον ἀλκάν comparavit Hermannus.
492. ἐκαίνισαν] *Recens exceperunt vel induerunt.* STANL.
495. ἐξεγέλρει] ἐξεγέλλει libri.
- ὄνειδεσιν] ὄνειδεσσι M. ὄνειδεσσιν Guelf. Ald. Turn.
- 497—499. Versus hos vulgo Electræ continuatos Oresti esse tribuendos intellexit Tyrwhittus.
498. Pro βλάβας Canterus et Musgravius λαβάς. Musgravius allegat Suid. Ὁμοίας λαβάς. ἀντὶ τοῦ μεταλήψεις καὶ μεταθέσεις. Locus est in Platonis Phædr. p. 340. E. Metaphora a palæstra desumpta. BLOMF.
502. οἴκτειρε] οἴκτειρον Rob.
- ἄρσενος θ' ὁμοῦ γόνον] Verba vitii suspecta. γόνον Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 565.
505. Hunc locum, corruptum tamen, et sub Sophoclis nomine, citat Clemens Alex. Strom. 2. p. 422. a Stanleio indicatus; παῖδες δὲ ἀνδρὶ κατ' αἶαν ὄντι κληῖδονες γεγάασιν φελλὸς δ' ὥς ἄγονσι δίκτυον τὸν ἐκ βυθοῦ καὶ κλωστήρα σώζοντες λίμφ. ubi voces κατ' αἶαν ὄντι ex καθανόντι depravatas esse monet Gata-

kerus A. M. 2, 20. p. 383. F. corrigitque λίνου, quomodo Euripides ap. Polluc. 7, 10. λίνου κλωστήρα dixit. κληδών σωτήριος dicitur filius, nomen paternum ab oblivione servans, quemadmodum cortices rete submersum indicant. Optime scholiasta: Φελλοί: ἐκεῖνοι γὰρ ἐπιπλέοντες σημαίνουνσι τὴν ἐν βυθῷ σαγήνην· οὕτω καὶ ἡμεῖς ζῶντες σὲ τὸν θανόντα. BLOMF.

506. φελλοί] Ad hunc locum respicit Eustath. p. 713, 33.

ἀγούσι] ἀνέχουσιν ἄνω dixit Eustathius.

507. λίνου R. λίνον libri reliqui, M. ab correctore antiquo.

509. σώζει] σώζει libri.

510—513. Hos versus choro tribuendos esse recte monet Hermannus Opusc. vol. 2. p. 79.

510. ἀμεμφῇ τόνδ' ἔτεινα τὸν Seidlerus. ἀμόμφητον δέ τινα τὸν libri. Recte Hermannus ἀμεμφῇ τόνδ' ἔτεινατον, nisi quod ἔτεινάτην scribere debebat, quod fecit Blomfieldus. Totum versum omittunt M. Guelf. Ald. Turn.: post versum proximum collocat Rob., in locum suum reposuit Steph.

511. τ' addidit Blomfieldus.

516. μεθύστερον] μεθ' ὑστερον M. Guelf. Ald. Rob.

517. θανόντι Pauwius. θανοῦντι libri.

518. τάδε τὰ δῶρα, μείω] τόδε τὰ δῶρα μείω M. Rob.

519. μείω Turn. Steph. μέσω M. Guelf. μέσῳ Rob. μέτω Ald.

522. οἷσθ', ἐμοὶ] οἷσθά, μοι Rob.

523. παρῇ Porsonus. πάρει libri. γρ. παρῆς M.

528. ποί] πῇ Steph.

529. ὀρμήσαι Porsonus. ὀρμίσαι libri.

530. τινός] Scribendum τίνος versusque Oresti tribuendus. Monuit Abreschius.

χρήζοντα] Refertur ad δράκοντα. Post δάκος signum interrogandi ponatur.

νεογενὲς Turn. νεορενὲς M. Guelf. Ald. Rob. Steph.

531. καὶτῇ Stanleius. αὐτῇ libri, quod revocandum.

μαζόν] μασθόν Porsonus. Scribendum μαστὸν cum Blomfieldo.

τῶνείρατι Porsonus. τ' ονείρατι libri.

532. οὐθαρ ἦν Pauwius. οὐ χάριν libri (a correctore antiquo M.). οὐκ ἄρ' ἦν Turn. Steph.

ὑπὸ στυγός] ὑποστύγος Rob. Donec exemplum afferatur,

vocabulum στῆξ usurpatum fuisse de serpente, aut omnino de animali noxio, legendum arbitror ὑπὸ στῆγους. Notum est enim στῆγος de re aut persona odiosa frequenter adhiberi. Et schol. expl. τοῦ μισητοῦ θηρίου. SCH.

534. ὄψανον] *Visum*. ὄψις Hesychio. Videtur autem formari ab ὄπτομαι quemadmodum τρώξανον a τρώγω, λείψανον a λείπω, grammaticis non probantibus. Schol. τὸ χ' ὅτι ἀπὸ ὄψεως παρήγαγε τὸ ὄψανον. Ceterum Stanleius ἀνδρὸς de Clytæmnestra intelligit. Schutzius vertit, *visum ei a marito inimisum*, quod probat Butlerus. Et sic interpretatur scholiasta. Sed tum oporteret τὰνδρὸς cum articulo. BLOMF. Corruptum est ἀνδρὸς. De somnio conf. v. 37. seqq.

535. κέκραγεν Rob. Steph. κέκλαγεν libri reliqui.

536. Post σκότῳ comma ponatur.

537. τ'] δ' Stanleius.

542. συγκόλλως Steph. et scholiasta. συσκόλλως M. Rob. δυσκόλλως Guelf. Ald. δυσκόλως Turn.

543. ἐκλείπων] An legendum ἐκλιπών? BLOMF.

544. οὐφείσε πᾶσα σπαργάνη ὀπλίζετο Ald. Turnebus vero, ὄφεις τὲ πᾶσιν σπαργάνοις ὀπλίζετο, et sic fere Stephanus, sed ὀπλίζετο. οὐ φείσε πᾶσα σπαργάνη πλείζετο M. Guelf. Rob. Butlerus conjicit οὐφεις τε παῖς ὤς. Porsonus Opusc. p. 211. οὐφεις ἐμοῖσι σπαργάνοις. BLOMF.

545. μαστὸν Blomfieldus. μασθὸν vulgo.

547. ἀμφὶ τάρβει τῷδ' Porsonus. ἀμφιταρβῇ τῷδ' M. ἀμφιταρβίτω δ' Ald. Rob. ἀμφιταρβῆς τῷδ' Turn. Steph.

548. τοῖ νιν] τοίνυν Ald. Turn.

550. κτενῶ Turn. Steph. κτείνω libri reliqui.

553. μέν Stanleius. δ' ἐν libri.

554. στείχειν Porsonus. στίχειν libri.

556. κτείναντες] κτείναντας M. Guelf. Ald.

557. δόλῳ τε καὶ ληφθῶσιν ἐν ταύτῳ βρόχῳ] Hoc est δόλῳ τε καὶ ἐν ταύτῳ βρόχῳ ληφθῶσιν.

561. σὺν] Scrib. ξὺν cum Porsono.

ἐρκέιους] ἐρκίους M. Guelf. Ald. Rob.

562. τε] δὲ Rob.

563. ἥσομεν Turn. Steph. οἶσομεν libri reliqui.

Παρνησιδα Porsonus. Παρνησιδα libri. Παρνασιδα Blomfieldus, et Παρνασοῦ pro Παρνησοῦ Eumen. 11. ubi vid. annotatio nostra.

565. Particulæ καὶ δὴ valent *fac autem*. Vid. Elmsl. ad Eurip. Med. 380. Valeken. ad Herodot. p. 591. Markland. ad Suppl. p. 129. b. Nusquam tamen vidi has particulas cum optativo constructas. BLOMF.

φαιδρᾶ] φαιδρῶ Guelf. Ald. φαιδρὸς Rob.

566. δέξαιτ'] λέξαιτ' M. Guelf. Ald. Rob.

567. ὥστ' M. Steph. ὡς Turn. ὡς ἂν Guelf. Ald., eraso τ in Guelf.

568. παρασείχοντα Steph. παρασίχοντα libri reliqui.

569. πύλαισι Blomfieldus. πύλῃσι libri.

ἀπείργετε] ἀπείργεται M. Rob. et superscripto ε Guelf.

571. βαλὼν M. βᾶλον Guelf. βαλὼν Ald. Rob. βηλὼν Turn. Steph. βηλὼν Homerum, βαλὼν tragicos dixisse observatum in Lexico rhetor. in Bekkeri Anecd. p. 224, 12. Βαλὼν per οὐδὼν explicat Hesychius.

ἔρκειον] ἐρκίον M. ἔρκιον Rob. Scribendum ἐρκείων cum Stanleio. Conf. v. 561.

573. ἔπειτα] ἐναντα Wakefieldus.

κατὰ στόμα] *Coram. A fronte*. Incert. Rhes. 410. Ὁρηκῶν ἀρίστοις ἐμπεσὼν κατὰ στόμα. 492. Τάξον μ' Ἀχιλλέως καὶ στρατοῦ κατὰ στόμα. Idem fere valet κατ' ὀφθαλμούς in proximo versu. Rhes. 422. Καὶ μέμφομαί σοι, καὶ λέγω κατ' ὄμμα σόν. (Angl. *I tell it you to your face*.) Eurip. Or. 282. εἰ κατ' ὄμματα Ἐφιστόρουν νιν, *si coram interrogarem*. Bacch. 469. Πότῆρα δὲ νύκτωρ σ', ἢ κατ' ὄμμ', ἠνάγκασεν; Conf. El. 915. Hæc contulit Abreschius, qui recte observavit, “κατ' ὀφθαλμούς βαλεῖν *in conspectum venire*, βαλεῖν ἀντὶ τοῦ προσβαλεῖν. Sophocl. Trach. 760. Αὐτὸς βαρεῖαν θυμφορὰν ἐν ὄμμασι Πατρὸς δεδορκὼς καὶ κατὰ γλῶσσαν κλύων.” BLOMF.

574. ἐρεῖ] ἀρεῖ (i. e. ἀρεῖ ὀφθαλμούς καὶ καταβαλεῖ) Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

βαλεῖ] βαλεῖν M. Guelf. Ald.

577. Ἐρινὺς] Ἐρινὺς Turn. Steph.

578. τρίτην πόσιν] Prima erat Agamemnonis sanguis; secunda Ægisthi; tertia Clytæmnestræ. Sic recte interpretatur scholiasta. Quoniam vero dicitur ἄκρατον αἷμα, allusio esse videatur ad notum illum τρίτον κρατῆρα; quod notavit Paulus. Vid. ad Agam. 245. Hoc autem tertium poculum ἄκρατον erat. Antiphanes Athen. 15. p. 692. E. Μεγάλῃν Διὸς σω-

τῆρος ἄκρατον ἤρ' τις. Aliter tamen narrat Philochorus ibid. p. 693. E. BLOMF.

579. νῦν οὖν Blomfieldus. συνοῦν M., eraso priore ν. σὺ οὖν Guelf. Ald. Rob. σὺ δ' οὖν Turn. Steph.

580. συμβαίνῃ] συμβαίνει⁷ M.

581. ὑμῶν] ὑμᾶς correctum in libro Bigotiano.

582. σιγᾶν] Stanleius contulit Theb. 615. Φιλεῖ δὲ σιγᾶν, ἢ λέγειν τὰ καίρια. (ubi vide notata) et Prometh. Ignif. Σιγῶν θ' ὅπου δεῖ, καὶ λέγων τὰ καίρια. Sic Sophocles Œd. C. 808. Χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ, καὶ τὸ καίρια. BLOMF.

583. τούτῳ] Pyladi. Monuit scholiasta.

584. ὀρθώσαντι] ὀρθώσονται Bambergerus l. c.

585—593=594—602.

603—612=613—622.

623—630=631—638.

639—645—646—652.

585. γὰ Schuetzius. γὰρ M. Guelf. Ald. Rob. γ' ἀλλ' Turn. Steph. Quod legit scholiasta. Ceterum 585. 586. et in antistropho 594. 595. in unum versum conjungendi.

586. δεινὰ Heathius. δεινὰ καὶ libri.

589. βλαστοῦσι] Lectio vitiosa. βλάπτουσι Butlerus.

πεδάλχμοι M. Rob. ποδάλχμοι Ald. μεταίχμοι Turn. Steph.

590. πεδάρορι ex Stanleii conjectura legitur. πεδάμαροι libri. Scholiasta, οἶμαι (hoc correctoris verbum est similiter in M. usurpatum ad v. 311. et 409.) πέδουροι, ἢ τὸ σημαυνόμενον μετέωροι. Quibuscum Hesychii gl. πέδουρος: μετέωρος comparavit Stanleius. Alius scholiasta, αἱ ἀκτῖνες τοῦ ἡλίου αἱ καθημεριναί: quem πεδάμεροι legisse videri observavit Stanleius.

591. πτηνά] Scribendum πανά cum Bothio.

κάνεμοέντων—φράσαι] Locus corruptus. "Correxi κάνεμόεντ ἂν—φράσαις, describere possis; cui statim opponitur ἀλλ' ὑπέρολμον ἄνδρὸς φρόνημα τίς ἂν λέγοι; De optativo φράσαις consuli potest Elmsleius ad Eurip. Med. 319." BLOMF. φράσαι per ἐννόησον explicat scholiasta.

595. 596. Deleantur commata post λέγοι et post τλημόνων.

596. φρεσὶν] φρεσσὶν M. Guelf. Scholiasta conjungit τίς ἂν λέγοι φρεσὶν; ἀντὶ τοῦ ἐννόησειεν. Sed φρεσὶν τλημόνων ponitur pro ταλασιφρόνων. BLOMF.

597. καὶ παντόλμους] καὶ recte delet Klausenius. Idem

trium syllabarum defectum post παντόλμους notavit, quem repetendo ἔρωτας explevit.

598. ἄταισι] ἄταισι αἱ Rob. Post βροτῶν signum interrogandi ponatur, tollatur vero post ὀμαντίας. Monuit Heathius.

599. θ' Steph. τ' Rob. Turn. Scribendum δ' cum M. Guelf. Ald.

600. ἀπέρωτος] ἀπ' ἔρωτος M. Ald. Rob. Hesych. Ἀπερωπός: ἀπάνθρωπος. ubi Kuster. "Conf. Etymol. M. v. Ἀπερωπόν. Apud Æschyl. Choeph. 598. legitur ἀπέρωτος, quod scholiast. interpretatur στυγνός, ὑπερήφανος. Etymol. Ἀπερωπόν itidem interpretatur στυγνόν. Ut proinde vel apud Æschylum scribendum videatur ἀπερωπός, vel apud Etymol. et Hesych. Ἀπέρωτος pro Ἀπερωπός. Nisi tamen utrumque vitiosum sit et detortum ex Ἀγέρωχος, quod idem significare ac ὑπερήφανος notum est." In Hesychio ἀπέρωτος restituit ex hoc loco L. Bos: sed frustra; vide Phrynichum ap. Bekker. p. 8, 8. Oxymoron tragicum est ἀπέρωτος ἔρως, ut γάμος ἀγάμος et similia. Sensus est, *Amor non legitimus muliebri animo imperans, male vincit conjugalem societatem.* BLOMF. De forma adjectivi v. Lobeck. Paralip. p. 258.

603. ὑπόπτερος] Scholiasta, ὁ μὴ κόρυς, ἀλλ' ἀληθῶς μαθεῖν θέλων. ὑποπτέροις Turn. Steph. ex alius scholiastæ annotatione, γινωσκέτω δ' ὁ παιδευθεὶς οὐχ ὑποπτέροις φροντίσιν ἢ τὸ δὲ ὑποτακτικὸν ἀντὶ τοῦ ὁ προτακτικοῦ.

604. δαεῖς] Hesych. Δαεῖς: μαθών. Verbum poeticum, Homero frequentatum. Eustath. in Od. Δ. p. 1506, 12. τὸ δὲ ἰδμεναι καὶ τὸ δαῖναι διαφέρει. ἰδμεναι μὲν γὰρ, τὸ οἴκοθεν εἰδέναι· δαῖναι δὲ, τὸ ἐτέρωθεν. Sophocl. El. 168. ὁ δὲ λάθεται | ὦν τ' ἔπαθ', ὦν τ' ἐδάη, quæ didicit ex nuntiis. BLOMF.

605. παιδολύμας] Scribendum παιδολυμάς.

Θεσιτιάς] Althæa scilicet, Thestii et Eurythemidis nata. Apollodorus 1, 8. ἐγέννησε δὲ Ἀλθαία παῖδα ἐξ Οἰνέως Μελέαγρον, ὃν ἐξ Ἄρεος γεγενῆσθαι φασί. τοῦτου δὲ ὄντος ἡμερῶν ἐπτά, παραγενομένης τὰς Μοῖρας φασὶν εἰπεῖν, τότε τελευτήσει Μελέαγρος, ὅταν ὁ καίόμενος ἐπὶ τῆς ἐσχάρας δαλὸς κατακαῇ. τοῦτο ἀκούσασα, τὸν δαλὸν ἀνελαιτο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα.—Postea Thestii filii, ægre ferentes apri Calydonii exuvias Atalantæ dari, abstulerunt; ὀργισθεὶς δὲ Μελέαγρος, τοὺς μὲν Θεσιτίον παῖδας ἀπέκτεινε, τὸ δὲ δέρας ἀπέδωκε τῇ Ἀταλάντῃ. Ἀλθαία δὲ λυπηθεῖσα ἐπὶ τῇ τῶν ἀδελφῶν ἀπωλείᾳ τὸν δαλὸν

ἦψε· καὶ ὁ Μελέαγρος ἐξαίφνης ἀπέθανε. Hanc fabulam nescivit Homerus, quod colligi potest ex Il. I, 529. seq. ubi eam νεωτέροις tribuunt grammatici. Meleagrum ab Apolline cæsum tradiderant auctores τῶν Ἑοιῶν et τῆς Μινυάδος, teste Pausania 10, 31. qui docet historiam de titione fatali primum in scenam protulisse Phrynichum in Pleuroniis, non quidem a se inventam, προσσφάμενον δὲ αὐτοῦ μόνον ἄτε ἐς ἅπαν ἤδη διαβεβημένον τὸ Ἑλληνικόν. BLOMF. Meleager cum aprum Calydonium una cum lecta juvenum manu (quos nominatim recenset Ovid. Metam. 8, 300. sqq.) adortus, et quoniam ejus præcipua in hac pugna virtus enituisset, exuviis apri præmii causa donatus esset, Atalantam Schoenei filiam, ipsam quoque venationis sociam, amore ductus hisce spoliis ornavit. Quem honorem cum Meleagri avunculi, Thestii filii, matris Althææ fratres puellæ invidissent, per vim ei munus eripiunt, proptereaque a Meleagro occiduntur. Quam fratrum cædem ægerrime tulit Althæa, filioque mortem, vel ut Homerus narrat Iliad. I, 562. imprecationibus, vel ut recentiores perhibent, mirabilem illum titionem, cujus a conservatione filii vita pendeat, comburendo acceleravit. Nempe secundum Ovidium Metam. 8, 451. sqq.

*Stipes erat, quem cum partus enixa jaceret,
Thestias, in flammam triplices posuere sorores,
Staminaque impresso fatalia pollice nentes,
Tempora, dixerunt, eadem lignoque tibi que,
O modo nate, damus. Quo postquam carmine dicto
Excessere deæ, flagrantem mater ab igne
Eripuit torrem, sparsitque liquentibus undis.*

Hanc igitur fabulam, etiam Apollodoro 1, 8. et Diodoro Siculo 4, 34. memoratam hic sequitur Æschylus. SCH.

607. πυρδαῖ] πυρδαῖς Turn. Steph. ex verbis scholiastæ ἡ παιδολύμας καὶ πυρδαῖς.

608. κατὰ θουσα Canterus. καί θουσα libri, nisi quod ex M. ἡ αἰθουσα annotatum.

609. ἦλικα] Quia hujus titionis conservatio cum Meleagri recens nati salute conjungebatur, recte poterat Meleagri *æqualis* dici. SCH.

ἐπεὶ μολῶν κ. τ. λ. ex eo tempore quo recens natus vagavit, et contemporaneum ei per vitam: sic recte interpretatur scholiasta. BLOMF. ἡνίκ' ἐπιμολῶν Ald.

611. σύμμετρον] Scrib. ξύμμετρον.

διαλ Canterus. διὰ libri.

612. μοιρόκρατον ἐς] μοιρόκρατον δ' ἐς M. Steph. μοιρόκραν-
τοῦδ' ἐς ἡμαρ Ald. μοιρόκρατον δ' ἐς ἡμαρ Rob. μοιρόκρατον ἐς
ἡμαρ Turn.

ἡμαρ] Scribendum ἄμαρ.

613. ἄλλαν Pauwius. ἄλλὰ libri.

δεῖ Turn. ὅγ' libri reliqui.

614. Σκύλλαν] De Scylla, Nisi Megarensium regis filia, du-
plex est fabularum series. Alii narravere, cum Minos Cretæ
rex Megara urbem obsideret, Scyllam a Minoë aureo monili
corruptam, Niso patri capillum abscidisse, a cujus conserva-
tione vita ejus esset suspensa. Sic Apollodorus 3, 15, 8. qui
tamen doni illius mentionem haud facit. Alii, ut Ovidius
Metamorph. l. 8. et Virgilius in Ciri, amore Minois captam
fuisse Scyllam perhibent, purpureum in Nisi vertice capillum
urbi et regno fatalem fuisse, adeo ut Megara capi non possent,
quamdiu ille incolumis maneret. Hunc igitur capillum clam
a patris capite abscissum Scyllam Minoi tradidisse. Cir. 220.
sqq.

*Nam capite a summo regis, mirabile dictu,
Candida cæsaries, florebant tempora lauro,
At roseus medio fulgebat vertice crinis,
Cujus quam servata diu natura fuisset
Tam patriam incolumem Nisi regnumque futurum
Concordes stabili firmarunt numine Purcæ.*

SCH. Fabulam aliter narrant Virgilius Cir. 130. Ovid. Met.
8, 90. a Stanleio laudati. Mortem Scyllæ narrat Pausanias 2,
34. Totam hanc fabulam rejiciebant Megarenses, teste eodem
1, 39. vid. Heyn. ad Apollodor. p. 345. F. Ursin. ad Virg.
Ecl. 6, 74. Scyllæ parricidium cum facinore Clytæmnestræ
comparavit Propertius 3, 17, 19. *Quidve Clytæmnestræ, prop-
ter quam tota Mycenis Infumis stupro stat Pelopea domus?
Tuque o Minoa venundata, Scylla, figura, Tondens purpurea
regna paterna coma.* BLOMF.

615. ὅπερ Porsonus. ὅπαί libri.

618. πειθήσασα Abreschius. πειθήσασα libri.

619. Νίσον] Νίσον libri. Νίσον Δουλιχίᾳ Homer. Odys. Σ,
126. BLOMF.

ἀθανάτας τριχὸς] *Capilli immortalitatem Niso, si servatus fuisset, conciliaturi.* SCH.

620. νοσφίσας] Ovid. *Metam.* 8, 85.

—fatali nata parentem

Crine suum spoliat :

unde ei nomen Ceiris ; Ovid. *Metam.* 8, 151.

—et a tonso est hoc nomen adepta capillo.

STANL. Schol. ἀπροβούλως : ἀπρονοήτως. οὐ προσκεψαμένη τὸ ἀποβησόμενον. ὡς προδοτὶς γὰρ τοῦ πατρὸς ἐτιμωρήθη ὑπὸ Μένωος. Sed forsitan referas ad Nisum, ἀπροβούλως πνέουθ' ἔπνυ, *sine suspitione stertentem.* Aristoph. *Plut.* 300. de Cyclope ; εἰκὴ δὲ καταδαρθέντα πον, Μέγαν λαβόντες ἡμμένον σφηκίσκον, ἐκτυφλώσαι. Et sic interpretatur Bothe. BLOMF.

621. ἀ κυνόφρων] ἀκανόφρων Ald. ex quo Turn. ἀγανόφρωνι fecit.

κυνόφρων] *Impudens.* Stanleyus confert *Iliad.* Z. 344. Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσήδα μελιχίοισι· Δᾶερ ἐμείω, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυόσεσσης. Sic κυνοθρασεῖς *Suppl.* 766. κυνοθαρσῆς Εὐνόα *Theocrit.* 15, 53. ubi vid. Valckenær. p. 361. BLOMF.

622. κιχάνει Porsonus. κιχάνει libri.

μιν] Scribendum νιν cum Blomfieldo.

κιχάνει δὲ μιν Ἑρμῆς] Male scholiastes, quem Heathius quoque sequitur, ad Nisum refert. Nisum enim capillorum furto mortuum esse, jam v. 614. satis declaratum erat. Multo magis attinebat Scyllæ pœnam hic tribus verbis memorare, quod chororum odio facinoris incensum, et nunquam non vindictæ divinæ cogitatione erectum maxime decebat. Sed quid significat *Mercurium eam assecutum esse*? Vulgo accipiunt de morte, quia Mercurius est πομπαῖος *animarum deductor*; Pauwius autem ad Mercurium lucrorum præsidem retulit, quod cur Heathius adeo fastidiose spernat, non video. Cum enim tragicus memorasset Scyllam aureo monili, adeoque luci potius cupiditate, quam amore ductam parricidio se contaminasse, quidni chorus hoc sarcasmo narrationem concludat: *Sed assecutus est ipsam lucro inkiantem Mercurius lucrorum præses, eamque gravi damno mactavit.* Ceterum de Scyllæ pœna cf. *Virgil.* *Cir.* v. 389. et quos ibi laudat Heynius. SCH.

623. ἐπεμνήσαμην Heathius. ἐπεμνήσαμεν libri, nisi quod ἐμνήσαμεν Rob.

624. ἀκαίρως δὲ] Lectio vitiosa.

τὸ δυσφιλὲς γαμήλευμ' ἀπεύχεται δόμοις nihil aliud significare, quam Clytæmnestræ et Ægisthi illicitos amores vel exinde patet, quod ejus mentionem chorus amittere non poterat, ut locum communem de vi amoris muliebris hoc etiam exemplo confirmaret. SCH. 624. 625. et antistrophici 632. 633. in unum conjungendi.

625. Post δόμοις ponatur comma.

627. ἐπ' ἀνδρὶ τευχεσφόρῳ] Hunc versum servarunt M. Steph.: omittunt libri reliqui.

628. δῆοισιν Porsonus cum Pauwio. δηίοις libri. Scribendum δόοις.

ἐπικότῳ σέβας] Lectio vitiosa. “δῶοισιν ἐπικότον σέβας *majestas hostibus invisa* dicitur. Agamemnon, quem scil. Trojani oderant ut hostem, reverebantur autem ut imperatorem fortem et bellicosum. Sic idem v. 54. σέβας ἡμαχὸν ἀδάματον appellatur. Alias ἐπικότος apud Æschylum significat *iratus, inferus* ut Prometh. v. 162. Sept. adv. Theb. v. 791. quem sensum si quis hoc quoque loco prætulerit non repugnabo. Scholiastes tamen ἐπικότῳ interpr. φοβερῷ καὶ σεβαστῷ καὶ παρὰ τοῖς πολέμοις.” SCH.

629. τίω δ' ex Stanleii conjectura legitur. τίων δ' libri, ex quo τοιῶνδ' fecit Turn. Lectio vitiosa.

ἀθέρμαντος, *Non calefactus*, i. e. *inaudax*. ἀθράσυντος schol. BLOMF.

631. κακῶν δὲ—τὸ Λήμνιον] “Satis nota est immanis illa mulierum Lemniarum in maritos crudelitas. Unde Pindarus Pyth. Od. 4, 448.

Λημνῖαν τ' ἔθνει γυναικῶν ἀνδροφόνων.

Orpheus :

Λήμνῳ ἐν ἡγαθέῃ τόθι περ κακὰ ἔργα μεμήλει
θηλυτέrais.

Rem narrant scholiastes Pindari et scholiastes Apollonii 1, 773. Similis est alia virorum crudelitas, hujus quasi ἀντίποινος, quam fuse narrat Herodotus 6, 138. paucis vero perstringit Eustathius ad Dionysium Afrum v. 347. Καὶ ἡ Λήμνος δὲ ποτε (inquit) ᾤκειτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακὰ διὰ τοὺς φόβους οὓς ἐποίησαν, γυναῖκας τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως καὶ παῖδας οὓς ἐξ αὐτῶν ἔτεκνοποιήσαντο. Pelasgi multas Atheniensium mulieres ra-

puerunt, et cum iis in Lemnum abierunt; cumque jam ipsis filii nascerentur, eos Pelasgi ad unum omnes cum matribus interfecerunt, veriti ne aliquando viri facti Atheniensium injurias ulciscerentur. Ab hac et mulierum et virorum immanitate nata illa apud Hesychium, Suidam et Eustathium p. 158, 12. 980, 61. proverbia Λήμνια κακά· Λημνία χεῖρ· τὸ Λήμνιον βλέπειν, aliaque. Herodotus: Λήμνια ἔργα ἀνὰ τὴν Ἑλλάδα πάντα τὰ σχέτλια νενόμισται καλέεσθαι. STANL.

632. δὲ δὴ ποθεῖ κατάπτυστον ἡς κασευδέτις Ald. δὲ δὴ ποθ', εἰκατάπτυστον Roh. δὲ δὴ ποθεν κατάπτ. Turn. Porson. δὲ δὴ ποθεῖ M. Guelf. δὲ δὴ ποθεν Schutz. Exemplum particulæ δὴ ποθεν in promptu non habeo. Hesych. Δὴ ποθεν: λέξις συναπτική, ὡς καὶ τὸ δὴ ποθεν. De δὴ ποθεν consuli potest Ruhnken. ad Timæum p. 79. Pro γοᾶται legendum suspicor βοᾶται. BLOMF. Locus non persanatus.

633. ἦ κασεν] ἦ κασεν M. Guelf. εἰ κασεν vulgo.

634. τὸ δεῖνόν] Schol. τὸ κατὰ Κλυταιμνήστρας.

638. τί τῶνδ' οὐκ ἐνδίκως ἀγέλρω;] Scholiasta, συνάξας κατηγορῶ· νόσσει γάρ με τὸ δίκαιον ταῦτα λέγειν.

639. ἀγχι] ἄχρι Scaliger.

πλευμόνων] πνευμόνων Rob. recte. "Eurip. Ion. 766. διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω." STANL.

640. διανταῖαν] Subaudi πληγὴν. ὀξυπνευκὲς per ὀξύπικρον explicat Hesychius. BLOMF.

οὐτᾷ Hermannus Elem. doctr. metr. p. 236. σοῦται libri, quod per ὀρμῇ interpretatur scholiasta.

641. διαῖ] διὰ Turn. Steph.

642. τὸ μὴ θέμις γὰρ σὺ. Ald. οὐ=λαξ Rob. οὐ deleri vult Hermannus Observ. crit. p. 107. Sed haud male, mea quidem sententia, explicat scholiasta: τὸ γὰρ μὴ δίκαιον οὐ δεῖ ἀμελεῖσθαι: imo potius οὐκ ἡμέλητοι scil. ὑπὸ τῆς Δίκης. BLOMF.

643. λαξ πατέω, Conculco. Agam. 1327. οἱ δὲ, τῆς μελλοῦς κλέος Πέδον πατοῦντες, οὐ καθεύδουσιν χερσὶ, pro κατὰ πέδον. Eumen. 110. Καὶ πάντα ταῦτα λαξ ὕρῳ πατούμενα. 536. Ἐς το πᾶν δέ τοι λέγω, | βωμόν αἰδέσσαι Δίκας· | μηδὲ νιν, | κέρδος ἰδῶν, ἀθέψ ποδὶ λαξ ἀτίσης, ubi codex L. πατήσης. Sophocl. Ant. 1287. οἴμοι, λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν. Comici dicebant una voce λακπατεῖν. Photius; Λακπατεῖν: Φερεκράτης Πετάλῃ Παλεῖν με, τύπτειν, λακπατεῖν, ὠθεῖν, δάκνειν. BLOMF. Punctum post πατούμενον male positum.

645. παρεκβάντες] Μετοχή ἀντὶ ῥήματος, inquit scholiasta. Scripsi παρεκβάντος cum Stanleio.

οὐ θεμιστῶς Porsonus, recte, nisi quod οὐ θεμιστῶς scribere debebat. Legebatur ἀθεμιστῶς. Adjectivo utitur Æschylus Sept. 694. αἵματος οὐ θεμιστοῦ.

646. Δίκας] δίκης M. Rob.

πυθμήν] Intellige aræ fundamenta. Agam. 384. ἀνδρὶ λατῶσαιτι μέγαν Δίκας βωμόν.

647. προχαλκεύει Hermannus. προχαλκεύει libri.

649. τέκνον] Recte schol. τίκτει ὁ φόνος ἄλλον φόνον. BLOMF.

δόμασι Turn. Steph. ex annotatione, ut videtur, scholiastæ qui τοῖς οἴκοις posuit, ἐπεισφέρει δὲ τοῖς οἴκοις τέκνον παλαιῶν αἱμάτων. δόμασι Rob. δόμασε M. Guelf. Ald. Lectio corrupta.

650. αἱμάτων Canterus ex annotatione scholiastæ. δωμάτων libri.

τίνει Turn. Steph. τείνει libri reliqui. Per ἀπαιτεῖ explicat scholiasta. τίνειν Lachmannus de chor. system. p. 63. sublata post παλαιτέρων interpunctione.

κλυτή] Scribendum κλυτὰ cum Hermanno Opusc. vol. 6. p. 201.

Ἐρινός] Ἐρινός Turn. Steph.

654. Solennis erat exclamatio ejus qui fores pulsabat, παῖ, παῖ, qua ostiarium excitaret. Sensus est; *Quis intus in ædibus est, iterum αἰκο* παῖ, παῖ? Aristoph. Ran. 464. Ἄγε δὴ, τίνα τρόπον τὴν θύραν κόψω, τίνα; Πῶς ἐνθάδ' ἄρα κόπτουσιν οὐπιχώριοι; Παῖ, παῖ. Nub. 131. Ἰγνέον. τί ταῦτ' ἔχων στραγγεύομαι, Ἄλλ' οὐχὶ κόπτω τὴν θύραν; παῖ, παιδίον. Comparari potest Euripides Peleo ap. schol. Aristoph. Nub. 1153. Ἴὼ πύλαισιν ἦτις ἐν δόμοις. Heathius. Ἴὼ, ἰὼ, πύλαισιν εἴ τις ἐν δόμοις. Legendum, Ἴὼ, ἰὼ, πύλαισιν ἢ τις ἐν δόμοις; BLOMF.

655. Conferas 875. Οἰμοί, πανοίμοι, δεσπότου τελονμένου, Οἰμοί μάλ' αὖθις ἐν τρίτοις προσφθέγμασιν. BLOMF.

ἐκπέραμα] Exitus; ostiarii scilicet. BLOMF.

656. φιλόξεν'] φιλόξενος Turn. Steph.

βίᾳ margo Rob. βία Turn. Steph. δλαι M. Guelf. Ald. Rob. Lectio hujus versus interpolata est. φιλοξένη ὅτιν Αἰγίσθου βία Porson. præf. ad Eurip. Hecub. p. ix. φιλόξενός τις Αἰγίσθου βία Elmsleius ad Eurip. Med. 807.

657. Non οἰκέτης, sed παῖς, apud Robortellum nominatur is qui hunc versum pronuntiat. Non multum interest. BLOMF.

εἶεν, ἀκούω] Notandum εἶεν pro spondeo positum in formula, ut videtur, solenni εἶεν ἀκούω. Eodem modo Aristophanes Pac. 663. εἶεν, ἀκούω ταῦτ' ἐπικαλεῖς; μανθάνω. Sic libri optimi et scholiasta. Vulgo εἶέν γ', ἀκούω.

ποδαπὸς] ποδαπὸς ὁ ξένος; πόθεν; Eurip. El. 774. χαίρετ', ὦ ξένοι, τίνες, Πόθεν πορεύεσθ'—; ubi vid. Seidler. BLOMF.

660. τάχυνε] *Festina*. Pers. 698. τάχυνε δ', ὥς ἄμεμπτος ὦ χρόνου. Sophocl. Œd. C. 219. μακρὰ μέλλετον, ἀλλὰ τάχυνε. ubi vid. Elmsleium. BLOMF.

661. ὦρα] ὦραι M. Guelf. Ald. Rob.

ἐμπόρους] Bene notavit Stanleius, Homerum hanc vocem non pro mercatore, ut posterī Græci, sed pro vectore simpliciter ponere, quo sensu ab Æschylo usurpatur. BLOMF.

μεθιέναι (καθιέναι Musgravius) ἄγκυραν] Scholiasta, τὴν ἄγκυραν προσορμῖσαι τοὺς ὁδοιπόρους ἀντὶ τοῦ καταλῦσαι.

663. τελεσφόρος] *Perficiens. Mater familias* vertit Abreschius, laudato Hesychio, Τελεσφόρος οἶκος: τοῦ γεγαμηκότος καὶ τεκνώσαντος. Contra δόμος ἡμυτελής erat, quum vel pater vel mater familias diem obiisset: Homer. Il. B. 700. Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφῆς ἄλοχος Φυλάκη ἐλέλειπτο, Καὶ δόμος ἡμυτελής— ubi Eustath. τέλος ὁ γάμος, θθεν τελείους τοὺς γεγαμηκότας ἐλεγον. Rem illustravit Ruhnkenius ad Timæi Lex. p. 225. Potest tamen τελεσφόρος in hoc loco nihil aliud significare quam *illa quam penes est jus perficiendi*. Schol. τελεσφόρος: ἀρχηγός, διοικητής. BLOMF.

664. τόπαρχος] τῷ παρχος M. τῷ παρχος Rob.

δ' Turn. Steph. τ' libri reliqui.

665. αἰδώς] Pudor vetabat sermones cum alius mariti uxore conserere. Eurip. Iph. A. 835. Αἰσχρὸν δέ μοι γυναιξὶ συμβάλειν λόγους. BLOMF.

οὐκ] Inapte scholiasta, πλεονάζει ἡ οὐ. Recte monet Abreschius illud οὐ ad τίθησιν pertinere, non ad ἐπαργέμους. BLOMF.

668. ΚΑ.] θερ. (i. e. θεραπεία) Rob.

670. θερμὰ λουτρὰ] Andromache in Iliade X. 442. Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐὺπλοκάμοις κατὰ δῶμα Ἀμφὶ πυρὶ στήσαι τρίποδα μέγαν, ὅφρα πέλοιτο Ἑκτορι θερμὰ λουτρὰ μάχης ἐκνυστήσαντι.

Frequens *θερμολουσία* luxuriosa putabatur: vid. Od. Θ. 247. ubi plura Eustathius. Hermippus apud Athen. I, p. 18. C. Μὰ τὸν Δ', οὐ μὲν τοι μεθύειν τὸν ἄνδρα χρή τὸν ἀγαθὸν, οὐδὲ θερμολουτεῖν· ἃ σὺ ποιεῖς. BLOMF.

θελκτήρια, στρωμνῇ] Scribendum *θελκτηρία στρωμνῇ* cum Wakefieldo Silv. crit. §. 164.

671. δικαίων τ' ὁμμάτων] Benignorum hospitum. WELLAUER.

672. βούλιος, *Ad consilium pertinens*. i. q. βουλευτικός. Recte schol. εἰ οὐ διὰ ξενίαν ἦκετε, ἀλλὰ δι' ἄλλο τι. BLOMF.

675. αὐτόφορτος, *Ipse sarcinam portans*: non curru vectus. Hesych. Αὐτόφορτοι: αὐτοδιάκονοι. κυρίως δὲ, οἱ ἐν τοῖς ἰδίοις πλοίοις. Σοφοκλῆς Θυέστη Σικυνώω. ὁ δὲ Κραῦνος ἐν Χείρωνι, τοὺς τὰ κοινὰ φορτιζομένους ἔφη. Navis oneraria erat φόρτις, onus vel sarcina ejus φόρτος, unde μυριόφορτος ναῦς. Ceterum αὐτόφορτος valet *ipse cum sarcina*, sicut αὐτόκωπον ξίφος *ensis cum manubrio*, supra 157. Sic αὐτόπρεμος, αὐτόρριζος et similia. BLOMF.

οἰκία σάγη] οἰκία σάγη M. οἰκίαις ἄγη Guelf. Ald. et codex Robortelli.

676. εἰς] Scribendum *eis*.

ὥσπερ δεῦρ' ἀπεξύγην πόδας] *Quemadmodum me huc venisse videtis*. ABRESCH.

678. Recte Schutzius, *ἐξιστορήσας ὁδόν, sciscitatus quo tenderem, καὶ σαφηνίσας ὁδόν, viam quam monstrasset*. BLOMF.

679. Στρόφιος] Apud Sophoclis Electram 46. ipse Strophius nuntii personam induit, refertque quod ipsum miserat Phanteus Phocensis, μέγιστος αὐτοῖς δορυξένων. Noster Agam. 853. Τρέφει γὰρ αὐτὸν εὐμενὴς δορυξένος, Στρόφιος ὁ Φωκεύς. Strophius etiam nominabatur Pyladis pater, qui eum aedibus eiecit, pollutum esseicens, quod una cum Oreste patrasset cædem Clytæmnestræ. Eurip. Or. 763. STANL.

680. κίαις] Vox Homerica, nec Sophocli neque Euripidi usurpatum. Pers. 1069. ἀλακτὸς εἰς δόμους κίε. Suppl. 500. τεταγμένος κίω. BLOMF.

684. εἰς] Scribendum *eis*.

εἰς τὸ πᾶν] *Omnino*. Locutio frequens apud Æschylum. Infra 926. ἔλακε δ' εἰς τὸ πᾶν. Eum. 52. εἰς τὸ πᾶν βδελύκτροποι. 200. Ἄλλ' εἰς τὸ πᾶν ἐπραξας, ὥς παλαιός. Agam. 664. [682.] εἰς τὸ πᾶν ἐτηνύμω. [Eum.] 83. Ὡστ' εἰς τὸ πᾶν σε

τῶνδ' ἀπαλλάξαι πόνων. 536. Εἰς τὸ πᾶν δέ σοι λέγω | βωμὸν αἰδέσθαι Δίκας. 889. Εἶναι δικαίως εἰς τὸ πᾶν τιμωμένη. Eurip. Heracl. 576. εἰς τὸ πᾶν σοφούς. Sic ἐς τὰ μέγιστα, *quam maxime*, Herodot. 8, 144. BLOMF.

ἀεὶ ξένον] ἀείξενον Schneiderus in lexico.

686. λέβητος] *Urnæ ad cineres servandos*. Agam. 430. ἀντή-
νορος σποδοῦ γεμίζων λέβητας εὐθέτους, ubi vid. Glossarium.
Soph. El. 756. Καὶ νιν πυρᾷ κέαντες εὐθὺς, ἐν βραχεὶ Χαλκῷ
μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ Φέρουσιν ἄνδρες Φωκέων τε-
ταγμένοι, Ὅπως πατρώας τύμβον ἐκλάχῃ χθονός. BLOMF.

πλευρώματα] *Eadem urna dicitur τύπωμα χαλκόπλευρον apud*
Sophoclel. El. 54. notante Stanleio. Theb. 887. ὁμοσπλάγχχων
πλευρωμάτων. BLOMF.

691. ΗΛ.] *θερ.* (i. e. *θεράπαινα*) Rob. ut v. 668. Clytem-
nestræ hoc versus tribuendos esse verissime monuit Portus.

οἱ 'γὼ] οἱ ἐγὼ libri.

ἐνθάδ' Turn. et Steph. interpolatio est. ἐν πᾶσ' M. Guelf.
Ald. Rob. corrupte.

693. ἐπωπῆς] ἐπωπαῖς M. Guelf. Ald. ἐπ' ὤπαῖς Turn.
Hesych. Ἐπωπᾶ: ἐφορᾷ, ἐποπτεύει. Eum. 275. δελτογράφῳ δὲ
πάντ' ἐπωπᾷ φρενί. 969. ὅτι μοι γλῶσσαν καὶ στόμ' ἐπωπῆ. Con-
structio est ἐπωπῆς πολλὰ καὶ ἐκποδὼν εὖ κείμενα. non, quod
Pauwius voluit, ἐπωπῆς πολλὰ, καὶ—ἀποψιλοῖς. Dicitur Ἀρὰ
collineare sagittas vel in ea, quæ seorsum in tuto posita vide-
antur. BLOMF.

696. εὐβόλως Porsonus. εὐβούλως libri.

εὐβόλως ἔχων] *Prospero jactu usus*. Pollux 9, 94 ἐν μέντοι
γε τοῖς κύβοις τὸ δυσκυβεῖν, καὶ εὐκυβεῖν, *ονομάζεται* καὶ πον καὶ
τὸ δύσβολον, καὶ τὸ εὐβολον εἶναι. Aristæn. 1, 23. ἐμὲ γὰρ κατα-
νάλωσαν ἀπληστος ἑταῖρα, καὶ πεσσοὶ πίπτοντες ἀτυχῶς μὲν ἐμοί,
εὐβολώτερον δὲ τοῖς ἐναντίοις. Ita Salmasius pro εὐβουλότερον,
probante Hemsterhusio ad Pollucis locum, unde confirmatur
in hoc versu Porsoni correctio. Ejusdem confusionis exempla
dedit Boissonadus ad Aristæn. p. 539. BLOMF.

697. πηλοῦ] Schol. παροιμία, ἔξω πηλοῦ πόδα ἔχειν. De hoc
proverbio dixi ad Prom. 271. BLOMF.

698. νῦν δ'] Hoc sic explicant interpretes ut νῦν δὲ post καὶ
νῦν repetitum esse dicant propter interpositam parenthesin
ἦν—πόδα. νῦν δ' Scaliger.

βακχείας] βακχίαις M. Guelf.

βακχείας καλῆς] Electræ, ut videtur interpretibus.

699. παροῦσαν ἐγγράφει] Lectio vitiosa, ad quam expediendam editoribus nihil profuit obscura annotatio scholiastæ, τάξον αὐτὴν ἀφανισθεῖσαν ἀρῆ. ὡς πρὸς τὸ ἐλπίς δ' ἀπέδωκεν. "In ἐγγράφει latere videtur ἀναστρέφειν." DOBRÆUS.

700. οὖν Rob. ὦν M. Guelf. ὦ Ald.

704. δυσσεβείας] δ' addit Portus.

706. κατεξενωμένον haud aliter intelligendum est, quam de hospitio, quo fuerat apud Clytæmnestram exceptus, quod sane violasset, si grata potius, quam vera narrasset. Nam quod etiam de Strophii hospitio accipi posse putat Abreschius, quod nuntio, si peregisset mandata de Oreste, revertenti ac responsum referenti obtulerit, id justo subtilius est, et altius, quam decet, repetitum. Ceterum ut hic a Clytæmnestra, sic a pædagogo accipiuntur hospites ap. Eurip. Electr. v. 359. sqq. Comparandus etiam Sophocles Electr. v. 766. sqq. SCH.

707. ἀξίως] Scribendum ἀξίων cum Pauwio. τῶν σοι ἀξίων τιμῶν interpretatur scholiasta.

709. ἀγγελῶν] ἀγγέλλων Rob.

710. ἡμερεύω, *Per diem aliquid facio*. Antiatticista ap. Vil-
lison. Anecd. Gr. vol. 2. p. 80. ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, πᾶσαν τὴν
νύκτα περὶ τι ἀναλίσκει, διανυκτερεύει περὶ τι λέγουσι, καὶ δια-
γρυπνεῖ· οὕτω καὶ διημερεύει, ἀντὶ τοῦ πᾶσαν τὴν ἡμέραν περὶ τι
ἀναλίσκειν. Pollux I. 64. τὸ δι' ὅλης τι πρᾶξαι ἡμέρας ἡμερεῦ-
σαι, καὶ διημερεῦσαι. οἶον ἐπὶ τῶν βαναύσων ὁ Πλάτων εἶρηκε,
Πρὸς πῦρ ἡμερεύοντας. Similiter Xenophon Œc. 4, 2. Sophocl.
El. 786. νῦν ἔκκληά που, Τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὖνεχ' ἡμερεύσομεν.
Satis bene margo libri Mitfordiani, "*qui ont fait leur journée*."
Notabilis est constructio ἡμερεύοντος μακρὰς κελεύθου. BLOMF.
Genitivos non putem regi ab ἡμερεύειν, sed ab adjecto τὰ πρόσ-
φορα, atque distinctionem tollendam. Firmat me in ista opina-
tione Eurip. Hel. v. 515. ubi pari ratione habemus τὰ πρόσ-
φορα τῆς νῦν παρούσης συμφορᾶς. Supra v. 668. πόνων θελκτῆρια
dixerat sensu non multum diverso. ABRESCH.

712—714. leguntur in M. Steph.: absunt ab Guelf. Ald.
Rob. Turn.

713. ὀπισθόπους] Hallucinatur Stanleius ὀπισθόπους vertens
peditsequias, obversante opinor loco Eurip. Hippol. v. 54. πο-
λὺς ἂν αὐτῷ προσπόλων ὀπισθόπους κῶμος λέλακε, et v. 1179.
ὀπισθόπους φίλων ὁμήγυρις. Verum eadem hic si obtineret signi-

ficatio, scriptum oportebat ὀπισθόποδας. Redde ergo *reversus*. Hesych. ad hunc ipsum fortasse locum: Ὀπισθόπους, ὑποστρέψας. ABRESCH.

τούσδε καὶ ξυνεμπόρους] Id est καὶ τούσδε ξυνεμπόρους, de qua collocatione καὶ particulæ dixi ad Aristoph. Acharn. 884.

714. δώμασιν] σώμασιν H. Vossius.

715. ἵπενθύνω Turn. Steph. ἐπενθύνω vel ἐπενθύνω M. Guelf. Rob. ἐπ' εὐθύνω Ald. In M. gl. est ὑποδίκω et schol. συμβουλευέω σοι ταῦτα πράσσειν ὥς δώσουσι δίκην, ἣν τι παρὰ τὸ δέον ποιήσης.

718. βουλευσόμεσθα Stephanus. βουλευόμεσθα libri, quod βουλευόμεθα scriptum in M. Guelf. Ald. Rob.

719. εἶεν] εἰ ἐν Guelf. Ald. Rob.

φίλια Heathius. φίλια vel φίλια M. Guelf. Ald. Rob. φίλαι Turn. Steph.

720. στομάτων ἰσχὺν preces dicit alta voce (pro Orestis salute) pronuntiatas. SCH.

726. δολίαν Pauwius. δολία libri.

727. δ'] γ' Rob.

Ἑρμῆν Turn. Steph. Ἑρμῆα M. Guelf. Ald. Rob.

χθόνιον δ' Ἑρμῆν καὶ τὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι] Adeo manifesta hic sunt interpretationum indicia, ut ne dubitari quidem posse putem quin ita scripserit Æschylus, νῦν γὰρ ἀκμάζει Πειθῶ δολίαν | ξυγκαταβῆναι, νύχιον θ' Ἑρμῆν | τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι ξιφοδηλήτοις ἀγῶσι. Νύχιος enim idem est quod magis usitatum χθόνιος, ut ἐννυχίων pro χθονίων et ἐννυχον Ἄϊδαν pro χθόνιον dixit Sophocles Œdip. Col. 1556. Trach. 501. HERMANN. Opusc. vol. 1. p. 115. νύχιον Ἑρμῆν, quia non aperte rem gerebant, sed dolo et simulatione quasi tenebris involuti, ideo dicitur eos νύχιος Ἑρμῆς immittere. Illustratur h. l. Sophocleo El. v. 1391. sqq. Ὁ Μάλας δὲ παῖς Ἑρμῆς σφ' ἄγει, δόλον σκοτῶ κρύψας πρὸς αὐτὸ τέρμα. SCH. Fortasse scribendum est, χθονιόν θ' Ἑρμῆν καιρὸν νύχιον τοῖσδ' ἐφοδεῦσαι—. Optat chorus ut Mercurius opportunitatem nocturnam certaminis adducat, cf. v. 817. 881. Cædes enim noctu perpetratur. BAMBERGER. in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

729. ξιφοδηλήτοις] ξιφοδημήτησις Guelf. Ald. ξιφοδημήτοις Turn.

730. Οἰκέτον persona huic versui in libris præfigitur. Choro tribuendum vidit Tyrwhittus; et sic scholiasta: Ἀνὴρ ὁ ξένος:

ξένον τὸν Ὀρέστην καλεῖ, ἵνα δόξωσιν ἀγνοεῖν τὸ σκαιώρημα.
BLOMF.

ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

732. Κλίσσα M. Turn. κλίσσω Guelf. Ald. Γελίσσα R. Steph. Scholiasta ad v. 733. Γελίσσαν δέ φησι τὴν Ὀρέστον τροφὸν, Πίνδαρος δὲ (Pyth. 11, 25.) Ἀρσινόην, Σησίχορος δὲ Λαοδάμειαν. Laodamiam etiam Pherecydes apud scholiastam Pindari. Κλίσσα apud Æschylum nomen est non proprium, sed gentile. Schol. Aristoph. Pac. 362. Κιλικῶν δὲ ἐκλήθη ἀπὸ Κιλίσσης τροφού. Epyaxa, Cilicum regis uxor, Κλίσσα vocatur ab Xenoph. Anab. 1, 2, 12.

733. ἄμισθος] Scholiasta, κακόμισθος· δάκρυα γὰρ προξενεῖ.

734. τοὺς ξένους] Lectionem vitiosam notavit Porsonus. τοῖς ξένοις Pauwius.

738. θέτο] ἔθετο Heathius: neque in hoc loco est cur omitatur augmentum. BLOMF.

σκυθρωπῶν Steph. σκυθρωπὸν libri reliqui. σκυθρωπὸς Portus.

739. κεύθουσ'] κεύθειν γέλων dixit ut Homer. Od. T, 212. δόλφ δ' ὅγε δάκρυα κεύθε. ABRESCH.

Aldus et Turnebus interpungunt post καλῶς, et deinceps exhibent, hic κείνης, ille vero κείνη. Robortellus διαπεπραγμένοις καλῶν κείνη. BLOMF. "Hunc locum sibi imitandum proposuit Eurip. in Orest. v. 1121. ubi Pylades:

γούους πρὸς αὐτὸν θήσομεσθ' ἂ πάσχομεν.

ad hæc Orestes:

ᾧστ' ἐνδακρύσαι γ' ἐνδοθεν κεχαρμένη.

et v. 1319. Electra:

κἀγὼ σκυθρωποὺς ὀμμάτων ἔξω κόρας,

ὥς δῆθεν οἷα εἰδυῖα τᾶξειργασμένα.

ut et Sophocl. Electr. v. 808.

ἄρ' ὑμῖν ὥς ἀλγοῦσα κώδυνωμένη

δεινῶς δακρύσαι κἀπικωκύσαι δοκεῖ

τὸν υἱὸν ἢ δύστηνος ᾧδ' ὀλωλότα;

ἀλλ' ἐγγελῶσα φροῦδος." ABRESCH.

740. ἔχει] ἔχειν M. Guelf. Ald.

741. ὑφ'] ὑφ', cum accentu, scribunt Abresch. Schutz. Nimis curiose. Nam constructio potest esse ὑφ' ἧς φήμης, ut præpositio arctius cum pronomine cohæreat. BLOMF.

742. ἐκείνος] ἐκείνον Guelf. Ald. Turn. et codex Robortelli. Idem codex εὐφρανεῖν pro εὐφρανεῖ.

744. συγκεκραμμένα Ald. Notent tirones garrulitatem ἀνακόλουθον anus indoctæ, “quod in primis commendat auctorem, cum personarum ἦθος dextre et εὐστόχως exprimat.” Quod vere observavit Stanleius. BLOMF.

750. μητρόθεν δεδεγμένη] Aristoph. Ach. 178. σκάνδικά μοι δὸς μητρόθεν δεδεγμένη. quem versum cum hoc loco contulit Porsonus in Aristoph. p. 113. BLOMF.

751. Constructio hujus loci, ut vulgo legitur, adeo turbata, seu potius nulla est, ut aliquam corruptionem latere quivis suspicetur. Verissime monuit Butlerus, prolixam et inconditam orationem garrulæ nutrici convenire; solæcam ac plane barbaram non item. Schutzsius putat aliquid post δεδεγμένη intercidisse; Hermannus vero post κελυσμάτων, nisi legendum sit ἔτλην. Locum aliqua ex parte expeditiorem reddidi, scribendo ἐκ pro καὶ v. 751. (καὶ Portus) ut orationis filum interrumpatur post τριβὴν usque ad 761. BLOMF.

νυκτίπλάγκτοον Ald. unde νυκτίπλαγκτον Turn.

κελυσμάτων Steph. κελυμάτων libri reliqui.

752. καὶ πολλὰ] ἢ πολλὰ Musgrav. Apud Sophocl. El. 1143. similiter fere conqueritur Electra; Οἶμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς Ἀνωφελήτουν, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφὶ σοὶ Πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον. In hoc loco constructionem sic expedit scholiasta; ἀνωφέλῃτα ἐμοὶ τῇ τλάσῃ πολλὰ καὶ μοχθηρά. BLOMF.

753. τλάσῃ] τλάσει Rob.

ὥσπερ εἰς βοτὸν] ὥσπερ εἰς κοτὸν M. Hunc locum ita reddidit Grotius;—*ætas prima, seu brutum pecus, Ut educetur, mentis alienæ indiget.* Cum v. 752. Hermannus contulit Iliad. I, 490. Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα Οἶνον, ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγυνη. Ὡς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα. Comparandus etiam Sophocles, seu potius, ut opinor, Æschylus, in Nioba, Λεπτοσπαθῆτων χλανιδίων ἐρειπίοις Θάλπουσα καὶ ψύχουσα, καὶ πόνῳ πόνον Ἐκ νυκτὸς ἀλλάσσουσα τὸν καθ' ἡμέραν. Verba sunt nutricis. BLOMF.

754. τρόπῳ φρενός] *Non alio modo, quam conjectura.* BLOMF.

756. ἢ λιμὸς] Scribendum εἰ λιμὸς cum Stanleio.

δίψῃ] δίψῃ pro δίψα dictum quibus vel rationibus vel exemplis defendi possit; ostendi in Thesouro vol. 2. p. 1586. sed

mire dictum δέψη τις vitii suspicionem movet, quod Elmsleius ad Eurip. Med. 480. ita removeere studuit ut scriberet, ἡ λιμὸς, ἡ διψή τις, ἡ λιψουρία ἔχει, duriore orationis conformatione. Ab hac parte probabilior Wellaueri conjectura est δέψησις. Si vero servandum est τις, corrigi poterit ἡ λιμὸς ἡ δέψ' εἰ τις—cum Buttmanno Grammat. vol. 2. p. 395.

λιψουρία] *Micturitio*. a λίσπειν, i. e. ἐπιθυμεῖν, et οὖρον. Sic interpretantur. BLOMF.

757. αὐτάρκης] αὐτάρκη Guelf. Ald. Scholiasta, ἡ γὰρ νέα νηδὺς τῶν τέκνων ἐαυτῇ ἀρκεῖν καὶ βοηθεῖν βούλεται, ὃ ἐστὶν ἀνύειν βούλεται τὰς ἐπιθυμίας. Interpunctionem post πρόμαντις οὖσα vulgo positam post τέκνων transtulit Pauwius.

759. παῖδὸς σπαργάνων φαιδρύντρια] Citat Pollux 7, 40.

760. γναφεὺς] Probabilior scriptura κναφεὺς est.

τροφεὺς τε] στροφεὺς τε M. Guelf. στρόφεισε Ald. “Sensus est: *Has pueri mei necessitates naturales cum praeviderem, saepe tamen ut fit deciperer, adeoque simul fascias pueri saepe purgare deberem, lotrix nutrixque eodem fungebantur munere*, h. e. quæ nutrix, eadem et lotrix eram. Id quod aperte confirmatur sequentibus verbis ἐγὼ διπλᾶς δὲ τάσδε χειρωναξίας ἔχουσα.” SCH.

762. Ὁρέστην ἐξεδεξάμην πατρί] Superius v. 750. dixerat, δὲν ἐξέθρεψα μητρόθεν δεδεγμένη. Vox propria scil. obstetricum, quæ ut videtur simul nutricum officia obibant. Aristid. vol. 1. p. 24. τῇ Ἀητοῖ πλανωμένη διὰ πάσης γῆς καὶ θαλάττης ἡγεῖται (Minerva) πρὸς τὸν εἰμαρμένον χῶρον, οὐ μόνον ἦν αὐτῇ τεκεῖν, καὶ ἐπειδὴ ἔτικτε μαιοῦται τε καὶ δέχεται τοὺς παῖδας. Hesiod. Theog. 479.

‘Οππότ’ ἄρ’ ὀπλότατον παῖδων ἡμελλε τεκέσθαι

Ζῆνα μέγαν· τὸν μὲν οἱ ἐδέξατο Γαῖα πελώρη

Κρήτη ἐν εὐρείῃ τραφέμεν ἀνταλλέμεναί τε.

Idem vero h. l. ἐκδέξασθαι πατρί, quod in laudato Hesiodi versu δέξασθαι οἱ τρέφειν,—ut adeo hic optime schol. ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος explanet per ἔθρεψα, ἀπέσωσα, accēpi alien-
dum curandumque. Junxit hæc Soph. in Electr. v. 13. ubi
itidem Orestis loquitur τροφεὺς,

— σὲ πατὴρ ἐκ φόνων ἐγὼ ποτε

πρὸς σῆς ὀμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβὼν

ἦνεγκα, κάξέσωσα κάξεθρεψάμην.

cf. Harpocr. v. ἐκδεξάμενος ex eoque Suid. ABRESCH. Ceterum in toto hoc nutricis sermone admirabiliter effinxit Æschylus hoc muliercularum genus, earumque puerorum amorem, garrulitatem, minimarum rerum accuratam memoriam sic expressit, ut ex ipsa natura hausisse videatur, quamquam videtur etiam boni senis Phœnicis apud Hom. Il. I, 482. sqq. imaginem animo et memoria recoluisse. SCH.

πατρὶ] ος superscriptum in M. ex conjectura correctoris constructionem verbi δέχεσθαι ignorantis, de qua v. Porsonus et Schæferus ad Eurip. Hecub. 539.

764. στεῖχω] στεῖχων M.

765. πείσεται] πείσετε Ald. Insuavitatem hujus versus notavit Butlerus. Equidem scribendum puto τόνδε λόγον. Supra 724. φάτιν Ἐλθὼν πύθεται τήνδε. 731. εἴτ' ἂν πύθεται μῦθον. BLOMF. Accusativos recte restituit Blomfieldus.

766. Hunc versum, cum duobus proxime sequentibus, Oresti tribuit Rob. Choro Turn. Steph. BLOMF.

767. ἡ πῶς] Scribendum ὅπως cum Schuetzio.

768. εἰ Turn. Steph. ἡ libri reliqui.

770. μὴ νυν] μὴ νῦν vulgo.

στύγει] στυγεί Rob.

771. ἀδειμάντως] Præferat forsitan aliquis ἀδειμάτως, sicut in Pers. 162. οὐδαμῶς ἐμαντῆς οὐσ' ἀδειματος, φίλοι. Sed recte se habere ἀδειμάντως monstrat nomen archontis Atheniensis Ἀδεμαντος. BLOMF. In versu Persarum nunc ἀδειμαντος legitur e libris optimis.

κλύη] κλύει Ald.

772. τάχιστα γαθούση Turn. Steph. τάχιστ' ἀγαθούση libri reliqui. τάχιστα γηθούση Pauwius recte fortasse: neque enim Dorismum in hoc verbo, ut in κυναγός aliisque nonnullis vocabulis, tragicos admisisse constat.

773. κρυπτοσ' Ald. κρυπτός ceteri. ὀρθώση φρενί Turn. ὀρθούση φρενί ex fine versus superioris M. Guelf. Ald. Rob. Citat schol. Venet. in Il. O. 207. ἐν ἀγγέλῳ γὰρ κυπτός ὀρθοῦται λόγος, et Euripidi tribuit. Hæc compilans Eustathius in Il. O. p. 1013, 11. scribit κρυπτός. BLOMF.

774. ἦ] ἡ Guelf. εἰ Ald.

φρονεῖς εὖ] Sapis. Num sana es, rebus modo istiusmodi nuntiatis? Nam insanientis putabat Nutrix istud monitum γηθούση φρενί rebus sic stantibus. BLOMF.

775. Suspectum est ἀλλ' εἰ (ἀλλ' εἰ Rob.), quod ex præcedente ἀλλ' ἢ ortum videtur, quod ipsum hic quoque restituebat Stanleius.

τροπαίαν] *Conversionem*. Schol. μετατροπήν, ut in Agam. 213. φρενὸς πνέων δυσεβῇ τροπαίαν. Theb. 703. λήματος ἐν τροπαίᾳ. sc. αὔρα. Eurip. El. 1154. Ἀμοιβαὶ κακῶν μετατροποὶ πνέουσιν αὔραι δόμων. Veritas autem ἀλλ' εἰ, *sed quid, si Jupiter* etc. BLOMF.

779. τὰ πεπραγμένα Ald. Turn. τὰ πεπαλμένα Rob. τὰ πεπλαγμένα Guelf. τὰπεσταλμένα Steph.

780. μέλει—μέλῃ] μέλλει—μέλλῃ M. Guelf. Rob.

783—788=794—799.

789—793=827—830.

800—805—812—818.

819—826=831—837.

783. 784. et antistrophici 794. 795. in unum versum conjungantur.

783. παραιτουμένη μοι Turn. Steph. παραιτούμεν' ἐμοὶ M. Guelf. Rob. παραιτούμ' ἐν μοὶ Ald.

785. τυχεῖν] *Lectio vitiosa*. σχεῖν Federus Comment. in Agam. carm. epod. p. 39.

μοι Turn. Steph. μου Ald. Rob. μοῦ M. Guelf.

786. τὰ σῶφροσιν εὐμαιομένοις Guelf. Ald. *τασῶφροσινευμαιομένοις Rob. τὰ σῶφροσιν εὐμαιομένοις Turn. et recentiores. τὰ σῶφρον' εὐ Hermann. BLOMF. Cum Rob. consentit M. nisi quod τὰ cum accentu scriptum.

787. διαδικάσαι] διαδικᾶσαι M. διαδικᾶσ' Guelf. Scribendum διὰ δίκας cum Pauwio, quod legit scholiasta, qui explicat διακαίως, κατὰ δίκην ἢ κατὰ τὸ δίκαιον. Punctum post ἔπος positum deletur.

788. ἔλακον, Ζεῦ· σὺ δέ νιν φυλάσσοις] Scribendum ἔλακον. ὦ Ζεῦ, σὺ νιν φυλάσσοις cum Blomfieldo.

φυλάσσοις] φυλάσσεις Guelf. Ald.

789. et 790. in unum versum conjungendi, θὲς autem versui 791. addendum.

789. ἐ ἐ] ἐε ἐε M. ἐ ἐ Guelf. Ald. ἐ ἐ Turn. Steph. Interjectiones extra metrum positæ.

προδὲ δῆχθρῶν M. Ald. R. προδὲ δῆχθρῶν Turn.

790. τῶν ἔσω μελάθρων, ὦ Ζεῦ] Scribendum τὸν ἔσωθεν μελάθρων Ζεῦ cum Seidlerō de vers. dochm. p. 406.

791. *μν*] Scribendum *νιν* cum Seidlero.

μέγαν] *μέγα* Guelf. Ald.

ἄρας] *αἴρας* M. Guelf. Ald.

Mira interpretatio scholiastæ; *ἐπ' ἄρας γὰρ τὸν Ὀρέστην, δυνήσῃ καὶ τριπλασίονα ποιῶν εἰσπράξασθαι τὸν Ὀρέστην ποιήσαι.* Schutzius, *Etenim si eum erexeris, dupliciter ac tripliciter tibi lubens retribuet*: cui assentitur Butlerus. Sed recte monuit Pauwius *ἀμείψει* esse secundæ personæ; *viciissim accipere poteris.* BLOMF.

793. *παλίμπουνα* Steph. *παλίνπουνα* libri reliqui.

ἀμείψει] *ἀμείψῃ* Turn.

794. *ἴσθι*] *ἴσχε* Pauwius.

ἴσχε δ' ἀνδρὸς—δρεγμα] *Inhibe vero dilecti viri* (Agamemnonis filium, tanquam) *pullum orbem currui calamitatum alligatum ejusque cursui aliquando modum ponens fac ut hoc ipso moderamine servatus hoc patriæ solum videat, superatorum gressuum desiderium*, h. e. quam patriam in toto calamitatum cursu, exilii præsertim tempore, nimium quantum desideravit. Sic tenor allegoriæ a principio usque ad finem sibi constat. Orestes enim patre orbatus et exsul cum pullo equino comparatur; calamitates ejus cum curru, cui equus junctus cursus immodica celeritate misere fatigatur; *μέτρον* et *ῥυθμός* prorsus idem significant, nimirum infortuniorum sublevationem; et sicut equus immodico cursu agitatus vehementer stabulum, ubi requiescere possit, desiderat, sic patria, cui restituendus erat Orestes, bene dici poterat *δάπεδον ἀνομένων βημάτων δρεγμα*. Sic vocabulum *βῆμα* de reditu Orestis apud Sophoclem El. v. 159. *εἰ. Διὸς εὐφρονὶ βήματι μολόντα τάνδε γὰρ Ὀρέσταν.* SCH.

796. Schol. *ἐνέμεινε τῇ μεταφορᾷ. φήσας γὰρ ἐν ἄρματι πημάτων, τὸ δρόμῳ ἐπήγαγε.*

798. *τοῦτ' ἰδεῖν δάπεδον*] Versus corruptus.

799. *πημάτων* Turn. Steph. *κημάτων* Rob. Scribendum *βημάτων* cum M. Guelf. Ald.

801. *πλουτογαθῇ* Turn. *πλουταγαθῇ* M. Guelf. Rob. Steph. *πλοῦτ' ἀγαθῇ* Ald.

νομίζετε] Per *ἡνιοχεῖτε, διοικεῖτε* explicat scholiasta.

802. *κλύετε*] Accuratus hic versus antistrophico respondebit si *κλύτε* scribatur.

803. 804. Versus ex dochmio et dipodia iambica compositi.

805. Post τέκοι punctum ponatur. Scholiasta, Ἀγαμέμνωνος δ παλαιὸς φόνος μὴ συγχωρήσῃ φόνον τῷ Ὀρέστῃ τεχθῆναι διὰ τὸν φόνον Ὀρέστου.

806—811. Versus epiphthegmatici, repetendi post stropham proximam, ubi librarii brevitatis causa denuo scribere omiserunt.

806. τόδε (τὸ δὲ Rob., sed δὲ sine accentu) καλῶς κτάμενον] Hæc utcunque explicat scholiasta, διὰ τοῦτο τὸ καλῶς ἀναιρεθῆσόμενον λέγει δὲ τὸ αἷμα τοῦ Αἰγίσθου. “Scribendum τὸ δὲ καλῶς κτάμενον ὧς μέγα ναίων στόμιον. Vix opus est ut Homericī ἐϋκτάμενον admoneamus.” BAMBERGER. in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566.

807. στόμιον] *Oi speluncæ*. Hesych. Στόμια: χάσματα. Sophocl. Ant. 1216. ἀρμόν χάματος λιθοσπαδῇ Δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον. Heathius hoc recte ad Apollinem refert, qui speluncam Delphis insidebat. Infra 940. μέγαν ἔχων μυχὸν χθονός. Strabo de oraculo Delphico 9. p. 641. ὑπερκεῖσθαι δὲ τοῦ στόμιον τρίποδα ὑψηλόν. BLOMF. De Orco intellexit scholiasta.

808. ἀνιδεῖν] ἂν ἰδεῖν Rob.

ἀνδρός] Orestis.

810. Versus interpolatus. τ' addunt Turn. Steph., omittunt libri reliqui.

811. ὄμμασι δυοφερὰς] ὄμμασιν ἐκ δυοφερὰς Hermannus ad Viger. p. 779. Schutzius contulit v. 49. Ἀνήλαιοι, βροτοστύγεις | δνόφοι καλύπτουσι δόμους | δεσποτῶν θανάτοις. BLOMF. Genitivum legit scholiasta, qui verbis τοῦ σκοτόντος explicat.

812. ξυλλάβοι] ξυμβάλοι Guelf. a m. pr. et Rob. ξυμλάβοι Guelf. a correctore et Ald.

δ'] Scribendum δ' ἂν cum Lachmanno de chor. system. p. 76.

813. ἐπιφορώτατος] Lectio vitiosa. ἐπεὶ φορώτατος, quum prospero et violento flatu feratur, res secundas concedens, Emperius apud Bambergerum in Zimmermanni Diario a. 1836. p. 566. ἐπιφορώτατος Hermannus. “ἐπιφορώτατος de perniciæ Clytæmnestræ et Ægistho inferenda capiendum. Vulgatum ἐπιφορώτατος facile se tueretur, modo metro strophici conveniret. Attamen ejus notio jam in πρᾶξιν οὐρίαν τελῶν comprehensa est.” SCH. φορώτατος legit scholiasta, ὥς ἐπὶ ἀνέμου εἶπεν, ἀντὶ τοῦ λογικώτατος.

814. θέλω] θέλῃ M. τελῶν Schuetzius.

815. Aut in strophâ deficiunt quædam, aut quædam in anti-strophâ redundant. Voces πολλά δ' ἄλλα φανεί χρήζων κρύπτ' glossatoris esse judicat Hermannus, quod mihi quidem vix credibile videtur. Seidlerus de Verss. Dochm. p. 407. conjicit, πολλά μὲν, ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων. BLOMF. Scholiasta, τὰ δὲ κρυπτά νῦν φανερώσει. Ἄλλως. φανεί χρήζων κρυπτά: θέλω πολλὰ κρυπτά εὐρήσει. Verba illa recte eiecit Hermannus. Lacunam Bambergerus l. c. sic explevit πρᾶξιν οὐρίαν θέλων | δόλιος, ἄσκοπον δ'—.

816. κρύπτ' Pauwius. κρυπτά sine elisione libri. κρυπταῖος ex M. affertur, per errorem, ut videtur.

ἄσκοπον δ' ἔπος λέγων] Verte, cum Heathio, *Sermonem vero captu difficilem proferens, et noctu tenebras ante oculos præfert, et interdiu* (καθ' ἡμέραν τ') *nihil est luculentior.* Hæc respicere putat Heathius Apollinis oraculum jam supra relatum 263. sq. BLOMF. Qui hæc de Apolline intellexit: de Mercurio scholiasta.

817. φέρει] φέροι Portus. νυκτὸς προὔμμάτων σκότον φέροι Bambergerus l. c. p. 567.

818. δ' om. Guelf. Ald. Turn.

οὐδὲν] οὐδενί Rob. μεθ' ἡμέραν οὐδὲν—Bambergerus dubitanter.

Post v. 818. repetendos esse versus 806—811. supra diximus.

819—837. Horum versuum scriptura lacunis corruptelisque ita est turbata ut restitui in integrum ab editoribus non poterint, quorum conjecturæ ne minimam quidem habent veritatis speciem.

819. καὶ τότε δὴ πλοῦτον libri universi: facilis erat correctio τότ' ἦδη. Prom. 946. πατὴρ δ' ἄρ' Κρόνου τότ' ἦδη παντελῶς κραυθήσεται. Quod vulgo legitur, πλοῦτον, manifesto absurdum est, et metro contrarium. Correxī πολύν, dum aliquid magis probabile inveniatur, sive substantivum sit, sive adjectivum; πολὺν νόμον μεθήσομεν satis poetice dicitur; Eurip. Hippol. 1196. Ἐνθεν τις ἡχὼ, χθόνιος ὡς βροντὴ Διὸς, βαρὺν βρόμον μεθήκε. BLOMF. Forsan legendum καὶ τότ' ἦδη πάλιν. IDEM in Addendis. Scholiasta, καὶ τότε δὴ: ὅταν ἀπαλλαγῶμεν. πλοῦτον: τὸν πλοῦτον τῶν δωμάτων ἐλεύθερον τῇ πόλει μεθήσομεν. λυτήριον: ἐλεύθερον. νῦν γὰρ ὑπὸ τυράννων ἀποκέκλεισται.

821. οὐριοστάτης] *Prosperè institutus.* Allusio est ad χοροστασίαν, quam ducebant χοροστάται. BLOMF.

822. κρεκτὸν] κρεκτῶν Turn. Inserui δὲ post ὁμοῦ ob metrum. Hesychius, a Stanleio laudatus; Θρεκτοῖσι νόμοις: ἀντὶ τοῦ τραχέσι. Σοφοκλῆς Ὀδυσσεὶ Μαινομένῳ. ἔνιοι δὲ, κρεκτοῖς. Quoniam vero hujusmodi cantilenæ rebus lætis parum convenire videntur, malim legere οὐ δὲ κρεκτὸν γοατῶν νόμον, *sed non qualis ab iis qui lamentantur ingeminari solet*. Vide autem, an cantilena, quam se editurum esse ait chorus, hæc fuerit: Πόλει τόδ' εὖ. ἐμὸν, ἐμὸν δ' κ. τ. λ. In loco tantum non deplorato, conjecturæ nonnihil indulgendum judicavi. BLOMF.

γοήτων Turn. Steph. Revocandum γοητῶν, quod est in libris reliquis. "Schol. γοήτων: τὸν τῶν γοήτων, οἱ ὡς ἔδουσι περιϋόντες τὴν πόλιν. Sed hæc interpretatio nemini, ut opinor, placebit. Scripsi γοητῶν, debui forsitan γοατῶν, genitiv. sc. a γοάτης. Olim suspicabar γοήτων corruptam fuisse ex βοητόν, quod glossema fuerit τοῦ, κρεκτόν." BLOMF. Alia scholiastæ annotatio hæc est, ὁμοῦ μεθήσομεν τὸν κρεκτὸν γοήτων νόμον (ὁμοῦ τεθήσομεν τῶν κρεκτῶν γοήτων νόμων ed. Robort.), ὃ ἐστι, καὶ τῶν ἀγαθῶν τῇ πόλει μεταδώσομεν καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα ἀκινδύνως θρηνήσομεν.

823. νόμον] νόμων M. a pr. m. et Steph.

μεθήσομεν] μεθέλσομεν Rob.

825. Alterum ἐμὸν om. Rob. Scholiasta, τὰ καλῶς ἀποβαίνοντα τὸ ἐμὸν κέρδος ἐστίν· τῶν δὲ περὶ Ὀρέστην καὶ Ἠλέκτραν ἀπαλλαγὴ ἄτης.

826. ἀτα] ἀτῇ M. ἀτη Rob.

ἀποστατεῖ] *Scorsum stat.* Stanleius confert Agam. 1073. ἀλκὰ δ' ἐκὰς ἀποστατεῖ. Sic Eum. 417. Πρόσω δικαίων ἥδ' ἀποστατεῖ θέμις. BLOMF.

827. ὅταν] ὅτ' ἂν M. Ald. Rob. Huic versui θέρ. præfixum in Rob. Scholiasta, ὦ Ὀρέστα, σὺ δὲ θαρρῶν ἐμοὶ τέκνον θροούση πρὸς σὲ πατὴρ ἀνδάν, ὃ ἐστίν, ὡς ἂν εἰ πατὴρ συμβουλευέση, ὅταν ἦκη καιρὸς, ἔργῳ ἐπιβαλοῦ ἐπικαλεσάμενος τὸ εἶδωλον τοῦ πατρός· πρόσσεχε δὲ κάμοι συμβουλευούση σοι οἶα πατήρ. μέρος ἔργων: ὁ καιρὸς τοῦ ἔργου.

ἦκη] ἦκει Ald.

828. ἐπαύσας] ἐπανσας Guelf. Ald. ἐσβύσας codex Robortelli.

θροούσῃ separato versu scriptum in M. et edd. vett. θροούσα Guelf. Ald. θρούσῃ Rob. θροούση Turn. "Apertum est," inquit Seidlerus de Versa. Dochm. p. 406. "librariis deberi pra-

vas repetitiones ἔργων—ἔργῳ, et πατρὸς—πατρός. Quibus ejec-
tis lego; σὺ δὲ θαρσύν ἄταν ἦκη | μέρος ἔργων, ἐπαύσας πατρὸς
αὐδάν | θροοῦσά τέκνον! | πρὸς σε, πέραιν' ἐπίμομφον ἄταν. i. e.
Tu vero constanti animo, quando venerint partes tuæ, accla-
mans patris vocem (matri) ad te, o fili! clamanti, confice sce-
leratam pestem. In πέραινε librarii apostrophum habuisse
videntur pro syllaba ων. Conf. Bast. ad Gregor. Cor. p. 778.
seq." Hæc ille. πέραιν' Auratus. Quæ dedi, cum strophicis
optime congruunt. ἄτα Clytæmnestræ certe non ἐπίμομφος erat,
choro saltim judice; nam Seidleri interpretationem nullo modo
amplectendam censeo, *confice sceleratam pestem.* Melior est
Schutzii versio, *finem impone calamitati huic abominandæ;*
sed ἄταν omnino de cæde Clytæmnestræ cum Butlero accipi-
endum. Quod si particula negationis recte abesse potest, tum
legerim ἐπαύσον—περάλων ἐπίμομφον ἄταν. Dubitari quidem
potest de locutione θροοῦσά σε, τέκνον, meas tamen aures non
lædit. Ceterum pene suspicor veram lectionem esse, ἐπαύσας
πατρὸς ὄργάν. Si recte se habet αὐδάν, interpretarer, *patris*
vocem, idem esse ac *patris nomen*. sc. *quum illa clamabit tibi,*
τέκνον, tu illi ingeminabis πατήρ. BLOMF. Qui scripsit
ἐπαύσας πατρὸς αὐδάν, | θροοῦσά σε, τέκνον, | πέραιν' οὐκ ἐπί-
μομφον ἄταν.

829. αὐδάν] αὐδῶν Guelf. Ald.

830. ἐπίμομφον] ἐπίμομφαν Guelf. Ald. et fortasse M.
ἄταν] φάταν Ald.

831. ῥ' Porsonus. τε libri.

Περσέως καρδίαν] "Hoc est saxeum," inquit Stanleius: mi-
nus recte. Quis enim de Persei *saxeo corde* fando audivit? Vel
denotat simpliciter audaciam, qualis erat Persei; vel cum scho-
liasta interpretandum; ἐπεὶ ἀπεστραμμένος ἐκατόμνησε τὴν Μέ-
δουσαν' ἀποστραφεὶς, φησὶν, ὥς ἐκεῖνος, μὴ πως θεώμενος αἰδεσθῆς
τὴν μητέρα. Sed forsitan hoc nimis argutum. Notus est Perseus
ob mulieres interemtus; neque enim Medusam tantum, sed et
alias, quæ cum Baccho contra Argos militabantur; vid. Pau-
san. 2, 20, 3. BLOMF.

φρεσὶν] φρεσὶν M. Guelf. φρεσὶ Turn. Steph.

832. σχέθων] σχέθων vulgo. "σχέθων in κατασχέθων ob
metrum mutavi; non tamen ut hoc pro certo habeam. κατέ-
χεω interdum idem valet ac simplex ἔχεω, e. g. Agam. 441.
1547. Suppl. 26. Eurip. Bacch. 877. χεῖρ' ὑπὲρ κορυφᾶς | τῶν

ἐχθρῶν κρείσσω κατέχειν. Sed propior est Med. 759. Ὦν τ' ἐπίνοιαν σπεύδεις κατέχων Πράξιαις. vel legi possit, Περσέως τ' ἐν φρεσὶν | σαῖσι καρδίαν σκέθων." BLOMF.

833. τοῖς θ' R. Steph. τοῖς τ' Turn. τοῖσδ' M. Guelf. Ald.

φίλοισι Porsonus. φίλοιςιν libri.

834. προπράσσω] Heathius vertit, *pro amore quo tibi conjuncti sunt tristibus eorum iras morigeratus*. Non probō. Aut vertendum *iras explens, gratia (matris) posthabita*, πρᾶσσω ὀργὰς πρὸ χάριτος, aut legendum, sicut in Bigot. χάριτας ὀργὰς λυπρὰς, vel λυγρὰς, quod malim. BLOMF.

835. ὀργὰς λυπρὰς Turn. Steph. ὀργὰς λυπρὰς Guelf. Ald. Rob.

ἐνδοθεν] τοῖς δ' ἐνδοθεν Blomfieldus.

837. δ' om. Turn.

μόρου Turn. Steph. μόνον M. Guelf. Ald. Rob.

838. ὑπάγγελος] ὑπ' ἄγγελος Ald. Legendum puto ὑπ' ἀγγέλου, sc. κληθεὶς. Sophocl. Aj. 289. τί τήνδ' ἄκλητος, οὐθ' ὑπ' ἀγγέλων Κληθεὶς, ἐφορμᾷς πείραν, οὔτε του κλύων Σάλπιγγος; Trachin. 395. Μῦν', ὥς δδ' ἀνὴρ οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, Ἄλλ' αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται. Hæc loca contulit Abreschius. Comparari etiam potest Thucyd. 6, 87. οὐκ ἄκλητοι, παρακληθέντες δέ. ubi vid. Abresch. Ceterum idem histrio qui Electræ partes egerat usque ad v. 718. nunc redit sub Ægisthi persona; nescio an etiam Nutricis habitum induerit ad v. 734. vide infra ad 878. BLOMF.

840. μολόντας] μολώντας Guelf. Ald.

ἐφίμερον] ἐφήμερον Turn.

841. δ'] γ' Stanleyus recte.

ἀμφέρειν] ἀν φέρειν Turn. ἀναφέρειν est *referre ad aliquem*; ut in Eurip. Orest. 76. Εἰς Φοῖβον ἀναφέρουσα τὴν ἁμαρτίαν, qui sensus huic loco parum convenire videtur. Forsan legendum καὶ τοῦ αὐ φέρειν. Sententia, ut videtur, hæc est; *et hoc quidem inferre domibus, nova erit calamitas cruenta ei (generi) quod pristina cæde exulceratum est*. Schutzius vero, qui retinet δειματοσταγὲς, hunc in modum interpretatur; *Ex hoc rumore per domum sparso existeret novus dolor timorem stillans, accedens ad pristinam cædem, tanquam ad vulnus exulceratum et doloribus mordens*. δεδηγμένῃ active positum putat. BLOMF.

842. αἱματοσταγὲς Stanleyus. δειματόσταγ' ἐς M. δέματος τάγ'

ἐς Ald. Rob. Turn. δειματοστογὰς Guelf. δειματοστογὰς Steph.

844. βλέποντα] *Clara*, sicut *cæca* pro obscuris dicuntur. SCH.

845. δειματούμενοι λόγοι dicuntur pro λόγοι ὑπὸ δειματούμενων λεχθέντες. Sic malim interpretari, quam vertere cum Abreschio, *rumores ad terrorem conficti*: confer notata. Sed fieri potest ut δειματούμενοι vim suam servet, *timore pleni*, nam δειματόω proprie est *timorem injicio*, ut ὀμματόω est *oculos inserto* (841.) δέμα vero non est *timor*, sed *id quod terrorem incutit*. BLOMF. δειματούμενων Stanleius.

848—850. Ægistho continuat Ald.: nutrice tribuit Porsonus, nuntio Turn. Steph., choro recte Rob.

849. ἔσω] Præstat εἶσω, quod scripsit Blomfieldus.

850. αὐτὸν Porsonus. αὐτὸς libri.

αὐτῶν Turn. Steph. αὐτὸν libri reliqui.

οὐδὲν—ὥς αὐτὸν κ. τ. λ.] *Nihil est nuntiorum auctoritas, præut ipsum interrogare*. Plena constructio esset, οὐδεὶς ἄγγελος οὕτως σθένει, ὥς αὐτὸν ἄνδρα πείθεσθαι περὶ αὐτῶν. Recte schol. οὐ τοσοῦτον ἰσχύει εἰπεῖν ἄγγελος ὥς αὐτόπτης. Similis fere ratio est locutionis οὐδὲν οἶόν ἐστ' ἀκοῦσαι τῶν ἐπῶν, Aristoph. Av. 967. Plato Gorg. p. 5. ed. Heind. βούλομαι γὰρ πείθεσθαι παρ' αὐτοῦ, τίς ἢ δύναμις τῆς τέχνης τοῦ ἀνδρὸς καὶ τί ἐστιν, ὃ ἐπαγγέλλεται τε καὶ διδάσκει—ΚΑΛ. Οὐδὲν οἶον τὸ αὐτὸν ἐρωτᾶν, ὧ Σώκρατες. et sic alibi: vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 541. not. Citatur Abreschio Sophocl. Œd. T. 7. "Ἀγὼ δικάϊων μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα, Ἄλλων ἀκούειν, αὐτὸς ὧδ' ἐλήλυθα. BLOMF.

852. ἦν] ἦεν Guelf. Ald. Rob.

854. φρέν' ἄν Elmsleius ad Eurip. Med. 416. φρένα libri.

κλέψειεν Stephanus et Elmsleius. κλέψειαν libri.

ὠμματωμένην] ὠμματουμένην Rob. Suppl. 1463. ξυνήκας ὠμμάτων γὰρ σαφέτερον. Stanleius confert Ovid. Met. 15, 63. *Mente Deos adiit; et, quod natura negabat Visibus humanis, oculis ea pectoris hausit*. Abreschius citat Epicharmum, Νοῦς ὀρᾷ, καὶ νοῦς ἀκούει, τᾶλλα κωφὰ καὶ τυφλά. Eurip. Hel. 120. Αὐτὸς γὰρ ὅσοις εἰδόμην, καὶ νοῦς ὀρᾷ. Adjici potest Eum. 104. Εἰδούσα γὰρ φρήν ὁμμασιν λαμπρύνεται. Sed hæc non exprimunt ὠμματωμένην φρένα, *mentem perspicacem*. BLOMF.

856. κάπιθοάζουσ' Turn. κάπιθοάζωσα Ald. κᾶπι θαάζουσα

Rob. κἀπιθοάζουσα M. Guelf. Steph. Equidem legendum puto κἀπιθεάζουσ'. Thucyd. 8, 53. Εὐμολπιδῶν—μαρτυρομένων καὶ ἐπιθειάζοντων μὴ κατὰγειν. ubi schol. ἤγουν θεῖά τινα ἐπιβοωμένων. 7, 75. οὐκ ἔνευ ὀλίγων ἐπιθειασμῶν καὶ οἰμωγῆς ἀπολειπόμενοι. Sine i Plato Phædr. 40. p. 233. Heind. ὁ δὲ ἀναγκάζεται διώκειν ἀγανακτῶν καὶ ἐπιθεάζων. Eandem correctionem fieri debere suspicor in Eurip. Med. 1406. Τάδε καὶ θρηνῶ, κἀπιθοάζω, Μαρτυρόμενος δαίμονας. ubi rescribendum Κἀπιθεάζω ex Thucydidis loco patet. Hesych. Ἐπιθεάζει: θεοὺς ἐπικαλεῖται. Ἐπιθεάσας: κατευξάμενος. Pherecrates, ab Albertio citatus; Ὑστερον ἀρᾶται κἀπιθεάζει τῷ πατρί. BLOMF. Eadem Schuetzii conjectura fuit.

858. πῶς ἴσον εἶποῦσ' ἀνύσωμαι] *Ubi justa vota benevolentiae causa finiam?* Abreschio videbatur ἴσον cum ἀνύσωμαι construendum, hoc sensu: *Quid prae benevolentia et favoris studio loquens impetrabo, quod æquum sit.* SCH.

860. μιανθεῖσαι πείραι κοπάνων dicitur pro πείραι κοπάνων μιανθέντων, quemadmodum ἐκπαλίοις ἀλγεσι παίδων etc. Agam. 148. BLOMF.

863. πῦρ καὶ φῶς, nempe ἐπιβώμιον. Agam. 579. Eurip. Or. 1135. Ὁλολυγμὸς ἔσται, πῦρ τ' ἀνάψουσιν θεοῖς. BLOMF.

864. δαῖων] δαῖων Ald. Turn. Steph.

ἀρχαῖς τε πολισσονόμοις Porsonus. ἀρχάς τε πολισσονόμους libri.

865. πατέρων] πάτρων Ald. ex quo Turn. πατρῶν fecit.

ἔξει πατέρων μέγαλ δλβον] Sic Orestes ap. Sophocl. El. 72. se fieri vult ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων. SCH.

866. πάλην] πάλιν codex Robortelli et Ald.

μόνος om. Guelf. Ald. Turn.

ᾶν] ᾶν ἄρ Turn.

ἔφεδρος] *Subsessor. Tertiarius.* τρίτος ἐφεδρεύων, Hesych. Sic dicebatur athleta qui certamini adsidebat, et cum victore, si ita visum est, decertabat. BLOMF.

867. θεῖος Turn. θείοις libri reliqui.

868. ᾄψω] *Conserere.* Rarior usus: plerumque dicitur συνάπτω μάχην. Eum. 307. χορὸν ᾄψωμεν. Hesych. Ἀπτεῖν: συνάπτειν. BLOMF.

νίκη] νίκην Ald. Turn. Supra 478. πέμπετ' ἀρωγὴν | παισὶν προφρόνως ἐπὶ νίκην; Quod si ἐπὶ νίκην sit, ad victoriam repor-

tandam, ἐπὶ νίκηῳ vero, *victoria reportata*, prius huic loco aptius videatur. BLOMF.

871. κέκρανται M. Steph. κέκραται Rob. κέκαρται Guelf. Ald. Turn.

873. ἀναίτιαι] ἀναίτιοι Blomfieldus dubitanter.

875. Personæ notam addidit Turn.

πανοίμοι] *Eheu omnino!* Simile compositum non memini vidisse. BLOMF. πανοίμοι Porsonus. πᾶν οἶμοι M. Guelf. Ald. Turn. Steph. πᾶν οἶμοι Rob. μάλ' οἶμοι Canterus frustra. τελουμένου] *Lectio suspecta. πεπληγμένου* Schuetzius.

878. γυναικέους M. Rob. Turn. γυναικίους Guelf. Ald. γυναικέας Steph. et recentiores. Sed illud præstat. Dicitur quidem v. 620. γυναικείαν ἀτολμον αἰχμάν, in Eurip. Andr. 362. διὰ γυναικείαν ἔριν; metro jubente; sed in v. 948. ejusdem fabulæ habemus τὰς γυναικέους νόσους. Contra in Inus fragm. 1. ὦ γυναικεῖαι φρένες, quod tamen Stobæi scribæ deberi potest. Dicebant tragici ἐρκέους πύλας, (supra 561.) αὐλείους πύλας, Eurip. Hel. 445. φροντὶς οἰκείος, Heracl. 634. et alia similia; unde hoc tantum colligo, eos, ubi metrum alterutram terminationem indifferenter admitteret, masculinam formam prætulisse si sic homœoteleuton evitarent. Ceterum ex hoc loco discimus, ut opinor, in scena duas fuisse portas, quarum una in ἀνδρυνίτιν, altera in γυναικωνίτιν ducebat. Illa protagonistæ erat, hæc vero deuteragonistæ; Pollux 4, 124. τριῶν δὲ τῶν κατὰ τὴν σκηνὴν θυρῶν, ἡ μέση μὲν βασιλείων, (sicut in hac fabula) ἡ σπήλαιον, (sicut in Philocteta) ἡ οἶκος ἐνδοξος, ἡ πᾶν τὸ πρωταγωνιστοῦν τοῦ δράματος. ἡ δὲ δεξιὰ, τοῦ δευτεραγωνιστοῦντος καταγώγιον. ἡ δὲ ἀριστερὰ, ἡ τὸ εὐτελέστατον ἔχει πρόσωπον, ἡ ἱερὸν ἐξηρημωμένον, ἡ ἄοικός ἐστι. In hac autem fabula Orestes primas partes agit, Electra secundas, Clytæmnestra vero tertias. Confer notata ad v. 838. BLOMF.

879. μοχλὸς, *Obeæ*, quo vel claudebant fores, vel reserabant. Homer. Od. A. 442. θύρην δ' ἐπέρυσσε κορώνη Ἀργυρέῃ ἐπὶ δὲ κληῖδ' ἐτάνυσσεν ἱμαντι. ubi schol. τὸ λεγόμενον παρ' ἡμῶν κλειθρον. δύο δὲ εἶχε τοὺς ἱμαντας ἐξηρημμένους διὰ τινων τρησέων, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν, ὃν δὲ ἐξ ἀριστερῶν, εἰς τὸ δύνασθαι καὶ ἀνοῖξαι καὶ κλείσαι. Hinc μοχλῶσαι τὴν θύραν, *pessulum foribus obdere*, Aristophanes apud Polluc. 10, 25. κληῖθρα συμπεραίνειν μοχλοῖς Eurip. Or. 1567. Cf. Androm. 952. Contra vero ἀνα-

μοχλεύειν vel ἐκμοχλεύειν τὴν θύραν, *fores pessulo reducto reserare*. Hemsterhus. ad Polluc. 10, 22. Hoc est quod dicit Æschylus μοχλοῖς χαλᾶν τὰς πύλας. Eurip. Iph. T. 99. χαλκότευκτα κληῖθρα λύσαντες μοχλοῖς. Ad vulgatum loquendi genus propius accedere πύλης (πυλῶν) μοχλοῦς χαλᾶν, observavit Arnaldus; citato Aristoph. Lys. 310. Κἂν μὴ καλοῦντων τοὺς μοχλοῦς χαλῶσιν αἱ γυναῖκες, Ἐμπιμπράναι χρὴ τὰς θύρας, καὶ τῷ καπνῷ πιέζειν. BLOMF.

880. ὥστ' Porsonus. ὡς δ' libri.

διαπεπραγμένῳ Turn. Steph. et scholiasta, qui τῷ σφαγέντι interpretatur. διαπεπραγμένων libri reliqui.

τί γάρ] *Quid enim?* i. e. *quid enim adtinet?* Agam. 1210. Καὶ τῶνδ' ὅμοιον εἴ τι μὴ πείθω. τί γάρ; In Iphigenia ap. schol. Sophocl. Aj. 721. Οὔτοι γυναιξὶ χρὴ κυδάζεσθαι τί γάρ; In capite sententiæ Eum. 675. Τί γάρ; πρὸς ὑμῶν πῶς τιθεῖσ' ἄμομφος ὦ; Eurip. Or. 476. Τί γάρ; φίλου μοι πατρός ἐστιν ἔκγονος, ubi valet *quidni!* BLOMF.

882. ποῖ] πού Elmsleius recte fortasse.

Κλυταιμνήστρα] κλυταιμνήστρας Guelf. Ald.

883. αὐτῆς] αὐτῆσδ' (ut prius *Ægisthi*, sic nunc *rursus huius*) Martinus in Observat. criticis in Æschyli Oresteam Posnaniae editis a. 1837. p. 22.

ἐπὶ ξυροῦ (ξυρόν Guelf. Ald.)] Lectio vitiosa. ἐπιξήνον Abreschius collato Agam. 1277. βωμοῦ πατρός δ' αὐτ' ἐπιξήνον μένει θερμῷ κοπίεσαν φοινίῳ προσφάγματι.

884. αὐχὴν] ἀρχὴν Ald. unde ἀρχὴ Turn.

πεπληγμένης] πεπληγμένος Guelf. Ald. Rob.

886. Hunc versum servo tribuunt Turn. Steph., Oresti Guelf. Ald. Rob.

τοὺς τεθνηκότας] Fama mortuos.

λέγω] λόγῳ Turn. Steph.

887. 893. 928. οἱ γὰρ] Libri οἱ ἐγὼ vel οἱ ἐγώ.

890. ἡ νικῶμεν] Scribendum εἰ νικῶμεν cum Turn. Steph.

892. ἔχει] ἔχοι Ald.

893. Constructionem φάτατε Αἰγίσθου βία, ubi est σχῆμα πρὸς τὸ σημαυνόμενον illustrarunt Matthiæ. Gr. Gr. §. 434. Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 1167. Eurip. Bacch. 1306. Hoc tamen exemplum unicum est huius circumlocutionis, βία τινος, cum adjectivo masculini generis conjunctæ. BLOMF.

894. τάφῳ] τῷ τάφῳ Rob.

895. κείσει] κείσῃ libri.

896. δ' αἰδεσθαι Rob. Turn. Steph. ex conjectura Sophiani. δῆσεται libri reliqui.

παῖ—τέκνον] Notandum est poetæ artificium. Clytæmnestra, quo magis Orestem misericordia tangat, intra paucillum spatium filium eum bis nominat; παῖ, τέκνον. Etiam chorus, quum Orestem et Electram blandiuscule compellare vult, eadem nomina repetit, 258. ὦ παῖδες, ὦ σωτῆρες ἐστίς τις πατὴρ, Σιγᾶθ', ὅπως μὴ πεύσεται τις, ὦ τέκνα. BLOMF.

897. φ' σὺ Rob. Steph. ὦκὺ Guelf. Ald. ὦν M. δ καὶ Turn.

βρίζων] Stanleius contulit Eurip. Or. 519. Ἐπεὶ τίν' εἶχες, ὦ τάλας, ψυχὴν τότε, Ὅτ' ἐξέβαλλε μαστὸν, ἱκετεύουσά σε, Μήτηρ; et 829. ὦ μέλεος ματρὸς, ὅτε | χρυσεοπηγνῆτων φαρέων | μαστὸν ὑπερτέλλοντ' ἐσιδῶν | σφάγιον ἔθετο ματέρα, πατρῶων παθέων ἀμοιβάν. Homer. Il. X, 80. Κόλπον ἀνιεμένη, ἐτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνεσχε, Καὶ μιν δακρυχέουσα φέπεα πτερόεντα προσηύδα. Ἐκτορ, τέκνον ἐμὸν, τάδε τ' αἶδεο, καὶ μ' ἐλέησον Αὔτην' εἰ ποτὲ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἔπεσχον, Τῶν μνήσαι, φίλε τέκνον. item epigramma de Clytæmnestra, Πῇ ξίφος ἰθύνεις; κατὰ γαστέρος, ἢ κατὰ μαζῶν; Γαστήρ ἢ σ' ἐλόχευσεν, ἀνεθρέψαντο δὲ μαζοί. Adjice Eurip. El. 1217. Κατεῖδες, οἶον ἂ τάλαιν' ἔων πέπλων Ἐβαλεν, ἔδειξε μαστὸν ἐν φοναῖς. Berglerus ad Alciph. I, 31. ait Phrynem coram iudicibus mammas denudasse ex imitatione Clytæmnestræ; et confert, præter Euripidis locum, Aristoph. Lys. 155. Ὅ γ' ὦν Μενέλαος τὰς Ἑλένας τὰ μᾶλά πω Γυμνᾶς παρενιδῶν, ἐξέβαλ' οἷω τὸ ξίφος. Cf. Valckenær. ad Eurip. Phœn. 1560. Gaisford. ad Androm. 627. BLOMF.

898. οὔλοισιν] Gingivis. Hesych. Οὔλον—τὸ μαλακόν, ὃ ἐστὶ τὸ ἀπαλόν. ὅθεν καὶ τὰ ἐπάνω τῶν ὀδόντων πάνν μαλακὰ ὄντα, οὔλα καλεῖται. Hippocrates dixit etiam οὔλα: vid. Fœsium. BLOMF.

εὐτραφὲς] εὐτρεφὲς Tzetzæ Histor. I 2, 808.

900. Schol. μετεσκεύασται ὁ ἐξάγγελος εἰς Πυλάδην, ἵνα μὴ διλέγωσιν. Tyrwhittus in Aristot. Poet. §. 10. optime corrigit ἵνα μὴ δ' λέγωσι, ne quatuor in eadem scena loquantur; "ne quarta loqui persona laboret." Nempe ἐξάγγελος, qui est οἰκέτης, exit post v. 886. ut Pyladis personam, quam prius gessisset, iterum induat. Rem illustravi in Mus. Crit. Cantab. vol. 2. p. 205. BLOMF.

δὴ τὰ Porsonus. δῆτα Turn. δὲ τὰ Guelf. Ald. Rob. δαὶ τὰ M. ποῦ δῆτά σοι τὰ Λοξίου μ. Blomfieldus.

ποῦ τὰ μαντεύματα ;] “ Ita et Eurip. Tro. 428. ποῦ δ’ Ἀπόλλωνος λόγοις, οἱ φασιν κ. τ. λ. Sophocli *Ἰνα* placuit in Œd. T. 952. Τὰ σέμν’ ἱν’ ἤκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα ; et 946. ὦ θεῶν μαντεύματα, “ἱν’ ἔστε ;” ABRESCH. Euripides, sive quis alius, ap. Plutarch. Consol. ad Apoll. p. 192. Ποῦ γὰρ τὰ σεμνὰ κεῖνα, ποῦ δὲ Ἀνδρίας Μέγας δυνάστης Κροῖωτος — ; Anglice diceremus (*What is become of* — ?) BLOMF.

905. κρέσσον’] κρέσσον’ M. Rob. κρέσσ’ ὦν Ald.

906. συγκάθευδ’] συγκάθευδε Rob.

908. νῦν] Scribendum σὺν cum Aurato.

910. παραιτία] παναιτία Bothius.

912. σεβίζει] σεβίζει libri.

914. εἰς] Scribendum ἐς cum Rob. Steph.

ἀπέριψ’ ἐς δόμους δορυζένους] Recte monuit Pauwius supplendum esse πέμψασα, *Abjecisse quidem te non recte dicor, quum in hospitis aedes miserim*. Schol. οὐκ ἔστιν ἀπορρῖψαι, τὸ δορυζένοις ἐνδοῦναι πρὸς ἀνατροφήν. Lege ἐκδοῦναι. BLOMF.

915. διχῶς ἐπράθην] Primum nempe quasi vendiderat mater filium, ex ædibus eum paternis ejiciendo, iterum vero, patre occiso, bona ejus invadendo, quorum hæres esse debebat. Heathio in mentem venit ἀσυχῶς ἐπράθην. SCH.

916. ὁ τίμος Canterus. ὁ τιμὸς Steph. ὅτιμος Guelf. Ald. Rob. ἄτιμος Turn.

“ Animadvertite a nonnullis grammaticis scribi non τιμὸς, sed τῖμος, et fortasse melius, retracto accentu in priorem, ut fit in ὦνος et ὠνή.” H. STEPH. Eustath. in Il. E. p. 563, 25. ἔτι ἰστέον ὅτι ὥσπερ φθογγὴ φθόγγος, χολὴ χόλος, τιμὴ τῖμος, παρὰ τῇ κωμῳδίᾳ, τὸ τίμημα, ποθὴ πόθος, ὠνὴ ὦνος, βολὴ βόλος, καὶ ἕτερα, οὕτω πύλη πύλος, ἀρσενικῶς. Sed πύλη, ob accentuum diversitatem, non oportuit cum ceteris comparare. BLOMF.

917. σοι Canterus. σον libri.

918. μὴ, ἀλλ’] Scribendum μάλλ’.

μὴ] Scil. ἀσχύονου, q. d. *remitto tibi istum pudorem ; exprobrare enim mihi licet, quæ vis, modo etiam patris tui malos errores similiter memores*. Μάρας cum dicit, concubinarum amores tangit, quibus Agamemnon obnoxius fuerat. SCH.

920. ἄλγος γυναιξίν] Eadem dixerat Clytæmnestra in Agam. v. 870 :

τὸ μὲν γυναῖκα πρῶτον ἄρσεως δίχα

ῆσθαι δόμοις ἔρημον, ἔκπαλον κακόν. SCH.

924. ὄρα, φύλαξαι] Eurip. Iph. T. 67. a Wellauero comparatus, ὄρα, φυλάσσου, μή τις ἐν στίβῳ βροτῶν. φυλάξω Guelf. Ald. Turn.

κύνas] *Furias*. Cur sic dictæ fuerint ipsæ declarant in Eum. 246. Τετραυματισμένον γὰρ ὡς κύων νεβρόν, Πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμόν ἐκμαστεύομεν. Eurip. El. 1349. κύνας Τάσδ' ἀποφεύγων στείχ' ἐπ' Ἀθηνῶν. Stanley contulit, præter Electræ locum, Orest. 255. et Hesych. Κυών: — οἱ δὲ τὴν Ἐρινύν. Confer Brunck. ad Sophocl. Œd. T. 391. Eurip. El. 1261. Δειναὶ δὲ Κῆρες, αἱ κυνώπιδες θεαί. BLOMF.

926. Schol. παρομιλῶν εἶναι τοῦτο φασὶ, πρὸς τύμβον κλαίειν καὶ πρὸς ἄνδρα νήπιον. ubi pro καὶ legendum ἦγουν. BLOMF.

927. σοῦρίζει (i. e. σοι ὀρίζει) Elmsleius ad Euripidis Med. 57. σ' ὀρίζει libri.

929. ἦ] Orestis nomen recte præfixum in libris male omisit Stanley, non animadverso, quod vidit Wellauerus, unum post hæc verba excidisse versum, qui fuit Clytæmnestræ.

930. OP. Stanley KA. libri.

ἐκανέs γ' Heathius. κάνes γ' M. Guelf. Rob. Steph. κᾶν ἐs γ' Ald. κᾶν ἐs γ' Turn.

πάθε] His dictis intro abripuit matrem Orestes, ut eam super Ægisthi cadavere trucidaret, cf. v. 904. Simul hac arte cavit Æschylus, ne spectatorum oculis objiceretur dira matris cædes filii manibus perpetrata. SCH.

931. Xo. Turn. Steph. Ὀρ. Ald. Rob. et Xo. ante v. 935.

στένωμεν] στένω μὲν Guelf. Ald. Rob. quod præferendum.

τῶνδε] τόνδε Guelf. Ald.

932. ἐπήκρισεν] ἐπ' ἄκρον ἦλθε, schol. Hesych. Ἐπήκρισεν: ἐπ' ἄκρον ἦγαγε. τέλος ἐπέθηκε. Euripides dixit in Orest. 275. Τί δῆτα μέλλει; ἐξακρίζει αἰθέρα Πτεροῖs. ubi schol. εἰs τὰ ἄκρα τοῦ αἰθέρος πέτεσθε. et Bacch. 677. ὑπεξήκριζον, tacite summa attingebant, vel pene summa attingebant. BLOMF.

933. τλήμων Ὀρέστis] Orestem sic passim audire notavit Abreschius. Horatius dixit *tristis Orestes*. BLOMF.

αἰρούμεθα] αἰτούμεθα cum Musgr. vel αἰτώμεθα legendum puto. BLOMF.

935—945=946—954.

955—961=962—972.

935. 936. et antistrophici in unum versum conjungendi.

938. Schol. διπλοῦς λέων: οἱ περὶ Ὀρέστην καὶ Πυλάδην. Hoc tamen non nimis apte cohæret cum iis quæ dixerat chorus in v. 854. Τοῖανδε πάλην μόνος ὦν ἐφεδρος Δισσοῖς μέλλει θεῶς Ὀρέστης Ἀψειν. Comparari autem debet Eurip. Or. 1397. Ἦλθον εἰς δόμους, ἔν' αὖθ' ἕκαστά σοι λέγω, | λέοντες Ἑλλανες δύο διδύμω. BLOMF.

939. 940. et antistrophici in unum versum contrahendi.

939. ἔλασε δ' ἐς τὸ πᾶν] Lectionem ἔλακε nemo est, qui commode explicaverit. Scholiastes legisse videtur ἤλασε δ' εἰς τέλος, vel ἤλασε δ' εἰς ἀγῶν'. Interpretatur enim: ἤλασε δὲ εἰς τὸ τέλος τοῦ δρόμου· ὃ ἐστίν, ἤνυσεν τὸν ἀγῶνα. Ἀφίκετο, φησὶν, εἰς τὸ τέλος τοῦ ἀγῶνος. Qua in explicatione nullum certe lectionis vulgatæ est vestigium. Sed certi nihil definire ausim. Ad scripturam vulgatam proxime accederet

ἔλαχε δὴ τὸ πᾶν.

Totum nempe hoc negotium quasi sortito obtigit Oresti. SCH.

δ' ἐς τὸ] δ' ἐτὸ Ald. unde δὲ τὸ Turn.

940. ὁ πυθοχρήστας φυγὰς] Schol. ὁ ὑπὸ Πυθοῦς χρησθεὶς Ὀρέστης. Interpunctio post φυγὰς posita tollatur et post ὥρμημένος transferatur.

941. εὖ φραδαῖσιν] ἐφραδαῖσιν Ald. ἀφραδαῖσιν Rob. δὲ φραδαῖσιν Turn. ἐν φραδαῖσιν Porson. εὐφραδαῖσιν M. unde εὖ φραδαῖσιν Hermann. probante Seidler de Verss. Dochm. p. 89. qui etiam cum Schutizio plene distinguit post ὥρμημένος, non sicut ceteri, post φυγὰς. Hesych. Φραδαῖσι: βουλαῖς. (MS. φράδεσι) et mox Φράδῃ: φράζε. λέγε—Φρονήσει: συνέσει. Binas glossas conjungendas esse censet Ruhnkenius: sed legendum putō, Φράδε: φράζε. λέγε. Φραδῇ: φρονήσει. συνέσει. Eurip. Phæn. 677. Παλλάδος φραδαῖς | γαπετεῖς δικῶν ὁδόντας | εἰς βαθυσπόρους γῆας. Penacutē scribitur ap. Pindar. Ol. 12, 13. τῶν δὲ μελλόντων τετύφλονται φράδαι. BLOMF.

942. ἐπολολύξατ' ᾧ] Sic optime Seidlerus l. c. pro vulgato ἐπολολυγάτω, collatis Eurip. Tro. 335. βοάσας· εὖ τὸν Ὑμέναιον, ᾧ, μακαρίαις αἰδαῖς. Phæn. 302. ἔβας, ᾧ, χρόνῳ γᾶν πατροφάν. et Sophocl. Trach. 205. ἀνολολύξατε, δόμοι, ἐφεστῖοις | ἀλαλαγαῖς. BLOMF.

943. τριβὰς edd. vet. sed genitivum τριβᾶς recte posuit Schutzius; effugium malorum et direptionis bonorum, a duobus sceleratis factæ. Tum vero δυσόμου τύχας appositio

erit; non autem, quod voluit Schutzius, genitivus post *μιαστό-
ροιν*. BLOMF.

τριβᾶς] Ægisthus et Clytæmnestra paternam Orestis hære-
ditatem consumendo adterebant. BLOMF.

944. *δυοῖν*] *δοιοῖν* M.

ὑπὸ] *ὑπαὶ* Herm. Schuetz.

μιαστόροιν] *μιαιστόροιν* Guelf. Ald. Rob. Turn.

945. *δυσοῖμον*] *Lamentabilis*. Schol. *δυσπορεύτον τύχης*. He-
sych. *Δύσοιμος*: ἐπὶ κακοῦ ἦκονσα, ἢ δύσοδος. Uterque igitur
derivavit ex οἶμος, *via*. Ego potius duxerim ab οἶμη, vel
οἶμος, *cantus*, ut sit idem ac δύσθροος, δυσβάυκτος, δυσκέλαδος.
BLOMF.

946. *ῥ* Auratus. *ῥ* libri. Scholiastes interpretatur τῷ Αλ-
γίσθῳ ἔμολε, τῷ ἀποκτείναντι δόλῳ τὸν Ἀγαμέμνονα. Sed mani-
festum est Pœnam esse, *ῥ* μέλει κρυπταδίου μάχας. BLOMF.

947. Post *Ποινὰ* comma ponatur.

Ποινά] *Πæna*. Hesych. *Ποιναῖς*: ἐφικταῖς Ἐρινύσι, τιμωρίαις
ubi Hemsterhusius corrigit *Ποιναιῖς* φρικταῖς: Ἐρινύσι τιμωρη-
τικαῖς. quod etsi non omnino probem, nihil tamen habeo quod
præferam. Furis dicuntur *Ποιναι* in Eum. 323. *Ποινᾶν κλύθ'*.
vel, si Musgravius sequimur, ἀλαοῖσι καὶ δεδορκόσι *ποινάν*.
Varro ap. Non. 4, 418. *Tertia Pœnarum Infamia stans nexa
in vulgi pectore, fluctuant intonsa coma, sordido vestitu, ore
severo*. Val. Flacc. 7, 147. *Turbidus ut Pænis, cæcisque pavo-
ribus ense Corripit, et sævæ ferit agmina matris Orestes*.
Hæc exempla dedit Facciolati Lex. v. *Πæna*. BLOMF.

948. δὴ Porsonus. δὲ libri. Scribendum δ' ἐν cum Pauwio.
Et sic, ut videtur, scholiasta, ἡ δὲ Διὸς θυγάτηρ ἡ Δίκη πάρε-
στιν ἐν τῇ πρὸς Αἰγισθον μάχῃ καὶ ἐφήψατο τοῦ ξίφους.

μάχῃ] *μάλα* Ald. Turn.

ἐτήτυμος] Scribendum *ἐτητύμως* cum Scaligero.

949. *κόρα*] *κόρας* Rob. *κούρα* Turn. Steph.

Δίκα—*Διὸς κόρα*] Hesiod. Theog. 902. de Jove; Δεύτερον
ἡγάγετο λιπαρὴν Θέμιν, ἣ τέκεν Ὀρέας, Εὐνομήην τε, Δίκην τε, καὶ
Εἰρήνην τεθαλυῖαν. Confer Arati Phæn. 96. Eratosth. Catast.
p. 3. ed. Fell. et schol. Germanici p. 46. ed. Buhle. BLOMF.

951. Post *καλῶς* comma ponatur.

952. *πνέουσ' ἐν*] *πνέουσα ἐν* Rob. et in corrigendis *πνέουσιν
ἐν*. Scribendum *πνέουσιν* cum Aurato, deleto *ἐν*.

953. *Παρνάσιος*] *Παρνάσιος* libri.

954. Lacunam post hæc verba indicavit Hermannus apud Bluemnerum in libello de notione fati p. 63. Exciderunt hujus antistrophī versus ultimi duo proximæque strophæ quinque primi.

955. ἐπ' ὄχθει ἄξεν (ἄξεν' Stanleius) ἀδόλως δολίαν] ἐπ' ἐχθρο-
ξένοισι | δόλοισιν δόλια Hermannus. Versus in M. sic sunt
divisi μέγαν— | ἄξεν— | βλαπτομέναν— | θείσαν—.

956. δολίαν Steph. δολίας libri reliqui. Scholiasta δολίαν :
τὴν Κλυταμνήστραν τὴν δολίως βλάπτουσαν καὶ ἐπὶ πολὺν χρόνον
τὸν οἶκον ἐποίχεται ἡ δίκη. ἐπεξήλαθε τὴν δίκην βλαπτομένην ἐκ
πολλοῦ Ὀρέστης.

957. χρονισθεῖσαν Hermannus. ἐν χρόνοις θεῖσαν libri.

958. Versus corruptus, non emendatus ab editoribus.

κρατεῖται πως] κρατεῖ δέ πως Portus, Stanleius. κρατεῖ τέ πως
aliquis in Marg. Ask. probante Elmsleio ad Eurip. Med.
p. 86. n. qui monet metrum idem esse hujus versus ac 957. τὸ
πάν ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις. Omnino falsa est scholiastæ inter-
pretatio; συμβάλλεται οὖν τὸ θεῖον τοῖς μὴ ὑπουργοῦσιν τοῖς κα-
κοῖς, nec melius, ut opinor, Stanleius, *firmiter statuit Deus non
opitulari malis*. Recte vero Heathius, *Imperium obtinet
quodammodo divinitas ex eo quod malis operam non præstat*.
Voces παρὰ τὸ μὴ ὑπουργεῖν κακοῖς Butlerus pedestrem inter-
pretis orationem sapere arbitratur. BLOMF.

960. ἄξιον Bothius. ἄξιον δ' libri. ἄξια δ' Hermannus. Revo-
candum δ' : nam vitii non animadversæ sedes est in adjectivo
ἄξιον.

οὐρανοῦχον ἀρχὰν] Scholiasta, τοὺς θεοὺς ἢ τὸν Δία.

961. πάρα τὸ] παρὰ τὸ Turn. Steph. παρὰ τε M. Guelf. Ald.
πάρα τε Rob.

ἰδεῖν] εἰδεῖν Rob.

962. μέγα Portus et Porsonus. μέγαν libri.

τ'] γ' Portus. Aptius δ' Blomfieldus.

ἀφῆρέθη] ἀφῆρέθη Stanleius. Quum chori non essent οἶκοι,
loqui vix potuit in prima persona.

ψάλιον] Hesych. Ψ.: κωλυτήριον, χαλινός. Quod ad meta-
phoram attinet, conferatur Agam. 132. BLOMF.

963. ἀναγε μὰν δόμοις Ald. Rob. Steph. (sed ἀναγε Ald.)
ἀνὰ γεμὰν Turn. Quod dedi, certissimum puto : *Quin resur-
gite* ; Homer. Il. Σ, 179. Ἄλλ' ἀνα, μὴδ' ἔτι κείσο. Heathius,

qui ἀνα pro ἀνάσθηθι (ἀνάσθητε) positum recte judicat, confert Sophocl. Aj. 194. Ἄλλ' ἀνα ἐξ ἐδράνων. Particulæ γε μὴν cum imperativo recte junguntur: Sophocl. Œd. C. 587. Ὅρα γε μὴν· οὐ μικρὸς οὖν ἀγὼν ὅδε. Mox πολλὸν Ald. πλὴν Rob. BLOMF. Scribendum ἀνα γε μὰν δόμοι cum Blomfieldo. δόμοι Hermannus.

964. χαμαιπετεῖσε κείσθ' ἀέλ, Ald. Rob. (nisi quod hic κείθ') et sic M. Guelf. χαμαιπετῇ σε κείσθ' ἀέλ Turn. Steph. BLOMF. ἀεῖ] αἰεῖ M. Guelf.

965. παντελὴς χρόνος] Scholiasta, ὁ πάντα τελῶν χρόνος τὰ πρόθυρα τῶν οἰκῶν ἀλλάξει ἀπὸ κατηφείας εἰς λαμπρότητα. ἀμείψεται: ἀλλαγῆσεται· οὐχ ὁμοίως ἔσται τοῖς πρώην ἐν τῷ οἴκῳ ἡμῶν. Probabilior Elmsleii emendatio est ad Eurip. Med. 50. παντελὴς χορός.

966. ὅταν] ὅτ' ἂν M. Ald. Rob.

ἀφ'] ἀμφ' M.

967. μύσος Porsonus. μῦσος vulgo.

ἐλάση] ἐλάσει M.

968. καθαρμοῖσιν Hermannus. καθαρμοῖς libri.

ἀτῶν Schuetzius. Legebatur ἀπαν. καθαρμὸς ἀτας ἐλατήριος conjecerat Stanleius.

ἐλατήριον] Purgatorium. φάρμακον καθαρτικόν. Hesych. sic etiam schol. Hinc herba quædam, cucumis agrestis, elaterium dicitur, ob vim ejus purgatricem. Plura dabit Fæsius. BLOMF.

969. τύχη δ' εὐπροσωποκίτῃ Hermannus. τύχα δ' εὐπροσώπῳ κίτῃ libri: quod legit scholiasta, ἥ δὲ τύχη νῦν ἐν εὐόπτῳ κίτῃ, τοῦτ' ἔστιν ἐν ἀγαθῇ καταστάσει πρὸς τὸ ἰδεῖν τὰ νῦν γεγρονότα καὶ ἐτέρων λεγόντων ἀκοῦσαι. λείπει τὸ ἐστὶ.

970. ἰδεῖν ἀκοῦσαι θρεομένοις] Lectio vitiosa. ἰδεῖν θρευμένοις Hermannus.

971. μέτοικοι δόμων Scaliger: quod legit scholiasta, οἱ νῦν τοὺς δόμους οἰκοῦντες πεσοῦνται εἰς τὸ ἐμπαλιν τῆς πρώτης τύχης. τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν κύβων μετήγαγε. μετοικοδόμων M. Rob. Steph. μετ' οἰκοδόμων Guelf. Ald. Turn.

972. πάρα Porsonus. παρὰ vulgo.

973. τὴν διπλὴν τυραννίδα] Musgravius confert Libanium vol. 1. p. 507. C. ἄλλαι τυραννίδες Ἐχέτοι καὶ Φαλάριδες.

Bene autem observavit scholiasta: ἀνολύγεται ἡ σκηνή, καὶ ἐπὶ ἐγκυκλήματος ὁράται τὰ σώματα· ἃ λέγει διπλὴν τυραννίδα. BLOMF.

976. δὲ Abreschius. τε libri.

978. ἀθλίῳ Portus. ἀθλίως libri. Conf. v. 981.

981. τὸ μηχανήμα] Astutum illud Clytæmnestræ inventum, indusium exitum non habens; infra v. 1003. dicitur δόλωμα. SCH.

982. χειροῦν] χειρὶ Turn.

983. αὐτὸν] Scribendum αὐτὸ cum Aurato.

παρασταδόν] *Prope*; de eo dictum qui παρίσταται, *adstat*. ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Hesych. Homer. Il. O. 22. Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρασταδόν. Od. K. 172. ἀνέγειρα δ' ἑταίρους Μειλιχίοις Φεπέεσσι, παρασταδὸν ἄνδρα φέκαστον. BLOMF.

984. στέγαστρον] *Operimentum*. Pollux 10, 180. Abreschio laudatus; καὶ στέγαστρον δὲ ὅστις ἐθέλει ὀνομάζειν, ἥπερ ἡ πολλὴ χρησις τὴν στεγαστρίδα διφθέραν, τὸν σκύτινον τοῦτον χιτῶνα, καταφευγέτω ἐπὶ τὸν Αἰσχύλον εἰπόντα, 'Ὅστέων στέγαστρον. i. e. *pellem*, uti ingeniose locum explicuit Hemsterhusius. Ceterum post δείξατε subaudi ἡλίῳ. Sic Eurip. Or. 812. μελάνδετον δὲ φόνῳ | ξίφος ἐς αὐγὰς ἀελίοιο δείξαι. Phœn. 684. αἷματος δ' ἔδευσε | γαῖαν, ἃ νῦν εὐεῖλοισι | δείξεν αἰθέρος πνοαῖς. Herc. F. 1207. ῥέθος ἀελίῳ δείξον. Hesiod. Op. 609. τότε πάντας ἀπόδρεπε Φοίκαδε βότρυν, Δεῖξαι δ' ἡελίῳ δέκα τ' ἤματα καὶ δέκα νύκτας. (Virg. G. 2, 261. *Aquiloni ostendere glebas*.) Sophocl. El. 428. ἡλίῳ δείκνυσι τοῦναρ. Macho ap. Athen. 8. p. 349. A. καὶ κυάθους πολλοὺς λαβὼν, Τῷ θ' ἡλίῳ τὴν κύλικα δείξας, συντόμως Πιῶν ἐκάθευδε. Vid. Miso. Obs. 11. p. 21. BLOMF.

ἀνδρῶν] Scribendum ἀνδρὸς cum M. Rob.

ἰδη M. Guelf. correctus et Rob. ἰδοι libri reliqui.

986. μητρὸς] ματρὸς Ald. Turn. Qui frequens in Aldinis tragicorum editionibus error est.

987. Scholiasta, ἐν δίκη: ἐν τῇ κρίσει τῶν Ἐρινύων.

989. λέγω Turn. Steph. et scholiasta. ψέγω libri reliqui.

990. αἰσχυντήρος] *Qui dedecore afficit, Stupratoris*. Homer. Od. Θ. 26. Ἄρης—πολλὰ δ' ἔδωκε, λέχος δ' ἥσχυνε καὶ εὐνὴν Ἴφάλοισι Φάνακτος. Stephanus laudat Lysiam, τοῖς παρὰ τοὺς νόμους τὰς ἀλλοτρίας κατασχύνουσι γυναῖκας. Sic Agam. 392.

ἤσχυνε ξενίαν τράπεζαν κλοπαῖσι γυναικός. 1334. [1363 (1372)]
 δόμων κατασχυντήρσι, i. e. Ægistho et Clytæmnestræ. BLOMF.
 ὡς om. Rob.

νόμον] Scribendum νόμος cum Cantero.

992. ἐξ οὗ] ἐκ σοῦ M. Guelf. Ald. Turn. et codex Robortelli.

τέκνων ἤνεγχ'] τέκνω νῦν ἔχει codex Robortelli.

ἤνεγχ' Steph. ἤνεγκ' Turn. ἠνέχη M. Guelf. Ald. Rob.

994. σοι] Solem alloquitur. DOBRÆUS.

μύραινα] *Muræna*. (Angl. *a lamprey*.) Primam producit: Epicharmus Athen. 7. p. 312. C. Οὔτε γόγγρων τις παχήων, οὔτε μυραινῶν ἀπῆς. versus est tetrameter trochaicus. Nicander ibid. D. Μυραίνης δ' ἐκπαγλον. Ex murænæ autem cum vipera coitu, genus murænarum nasci, quarum morsus erat letalis, tradit Andreas περὶ Δακετών ibidem citatus. Vid. Spanhem. ad Aristoph. Ran. 478. Hinc ad hominem malignum translatum est nomen. Photius, Μύραινα: καταφερής. (Suidas κατωφερής. utrumque probum.) ἀπὸ τοῦ ζῴου. Ὡς πρόδοσι, καὶ παραγωγῇ, καὶ μύραινα σύ. ubi tamen non tam καταφερής significat, quam δηκτήριε. Hesych. Μύραινα: ἐπὶ τοῦ κακοῦ ἐλέγετο, ὡς ἐχιδνα. Utrumque, sicut noster, conjunxit Aristophanes Ran. 473. Ἐχιδνά θ' ἑκατογκέφαλος, ἥ τὰ σπλάγχνα σου Διασπαράξει, πλεονόμων τ' ἀνθάψεται Ταρτηρία μύραινα. Sophocl. Ant. 530. Σὺ δ', ἥ κατ' οἶκους, ὡς ἐχιδν', ὑψημένη, Λήθουσά μ' ἐξέπινες. Eurip. Alc. 309. Ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιούσα μητρὶά τέκνοις Τοῖς πρόσθ', ἐχιδνὴς οὐδὲν ἡπιωτέρα. Andr. 271. Ἄ δ' ἔστ' ἐχιδνὴς καὶ πυρὸς περαιτέρω, Οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξεύρηκέ πω Κακῆς. Vid. Valckenær. ad Eurip. Phœn. 1030. Cum his confer Agam. 1022. τί νιν καλοῦσα δυσφιλὲς δάκος Τύχοιμ' ἄν; ἀμφίσβαιναν, ἥ Σκύλλαν τινα—; BLOMF.

μύραινά γ' ἡ Ald. Turn. Steph. μύραινάτ' ἦτ' Rob. μύραινα γ' ἡ τ' Guelf. Scribendum μύραινά γ' εἴτ' cum Hermanno Observ. crit. p. 133.

995. θιγοῦσ' ἄν Blomfieldus. θίγουσ' ἄν Rob. Turn. Steph. θίγουσαν M. Guelf. Ald. "Equidem legendum conjicio, μύραινά γ' εἴτ' ἐχιδν' ἔφν Σήπειω θιγοῦσα μᾶλλον οὐ δεδηγμένον, num muræna, seu vipera, magis a natura composita est ad tabefaciendum aliquem sine morsu? Tum σήπειω erit infinitivus post ἔφν, ut in Theodecte apud Stob. 32. p. 139. Gr.

Ἄπαντ' ἐν ἀνθρώποισι γηράσκειν ἔφν, et in nota formula χαίρειν πέφυκεν, et similibus. Bene autem observavit scholiasta in hoc loco hyperbolam esse, ὅτι καὶ τὸν μὴ δηχθέντα, ἀλλὰ μόνον ἀψαμένην, σήπει." BLOMF.

996. καδίκου] κἀνδίκου M. Guelf. Ald. Rob.

997. καὶ Portus et Porsonus. κἀν libri. Rectum est sine dubio καὶ τύχῳ, Quo nomine hoc compellabo, et simul a vero nomine non aberrabo? Vid. Agam. 1233. Monk. ad Eurip. Hipp. 828. BLOMF.

998. ποδένδντος] Quo pedes circumdantur. Fortius videtur quam ποδήρης, ad pedes usque pertinens. Mox, ποδιστήρας πέπλους. BLOMF.

999. δροίτης] Turn. δρύτης Rob. Steph. Utraque scriptura confusa δρνοίτης Guelf. Ald.

κατασκήνωμα] *Integumentum*. Eum. 629. a Stanleio citatus; Τὰ πλείστ' ἀμείνον' εὐφροσιν δεδεγμένη Δροίτη, περῶντι λοντρὰ, καπὶ τέρματι Φᾶρος παρεσκήνησεν, ἐν δ' ἀτέρμονι Κόπτει πεδήσας' ἄνδρα δαυδάλῳ πέπλῳ. BLOMF. κατὰ σκήνωμα Guelf. Ald.

1000. ἄρκυν] ἄρην Rob.

ποδιστήρ, *Pedes constringens*. Modum narrat schol. τοὺς πλείον τῶν ποδῶν καθήκοντας. Xenoph. Anab. 3, 4, 21. νυκτὸς ἱπποὶ αὐτῶν δέδενται, καὶ ὡς ἐπιτοπολὸν πεποδισμένοι εἰσὶ. BLOMF.

1001. τοιοῦτον ἂν Turn. Steph. τοιοῦτο μὲν M. Guelf. Rob. τοιοῦτο μ' ἂν Ald.

φηλήτης Scaliger. φιλήτης libri. Hesiod. Op. 373. Ὃς δὲ γυναικὶ πέποιθε, πέποιθ' ὄγε φηλήτησι. ubi docta quædam notavit Gaisfordius de vera hujus vocis orthographia. Hesych. Φηλήτησι: λησταῖς. Idem Φιλήτης: κλέπτης, ληστής. A vero aberrat Hemsterhusius ad Polluc. 9, p. 1120. qui et φιλήτης, et φηλήτης probat; et illud quidem, quod latrones "osculis amplexuque benigno deceptos homines trucidarent." Citat autem Senecæ locum Ep. 51. *Voluptates præcipue exturba, et invisissimas habe, latronum more, quos Philetas Ægyptii vocant: in hoc nos amplectuntur, ut strangulent*. Laudat item Menandri fragmentum, δὴ οἰκίας Φηλῶν (s. φήλων) γερόντων, ὡς λέγεις, ἀβελτέρων. BLOMF.

1003. νομίζων] νομίζω Guelf. Ald. νομίζοι Rob.

1004. θερμαῖνοι] θερμαίνει Ald. Emendandum θερμ' ἄνοι.

1005. τοιάδε μοι] Scribendum τοιάδ' ἐμοὶ cum M. Guelf. Rob.

1006. πρόσθεν Turn. Steph. πρόσθ' libri reliqui.

1007—1009=1018—1020.

1007. αλαῖ αλαῖ] αἰ αἰ libri. Quæ duplicavit Bothius.

1009. ἔ ἔ extra metrum posita. Ejecit Bothius.

μύμουντι] *Remanenti, superstiti*, interpretatur Wellauerus.

Scholiasta, τῷ τοιαῦτα πράξαντι χρόνῳ πάθος ἀνθεῖ.

1010—1017. choro continuantur in libris. Correxerit Stanleius.

1010. ἔδρασεν] Orestes paululum addubitat utrum Ægisthus vere patrem suum occiderit necne? Itaque post ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασεν signum interrogandi ponendum est; et supplendum ἀλλ' ἔδρασε, ante μαρτυρεῖ δέ μοι. *Fecitne an non fecit? Imo vero fecit. Testatur scilicet hoc vestimentum, quomodo eum Ægisthi ensis confoderit.* SCH.

1011. ἔβαψεν] Recte Butlerus, “hæc vestis testatur se ab Ægisthi ense tinctam esse.” BLOMF.

1012. κηκῖς] κικῖς M. Guelf. Ald.

1014. αἰτὸν] Hermannus legit αὐτὸν, pro ἐμαντόν, quod non usurpabant Græci, etsi dixerunt αἰτοῖς pro ἡμᾶς αὐτούς, vid. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722. Omnino languere videtur παρών. Robortellus παρόν. Butlerus probat Schutzii conjecturam νῦν αὖ τόδ' (vel τὰδ') αἰνῶ. Nescio an præstaret νῦν ταῦτόν αἰνῶ, νῦν ἀπομιμῶζω παρόν. Botheus πόρον, sed melius esset μόρον, cf. Agam. 320. BLOMF. Fort. νῦν αὖτ' ἀναιρῶ, *nunc illud (τὸ φάρος) damno.* BOTH.

1017. νίκης] νίκας Ald. Turn.

ἐχων] ἐχω Guelf. Turn. ἐχομιάσματα Ald.

1019. διὰ πάντ' ἄτιμος ἀμείψεται] Lectio vitiosa. διὰ παντός Heathius. διὰ πάντ' ἐντιμος ἀμείψει Erfurdus in Annalibus Heidelberg. a. 1809. p. 294. præeunte Bothio, qui διὰ πάντ' ἐντιμος ἀμείψαι scripsit in ed. prima. Scholiasta, ἢ διὰ πρὸς τὸ ἀμείψεται. ἄτιμος: ἀτιμώρητος.

1020. ἔ ἔ] Legebatur ἐς.

μόχθος M. μόχθον vulgo.

ἦξει Turn. ἦξε M. Guelf. ἦξεν Rob. Steph. εἶξαι Ald.

1021. ἀλλ', ὥς ἂν εἰδῆς] ἄλλος ἂν εἰ δὴ M. Guelf. Rob. ἄλλος ἂν εἰδῆ Ald. ἄλλος γ' ἂν εἰδῆ Turn. Steph. Audacter rescripsi ἀλλ', ὥς ἂν εἰδῆς. Eurip. Or. 527. Ὡς οὖν ἂν εἰδῆς, Μενέλεως, τοῖσιν θεοῖς Μὴ πρᾶσσ' ἐναντὶ, ὠφελεῖν τοῦτον θέλων. Phœn. 1011. Ὡς οὖν ἂν εἰδῆτ', εἴμι, καὶ σώσω πόλιν. Plinius in Iph. A. 1435. Ὡς οὖν ἂν εἰδῆς τὰπ' ἐμοῦ λελεγμένα, Ἐλθὼν τὰδ' ὅπλα

θήσομαι βωμοῦ πέλας. Aristoph. Plut. 112. Σὺ δ', ὡς ἂν εἰδῆς, ὅσα παρ' ἡμῖν, ἣν μένεις, Γενήσεται ἀγαθὰ, πρόσσεχε τὸν νοῦν, ἵνα πύθῃ. Supra 433. Ἑμασχαλίσθη δ', ὡς τόδ' εἰδῆς. BLOMF.

ἔπη] ὅποι Blomfieldus. "Ὅποι τελεί. *Ad quem finem devenient.* Theb. 656. Τάχ' εἰσόμεσθα τὰπίσημ' ἔπη τελεί. Ald. et Rob. ὅποι, quod repositum velim. Suppl. 611. Ἐνισπε δ' ἡμῖν ποῖ κεκύρωται τέλος, Δήμον κρατοῦσα χεὶρ ὅποι πληθύνεται. vid. supra 521. Infra 1062. Eurip. Tro. 1036. Ἰν' εἰδῆς οἱ τελευτήσω λόγον." BLOMF.

1022. ἡνιοστρόφον] Scribendum ἡνιοστροφῶ cum Stanleio. Eurip. Phæn. 176. ἄρμα λευκὸν ἡνιοστροφεῖ. Substantivo, ἡνιοστροφός, utitur Sophocles El. 731. Ceterum Stanleius confert Prom. 908. Ἐφω δὲ δρόμον φέρομαι, λύσσης Πνεύματι μάργῃ, γλώσσης ἀκρατῆς. BLOMF.

1024. φόβος] Ingeniose locum refinxit Schutzsius; πρὸς δὲ καρδίᾳ κόσος Ἄιδειν ἔτοιμος, ἥ δ' ὑπορχεῖσθαι φόβῳ. Sic 161. ὀρχεῖται δὲ καρδίᾳ φόβῳ. Prom. 906. Κραδία δὲ φόβῳ φρένα λακτίζει. Sed quum vulgata sensum haud ineptum fundant, nihil mutavi. Proclus Chrestom. p. 345. Ὑπόρχημα δὲ τὸ μετ' ὀρχήσεως ᾄδόμενον μέλος ἐλέγετο. καὶ γὰρ οἱ παλαιοὶ τὴν ὑπὸ ἀντὶ τῆς μετὰ πολλάκις ἐλάμβανον. (vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 592. β.) Quartus pæon, ὃ ἐκ τριῶν βραχειῶν καὶ μακρᾶς, dicebatur ὑπορχηματικός, quia aptus saltantibus videbatur: schol. Hephæst. p. 161. ubi vid. Gaisford. Lucian. de Salt. vol. 2. p. 278. τὸ γοῦν τοῖς χοροῖς γραφόμενα τούτοις (in Delo ad tibiam peractis) ᾄσματα, ὑπορχήματα ἐκαλεῖτο. Etymol. M. p. 690, 7. ὑπορχήματα, ἅτινα πάλιν ἔλεγον ὀρχούμενοι καὶ τρέχοντες κύκλῳ τοῦ βωμοῦ, καιομένων τῶν ἱερείων. Athenæus 14. p. 631. C. ἡ δὲ ὑπορχηματικὴ ἐστίν, ἐν ᾗ ᾄδων ὁ χορὸς ὀρχεῖται. Hinc satis defenditur hujus loci lectio vulgata ᾄδειν. Conferri potest Eustathius ad Od. Θ. p. 1597, 18. ex Athenæo proficiens. BLOMF.

1025. κόσφ] κόσων M.

1029. φάτρα] Schol. καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῆς τόλμης φημὶ τὸν Ἀπόλλωνα χρῆσασθαι μοι. BLOMF.

πλειστηρίζομαι] *Maximi æstimo.* Notior forma erat πλειστηριάξω, quod idem valet ac ἀνατιμᾶσθαι, καὶ τὸ τῷ πλέον δόντι θέλειν πιπράσκειν, teste Polluce 7, 14. Conf. auctores adlegatos ad Hesych. v. Πλειστηριαζόμενος. Recte igitur schol. interpretatur, κανχῶμαι. BLOMF.

1032. παρέντι Turn. Steph. παρέντα M. Rob. παρόντα Guelf. Ald. πράξαντα—παρέντα Portus, male.

1033. τόξω] τόξων Guelf. Ald.

Pro vulgato προσίξεται, quod cum genitivo conjunctum displicet, Schutzius ἐφίξεται. Scribæ oculum fefellit προσίξομαι in v. 1035. Hesych. Ἐφικνεῖται: καταλαμβάνει. Ἐφικνούμενος: νοῶν. Cum genitivo constructur. Adpositum est quod ex Isocrate citat H. Stephanus in Thesaurο vol. 1. p. 1684. E. τότε μὲν γὰρ ᾤμην ἀξίως δυνήσεσθαι περὶ τῶν πραγμάτων εἰπεῖν· νῦν δὲ οὐκ ἐφικνούμαι τοῦ μεγέθους αὐτῶν, ἀλλὰ πολλά με διαπέφεν· γενὼν δὲ διανοήθην. et Demosth. ὅλως δὲ οὐδ' ἂν εἰς ἐφικέσθαι τῷ λόγῳ δύναίτο τῶν ἐκεῖ κακῶν ὄντων. Ceterum τόξω metaphorice posuit, sicut in Agam. 628. Ἐκυρσας, ὥστε τοξότης ἄκρος, σκοποῦ, quod notavit Butlerus. BLOMF. προσίξεται cum genitivo constructum, quod Aristophani Equit. 761. ex cod. Ravennate et Suida restitui, etsi defendi fortasse potest, tamen probabilior hoc loco videtur Schuetzii conjectura.

1035. θαλλός, *Ramus viridis*, olivæ sc. quem gerere solebant supplices. Hesych. Θαλλός: κλάδος ἐλαίας. Eurip. Suppl. 10. Ἰκτῆρι θαλλῷ. Eumen. 43. Orestem depingit Pythia, νεοσπαδὲς ξίφος ἔχοντ', ἐλαίας θ' ὑφιγένητον κλάδον, Αἰνέει μεγίστῳ σωφρόνως ἐστεμμένον, Ἀργῆτι μαλλῷ. Confer Sophocl. Œd. T. 3. ubi vide Musgravii notata; qui tamen falsus est de εἰρεσιώνῃ, quæ a ramo supplicatorio longe erat diversa. Hos autem ramos gestabant qui oraculum Delphicum ob aliquod infortunium consultum ibant. Herodot. 7, 141. quum Athenienses responsum sinistrum tulissent, Timon Delphicus συνέβούλευε σφί, ἱκετηρίας λαβοῦσι, δεύτερα αὐτίς ἐλθόντας χρᾶσθαι τῷ χρηστηρίῳ ὡς ἱκέτας. BLOMF.

1036. Comma post ὕδρυμα et πέδον recte posuit Pauwius. Hunc versum contulit Dobræus ad Aristoph. Plut. 772. cum Eurip. Andr. 1086. τὸ κλεινὸν ἡλθομεν Φοῖβον πέδον. Iph. T. 972. ἐς ἀγνὸν ἡλθον αὐ Φοῖβον πέδον. BLOMF.

1037. Schol. πυρός τε φέγγος: τὸ ἐν Παρνασσῷ. Virg. Æn. 2, 297. *Æternumque adytis effert penetralibus ignem.* Stanleius citat Callim. H. Apoll. 83. de hoc igne sempiterno abiete sola nutrito: item Plutarch. Num. p. 66. qui memorat πῦρ ἄσβεστον Πυθοῖ καὶ Ἀθήνησιν, et Strabon. 9. p. 396. ὃ τε ἀρχαῖος νεὼς ὁ τῆς Πολιάδος, ἐν ᾧ ὁ ἄσβεστος λίχνος. Extinctus fuit hic ignis, templo a Medis incenso, bello item Mithridatico atque

Romanorum civili. Lucernarum perennium catalogum satis amplum ex Liceto protulit Hoffmannus in *Lexico v. Lucerna*. BLOMF.

1038. φεύγων τόδ' M. Guelf. Rob. φεύγουτο δ' Ald. φεύγειν τόδ' Turn. Steph.

αἷμα κοινὸν] Eurip. Suppl. 147. Ἦλθον δὲ δὴ πῶς πατρίδος ἐκλιπὸνθ' ὄρους; ΑΔ. Τυδεὺς μὲν, αἷμα συγγενὲς φεύγων χθονός. Hipp. 35. Ἐπεὶ δὲ Θησεὺς Κεκροπίαν λείπει χθόνα, Μίασμα φεύγων αἵματος Παλλαντιδῶν. BLOMF.

ἐφ' ἐστίας Turn. Steph. ἐφέστιον libri reliqui.

1040. 1041. Hos versus transposuit Blomfieldus, cujus hæc est annotatio "Vulgo inverso ordine leguntur hi versus; τὰδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω, Καὶ μαρτυρεῖν μὲν ὡς ἐπορσύνθη κακὰ. quæ alii aliter tentarunt. Transpositionem adhibendo, constructionem satis expeditam reddidi. Sed quum Aldus cum M. et Guelf. habeat καὶ μαρτυρεῖν μοι μενέλεως ἐπορσύνθη κακὰ, Robortellus μενέλεας, (in erratis corr. μοι δο') Turnebus et Stephanus καὶ μαρτυρεῖν μοι, λεὼς, vide an legendum sit, καὶ μαρτυρεῖ λεὼς, ὡς ἐπορσύνθη κακὰ Τὰδ' ἐν χρόνῳ μοι, πάντας Ἀργείους λέγω." μὲν ὡς non in libris legitur, sed ex Porsoni conjectura positum est. Nihil horum verum.

1042. τῆσδε] εἶμι Dobræus. "Stanleius contulit Agam. 1253. Φυγὰς δ' ἀλήτης, τῆσδε γῆς ἀπόξενος. Cum v. 1043. comparari potest Sophocl. El. 985. Ζώσαιν θανούσαιν θ' ὥστε μὴ ἔλιπεῖν κλέος." BLOMF.

1044—1047. choro tribuit Heathius, Oresti continuant libri.

1044. εὖ γε πράξας Stanleius. εὖτε πράξας libri. Scribendum εὖ γ' ἐπραξας cum Tyrwhitto.

μήτ'—μήτ' Porsonus. μηδ'—μηδ' libri: quod revocandum.

ἐπιζευχθῆς Heathius. ἐπιζεύχθη Ald. Rob. ἐπιζευχθῇ Turn. Steph.

1045. φῆμαις πονηραῖς Auratus. φῆμαι πονηραὶ libri.

ἐπιγλωσσῶ Steph. ἐπιγλώσσω Ald. Rob. Turn. Post κακὰ punctum ponatur.

1046. ἐλευθερώσας] Scribendum ἡλευθέρωσας cum Blomfieldo.

Ἀργεῖαν Porsonus. Ἀργεῖν libri. Ἀργεῶν Guelf. a m. pr.

1048. αἰε] Erinyes, quas conspici sibi videtur Orestes.

Γοργόνων] Prom. 824. Δρακοντόμαλλοι Γοργόνες βροτοστυγείς. Eum. 48. de Furiis, Οὔτοι γυναῖκας, ἀλλὰ Γοργόνας λέγω. Apollodorus 2, 4. εἶχον δὲ αἱ Γοργόνες κεφαλὰς μὲν περιεσπειράμενας φολίσι δρακόντων. Hæc dedit Stanleius. Vid. Athen. 5. p. 221. A.B. BLOMF.

1049. φαιοχίτωνες] φαιωχίτωνες Turn. Steph. Alios trochæos in principio senarii stantes notavit Priscianus p. 1328. laudatus ad Theb. 484. nempe Ἴππο | μέδοντος et Ἀλφε | σίβοιαν. Qui tamen, si incorrupti sunt, trochæum in φαιοχίτωνες non tuentur: hanc enim licentiam si sumebant tragici, sumebant in propriis tantum nominibus: vide Hermanni El. Doctr. Metr. p. 43. qui tamen olim in hoc loco pronuntiandum censuit φαιοκίτωνες. Contra analogiam peccat compositum φαιωχίτων. Æschylus fortasse scripsit μελαγχίτωνας, grammaticus autem qui noverit Eumenidum vestes non nigras fuisse, sed pullas, notare potuit, ἦγουν φαιοχίτωνας. Stanleius laudat Pausan. 8, 34. de Eumenisi, ταύτας τὰς θεὰς, ἥνικα τὸν Ὀρέστην ἔκφρονα ἐμελλον ποιήσσειν, φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελαίνας. Diog. Laert. 6, 102. de Menedemo Cynico, cui, Furiis imitanti, χιτῶν erat φαιὸς ποδήρης. (conf. Suid. in v. Φαίος.) Strabon. 3. p. 175. de incolis Cassiteridum, qui Furiis similes describuntur, μελάγχλαινοι, ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας. et Eumen. 52. φαιὸς autem erat color compositus ex nigro et albo, qualis erat murium, (Angl. dun) teste Etymologo, quem citat Stanleius. BLOMF.

πεπλεκτανημένοι] Sept. ad Theb. 490. Ὀφείων δὲ πλεκτάναισι περιδρομον κύτος. vid. supra 246. πλεκτάνην κάπνον dixit Aristoph. Av. 1714. πλεκτάνην πυρός noster in Orithyia. πλεκτάναι dicuntur polypodium cirri vel brachia. Furiarum *intorti capillis angues* memorantur multis in locis, a nemine tamen ante Æschylum, qui primus σφισὶ δράκοντας ἐποίησεν ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξίν εἶναι, teste Pausania 1, 28. a Stanleio adlegato. BLOMF.

1050. ἂν μείναιμι] ἀμμείνομι M. Rob. ἀμείνομι Guelf. Ald.

1051. XO.] Pyladi tribuit R.

πατρί] Recte monet Butlerus, ideoque patris mentionem iniecisse chorum, ut animum Orestis a contemplatione maternæ cædis ad paternas injurias revocaret. Nempe vertendum puto φιλτατε πατρί, *patris amantissime*, qui te patri amicissimum ostendisti. BLOMF.

1052. φόβον νικῶ Porsonus. φοβοῦ νικῶν libri.

1053. οὐκ εἰσὶ] οὐκ εἰδὰ Ald. οὐκ, εἶα Turn.

1056. πίτνει] πιτνεῖ libri.

1057. πληθύνουσι] πληθύνουσαι M. Guelf. Ald. Rob.

1059. εἰσὶν καθαρμοὶ Schuetzius. “εἰς ὁ καθαρμός Ald. εἰς σ’ ὁ καθαρμός M. Guelf. Rob. εἰσω καθαρμός Turn. Steph. ἐστὶν καθαρμός Schutz. ut in Agam. 931. Ἐστὶν θάλασσα. Adjici potuit Eurip. Hipp. 480. Εἰσὶν δ’ ἐπ’ ὤδαί, καὶ λόγοι θελεκτήριοι. Φανήσεται τι τῆσδε φάρμακον νόσου. Elmsleius ad Sophocl. Œd. T. 60. corrigit ἔσται καθαρμός, sicut ediderat Botheus. Sed præstat, ut opinor, εἰσὶν καθαρμοί. Supra 954. dicitur καθαρμοῖς in plurali. Eum. 276. Ἐγὼ, διδασχθεὶς ἐν κακοῖς, ἐπίσταμαι Πολλοὺς καθαρμούς. 282. Ποταίνιον γὰρ δν, πρὸς ἐστίᾳ θεοῦ Φοῖβον καθαρμοῖς ἡλάβθη χοιροκτόνοις. Theb. 735. Τίς ἂν καθαρμούς πόροι;” BLOMF.

Λοξίου] Λοξίας Auratus: quod tamen librarii vix mutassent. Nominativus pendens, sive absolutus, προσθιγῶν, hodie ne tiro-nes quidem impedire poterit. Vid. Matthiæ. Gr. Gr. §. 562, 1. BLOMF. Probabilior Aurati conjectura Λοξίας est, quod in Λοξίου mutavit librarius proximo, quod genitivum requirere videretur, verbo προσθιγῶν deceptus.

προσθιγῶν] προσθιγῶν vulgo. προθίγων Guelf. Ald.

1062. ἂν μέλαιμ’] ἄμμεῖναιμ’ M. ἀμμεῖβομ’ Guelf. ἀμείβομ’ Ald. Turn.

1064. φυλάσσει] φυλάσσει Guelf. Ald.

καιρίοις M. Guelf. Rob. καὶ βίοις Ald. καὶ ῥύοις codex Robortelli. καιρίοις ἐν Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ, καιρίοις: ἐγκαίροις συντυχίαις.

1067. πνεύσαι Scaliger. πνεύσαι libri.

γούλας] Hesychius, Γούλας: εὐχερής. Αἰσχύλος Ἀγαμέμνονι. (unde discimus hanc fabulam etiam Hesychii temporibus cum Agamemnone confusam fuisse.) Scholiasta vero, Γούλας ἀνεμος, δταν ἐξ εὐδίας κινηθῇ χαλεπὸν πνεῦμα. unde apud Hesychium forsitan legendum δυσχερής. BLOMF. Agamemnonem pro Choephoris memoriæ errore nominat grammaticus: neque enim probabile est has fabulas jam Hesychii temporibus confusas fuisse.

1068. παιδόβοροι Auratus. παιδόμοροι libri. Scribendum παιδοβόροι.

1069. τάλανές τε] τάλανός γε Auratus. τάλανές γε Heathius.

1073. Anxius de futuro chorus dubitat, an Orestem sospitatore potius, ob regnum Clytæmnestræ et Ægisthi tyrannide liberatum, an μόρον h. e. novæ cladis auctorem dicat, quæ forte sit piaculum ex matris cæde conceptum consecutura. SCH.

τρίτος σωτήρ] Nempe Orestes. Jovem intelligit Spanhemius ad Aristoph. Plut. 1176. ut in Eum. 756. Παλλάδος καὶ Λοφίου Ἑκατι, καὶ τοῦ πάντα κραίνοντος τρίτου Σωτήρος. Suppl. 27. Καὶ Ζεὺς σωτήρ τρίτος. V. ad Agam. 237. Et inest fortasse allusio quædam ad Jovem Sospitorem. BLOMF.

1075. ποῦ δῆτα κρανεῖ] Similis querela de continuatis Pelopiæ domus calamitatibus apud Sophoclem Electr. v. 505. SCH.

ποῖ κ.] πῇ κ. Ald. Turn.

1076. μετακοιμισθὲν] μετακοιμίζομαι, *Interquiesco*. Sicut apud Homerum μεταπαύομαι. Il. P. 373. μεταπαύόμενοι δὲ μάχοντο. Vel simpliciter *post quiesco*, ut μετακλαίειν est *post lacrymare*; Iliad. Λ. 763. BLOMF. μέγα κοιμισθὲν Valcken. ad Eurip. Phœn. 1576.

ἄτης] ἄτην Ald. In Guelf. adscriptum, τέλος Αἰσχύλου δράματος Χοηφόροι.

EUMENIDES.

TERTIA hæc est trilogiæ Orestæ fabula, cujus de tempore dictum est in Prolegomenis ad Agamemnonem. Chorus, cujus præcipuæ in hac fabula partes sunt, quum ex Furiis esset componendus, tribus, quas Græcos coluisse constat, duodecim alias adjunxit Æschylus, quo legitimum chori tragici personarum numerum assequeretur: quemadmodum e contrario Danaï filiarum quinquaginta numerum ad quindecim personarum numerum minuit in Supplicibus. De specie habituque scenico Furiarum copiose explicuit adhibitis et veterum scriptorum testimoniis et artificum operibus Boettigerus in libro Germanice scripto de persona Furiarum (*Die Furienmaske im Trauerspiele*), Vimaræ edito a. 1801. post Boettigerum alii, quorum observationes exposuit suisque auxit Wieselerus in Prolegomenis ad *Conjectanea in Æschyli Eumenides*, Gottingæ edita a. 1839.

Fabulosam quandam de terrore, quem Furiarum chorus spectatricibus, quas in theatro Attico vix ullas fuisse constat, incusserit, scriptor vitæ Æschyli his verbis prodidit, *τινὲς δὲ φασιν ἐν τῇ ἐπιδείξει τῶν Εὐμενίδων σποράδην εἰσαγόντα τὸν χορὸν τοσούτον ἐκπλήξαι τὸν δῆμον ὥστε τὰ μὲν νῆπια ἐκφῦλαι, τὰ δὲ ἐμβρυα ἐξαμβλωθῆναι*. Quibuscum comparanda similis, sed non sine gravioribus quibusdam erroribus ficta narratio, cujus a Polluce mentio facta est 4, 110. τὸ δὲ παλαιὸν ὁ τραγικὸς χορὸς πεντήκοντα ἦσαν ἄχρι τῶν Εὐμενίδων Αἰσχύλου· πρὸς δὲ τὸν ὄχλον αὐτῶν τοῦ πλήθους ἐκπτοθέντος συνέστειλεν ὁ νόμος εἰς ἐλάττω ἀριθμὸν τὸν χορὸν. Quorum commentorum vanitatem in clara luce collocavit Hermannus in dissertationibus de choro Eumenidum Æschyli duabus, scriptis a. 1816, repetitis in Opusculis vol. 2. p. 124—166. Illud vero recte fortasse dixit gramma-

ticus, σποράδην introivisse chorum Furiarum, i. e. non certis, ut solitum erat, ordinibus instructum, sed singulas nullo certo ordine: v. Hermann. p. 134.

2. Τὴν πρωτόμαντιν Γαίαν] Pausanias 10, 5, 5. φασὶ γὰρ δὴ τὰ ἀρχαιότατα Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον, καὶ Δάφνην [Δάφνιδα] ἐπ' αὐτῇ τετάχθαι πρόμαντιν ὑπὸ τῆς Γῆς. Schol. noster, Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος, Δελφός· ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί. Scholiastes Lycophronis 767. ἄλλοι δὲ φασὶ Δελφὸν κληθῆναι ἀπὸ Δέλφου υἱοῦ Ποσειδῶνος καὶ Μελάνθους τῆς Δευκαλίωνος θυγατρὸς. Quin vide quæ ad v. 16. dicemus. Qua ratione oraculi Delphici initium Terræ fuerit attributum, ex Diod. Siculo 16, 25. conjicere est, ubi qua occasione inventum est refert. Erat scilicet primitus terræ hiatus, cui qui appropinquabant divino furore corripiebantur, δι' ὧς αἰτίας θαναμασθῆναι τότε [τε τὸ] μαντεῖον καὶ νομισθῆναι τῆς Γῆς εἶναι τὸ χρηστήριον. Porro quæ Æschylo πρωτόμαντις γαῖα, Virgilio prima Tellus dicitur, Æn. 4, 166. Verum quod Æschylus Terræ, id auctor argumenti Pythiorum Pindari Nocti tribuit: εἴτα ἔρχεται (Apollo) ἐπὶ τὸ μαντεῖον, ἐν ᾧ πρώτη Νύξ ἐχρησμάδησεν, εἴτα Θέμις. Idem tamen post pauca, μητρῶον δὲ, ὅτι Γῆς ἐστὶ τὸ μαντεῖον. Tzetzes ad Lycophr. 202. etiam Saturno tribuit: τὸ ἐν Δελφοῖς μαντεῖον πρότερον τοῦ Κρόνου. Hunc Æschyli locum respexit Harpocration in voce Θεμιστεύειν· ὅτι δὲ γέγονε τὸ ὄνομα ἀπὸ τοῦ Θέμιν ἐσχηκέναι ποτὲ τὸ μαντεῖον πρὸ τοῦ ἡλίου, Αἰσχύλος ἀρχόμενος τῶν Εὐμενίδων φησὶ. Pro ἡλίου legerim Φοῖβον. STANL. Imo Ἀπόλλωνος, quod nunc ex codice restitutum.

Θέμιν] Diodorus 5, 67. Θέμιν δὲ μυθολογοῦσι μαντείας καὶ θυσίας καὶ θεσμούς τοὺς περὶ τῶν θεῶν πρώτην εἰσηγήσασθαι. Apollodor. 1, 4. Ἀπόλλων δὲ τὴν μαντικὴν μαθὼν παρὰ τοῦ Πανὸς τοῦ Διὸς καὶ Οὐμβρεως, ἦκεν εἰς Δελφούς, χρησµαδοῦσας τότε Θέμιδος. Hinc lux Hesychio, Θέμησις· δικαιοσύνη παρὰ Πυθίᾳ. Huc etiam spectat quod heroici carminis initium ei tribuatur. Clem. Alex. Strom. 1. p. 226. Ἔτι φασὶ τὸ ἡρῶον τὸ ἐξάμετρον Φανοθέαν τὴν γυναῖκα Ἰκαρίου, οἱ δὲ Θέμιν μίαν τῶν Τιτανίδων εὐρεῖν. Themist. Orat. 24. p. 305. Αἱ Χάριτες καὶ φοιτῶσαι πρὸς τὴν Θέμιν, οὕτω γὰρ εἶχε Δελφούς Ἀπόλλων. STANL. Conf. annot. ad Prométh. 209.

4. τρίτῃ λάχει] *Tertium autem vicem obtinuit, illa quidem volente, haud vi*, ut quidam perhibent, coacta. Nempe "Apol-
linem vi Delphicum Oraculum occupasse ex Pindaro refert
scholiastes, expulsa scilicet Themide; ideoque Terram, The-
midis matrem, quævisse, ut in Tartarum eam præcipitaret.
Idem dicit et Euripides in Iphigenia Taurica v. 1259:

Θέμιν δ' ἐπὶ Γᾶς ἰὼν παῖδ' ἀπενάσαστο
ἀπὸ ζαθέων χρηστηρίων.

et postea v. 1267:

— Γαῖα δὲ

Μαντεῖον ἀφείλετο τιμὰν

Φοῖβον φθόνῳ θυγατρὸς." STANL.

Utrum vero Æschylus, quod hic de Phœbe narrat, confinxerit,
an apud Cyclicos, quos secutus est, invenerit, equidem de-
cernere non ausim. SCH.

6. καθέζετο] καθέζεται Rob.

7. Φοίβῃ] Quam faciunt nonnulli Latonæ matrem teste He-
raclide p. 416. ed. Gal.: inter quos nomen suum profitetur
Hesiodus Theog. 407. qui ibid. v. 136. dicit Themim et
Phœben sorores esse, Cœli terræque filias. WAKEF.

δίδωσι] δίδωσιν M. Ald. Steph.

γενέθλιον δόσω] Munus die natali missum, non eo die quo
natus est, sed quo nomen impositum. Ita clare distinguit
Terentius loco statim proferendo, ad quem hæc annotat Do-
natus: *Solebant enim antiqui octavum diem pueri natalem
constituere, et eo die singulis annis lætum convivium parare,
sicut Judæi in octava die circumcidunt*, et id non leviter pro-
bant Æschyli verba, quæ proxime sequuntur. Ita et Hes-
ychius, 'Ἀμφιδρομον θεὸν Æschyli explicat per γενέθλιον.—'Ἀμ-
φιδρομος' Ἀλσχύλος Σεμέλῃ ἐπλασε δαίμονα καινὸν περὶ τὰ 'Ἀμφι-
δρόμια, ὥς εἰ ἔλεγες τὴν γενέθλιον, cum tamen Amphidromia
quinto post partum die observata fuerint. Morem hunc mu-
nera die lustrico mittendi non facile observabis: memorat vero
Terent. Phorm. 1, 1, 12.

— porro autem Geta

Ferietur alio munere, ubi hera pepererit.

Porro alio autem, ubi erit puero natalis dies

Ubi initiabunt;

ad quæ Donatus: *Solebant enim in illo octavo die dare puero
amici vel bovem vel ovem, vel aliud munus.* Scholiasten, qui

γενέθλιον δόσω interpretatur τὸ ὀπτήριον, reprehendit Meursius Exerc. Crit. p. 2. immerito. Etenim munera, quæ spectandi causa dantur, ὀπτήρια dici satis constat. Callimachi scholiastes in Hymn. 3, 74. ὀπτήρια, τὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδεῖν δῶρα. Et quod ita nuncupata fuerint munera natalitia, diserte docent ipsius Callimachi verba, qui Dianam infantem a matre Latona Vulcano oblatam narrat, ut ὀπτήρια daret :

κούρα, σὺ δὲ προτέρῳ περ, ἔτι τριέτηρος ἐοῦσα
εὖτ' ἔμολεν Λητώ σε μετ' ἀγκαλίδεσσι φέρουσα
Ἥφαίστου καλέοντος ὅπως ὀπτήρια δόσῃ.

Alias ὀπτήρια dicuntur τὰ ἐν τοῖς ἀνακαλυπτηρίοις διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ teste Hesychio. STANL.

8. τὸ Φοίβης δ' ὄνομ' ἔχει παρωνύμιον] Æschylus, qui multus est in paronomasiis observandis, vult Phæbum ut oraculum, ita et nomen a Phœbe derivasse. Latona enim Phœbes filia, filius Latonæ Phæbus. Φοῖβος igitur παρωνύμιος ἀπὸ τῆς μάμμης Φοίβης, ut loquitur Eustathius p. 38, 2. ἀπὸ Φοίβης μάμμης νομικῶς, ὡς Ἡσίοδος, inquit Etymol. p. 796, 56. Negat id recte dictum Sylburgius: Φοίβη enim non avia Phæbi est, inquit, sed avi soror, soror videlicet Saturni, Cæli et Terræ filia, ut Apollodorus initio, lib. 1. et Hesiodus, Theog. v. 136. memoria prodiderunt. Hæc ille adversus sententiam veterum, minus recte. Phœbe enim non tantum avi soror, sed et avia: avi quidem ex patre soror, ex matre autem avia. Phœbe enim mater Latonæ, Latona Phæbi. Et hic notandus veterum Græcorum ritus, ut liberi scilicet proximorum cognatorum nomina acciperent. Demosthenes contra Bæotum de nomine (p. 1002.) Ἀξιοῖ δὲ αὐτὸς ὡς δὴ πρεσβύτερος ὦν τοῦνομ' ἔχειν τὸ τοῦ πατρὸς πάππον. Et ibid. (p. 1004.) Ἔστι δ' ὁ Βοιωτὸς ἀδελφοῦ τῆς τοῦτον μητρὸς ὄνομα· ἐπειδὴ δὲ εἰσάγειν ὁ πατὴρ τοῦτους ἡναγκάζετο—οὕτω τοῦτον εἰσάγει Βοιωτὸν. Vide et Polyænum Strateg. 6, 6. Qui ritus a Græcis ad Romanos derivatus est. Suetonius in Neron. cap. 6. *Futuræ felicitatis signum evidens lustrico die exstitit. Nam C. Cæsar, rogante sorore, ut infanti ei quod vellet nomen daret, intuens Claudium, ejus dare se dixit.* Eustathius p. 581, 3. Παλαίτατον ἔθος ἦν τοὺς ἐγγόνους καλεῖσθαι τοῖς τῶν πάππων ὀνόμασι. Verum hæc Æschylea Phæbi etymologia non placet Heraclidi in Allegoriis Homericis. STANL.

9. λίμνη non est, ut Abreschius putabat, *mare*, sed *palus Deliacæ*, ad quam Apollo natus erat, et *Δηλίαν χοιράδα* Æschylus non de universa insula Delo, sed potius de *Cyntho monte* intelligi voluit. λίμνην Δηλίαν τε χοιράδα, dictum est pro λίμνην καὶ χοιράδα Δηλίαν. Ejusdem paludis Deliacæ mentionem facit Callimachus Hymn. in Del. v. 261. qui eam *τροχόεσσαν* appellat et *περιγῇ λίμνην*. H. in Apoll. v. 59. item Euripides Ione v. 267. et Iphig. Taur. v. 1103. *Τροχοειδῆ* vocatam esse, auctor est Herodotus 2, 170. SCH. De Cyntho monte intellexit scholiasta: rectius de litore scopuloso Wieselerus p. 3. *Δηλίας χοιράδας* dixit Eurip. Tr. 89. Aliam quæ in scholiis adjecta est interpretationem, *Δηλίαν τε χοιράδα*: τὴν *στρογγύλην*, ad λίμνην esse referendam docent loci ab Schuetzio supra indicati, in quibus *τροχοειδῆς* hæc palus vocatur.

11. *Παρνησοῦ* M. Rob. *πανησοῦς* Ald. *Παρνησσοῦ* vulgo. Nomen hoc ejusque derivata in paucis quæ supersunt tragicorum exemplis modo *Παρνησός* modo *Παρνασός* scribitur: quæ librariorum, non poetarum inconstantia esse videtur. Ego etsi Ionicam formam rationibus quibusdam defendi posse intelligo, tragicos tamen ut in aliis vocabulis multis ita in hoc quoque Doricam formam prætulisse arbitror. Quam Blomfieldi quoque sententiam esse ad Choeph. 563. notavimus.

Παρνησοῦ θ' ἔδρας] Quippe ad pedem montis Parnasi sita erat urbs Delphi. STANL.

12. *πέμπουσι*] Ubique Athenas celebrandi occasionem captat Æschylus, ideoque hic artificio summo Apollinem ab Atheniensibus deductum commentus est, ut pompa, quam Delphos mittebant, tam egregia et celebri origine niti videretur. Pindarus vero in laudem patriæ suæ ex Tanagra Bæotiæ, ut observat scholiastes noster, deduci finxit. Verum cum nostro convenit Ephori historia apud Strabonem, 9. p. 422. *καθ' ὃν χρόνον τὸν Ἀπόλλωνα τὴν γῆν ἐπιόντα ἡμεροῦν τοὺς ἀνθρώπους ἀπὸ τε τῶν ἀνημέρων καρπῶν καὶ τῶν βίων ἐξ Ἀθηνῶν ὀρμηθέντα ἐπὶ Δελφούς ταύτην ἰέναι τὴν ὁδὸν ἢ νῦν Ἀθηναῖοι τὴν Πυθιάδα πέμπουσι*. STANL.

σεβίζουσιν] *θεσπίζουσι* Par.

13. *κελευθοποιοὶ παῖδες Ἡφαίστου*] Recte interpretatus est Wakefieldus *fábros*, et id genus artifices mercenarios, viam salebrosam, (addas licet: virgultis fruticibusque obsitam et impeditam) difficilemque pompæ sternerentes, et impedimenta

omnia amoventes ad Delphum proficiscentibus. Erravit Stanleyus, cum Æschylum ad Thesei facinus in latronibus trucidandis respexisse putavit. SCH.

παῖδες Ἡφαίστου] Athenienses Vulcani vocat filios, quasi artium omnium peritissimos. Nam a Vulcano et Minerva omnes artes perfectæ. Unde Homer. Odyss. Z, 233.

— ὃν Ἡφαιστος δέδασεν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.

Et Hymn. in Vulc. v. 1.

Ἡφαιστον κλυτόμητιν αἰίδεο, Μοῦσα λιγείᾳ
ὃς μετ' Ἀθηναίης γλαυκῶπιδος ἀγαθὰ ἔργα
ἀνθρώπους ἐδίδαξεν ἐπὶ χθονός. —

Ni potius quia Erichthonius, a quo Athenienses, Vulcani erat filius. Fabulam recenset Etymologus p. 371, 29. STANL.

16. Δελφός] A quo scilicet urbi nomen: nam observat Pausanias 10, 6, 3. Δελφὸν δὲ (εἶναι) ἀφ' οὗ τὸ ὄνομα τῇ πόλει τὸ ἐφ' ἡμῶν ἐστίν. Et 5. Οἱ μὲν δὲ γενεαλογεῖν τὰ πάντα ἐθέλοντες, παῖδα εἶναι Δελφοῦ Πύθωι, καὶ ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος γενέσθαι τῇ πόλει τὸ ὄνομα ἤγηται. A Delpho ergo Delphi, a Pythe Pytho. Scholiastes ex Epaphrodito: Μελαίνης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Δελφός, ἀφ' οὗ οἱ Δελφοί. STANL.

17. τέχνης—ἐνθεον] Nec τέχνη cum Pauwio reponendum, neque, quod voluit Abreschius, post τέχνης, ἔνεκα supplendum est. Τέχνης ἐνθεον φρένα κτίσας significat *postquam ejus mentem divina vaticinandi arte implevit*. Ordo autem verborum est: Ζεὺς δὲ νῦν, κτίσας φρένα ἐνθεον τέχνης, ἔκει τέταρτον. SCH.

18. θρόνοισ] χρόνοις L.M. Guelf. Ald. Rob.

19. Διὸς προφήτης] Virgilius Æneid. 3, 250.

Accipite ergo animis, atque hæc mea figite dicta,
Quæ Phæbo pater omnipotens, mihi Phæbus Apollo
Prædixit. —

Ubi Servius: *Notandum Apollinem quæ dicit ab Jove cognoscere*. Et Macrobius, Saturnal. 5, 22. *Affirmo doctissimum vatem etiam in hoc Æschylum, eminentissimum tragædiarum scriptorem, secutum; qui in fabula, quæ Latina lingua SACERDOTES inscribitur (nempe Ἰέρειαι), sic ait:*

Στέλλειν ὅπως τάχιστα· ταῦτα γὰρ πατὴρ
Ζεὺς ἐγκαθίει Λοφία θεοπύσματα.

Et alibi (hunc ipsum locum innuens) :

Πατρὸς προφήτης ἐστὶ Λοξίας Διός.

Et quid (l. ecquid) clarum factum est inde sumpsisse Virgilium quod Apollo ea vaticinatur quæ sibi Jupiter fatur ? Alii Apollinem ipsi Terræ in hoc oraculo successisse tradunt. Ælian. Var. Hist. 3, 1. 'Ενταῦθά τοι φασὶ παῖδες Θετταλῶν καὶ τὸν 'Απόλλωνα τὸν Πύθιον καθήρασθαι κατὰ πρόσταγμα τοῦ Διός, ὅτε τὸν Πύθωνα τὸν δράκοντα κατετόξευσεν, ἔτι φυλάττοντα τοὺς Δελφοὺς, τῆς Γῆς ἐχούσης τὸ μαντεῖον στεφανωσάμενον οὖν ἐκ ταύτης τῆς Δάφνης τῆς Τεμπικῆς, καὶ λαβόντα κλάδον εἰς τὴν δεξιὰν χεῖρα ἐκ τῆς αὐτοῦ δάφνης, ἐλθεῖν ἐς Δελφοὺς, καὶ παραλαβεῖν τὸ μαντεῖον. STANL.

20. τοὺτους] Terram scilicet, Themis, Phœben, Apollinem. STANL.

21. Παλλὰς προναία] Delphis Pronæam fuisse Palladem, quod ante templum Apollinis ipsa esset collocata, et hinc patet, et ex hoc Callimachi versu, a scholiaste allato,

χῆ Παλλὰς, Δελφοί νιν ὄθ' ἰδρύνοντο προναίην.

Et erat ædes ei sacra, ut Pausanias 10, 8, 6. 'Ο τέταρτος (ναὸς) 'Αθηνᾶς ἐστὶ Προνοίας. 1. Προναίας. Ejusdem cognominis Minerva et ad Thebas. Pausanias 9, 10, 2. Πρῶτα μὲν δὴ λίθου κατὰ τὴν ἑσόδον ἐστὶν 'Αθηνᾶ καὶ 'Ερμῆς ὀνομαζόμενοι Πρόναοι. De hac intelligendus mihi videtur Æschines Oratione contra Ctesiphontem p. 69. H.St. 'Αναθεῖναι 'Απόλλωνι τῷ Πυθίῳ καὶ [τῇ] 'Αρτέμειδι καὶ Λητοῖ καὶ 'Αθηνᾷ Προνοίᾳ. Lege Προναίᾳ. Licet mendum satis sit antiquum, et apud Harpocrationem etiam recipiatur s. v. Πρόνοια. Sed videndus omnino de hac re Meursius in Lectionibus Atticis, p. 87. STANL. Veram, quæ Æschylo quoque restituenda sit, nominis scripturam, ab librariis jam antiquis temporibus non raro depravatam, πρόνοια esse doctissima disputatione ostendit Lennepius ad Phalar. Epist. p. 143 seqq.

22. ἔνθα Κωρυκὶς πέτρα] Κωρυκὶς πέτρα, interprete scholiaste Παρνασσός, sed minus recte; additur enim κοίτη, ut intelligatur ἄντρον Κωρύκιον, quod non erat poetæ prætereundum; est enim omnium, quæ notatu digna, maximum; observante Pausania 10, 6, 3. Nymphas autem illic veneratur Pythium quod nomen sortitum sit a Nympha (λέγεται δὲ καὶ ἄλλος διάφορος λόγος τῷ πρότερον, 'Απόλλωνι ἐκ Νύμφης Κωρυκίας

γενέσθαι Λύκωρον, καὶ ἀπὸ μὲν Λυκώρου πόλιν Λυκώρειαν, τὸ ἀντρον δὲ ὀνομασθῆναι τὸ Κωρύκιον ἀπὸ τῆς Νύμφης.); tum quod Nymphis cum Pane potissimum haberetur sacrum. Ἱερὸν δὲ αὐτὸ οἱ περὶ τὸν Παρνασσὸν Κωρυκίων τε εἶναι Νυμφῶν καὶ Πανὸς μάλιστα ἡγνται. Pausan. ibid. Addendus Strabonis locus 9. p. 417. Ἱεροπρεπὴς δ' ἐστὶ πᾶς ὁ Παρνασσός, ἔχων ἄντρα τε καὶ ἄλλα χωρία τιμώμενά τε καὶ ἀγιστευόμενα· ὧν ἐστὶ γνωριμώτατον καὶ κάλλιστον τὸ Κωρύκιον Νυμφῶν ἄντρον, ὁμώνυμον τῷ Κελικίῳ. STANL. Alia v. ap. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 559.

23. φῶλονις] Scilicet lucus, qui antrum Corycium cingebat, ab avibus frequentabatur. SCH.

δαιμόνων ἀναστροφῇ] *deorum diverticulum, locus a diis frequentatus*. SCH. ἀναστροφῇ Steph. ἀναστροφά M. Guelf. Ald. Rob. Turn. unde ἀναστροφὰ T. ex correctione, ut videtur, Triclinii.

24. Βρόμιος δ' (δ' om. Rob.) ἔχει τὸν χώρον] *inprimis autem Bacchus hanc sedem obtinet*, cui ex duobus Parnassi verticibus alterum sacrum fuisse constat. Stanleius comparat Eurip. Iph. Taur. v. 1243.

τὰν βακχεύουσαν Διονύσῳ

Παρνάσιον κορυφάν. SCH.

25. 26. Penthei interitus ab Agave ceterisque Bacchabus discerpti luculenter depingitur apud Eurip. Bacch. v. 1110 sqq. SCH.

25. οὐτε] οὐ γέ Porsonus: quo non opus.

26. λαγὼ δίκην] Sicut lepusculus enim discerpitur, Pentheus a Bacchabus lacerabatur. Et visa sibi est Agave, dum in filium irruebat, in leonem, ut Euripides l. l., vel in aprum, ut Ovidius memorat, (Metam. 3, 715.) irruere; apud quem alia similitudine illustratur facilitas ac celeritas summi de Pentheo supplicii:

Visis ululavit Agave,

Collaque jactavit, movitque per aëra crinem,

Avulsumque caput digitis complexa cruentis

Clamat: Io comites, opus hæc victoria nostrum est.

Non citius frondes autumn frigore tactas

Jamque male hærentes alta rapit arbore ventus,

Quam sunt membra viri manibus direpta nefandis.

SCH.

27. Πλείστου τε πηγὰς] Post Corycias Nymphas Plistum invocat; illæ enim hujus fluvii filiæ, ut refert Apollonius 2, 711.

Πολλὰ δὲ Κωρυκίαι νύμφαι Πλείστοιο θύγατρες.

Nihil tritius apud poetas veteres, quam fluviorum invocatio. Noster in Suppl. v. 1031.

μηδ' ἔτι Νεῖλου

προχόους σέβωμεν ὕμνοις.

STANL. Scripsi Πλείστοῦ cum Stanleio. πλείστους M. Guelf. Ald. Rob. Etym. M. p. 676, 5. Ἀπολλώνιος (2, 711.), Πολλὰ δὲ Κωρυκίαι νύμφαι Πλείστοιο θύγατρες. τινὲς ἀναγινώσκουσι προ-περισπωμένως, ἐπειδὴ καὶ ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων λέγεται Πλείστός ὀξυτόνως ἔστι δὲ ποταμὸς ἐν Δελφοῖς. Ἡρωδιανὸς δὲ ἐν τῇ καθόλου Πλείστος βαρύνει.

Ποσειδῶνος κράτος] Non sine ratione et Neptunum invocat, cujus prius fuerat urbs Delphi, donec eam Calauria (Tænaro, ut Strabo 8. p. 250.) permutaverat. Callimachus (fr. 221.)

Μέσφα Καλαυρείης ἦλθεν ἐς ἀντιδοσιν.

STANL. Invocatur Neptunus, quia colebatur Delphis, et id quidem cognomine Ἀμοιβέως, ut tradit Tzetzes ad Lycophr. 617. Exstitit nimirum ara ejus, in templo Apollinis exstructa. Conf. Pausan. 10, 24, 4. Alia est ratio cur in fine τέλειος ὑψιστος Ζεὺς invocetur. Fuit tamen etiam Mæragetæ statua in eodem templo. Vide Pausan. l. l. Muellerus in edit. Eumen. p. 101. Jovem intelligit Ἀνκωραῖον. WIESELER.

29. εἰς] Scribendum ἐς.

30. εἰσόδων] Male hoc Abreschius de *reditibus* accepit. Rectius Wakefield: *felicior ingressus prioribus contingat mihi*; vel ut pressius tragici verba sequamur: Et nunc quidem precor, ut hæc numina, quæ invocavi, hunc ingressum superiorum omnium longe faustissimum esse velint; ordo enim verborum hic est: καὶ νῦν δοῖεν με τυχεῖν μακρῷ ἄριστα τῶν πρὶν εἰσόδων. SCH.

μακρῷ] μακρῶν Ald. Turn.

31. καὶ παρ' Ἑλλήνων] Male Abreschius καὶ παρ' Ἑλλήνων τινὲς, quasi πάρα pro πάρεσι dictum sit. Immo elliptica est forma καὶ παρ' Ἑλλήνων τινὲς πάρεσι, et si adsint a Græcis nationibus legati quidam oraculum consulturi, ἵτων πάλα λα-

χόντες, *accedant ordine, qui sortito iis obtigit.* Nempe id ita fiebat (quod Spauhemius ad Callimach. in Apoll. v. 45. exposuit), “ ut quum olim ac diu quidem, notante id Plutarcho Q. Græc. p. 292. semel tantum in anno et stata quadam die, postea singulis mensibus liceret Delphicum oraculum consulere, tum adventante die, sorte electi e Delphis primates viri, qui Tripodi Delphico adstarent, ibique ab iis sortes jacerentur, quinam et quo ordine ex iis, qui nomina tum Delphis ad consulendum oraculum, oblati prius pro more donariis, ediderant, essent admittendi. Quod factum solemnī illa formula, quæ a Simplicio traditur lib. 2. Physic. p. 75. et a Kühnio ad Æl. V. H. p. 245. erudite animadversa. Δελφοῖς δὲ καὶ προκατῆρχεν ἐν ταῖς ἐρωτήσεσιν, ᾧ Τύχη καὶ Λοξία τίνι θεμιστεύεις. *Delphis etiam primum locum (Fortuna nempe) in interrogationibus tenuit: o Fortuna et Apollo cuinam respondes s. vaticinaris?* Ubi vero sors exiisset, ei cui illa obtigerat, tum laxatis templi foribus et mactata prius ad aram ove, patebat in sacellum ejusdem ædis aditus.” SCH.

33. *μαντεύομαι γὰρ*] *Carmina* enim s. vaticinia eo ordine pronuntio, *quo deus* Apollo, sortibus scilicet imperans, me duxerit. His dictis Pythias, quod recte admonuit scholiastes, templum ingreditur; scenaque aliquantisper vacuefit, donec Furiarum adspectu exterrita e templo redeat. SCH.

36. *σωκῆν*] *σωκῶ* ἰσχύω, ut Sophocl. Elect. 119. *μόνη γὰρ ἄγειν οὐκ ἔτι σωκῶ λύπης ἀντίρροπον ἄχθος.* WAKEF.

ἀκταίνειν] De vocabulo *ἀκταίνειν* docte disputat Ruhnkenius ad Timæi lex. Plat. p. 20. ed. 2. unde, quæ ad nostrum locum faciunt, mutuabimur. Primum affert ex Phrynichi Προπαρασκευῇ Σοφιστικῇ MS. (Bekk. Anecd. p. 23, 7.) hanc glossam: ‘*Ἀκταινῶσαι σημαίνει μὲν τὸ ὑψῶσαι καὶ ἐπᾶραι καὶ μετεωρίσαι. εἰρηται δὲ ἀπὸ τῆς ἀκτῆς τοῦ φυτοῦ, ἀφ’ οὗ τὰ ἀκόντια τέμνεται, καὶ ἐπεὶ τὰ ἀκόντια εἰς ὕψος αἶρεται ἀφιέμενα, διὰ τοῦτο καὶ ἐπὶ παντὸς ὕψους μένον καὶ πηδῶντος μεθ’ ὁρμῆς ἐτέθη τὸ Ἀκταινῶσαι. Αἰσχύλος, οὐκ ἔτ’ ἀκταίνω, φησὶ βαρυτόνως, οἷον οὐκ ἔτ’ ὀρθοῦν δύναμαι ἐμαντόν.*—Etymol. M. p. 54. ‘*Ἀκταίνω, ἐπὶ ἱππων. Ἀκταίνειν, τὸ μετεωρίζεσθαι, καὶ ἐπαίρεσθαι, καὶ γανυρίαν. Παρὰ τὸ ἦκται ἀκτὸς καὶ βῆμα ἀκτῶ, ἀφ’ οὗ τὸ κουφίζω παρὰ Αἰσχύλῳ, ἐξ οὗ Ἀκταίνω, (quod recte Ruhnkenius sic emendat: ἀφ’ οὗ Ἀκταίνω τὸ κουφίζω, παρὰ Αἰσχύλῳ) καὶ Ἀκταίνον μένος τὸ ἀνάγον καὶ δυνάμενον ἀνυρθεῖν.* SCH.

στάσιν] βάσιν varia lectio adscripta in M. et memorata ab Stephano: quæ præferenda scripturæ vulgatæ.

37. τρέχω δὲ] Priorum hic verborum constructio πάλιν μ' ἐπεμψεν, non proxime antecedentium, continuatur. Jam scholiastes vidit hic describi Pythiadem quadrupedum more incedentem. Ceterum Stanleius comparat locum Eurip. Hecub. 1058. ubi Polymestor excæcatus loquitur:

τετράποδος βάσιν θηρὸς δρεστέρου
τιθέμενος ἐπὶ χεῖρα κατ' ἴχνος. SCH.

38. οὐδέν male pro accusativo cum δέισασα construendo accepit Abreschius. Est nominativus, ut Suppl. 730. γυνὴ μονωθεῖς οὐδέν οὐκ ἐνεστ' Ἀρης. et alibi non raro. WELLAUER.

39. πολυστεφῇ μυχὸν] Quoniam sacellum Apollinis et Pythiados tripus laureis coronis ornata erant. Sic δόμος Φοίβου vocatur στέμμασί γ' ἐνδυτος ap. Eurip. Ion. v. 224. SCH.

40. ἐπ' ὀμφαλῷ] Delphos in mediterraneo orbis terrarum situs ideoque *terræ umbilicum* dictos, traſatitium est. Loca multa Pindari, Euripidis, aliorum de ea re conſeſſit Barnes. ad Eurip. Ion. l. l. Hic autem *sedes marmorea* intelligitur, in Apollinis sacello, quam ferebant ipsum medium terrarum punctum s. centrum obtinere. Sic Pausan. 10, 16, 3. Τὸν δὲ ὑπὸ Δελφῶν καλούμενον ὀμφαλὸν, λίθον πεποιημένον λευκοῦ, τοῦτο εἶναι τὸ ἐν μέσῳ γῆς πάσης αὐτοὶ λέγουσιν οἱ Δελφοί, καὶ ἐν ᾧδῇ τινι Πίνδαρος ὁμολογοῦντά σφισιν ἐποίησε. SCH.

θεομυσῇ] θεομυσῇ Par. Ald. θεομυσεῖ Turn.

41. ἔχοντα] ἔχοντι M. Par. Guelf. Ald. Rob. quod inter er-ros typotheticos retulit Rob.

42. νεοσπαδὲς ξίφος] Wakefieldus quærit, quomodo id Pythia conjicere aut visu intelligere potuerit, gladium recenter vagina extractum esse. At cum Orestis manus sanguine recenti stillarent, gladiusque vagina vacuus itidem cruore infectus esset, quidni colligeret eum ab recenti cæde huc confugisse, ut ne tempus quidem ei suppeteret gladium in vagina recondendi. Id quod pulchre convenit cum Orestis fuga in extrema Choe-phorarum scena. Nihil igitur opus est νεοσπαγὲς ξίφος, quod ille volebat, reponere. SCH.

44. Verba λήναι μεγίστῳ de vittis prælongis sunt intelligenda cum interprete Gallico Dutheilio: quas moris fuisse monumenta docent. Vide, ut hunc unum laudem, Orestem Sup-

plicem apud Millinum *Galerie mythologique* tab. 170. n. 622. WIESELER.

46. θαυμαστός] θαυμαστῶν Guelf. Ald.

λόχος] λέχος M. Par. Guelf. Ald.

48. ἀλλὰ Γοργόνας λέγω] Non minus ob serpentinos crines et mixtam formam Furiarum, quam terribilem speciem, eas assimilat Pythia Gorgonibus. Lycophron. v. 669. ποῖα δ' Ἑρινὸς μίξοπαρθενος κύων. Orpheus hymn. 68. de Furiis: ὀφιοπλόκαμοι, πολύμορφοι. Elegantissime Statius Theb. 1, 597.

— *monstrum infundis Acheronte sub imo
Conceptum Eumenidum thalamis; cui virginis ora
Pectoraque; æternum stridens a vertice surgit
Et ferrugineam frontem discriminat anguis.*

Pausan. 1, 28. πρῶτος δὲ σφισιν (Ἑρινύσιν) Αἰσχύλος δράκοντας ἐποίησε ὁμοῦ ταῖς ἐν τῇ κεφαλῇ θριξίν εἶναι. Cf. Catull. 63, 193. cum Ovid. Trist. 4, 7, 12. et quæ contulit Davis. ad Cic. Leg. 1, 14. WAKEF.

50. εἶδον ποτ' ἤδη Φινέως γεγραμμένας] Versus ex duorum versuum reliquiis compositus sic separandis,

εἶδόν ποτ' ἤδη
γεγραμμένας Φινέως
δεῖπνον φερούσας — .

verbo γεγραμμένας, quod nunc loco minus apto collocatum est, in suam sedem revocato. Defectum verborum ex vi sententiæ supplevit scholiasta, ἀλλ' οὐδ' Ἀρπύλας αὐτὰς λέγω. εἶδον γὰρ αὐτὰς ἐν γραφῇ πτερωτάς. cujus ex annotatione Wakefieldus conjecit ante verba εἶδόν ποτ' ἤδη versum unum excidisse, cujus sententia hæc fuerit, οὐδ' Ἀρπυλῆαι. τὰς γὰρ ἐπτερωμένας—. quam in metri formam redegit Hermannus, ἀλλ' οὐδ' ἂν Ἀρπυλῆαι προσεικάσαιμι νιν. quale quid si scripsisset Æschylus, non εἶδόν ποτ' ἤδη pergere, sed sic potius verba sequentia conformare debuisset, ἃς εἶδον ἐν γραφαῖσιν ἐπτερωμένας | Φινέως φερούσας δεῖπνον ἄπτεροι γε μὴν | αὐται—. Nunc quum εἶδόν ποτ' ἤδη dixerit, manifestum est hæc verba in principio sententiæ collocata fuisse. Quocum Wellauerus similis orationis formæ exemplum comparavit Suppl. 284.

Φινέως] De Harpyiis Phinei regis dapes rapientibus et sædantibus res nota ex Argonauticorum scriptoribus Apollonio Rhodio lib. 2. Valerio Flacco lib. 4. SCH.

51. ἄπτεροι] Ita et v. 250. tribuit Furiis ἄπτερα πωτήματα. Alatas fingit Euripides Orest. 317. STANL.

52. μέλαιναι] Euripides a Boettigero p. 29. citatus Orest. 408. νυκτὶ προσφέρεις κόρας et 320. μελαγχρώτες Εὐμενίδες. Electr. 1345. χειροδράκοντες, χρώτα κελαιναί. Apud Æschylum Furiae atræ vocantur Sept. 962. 977. Agam. 450. ubi tamen non opus est cogitare de corporis colore, ut in loco Ovidii Epist. Heroid. 11, 103: *Ferte faces in me, quas fertis Erinyes atræ*. In hymno Orph. 70, 6. dicuntur κυανόχρωτοι. Apud Statium Theb. 1, 597. seqq. *monstro Acheronte sub imo concepto Eumenidum thalamis* tribuitur ferruginea frons. Pausanias 8, 34, 2. hæc refert: ταύτας τὰς θεὰς (Furias), ἡνίκα τὸν Ὀρέστην ἐκφρονα ἐμελλον ποιήσειν φασὶν αὐτῷ φανῆναι μελάνας· ὥς δὲ ἀπέφαγε τὸν δάκτυλον, τὰς δὲ αὖθις δοκεῖν οἱ λευκὰς εἶναι, καὶ αὐτὸν σωφρονησαί τε ἐπὶ τῇ θέῃ, καὶ οὕτω ταῖς μὲν ἐνήγησεν ἀποτρέπων τὸ μήνυμα αὐτῶν, ταῖς δὲ ἔθυσσε ταῖς λευκαῖς. Ad nigras vestes Furiarum spectant hi loci Æschylei, Choeph. 1044. Eum. 332. 353. In Sept. 682. memoratur μελαναιγὶς Ἐρινὺς, quæ scholiastæ est μέλαιναν αἰγίδα φοροῦσα. WIESELER.

βδελύκτροποι] βδελύτροποι T. βδελύκτροποι Ald.

53. ῥέγκουσι δ' οὐ πλαστοῖσι φνσιάμασιν] *Stertunt autem halitus, cui periculosum est appropinquare*. Male interpres Latinus verterat *non fictis flatibus*. Hesych. πλαστά: προσπέλαστα. Ut enim *ungues* apud Ovid. Metam. 4, 494. Tisi-phones crinibus abrupti *inspirant graves animas*, sic h. l. furiarum halitus dicuntur οὐ πλαστὰ φνσιάματα ob tabificam vim, qua infecta sunt. cf. v. 137. sqq. SCH. Recte interpretatur Schuetzius: sed vera vocabuli forma πλατοῖσι est, quam restituit Elmsleius ad Eurip. Med. 149.

54. ἐκ δ' ὀμμάτων λείβουσι δυσφιλή βίαν] Quod Choeph. v. 1055. ἐξ ὀμμάτων στάζουσιν αἷμα δυσφιλέ. Hinc αἱματωπὸς vocat Orestes ap. Eurip. v. 256. ABRESCH. βίαν ex conjectura Sophiani ediderunt Rob. Turn. Steph. δία M. Guelf. codex Robortelli, Ald. Scribendum λίβα cum G. Burgesio.

55. κόσμος] Qualis fuerit amictus scenicus furiarum, ex Strabone discimus, qui de Cassiteridibus insulis agens 3. p. 175. Τὰς δ' ἄλλας, inquit, οἰκοῦσιν ἄνθρωποι μελάγχλαινοι, ποδῆρεις ἐνδεδνκότες χιτῶνας, ἑζωσμένοι περὶ τὰ στέρνα, μετὰ ῥαβδῶν περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς Ποιναῖς: discimus etiam ex Diogene Laërtio 6, 102. in Menedemo Cynico, οὗτος (καθὰ

φησιν Ἰππόβοτος) εἰς τοσοῦτον τερατείας ἤλασεν, ὥστε Ἐρινύος ἀναλαβὼν σχῆμα περιήει, λέγων ἐπίσκοπος ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τῶν ἀμαρτανομένων, ὅπως πάλιν κατιῶν ταῦτα ἀπαγγέλλοι τοῖς ἐκεῖ δαίμοσιν. ἦν δὲ αὐτῷ ἡ ἐσθῆς αὕτη· χιτῶν φαῖος ποδῆρης, περὶ αὐτῷ ζώνη φοινικῇ· πῦλος Ἀρκαδικὸς ἐπὶ τῆς κεφαλῆς, ἔχων ἐν-φασμένα τὰ δώδεκα στοιχεῖα, ἐμβάται τραγικοὶ, πῶγων ὑπερμεγέ-θης, ῥάβδος ἐν τῇ χειρὶ μειλίη. STANL.

57. τὸ φῦλον—ὀμιλίας] Stanlei. interpretatur: *Gentem hu- jusce commercii nusquam vidi*. At ὀμιλία h. l. est i. q. ὀμιλος adeoque *cætum* significat; sic antea θαυμαστὸς γυναικῶν λόχος v. 46. Vertendum igitur: *Nusquam vidi mulierum genus, quocum hunc cætum comparare possem*. SCH.

58. οὐδ' ἦτις αἶα M. Rob. οὐδ' ἦτι γαῖα T. οὐ δῆτι γαῖα Turn. Steph. οὐδ' εἴτις γαῖα Ald.

59. ἀνατεῖ] Scribendum ἀνατῖ.

μεταστένειν] μετὰ στένειν Turn.

πόνων] Scribendum πόνον cum Arnaldo.

60. τάντεῦθεν ἤδη] τάντεῦθε μὲν οὖν T.

62. 63. λατρομάντις—καθάρσιος] Bene hæc supplementis illus- travit scholiastes. Si res medicina eget, medicus est; si divi- natione, aruspex est; si expiatione, est is, qui lustrare et pur- gare valeat. τοῖσιν ἄλλοις δωμάτων καθάρσιος potest explicari: alias quoque ædes valet purgare, quanto magis suas ædes hac Furiarum et Orestis præsentia contaminatas. Sic etiam scho- liastes accepit. SCH.

65. πρόσω δ'] πρόσωθ' Wakefieldus frustra.

66. πέπων] γρ. πρέπων M. Par.

67. Interpunctionem post ὑπνω vulgo positam, a Rob. plane omissam, post ὀρᾶς transtulit Bothius.

69. γραῖαι, παλαιαὶ παῖδες] γραῖαι ex glossemate illatum inutili nomen expulit necessarium, quod restituit Valckenarius ad Callim. p. 147. Νυκτὸς παλαιαὶ παῖδες, collatis v. 322. 419. 748. 1036.

μίγνυται] Verbo utitur ambiguo, quod et de solo vitæ com- mercio et de connubio intelligi potest.

76. βεβῶτ' Stephanus. βεβῶντ' libri: quod scripsit librarius de βεβῶντα cogitans.

ἀνατεῖ Turn. et Steph. interpolatio est. ἀν αἰεὶ codices et Ald. Rob. ἀν ex ἀνὰ corruptum esse vidit Hermannus. Scri- bendum igitur ἀν' αἰεῖ.

77. πόντον] πόντου M. Guelf. Ald. Rob.
περιρρύτας] Notanda terminatio feminina, nisi περιρρύτους
scripsit.

78. βουκολούμενος sensu passivo dictum, ut primus recte
statuit Wakefieldus; πόνου de cursu concitato, ut sæpius.
V. L. Dindorf. ad Xenoph. de arte equestri p. XXIV. WIE-
SELER.

79. Παλλάδος in fine versus collocatum in codice Robortelli.

80. ζου] εξου Turn.

81. δικαστὰς τῶνδε] Respicit Areopagitas, quos Minerva ju-
dices datura erat. cf. v. 480. v. 563. sqq. SCH.

θελεκτηρίους μύθους] Innuit orationem Apollinis, pro Oreste
habendam v. 614. sqq. SCH.

85. sqq. ἀναξ Ἀπολλων —] Horum verborum sensum pror-
sus pervertit interpretatio Stanleiana: *Rex Apollo, nosti me
injuriā non fecisse, et quoniam nosti ne me negligas; Robur
tuum ad faciendum sat idoneum est.* Imo vero sic erant red-
denda: *O rex Apollo, bene quidem tenes propositum injuriā
mihi haud faciendi, (quod fecisset Apollo, si Orestem ad ma-
tris cædem a se incitatum haud defendisset); quandoquidem
vero hoc in animum induxisti, cura quoque, ne me incuria
quadam negligas. Potentia vero tua, te rem bene gesturum,
satis mihi spondet.* Nempe v. 87. ordo hic est verborum σθένος
δὲ τὸ σὸν φερέγγονόν ἐστι εὖ ποιεῖν. SCH.

85. μὴ ᾽δικεῖν] μῆδικεῖν Ald. Turn. μὴ δοκεῖν codex Ro-
bortelli. Scribendum μάδικεῖν.

86. ἐπὶστq Porsonus. ἐπίστα vulgo.

μὴ ᾽μελεῖν] μὴ μελεῖν Ald. Rob. μῆμελεῖν Turn. Scribendum
μάμελεῖν.

89. αὐτάδελφον αἶμα Wakefieldus interpretatur *ex eadem
matre* non minus quam patre; indeque existimat Æschylum
aliā, quam quæ vulgo Apollini et Mercurio tribuitur, origi-
nem maternā adsignasse. Nobis tamen vocabulum αὐτάδε-
λφον molestius haud premendum videtur. Tota ῥῆσις hoc sig-
nificat: *ni frater eodemque patre proginate.* SCH.

92. ἐκ νόμων] ἐκνόμων M. Guelf. Scribendum ἐκνόμως cum
Hermannō et σέβας intelligendum de munere Mercurii.

94. εὐδοιτ' ἄν] Hæc cum indignationis sensu pronuntiat Cly-
tæmnestra. Non est igitur: *dormitisne?* ut Stanl. vertit, sed
potius: *Quid vos (malum!) hic dormitis?* Dormiatis igitur,

hem ! per me quidem licet. Eodem sensu v. 117. *μύζοιτ' ἄν.* SCH.

95. *ἐγὼ—ἀπηγμιασμένη* dixit constructione non verbo proximo *ἐκλείπεται* accommodata, quod *ἐμοὶ—ἀπηγμιασμένη* postulabat, sed remotiori *ἁλώμαι*.

96. *ὦς*] Scribendum *ὦν* cum Tyrwhitto, commate post *ἐκτανον* deleto. *ὦν* autem ad solam refertur Agamemnonis personam : qui non infrequens est pluralis numeri usus.

101. *ὑπὲρ μου*] *ὑπὲρ μου* Ald.

102. *χερῶν*] *χειρῶν* Guelf. Ald.

103. *ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε, καρδία, σέθεν* Porsonus. *ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας* (*καρδία* M. Guelf. Rob.) *σέθεν* vulgo. *ὄρῃ δὲ πληγὰς τάσδε καρδία σέθεν* Pauwius. Scribendum cum Hermannō *ὄρα δὲ πληγὰς τάσδε καρδίας ὄθεν*.

104. *εὐδονσα γὰρ φρήν*] Cicero de Divinat. 1, 30. *Cum est somno sevocatus a societate et contagione corporis, tum meminit præteritorum, præsentia cernit, futura providet.* Idem Plato [sub initium] lib. 9. de republ. cujus verba Latine reddidit Cicero ibid. c. 29. In eandem sententiam abit Aristoteles lib. *Περὶ τῆς καθ' ὕπνον μαντικῆς* c. 2. Recte itaque Peripateticis hoc dogma tribuit Ælianus, rationemque ab iis traditam adducit Var. hist. 3, 11. οἱ Περιπατητικοὶ φασὶ μεθ' ἡμέραν θητεύουσιν τὴν ψυχὴν τῷ σώματι περιπλέκεσθαι, καὶ μὴ δύνασθαι καθαρῶς τὴν ἀλήθειαν θεωρεῖν. νύκτωρ δὲ διαλυθεῖσαν τῆς περὶ τοῦτο λειτουργίας, καὶ σφαιρωθεῖσαν ἐν τῷ περὶ τὸν θώρακα τόπῳ, μαντικωτέραν γένεσθαι, ἐξ ὧν τὰ ἐνύπνια. Porro Æschylum hanc sententiam (ut et plerasque alias) e fonte Pythagoræ hausisse nullus dubito. Cf. Jamblich. in ejus vita c. 15. STANL.

ὄμμασιν] *ὄμμασι* M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

105. *μοῖρα πρόσκοπος* M. Ald. *μοῖρα πρόσκοπος* Rob. Scribendum *μοῖρ' ἀπρόσκοπος* cum Turn. Steph. quod legit scholiasta, ἢ τῆς φρενὸς *μοῖρα οὐ προορῃ ἐν ἡμέρῃ*.

βροτῶν] Ineptum est *βροτῶν*, quum non de mortalibus, sed de deabus agatur. Recte Hermannus *φρενῶν*, idque fortasse legit scholiasta, cujus verba modo apposuimus.

106. *ἢ πολλὰ μὲν*] Sacrificia quæ Clytæmnestræ umbra se Furiis obtulisse memorat, haud alia intelligenda sunt, quam quæ post mariti cædem ad avertendam Furiarum ultionem fecerat. SCH.

107. *χοάς τ' αἰώνους*] Sophocl. Œdipus Col. v. 100. :

— οὐ γὰρ ἂν ποτε
 πρώταισιν ὑμῶν ἀντέκυσ' ὁδοιπόρων
 νήφωι δόλοισι.

ad quem locum scholiastes : δολοὺς αὐτὰς λέγει (Œdipus), ὅτι οὐ σπένδεται οἶνος αὐταῖς ἀλλ' ὕδωρ. διὸ καὶ νηφάλιαι καλοῦνται αἱ σπονδαὶ αὐτῶν. Ita senes Attici Œdipum docent, quomodo placandæ sint Eumenides :

πρώτον μὲν ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοῶς
 κρήνης ἐνέγκου.

Et rursus :

ὑδατος, μελίσσης, μηδὲ προσφέρειν μέθυ.

Mulsum enim, seu aquam cum melle, Eumenidibus sine vino libabant—. STANL. νηφάλια μειλίγματα, ut νηφάλιαι θυσίαι apud Suidam, cujus locum cum hoc nostro comparavit Jacobs ad Anthol. [T. 3. p. 82.] vol. 3. P. 1. p. 151. SCH. νηφάλια M. Guelf. Ald.

108. νυκτίσεμνα δείπνα] Compositum arbitror ab Œschylo vocabulum νυκτίσεμνα, non ut in Guelf. Ald. et Rob. editione, in νυκτὶ σεμνὰ disjungendum. νυκτίσεμνα dicuntur sacrificia, quæ eo ipso, quod noctu fiunt, augustiora sunt, et sacrum quasi horrorem incutiant. SCH.

109. ὦραν—θεῶν] Circa horam, nempe μεσονύκτιον, quia nemini alii Deorum sacrificare mos est. SCH. De usu accusativi v. Elmsl. ad Eurip. Bacch. 722.

112. ἀρκυστάτων Turn. Steph. ἀρκυσμάτων Par. M. Guelf. Rob. ἀρκισμάτων Ald.

113. ἐγκατιλλώψας] ἐκκατιλλώψας T. Ald. Rob.

115. ὄναρ γὰρ ὑμᾶς νῦν Κλυταιμνήστρα καλῶ] Nam nunc quidem ego illa Clytæmnestra, quæ vos invoco, nil nisi umbra et somnium sum. Sic recte Schuetzius post Wakefieldum : male alii ὄναρ interpretati sunt in somnio. De illo autem usu voc. ὄναρ v. ad Agam. 82.

118. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

119. φίλοις γάρ εἰσι οὐκ ἐμοῖς] Scribendum φίλοι γάρ εἰσι (Orestis), οὐκ ἐμοί,—cum Schuetzio.

προσέκτορες sensu passivo accipiendum esse vidit Schwenk. Intelliguntur autem Apollo et Mercurius. Apollini hunc versum tribuit Rob.

121. ἄγαν] γ' addit T.

123. ὤγμός Rob. Steph. μωγμός M. μυγμός Guelf. Ald. Turn.

124. ὤξεις, ὑπνώσσεις] ὤξεις ὑπνώσσουσ' Muellerus.

οὐκ] κού T.

ἀναστήσει] ἀναστήσει libri.

125. τί σοι πέπρακται πλὴν τεύχειν κακά] Conf. ad Prometh. 49.

127. κύριοι συνωμόται (scr. ξυνωμόται)] Agam. 636. ξυνώμοσαν γάρ, ὄντες ἐχθιστοὶ τὸ πρὶν, πῦρ καὶ θάλασσα. quem locum comparavit Wieselerus.

130. Verba extra metrum posita. Quater repetitum λαβεῖ vulgo παροξυτόνως scriptum λάβε.

131. κλαγγαίνεις] κλαγγάνεις scribendum esse ostendi in Thesauro Stephani.

134. μηδ' ἀγνοήσης πῆμα] πῆμα refertur ad Orestis fugam, quæ antea v. 119. πάθος dicebatur. Eam vult Clytæmnestra Furias haud ignorare, sed animadvertere. SCH. ἀγνοήσεις Par.

μαλθαχθεῖς] μαλαχθεῖς Rob.

135. δνειδεσιν] δνειδεσσιν M. Ald.

136. τοῖς σώφροσιν] Cordati enim ejusmodi opprobriis tanquam stimulis afficiuntur. SCH.

γίγνεται] γίνεται libri.

137. σὺ δ' Pearsonus. οὐδ' libri.

138. κατισχυαίνουσα] κατισχαίνουσα T. Ald.

139. διώγμασιν] His dictis Clytæmnestræ umbra ex oculis spectatorum evanescit, nec evigilantes Eumenides exspectat. Eodem modo Polydori umbra secedit Hecuba adveniente apud Euripidem. SCH.

140. ἔγειρ'] Una furiarum expergefata eam quæ proxime accubuerat, excitat, et sic deinceps: ἐγὼ δέ σε dictum est pro ὡς ἐγὼ σὲ ἤγειρα. SCH.

142. ἰδώμεθ'] εἰδώμεθ' M. Par. Ald. Rob.

εἰ τι τοῦδε φροῦμιλον ματῶ] Videamus an aliquid ex hoc quod nobis prælusit somnio vanum sit. Circumspicientes deinde intelligunt, nimis verax fuisse somnium. SCH.

143—148=149—154.

155—161=162—168.

169—173=174—178.

144. ἡ—ἐγὼ] Hæc παρενθέτως dicuntur. SCH.

145. δυσαχῆς M. Rob. δυσαχθῆς libri reliqui.

147. δ'] Scribendum θ' cum Hermanno.

148. κρατηθείς'] κρατηθείσα M. Guelf. Ald. Rob.

ἄγραν] ἄταν Ald.

149. παῖ Διὸς] Apollo. De syllaba ancipiti in fine dochmii v. Seidler. de vers. dochm. p. 85.

πέλει] πέλη libri.

150. νέος δὲ γαίας δαίμονας] Quoniam Eumenides ex antiquiorum deorum ordine erant, sub Saturni regno; Apollo vero ex Jovis familia, expulso demum Saturno regnum adepti. Cf. Prometh. v. 149. SCH.

156. ἔτυψεν] Cum hoc verbo construendi sunt accusativi φρένας et λοβόν v. 158.

158. ὑπὸ λοβόν] Scil. *hepatis*. Sic v. 135. dixerat Clytæmnestra ἄλγησον ἦπαρ ἐνδίκους ὀνειδέσει. SCH. Post λοβόν punctum ponatur.

159. 160. et antistrophici 166. 167. in unum versum conjungendi. Interpunctio post μαστίκτορος et δαμίον deleatur.

161. τὸ om. Rob: in τι mutabat Wakefieldus.

162. οἱ νεώτεροι θεοί] Præcipue Apollinem hic tangunt. SCH.

163. Hunc versum om. Par. Deleatur colon post πλέον.

164. φονολιβῇ Arnaldus. φονολειβῇ libri.

θρόνον] Scribendum θρόμβον cum Wakefieldo. Recte hæc interpretatur Hermannus, *potiti, nefus, superbiter sanguineam guttam circa pedem et caput*, i. e. arrogantes sibi judicium de interfectore, circa pedem et caput sanguine contaminatum. θρόνον legit scholiasta.

165. Post κάρα punctum ponatur.

166. γὰς ὀμφαλόν] Templum Delphicum.

167. προσδρακεῖν] πρὸς δρακεῖν Ald. Totum versum om. Par.

168. αἰρούμενον] αἰρόμενον T. Scribendum ἀρόμενον cum Abreschio. Scholiasta, λέγει ὁ καὶ, ὥστε (καὶ addit Abreschius) τὸν ὀφθαλμὸν ἐπαίροντα ἔχειν αἱμάτων ἄγος.

169. μάντις ὦν Schuetzius. Legebatur μάντι σφ. Alloquitur Apollinem.

170. μυχὸν] σὸν οἶκον T. ex glossemate.

ἐχρανάς Turn. ἐχρανάς τ' Steph. ἐχρανάστ' Rob. ἐχρανάτ' (hoc accentu) Guelf. Ald. ἐχθράνα τ' T.

171. παρὰ νόμον Par. Rob. παρανόμον M. παρανόμων libri

reliqui. ξῶ νόμων interpretatur scholiasta, quem πέρα νόμων legisse conjicit Wieselerus.

βρότεια] βρέτεια T. Turn. Steph.

172. Μόρας] De his v. 724.

174. κάμοι τε] κάμοι γε Pearsonus.

λυπρὸς] πικρὸς Par.

ἐκλύσεται] Notandus transitus ab secunda ad tertiam personam.

175. φυχὼν Porsonus. φεύγων libri.

176. ὦν δ' Porsonus. δ' ὦν libri.

178. ἐκείνου] Scribendum ἐκ κείνου, *post illud*, quod ante passus est. Ita Soph. Phil. 685. εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας ἐκ κείνων, ubi Aldus menda simili ἐκείνων. BOTH.

πάσεται M. Guelf. Rob. πάσσεται libri reliqui. Per λήψεται explicat scholiasta.

181. πτηνὸν ἀργηστήν ὄφιν] *Sagittæ* ab aureo nervo emissæ descriptio, cui serpentum adspectus, quibus Eumenidum crines redimiti erant, occasionem dedisse videtur. SCH.

183. μέλαν' ἀπ' ἀνθρώπων ἄφρον] Eumenides diserte haud uno loco apud Æschylum finguntur hominem exsucto sanguine tabefacere. Cf. v. 264. sqq. Itaque minatur Apollo se eas sagittis immissis tam vehementi dolore afflicturnum, ut iis necesse futurum sit sanguinem hominum, quem suxerint, evomere. SCH.

184. θρόμβους φόνου] *Sanguinis grumi*. Hesychius: Θρόμβου—αἷμα παχύ, πεπηγός, ὡς βουνοί. SCH.

185. δόμοισι] δόμοις σε margo Askewii.

χρίμπεσθαι] χρίμπεται Guelf. Ald.

186. ἀλλ' οὐ καρανιστῆρες etc.] Luce clarius est, poetam h. l. exquisitissima humanæ crudelitatis exempla coacervare, quorum spectaculo, tanquam festis epulis, Furia delectentur. *Ibi vos adesse decet*, inquit Apollo, *ubi exercentur vindictæ capita abscondentes, oculosque effodientes, ubi jugulationes, ubi viridis puerorum ætas seminis corruptione laditur, ubi mutilatio, et lapidatio, et ubi palis infixi cjulatu suo multam prætereuntium misericordiam cient*. SCH.

καρανιστῆρες Turn. Steph. καρανιστῆρες M. Guelf. Rob. ἀλλ' οὐκ ἀρανιστῆρες Ald. καρανιστῆς μόρος ap. Eurip. Rhes. 817.

187. σπέρματός τ' ἀποφθοραὶ παίδων, κακοῦ τε χλοῦνις] *Legen-*

dum σπέρματος τ' ἀποφθορᾷ παίδων κακοῦται χλοῦνις ex Erfurdii (ad Soph. Tr. 145.) emendatione, ut χλοῦνις accipiat pro viridi segete, i. q. χλόη; qua ex ratione pulcherrima exoritur metaphora *puerorum castrationem* designans. Vulgo σπέρματος τ' ἀποφθοραί, quod de abortus procuratione violenta intellexit Stanleius; et κακοῦ τε χλοῦνις, quod idem in κακή τε χλοῦνις mutandum censebat, vertebatque *testium exsectio*, collato adjectivo χλοῦνης, quod τὸν ἀπόκοπον s. τὸν τομίαν σὺν interpretantur grammatici. SCH.

188. κακοῦ τε χλοῦνις Turn. Steph. κακοῦ τελλοῦνις Ald. κακοῦται χλοῦνις M. Par. Guelf. Rob.

ἀκρωνία] Hoc vocabulum nihil aliud significare quam ἄθροισμα s. ἄθροισμὸν, πλήθος, ex annotatione scholiastæ, qui Herodiani utitur auctoritate, aliisque testimoniis grammaticorum constat: v. Hesych. Etym. M. p. 53, 41. Bekk. Anecd. p. 372, 2. Ex quo sequitur aliquid post hunc versum excidisse, quum non appareat cujus illa esse congregatio s. multitudo dicatur.

189. λευσμόν] λευσμός Casaubonus, recte, nisi præcedentis versus, qui excidit, ea fuit constructio ut recte haberet λευσμόν.

190. ὑπὸ ῥάχιν παγέντες] Antiquissimum hoc est vestigium supplicii atrocissimi, et ex usu gentium humanitatis cultu florentium dudum sublatis, quod Gallice *empaler* dicitur, ubi stipite per obscœna secundum spinam dorsi adacto homines immaniter cruciabantur. SCH. ὑπορράχιν M. Guelf. Turn.

192. πᾶς δ' ὑφηγείται τρόπος μορφῆς] *Eo quoque ducit universa species oris vestri corporisque conformatio.* Similiter Vulcanus τῷ Κράτει fœdam μορφήν exprobrat Prometh. v. 87. SCH.

193. αἱματορρόφου] αἱματορόφου Rob.

195. πλησίοισι] πλησίοις M. Guelf. Ald. Tam inutile hoc est epitheton ut non dubitem quin πλουσίοις corrigendum sit, quod conjecit Pauwius.

τρίβεσθαι] ἐν χρηστηριοῖς τρίβεσθαι μύσος dictum pro ἐντρίβεσθαι χρ. μύσος. Et schol. exponit προστρίβεσθαι. SCH.

μύσος Turn. Steph. μῦσος Rob. μῖσος Ald.

197. εὐφιλῆς] ἐμφιλῆς Par.

199. πέλει] πέλη libri.

200. εἰς] Scribendum εἰς cum Cantero.

ὥς] Scribendum ὦν cum Martino.

201. πῶς δῆ; τοσούτο] πῶς δῆτα τοῦτο T. Rob.

204. δέκτωρ] δ' ἔκτορ Guelf. Ald. δ' ἔκτωρ T. Rob.

αἵματος δέκτωρ νέον est novæ cædis defensor ac patronus, qui eam in se recipit. Sic διαδέκτωρ Eurip. Ione v. 478. SCH.

206. προπομπὸν h. l. in malam partem accipiendum, de deabus ultricibus poenæ causa scelestum persequentibus. SCH.

209. γέρας καλόν] Ironice dictum. SCH.

211. γυναικὸς] Intelligendum φονέα ex præcedente μητραλοίας.

212. Hunc versum Apollini continuat Ald.

δμαιμος] Neque enim ex eodem sanguine prognati sunt maritus et uxor. Eodem argumento ad Clytæmnestram defendendam utitur chorus v. 605.

213. ΑΠ.] Choro tribuit Ald.

ἡρκέσω] Lectio vitiosa. ἀρκέσω Par. ἀρκέσει Bothius. ἡδέσω Wellauerus.

216. γίγνεται] γίνεται libri.

217. μόρσιμος Rob. μόρσιμοι M. Guelf. Ald. μορσίμη Turn. Steph. recte fortasse.

218. ὀρκον ὅτι Porsonus. ὀρκους τι M. Par. Ald. ὀρκον τι Guelf. ὀρκοις (nisi hic typothetæ error est pro ὀρκους) τι ex suo codice affert Rob. qui ipse ὀρκος τις scripsit. ὀρκον τε Turn. Steph.

219. εἰ Canterus. ἢ libri.

220. γένεσθαι] Scribendum τίνεσθαι cum Meinekio ad Menandr. p. 226.

221. Apollinis persona præfixa in Ald. qui versus præcedentes choro tribuerat.

σ'] γ' M. Guelf. Ald.

ἀνδρηλατεῖν] ἀνδρας κατεῖν (fort. pro πατεῖν) codex Robertelli.

222. οἶδα] οἶτοι T.

τὰ μὲν γὰρ] *Alterum enim (nempe Orestis facinus,) video te ægerrime tulisse, vehementi ob id ira incensam, alterum vero (Clytæmnestræ) multo remissius tractare.* SCH.

224. δὲ Παλλὰς] δ' ἐπ' ἄλλας Guelf. Ald. Turn. et codex Robertelli.

225. λίπω Porsonus. λείπω libri.

227. σύντεμνε] ξύντεμνε scrib. cum Porsono.

229. παρὰ Porsonus. παρ' Ald. παρ vulgo.

λέγει] λέγει libri.

230. δγει] δγειν M. Par. Guelf. Ald.

δικας (δίκη T.) μέτειμι τόνδε] De hac constructione dixit Elmsl. ad Eurip. Heracl. 852.

231. κακκυνηγέτις] κακκυνηγέτης M. Guelf. Ald. καὶ κυνηγέτης Par. καὶ κυνηγέτις Turn. Steph. γ' ὡς κυνηγέτης T. καὶ κυνηγετῶ Stanleius, recte nisi quod κάκκυνηγετῶ scribere debebat, quod posuit Hermannus.

232. δ' ἀρήξω] δ' ἀρ' ἤξω T.

233. θεοῖς] θεοῖσι M. Guelf. Ald.

234. εἰ] ἦν Porsonus.

235. Notandum est, scenam jam Athenas translata sic institui, ut primo Orestes solus conspiciatur in templo Minervæ supplex ejus simulacrum venerans; paulo post autem eum consequantur Eumenides, quæ initio quidem eum nondum oculis conspiciunt, sed vestigia tantum sanguinis odoratæ eum haud procul abesse conjiciunt, donec eum v. 258. sqq. oculis quoque deprehendant. SCH.

236. ἀλάστορα] Reum se cædis confitetur, negat autem se adhuc προστρόπαιον i. e. piaculo pollutum esse. SCH.

237. οὐδ' ἀφοίβαντον χέρα] i. e. ἀκάθαρτον. *Hesych.* SCH.

238. πρὸς] Notanda præpositio in fine versus collocata, ut apud Soph. *Œd. Col.* 495. λείπομαι γὰρ ἐν | τῷ μὴ δύνασθαι μὴδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν. Idem in articulo sibi interdum permiserunt tragici.

ἀλλ' ἀμβλὺν ᾗδῃ] *sed jam obtusum et probe exercitatum aliis in cædibus multorumque hominum, quos purificationis causa adii, salutationibus.* Fingit nimirum Æschylus Orestem antequam 1058. Athenas veniret in itinere solemnī ritu non uno in loco cædis maternæ piaculo purificatum esse. Apud Træzenios id factum esse narrat Pausanias *Corinth.* p. 74. ed. Sylb.: Τοῦ δὲ ἱεροῦ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν οἰκοδόμημα ἔμπροσθεν, Ὁρέστων καλούμενον σκηνή. πρὶν γὰρ ἐπὶ τῷ αἵματι καθαρθῆναι τῆς μητρὸς, Τροικηνίων οὐδεὶς πρότερον ἤθελεν αὐτὸν οἴκῳ δέεσθαι· καθίσαντες δὲ ἐνταῦθα ἐκάθαιρον καὶ εἰστών, ἐς δ' ἀφήγγισαν.—καθῆραι δὲ φασιν Ὁρέστην καθαρσίοις καὶ ἄλλοις καὶ ἔδατι ἀπὸ τῆς Ἰππου κρήνης. Metaphora in ἀμβλὺν sic explicanda. Sicut ferri acies crebra frictione retunditur, sic acies piaculi

Oresti inhærentis retusa et hebetata erat piaculis. Audacius autem ipse ἀλόστωρ dicitur ἀμβλύς. SCH.

243. αὐτοῦ] καὶ τοῦ Schuetzius.

ἀναμένω] ἀναμενῶ Stanleius. Scribendum ἀμμένω vel ἀμμενῶ.

244. τέκμαρ] Nempe Eumenides fingunt se tanquam canes venaticas Orestem matris sanguine imbutum et contaminatum hujus sanguinis odore investigare, quo vestigia quoque ejus infecta sentiant. SCH.

245. μνηστήρος ἀφθέγκτον φραδαῖς significat ipsas illas sanguinis notas in Orestis vestigiis impressas, mutas quidem illas, sed tamen viam, qua aufugerit, clare satis indicantes. SCH.

246. νεβρόν Steph. νεκρόν M. Guelf. Ald. Rob. Turn.

247. πρὸς αἷμα καὶ σταλαγμόν] i. e. πρὸς αἵματος σταλαγμόν. Aiunt enim se Orestis vestigia ex materni sanguinis notis eodem modo intelligere, quo canis vestigia hinnuli vulnerati ex odore guttarum sanguinis, quæ in terram ceciderint, cognoscat. SCH.

ἐκμαστεύομεν] Scribendum ἐκματεύομεν.

248. φυσικῇ σπλάγχχνον] Anhelare se queruntur longo itinere fessas fatigatasque. SCH.

οὐδὲν ὑστέρᾳ νεώς] Non universe de navibus dictum; sed significatur navis qua Orestes ad Athenas appulerat; eam se aiunt Eumenides celeritate sua consequutas. SCH.

252. καταπακῶν] καταπακῶς interpolant Turn. Steph. Ad hunc locum referenda fortasse glossa Hesychii, καταπλάκων: καταπλήξας. Scribendum καταπακῶν: καταπλήξας. καταπλήξας conjecit Lobeckius Paralip. p. 541.

254. 255. pariterque 256. 257. in unum versum conjungendi, μὴ ad versum priorem relato.

254. ὅρα ὅρα] ῥέα ὅρα Ald. Turn.

255. λεύσσετον Rob. Steph. λευσσετόν (hoc accentu) Ald. λεῦσσε τὸν Guelf. Turn. λεύσσετε Wakefieldus. λεῦσσε τοι Schuetzius, recte λεῦσσε, male vero τοι, pro quo τε scribendum cum Hermanno.

256. φύγδα] φνυγάδα Ald. Turn.

257. ὁ recte delevit Hermannus.

258. ὁδ'] Scribendum ὁ δ' cum Bothio.

αἶτε γοῦν Rob. αἰτέ γ' οὖν M. Par. Guelf. Ald. Turn. αἰτέ γ' οὐκ Steph. Scribendum αἰτέ γ' cum Hermanno, deletο οὖν,

quod corrector metricus trimetri faciendi caussa addidit, ver-
bisque *περὶ βρέτει* in versum proximum, qui dochmiacus est,
translatis.

περὶ βρέτει] *περιβλέπει* T.

260. *ὑπόδικος θέλει γενέσθαι χερῶν*] *Vult reus esse manuum*,
i. e. *cædis peractæ*. Solebant ad iudices provocare confu-
gientes primum ad statuas deorum, a quibus non discedebant
prius quam cognita esset causa. Hesych. *ὑπόδικος ὑπεύθυνος*,
χρεώστης ἐνοχος δίκης. STANL. *χερῶν* in *χρεῶν* mutandum
videbatur Scaligero, quod Wakefieldus ab scholiasta lectum
esse conjecit, qui annotavit, *ἀνθ' ὧν ἡμῖν χρεωστεῖ πρόσφυξ θέλει*
γενέσθαι τῆς θεοῦ. Quocum comparandum quod conjectura
non improbabili *χρέος* pro *χερὸς* restituit Jacobsius infra
v. 280.

263. *τὸ διερὸν*] *τόδ' ἱερὸν* Guelf. Ald. *τὸ δι' ἱερὸν* Rob. *τὸ δ'*
ἱερὸν T. Turn.

πέδῳ] *πέδον* Par.

χύμενον Porsonus. Legebatur *κεχυμένον*.

266. *βοσκὰν φεροίμαν*] Scribendum *φεροίμαν βοσκὰν* cum
Wellauero. Versus ex dochmio duobusque creticis com-
positus.

πώματος] *πόματος* Steph.

267. *κάτω*] *καὶ κάτω* Rob. Post *κάτω* ponatur comma.

268. *ἀντιποίνους*] Scribendum *ἀντίποιν'* ὡς cum Schuetzio.

τίλης Steph. *τείνης* M. *τείνης* Rob. *τείεις* Par. Guelf. Ald.
τίεις Turn.

μητροφόνας] Scribendum *ματροφόνον* cum Casaubono.

269. *δὲ κεῖ τις* Schuetzius. *δ' ἐκεῖ τις* libri.

ἄλλον] Scribendum *ἄλλος* cum Heathio.

βροτῶν] *βροτὸν* Turn.

270. 271. *ἢ θεὸν—φίλους*] Hæc in unum versum conjun-
genda. Post *ἀσεβῶν* duas excidisse syllabas, quæ iambi men-
suram habuerint, animadvertit Wellauerus.

271. *τιω'*] *τί τ'* Ald. Turn.

274. 275. *ἐνερθε—φρεν'*] Hæc in unum versum conjun-
genda.

275. *δελτογράφῳ—φρεν'*] Sæpius utitur Æschylus hac ima-
gine memoriæ similitudinem cum pugillaribus adumbrante.
Vid. *Prometh.* v. 795. Et nostrum hunc locum Euripidi in

fragm. Melanippes obversatum esse recte judicat Jacobsius ad Anthol. vol. 3, 1, p. 142. SCH.

ἐπωπῆ] ἐποπτῆ T.

φρεν[] τῇ φρενί T. Rob.

279. φωνεῖν] φρωνεῖν Ald. unde φρονεῖν Turn.

280. μαραίνεται χερὸς, μητροκτόνον μ.] Speciosa est conjectura Jacobsii (ad Anth. gr. vol. 3, 2, p. 10.) hos versiculos ita scribendos et distinguendos existimantis :

βρίζει γὰρ αἷμα καὶ μαραίνεται χερός

μητροκτόνον, μίασμα δ' ἐκπλυνον πέλει.

SCH. Conf. ad v. 260. Δημοκράντων ἀρᾶς τίνειν χερός dixit Æschylus Ag. 457. Stanleio corrigendum videbatur χερὸς μητροκτόνον, μίασμα δ' —.

282. ποταίνιον] *Piaculum* e materna cæde conceptum, quod recens erat tum quum ad Apollinis templum accederem, postea sacrificiis extinctum est. SCH.

283. χοιροκτόνοις] Porcorum usus in sacrificiis expiatoriis satis notus est vel ex illo Plauti in Menæchmis 2, 2, 14.

ME. responde mihi

Adolescens, quibus hic pretiis porci veneunt

Sacri sinceri? CY. Nummo uno. ME. En a me accipe!

Jube te piari de mea pecunia,

Nam ego quidem insanum esse te certo scio.

Ibid. v. 38.

Jubeas, si sapias, porculum afferri tibi;

Nam tu quidem hercle certo non sanus satis

Menæchme, qui nunc ipse maledicas tibi.

Accedit et Horatianum illud Serm. 2, 3, 174.

— immolet æquis

Hic porcum Laribus. —

Uterque de insanis (qualis fuerit Orestes) intelligendus. Luculenter cædis expiandæ ritum describit Apollon. 4, 704. ubi de Argonautarum expiatione ob interfectum Absyrtum agit :

Πρῶτα μὲν ἀτρέπτοιο λυτήριον ἧ γε φόνοιο

τειναμένη καθύπερθε σὺδς τέκος, ἧς ἔτι μαζοῖ

πλήμμυρον λοχίης ἐκ νηδύος, αἵματι χεῖρας

τέγγεν, ἐπιτμήγουσα δέρην. —

Interpres Græcus : Λυτήριον τὸ καθάρσιον λέγει· ὃ ἐστὶ χοιρίδιον

μικρὸν ὅπερ οἱ ἀγνίζοντες θύσαντες τὰς χεῖρας τοῦ ἀγνιζομένου τῷ αἵματι αὐτοῦ βρέχουσιν. De immolatione porci plura reperies apud Varronem de Re Rust. 2, 4. STANL.

285. ὅσοις M. Par. Guelf. Rob. ὅς τοῖς Ald. ὅστις Turn. Steph.

ἀβλαβεῖ] ἀβλαβῇ Par. Guelf.

286. χρόνος καθαιρεῖ (καθαίρει Stanleius) πάντα γηράσκων ὁμοῦ] Prometh. 980. ἀλλ' ἐκδιδάσκει πάνθ' ὁ γηράσκων χρόνος. STANL. Versum loco inepto aliunde insertum recte delet Hermannus.

292. ἀλλ' εἴτε] In invocationibus deorum solemne erat diversa loca, quæ dii maxime celebrabant, per disjunctionem adhibita particula εἴτε — εἴτε commemorare. Cf. Aristoph. Nub. v. 270 sqq. “ Legitur autem hic vers. cum seq. apud Lycophr. schol. ad v. 519. et Λιβυστίοις pro Λιβυστικοῖς. Utrumque novit Steph. Byzant. prius tamen noster iterum in Suppl. v. 287.” Abresch. SCH.

Λιβυστικοῖς] Λιβυστικῆς Casaubonus.

293. Τρίτωνος] Circa flumen et lacum Tritonis Minerva primum virginali habitu apparuisse dicebatur; hinc nomen ei Τριτογένεια; hinc est quod Catullo *rapidi Tritonis hera* nuncupatur Argon. v. 394. SCH.

πόρου] σπόρου schol. Lycophr. v. 519.

294. τίθισιν ὀρθὸν ἢ κατηρεφῇ πόδα] Heathius opinatur καταρρεπῇ legendum esse, *utrum rectum statuat an proclivem pedem*. Sed unice vera est vulgata lectio, quam tamen nolim cum Wakefieldo sic exponere, q. d. *sive habeat ibi statuam erectam et apertis adeo plantis insistentem, sive sedeat imago deæ et perinde vestimentis usque ad terram defluentibus pedes ejus obtelegantur*. Imo de deæ persona, non de statua agitur; adeoque significatur: *sive ambulet, sive sedeat*. Abreschius κατηρεφῇ τίθεναι πόδα de sessione in curru intelligit. SCH. Scholiasta, καταβάλλει γὰρ ἢ ὀρθοῖ. κατωφερῇ Burgessius.

295. εἴτε Φλεγραλαν πλάκα] Aristid. orat. in Minervam vol. 1. p. 20. Cant. Λέγεται γὰρ ὥς, ἐπεὶ οἱ γίγαντες παρετάξαντο ἐν τῇ Φλεγκῇ, Ἐγκέλαδον μὲν καὶ τοὺς ἡγούμενους αὐτῶν κτείνει ἡ θεός (Minerva). STANL.

302. ἀναίματον] Scholiasta, ὁ μὴδὲ αἷμα σχήσων ἐξ ἡμῶν, ἀλλὰ γενησόμενος σκιά· ῥοφήσομεν γὰρ σου τὸ αἷμα (conf. v. 254.). ἡ ἐναίματον, ἀντὶ τοῦ ζῶντά σε νεκρὸν ποιήσομεν.

Comma post *δαμόνων* ab Schuetzio additum.

σκιάν Heathius. *σκιά* libri.

304. Post *καθιερωμένος* interrogandi signum recte posuit Hermannus. Irascitur chorus Oresti, qui Apollinis et Minervæ confisus tutela nullam minarum ab Furiis jactarum rationem habet.

305. 306. Apollini tribuunt Ald. Turn. Steph.

306. *ἀκούσει*] *ἀκούση* libri.

ὕμνος δέσμος carmen ligatorium, est ex genere incantationum, quo furis Orestem se quasi constricturas et in potestatem suam redacturas esse minabantur. Is *ὕμνος δέσμος* incipit v. 321. ejusque quasi procemium versiculis 307—320. continetur. SCH.

307. *καὶ χορὸν*] Nempe non canebant solum, sed et saltabant, prorsus ut Shakespearus, in Macbethi tragædia, nobilissimum illud sagarum canticum instituit. SCH.

308. *μοῦσαν στυγερὰν horrendum carmen*, ipsum illum *ὕμνον δέσμον*. SCH.

309. *δεδόκηκε*] *δεδόκῃμεν* Ald. Rob.

311. *ἄμα*] Scribendum *ἀμὰ* cum Cantero. Post *ἀμὰ* punctum, post *ἡδόμest' εἶναι* colon ponatur.

312. *εὐθυδίκαι*] Desideratur dipodia acataleotica, quam restituit Hermannus *εὐθυδίκαιοι* —.

θ'] Scribendum *δ'* cum Casaubono.

ἡδόμest' εἶναι] *οἰδοίμest' εἶναι* M. Guelf. Rob. *οἰδοίμest' εἶναι* Ald. *ἡδόμest'* Turn. Steph. *οἶδ' οἶμαι θεῖναι* T.

313. *τὸν μὲν—προσνέμοντ'*] *τοὺς μὲν—προσνέμοντας* (*προσνέμοντας* T.) libri. *τοὺς μὲν—έχοντας* correctoris metrici conjectura ab Turnebo memorata. Singularem numerum restituendum esse recte animadvertit Heathius, sed male scripsit *τὸν μὲν—έχοντα γάρ*, quum servato quod codices præbent verbo *προσνέμοντ'* deberet, quod in editione sua posuit Hermannus. Similimo errore *τὸν κακῶς πρᾶσσουντ'* in *τοὺς κακῶς πρᾶσσοντας* corruptum fuit Prometh. 264.

314. *έφέρπει*] Hiatus verbis aliter collocandis amovendum judicabat Porsonus, *οὔτις έφέρπει μήνις άφ' ήμίν*.

316. *άλιτῶν*] Scribendum *άλιτών* cum Stanleio, qui pravo accentu *άλιτών* scripsit.

άνήρ] *άνήρ* libri.

317. *φονίας*] *φονίους* Par.

319. παραγινόμεναι] παραγινόμεναι libri.

πράκτορες] κράκτορες Par.

321—333=334—346.

347—359=360—372.

373—376=377—380.

381—388=389—396.

321. ἔτικτες] ἔτεκες Ald. Turn.

322. ἀλαοῖσι Pauwius. ἀλαοῖσιν libri.

323. ποιῶν] Scribendum ποιῶν cum Ald. Rob.

κλῦθ'· ὁ Λατοῦς] κλῦθ' ἑλατοῦς Ald. unde κλῦθι Λατοῦς Turn.

325. 326. in unum versum conjungendi pariterque antistrophici 339. 340.

325. πῶκα] πᾶκα M. πᾶκα Guelf. Ald. et codex Robertsonelli.

328. ἐπὶ δὲ τῷ τεθυμένῳ] *Super illo capite autem nobis devoto canatur carmen, amentiam, delirium, mentis deliquium cicens, hymnus furiarum ligatorius a lyra alienus, tabem hominibus inferens.* SCH. ἐπὶ δὲ τῷ τότε θυμουμένῳ T. Versus sic dividendi ἐπὶ— | παρακοπὰ— | ὕμνος— | δέσμιος—βροτοῖς.

330. παραφορὰ] παραφοραὶ Par.

φρενοδαλῆς] φρενοδαλῆς Turn. Steph. Versus pæonicus cum catalexi anapæstica.

331. Ἐρινύων] Ἐρινύων Turn. Steph.

333. ἀφόρμικτος] Agam. 990. comparat Stanleyus, τὸν δ' ἄνευ λύρας ὁμοῖς ὕμνῳδεϊ θρήνον Ἐρινύος αὐτοδιδάκτος ἔσωθεν θυμός.

αἶονα βροτοῖς] αἶων βροτούς Steph. hic et v. 346.

334. διανταλα Μοῖρ'] *Omnia penetrans, efficax, fatum.* Translatio est a gladio, quod vidit scholiasta, ἡ διαμπὰξ τιμωρουμένη.

336. θνατῶν Canterus. θανάτων libri.

αἰτουργίαι] Hoc de cædibus propinquorum aut consanguineorum intelligendum. Cf. paulo post v. 356. Choeph. v. 470. Sept. adv. Theb. v. 736. SCH. Αἰτουργίαι μάταιοι sunt homicidia scelestia μαρὰ et φόνοι αὐθένται, ut vocat v. 207. Sic μάταια et ἀνόσια κνώδαλα Suppl. v. 769. et μάταιοι χεῖρες Soph. Trach. 574. ABRESCH.

αἰτουργίαι Turn. αἰτουργίαις M. Guelf. Ald. Rob. Steph.

ξυμπέσωσιν] ξυμπάσωσιν M. ξύμπασωσεν (sic) Rob.

339. ἐπέλθῃ] Id est ἐπέλθῃ τις, quod recte infertur post numerum pluralem. ἐπέλθῃ Ald.

343. παραφορὰ] παράφρονα vel παραφρονὰ M. Guelf.

φρενοδαλῆς] φρενοδαλῆς Guelf. Turn. Steph. φρενοδαῆς Par.

344. ὕμνος] ὕμνοις Par. Guelf.

Ἐρινύων] Ἐρινύων Turn. Steph.

346. V. ad v. 333.

347. ἀμῖν Porsonus. ἀμῖν libri.

349. ἀθανάτων δ' ἀπέχειν χέρας] Scholiasta, μὴ πλησιάζειν ἡμᾶς τοῖς θεοῖς.

351. συνδαίτωρ Turn. Steph. συνδάτωρ M. Ald. Rob. Recte *ἐνδαίτωρ* Porsonus.

352. 353. Hi versus in unum conjungendi pariterque antistrophici. Versus ex duobus compositus trimetris dactylicis in bisyllabum, ᾿ ˘, ᾿ ˘ ˘ – ˘ || ᾿ ˘, ᾿ ˘ ˘ – ˘.

352. παλλεύκων] πανλεύκων M. Ald.

353. ἄκληρος inutile ad sententiam, perniciosum metro est, cui accommodari potest si ἄμοιρος κλήρου ἐτύχθην scribatur. Sed verisimilius videtur ἄκληρος ex glossemate adscriptum, quemadmodum Hesychius ἄμοιροι per ἄκληροι explicat, genuinum expulisse vocabulum, quod fortasse μούνα fuit.

355. 356. et 357. 358. in duo contrahendi tetrametri, et antistrophici 368. 369. et 370. 371.

355. ὄταν] ὅτ' ἂν M. Rob.

Ἄρης, τίθασός ὦν] h. e. si quis percussor, non justo in bello, sed cum propinquus sit, ex insidiis, propinquum, cui amicus esse debebat, occiderit. Quare non opus est δν φίλον cum Stanleio emendare. Nam in Ἄρης τίθασός hostis domesticus (metaphora a cicuribus animalibus, quæ domi aluntur petita, quare τίθασος recte exp. scholiastes οἰκεῖος, φίλος) jam inest significatio animi hostilis adversus eum, in quem ob necessitudinem mitis et pius esse debebat. Simili ratione Agam. v. 1235. Ægisthus dicitur λέων ἀναλκῆς οἰκουρσό. SCH.

τίθασός Porsonus. τίθασος Guelf. Turn. τίθασσος Rob. πῖθασός M. πῖθασος Ald. Steph.

356. φίλον] φίλος M. Rob.

357. ἐπὶ τὸν, ᾧ] ἐπιτόνως Turn. Recte scholiasta, διὰ μέσον τὸ ᾧ.

358. ὄνθ'] Scribendum ὄντα περ cum Hermanno.

ὅμως Arnaldus. ὁμοίως libri.

359. ὑφ' (ἐφ' Par.) αἵματος νέον] Verba ab interpolatore adjecta: quibus deletis quattuor syllabarum lacuna indicanda.

Legit in libro suo scholiasta, qui explicat διὰ τὸ νέον αἷμα τοῦ (τὸ Hermannus) νεωστὶ ἐργασμένον (ἐργασμένον Hermannus) ὑπ' αὐτοῦ. Verba αἵματος νέον leguntur v. 204.

360. σπενδόμεναι] σπενδόμαι Ald. unde σπένδομαι Turn. Steph. non animadversa typothetæ Aldini consuetudine qui ἰ σέπissime pro ἐν posuit. Scribendum σπενδομένα cum Burgessio. De usu formæ mediæ dictum ad Agam. 151. Notanda autem liberior orationis constructio, ab Hermanno explicata. Nam quum dicendum esset σπενδομένα—μάλα—καταφέρω, propter interpositam parenthesin Ζεὺς—ἀπηξιώσατο novam orsus constructionem μάλα γὰρ οὖν—καταφέρω dixit, relicta priore constructione.

τινὰ] Scribendum Δία cum Pauwio.

361. τάσδε] τᾶσδε M. Rob.

362. ἐμαῖσι λιταῖσι sensu passivo accipiendum esse monet Hermannus, hoc sensu: eo quod nos invocamur deos puniendi munere liberamus. Longe aliter scholiasta hæc accepit, εὐχομαι τοῖς θεοῖς τελέσαι μου τὸ βούλημα καὶ μὴ εἰς μάχην μοι ἐλθεῖν.

364. μὴδ' ἐς ἄγκρισιν ἐλθεῖν] Hoc non de diis, sed de Furiis dictum esse annotavit Hermannus: quas non evocari ad ἀνάκρισιν, quia jure non dubio utantur. ἀνάκρισις autem quid sit in foro Attico explicant Harpocratio aliique grammatici: v. Meier. in libro de lite Attica p. 622.

ἐς] ἐπ' Ald. Turn. Scribendum εἰς cum Pauwio.

ἄγκρισιν lectio ab Stephano memorata, et sic M. ἐγκρισιν T. Rob. ἄκροισιν Guelf. Ald. Turn. Steph. Post ἐλθεῖν et post ἀπηξιώσατο colon ponatur: v. ad v. 360.

365. 366. Ζεὺς γὰρ αἱματοσταγὲς ἀξιόμισον ἔθνος τόδε λέσχας] Lectio illato in textum glossemate αἱματοσταγὲς depravata, sic in integrum restituenda, Ζεὺς γὰρ ἀξιόμισον πᾶν ἔθνος τόδε λέσχας—.

366. ἔθνος] Scholiasta, τὸ τῶν φονέων. Eodem spectat glossema αἱματοσταγὲς.

368—372. μάλα—ἄταν] Hi versus in libris leguntur post ἐπιφθόνοις ποδός v. 376. Transposuit Heathius.

368. οὖν om. Rob.

ἀλομένα Hermannus. ἀλωμένα Rob. ἀλλομένα libri reliqui.

369. ἄγκαθεν] Scribendum ἀνέκαθεν cum Hermanno.

371. σφαλερὰ] Scribendum σφαλερὰ γὰρ cum Hermanno.

Verba σφαλερὰ—κῶλα in parenthesi posita sunt. Itaque comma post κῶλα ponendum.

375. ἡμετέrais] Scribendum ἀμετέrais.

376. ἐπιφθόνοις Heathius. ἐπιφόνους libri, nisi quod ἐπὶ φόνους Rob.

377. πίπτων] πίπτον Ald.

πίπτων δ' οὐκ οἶδεν] *Et sic quidem prosternitur, casu haud praeviso, stolide nimirum caecutiens; tantæ scilicet tenebræ homini propter piaculum sibi contractum, offunduntur, ac nebulosam caliginem ædibus objectam queruntur multiplices gemitus.* SCH.

378. τοῖον Heathius. τοῖον γὰρ libri.

μῦσος Canterus. μύσος Rob. Turn. Steph. μῶσος Ald.

πεπόταται] ἐπιπόταται Rob.

381—383. et antistrophici 389—391. in unum versum conjungendi.

381. μένει] Similiter Agam. 1563. μένει δὲ, μένοντος ἐν θρόνῳ Διὸς, παθεῖν τὸν ἔρξαντα. quem locum comparavit Hermannus. Dobræo μέλει scribendum videbatur, collato Sept. ad Theb. v. 287.

εὐμήχανοι] ἐσμέν recte supplet scholiasta.

382. δὲ] Scribendum τε cum Wakefieldo.

383. μνήμονες] τλήμονες Par. “Prometh. 515. Μοῖραι τρήμορφοι μνήμονές τ' Ἑρινύες.” STANL.

385. ἀτμ' ἀρίετα] Obeuntes regna ignobilia deorumque honore carentia, a diis locis situ sentis et sole carentibus disjuncta, vivis et mortuis aspera. SCH.

ἀρίετα inde a Cantero editum, consentiente fortasse M. ἀρίε-ται Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph. ἀρίετον lectio ab Stephano memorata.

386. λάχη ejiciendum videtur Wellauero conjectura parum probabili: nam veri similis est duas ex versu antistrophico syllabas excidisse.

387. ἀνηλῶ] Scribendum ἀναλῶ.

λάμπη] λάμπαι M. Ald. Rob. unde λάμψαι Turn. Steph. λάμπη lectio ab Stephano memorata: quæ vera est, nisi quod λάπη scribendum cum Wieselero. Nam hanc legitimam esse vocabuli formam pluribus docebitur in Thesaurο Stephani.

389. οὐχ ἄζεται] οὐ χάζεται Guelf. Rob.

390. δέδοικεν] δέδοικε libri.

392. μοιρόκραντον] μοιρόκραντον Guelf. Ald. μοιρόκρατον Rob.

393. ἐπι] Scribendum ἐπι ex scholiasta, qui per ἐπεστι explicat. ἐστι Turn.

394. γέρας παλαιὸν, οὐδ'] Duæ ex hoo versu syllabæ exciderunt, quarum restituendarum plures patent viæ. πάλαι παλαιὸν conjecit Wieselerus collatis Euripidis verbis Orest. 802. πάλαι παλαιᾶς ἀπὸ συμφορᾶς δόμων. Licebat probabiliora excogitare.

οὐδ' ἀτιμία κυρῶ] Hæc repugnare videntur superioribus, ubi λάχη sua ἀτιμία et ἀτίετα nominabant. Sed duplex erat conditio Furiarum. Altera, quod exclusæ essent a deorum consortio, et quod apud illos honoratæ non essent, cf. v. 186. 223; altera, quod hominibus venerandæ essent, ab iisque non sine metu et horrore colerentur. SCH.

396. δυσήλιον] Scribendum δυσάλιον.

397. Deleatur oomma post βοήν et ponatur post Σκαμάνδρον.

398. γῆν καταφθατουμένη] Sic legendum arbitror. *A Scamandro, terram occupans quam*—. Hesychius, hunc locum, ut videtur, respiciens, Καταφθατουμένη (l. καταφθατουμένη): κατακτωμένη. κυρίως δὲ τὸ ἐκ προκαταλήψεως. Sigeum intelligit, ubi templum fuisse Minervæ Herodotus refert 5, 95. Αὐτὸς μὲν (Alcæus) φεύγων ἐκφεύγει, τὰ δὲ οἱ ὅπλα ἴσχουσιν Ἀθηναῖοι, καὶ σφε ἀνεκρέμασαν πρὸς τὸ Ἀθήναιον τὸ ἐν Σιγείῳ. Eandem historiam innuit Alcæus apud Strabon. 13. p. 600. Hinc ansam capiat Æschylus, quo excitet Athenienses ad recuperandum Sigeum in Mitylenæorum manus nuper delapsum. Scholiastæ verba, cujus ex auctoritate tota illa pendet, quam attulimus, interpretatio, hæc sunt: Μιτυληναῖοι ἐμάχοντο πρὸς Ἀθηναίους περὶ πόλεως Σιγείου (Laertius in vita Pittaci 1, 74. περὶ τῆς Ἀχιλλεΐδος χώρας. Strabo 13. p. 413. Cas. τὸ Ἀχιλλεῖον vocat, qui Achillis templum et sepulchrum πρὸς τῷ Σιγείῳ memorat) ἔδοξεν οὖν μονομαχίᾳ λύσαι τὸν πόλεμον, καὶ ὑπὲρ μὲν Μιτυληναίων ἐπολέμει Πιττακὸς, ὑπὲρ δὲ Ἀθηναίων Φρύνων (qui Dio-
geni Laertio παγκρατιαστής. Idem fortasse, quem Eusebius eo nomine ad Olympiadem 36. collocat) ἡττηθέντος δὲ Φρύωνος διελύθη τὰ τῆς μάχης, quasi ex hac victoria Sigeum Atheniensibus cesserit; sicut innuere videtur Polyænus, de reti, quo impedivit Phrynonem Pittacus, agens, 1, 25. καὶ Σίγειον τοῖς δεσμοῖς τῷ τε λίνῳ ἐθήρευσεν. Magis diserte Laertius 1, 74. καὶ κτείνας ἀνεσώσατο τὸ χωρίον. Statim vero subdit: ὕστερον μέντοι φησὶν Ἀπολλόδωρος ἐν τοῖς χρονικοῖς διαδικασθῆναι τοὺς

Ἀθηναίους περὶ τοῦ χωρίου πρὸς τοὺς Μιτυληναίους, ἀκούοντος τῆς δίκης Περιάνδρου ὃν καὶ τοῖς Ἀθηναίοις προσκρῖναι. Hæc ille ex Apollodoro. At post victoriam Pittaci ne sic quidem finitum esse bellum, contra quam sentit scholiastes, testis est Strabo l. c. Μένοντος δ' ἔτι τοῦ πολέμου, inquit, Περιάνδρος διαιτητῆς αἰρεθεὶς ὑπὸ ἀμφοῖν ἔλυσε τὸν πόλεμον. Neque unquam tunc temporis ad Mitylenæos delatum est Sigeum, quantum ex Herodoto conjicere est, 5, 95. Refert enim ille, statuisse Perian drum ut utrique ea colerent quæ haberent, atque hoc modo Sigeum factum esse Atheniensium. Κατήλλαξε δὲ ᾧδε νέμεσθαι ἑκατέρους τὴν ἔχουσι. Σίγειον μὲν νῦν οὕτω ἐγένετο ὑπ' Ἀθηναίοισι. Hactenus de interpretatione, quam adducit scholiastes: poterint vero, si cui hæc non fecerint satis, verba Minervæ nude et secundum literam intelligi, de Græcis, qui ex Trojana expeditione redierint. STANL. τὴν καταφθατομένην libri, quod scholiasta per καταφθάσασαν explicat. Verbum simplex annotavit Hesychius φθατήση: φθάση.

401. εἰς] Scribendum ἐς.

403. ἄρτυτον πόδα] His verbis nihil aliud significatur nisi eam cursu indefesso, id est nulla interposita quiete, advenisse, nequaquam vero pedibus iter confecisse, quod de aëra trajiciente imaginari plane esset ridiculum. Illa vero ῥοιβδοῦσα κόλπον αἰγλῖδος hoc tantum exprimunt, deam tanta cum velocitate aëra tranasse ut ex ipso motus incitationis impetu strideret ægidis sinus, quod æque evenisse potuit sive curru sive pedibus fuisset usa; nam alis eam non fuisse usam diserte memoratur. Absurda scholiastæ opinio est, deam ægide pro velo usam navigationem quodammodo per aëra instituisse. HEATH. Scholiastæ opinionem secutus Wakefieldus πώλοισιν ἐν κώλοις mutandum esse conjecit.

404. ῥοιβδοῦσα] ῥοιδούσα Guelf. Ald.

406. καὶ νῦν libri.

τῇνδ' τῇσδ' Par.

409. ἐφημένῳ ξένῳ] Nescio an satis perspicuo et evidenti argumento hinc evincatur, Palladium Atheniense fuisse statuatam sedentem, non rectam. Eo tamen utitur Strabo 13. p. 601. contra Ilienses, affirmans Palladis statuam ab eis tunc temporis cultam, quæ recta fuit, eandem esse non potuisse cum prisca Homérica, de qua sic Homerus Il. Z, 92.

θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν —

Et Il. I, 455.

μήποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέξεσθαι φίλον νῖόν.

Et refert idem plurimas Minervæ statuas antiquas sedentes fuisse: πολλὰ δὲ τῶν ἀρχαίων τῆς Ἀθηνᾶς ξοάνων καθήμενα δέικνται, καθάπερ ἐν Φωκαίᾳ, Μασσαλίᾳ, Ῥώμῃ, Χίῳ καὶ ἄλλοις πλείοσιν. Verum noster ἐφέξεσθαι pro nudo amplexu, ut videtur, paullo post sumit v. 446.

Πρὸς χεὶρὶ τῇμῃ τὸ σὸν ἐφεζομένην βρέτας. STANL.

ξένῳ] Orestī. στένω T.

411. ὀρωμένας Stanleius. ὀρωμένας libri.

412. οὖν] ἐν Ald. Turn.

413. δ' om. Ald. Turn.

ἄμορφον] ἄμομφον Rob.

415. πεύσει] πεύση libri.

συντόμως] Scrib. ξυντόμως.

416. αἰανῆς T. Turn. Tzetza ad Lycophr. 72. et Eudocia Violar. p. 151. αἰανῆ libri reliqui. De quo dixi ad Soph. Aj. 672. Eurip. Orest. 408. comparavit Wakefieldus, ἔδοξ' ἰδεῖν τρεῖς Νυκτὶ προσφερεῖς κόρας. "Eumenides Noctis filias fuisse tradunt etiam Lycophron. 437. Ovid. Metam. 4, 451. Virgil. Æn. 12, 845. Alii aliter." STANL.

417. Ἀρα] Aliter Servius in Virgilio Æn. 4, 610. Nam Diræ in cælo, ut,

dicuntur geminæ pestes cognomine Diræ,

Furiæ in terris, Eumenides apud inferos. STANL. Ἀρα] Canterus. ἀρὰ libri.

ὑπαὶ κεκλήμεθα] ὑπαικεκλήμεθα Ald. ὑπεκεκλήμεθα Rob. ἔλαι κεκλήμεθα Turn. Correctum in Steph. quæ ὑπαι κεκλήμεθα.

418. κληδόνας Porsonus. κληδόνas vulgo. κλύδονas Ald.

419. πεύσει] πεύση libri.

420. ἐμφανῇ] ἐκφανῇ Ald. Turn.

422. ποῦ τὸ Arnaldus. τοῦτο libri.

φνυγῆς Pearsonus. σφαγῆς libri.

423. δπου—νομίζεται] Descriptio sedis inferorum. STANL.

424. ἐπιρροῦεῖ] Scribendum ἐπιρροῦεῖς cum Stanleio.

426. ἄλλης] Num vero matrem suapte sponte occidit, an vero alius necessitatis iram timens, h. e. an potius necessitate compulsus, quod eum cædis auctorem haberet, cujus ira, nisi perpetrasset, ei verenda esset. SCH. Non inest hoc verbis ut

nunc scripta leguntur. Recte Bothius in editione priore correxisse videtur ἄλλαις ἀνάγκαις, ἢ τινος τρέων κότον;

428. δοῦν παρόντων] Hic Minerva filum colloqui abrupit: *Enimvero cum duæ partes sint, dimidium quidem sermonem hactenus audivimus, jam vero et altera pars audienda est.* SCH.

λόγος] λόγον M. Ald. Turn.

429. ἀλλ' ὅρκον] Observat ritus curiæ Areopagitiæ, tenebatur enim reus jurare se cædis auctorem non fuisse. Lysias Orat. in Theomnestum (p. 352. Reisk.) ὁ μὲν γὰρ διώκων ὥς ἔκτεινε διόμνυται, ὁ δὲ φεύγων ὥς οὐκ ἔκτεινε. STANL.

οὐ δοῦναι θέλει] εἰ δοῦναι θέλης Stanleius recte, nisi quod θέλοις scribere debebat, quod fecit Hermannus.

430. δικαίως Rob. Steph. δικαίους M. superscripto ω, Guelf. Ald. Turn. Scribendum δίκαιος.

πρᾶξαι] Intelligendum δίκαια vel δικαίως ex præcedente δίκαιος.

431. πένει] πένη libri, nisi quod πέλη T.

434. καπ'] κ' ἐπ' Guelf. Ald. Turn.

435. σέβουσαι] σέβομεν T.

ἄξιαν Porsonus. ἄξιαν τ' vulgo. ἄξιαν σ' Wakefieldus, recte fortasse.

ἐπαξίω] ἐπ' ἄξιων Rob. Turn. ἀπ' ἄξιων Stanleius: quod legisse videatur scholiasta, ἄξιων οὖσαν γονέων, interpretatus.

438. ἀμυναθοῦ] Scribebatur ἀμυνάθου.

440. ἀμῆς] Scribendum potius ἐμῆς. ἐστίαν aram intelligendam esse monet Stanleius.

441. ἐν τρόποις Ἰξίονος] De expiatione Ixionis supplicis a Jove facta lege schol. Pind. in Pyth. 2, 40. STANL.

442. τούτοις] Id est πρὸς ταῦτα. ABRESCH.

446. ἐφημένη Porsonus. ἐφεζομένη libri. Scribendum ἐφημένου cum Burgesio.

448. ἀφθογγον] Euripides Iphigenia in Tauris de Oreste 951.

Σιγῇ δ' ἔτεκτῆνατ' ἀπόφθεγκτόν μ', ὅπως

δαιτὸς γενόμην πώματός τ' αὐτοῦ δίχα. STANL.

449. ἔς τ' ἂν] ἐπ' ἂν Ald. ἐπὰν Turn.

450. καθαμάξωσι νεοθήλου Steph. nisi quod καθαμάξωσιν. καθαμάξουσι νοθήλου M. Guelf. Ald. καθαμάξουσιν ὀθήλου Rob.

νεοθήλου] νεοθηλοῦς Abreschius.

βοτοῦ] Porci: v. 283. STANL. Structura est: ἐστ' ἄν πρὸς ἀνδρὸς αἵματος καθαρσίου σφαγαὶ νεοθηλοῦς βοτοῦ καθαιμάξωσι· ἀνὴρ αἵματος καθάρσιος est, qui aliquem sanguinis piaculo liberat. Sic Apollo dicitur φόνου καθάρσιος v. 568. SCH.

452. καὶ ῥυτοῖς πόροις] Oresti in expiatione Hippocrenes aquam adhibitam fuisse, refert Pausanias 2, 7, 7: καθήραι δέ φασιν Ὀρέστην καθαρσίοις τε καὶ ἄλλοις καὶ ὕδατι, ἀπὸ τῆς Ἰππου κρήνης. Abluto interfectore sordes ac maculas, quæ καθάρσια s. ἀποκαθάρματα dicta ex domo foras projicere, atque in secreto aliquo loco occultare solebant. Neque prætereundum est, quod tradit Pausanias l. c. nempe laurum illic enatam, ubi Orestis καθάρσια abdebantur: κατορυχθέντων δὲ ὀλίγον ἀπὸ τῆς σκηνῆς τῶν καθαρσίων φασιν ἀπ' αὐτῶν ἀναφῦναι δάφνην, ἥ δὴ καὶ ἐς ἡμᾶς ἐστὶν ἢ πρὸ τῆς σκηνῆς ταύτης. STANL.

453. ταύτην] ταύτη Rob.

454. πεύσει] πεύση libri.

456. ναυπατῶν M. Guelf. ναυατῶν libri reliqui vitio sollemni, de quo dixi in annot. ad Sophoclem p. 337.

458. ἐφθιθ' οὔτος] ἐφθιθ' οὔτος T. ἐφθιθ' οὔτως M. Guelf. Ald. unde οὔτος ἐφθιτ' Turn. Steph.

459. ἐς] Scribendum εἰς.

461. λουτρῶν lectio ab Stephano memorata. λουτρῶν libri, quod legit scholiasta. Eo revocato scribendum cum Hermanno Opusc. vol. 4. p. 339. κρύψας, ἃ λουτρῶν ἐξεμαρτύρει φόνου. "Conf. Choeph. 1005. ἔδρασεν ἢ οὐκ ἔδρασε· μαρτυρεῖ δέ μοι | φᾶρος τόδ', ὥς ἔβαψεν Αἰγίσθου ξίφος. De ratione cædis deque veste, qua irretitus fuerat Agamemno, conf. Agam. 1097. 1355. 1562. Choeph. 975. 992. Eumen. 601. Eurip. Orest. 25. et schol. ad 15. schol. ad Eurip. Hec. 1276. schol. ad Hom. Il. I, 7. Lycophr. 1099. et 1375. et schol. Philostr. Imag. 2, 10. Senec. Agam. 879. seqq. Both." WIESELER. λουτρῶν δ' Scaliger.

468. σύ τ'] σὺ δ' Pearsonus. Conf. ad Prom. 705.

469. πράξας γὰρ ἐν σοὶ] I. q. πράξας γὰρ τὴν δίκην ἐν σοὶ, πανταχῇ τὰδ' αἰνέσω ἃ σὺ κρίνεις. SCH.

470. ἢ τις Pearsonus. εἴ τις libri. Valckenario ad Herodot. 3, 14. scribendum videbatur ἢ τιν' οἰεσθαι τόδε βροτὸν δικάζειν.

472. φόνου Rob. φόνους libri reliqui.

ὀξυμηνίτου] ὀξυμηνίστου M. ὀξυμηνίτους Stanleius.

473. κατηρυκῶς] φόνον intelligit Bothius. Inepte scholiasta, τέλειος τὴν ἡλικίαν· τοῦτο δὲ ἀπὸ τῶν ζῶων. quod nihil ad rem facit.

δμως] Vitiosum esse δμως animadvertit Pauwius, qui ἐμοῖς correxit: recte, nisi accusativus aliquis latet cum κατηρυκῶς conjunctus. κατηρυκῶς νόμους, ritibus perfunctus, Wieselerus. Probabilius foret κατηρυκῶς νόμῳ, si κατηρυκῶς pro κατηρυμέ- nos dici posse videretur, quod putavit Schuetzius qui κατηρυ- κῶς ὅπως ἰκέτης scripsit cum Heathio, hoc sensu, *supplicis ritu adornatus*.

474. Post δόμοις colon vel comma ponatur.

475. δμως δ' ἁμομφον ὄντα σ' αἰροῦμαι πόλει] Versus spurius: quem qui scripsit αἰροῦμαι metri necessitate adactus pro δέχο- μαι posuit, quod sententiam postulare sensit scholiasta, qui explicat, δέχομαι ἐν τῇ πόλει.

476. ἔχουσι M. Rob. ἔχουσαι libri reliqui.

μοῖραν οὐκ εὐπέμπειον] Scholiasta, εὐπαραίτητον, εὐχερῇ, εὐάρεστον. δυσάρεστοι φύσει εἰσὶν αὐται. Rectius Wellauerus, *Hurum vero ea est ratio ut non facile dimitti possint*.

477. τυχοῦσαι] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ τυχουσῶν.

478. χώραι μεταῦθις Wellauerus. χώραι μετ' αὐθις M. Guelf. Ald. Rob. et (qui αὐτις) Par. χωροῖεν αὐθις Turn. Steph.

479. πέδῳ] Scribendum πέδοι. V. ad Prom. 749.

480. Post ἐστὶν colon, post ἀμφοτέρα comma ponatur.

481. δὲ] τε Tyrwhittus, recte, ut videtur.

δυσπῆμαντ' ἀμηχάνως ἐμοί] Lectio interpolata: neque enim ἀμηχάνως ἐμοί pro ἀμήχανον ἐμοί dici potuit. Cujusmodi adverbium verbum aliquod postularet, velut ἔχει.

δυσπῆμαντ' Stanleius. δυσπῆματ' Rob. Steph. δυσπῆμαθ' M. δυσπῆματ' Ald. Turn. δυσποῖμαντ' Casaubonus.

ἀμηχάνως] Scholiasta, πέμπειν αὐτὰς ἀμηνύτως δυσχερές ἐστὶν ἐμοί. Ex quo hæc componi potest totius versus scriptura, πέμπειν τε δυσπῆμαντ' ἀμηνύτως ἐμοί.

482. ἐπέσκηψεν] Scholiasta, ὡς σκηπτὸς ἐπῆλθεν.

483. ὀρκίων αἰρουμένους] Scribendum ὀρκίους αἰρουμένην cum Pearsono. Scholiasta, οἷον ἐνὸρκους δικαστὰς ἐγὼ θήσω. Spectant autem hæc ad Areopagum, quem ab Minerva institutum fingit Æschylus: de quo alios alia tradidisse Meursius aliique de Areopago scriptores ostenderunt.

486. καλεῖσθ' καλεῖθ' Rob.

487. τὰ βέλτατα] Callim. Hymn. 1, 70.

Εἴλεο δ' αἰζηῶν ὅ,τι φέρτατον.

Constabat Senatus Areopagiticus ex viris summa virtute conspicuis. Socrates apud Xenoph. Memor. 3, 5, 20. ἡ δ' ἐν Ἀρείῳ πάγῃ βουλῇ, ᾧ Περικλείς, οὐκ ἐκ τῶν δεδοκιμασμένων καθίσταται; Maximus in Prolog. in Dionys. Areopag. sub init. Οὐ παντὸς ἀνδρὸς ἦν εἰς τὴν ἐξ Ἀρείου πάγου βουλὴν τελεῖν· ἀλλ' οἱ παρ' Ἀθηναίοις πρωτεύοντες ἐν τε γένει καὶ πλούτῳ καὶ βίῃ χρηστῷ. Idem referunt Georgius Pachymerius et Theophanes, quos citat Meursius in Areopago, c. 4. STANL.

488. ἤξω] F. ἄξω. *Adducam ut judicent.* STANL.

489. περῶντας] Lectio vitiosa. ὄρκον διδόντας explicat scholiasta: unde πορόντας Hermannus. Totum versum om. T.

μηδὲν] μηδὲν δ' Ald. μηδέν' Turn.

φρεσίν] φράσειν Marklandus ad Eurip. Suppl. 112. cui praeiverat Pearsonus, qui φράσαι conjecit.

490—498=499—507.

508—516=517—525.

526—537=538—549.

550—557=558—565.

490. Scholiasta, Ἀθηνᾶ ἀπῆλθεν εὐτρεπίσαι δικαστάς· ὁ δὲ Ὀρέστης ἱκετεύων μένει. αἱ δὲ Ἑρινύες φρουροῦσιν αὐτόν. μέλος δὲ οἰκείον ἄδουσι τῇ ἑαυτῶν προαιρέσει.

νῦν καταστροφαι νέων] Male Stanleius *nunc eversio novarum legum*; καταστροφαι enim vicissitudinem designat novarum rerum, quibus pristinae leges abolentur. SCH. Subversiones, quibus originem dant novae leges. WAKEF.

491. τε addidit Heathius.

495. εὐχερείῃ] εὐχερίῃ M. Ald. Rob.

συναρμόσει] ξυναρμόσει Porsonus recte.

498. μετὰ τ' αὐθις] μὲν αὐθις Guelf. μεταῦθις Par. Rob.

499. οὔτε] Scribendum οὐδὲ cum Elmsleio.

504. Post κατὰ comma excidit.

505. λήξῃς ὑπόδοσιν] λήξῃς ὑπόδοσις Turn.

ὑπόδοσιν] Scribendum ὑπόδοσιν cum Heathio.

506. οὐκέτ' Turn. ἀκέτ' libri reliqui. Scribendum ἀκεά τ' cum Schuetzio.

507. δὲ Pauwius. δέ τις libri.

511. ᾧ—ᾧ Pauwius. ἰῶ—ἰῶ libri.

Ἑρινύων M. Ἑρινύων vulgo.

515. 516. et antistrophici 524. 525. in unum versum conjungantur.

515. οἰκτίσται'] οἰκτίσσετ' Rob.

ἐπειδὴ] ἐπεὶ δὴ Ald.

516. πίτνει] πίτνει libri.

517. ἔσθ' ὅπου τὸ δεινὸν εὔ] Scholiasta, οὐ πανταχῇ τὸ δεινὸν ἀπεῖναι φρενῶν δεῖ.

519. δειμιανεῖ] Scribendum δεῖ μένειν cum anonymo apud Dobræum. Hunc et proximum versum om. Rob.

520. ὑπὸ στένει] ὑποστένει Guelf. Ald.

521. τίς δὲ—σέβοι δίκαν] Eadem sententia infra simplicius, utpote extra choricum carmen, expressa recurrit v. 699:

Τίς γὰρ δεδοικὼς μὴδὲν ἐνδίκος βροτῶν; SCH.

φάει] λαμπρότητι καὶ ὀρθότητι φρενῶν explicat scholiasta. Sed sensus δέει postulat, quod restituit Schuetzius.

522. καρδίας Canterus. καρδίαν libri, quod revocandum.

ἀνατρέφων] Scribendum ἂν ἀνατρέφων cum Lachmanno P. 43.

523. ἦ—θ'] Notanda responsio particularum ἦ—τε, cujus antiquissimum exemplum est apud Hom. II. B, 289. ὥστε γὰρ ἡ παῖδες νεαροὶ χῆραί τε γυναῖκες | ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἰκόνδε νέεσθαι.

525. σέβοι] σέβει^{οι} M.

δίκαν] δίκας Ald. Turn.

526. ἀναρκτον] οὖν versus explendi caussa addidit Heathius, recte, nisi ἀναρκτον alius adjectivi quadrisyllabi glossema est. Neque enim probabile est δέ in versu antistrophico 538. delendum esse, quæ Lachmanni fuit sententia p. 44.

529. 530. et antistrophici 540. 541. in unum versum conjungendi.

529. παντὶ Pauwius. ἀπαντι libri.

μέσφ τὸ] μέτφ τὸ Ald. quo vitio deceptus Turn. μὲν ὅτφ posuit.

530. ἀλλ' ἀλλὰ Lachmannus. ἄλλα ἄλλα libri, nisi quod ἀλλὰ ἄλλα Rob.

δ' ἐφορεύει] δι' ἐφορεύει M. διεφορεύει Ald.

534. δυσσεβίας Porsonus. δυσσεβείας libri.

535. ὑγείας] ὑγείας Rob.

536. πᾶσι Heathius. πᾶσι libri.

538. τοι] Scribendum σοι cum M. Par. Guelf. Rob.

αἰδεσαι] αἰδестαι Ald. unde αἰδεῖσθαι Turn.

540. νιν] τὴν δίκην explicat scholiasta, quod glossema textui illatum est in Par.

ἀτ[σης] πατήσης (γρ. ἀτ[σης]) M. Par.

546. ἐπιστροφὰς δωμάτων Heathius. δωμάτων ἐπιστροφὰς libri, nisi quod δώματ' ἀνεπιστροφὰς Ald.

550. 551. et antistrophici 558. 559. in unum versum conjungendi.

550. ἐκ τῶνδ'] Scribendum ἐκὼν δ' cum Wieselero.

552. πανώλεθρος] πανόλεθρος Ald. Rob.

δ' addidit Pauwius.

553. παρβάταν Hermannus. περαιβάταν M. Ald. Rob. παραιβάταν Turn. παραιβάταν Steph. V. ad Sept. c. Th. 743.

554. παντόφυρτ'] παντόφυρτον Guelf. Ald. Turn.

ἀνε] Scribendum ἀγουντ' ἀνευ cum Pauwio.

δίκης] Scribendum δίκας.

555. βιαῶς] βιάω Turn.

556. ὅταν] ὅτ' ἀν libri.

559. ἐν addidit Abreschius.

δυσπαλεῖ τε Turn. δυσπαλεῖται M. Ald. Steph. δυσπαλεῖ δὲ Rob.

560. δὲ] δ' ὁ Turn. Steph. et lemma scholii ap. Rob.

θερμῷ Pauwius. θερμουργῷ (θερμοεργῷ M. Par.) libri ex glossema.

561. ἀμαχάνοις] Scribendum ἀμαχάνοις.

562. λέπαδνον] Scribendum λαπαδνὸν cum Hermanno. Quod idem est atque ἀλαπαδνὸν, quæ usitata adjectivi forma est.

565. αἶστος Porsonus. δῆστος vulgo. Eadem contractione aliquoties usus est Lycophron, de quo dixit Bachmannus ad v. 71.

566. κήρυξ] Scribendum κήρυξ cum Rob.

κατειργαθοῦ] κατειργάθου libri. κατειργάθου Porsonus pravo accentu.

ἢ

567. ἢ τ' οὖν] εἴτ' οὖν M. εἴ τ' οὖν Guelf. Par. ἢ τ' οὖν Ald. Turn. εἴτ' οὖν Rob. Lacunam imperite explevit Triclinius in T. εἴτ' οὖν διάκτορος πέλει τυρσηνική.

διάτορος] διάκτορος Par. διάτορος ἢ Rob.

572. εἰς] Scribendum ἐς.

573. τόνδ' Par. τὸν Guelf. Ald. τῶνδ' libri reliqui. τόνδε Orestem dicit.

576. δόμων] Scribendum νόμφ cum Burgesio. Conf. v. 473. Soph. Œd. Col. 548. comparavit Hermannus, νόμφ δὲ καθαρὸς αἰδῶρις ἐς τὸδ' ἦλθον.

577. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

ἐφέστιος] ἐφεστῶς M.

579. δ' om. Turn.

580. τοῦ] τοῦδε M. Paris. Guelf. Ald. Rob.

581. ὅπως] Scribendum ὅπως τ' cum Hermanno et comma post ἐπίστα (ἐπίστα libri) delendum.

κυρώσω Turn. Steph. Scribendum κύρωσον ex M. Guelf. Ald. Rob.

583—644. om. T.

585. πολλὰ] Recte scholiasta, τοῦτο οὐ πρὸς τὰς τρεῖς, ἀλλὰ πρὸς τὸν χορόν· ἡ γὰρ ἦσαν.

δὲ] μὲν Guelf. Ald.

συντόμως] ξυντόμως Rob.

587. κατέκτονας] κατόκτονας Ald. κατέκτεινας Rob. κατέκτανες Elmsleius ad Eurip. Med. 774. recte fortasse. Et sic v. 591.

589. ἐν—παλαισμάτων] Tertia nimirum in luctationibus abjectione in terram victoria constitit. Plato in Euthydemo: ἐτι δὴ ἐπὶ τὸ τρίτον καταβαλὼν ὥσπερ πάλαισμα, ὥρμα ὁ Εὐθύδημος πρὸς νεανίσκον. Seneca de Benef. 5, 3. *Luctator ter abjectus perdidit palmam, non tradidit.* Aristides: τὸ τρίτον πλεύσας, ὥσπερ οἱ παλαισταὶ παλαίουσιν. STANL. παλαιμάτων Rob.

592. λέξω] λέγω M. Par. Rob. non male.

596. αἰεὶ] αἰεὶ Turn. Steph.

598. πέμπει] πέμψει Scaliger.

599. πέπεισθι] πέποιθε Turn. Steph. rarioris imperativi formæ ignari, de qua dixit Buttmannus Gramm. vol. 2. p. 12.

600. μασμάτων Elmsleius ad Eurip. Med. 798. Legebatur μασμάτων.

602. Hunc versum recte explicuit Pauwius, *virum interfecit eumque interficiens simul patrem meum.*

603. τοιγὰρ] τὸ γὰρ Ald. Turn.

φόνου] Scribendum φόνῳ. *Itaque tu quidem vivis (ut te pro cæde matris ulcisci possim) hæc autem cæde (qua tu eam necasti) ab ultione mea libera evasit, illudque scelus satis expiavit.* SCH.

605. δμαιμος] Conf. v. 212.

607. πῶς γάρ σ'] πῶς γάρ τ' Ald. πῶς γ' εἰ σ' Rob. in corrigendis. πῶς ἢ σ' Stanleius frustra. πῶς, *quomodo nisi sanguine suo*.

608. ἀπείχει] ἀπείχῃ libri.

αἷμα] αἷμα τὸ Guelf. Ald. Rob.

610. σὺν] Scribendum ξὺν cum Porsono.

615. δικαίως] δικαίως Ald. Turn.

ὦν δ' Canterus. δ' ὦν libri. δ' eiecit Turn.

618. 'κέλευσε Porsonus. κελεύσει libri. Scribendum κελεύσαι cum Hermanno.

622. λέγεις σὺν, τόνδε] λέγεις, σοὶ τόνδε Burgesius.

629. ἀκούσει] ἀκούσῃ libri.

631. μιν] Scribendum νιν cum Porsono.

ἡμποληκότα] ἐμπολῶν teste Hesychio i. e. q. περιποιεῖν, πραγματεύεσθαι, aut secundum schol. in Sophocl. Antig. v. 1049. κερδαίνειν, περιποιεῖν. Itaque ἀπὸ στρατείας μιν ἡμποληκότα τὰ πλείστ' ἀμείνονα significat: *cum enim ab expeditione bellica plurima meliora lucrificisset*, h. e. multas res optime gessisset. SCH.

632. ἀμείνον'] ἀμεινον Ald. Post hunc versum indicanda lacuna.

633. δροίτῃ] δρύτῃ Steph.

634. παρεσκήνωσεν] παρεσκήνησεν Turn. Steph.

ἀτέρμονι (exitu carente)—πέπλω] ἄπειρον ἀμφιβληστρον vocavit Agam. 1382. ἄπειρον ἔφασμα Euripides Orest. 25.

636. οὔτως] οὕτως Ald. Turn. Steph.

638. δηχθῇ] δειχθῇ M. Rob.

639. ὥσπερ] ὡσπερ Rob.

643. ταῦτ'] τοῦτ' Ald. Turn.

645. ἄν] ἄς Guelf. Ald. Turn.

650. ἄνω καὶ κάτω cum στρέφω, non cum τίθησιν copulandum: *cetera vero omnia Jupiter constituit, sursum deorsum volvens*; h. e. modo sic, modo aliter dirigens. SCH. τε om. M. Guelf. Ald.

651. οὐδὲν ἀσθμαίνων μένει] De viribus nullo labore exhaustiendis dicitur, sive de eminente Jovis potentia, cui nihil grave aut difficile est. *Facili opera*, uno quasi impetu, non *laboris anhelus*, ut loquitur Sil. Ital. 15, 721. neque ἀσθματος καὶ ἀπορίας μεστὸς γενόμενος, ut ap. Plat. de Rep. p. 496. Noster supra v. 243. πολλοῖς μόχθοις ἀνδροκμήσι φυσικῶς σπλάγχχον.

SCH. Non animadvertit Schuetzius hæc ex duorum versuum reliquiis esse conflata, quorum prioris servatum initium est στρέφων τίθησιν, alterius finis οὐδὲν ἀσθμαίνω μένει. Nam ἀσθμαίνω recte scriptum in M. Ald. Turn.

652. ὑπερδικεῖς] ὑπερδικῆς Guelf. ὑπερδοκεῖς Rob.

δρα] ὀρώ Guelf. Ald.

653. πέδω] Scribendum πέδοι. V. ad Prom. 749.

656. χέρνιψ] χέρνιξ Guelf. Ald.

φρατόρων] Scribendum φρατέρων cum M. Par. Ald.

προσδέχεται] προσδέχετε M. προσδέξαιτο Rob. et γρ. Par.

658. οὐκ ἔστι μήτηρ] Sententiam hanc Euripides quoque expressit Orest. v. 551.

πατήρ μὲν ἐφύτευσέν με, σὴ δ' ἔτικτε παῖς,
τὸ σπέρμ' ἄρουρα παραλαβοῦσ' ἄλλον πάρα.
ἄνευ δὲ πατρὸς τέκνον οὐκ εἴη ποτ' ἄν'
ἐλογισάμην οὖν τῷ γένους ἀρχηγέτη
μᾶλλον μ' ἀμύναι τῆς ὑποστάσης τροφᾶς.

Similiter fere apud Eurip. fragm. inc. 58.

ἀλλ' ἴσθ' ἐμοὶ μὲν οὗτος οὐκ ἔσται νόμος,
τὸ μὴ οὐ σε, βῆτερ, προσφιλεῖ νέμειν αἰὶ
καὶ τοῦ δικαίου καὶ τοκῶν τῶν σῶν χάριν.
στέργω δὲ τὸν φύσαντα τῶν πάντων βροτῶν
μάλισθ', ὀρίζω τοῦτο· καὶ σὺ μὴ φθόνει.
κείνον γὰρ ἐξέβλαστον, οὐδ' ἂν εἰς ἀνὴρ
γυναικὸς αὐδήσειεν, ἀλλὰ τοῦ πατρός. SCH.

κεκλημένον] κεκλημένη T.

660. ἅπερ] ὥσπερ Par.

661. βλάψῃ] βλάψει Par.

664. Post hunc versum aliquid excidisse animadvertit Butlerus: non animadverterat Schuetzius, quum proximum οὐδ' in οὐκ mutari vellet.

666. ἔρνος] ἔρνος Ald.

667. ὥς] ὅς Guelf. ὅς Ald.

670. εἰς] Scribendum ἐς.

672. αἰανῶς] αἰῶνος Ald. Rob. δι' αἰῶνος Guelf.

673. τὰ πιστὰ] τ' ἄπιστα M. Guelf. Ald. Rob.

674. κελεύω] κελεύσω Rob.

678. ἄμορφος] ἄμορφος Ald.

680. αἰδεῖσθε] αἰδεῖσθαι Rob. et superscripto ε M.

682. πρώτας] πρώτων Turn.

683. Αιγέως Scaliger. Αιγέω Rob. Αιγέφ Ald. Αιγέφ Turn.

684. αἰεὶ] αἰεὶ libri.

δικαστῶν Canterus. δ' ἐκάστων libri.

685. Ἄρειον] Scribendum δρειον cum Hermannō. Ineptum enim est Ἄρειον τόνδε dici, quum in sequentibus demum versibus explicetur, cur petra hæc Ἄρειος sit cognominata.

πάγον δ' Ἄρειον] Quia post hæc verba longior sequitur parenthesis verborum Ἀμαζόνων ἔδραν—πάγος τ' Ἄρειος, facile excusabitur ἀνακολουθία constructionis, quæ nulla esset, si statim sic incepisset Æschylus hanc periodum ἐν δὲ πάγῳ Ἀρείῳ τῷδε—ἐν δὲ τῷ σέβας etc. SCH. Huc pertinere Ennianum illud fragmentum creditur (p. 252. ed. Hess.)

Areopagiticam ea de re vocant petram. STANL.

Ἀμαζόνων ἔδραν] Meminit et Etymologici auctor p. 139, 8. Ἄρειος πάγος, δικαστήριον Ἀθήνησιν οὕτω καλούμενον ὅτι αἱ Ἀμαζόνες ἐπὶ τὸν τόπον ἐκείνον ἐστρατεύοντο Ἄρεος οὔσαι. Notandum vero quod in etymologia nominis ab Æschylo recedit; neque enim Areopagum ita dictum vult, quod ibi Amazones Marti sacra fecerint, sed ab ipsis Amazonibus, utpote quæ essent Martis filiæ. Cui astipulatur etiam Eustathius in Dionysii Perieg. v. 653. Ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος ἀγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν. Longe vero aliter omnes alii, qui ab ipso Marte nomen accepisse velint, quod iudicium illic primus subierit. Pausanias 1, 28, 5. Καθ' ὃ καὶ ὁ Ἄρειος πάγος—καλούμενος, ὅτι πρωτοσ Ἀρης ἐνταῦθα ἐκρίθη· vel ob adulterium, Æcumenius in Act. 17. 34. Ἄρειος δὲ πάγος ἐλέγετο ὁ τόπος, ἐπειδὴ ὁ Ἀρης, ὡς φασι, τῆς μοιχείας ἐκέῖσε δίκας ἔδωκε· vel ob cædem Halirrothii, Aristides vol. 1. p. 185. Cant. Λαγχάνει Ποσειδῶν Ἄρει τὴν ὑπὲρ τοῦ παιδὸς, καὶ νικᾷ ἐν ἅπασι τοῖς θεοῖς καὶ τὴν ἐπὶ νουμῶν ὁ τόπος λαμβάνει τὴν αὐτὴν, τοῦτο συμβάντος σύμβολον καὶ δικαιοσύνης ὥσπερ ἄλλο τι μαρτύριον καὶ πίστιν ἐς ἀνθρώπους. Arundeliana Epocharum stela, l. 5. Ἀφ' οὗ δίκη Ἀθήνησιν ἐγένετο Ἄρει καὶ Ποσειδῶνι ὑπὲρ Ἀλirroθίου τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ ὁ τόπος ἐκλήθη Ἄρειος πάγος, ἔτη ΧΗΗ' Δ' ΠΙΙΙ βασιλεύοντος Ἀθηνῶν Κραναοῦ. STANL.

686. θ'] τ' Turn. om. Ald.

687. νεόπολιν] νεόπολιν Ald.

688. Post τότε comma ponatur.

691. φόβος συγγενῆς non est timor ab natura ingenuus, ut Wakefieldus putat, sed timor cum reverentia cognatus, quam cives Areopago præstituri essent. SCH. Scribendum συγγενῆς cum Porsono.

μὴ δίκειν Turn. μὴ ἀδικεῖν libri reliqui. Scribendum μάδι-
κεῖν.

692. τό τ'] τόδ' M. Ald. Rob. τόθ' Turn. τό, θ' Steph.

ἡμαρ] ἡμαρ libri.

693. μὴ πικαινούτων Stephanus. μὴ πικαιρόντων libri. Scri-
bendum μὴ πυχραινούτων cum Wakefieldo.

694. Post ἐπιπροαῖσι colon omisit typotheta.

θ'] Scribendum δ' cum Pearsono.

696. ἀναρχον] ἀναρκτον Bentleius, ex v. 526.

μήτε] μῆδε (hoc accentu) M. μὴ δὲ Rob. quod ipsum quoque
nihil aliud esse quam μὴ τὲ ex eo colligi potest quod pro μῆτ'
ἀναρχον similiter expressum est μὴ τ' ἀναρχον.

δεσποτούμενον] δ' addendum videbatur Stanleio.

697. περιστέλλουσα Porsonus cum Heathio. Revocandum
quod in libris est περιστέλλουσι.

σέβειν] σέθεν M. Par. Guelf. Ald. Turn. Vera scriptura
annotata in margine M., restituta in Rob. Steph.

700. τοι om. Rob.

703. οὐτ' ἐν] οὕτε Par. Ald. Turn.

Σκύθαισιν] Σκύθησιν libri, nisi quod Σκύθοις Par.

704. κερδῶν] κερδῶν τ' Pauwius. Præstat κερδῶν δ', quod
conjecit Schwenknius.

708. εἰς] Scribendum ἐς.

709. καὶ] ἐπὶ Rob.

710. αἰδουμένους Stanleius. αἰδουμένοις libri, interpunctione
post δίκην posita, post δρκον omitta.

δρκον] νόμον Par.

713. κάγωγε] κάγώ γε Rob. Steph. κάγώ M. Guelf. Ald.
Turn.

714. κελεύω] κελεύσω Rob. Idem vitium v. 674.

716. μαντεύσει] μαντεύσῃ libri.

μένων] Scribendum νέμων cum Hermanno.

717. ἡ typothetæ error pro ἦ.

723. Φέρητος ἐν δόμοις] Respicit Alcestidem Admeti uxorem
ab inferis revocatam. Cf. Eurip. Alcest. v. 28. sqq. SCH.

726. χῶτε] χ' ὥτε Steph. χ' ὥς τε Guelf. Ald. Turn. χ' ὥς Rob.

727. παλαιὰς δαίμονας] παλαιὰν διανομὴν e libro MS. restitui in Zimmermanni Diario a. 1836.

728. οἶνω] Idem tradit schol. Eurip. Alcest. 12.

730. ἐμεῖ] ἐμῇ libri.

731. καθιππάζει] καθιππάζει libri.

733. ἀμφίβουλος] ἀμφίβολος M. Guelf. Ald. Rob.

735. ψῆφον—προσθήσομαι] Minervam suum adjecisse calculum, quo absolutus est Orestes, tradunt alii quoque. Aristides vol. 1. p. 24. Cant. τὴν δὲ φιλανθρωπίαν (Minervæ) οἱ περὶ Ὀρέστην λόγοι μαρτύρονται, ὃν φυγόντα μὲν ἐξ Ἀργεῶς Ἀθήνας, φεύγοντα δ' Ἀθήνησι δίκην ὑπ' Εὐμενίδων, ἴσων τῶν ψήφων γενομένων προσθεμένη τὴν παρ' αὐτοῖς σώζει. καὶ τοίνυν ἔτι νῦν σώζει πάντας, ἔαν ἴσαι γένωνται. Julianus p. 114 D. Ἀθήνησι μὲν οὖν φασιν ὅτι τοῖς πρώτοις ἔθεσιν ἐχρῶντο, καὶ ἔξω τῶν οἰκείων πειθόμενοι νόμοις, μεγάλην καὶ πολυάνθρωπον οἰκοῦντες πόλιν, εἴ ποτε τῶν δικαζόντων αἱ ψῆφοι κατ' ἴσον φαίνοντο τοῖς φεύγουσι πρὸς τοὺς διώκοντας, τὴν τῆς Ἀθηνᾶς ἐπιτιθεμένην τῷ τὴν δίκην ὀφλήσειν μέλλοντι, ἀπολύειν ἅμφω τῆς αἰτίας. Philostratus Vit. Soph. 2, 3. in Aristocle, εὐδοκμοῦντι δὲ αὐτῷ κατὰ τὸ Πέργαμον κάζηρημένῳ πᾶν τὸ Ἑλληνικὸν, ἐξελαύνων ὃ Ἡρώδης εἰς Πέργαμον, ἐπεμψε τοὺς ἑαυτοῦ ὁμιλητὰς πάντας· καὶ τὸν Ἀριστοκλέα εἶδεν ὥσπερ τις Ἀθηνᾶς ψήφος. Meminit et Dio 51, 19. ἐκκλητὸν τε δικάζειν καὶ ψήφον τινα αὐτοῦ ἐν πᾶσι τοῖς δικαστηρίοις ὥσπερ Ἀθηνᾶς φέρεσθαι ἐκέλευσαν. STANL. Ab illorum scriptorum narratione eo dissentire Æschylum manifestum est, quod Minervam nondum numeratis Areopagitarum calculis suum in urnam conjecisse calculum eoque effecisse finxit ut par in utramque sententiam calculorum numerus evaderet Orestesque secundum legem v. 741. constitutam absolveretur. Cum Æschylo consentiunt scriptores ab Hermanno p. 189. indicati, scholiasta Aristidis ad vol. 1. p. 108, 10. p. 428. ed. Fromm. φασὶ δὲ ὅτι τῶν ἐξ θεῶν προστιθέντων ταῖς Ἐρινύσι καὶ τῶν ἐ' τῷ Ὀρέσθῃ, μετέωρον ἔχουσιν τὴν ψῆφον Ἀθηνᾶν ὕστατον προστιθεῖσαν νικῆσαι αὐτὸν πεποίηκεν· εἰκότως ὑπὲρ οὗ γὰρ τὴν ἐκείσε κρίσιν ἡγάπησεν, ἀντὶ χάριτος χάριν αὐτῷ εἰσενήνοχεν. εἰ δέ τις εἴποι, πῶς τὸ ἴσον ἔχων τῶν θεῶν νενίκηκεν, εἰρεῖς ὅτι θνητὸς ὢν τὰς ἴσας τῶν θεῶν ψήφους ἐδέξατο, διὰ τοῦτο νενίκηκε. Lucian. Piscat. c. 21. ἐμὲ δὲ ἦν που κρατούμενον ἰδῆς (Minervam dicit)

καὶ πλείους ὧσιν αἱ μέλαιναι, σὺ προσθεῖσα τὴν σεαυτῆς σῶζε.
 Harmonid. c. 3. ὥστε ἦν που καὶ νῦν ἐμοὶ ἐς τὸ χεῖρον ῥέπωσιν αἱ
 ψῆφοι ἐν τῷ λόγῳ καὶ ἐλάττους ὧσιν αἱ ἀμείνους, σὺ τὴν τῆς Ἀθη-
 νᾶς προστιθεῖς ἀναπλήρου τὸ ἐνδέον παρὰ σεαυτοῦ. Eurip. Iphig.
 T. 965. Ἰσας δέ μοι ψήφους διηριθμήσε Παλλὰς ὠλένη.

739. οὐ] καὶ Ald. Turn.

745. ἄρ] ἀλλ' Par.

746. Hunc versum Oresti tribuit Abreschius, choro conti-
 nuant libri.

748—751. Apollini tribuit Steph.: choro continuant libri
 reliqui. Oresti tribuendos esse vidit Wieselerus p. 151.

749. μὴ 'δικεῖν] μὴ ἀδικεῖν libri. Scribendum μάδικεῖν.

750. γίγνεται] γίνεται libri. Post μέγα comma ponatur.

751. βαλοῦσα] Sensus postulat βληθεῖσα, quod conjecit Bent-
 leius, vel πεσοῦσα. Vulgatam scripturam defendit Lobeckius
 Paralip. p. 165. “ψῆφος βαλοῦσα non aliter dici videtur quam
 φρυκτωρία τρίς ἔξ βαλοῦσα Agam. 33. id est εὐβολοῦσα, εὐτυ-
 χοῦσα, imagine a tesserarum jactu prospero repetita.”

ῥῥωσεν] ῥῥωσαν Guelf. Ald.

752. ἀνὴρ δδ' ἐκπέφυγεν] Si ex hac fabula hausta fuerit
 Enniana, huc pertinet fragmentum illud apud Nonium in v.
Facessere.

Dico ego vicisse Orestem, vos ab hoc facessite.

Alii ad v. 741. referunt. STANL.

753. Ἰσον γάρ ἐστι τὰριθμημα] Orestem ἰσοψηφία a Minerva
 liberatum refert ipsa apud Euripidem Iph. in Taur. v. 1469.

οὐνεκ' ἐκώσασά σε

καὶ πρὶν γ' Ἀρείοις ἐν πάγοις ψήφους Ἰσας
 κρίνας, Ὀρέστα' καὶ νόμισμ' ἐς ταῦτό γε
 νικᾶν ἰσῆρεις ὅστις ἂν ψήφους λάβῃ.

Meminit et in Electra Euripides 1265.

Ἰσαι δέ σ' ἐκώζουσι μὴ θανεῖν δίκη
 ψῆφοι τεθεῖσαι.

Et ibid. 1268.

καὶ τοῖσι λοιποῖς ὅδε νόμος τεθήσεται
 νικᾶν Ἰσais ψήφοισι τὸν φεύγοντ' ἀέ.

Alludit etiam Aristophanes in Ranis 695.

κελαδεῖ δ' ἐπὶ κλαυτον ἀηδόνιον νόμον ὥς ἀπολεῖται,
 κᾶν Ἰσαι γένωνται.

Quare vero cum calculi pari numero accusatori et reo fuerint, reum vincere sancitum sit, διὰ τὸ ποτε θταν καὶ τῷ φεύγοντι καὶ τῷ διώκοντι φαίνονται ψῆφοι ἴσαι, φεύγων νικᾷ, plures assignat rationes Aristoteles Probl. 29, 13. STANL.

755. καὶ γῆς] Scribendum γαίας.

757. ἀνὴρ] ἀνὴρ libri.

760. σωτήρος] Jovis. V. Eurip. Herc. f. 48. WAKEF.

762. στρατῷ] *Populo*.

763. τὸ λοιπὸν—πλειστήρη χρόνον] Recte auctore Heathio vertitur: *Deinceps in omne futurum tempus, quamvis longissimum sit*. SCH. πλειστήρη Guelf. Turn. πλεισθήρη Ald.

. χρόνον] χρόνῳ Ald.

766. ἐποίησιν M. Par. Rob. Steph. ἐπέσειν Guelf. ἐσήσειν Ald. Turn. "Idem juramentum in Euripidis Suppl. 1190.

ὁ δ' ὄρκος ἔσται μήποτ' Ἀργείους χθόνα

εἰς τήνδ' ἐποίησιν πολέμιον παντενχίαν,

ἄλλων τ' ἰόντων, ἐμποδῶν θήσειν δόρυ." STANL.

767—774. αὐτοὶ γὰρ—εὐμενέστεροι] Versus non Æschylei, sed ab homine scripti qui quæ breviter graviterque versibus præcedentibus dixerat Æschylus loquacitate sua ineptissime dilatavit, oratione usus quam emendare frustra conati sunt critici.

768. παρβαίνουσι] παρμένονσι Par.

769. ἀμηχάνοισι] ἀμηχάνοις M. Guelf. Ald.

πράξομεν] Male per τιμωρησόμεθα explicat scholiasta. Neque enim dubitandum quin hic poeta orationem suam sic construxerit, τοῖς παρβαίνουσι πράξομεν ὡς αὐτοῖσι μεταμέλη πόνος.

Post δυσπραξίας comma recte posuit Turn.

770. παρόρνιθας] παρ' ὄρνιθας Guelf. Ald. Turn.

772. ὀρθουμένων] ὀρθουμένοις Turn.

773. αἰεὶ] αἰεὶ Rob. Turn. Steph.

774. ἔσμεν] ἔσόμεθ' potius dicere debebat, quod conjecit Heathius.

εὐμενέστεροι] ἀσμενέστεροι Rob.

775. Comma non post λεὼς, sed post χαῖρε poni debebat.

779. χειρῶν] χειρῶν Ald.

780. 810. ἦ] Scribendum & et interpunctio post βαρύκοτος delenda.

782. τοὺ τοὺ,] Scribendum ἰὸν ἰὸν ex M. Guelf., deleta com-

mate. Conf. v. 478. χώρα μεταῦθις ὡς ἐκ φρονημάτων πέδοι
πεσῶν ἀφερτος αἰανὴς νόσος.

ἀντιπαθῇ lectio ab Stephano memorata et reperta in Par.
Revocandum ἀντιπενθῇ ex M. Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph.
Scholiasta, ἰσοπενθῇ, ὁμοία δρῶντα οἷς πέπονθα.

783. μεθεῖσα pro μεθήσω accipit scholiasta: quod fieri nequit.
Mihi verbum aliquod, quale βαλῶ est, ante μεθεῖσα excidisse
videtur.

784. χθονὶ ἀφορον Turn. χθόνια φόρον Ald. χθονιαφόρον
Rob. quod legit scholiasta, qui explicat τὸν εἰς τὴν γῆν φερόμε-
νον. Ego χθονὶ vel delendum vel versui 781. pro γῆ restitu-
endum arbitror. Quo remoto dochmius prodit ἀφορον ἐκ
δὲ τοῦ.

785. λιχὴν] Scribendum λειχὴν. V. ad Choeph. 282.

λιχὴν] Significatur *pestiferum virus ex sanguineis Eumeni-
dum stillis propagatum.*

ἀφυλλος ἀτεκνος] I. e. *frugibus terræ et humana soboli per-
niciosus*; ut Sophocles de peste in Thebas sæviente Œd.
Tyr. 25.

φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονὸς,
φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε
ἀγόνοις γυναικῶν.

Et Virgil. Æn. 3, 137.

*subito cum tabida membris
Corrupto cæli tractu, miserandaque venit
Arboribusque satisque lucis et letifer annus.*

WAKEF. Versus non integer.

786. ἐπισύμενος M. ἐπεσύμενος Rob. ἐπεσσυμένος Turn.
Steph. ἐπέσσυμος Ald.

788. βαλεῖ Turn. βαλεῖν libri reliqui.

789. στενάζω] στενάξω M. Par.

γένωμαι;] Hoc etsi ita defendi potest ut pronomine ex ante-
cedentibus repetito pro τί γένωμαι accipiatur, probabilior tamen
Tyrwhitti emendatio est γελῶμαι. Versus est bacchiacus.

791. μεγάλατοι Ald. Recte in aliis divisim μεγάλα τοι.

794. πίθεσθε] πείθεσθε Ald. Rob. πείθεσθαι Guelf.

795—823. om. T.

796. ἀτιμίᾳ] ἀτιμίας Ald. Turn.

798. χρήσας Turn. θήσας libri reliqui.

800. δὲ τῇ γῇ τῆδε μὴ β.] δέ τε τῆδε γῇ β. M. Par. Guelf. Ald. Rob.

802. δαιμόνων] *Lectio vitiosa. πλεμόνων Wakefieldus.*

σταλάγματα] γρ. στενάγματα M. Par.

803. αἰχμὰς] *Lectio vitiosa. αὖχμους Scaliger.*

805. ἐνδίκου] ἐνδίκους Heathius.

809. χερῶν εἴλεσθε] χερῶν εἴλετε Ald.

812. ἰὸν ἰὸν.] *Scribendum ἰὸν ἰὸν ex M. Par.*

ἀντιπαθῇ M. Par. Ald. Rob. Recte ἀντιπενθῇ Turn. Steph.

813. καρδίας] καρδίαν Turn.

814—823. Eadem in libris scripturæ discrepantia quæ v. 784—793.

827. καὶ—θεῶν] Hoc etiam Virgilius testatus est, quod nec Stanleium fugit. *Æn. 1, 46. de Minerva:*

Ipsa Jovis rapidum jaculata e nubibus ignem

Disjecitque rates, evertitque æquora ventis;

ubi Servius consulendus est. Nec appositus non videtur Calimachus Jac. Pall. 131.

Ὡς φασμένα κατένευσεν τὸ δ' ἐντελὲς, φ' κ' ἐπινεύσῃ

Παλλὰς, ἐπεὶ μούνη Ζεὺς τό γε θυγατέρων

Δῶκεν Ἀθαναίᾳ πατρώϊα πάντα φέρεσθαι. WAKEF.

828. φ] οἷς Schuetzius.

830. γλώσσης καταλὰς καρπὸς sunt *lingue ira concitatæ, adeoque ad temeritatem et audaciam pronæ imprecationes, quibus efficitur ut omnia male procedant.* SCH.

832. κολίμα—μένος] *Consopias quæso atræ bilis in te effervescentis acerbam vim.* SCH.

834. τῆσδε τὰκροθίνια Turn. τῆς δετ' ἀκροθίνια Ald. τῆς δέ τ' (δὲ τ' Rob.) ἀκροθίνια M. Hoc est τῆσδ' ἔτ' ἀκροθίνια, quod recte posuit Hermannus. Post ἀκροθίνια et post τέλους com-mata ponantur.

835. τέλους] τέλος Guelf. Ald. Turn.

838. 871. κατὰ] *Scribendum κατὰ τε, quod altero loco præbent M. Rob.*

γὰν] *Scribendum γὰς cum Hermanno.*

839. 872. μύσος M. Steph. μῦσος Rob. μῖσος Ald. Turn.

841. 874. οἱ οἱ (οἱ οἱ Ald.), δᾶ φεῦ] *Scribendum οἰοῖ δᾶ, φεῦ.*

843. 876. πλευρὰς δόδυνα] *Dochmium restituit Wieselerus p. 161. πλευρὰς, δῶ, δῶα.*

844. 878. αἶε media syllaba producta dictum, ut apud Hesiod. Oper. 215. σὺ δ' αἶε δίκης. Nam clausula est choriambica — — — — —^a.

845. 879. τιμᾶν] τιμῶν M. τιμῶν Par. Ald. Rob.

δαμιᾶν Schuetzius. δαμίαν Turn. δαμαίων M. δαμαίων Ald. Rob. δαμαίαν Par. Guelf. Scribendum δαναιᾶν cum L. Dindorfio in Thesaurο vol. 2. p. 885. γέρας παλαιὸν vocat v. 394.

846. 880. δυσπάλαμοι] δυσπάλαλοι Guelf. Ald.

δόλοι] δόλῳ M. δόλω Turn.

849. καίτοι γε μὴν σὺ κάρτ' Steph. καίτοι μὲν σὺ κάρτ' M. Guelf. καίτοι μὲν σὺ γάρ τ' Ald. Rob. καίτοι σὺ μὲν κάρτ' εἰ γ' Turn. καὶ τῷ γε μὴν σὺ κάρτ' Wakefieldus. Recte Wieselerus p. 163. καὶ τῷ μὲν εἰ σὺ κάρτ'. Totum versum delevit Bothius in editione prima.

852. προῦννέπω] προυνέπω Ald.

856. τεύξει] τεύξη libri.

στόλων] στόλον Guelf. Ald. Ante hunc versum versus unus excidit, in quo substantivum fuit ad quod refertur ὄσσην.

857. σχέθους] σχέθης Ald.

βροτῶν] βροτοῖς Par.

860. νέων] ναίων conjecit Robortellus.

δοίνοις Robortellus. δόλνοις libri. δόλνοις dicit rixas non ex vino natas, sed ab Furiis injectas, quarum sacrificia sunt δοῖνα : v. ad v. 107.

ἐμμανεῖς] ἐμμανῆς Auratus.

861. μηδ'] Scribendum μήτ'.

ἐξελοῦσ'] Lectio vitiosa. ἐξάγουσ' Burgesius. ἐξέδονσ' Hermannus, collato Homericο θυμοβόρος ἔρις. Scholiasta in ed. Rob. ἐξελοῦσα : διαπεράσασα. in ed. Steph. ἐξελοῦσα : ἀναπτερώσασα· μάχιμον γὰρ τὸ ὄρνεον, τῶν τε ἄλλων ζώων τὸ συγγενὲς αἰδουμένων μόνος οὐ φείδεται.

862. ἐμοῖς ἀστοῖσιν Steph. ἐμοῖς αὐτοῖσιν Turn. ἐμοῖσιν ἀστοῖσιν M. ἐμοῖσιν αὐτοῖσιν Guelf. Ald. Rob.

ιδρύσης Ἄρη Stephanus in annotatione. ιδρύση κάρη M. Par. ιδρύση κόρη Guelf. Ald. Turn. ιδρύση βάρη Rob.

863. ἀλλήλους] ἐλλήνους Ald. ἑλλήνας Turn.

864. οὐ μόλις] Per οὐ μακρὰν explicat scholiasta. Ad pugnam Marathoniam respici conjicit Hermannus.

865. ἔσται] ἔστι^{ai} M. ἔστι Par.

866. ἐνοικίου δ' ὄρνιθος] *Sunt enim galli, ut loquitur Varro de Re Rustica 3, 9, in certamine pertinaces,—et ad præliandum inter se maxime idonei.* Philo Περὶ τοῦ πάντα σπουδαῖον εἶναι ἐλεύθερον p. 885. Οἱ γοῦν ἀλεκτρύονες οὕτως εἰώθασι φιλοκινδύνως ἀγωνίζεσθαι, ὥστε ὑπὲρ τοῦ μὴ εἶξαι καὶ παραχωρήσαι, καὶ ἡττῶνται τοῖς δυνάμεσιν οὐχ ἡττῶνται ταῖς εὐτολμαῖς, ἀχρι γὰρ θανάτου παραμένουσιν. STANL.

870—880. V. ad v. 837—846.

883. πολιισσοῦχων] πολιισσοῦχον Ald. πολιισσοῦχος Turn.

887. θέλεις] θέλῃς M.

888. οὗτ'—ἀν] Scribendum vel οὗ τὰν cum Wellauero vel οὐκ ἂν cum Pearsono.

ἐπιρρέποις] ἐπιρρέπεις Guelf. Ald.

889. κότον τιν' κότον τε Ald. ex quo κότον ποτ' fecit Turn.

890. τῇδὲ γ' εὐμοίρου Turn. Steph. τῇδὲ γ' ἀμοίρου M. Par. Guelf. Ald. τῇδε δ' ἀμοίρου (sic) Rob. Recte Dobræus τῇσδε γαμόρφ.

892. ἔχειω] ἔξει Elmsleius Mus. Cantabr. 6. p. 303.

894. καὶ δὴ δέδεγμαi] *Fac me accepisse.* V. Elmsl. ad Eurip. Med. 380. WELLAUER.

895. εὐθενεῖν Scaliger. ἀθενεῖν Rob. εὖ σθένειν M. εὖ σθενεῖν Turn. εὐσθενεῖν Ald.

897. συμφορὰς] ξυμορὰς Porsonus recte.

898. καὶ μοι] μὴ μοι Par.

πρόπαντος Abreschius. πρὸ παντὸς libri.

θήσει] θήσῃ libri.

899. ἔξεστι] ἔξεστιν Guelf. Ald. Rob. Interrogationis signum in fine versus ponunt Rob. Steph.

901. ἐπικτήσει] ἐπικτήσῃ libri.

902. τῇδ' ἐφυμῆσαι] τῇδ' εὐφημῆσαι Ald. τῇδε φημῆσαι Turn.

903. νίκης] Scribendum νείκης cum Hermannō. V. ad Agam. 1378.

905. Delendum comma post ἀήματα positum.

907. βορωῶν] Scribendum βορῶν cum Stanleio.

908. εὐθενοῦντα] εὐθενοῦντας M. Guelf. Ald. Idem voluit Rob. qui typothetæ errore εὐθινοῦντας.

910. In ἐκφορῶντέρα Abreschius imaginem ab *elatione funeris* ductam esse existimat. Aptius tamen est, sic interpretari, ut

Æschylus respexerit ad noxias et inutiles herbas, quæ ex horto egeruntur, et extirpantur. Hoc enim interdum dicitur ἐκφορεῖν. Wakefieldus ἐκφορεῖτα reddit *infructuosior*, q. d. illis facias potius *vacuam* domum quam *plenam*. Enimvero si hoc voluisset Æschylus, τοῖς δυσσεβοῦσι scribendum erat. SCH.

911. 912. choro tribuit Rob.

911. φεινποίμενος] Rectius φεινποίμενος. V. Lobeck. Paralip. p. 195.

913—915. choro tribuit Ald.

913. τοιαῦτα σοῦσι Porsonus. τοιαῦτα σοῦ 'στι Rob. Steph. τοιαῦτας οὔτοι Ald. τοιαῦτά σ' οὔτοι Guelf. Turn. τοιαῦτα σ' Par.

915. τήνδ'] τὴν Guelf. Ald. Turn.

916—926=938—948.

918. 919. pariterque 920. 921. conjungendi, et in antistropho 940. 941. et 942. 943.

920. ῥυσίβωμον] ῥυσίβολον Guelf. Ald. Turn.

924. ἐπισσίτους] ἐπισεύτους Ald. unde ἐπιτεύκτους Turn.

925. ἐξαμβρόσαι] ἐξ ἀμβρόσαι Rob. Lectio vitiosa infelicibus tentata criticorum conjecturis, ἐξαμβρῦσαι, ἐξαμβλῶσαι, ἐξαμφῦσαι.

929. κατανασσαμένη] κατανασσαμένη Ald.

932. βαρέων] Lectio vitiosa. "Nobis aptissimum visum est ὁ δὲ μὴ κύρσας πρῶν τούτων reponere. *Quicumque vero has Eumenides non fuerit expertus mites et mansuetas, sed potius iratas*, etc. Omnino ad illustrandum h. l. comparandi sunt versus 550—556." SCH.

934. ἀπλακήματα Pauwius. ἀμπλακήματα libri.

935. σιγῶν] Scribendum σιγῶν δ' cum Hermanno delendumque comma post ὄλεθρος positum.

936. μέγα φωνοῦντ'] μεγαφώνους τ' Ald. μεγαφώνους, omisso τ', Turn.

938. δενδροπήμων] *Nocens arboribus*, eas ἀφύλλους reddens et ἀκάρπους. WAKEF.

939. Post λέγω comma ponatur. "Τὰν ἐμὰν χάριν λέγω nihil aliud est quam *pergo enim beneficia mea enarrare*." SCH.

940. φλογμός τ' Turn. Steph. φλογιμός libri reliqui sine τ'. Scribendum φλογμοῖς ὅμμ. cum Hermanno.

φλογμός] *De solis ardoribus*. Huc referas Horatii Od. 3, 1, 36:

*arbore nunc aquas
Culpante, nunc torrentia agros
Sidera, nunc hiemes iniquas;*

et ibid. 23, 5.

*Nec pestilentem sentiet Africum
Fecunda vitis, nec sterilem seges
Ruginem.* WAKEF.

941. τόπων] τόπον Rob.

944. εὐθενούντ' (εὐσθενοῦντ' Ald. εὐθυνοῦντ' Rob.) ἄγαν] Recte Dobræus εὐθενούντα γὰ. Commata post ἄγαν et ἐμβρούοις deleantur.

945. διπλοῖσιν Stanleius. διπλοῖς libri.

ἐμβρούοις] ἐν βρούοις M.

946. γόνος] Duas quæ exciderunt syllabas recte supplevit Hermannus, γόνος δὲ γὰς, quæ verba de argentifodinis sunt intelligenda Laureoticis. Eodem spectat Pers. 238. ἀργύρου πηγὴ τις αὐτοῖς (Atheniensibus) ἔστι, θησαυρὸς χθονός. γόνον Turn. interpunctione Aldina post γόνος deceptus.

948. τίσι] τισι sine accentu Ald. τίσι Rob.

949. πόλεως φρούριον] *Vos urbis custodes et præsides*. Areopagum alloquitur. SCH.

950. οἶ] οἶα M. Guelf. Ald.

ἐπικραίνει Pauwius. ἐπικρανεῖ libri: quod defendi potest. V. ad Agam. 1340.

γὰρ om. Rob.

951. Ἐρινὺς] Ἐριννὺς Ald. Turn.

954. δακρύων] κρύων M. Par. Guelf. Rob.

956—967 = 976—987.

956. 957. et 961. 962. conjungendi, et antistrophici 976. 977. 981. 982.

956. ἄωροις] ἄωροις Rob.

960. Post ἔχοντες comma ponatur. κύρι' ἔχοντες dii intelliguntur nuptiarum præsides.

961. θεαί, τῶν] Scribendum θεαί τ' ὦ cum Hermanno. ἔχοντες θεοὶ καὶ Μοῖραι Butlerus.

962. ματροκασιγνήται] "Nox enim et *Eumenidum* et *Parcarum* mater. Hesiodus de *Nocte* Theog. 217:

καὶ Μόρας καὶ Κῆρας ἐγέλνато νηλεοπόλους.

Cum quo versu compares supra v. 321. WAKEF.

963. δαίμονες—θεῶν] Hæc sententia mirum in modum obscuratur interpunctione vulgari, qua post ἐπιβριθεῖς commate distinguitur, quod autem sequitur ἐνδίκους ὁμίλαις cum ultimo versiculo conjungitur. Imo comma post ἐπιβριθεῖς tollendum ac post ἐνδίκους ὁμίλαις plenius distinguendum est. Qua ratione servata sensus oritur aptissimus: *O deæ justitiam et legum rigorem sancte observantes, omnem domum ex æquo invisentes*, (scil. ab omni partium studio prorsus alienæ) *omni-que tempore justo accessu irruentes, omnino autem honoratissimæ dearum*. Cf. supra v. 312. sqq. SCH. Deleatur comma post ἐπιβριθεῖς, ponatur post ὁμίλαις.

964. μετάκοινοι] μεγάκοινοι M. Par. Ald. Rob.

967. παντᾶ] πάντα libri.

970. πειθοῦς] Scribendum Πειθοῦς litera majuscula.

973. Ζεὺς ἀγοραῖος] Epithetum compluribus diis commune, tum præcipue iis, qui rebus forensibus et facundiæ præsumt, quo sensu de Jove intelligendum hoc loco. Accedit, quod a Plutarcho de genio Socratis narratum, nempe Socratis patrem Oraculo monitum fuisse, ut sacra faceret ὑπὲρ αὐτοῦ (nempe pro filio recens nato) Διὶ ἀγοραῖῳ καὶ Μούσαις. SCH.

974. ἀγαθῶν ἔρις] Contentio bonorum, i. e. certamen utrum Minerva an Eumenides plura in civitatem bona conferant.

977. ἐπέυχομαι] ἀπέυχομαι Par. ἐπαύχομαι Rob.

980. πολιτᾶν] πολιτῶν Ald. Turn.

981. ποιᾶς] Scribendum ποιᾶς cum Pauwio.

985. κοινοφελεῖ M. Ald. κοινωφελεῖ libri reliqui. Scribendum κοινοθελεῖ cum Wieselero. κοινοφιλεῖ Hermannus. Ceterum deleatur comma post διανοίῃ.

988. ἄρα] ἄρα edd. vett. ἡ ῥα Wakefieldus. ἄρτι Burgesius.

φρονούσι] φρονούσιω Guelf. Ald. φρονούσης Rob. Recte Hermannus φρονούσα.

989. εὐρίσκειν Porsonus ex Pauwii conjectura. εὐρίσκει libri. Scribendum εὐρίσκεις; ex conjectura Robortelli.

992. εὐφρονας] εὐφρόνως Rob.

ἀεὶ] αἰεὶ Turn. Steph.

993. γῆν καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιον—πάντες] Recte γῇ καὶ πόλιν ὀρθοδίκαιοι—πάντως Hermannus, γῇ καὶ πόλιν ex conjectura, reliqua ex codd., scripsit.

996—1002 = 1013—1020.

996. χαίρετ'] Scribendum χαίρετε χαίρετ' cum Turn.

ἐν αἰσιμαῖς] Recte Butlerus ἐν αἰσιμαῖσι. ἐραισιμαῖς Ald.
ἐναισιμαῖς M.

997—1002. Hi sex versus in tres sunt describendi pariterque in antistropho.

997. ἀστυκὸς] ἀστυκὸς Steph. Ἀττικὸς Erotianus s. v. ἱκταρ p. 192.

999. παρθένου] παρθένους M. Guelf. Ald.

1001. δ' om. Guelf. Ald. Turn.

1003. δ' ἐμὲ Porsonus. δέ με libri.

1004. Tollenda interpunctio post ἀποδείφουσιν in Turnebi aliorumque editionibus posita et transferenda post προπομπῶν, ut in ed. Rob. factum. In Ald. commata post ἀποδείφουσιν et προπομπῶν posita sunt.

1005. πρὸς φῶς ἱερὸν τῶνδε προπομπῶν] Jam nimirum Eumenides pompa sollemni deducuntur ad fanum iis destinatum. Præit Pallas viam quasi monstratura; sequuntur viri, Areopagitæ præcipue, qui iudices sederant, v. 1010. cum victimis, v. 1013. hos excipit Eumenidum chorus; easque comitatur triplex agmen, puellarum, mulierum, et viduarum, s. omnino vetularum, cum facibus, v. 1027. SCH.

προπομπῶν Bentleius. προπομπόν libri.

1006. σφάγιω] Hoc quoque loco uti poterat Spanhemius ad Callimach. Hymn. in Pallad. v. 117, ubi docet furiarum sacrificia non semper ἄπυρα fuisse. Hic enim diserte σφάγια victimæ nominantur, eademque σεμνὰ dicuntur, haud dubie ob nigrum colorem. Nigram certe ovem Orestes Eumenidibus mactasse fertur schol. ad Sophocl. Œdip. Col. v. 42. SCH.

1007. κατὰ γῆς σύμεναι] In fano Eumenidibus dicato erat cella subterranea, ubi nocturna iis sacrificia fiebant. In hanc igitur cellam deducuntur, indeque finguntur ad Tartarum descendere. SCH. σύμμεναι Guelf. Ald. δύμεναι Turn.

ἀτηρὸν Bentleius. ἀτήριον libri.

1011. μετοίκους Turn. Steph. μέτοικοι libri reliqui.

1013. ἐπιδιπλοῖζω, quod in veteribus editionibus ἐπιδιπλοῖω scriptum est, secludit Porsonus Piersoni sententiam (ad Mær. p. 167.) secutus. Non est ejiciendum, sed emendandum ἐπος διπλοῖω.

1019. εὐ σέβοντες] εὐσεβοῦντες Guelf. Ald. Rob.

1021. δὲ] γε Pearsonus frustra.

1022. τε] τι Rob.

φέγγη] φέγγει M. Guelf. Ald. Rob. quod defendit Ahrensius p. 7. collato Pers. 1076. πέμψω τοί σε δυσθρόοις γόοις.

1023. εἰς] Scrib. ἐς.

ἐνερθε] ἐνερθεν Rob.

1024. ξὺν προσπόλοισιν] Sacerdotes templique ministros suos, Palladium rite colentes, cum facibus Eumenidum chorum comitari jubet Minerva. SCH.

1025. ὄμμα] *Flos populi*; ut ὀφθαλμὸς Choeph. v. 926. de principe familiae. SCH.

1026. Θησῆδος] Θησῆδος libri.

1027. Post hunc versum plura excidisse animadvertit Hermannus Opusc. vol. 2. p. 133. et vol. 6. part. 2. p. 117. recteque ad hanc fabulae partem rettulit Harpocratonis verba, ab Photio et Suida repetita, Εὐμενίδες, Δημοσθένης ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. Αλοχύλος ἐν Εὐμενίσιν εἰπὼν τὰ περὶ τὴν κρίσιν τὴν Ὀρέστου, φησὶν ὡς ἡ Ἀθηνᾶ πραῖνασα τὰς Ἑρινύας ὥστε μὴ χαλεπῶς ἔχειν πρὸς τὸν Ὀρέστην, Εὐμενίδας ὠνόμασεν. εἰσὶ δὲ Ἀληκτῶ, Μέγαιρα καὶ Τισιφόνη.

1028. φοινικοβάπτους Ald. φοινικόβαπτος Turn.

1029. τιμᾶτε] τιμᾶται Guelf. Ald. et ε superscripto M. Refertur hoc verbum ad Eumenidum nomen, quod in praecedentibus qui perierunt versibus lectum fuit.

1031. εὐάνδροισι] εὐάνδροισιν libri.

1032. Προπομποί praescriptum in Steph. Xo. in M. Par. Ald. Turn. Neutrum in Rob.

βᾶτε δόμῳ Wellauerus. βάρ' ἐν δόμῳ M. Par. Guelf. Ald. Rob. βάρ' ἐκ δόμων Turn. Steph.

φιλότιμοι] Idem fere quod πολύτιμοι. V. Lobeck. Paralip. p. 372.

1034. παῖδες ἀπαιδες] Eodem sensu dictum esse quo παλαιαὶ παῖδες vocentur v. 69. monuit Schuetzius.

πομπῇ] Continuatur oratio verbis γὰς ὑπὸ κ., interjecto epiphonemate εὐφαιεῖτε δὲ χωρίζαι.

1035. χωρίζαι Hermannus Elem. doctr. metr. p. 435. Legatur χωρεῖτε.

1036. γὰς ὑπὸ κεύθεσιν ὠγγύοισι] Templum enim Eumenidum Areopago erat proximum. Pausanias 1, 28, 6. Πλησίον δὲ (Areopagi) ἱερὸν θεῶν ἐστὶν ἃς καλοῦσιν Ἀθηναῖοι Σεμνάς.

Schol. Thucyd. 1, 126. τῶν σεμνῶν θεῶν, τῶν Ἑρινύων, κατ' ἀντίφρασιν ἥς μετὰ τὸν Ὀρέστην οἱ Ἀθηναῖοι πλησίον τοῦ Ἀρείου πάγον ἰδρύσαντο. Ulpian. in Comment. ad Orat. Demosth. in Midiam: ὦν (Eumenidum) καὶ τὸ ἱερὸν πλησίον ἔδρυτο τῆς βουλῆς. Diserte Euripides Electr. 1271.

πάγον παρ' αὐτὸν χάσμα δύσονται χθονὸς,

σεμνὸν βροτοῖσιν εὖσεβὲς χρηστήριον.

STANL. Deleatur comma post ὦν γυλοισι.

1037. καὶ τιμαῖς] καὶ recte delet Hermannus.

περίσεται vel περισέπται M. Par. περίσεπτα Guelf. Turn. περισέπτῃ Rob. περὶ σεπτὰ Ald. Metrum, quod exæquatum esse debet versui 1034, vocabulum postulat quale restituit Hermannus, πυρυσέπτορι.

τύχῃ Rob. τύχας Ald. τύχαις Turn. τύχαι M. Par. Guelf.

1039. πανδαμεί] Scribendum πανδαμί ex M. Guelf. Ald.

1040. εὐθύφρονες γῆ] Recte Hermannus τῇδ' εὐφρονες γῆ.

1041. πυριδάπτῃ] Metrum postulat σὺν πυριδάπτῃ, quod coniecit Hermannus.

1042. λαμπάδι] Exspectes potius spondeum ut v. 1046. Quamobrem λάμπῃ coniecit Hermannus, quæ tamen non usitata forma est.

1044. ἔνδαιδες] ἔνδαι δ' ἐς Ald. Turn. ἐνδαῖδες Rob. ἐνδαῖδες Hermannus. V. Lobeck. Paralip. Gramm. Gr. p. 143.

Deleatur punctum post οἴκων ponaturque post ἀστοῖς.

1045. ἀστοῖσι Ζεὺς] Scribendum ἀστοῖς Ζεὺς ὁ cum Hermannus.

πανόπτας] παντόπτας M. Rob. Deleatur punctum post πανόπτας.

SUPPLICES.

ARGUMENTUM hujus tragœdiæ excidit : poterit vero peti ex Apollodoro 2, 1. Zenobio 2, 6. Eustathio in Homerum, vel denique ex scholiaste in Prometheum v. 852. Epaphus filius Jovis et Ius, a contactu Jovis dictus, genuit Belum, qui duos filios habuit, Ægyptum et Danaum. Ægypti autem erant quinquaginta filii, et Danaï totidem filiæ; Ægyptus autem, ut regnum fratris ad se averteret, cupiebat suos filios cum patrelibus uxoribus conjungere; quod ipse Danaus ei recusabat, partim ob regnum, partim ob periculum necis, quam sibi instare ab uno filiorum fratris, ab oraculo cognoverat. Cum tamen Ægyptus esset potentior, et vi adigere Danaum ad conditionem filiorum accipiendam pararet, Danaus filias navi imposuit, et Argos aufugit, unde meminerat Io auctorem sui generis olim venisse; ubi post regnavit, et Danaïs nomen a se dedit. Inducitur itaque chorus Danaïdum supplicantium apud Argos, ut Argivi defendant illas ab injuria violentarum et injustarum nuptiarum. STANL.

1. Ζεὺς μὲν ἀφίκτωρ] Hesychius: Ἀφίκτορα, τὸν ἱκέσιον Δία. scil. cum Ἀφίκτωρ de deo dicitur *supplicum præsidem* innuit, cum de homine *supplicem* ipsum, ut v. 256. κλάδοι γε μὲν δὴ κατὰ νόμους ἀφικτόρων. STANL.

2. στόλον ἡμέτερον ναίων] *Cætum nostrum navalem*, i. e. nave huc profectum. SCH. In scholiis Apollonii Rhodii legitur hanc navem, qua istæ Danaïdes vectæ, primam omnium extitisse a Danao ædificatam, et Danaïda dictam ad 1, 4: ἄλλοι δὲ λέγουσι Δαναὸν διωκόμενον ὑπὸ Αἰγύπτου πρῶτον κατασκευάσαι, ὅθεν καὶ Danaïs ἐκλήθη. SPANH.

3. ἀρθέντ'] ἀρθέντα Turn. ἀροέντ' libri reliqui.

4. ἀπὸ] πρὸ Turn.

προστομίῳ] στομίῳ Ald. Turn.

λεπτοψαμάθῳ Pauwius. λεπτομαθῶν libri.

5. δῖαν] δῖαν Turn. male. V. ad Eurip. Rhes. 224.

λιποῦσαι Turn. Steph. λειποῦσαι (hoc accentu) libri reliqui.

7. δημηλασίαν duo libri Spanhemii. δημηλασίᾳ vulgo. De constructione v. Iobeck. ad Soph. Ajac. p. 351.

8. γνωσθεῖσαι] Pro καταγνωσθεῖσαι dictum.

9. αὐτογενῆ τὸν φυξάνορα] Lectio vitiosa. αὐτογενῆ φυξανορίᾳ Hermannus Opusc. vol. 2. p. 330. αὐτογενεῖ φυξανορίᾳ Bambergerus in Zimmermanni Diario a. 1839. p. 879.

αὐτογενῆ τὸν] αὐτογέννητον Ald. Rob.

φυξάνορα] φυλαξάνοραν M. Guelf. Ald. Rob. adscripto in M. γρ. φυξάνοραν.

13. τάδε πεσσονομῶν] *Hæc pensitans quasi calculis subductis.* SCH.

14. κῆδιστ' ἀχέων (ἀχαίων M.) ἐπέκρανε] Sententiam hujus loci optime exposuit scholiastes, quamquam ejus interpretatio perperam ad v. 2. referatur. Duo scil. erant ἄχαια, nuptiæ incestæ et exilium. His pensitatis Danaus ἄχος illud, quod neque pietatem neque famam violabat, prætulit ac decrevit subeundum, exilium scilicet; quod igitur hic dicitur κῆδιστ' ἀχέων *ex calamitatibus honestissima.* HEATH.

15. διὰ] δὲ διὰ Rob.

κῦμ' ἄλιον Canterus. κυμβάλεον vel κυμβαλέον M. Ald. Turn. κυμαλέον Rob. ex sua ipsius conjectura: nam codex ejus κυβαλέων.

16. κέσαι Rob. ex conjectura Sophiani et Steph. κέασαι M. Par. et codex Robortelli. κείασε Guelf. καίασε Ald. ex quo κάλεσεν fecit Turn.

17. οἰστροδόνου Turn. Steph. οἰστροδόμον Guelf. Ald. Rob. οἰστροδόμον Par.

18. ἐπιπνοίας] ἐπινοίας M. Guelf. Ald. Rob. Conf. v. 45.

20. τίς' ἂν οὖν Burgesius. τίνα οὖν libri, ex quo Turn. Steph. τίνα γοῦν fecerunt.

23. ἐριοστέπτοις Scaliger. ἱεροστέπτοις libri.

24. ὦν πόλις ὦν γῇ] ὦ πόλις ὦ γῇ codex Robortelli.

γῇ καὶ Rob. Steph. γῆς, omisso καὶ, Ald. Turn.

λευκὸν ὕδωρ imitatione Homeri dixit: v. Il. Ψ, 282. Od. E,

70. ABRESCH.

28. δέξαιθ' Rob. Steph. δέξαιτ' Ald. Turn.

29. αἰδοίῳ πνεύματι χώρας] *Cum benevolentia terræ*, i. e. incolarum. WELLAUER.

31. δ' ἐσμὸν] δ' ἐσμὸν vulgo. δεσμὸν Ald. Rob.

33. ὄχῳ ταχυνήρει] Nave.

39. σφετεριζόμενον πατραδελφείαν] *Σφετεριζόμενον* ad ἐσμὸν refertur. Orant autem virgines, ne a viris abripiantur, et in earum potestatem veniant, ac tamquam propriæ ab ipsis usurpentur. Id enim est σφετερίζεσθαι. Hesychius: *Σφετεριζόμενος, ὑφαιρούμενος, ἰδιοποιούμενος*. Proles πατραδέλφου hic πατραδελφία dicitur. Hesych. Πατράδελφος, θεῖος πρὸς πατρός. STANL. πατραδέλφειαν Pauwius. πατραδελφίαν libri.

41—48=49—56.

57—62=63—68.

69—76=77—84.

85—89=90—94.

95—102=103—110.

111—122=123—133.

134—143=144—153.

154—167=168—175.

41. ἐπικεκλόμεναι] *ἐπικεκλομένα* Turn. recte.

42. Δῖον πόρτιν] *Vitulum Eraphum* vocat, ex Jove et Io quæ vacca fuerat prognatum. Sic infra v. 313. SCH.

ὑπερπόντιον τιμάδρα] *Vindicem nostrum transmarinum*, quia scil. in Ægypto fuerat. SCH.

43. τιμάδρ' ἱνιν] *τιμ' ἀόρινω* Ald. unde *τιμάδρον ἱνω* Turn.

44. ἀνθονομούσας Porsonus. ἀνθονόμους τὰς M. et qui τὰς Par. Rob. ἀνθονόμους ταῖς Ald. ἀνθονόμον ταῖς Turn. ἀνθονομαῖς ταῖς Guelf.

45. ἐπιπνολάς] *ἐπιπνολαῖς* M. Guelf. Ald. Turn.

46. 47. et 54. 55. conjungendi.

46. ἔφαψιν] I. q. antea ἐπαφῇν v. 18. appellaverat. *Con-trectationem enim Jovis nomine filii confirmavit ejusque omen implevit fatale tempus* (scil. graviditatis Iūs usque ad partum) *Eraphumque peperit* ab ἐπαφῇ illa nominatum. Sic Prometh. v. 854.

ἐνταῦθα δὴ σε Ζεὺς τίθησιν ἔμφρονα
ἐπαφῶν ἀταρβεῖ χειρὶ καὶ θυγῶν μόνον.
ἐπώνυμον δὲ τῶν Διὸς θυγημάτων
τέξεις κελαιὸν Ἑπαφον. SCH.

48. τ' ἐγέννασεν' δντ' Porsonus. δ' ἐγέννασε ἐ-όντ' M. δὲ γέννας ἐόντ' Par. Rob. τε γεννέας δντ' Ald. τε γενεᾶς δντ' Turn. τε γέννας ἐόντ' Steph.

49. οὖτ' ἐπιλεξαμένα] Hic resumunt Danaides orationis filum, parenthesi Ἐφαψιν—ἐγέννησε abruptum. Ἐπιλεξαμένα autem i. q. ἐπικεκλομένα v. 41. malim vertere, *appellans*, *nomen ejus citans* s. *memorans*, quam ut vulgo vertitur, *invocans*. Nempe significant Epaphi nomen memorando se declaraturas, cujates sint, et quam a stirpe originem ducant. cf. infra v. 274. seqq. SCH.

50. ἐν ποιουνόμοις ματρὸς ἀρχαίας τόποις] Argivam terram designant, ut supra v. 16. sqq. Infra v. 553. eadem appellatur παλαιὸν Ἰχνὸς ματέρος. SCH.

52. τῶν πρόσθε πόνων μνασαμένα] *Labores* scil. Iūs olim *exantlatos enarratura*. cf. v. 291. sqq. SCH.

54. τά τ' ἀνόμοια (ἀνόμια Ald.) οἶδ' (οἶδ' Ald.)] Verba corrupta. τεκμήρι', ἀτ' ἀνόμειν', οἶμαι, ἀέλπτα Porsonus in Miscellaneis p. 209.

59. ἔγγαιος,] Delendum comma, scribendum ἐγγάϊος, cum Bambergero. Idem οἰκτρὸν recte eiecit, praeunte Bothio.

60. τις] Scholiasta, πλεονάζει τὸ τις. τιν' Pearsonus. ἀκούων] Recte Heathius ἀκούειν correxit.

Τηρείας Hermannus Opusc. vol. 3. p. 216. Τηρείας libri. Τηρείας cum ἀλόχου, μήτιδος cum οἰκτρᾶς conjungendum esse monuit Bothius.

61. οἰκτρᾶς ἀλόχου] Secundum tragici nostri mentem uxor Terei Philomela erat, non ut alii perhibuerunt Procne. SCH.

62. τ'] γ' Stanleius.

ἀηδόνος] ἀηδονῆς M. Par. Ald. Rob.

63. ἀτ' ἀπὸ χώρων Steph. ἀτοποχώρων M. Par. ἀτοπο χώρων Ald. ἢ τὰπὸ χώρων Rob. ἢ τόπων χώρων Turn.

εἰργομένα] ἐργομένα M. Par. Rob. Turn. ἐργομία Ald. cujus typotheta alibi quoque literas εν et ι permutavit: de quo dixit Porsonus in Miscellaneis p. 209.

64. ἡθέων] Hesych. ἡθεα, τοὺς συνήθεις τόπους καὶ διακριβὰς, ubi conferenda est Alberti nota, qui comparavit Apollon. Rhod. Argon. 2, 1242. χώρόν τε καὶ ἡθεα κείνα λιπούσα, et Ælian. hist. animal. 9, 9, qui eleganti paronomasia dixit τῶν μητρῶν καὶ ἡθῶν καὶ ἐθῶν ἐρᾶν, pro *maternas sedes et mores amare*. SCH.

66. *ἔθεν* Porsonus. *ἐο* ἐν libri, M. a correctore.

69. τῶς] τῷ Guelf. τῷ Ald. τῶς Turn., omisso καί.

φιλοδύρτος Heathius. φιλοδύρτοις libri.

Ἰαονλοισι νόμοισι] Hoc non est de ea modorum musicorum ratione accipiendum, qua Phrygius, Lydius, Ionius alique modi tonorum intervallis distinguebantur. Sed de universo canticorum caractere pro ingenio nationum diverso ut apud Lucian. in Harmonide Phrygio modo tribuitur τὸ ἐνθεον, Lydio τὸ βακχικόν, Dorio τὸ σεμνόν, Ionio τὸ γλαφυρόν. SCH. Ιαονλοισι Ald. unde φιλοδύρτοις αἰνοῖσι Turn. Scribendum ἀηδονλοισι, quam conjecturam, ab Stanleio quoque memoratam, Spanhemius ad Aristoph. Ran. 695. ut alias conjecturas plures codicibus quibusdam, qui nulli fuerunt, tribuit. Ex margine libri Vossiani sumptam esse testatur Burgesius p. 50. Idem comparavit fragm. 412. (ex Bekkeri Anecd. p. 349, 6.) θρηνέει δὲ γόνον τὸν ἀηδόνιον.

70. Νειλοθερή] *Solis ardore Ægyptio tostam* olim interpretatus est Bothius, qui postmodum male conjecit εἰλοθερή. Aliter scholiasta, τὴν ἐν τῷ Νεῖλῳ θερισθεῖσαν, ὃ ἐστὶ βλαστήσασαν ἐν Αἰγύπτῳ. ἀπὸ τῶν σταχύων δὲ ἡ μεταφορά. Νειλοθαλή Pearsonus.

71. καρδίαν] Metrum postulat κάρξαν, de qua forma dixi in Thesauro Stephani vol. 2. p. 1106 D.

73. γόεδνα δ' ἀνθεμίζομαι] Choeph. 148. ὑμᾶς δὲ κωκυτοῖς ἐπανθίζειν νόμος. STANL.

74. φίλους] Ægypti filios.

75. ἀερίας ἀπὸ γᾶς] Ægyptum dicit: v. Steph. Byz. s. v. Ἀερία.

77. θεοὶ Pauwius. θεοὶ οἱ libri.

78. ἡ καὶ] ἡ βαί M. Par. ἡ om. Guelf. ἥβαν Schuetzcius.

τέλεον] Plenum jus, quod obtinente choro severe puniendi fuerint Ægypti filii. Id etiamsi fatis obstantibus haud concedant dii, sed tantum vere oderint, h. e. serio prohibuerint, vim ac contumeliam istorum, tamen vel sic justos eos futuros esse illoque se pro modestia sua contentum fore significat. BOTH. Post αἶσαν comma ponatur.

80. ἐτόμως Arnaldus. ἐτοίμως libri.

στυγούντες] στίγοιτες M. Guelf. Ald. Rob.

82. κακ πολέμου] κακ πολέμον vulgo. κακοπολέμον Guelf. Ald. Turn.

83. Ἀρης φυγάσιν] Scholiasta, καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμον τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν δαμνόντων σέβας, ῥῦμα τῆς βλάβης

ἔστω. Ἡ οὕτως καὶ τοῖς ὑπὸ πολέμου τειρομένοις καὶ τετραμμένοις εἰς φυγὴν ὁ βωμὸς Ἄρης ἔστω ὑπερμαχεῖ γὰρ αὐτῶν, καὶ οὐδὲν πάσχουσι διὰ τὸ σέβας τῶν θεῶν. Ex priore scholiastæ interpretatione suspicor eum legisse ἀτης, per βλάβης enim explicat, in posteriore Ἄρης legit. Grotius ἀρῆς. STANL. ἀρῆς, quod ἀρᾶς scribendum, Turn. edidit memor fortasse Homericæ et Hesiodicæ ἀρῆς ἀλκτῆρα, quod comparavit Bambergerus. Ἀρειφυγάσι Bothius. Ἀρηφυγάσι voluerat Heathius.

φυγάσι] φυγάσι M. recte.

85. εἰ θεῖη Διὸς εὖ παναληθῶς] Versus corruptus. εἰδελή M. Ald. Rob. conjunctim, quod et εἰ θεῖη et εἰδ' εἰη significare potest.

86. Διὸς ἱμερος—λαοῖς] *Jovis consilium haud in promptu est conjectura indagare; nihilo secius id, etiam tenebris involutum, ubique refulget cum atra fortunæ tempestate mortalium gentibus.* Comparatio ducta est a spectaculo fulminum atras nubes interlucentium, adeoque μελαίνα τύχα non est h. l. ut Abreschio placebat *eventus obscurus*, sed potius, ut in effectum horridæ tempestatis, calamitatem agris importantis, *dira fortuna ac tristis*. SCH.

87. πάντα] πάντη Rob.

88. μελαίνα ξὺν τύχῃ Porsonus. μέλαινα ξυντύχα Rob. μέλαινα ξυντύχαι M. Guelf. Ald. μέλαινα ξυντυχίαι Turn.

90. πίπτει—τέλειον] *Firmiter autem haud supinum cadit*, h. e. certum exitum habet, haud lubricum eventum, *si quid consilio Jovis perficitur*. SCH.

ἀσφαλές] ἀσφαλῶς Turn. Steph.

92. δαυλοὶ] *Perplexæ enim et obscuræ mentis divinæ viæ sunt ac perspectu difficiles*, ut adeo nemo ejus consilia impedire valeat. Δαυλὸν Hesych. intp. δασύ, et Δάσκιον idem exponit μεγάλως σκιάζον διὰ τὸ σύνδενδρον καὶ δασύ. Metaphora igitur ducta est a via per sylvam arboribus confertam ideoque perplexam et caliginosam. SCH.

94. κατιδεῖν] κάτει δέιν Rob.

95. δ' ἀπιδὼν Hermannus ad Pindar. vol. 3. p. 407. ed. Heyn. δ' ἀπιδὼν Porsonus. δὲ ἀπιδὼν vulgo et, ut opinor, M, ex quo δὲ ἀπιδὼν enotatum. δὲ ἐπιδὼν Par. Scribendum δ' ἐλπιδὼν cum Hermannō Elem. doct. metr. p. 236.

99. οὕτω] οὕτως ex Aurati exemplo et duobus codd. citat Spanhemius. SCH.

100. τὰν ἀποινον δαμονίων] Lectio vitiosa. Verba proxima explicat scholiasta, τὸ δὲ φρόνημα αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ἀγνῶν ἐδρασμάτων ἐφήμενον, ἐξέπραξε τὸν σκοπὸν αὐτοῦ αὐτόθεν ἀπὸ τῶν ἀγνῶν ἐδρασμάτων, ὃ ἐστὶ τοῦ οὐρανοῦ. "Ἄλλως. ἢ τὸ ἀνω ἰδρύνμενον, ἢ τὸ ἐδραῖον.

102. ἐφ'] ἀφ' codex (?) Spanhemii. "Quæ vera esse lectio videtur. Conf. Hom. Od. 13, 56. αὐτόθεν ἐξ ἰδρύνων. et Schæfer. ad Theocr. 25, 170. "Ἀργεος ἐξ ἱεροῖο αὐτόθεν." J. WORDSWORTH. in the *Philol. Museum* vol. 1. p. 211.

103. εἰς] ἐς libri.

104. οἷα Schuetzius. οἷα libri.

πυθμὴν] Scholiasta, ἡ ῥίζα τῶν πεντήκοντα παιδων, ὃ ἐστὶν Αἴγυπτος αὐτός.

105. τὸ θάλλος Porsonus. τὸ θάλος libri. Corrigendum τεθάλως cum Bothio: cujus emendationem confirmat scholiasta, οὐ φύλλοις, ἀλλὰ τῇ ἀνοίᾳ τῶν παιδων αὐτοῦ, καὶ διάνοιαν μαινόλιν ἔχων ὅπερ ἐστὶ κέντρον ἀφυκτον.

109. μαινόλιν] μενόλιν M. Guelf. Ald. Rob.

110. ἄταν] ἄτα M. Steph.

ἀπάτα] ἐπ' ἄτα duo codd. Spanhemii. Hoc Pearsono tribuit Butlerus.

111. θρεομένα] θρεβομία (hoc est θρεβομένα: conf. ad v. 63.) Ald. unde θρευομένα Turn.

λέγω Stanleius. λέγων libri, nisi quod λεγῶν Ald. γεγώνει Turn. Scribendum δ' ἐγὼ cum Engero p. 72. et commata post δακρυοπετῇ et ἰῃ ἰῃ ponenda.

114. δακρυοπετῇ] Scholiasta, παρασκευαστικὰ τοῦ πίπτειν τὰ δάκρυα τῶν ἀκονόντων.

116. Post ἐμπρεπῇ in libris leguntur verba ex v. 111. repetita θρεομένη (θρευομένη Turn.) μέλη, quæ delevit Porsonus.

ζῶσα γόοις με τιμῇ] Scholiasta γρ. ζῶσατο οἷς με τιμᾷ, quod nihil aliud est quam ζῶσα γόοις με τίμα.

με τιμᾷ Steph. με τιμῶ M. Par. Guelf. Ald. quod revocandum. με τιμῶν Rob. μεθ' ἡμῶν Turn. "Corruptum videtur με τιμῶ. Ad sententiam quod attinet, comparetur Agam. 1293. εἰπεῖν ῥῆσιν ἢ θρήνον θέλω ἐμὸν τὸν αὐτῆς. et cum verbis ζῶσα γόοις Hom. Il. 6, 500. αἱ μὲν ἔτι ζῶν γόνον ἔκτορα. ubi vid. Clarkius." WORDSWORTH. μέτεμι Canterus.

117. ἱλέομαι] *Supplex imploro Apiam terram*, i. c. metonymice Argivam, simul ut barbaram orationem æqui bonique con-

culas rogo. καρβᾶνα δ' αὐδὰν scribere potuit Æschylus, etsi alibi formam κάρβανος amat. Etymol. M. testatur καρβᾶνες dici pro βάρβαροι. SCH. ἰλέωμαι Ald. Rob. ἰλάομαι Burgesius. Suspectum est ἰλέομαι, quæ forma aliunde non est cognita.

118. καρβᾶνα] Scribendum καρβᾶνα. “Cum prius dixisset βοῦνιν, verborum quibus utitur observantissimus, statim addit καρβᾶνα δ' αὐδὰν etc. Βοῦνις enim γῆ, κατὰ βαρβάρους, inquit scholiastes. Et Phrynichus notat βουνὸν esse ὀθνεῖαν φωνήν τῆς Ἀττικῆς. Unde alicubi in oomœdia, cum quidam hunc versum protulisset:

Βουνὸν ἐπὶ ταύτῃ καταλαβὼν ἄνω τινά.

regerit alter:

Τίς ἐστ' ὁ βουνὸς, ἵνα σαφῶς σε μανθάνω;

STANL. Βοῦνις γῆ vero dicitur *terra collibus frequens*; sic infra γᾶ βοῦνις componitur v. 789; falluntur ergo qui Ἀπῖαν βοῦνιν dictum esse putant pro Ἀπῖαν γῆν, cum significet *Apian (terram) collibus frequentem*. cf. Interpr. ad Hesych. v. βουνὶς γῆ.” SCH.

119. εὐακοεῖς] εὐακουνεῖς M. Par. Guelf. Ald. Utrumque vitiosum. εὔ (vel σὺν), γᾶ, κουνεῖς Boissonadius: quocum conf. v. l. ad 130.

120. πολλὰκι—καλύπτρα] *Identidem autem præ tristitia lacerō vestimenta linea et Sidonium capitis tegumentum.* ἐμπιτνεῖν σὺν λακίδι nihil aliud est quam *discerpere, dilacerare, impetum in vestes facere lacerando*. Sic Pers. v. 122. βυσσίνους δ' ἐν πέπλοις πέσῃ λακίς. SCH.

ἐμπίτνω] ἐμπιτνῶ libri, quod ἐνπιτνῶ scriptum in Guelf. Ald. Rob.

121. Σιδονίᾳ] Σιδωνία Ald. Turn. Homer. Il. Z, 289. ἐνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμπούκιλοι, ἔργα γυναικῶν Σιδωνίων.

καλύπτρα] καλύστρα Guelf. Ald.

123. πελομένων] πελομένων Ald. consueto sibi errore (v. ad v. 63.), quo non animadverso πολέμων interpolavit Turn.

124. ἐπιδρομῶσ' ὅθι Rob. Steph. ἐπιδρόμω πόθι Ald. Turn. ἐπιδρομῶ πόθι M. Scribendum ἐπιδρομ', ὁπόθι cum Hermannō Opusc. vol. 4. p. 119. Sensus verborum sic explicuit scholiasta, ὅπου δὲ θάνατος ἀπῆ, ἐκεῖ τῶν ἀνθρώπων ἐνπραγούντων τιμαὶ τοῖς θεοῖς ἐπιτρέχουσιν. ἐναγέα δὲ ἐναγίσματα. Sed ἐναγέα non apparet quomodo pro ἐναγίσματα dici potuerit.

ἀπῇ] δπη M. Ald. Turn.

128—133. V. ad v. 117—121.

128. ἰλέομαι] ἰλέωμαι Ald. Rob.

129. αὐδὰν] αὐδὰ Rob.

130. εὐακοεῖς] εὐγακόννις M. Par. ἐνγακόννις Guelf. ἐνγα-
γρόνις Ald.

131. ἐμπίτνω] ἐμπιτνῶ libri, quod ἐνπιτνῶ scriptum in Ald.

132. λίνοισιν] αἰνοισιν M. Guelf. Ald.

Σιδονίᾳ] Σιδωνίᾳ Turn.

133. πλάτα—πνοαῖς] Stanl. ita reddidit: *Remus quidem et lino consuta domus* (i. e. navis) *mare arcens a ligno, tempestate nulla jactatam me misit cum flatibus*. Putabat nimirum ἔλα στέγων cum δορὸς conjungendum esse. At multo elegantius Æschyloque dignius ἀχείματον δορὸς significat, eum qui belli tempestatem haud expertus est. Adeoque Danaides felices se prædicant, quod navis, qua vectæ sint, ipsas, belli tempestate, quæ sibi ab Ægypti filiis imminebat, evitata, ventis secundis Argos detulerit. SCH. λινογραφίς Ald. Turn.

136. ἀχείματον] ἀχίματον M. Guelf. Ald. Rob.

οὖν πνοαῖς Porsonus. οὖν πνοιαῖς Steph. συμπνοιαῖς M. Rob.
ἀν πνοιαῖς Guelf. Ald. Turn.

138. τελευτὰς Burgesius. τελευτὰς libri. τελευτὰν—πρευμε-
νῆς Butlerus.

δ' ἐν] ἐν δὲ Ald. Turn.

140. πρευμενεῖς] πρευμενῆς Turn. Steph.

142. σπέρμα—ματρὸς] Danaides—Ius.

143. 153. ἀδάματον Bothius. ἀδάμαντον libri.

144. θέλουσα δ' εὖ] θέλουσαν δ' οὖν Ald. Turn.

ἀγνὰ] ἀγμὰ Ald. ἀγνάν Turn. fortasse ex scholiastæ annota-
tione, θέλουσάν με εἶναι ἀγνήν.

146. σέμν' ἐνώπι'] σεμ' ἐ πώπι' Ald. ex quo μ' ἐπ' ὦπὶ fecit
Turn.

Ineptum est ἀσφαλές, quod ex v. 148. illatum vocem ab Æschylo hic positam expulit. Pro ἀσφαλῶς dictum accepit scholiasta.

147. σθένουσι] σθένουσα Turn. Neutrum locum habet.
σθένει Heathius.

148. διωγοῖσι δ' ἀσφαλίας] Versus corruptus. Lectio vul-
gata Turn. et Stephano debetur. διωγοῖσι | δ' ἀσφαλῆας M.
Guelf. Ald. διωγοῖσιν ἀσφαλές Rob.

149. 150. Scholiasta, ἀντὶ τοῦ ῥησάσθω ἡ παρθένος ἡμᾶς τὰς παρθένους.

155. ἡ διόκτυπον Rob. Steph. ἡδιόκτυπον M. Ald. Turn. Recte ab Wellauero emendatum ἡλιόκτυπον. Deleatur comma post γένος positum.

156. τοῦγγαιον lectio absurde interpolata ab Turn., ab Steph. aliisque propagata. τόνταιον M. Guelf. Ald. τὸν ταίον Par. τὸν ταιὸν codex Robortelli, qui ipse ex conjectura τὸν ταγὸν edidit. τὸν ἀγραῖον Etymol. Gudian. p. 227, 42. et grammaticus in Crameri Anecd. Oxon. vol. 2. p. 443, 12. unde τὸν Ζαγρέα scribendum videbatur Blomfieldo in Glossario ad Sept. c. Theb. 858. male intellectis grammatici de Zagreo verbis. Veram scripturam τὸν γαῖον restituit Wellauerus. τὸν καταχθόνιον Ἀἰδην explicuit scholiasta. Plutonem dicit, qui Ζεὺς τῶν κεκμηκότων vocatur. Ζεὺς καταχθόνιος ap. Homer. Il. I, 457.

157. 158. et 171. 172. conjungendi.

158. Ζῆνα] Δία grammatici modo citati.

162. ᾧ Ζῆν', Ἰοὺς ἰὼ Bernhardys in libro de syntaxi Græca p. 134. ἀζηνιονσίω M. Par. ἀζηνὶ οὐσίω Guelf. Ald. ἄζηνι ουσίω codex Robortelli, qui ᾧ Ζεῦ Ἰοὺς, ἰὼ ex conjectura edidit, repetita ab Steph. ᾧ Ζεῦ ἰοῦσα Turn. Scribendum ᾧ Ζᾶν, Ἰοὺς ἰὼ cum Bambergero. Et sic jam Salvinius apud Butlerum, nisi quod Ζῆν servavit.

163. μάστεϊρ'] Pro μαστίκτειρα accepisse videtur scholiasta, ᾧ Ζεῦ, ἡ παρὰ τῶν θεῶν μήνις κατὰ Ἰοὺς ἐστὶ μαστιγωτική. μνάστεϊρ' Pearsonus.

ἐκ θεῶν] ἐκθέει Schuetzius.

164. κοινῶ δ' ἔταν] Agnosco autem noxam, h. e. iram perniciosam, Jovis conjugis, omnium caelestium numinibus potentiorum. Hesych. Κοινεῖν συνιέναι, ἐπίστασθαι, et Κοινούσι, γνώσκουσι. SCH. κοινωδάταν M. Ph. Ald. Rob. Scholiasta, τὴν τῆς Ἥρας τῆς ἐν ἀνδρείᾳ νικώσης πάντας τοὺς ἐν οὐρανῷ θεούς. καὶ ἐφ' ἡμᾶς οὖν ἔφθασεν ἡ μήνις τῆς Ἥρας.

γαμετᾶς οὐρανόνικον Porsonus. γαμετουρανόνεικον M. Par. Guelf. Rob. γάμετ' οὐρανονείκου Ald. γαμετᾶς οὐρανονείκου Turn. Steph.

165. χαλεποῦ—χειμῶν] A vehementi enim procella excitata procedit hæc tempestas, h. e. pericula, quæ nos urgent, adeo gravia sunt, ut haud sine irati alicujus numinis ejusque potentissimi vi et consilio concitata videantur. SCH.

166. οὐ δικαίοις—λόγοις] *Profecto Jupiter male audiret, in rumores ejus numine parum dignos incurreret.* SCH.

ἐνέξεται Porsonus. ἐνεύξεται M. ἐν εὔξεται Ald. ἀνεύξεται Rob. ἀνέξεται Turn. ἐντεύξεται Steph.

170. τὰς βοῶς] *Iūs in vaccam mutatae.* Sic sæpe breviter designatur. SCH.

171. παῖδ' ἀτιμάσας] Boῶς παῖς Epaphum significat, quem Jupiter parum erat honoraturus, si posteritatem ejus, Danaides, neglexisset. SCH. ἀτιμάσθαι Guelf.

172. γόνυ] γόνον Pearsonus.

175. κλύοι] κλύει Ald. Turn. Post hunc versum versus 162—165. repetendos esse vidit Canterus. Absunt hoc loco ab libris.

176. ἤκετε Porsonus. ἔκετε libri.

177. ναυκλήρῳ πατρὶ] *Classis vestrae praefecto, itineris maritimi duce.* Sic supra v. 12. Danaus βούλαρχος καὶ στασιάρχος appellabatur. SCH.

178. καὶ τὰπὶ χέρσου] Recte scholiasta, ὡς τὰ ἐν θαλάσσῃ.

προμήθειαν] προμήθειαν M. Recte προμηθίαν Guelf. Ald.

λαβεῖν] Recte λαβῶν correxit Wordsworthus p. 211, φυλάξαι cum ἔπη conjungens, ut ἐπιστολὰς φυλάσσειν dixit Soph. Aj. 782.

179. ἔπη δελτουμένας] *Memoriae mandantes.* ἐπίδελτουμένας codex Robortelli.

183. λεύσω] λεύσω M. Rob.

185. πεπυσμένοι] πεπεισμένοι Ald.

186. τεθυμένος Abreschius. τεθυμένος Turn. Steph. τεθειμένος M. Guelf. Ald. Rob. τεθηγμένος Pearsonus.

187. ἐπόρυνται] Rex hujus terræ, qui supra numero plurali est designatus τῆσδε γῆς ἀρχηγέται.

188. οὐνεκ' Heathius. εἵνεκ' libri. “πατρὸς οὐνεκα, in omni tempore.” SCH.

189. πάγον] πάγον Rob. Steph.

τῶνδ' τόνδ' Turn.

ἀγωνίων θεῶν] Hesychius: Ἀγώνιοι θεοί, οἱ τῶν ἀγώνων προεστῶτες. Qui sint, tradit infra v. 212. et seq. Scil. Jupiter, Apollo, Neptunus, Mercurius. De Apolline et Mercurio egimus ad Agamemn. v. 523. et 524. Jovis ἀγωνίου meminit Sophocles Trachiniis, v. 26.

τέλος θ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς.

De Neptuno, utpote qui Isthmiorum præses, res clara est, quem Æschylus designat per tridentem v. 218.

ὁρῶ τρῖαιναν τήνδε σημεῖον θεοῦ.

Et v. 763.

οὐ μὴ τρῖαινας τάσδε καὶ θεῶν σέβῃ

δείσαντες —. STANL.

190. κρείσσον] κρείσσων a pr. m. M. et codex Spanhemii: quod præferendum.

192. ἱκτηρίας Steph. ἱκτηρηίας libri reliqui.

193. συνωνύμων] Recte εὐωνύμων Pearsonus ex verbis scholiastæ, ὃ ἐστὶ, ἀντέχεσθε τῇ δεξιᾷ τῶν ἀγαλμάτων, τῇ ἀριστερᾷ τοὺς κλάδους κατέχουσαι.

194. γόεδνα] γοεῖδνα M. γοεῖδνα Ald.

τὰ χρεῖ Turn. Steph. τὰ χρεῖ Rob. τὰ χρέα M. Guelf. Ald.

197. φθογγῇ Porsonus. φθογγῇ libri.

ἐπέσθω] Scribendum ἐπέστω cum Bothio.

198. τὸ μὴ μάταιον] βλέπος intelligit Porsonus præfat. ad Eurip. Hec. p. 36.

μετώπων σωφρόνων] Lectio vitiosa. μετώπω (μετώπον secundum Fr. de Furia) σωφρονῶν M. μετόπω σωφρονῶν Guelf. Ald. μετωποσωφρόνων restituit Porsonus l. c.

199. πρόσωπον] Scribendum προσώπων cum Ald. Rob.

202. εἰ ξένη Rob. Turn. Steph. εἴξεν ἡ codices et Ald.

204. φρονούντας] φρονούσας Turn. Vict.

205. φυλάζομεν Turn. Steph. φυλάζομαι libri reliqui, quod revocandum. φυλάζομεν—μνησθεῖσαι Stanleius.

206. γεννήτωρ] Scholiasta, ὁ ἐφορος τοῦ γένους.

207—231. Personarum notas om. Ald. usque ad v. 232. ubi præfixum πρ. (i. e. πρέσβυς) cui tribuuntur v. 232—245. In Rob. personæ sic sunt notatæ, Πρ. μή—. Δαν. (i. e. Δαναῖδες) θέλομ'—. Δαν. ἴδοιτο—. (Manifestum est ante ἰὼ Ζεῦ excidisse Πρ.) Πρ. κείνου—. Δαν. καλοῦμεν—. Πρ. σύγγνοιτο—. Δαν. τίν' οὖν—. Πρ. ὁρῶ—. Δαν. ἀλλ'—. Πρ. Ἑρμῆς—. Δαν. ἐλευθέροις—. Πρ. πάντων—. Βα. ποδαπὸν—. Δαν. εἴρηκας—. In Turn. Πρ. μή—. Κο. (i. e. κόραι) θέλομ'—. Πρ. ὦ Ζεῦ—. Κο. ἴδοιτο—. Πρ. καὶ Ζηνὸς—. Κο. καλοῦμεν—. Πρ. σύγγνοιτο—. Πρ. ὁρῶ—. (Ante τίν' οὖν igitur excidit Κο. quod supplevit Steph.) Κο. ἀλλ'—. reliqua ut Rob.

207. μή νυν] μὴ νῦν libri.

κράτος] τάχος Blomfieldus ad Prometh. 397.

209. ὦ Ζεῦ] Notandum est, antequam hæc et sequentia pronuntiarentur, puellas cum patre ad aram illam ἀγωνίων θεῶν concessisse, ibique sedem cepisse. SCH.

ῶ] ἰὼ M. Par. Ald. Rob.

μὴ πολωλότας] μὴ ἀπολωλότας libri. Scribendum μάπολωλότας.

212. Ζηνὸς ὄρνιν] Sequenti versiculo significatur hac periphrasi *Solem* intelligi, cum gallo gallinaceo comparatum. Ideo autem *Solem* ἀλέκτορα appellat, quod uterque dormientes excitet, ut observat scholiastes. SCH.

κικλήσκετε] κικλήσκειται M. Guelf. Ald. et codex Robortelli.

214. Hunc versum citat Plutarch. Mor. p. 417 F. 607 C. "Ideo Apollinem invocant ad præstandum ipsis auxilium, quod et ipse aliquando e cœlis relegatus a Jove fuisset ad Admeti armenta." STANL.

215. εἰδὼς] αἰδὼς Par. Guelf. εἰδὼν Ald. ἰδὼν Turn. Steph. συγγνοίη Lobeck. ad Phrynich. p. 347. Scribebatur συγγνώμη.

216. συγγνοῖτο] Recte συγγνοῖτο Porsonus.

221. ἐλευθέρους] Id est ὥστε ἐλευθέρους ἡμᾶς γίνεσθαι. WELLAUER.

223. δ' ἐσμὸς] δεσμὸς libri. Correxuit Stanleius, qui δ' ἐσμὸς scripsit.

224. ἕξεσθε, κίρκων] ἕξεσθαι κρέκω M. Par. Guelf. Ald.

226. ὄρνιθος—φαγών:] "Proverbialis locutio, cui respondet adagium, *canis caninam non est*; ap. Varronem de L. L. 6. (p. 320. Speng.). Juvenalis Sat. 15, 160.

parcit

Cognatis maculis similis fera." STANL.

Observandum tamen, hanc phrasin h. l. ad illicitas inter consanguineos nuptias pertinere. SCH.

ἀν ἀγνεύοι] ἀναγνεύοι M. Guelf. Ald. ἀναγνεύοι Rob.

227. γαμῶν] γάμων Ald.

ἀκουτος πάρα] Alterum argumentum quo illicitas esse has nuptias contendit, a dissensu patris sumitur, cujus hac in re arbitrio stare tenebantur virgines. Donatus in Andriam Terentii 4, 4, 2: *Summa potestas nuptiarum in patre puellæ est.* Hermione apud Euripidem in Androm. v. 988.

Νυμφευμάτων μὲν τῶν ἐμῶν πατὴρ ἐμὸς

Μέριμναν ἔξει κοῦκ ἐμὸν κρίνειν τάδε.

Hero apud Musæum v. 179.

Ἀμφαδὸν οὐ δυνάμεσθα γάμοις ὁσίοισι πελάσσαι·
Οὐ γὰρ ἐμοῖς τοκέεσσιν ἐπεύαδεν.

STANL. Scholiasta παρὰ πατρὸς ἄκοντος. Hoc ipsum recte restituit Burgesius ἄκοντος πατρός.

228. μὴ 'ν] μὴν M. Guelf. Ald. Rob.

229. μάταιον] Lectio vitiosa. ματαίων Schuetzius. μάταιος Stanleius.

230. τὰμπλακήμαθ', ὡς] Sic Steph., nisi quod τὰπλακήμαθ' ὡς scripsit. Idem in annot. "τὰπλακήμαθ', ὡς. Sic annotatum est ex veteri; et optime, meo quidem iudicio, modo addito μ' legatur ἀμπλακήμαθ'." ταπλα ἐν μακρῷ M. τα πλα ἐν μακρῷ Rob. ταπλα ἐνμα ὡς Guelf. τὰπλα ἐγμάβας Ald. ταπλακήμα βὰς Turn.

231. Ζεὺς ἄλλος ἐν καμοῦσιν] V. ad v. 156.

232. σκοπεῖτε] σκοπεῖσθε Rob.

κάμειβεσθε τόνδε τὸν τόπον] Corrigen- dum τρόπον cum Stanleio, et hunc in modum respondete, nempe quem v. 195. sqq. iis præiverat, ubi ἀμείβεσθαι eodem sensu ponebatur. Et in ipsis, quæ postremum elocutus erat, verbis v. 225—229. pars quædam continetur eorum, quæ Danaides respondere possent, ad causam suam Argivorum regi commendandam. Vulg. lectio τόνδε τὸν τόπον significat, et hunc locum cum alio permutate, ab hoc loco discedite; quod Danaï consilio v. 189. 223. plane esset contrarium. SCH.

234. ἀνέλληνα στόλον] Inutile est στόλον, remotum a Bothio, qui in editione prima correxit ἀνελληνόστολον. τὸν οὐχ Ἑλληνα κατὰ στολήν interpretatur scholiasta.

235. πυκνώμασι] Vestes spatha textæ, ob densitatem, quam inde consequebantur, πυκνώματα dictæ ap. Æsch. Suppl. 244. quod nempe σπάθης crebris ictibus, s. πληγαῖς, ut apud eundem Æsch. Choeph. 232. (σπάθης τε πληγὰς), subtemen texeretur ac densum inde fieret. Hinc Hesychio, qui ad postremum hunc tragici locum ibi omnino respicit: Σπάθημα· πύκνωμα, ἀπὸ τῶν ταῖς σπάθαις κατακρουόντων τὰ ὕφη. Quibus adde schol. ad Acharn. 179. Στιπτοὶ γέροντες, ἀντὶ τοῦ πυκνοί· εἶρηται δὲ ἀπὸ τῶν ἐσθήτων, αἵτινες ὕφανθῆναι εἰς πυκνότητα συνάπτονται. SPANHEM. ad Aristoph. Nub. 53.

237. ἀφ'] ἀπ' ^φ M.

240. ἐτλητ'] ἐτα τ' codex Robortelli, qui ἐτλατ' ex conjectura Sophiani edidit.

ἀτρέστως] ἀκρέστως M. Par. Guelf. Ald. ἀρέστως (?) codex Robortelli.

242. ὑμῖν] ἡμῖν Rob. ὑμῶν MSS. (?) Spanhemii: quod Pearsono tribuit Butlerus.

243. μόνον τόδ'] Nempe supplices vos esse. SCH.

συννολίσεται] Recte ξυννολίσεται Porsonus. ξυννέλλεται Bothius in ed. prima. συμφωνήσει interpretatur scholiasta.

244. καὶ τὰλλα] κατ' ἄλλα Wellauerus.

πόλλ'] πολὺ Guelf. Ald. πού μ' Hermannus Elem. doctr. metr. p. 112. Scholiasta, ἔμελλον ἂν στοχασμῶ τὰ καθ' ὑμᾶς λέγειν, εἰ μὴ φωνῇν εἶχετε.

247. ἐτην] δημότην interpretatur scholiasta. Æschylus fragm. 302. οὔτε δῆμος οὔτ' ἐτης ἀνὴρ.

248. ἡ τηρὸν] Scholiasta, φύλακα. Intelligendus custos aræ θεῶν ἀγωνίων, cui custodi apte tribuitur virga seu baculus ad abigendos castigandosque sacrilegos. BOTH. ἡτηρὸν M. Guelf. Ald. Rob.

ἱροῦ ῥάβδον] ἱεροῦ ῥάβδον Turn. Steph. ἡεροῦ vel ἡεροῦ ῥάβδον (ῥάκδον Ald.) M. Guelf. Ald. κέρου ῥάβδον Rob. ἐρμουῦ ῥάβδον Par. Recte Schuetzcius ἱερόραβδον, nisi quod ἱερόραβδον scribendum erat.

249. λέγ'] λέγει' M. Guelf. Ald.

εὐθαροῆς Turn. εὐθαροεῖς M. Guelf. Ald. Scribendum εὐθαροῶς cum Rob. Steph.

250. τοῦ γηγενοῦς γὰρ εἰμ' (οἷ μ' Guelf. Ald.) ἐγὼ Παλαίχθορος] "Salmasius de lingua Hellenistica, Æschylus Pelasgum recentiorem facit quam ab aliis fit. Nam imperasse tum Argis dixit, cum Danaïdes eo advenerunt. Nam Danaïdes sex γενεαῖς ab Inacho dissitæ fuere, cum Pelasgus tribus tantum γενεαῖς ab eodem in descensu distaret juxta γενεαλογίαν Apollodoro delineatam. Præterea nondum Argos erat, cum Danaus aut Danaïdes in Peloponnesum commigrarent, nam a Danao conditum fertur. Non igitur Argis imperabat Pelasgus, cum Danaus Peloponnesi incolis nomen occupata ea regione mutavit, et Danaos pro Pelasgis curavit appellandos. Sed Æschylus ex persona sua locutus est, non regionem eo nomine appel-

lavit, quo vocabatur tempore Danaï: quod solenne poetis, et præcipue tragicis. Sic Euripides Danaos eis "Αργος venisse dicit, et condidisse ibi urbem Inachi, id est "Αργος, nam regio ab urbe nomen sortita est.

ἐλθὼν (Danaus) ἐς "Αργος ᾤκισ' Ἰνάχου πόλιν.

Ita Virgilius,

— portusque require Velinos,

ex persona sua, cum nondum Velini essent. — At secundum aliquos Pelasgus erat Jovis filius ex Niobe. Rhianus ap. schol. Apoll. Rh. 3. 1089. de Thessalia loquens:

Αἰμονίην δ' ἐξαῦθις ἀφ' Αἰμονος ὃν ῥα Πελασγὸς
γεῖνατο φέρτατον υἱόν, ὃ δ' αὖ τέκε Θέσσαλον Αἴμων,
τοῦ δ' ἀπὸ Θεσσαλίας λαοὶ μεταφθμίζαντο.

Apollodorus 3, 8. 'Επανάγωμεν δὲ νῦν πάλιν ἐπὶ τὸν Πελασγόν' ὃν 'Ακουσλαος μὲν Διὸς λέγει καὶ Νιόβης, καθάπερ ὑπέθεμεν, 'Ησιόδος δὲ αὐτόχθονα. Qui αὐτόχθονα fuisse velint, h. e. eodem solo natum quod incoluit, iidem videntur esse qui et Palæchthonis f. prædicant. STANL.

251. Πελασγοῦ] Recte Canterus Πελασγός. Cujus mentio et v. 1016.

— οἴκησις δὲ καὶ διπλὴ παρά'

τὴν μὲν Πελασγός, τὴν δὲ καὶ πόλις διδοί.

Pelasgus dicitur etiam Ovidio rex ille qui tunc temporis Argis regnavit, Epist. Heroid. 14, 23.

Ducimur Inachides magni sub tecta Pelasgi.

At Apollodoro Helanor. 2, 1. 'Εντεῦθεν δὲ ἦκεν εἰς "Αργος (Danaus) καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι 'Ελάνωρ ὃ τότε βασιλεύων. Eusebio Gelanor Chron. Can. Φασί τινες ὅτι μετὰ Σθένελον "Αργους ἐβασίλευσε Γελάνωρ, ὃν "Αργεῖοι τῆς ἀρχῆς παύσαντες, Δαναὸν ἐβασίλευσαν, ὃς ἐκπεσὼν Αἰγύπτου καὶ κρατήσας τοῦ "Αργους ἐνυδρον αὐτὸ ἐποίησε διὰ τῶν λεγομένων Δανατῶν. Alii de ipso Sthenelo hoc referunt, qui Gelanori in regno præcessit. Euseb. Ibid. Κάστορος περὶ "Αργείων βασιλείων. Δαναὸς κρατήσας τοῦ "Αργους καὶ ἐκβαλὼν Σθένελον τὸν Κροτώπου "Αργείων ἐβασίλευσεν, καὶ οἱ ἀπόγονοι αὐτοῦ μετ' αὐτὸν, Δαναῶναι καλούμενοι, ἐπ' Εὐρύσθεα τὸν Σθενέλου τοῦ Περσέως. STANL. Recte Canterus.

252. εὐλόγως ἐπώνυμον] Significat Pelasgorum gentem hoc nomen a suo ipsius regis nomine derivasse. Eo respicit εὐλόγως. SCH.

254. αἶαν, ἦς] αἶδνης M. Par. Guelf. Ald. Rob.

δι' Ἄλγος Turn. Steph. δι' ἄλγος Par. Guelf. Ald. διάλγος M. Rob. Suspectum nomen fluvii aliunde non cogniti.

255. Στρυμών τε] Perspicue hoc et tribus versibus sequentibus totam Macedoniam et Thessaliam describit, cujus imperii finis ab una parte est fluvius Strymon, ab altera Pindus mons etc., a reliquis duabus mare. Deinde addit,

τῶνδε τὰπὶ τάδε κρατῶ,

quæ verba in mendo cubant. Legendum

τῶνδε καπὶ τάδε κρατῶ.

Id est, præter jam memorata, hujus etiam regionis imperium obtineo. Amplissimum certe fuisse Pelasgorum regnum ex Strabone 5. p. 220. manifestum est: τοὺς δὲ Πελασγοὺς ὅτι μὲν ἀρχαῖον τι φύλον κατὰ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν ἐπεπόλασε, καὶ μάλιστα παρὰ Αἰολεῦσι τοῖς κατὰ Θεσσαλίαν, ὁμολογοῦσιν ἅπαντες σχεδόν τι. Et Herodot. 1, 1. τὸ δὲ Ἄργος τοῦτον τὸν χρόνον προεῖχεν ἅπασι τῶν ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι καλεομένη χώρῃ. Quin ut melius Herodoti mentem capiamus, intelligendum est, quod Ἑλλὰς olim tantum civitatem Thessaliæ significabat, ἀπὸ τοῦ Ἑλλήνος Deucalionis filii. Cujus rei testes sunt Thucydides 1, 3. Stephanus περὶ πολέων, et Eustathius p. 321, 6. 1077. 21, qui ubique apud Homerum Ἑλλάδα καὶ Ἑλληνας Thessaliæ tantum civitatem et Thessalos reddit. Mox vero omnem illum terræ tractum qui est a Sunio promontorio usque ad Acarnaniam et Athamanas ex occidente, et Thessaliam a septentrione, usque ad Melianum sinum: atque hæc est Ἑλλὰς Ptolomæi, apud quem Thessalia, quæ primum Græciæ nomen Ἑλλάδος dedit, a nominis participatione excluditur. Deinde latius, eundem terræ tractum, inclusis etiam Thessalia et Peloponneso, insulisque plurimis in mari Ægæo, et hæc est Græcia Strabonis. Postremo, non tantum terras istas, sed et Asiam minorem, et nonnullas etiam Africani littoris partes, et loca denique omnia, quæ Græci incoluerunt, et hoc sensu ut plurimum apud posteriores est usurpata. STANL.

τε] τοῦ M. Par. Guelf. Ald. Rob.

256. τῇνδε] Scribendum τὴν τε cum Stanleio.

258. ὄρος] ὄρος Ald.

259. τῶνδε τὰπὶ τάδε Canterus. τῶνδε τὰπειτα δὲ M. Rob. Steph. τῶνδ' ἑ' ἐπει τάδε Guelf. τῶνδ' ἑ' ἐπειτα δὲ Ald. τῶνδ' ἑ' ἐπὶ τάδε Turn. ἐπὶ τάδε quattuor locis Isocratis restitutum

ex codice Urbinatē, p. 65. 156. 195. (ubi vulgo *ἔπειτα* ut apud *Æschylum*) 244. Stanleii conjecturam *κάπι τάδε* confirmare videtur scholiasta, ὁ δὲ ὕρος ὁ ἡμέτερος *τάπι Δωδώνην* ἔχει *ἕως τῆς θαλάσσης· καὶ ἐπέκεινα δὲ τῶνδε κρατῶ.*

260. 'Απίας] Peloponnesum *Apriam* ab *Api* dictam tradit, quæ prius *Ægialea*, quem sequitur *Pausanias* 2, 5, 5. Οὗτος, inquit, ὁ 'Απὶς ἐς τοσόνδε ἠϋξήθη *δυνάμεως* πρὶν ἢ Πέλοπα εἰς 'Ολυμπίαν ἀφικέσθαι, ὥς τὴν ἐντὸς 'Ισθμοῦ χώραν 'Απίαν ἀπ' ἐκείνου καλεῖσθαι. *Rhianus*,

—τοῦ δὲ κλυτὸς ἐγένετ' 'Απὶς,
ὃς ῥ' 'Απὴν ἐφάτιζε καὶ ἀνέρας 'Απιδανῆας.

Apollodorus 2, 1. 'Απὶς μὲν οὖν εἰς τυραννίδα τὴν ἑαυτοῦ μεταστήσας δύναμιν, καὶ βίαιος ὢν τύραννος, ὀνομάσας ἀφ' ἑαυτοῦ τὴν Πελοπόννησον 'Απίαν. *Euseb. Chronic. Can. Σικωνίων* ὁ 'Απὶς ἐβασίλευσεν ἔτη κέ ὑφ' οὗ 'Απία ἡ Πελοπόννησος ἐκλήθη. *Quin Æschylus* vult *Apim* non regem *Sicyoniorum* fuisse, sed quod regionem noxiis bestiis purgasset, in beneficii accepti memoriam *Ægialenses* ab eo terram *Apiam* vocasse in publicis supplicationibus, quæ antea *Ægialea* diceretur. *Αἰγιαλεῖς*, 'Απιδανεῖς, Πελοποννήσιοι, iidem sunt. Vide sis *Jos. Scaliger*. in *Euseb. Animadv.* 45. STANL.

262. 'Απὶς γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας] Sic *M. Rob. Steph.* et *Eustathius* ad *Dionys. Perieg.* 414. nisi quod 'Απὶς. 'Απὶς γὰρ ἐλθὼν ἐκ χώρας *Ald.* ex glossemate, quo deceptus *Turn.* verba transposuit χώρας γὰρ ἐλθὼν 'Απὶς ἐκ. *Valckenario* in schol. in *N. T.* vol. 1. p. 331. scribendum videbatur 'Απὶς γὰρ ἐλθὼν ἐξ ἔρας. πέρας legit scholiasta, qui hæc annotavit, τοῦ πέρατος. ἀνεχρόνισε δέ· τῶν γὰρ 'Ηρακλειδῶν ναυσὶ διαβάπτων εἰς 'Αργος οὕτως ἐκλήθη *Ναύπακτος*.

264. τὴνδ' ἐκκαθαίρει] τὴνδε καθαίρει *Ald.* τὴνδὲ καθαίρει *Turn.*

265. δὴ] δὲ *Guelf. Ald. Rob.*

παλαιῶν αἱμάτων] Scholiasta, ὥς τῶν πολιτῶν αὐτοκτονησάντων.

266. χρανθεῖσ'] χρανθεῖς *Guelf. Ald.*

μηνιαῖ' ἄκη] Sic emendavi scripturam codicum et *Ald. Rob.* μηνεῖται ἄκη, ex qua *Turn.* et *Steph.* μήνη καὶ δάκη fecerunt. μηνιαῖ' ἄκη *beluas* dicit singulis mensibus emissas ulciscendorum scelerum caussa.

267. δρακονθόμιλον Bothius. δράκονθ' ὄμιλον libri.

269. ἀμέμπτως] μεμπτῶς M. Par. Guelf. Ald.

Ἄπεις] ἄπεισ' M. et, ut opinor, Par. ex quo ἄπειστ' annotatum. ἔπεισ' Ald.

270. μνήμην—λιταῖς] *Pro meritis hanc mercedem tulit, ut ejus memoria benevole colatur, ipseque tanquam tutelare numen precibus invocetur.* SCH.

ποτ' ἀντίμυσθον] πονταντιωεισθον M. Par. Guelf. cum accentu in syllaba tertia Ald. ποντατιωεισθον Rob.

εὔρετ'] Scribendum ἤρετ'.

271. ἔχουσ' Steph. lectione suspecta. ἔχουσιν Ald. Turn. ἔχον δ' ἂν M. ἔχον ἂν Guelf. ἔχεις δ' ἂν Rob. ἔχουσα νῦν δὴ Burgesius.

272. γένος—οὐ στέργει πόλιν] Ut Homerum atque Pindarum ἐξεύχεσθαι sensu *declarandi* adhibuisse notæ docent ad *Hesychium*, qui et εὐχεσθαι inter alia expl. per λέγειν, sic *Æschylus* quoque. Verba καὶ λέγοις πρόσω respiciunt v. 249. πρὸς ταῦτ' ἀμείβον. Ubi cum regis sermonem plura interrogaturi interpellarint virgines, is nunc hic continuatur. Addit rex, μακράν γε μὴν δὴ ῥῆσιν οὐ στέργει πόλιν. Ut nempe Lacones, sic Argivi brevilloquentiam colebant. Pind. Isthm. 6, 87. τὸν Ἀργείων τρόπον εἰρήσεται που κὰν βραχίστοις, ubi schol. Sophoclis verba attulit, μῦθος γὰρ Ἀργολιστὶ συντέμνειν βραχύς. ABRESCH.

γένος τ' Rob. ex conjectura et Steph. γένουι' codices et Ald. Turn.

ἐξεύχοιο] ἐξεύχθιο Ald. ἐξεύχθοιο Turn.

λέγοις πρόσω] λέγοι πρόσως M. Par. Guelf. Ald. Turn.

273. μὲν δὴ ῥῆσιν Rob. Turn. Steph. μιν δὴ ῥῆσιν Par. Guelf. μιν δηρίσιν M. Ald.

275. ἐξευχόμεσθα] ἐξερχόμεσθα Ald. Turn.

276. προσφύσω] προσφήσω Rob. Aristoph. Nub. 371. ab Abreschio comparatus, τοῦτό γέ τοι τῷ νυνὶ λόγῳ εὖ προσέφυσας.

277. ἄπιστα] ἄπειστα M. Guelf. Rob.

280. γυναῖξιν ἔσσε] γυναῖξιν δ' ἔσσε M. Ald. Rob.

281. θρέψειε] θρέψειεν M. Ald. Rob.

282. Κύπριος χαρακτήρ] Scholiasta, καὶ γυναῖκες ἂν Κύπριαι ἀνδράσι μιεῖσαι τέκοιεν καθ' ἡμᾶς. De Cypriis Herodotus 7, 90. τουτέων δὲ τοσάδε ἔθνεά ἐστι· οἱ μὲν ἀπὸ Σαλαμῖνος καὶ Ἀθη-

νέων, οἱ δὲ ἀπ' Ἀρκადίης, οἱ δὲ ἀπὸ Κύθων, οἱ δὲ ἀπὸ Φοινίκης, οἱ δὲ ἀπὸ Αἰθιοπίας, ὡς αὐτοὶ Κύπριοι λέγουσι. inde existimari potest mixtus ille χαρακτήρ, quem dicit tragicus. BOTH.

284. Ἰνδοῦς] Scribendum Ἰνδάς cum Bothio.

ἀκούω] ἀκούων M. Guelf. Ald.

ἵπποβάμοσιν] Scholiastes ἵπποις ζουκνίαις κατὰ τὸ τάχος, *equis celeritate pares*: est itaque ἵπποβάμων, quod olim a Scaligero observatum adversus Titium lib. 4. c. 21. *non qui equo insidet, sed qui equinam βάσιν habet et quadrupedanter incedit ut Centaurus*. Recte addidit vir doctissimus, *ut Centaurus*, quippe de iis usurpatur Sophocli in Trachiniis 1103.

διφνῇ τ' ἄμικτον ἵπποβάμονα στρατὸν
θῆρῶν.

Verba sunt de pugna Herculis cum Centauris, quam fusius describit Apollodorus 2, 5. Quod vero inficiatur vir incomparabilis τὸ ἵπποβάμων de eo accipi, qui equo insidet, vereor ut hoc nimis late dictum sit, cum sensu illo de Arimaspiis usurpet Æschylus in Prometheus 804.

τόν τε μουνῶπα στρατὸν

Ἄριμασπὸν ἵπποβάμονα.

quos Æschylus ἵπποβάμονας Arimaspeorum auctor ἀφνειοὺς ἵπποις dixit. STANL. Erfurdlius ad Soph. Trach. p. 351. ἵπποβάμοσιν explicat, *quibus inequitant homines equorum instar*. SCH.

285. ἀστραβιζούσας] Scribendum ἀστραβιζούσας cum Stanleio.

ἀστραβιζούσας—ἀστυγειτονουμένας] ἀστράβην ephippium sive *sellam equestrem* significare plenissime constat, tum ex Suidæ et Hesychii auctoritate, tum ex exemplis e Demosthene, Luciano, et Machone comico apud Athenæum ab H. Stephano in Thesaurο suo congestis. Hac autem interpretatione admissa astruitur plane ac stabilitur Stanleii emendatio reponentis ἀστραβιζούσας, cum ipsas mulieres, non earum tantum reculas, quod Pauwio aliorum inventis semper iniquiori visum est, camelis vectas satis clare indicetur. Nec minus erravit idem vir doctus, quando infinitivum εἶναι arotius cum νομάδας copulari debere putavit; certissime enim a verbo ἀκούω pendet, et constructio ita instituenda est: Ἀκούω τε εἶναι Ἰνδοὺς νομάδας. Infelicissime vero ei cessit nimia in voce ἀστυγειτονουμένας exponenda subtilitas. Revera enim ἀστυγέτων, prout in The-

sauro suo monet H. Stephanus, generalius ponitur et voci Latinæ *finitimus, conterminus*, respondet, nec vicinarum urbium aut regionum unam altera magis respicit, prout ex loco ab illo allato ex Plutarchi Romulo p. 32. E. edit. Paris. ἀστυγείτονα τῆς Ῥώμης πόλιν manifeste patet. Ibi enim ἀστυ, si ad alterutrum, ad Romam potius quam ad πόλιν referri debere satis declarat ipsa orationis indoles. Hinc etiam nova emendationi Stanleianæ accedit confirmatio. Accusativus enim χθόνα ut ab ἀστραβιζούσας pendeat necesse est, cum verbum ἀστυγειτονέσθαι, si nomen quod immediate regat subicitur, dativo, nunquam vero accusativo jungatur. Ita igitur totum locum verte: *Indasque esse audio nomadas, quæ camelis equinum gressum habentibus vectæ per terram equitant, Æthiopibus conterminas*. Comma proinde post ἀστραβιζούσας tollendum est, et post χθόνα transponendum; ἀστραβίζειν vero transitive juxta eandem qua ἱππάζεσθαι analogiam accipitur. HEATH. Quum ἀστράβη partim *clitellas* significet, partim etiam *mulum sarcinis onustum*, cui clitellæ imponuntur, ἀστραβίζειν proprie est, *jumento sarcinis onusto vehi*, et καμήλοις ἀστραβιζούσαι vel simpliciter notat *onustis camelis vectæ s. inequitantes*, vel *camelis sic inequitantes, ut aliæ gentes mulis*. Sed ἀστραβιζούσας transitive cum χθόνα construere nolim; quamvis etiam scholiastes ita acceperit: καμήλοις νωτοφορουμέναις κατὰ τὴν χθόνα. Præstat χθόνα cum ἀστυγειτονουμένας jungere; si accusativus non placeat, χθονὶ in promptu est emendare. SCH.

287. ἀνάνδρους] Virorum consuetudine abstinentes.

κρεοβότους Stanleius. κρεοβρότους libri. Aliis fortasse κρεοβόρους placebit, quod conjecit anonymus apud Butlerum et Lobeckius Paralip. p. 260.

288. ἦκασα] εἶκασα Rob.

289. δ' addidit Abreschius.

290. Ἀργείων] Ἀργείων Guelf. Ald. Turn.

291—338. Personarum notas om. Ald.

291. Xo.] Δαν. (i. e. Δαναῖδες) Rob. Ko. (i. e. Κόραι) Turn. Steph.

292. τῇδ' ἐν Rob. ex conjectura Sophiani, Turn. Steph. τῇ ἰδεῖν M. Guelf. Ald. et codex Robortelli. . . ἰδεῖν Par.

293. Lacunam post hunc versum præeunte Pearsono indicavit Porsonus: recte, nisi aposiopesein statuere placeat, quæ habet quo defendatur.

295—300. Personarum notas om. Turn.

295. Ζήνα μυχθῆναι] Eusebius Chronic. Can. Ζεὺς ἐμίγη Ἰοῖ τῇ θυγατρὶ Ἰνάχου. Noster itidem in Prometheo v. 736.

τῇδε γὰρ θνητῇ θεὸς

χρηῖζων μιγῆναι.

Porro quod æditua fuerit Io Junonis Argivæ testatur etiam Apollodorus 2, 1. Ταύτην τὴν Ἰὼ ἱεροσύνην τῆς Ἥρας ἔχουσιν Ζεὺς ἐφθειρε. Idem inquit Hesychius, licet depravatus sit codex, Ἰὼ καλλιθύεσσα ἐκαλεῖτο ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἀθηνᾶς. Joseph. Scaliger in Euseb. ann. 377. p. 24. de hoc loco Hesychii agens, *Videtur*, inquit, *esse hæc de qua loquimur*, Καλλιθῦια, ἡ πρώτη ἱέρεια τῆς Ἥρας, non τῆς Ἀθηνᾶς. *Et sane est error aut Hesychii aut scriptoris, qui hoc illi persuasit: nam pro Ἰὼ καλλιθύεσσα legendum, Ἰὼ Καλλιθῦια. ut duplex illi nomen fuerit, Ἰὼ, ut apud Apollodorum, Καλλιθῦια, ut hic apud Eusebium.* Eusebii verba sunt, Chron. Can. ad annum 377. Καλλιθῦια Σπείραντος ἐν Ἀργεὶ πρῶτον ἱεράτευσεν τῆς Ἥρας. vel, D. Hieronymo interprete, *In Argis prima sacerdotio functa est Callithya Piranthi filia.* Idem tradit in præpar. Evang. 3. p. 99 B. ex Plutarcho: Λέγεται δὲ Πείρας ὁ πρῶτος Ἀργολίδος Ἥρας ἱερὸν εἰσάμενος τὴν ἑαυτοῦ θυγατέρα Καλλιθῦιαν ἱέρειαν καταστήσας, ἐκ τῶν περὶ Τίρυνθα δένδρων ὄχυνν τεμῶν εὐκτέανον Ἥρας ἄγαλμα μορφῶσαι. Phoronidis auctor [ap. Clem. Al. Strom. I. p. 418.]

Καλλιθὸς κληδοῦχος [κληιδούχος] Ὀλυμπιάδος βασιλείης

Ἥρης Ἀργεῖης, ἣν [ἥ] στέμμασι καὶ θυσάνοις

Πρώτῃ ἐκόσμησεν περὶ κίονα μακρὸν ἀνάσσης.

Theon in scholiis in Aratum Phæn. 161. Καλλιθέαν vocat. Οἱ δὲ μυθολόγοι τὸν Ἡνίοχον λέγουσιν εἶναι εἰδῶλον ἢ Βελλεροφόντου ἢ Τροχίλου τῆς [τοῦ] Καλλιθέας παιδὸς τῆς πρώτης ἐν Ἀργεὶ γενομένης ἱερείας, ἄρμα πρῶτον [πρώτου] ζεύξαντος. Verum Callithyam primum hoc sacerdotio functam esse, nisi eadem cum Ione fuerit, de qua idem tradunt Æschylus, Apollodorus, et alii, parum verisimile est; quod vero eadem fuerit, ex Hesychio nuper laudato colligere est. STANL. V. Heyn. ad I. Apollodori.

296. κρυπτά (κρύβδα Stanleius recte) γ' Ἥρας] κρυπτ' ἄγκρας Ald.

παλλακισμάτων Rob. ex conjectura. παλλαγμάτων codices

(nisi quod παλαγγμάτων ex suo annotavit Robortellus) et Ald. unde τῶν παλαγγμάτων Turn. Steph. Scribendum παλλακευμάτων. Delenda lacunæ signa, quæ post hunc versum posuit Porsonus. Idem in eo erravit quod hunc versum regi tribuit.

299. βοῦν τὴν Canterus. βούτην libri.

Ἄργεῖα θεός] Juno. V. Hom. Il. Δ, 8. Virgil. Æn. 3, 547. STANL.

300. οὐκοῦν] Scribendum οὔκουν cum Schuetzio.

ἐπ'] ἐτ' Schuetzsius.

εὐκαίρῳ] εὐκαίρῳ M.

301. πρέποντα] πρέποντας M. Ald. τρέποντα Rob.

302. δῆτα Turn. (qui typhothetæ culpa δῆθα) Steph. codices et Ald. Rob.

ταῦτ' ἄλοχος ἰσχυρὰ Διός Pauwius. ταῦτα λόχοις ὄχυρὰ Guelf. Ald. ταῦτ' ἄλοχος ὄχυρὰ Διός Turn. Steph. ταῦτ' ἄλοχος Ἥρα Διός Rob. qui codicis sui scripturam ταῦτα λόχοις χυραδίους memorat. ταῦτα λόχοις χυραδίους M.

303. τὸν πάνθ' ὀρώντα] Non omnia cernentem sed ex omni parte cernentem; unde πανόπτης dictus: licet enim Ovidius centum oculos in capite sitos ei tribuat, Metam. 1, 625.

Centum luminibus cinctum caput Argus habebat,

tamen alii toto corpore oculatum fuisse referunt. Apollodorus 2. 1. Τούτου δὲ Ἄργος ὁ πανόπτης λεγόμενος. εἶχε δὲ οὗτος ὀφθαλμοὺς μὲν ἐν παντὶ τῷ σώματι. Etymologus p. 136, 37. in V. Ἀργειφόντης, Ἐχων ἐν ὅλῳ τῷ σώματι αὐτοῦ ὀφθαλμούς. Plautus Aulular. 3, 6, 19. Quos si Argus servet, qui oculus totus fuit. Claudian. de laudib. Stilich. 21, 312.

Argum fama refert centeno lumine cinctum

Corporis excubiis unam servasse juvencam. STANL.

305. παῖδα γῆς] Prometh. 570. εἰδῶλον Ἄργου γηγενούς. STANL.

306. ἔτευξεν] ἔτευξε δ' M. Guelf. Ald. Rob.

307. μύωπα—οἷστρον] Hesych. Μύωψ· μὴδ' τις ἐρεθίζουσα τὰς βοῦς καὶ πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα· οἷστρος μόνον βοῦν. Salmasius: hanc statuit (Hesychius) inter μύωπα et οἷστρον differentiam, ut μύωψ sit μὴδ' πᾶν ζῶον ἐλαύνουσα, οἷστρος autem μόνον βοῦν ἐλαύνουσα. Vide Poll. 7, 17. Callimach. Fragm. 46. βουσσόον δυντε μύωπα βοῶν καλέουσιν ἁμορβοί. STANL.

308. οἶστρον—οἱ Νεῖλον πέλας] Græcum hoc est nomen, non Ægyptium. Virg. Georg. 3, 147.

.....Cui nomen asilo

Romanum est, æstrum Graii vertere vocantes.

Isidor. 12, 8. p. 1142. *Æstrum animal armentis aculeis molestum: æstrum autem Græcum est, quod Latine asilus, vulgo tabanus vocatur.* Festus p. 346, 32. ed. Goth. *Æstrum, furor, Græco vocabulo.* Sunt vero, licet aliter sentit Æschylus, qui μύωπα ab æstro distinguunt; quorum esse videtur Aristoteles 5, 19. ut et Sostratus de animalibus 4. Scholiastes Apollonii 1, 1265. 3, 276. Ὁ μὲν γὰρ μύωψ ἐκ τῶν ξύλων ἀπογεννᾶται, ὁ δὲ οἶστρος ἐκ τῶν ἐν τοῖς ποταμοῖς ἐπιπλεόντων ζῶδαριων [ζωαρίων]. STANL.

Hic versus delendus videbatur Wellauero. Paullo probabilius conjicias unum ante hæc verba versum excidisse, quo rex quæsierit quem illum dicat βοηλάτην μύωπα.

πέλας] πέδας M. παῖδας Ald. παῖδες Par. Guelf. Rob.

309. γῆς Canterus. τῆς libri.

310. πάντα] πάν Rob.

συγκόλλως] συγκόλως Guelf. Ald. Rob. Turn.

311. καπὶ] καὶ πὶ Ald. Turn.

312. φυτεύει Stanleius. φυτεύει libri.

313. Δίος πόρτις] Idem erat cum Epapho Apis divinus vitulus Ægyptiorum: v. Herodot. 3, 28. Atque hinc, ut videtur, boves mares Epapho sacri: v. Herodot. 2, 38. STANL.

ὁ Δίος πόρτις εὐχεται βοός] *Ex vacca se esse gloriatur Jovialis vitulus?* WELLAUER.

314. ῥύσιων ἐπάνυμος] Liberationis per ἔφαψιν scilicet. V. v. 46. STANL.

Lacunam post hunc versum indicavit Stanleius. Excidit regis interrogatio de prole Epaphi. Quod quum non animadvertisset Robortellus, οὐ Λιβύη—nulla metri ratione habita scripsit ex conjectura Sophiani.

316. Λιβύη] Apollodorus 2, 1. καὶ τεκνοῖ θυγατέρα Λιβύην, ἀφ' ἧς ἡ χώρα Λιβύη ἐκλήθη. STANL.

μεγίστης ὄνομα γῆς Porsonus. μέγιστον (τῆσδε addunt Turn. Steph.) γῆς libri.

317. τίν'] τί M. Guelf.

βλάστημον] βλάστιμον Rob.

318. Βῆλον δίπαιδα] Apollodorus 2, 1. Καὶ αὐτῷ (Belo) γίνονται παῖδες δίδυμοι, Αἴγυπτος καὶ Δαναός· ὥς δὲ φησιν Εὐριπίδης, καὶ Κηφεύς, καὶ Φινεύς προσέτι. STANL.

πατέρα τοῦδ'] πατὴρ τοῦδ' Ald. πατὴρ οὐδ' Turn.

319. πάνσοφον] *Lectio suspecta*.

320. Δαναός· ἀδελφός δ' Scaliger. Δαναός δ' ἀδελφός libri.

πεντηκοστόπαις] πεντηκοντόπαις Par.

321—323. choro continuant Rob. Turn. Steph.

321. τοῦδ' ἀνοίγει Porsonus. τοῦ δαναοίγει M. Guelf. Ald. Rob. τοῦ γε δαναοῦ Turn. Steph.

εὐφώνῳ λόγῳ Turn. Steph. Recte ἀφθόνῳ Rob. ἀφώνῳ M. Ald. et fortasse Par. ex quo ἀφθώνῳ enotatum.

322. Αἴγυπτος] Αἴγυπτον Rob.

εἰδὼς δ'] δ' εἰδὼς M. Guelf. Ald. Rob.

323. ἀνστήσης Rob. Steph. ἀνστήσας codices et Ald. Turn. quod ἀνθήσας scriptum in Par.

324. δοκεῖτ' ἔμοιγε Porsonus. δοκεῖτέ γε μοι Rob. δοκεῖτέ μοι M. Ald. δοκεῖτε δὴ μοι Turn. Steph. recte fortasse. Plato ab Wordswortho citatus Rep. 2. p. 368. δοκεῖτε δὴ μοι ὥς ἀληθῶς οὐ πεπεῖσθαι.

327. αἰόλ'] αἰόν' Guelf. αἰόγ' Ald.

328. δ' ἰδοῖς] δ' εἰδοῖς Guelf. δεῖδοῖς M. Ald.

πτερόν] πότερον M. Par. Guelf. Ald. πότε Rob.

330. κέλσειν] κέλσειεν M. Par. Guelf. Ald. κέλσειν μ' Schuetzius.

ἐγγενὲς] εὐγενὲς Ald. Turn. Steph.

331. ἔχθει] ἔχει M. Guelf. Ald. ἐκεῖ Rob.

μεταπποιούσαν] Refertur ad με, quod in praecedentibus verbis continetur.

334. γένωμαι] γίνωμαι Rob.

335. κατ' ἐχθραν] κατ' ἐχουσιν Ald. unde κατ' αἶσαν anonymous apud Butlerum in marg. Aldinae.

336. τίς δ' ἂν φίλους ὠνοῖτο τοὺς κεκτημένους] *Quis vero quaeso, propinquos dote sua dominos emat?* Abreschius φίλους quasi pro κατὰ φιλίαν positum esse arbitratur, quo quidem interpretationis anfractu nihil opus est. Danaidum potius responsum duplicem habet vim. Significant enim, *partim* se odio (ἐχθρᾷ) patruelium duci, ut ab eorum nuptiis abhorreant, propterea quod matrimonium vi, non amore petant, quemadmodum pater supra v. 227. dixerat:

πῶς δ' ἂν γαμῶν ἀκουσαν ἀκοντος πάρα
ἀγνὸς γένοιτ' ἄν.

partim autem has nuptias ut incestas adeoque illicitas (τὸ μὴ θέμις) aversari, quoniam φίλοι sint, *propinqui*, (patruales scil.) quibus ob consanguinitatem *nubere* nefas sit. Utrumque igitur brevius eloqui non poterant, quam hoc modo :

Τίς δ' ἂν φίλους ὦνοῖτο τοὺς κεκτημένους ;

SCH. Non satisfacit hæc interpretatio. Scholiasta, τίς γὰρ τοὺς ἄνδρας δεσπότας ὦνοῖτο (hoc accentu). οἶοιτο Stanleius. “Reposui ὄνοῖτο. Respondet virgo quæstioni regis κατ' ἐχθραν ; Ob odium nempe ; nam quis dominos vituperaret qui essent amici ? Quum illos fugiamus, sequitur odio nobis esse.” BOISSON. ὦνοῖτο Turn. scripsit. ὦνοῖτο Ald. Rob. Steph. ὄνοῖτο Robertellus posuit in lemmate annotationis “*Nota morem emendi sponso, de quo Vergilius etiam libro 1. Georg. cum ait, Teque sibi generum Tethys emat omnibus undis.*” calami, ut videtur, lapsu. Nam annotatio manifeste ad ὦνοῖτο refertur. Omnino verum est ὄνοῖτο. Homericum Od. 8, 208. τίς ἂν φιλέοντι μάχοιτο comparavit Wordsworthus.

337. οὕτως] οὕτω Turn. Steph.

σθένος — βροτοῖς] At equidem patruelibus vestris facile ignosco, quod nuptias vestras consectentur, *ita enim robur et opes augentur mortalibus*. SCH.

338. καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.] Stanl. interpretatur : *Etiam infelicibus facile toleranda mors est*. At enim hæc sententia prorsus nihil habet, quod ad antecedens Pelasgi dictum pertineat. Imo potius hoc dicunt puellæ : *Et ab infelicibus quidem facilis est discessus* ; h. e. ipso, quod nobis modo dedisti, responso satis ostendisti, nihil facilius esse, quam homines infelices, opem et auxilium petentes, excusatione aliqua sic dimittere, ut te suppetias iis ferendi officio exsolvas. Nempe cum Danaides iniquum esse se patruales suos dominos emere pronuntiassent, rex nihil aliud respondebat, quam Ægypti filiis hoc ad augendas opes conducibile esse. Id igitur sic accipiunt Danaides, quasi rex Ægypti filiorum postulatis calculum adjiciat, causasque anquirat, Danaidibus auxilium denegandi ; id igitur moleste ferentes acerbè respondent :

καὶ δυστυχούντων γ' εὐμαρὴς ἀπαλλαγή.

Neque vero rex non assecutus est, quid his verbis innuerent puellæ. Statim enim regerit :

πῶς οὖν πρὸς ὑμᾶς εὐσεβῆς ἐγὼ πέλω ;

quasi diceret : *Satis intellexi me a vobis carpi, quod causam vestram deserere, et justum vobis auxilium recusare velle videar. Itaque dicite, quid faciendo vobis pietatem et justitiam præstare possim ?* SCH.

γ'] τ' M. Guelf. Ald. Rob.

340. μὴ 'κδῶς] μὴ 'κδῶς Ald. μὴ 'κδούς Schuetzius.

341. ἀρασθαι Rob. Steph. αἰρεσθαι Guelf. Ald. Turn.

342. ἀλλ' ἡ δίκη γε ξυμμάχων ὑπερστατεῖ] Stanleius : *verum justitia auxiliiatores tuetur*. ξύμμαχοι autem h. l. non sunt Argivi, quatenus Danaidibus opitulantur, sed refertur ad Deam Justitiam ; hæc dicitur *defendere commilitones suos*, h. e. eos, quorum justa est causa, amplecti, et ut superiores discedant efficere. Eodem fere modo v. 395. ξύμμαχον δ' ἐλόμενος δίκαν dicitur. SCH.

343. γ' om. Ald. δ' Rob.

κοινωνὸς Rob. ex conjectura Sophiani, Turn. Steph. κοινὸς M. Guelf. Ald. "Pelagus hoc significat : *Recte istud quidem, si nimirum Justitia statim ab initio causæ alicui patrocinata fuerit*. Enimvero hoc ipsum regi dubium erat, annon Ægypti filii jure suo Danaidum nuptias ambiissent, cf. v. 387. sqq. ideoque eas jure quoque, si liberet, repetere possent." SCH.

344. πρύμναν] Male Stanleius regem ipsum πρύμναν dici putat. Quin potius πρύμνα πόλεος h. l. appellatur ipse ἀγώνων θεῶν πάγος, ad quem Danaides consederant. Et quia hic in extrema parte urbis, versus mare, situs erat, bene poterat dici πρύμνα πόλεος. Sensus igitur est : *Reverere, quæso, puppim civitatis hoc modo coronatam ;* h. e. *aras hæce, in extrema urbis parte sitas, sic ut vides, ramis et vittis, supplicum insignibus, ornatas*. Hanc interpretationem aperte confirmat sequens regis responsum : πέφρικα λεύσσω τάσδ' ἔδρας κατασκλούς : in quo τάσδ' ἔδρας idem est quod puella πρύμναν πόλεος appellaverat, et κατασκλούς nihil aliud quam quod illa per ἐστεμμένην significaverat, cf. v. 354. Sensus igitur est : *Utique sacro quodam horrore, pia veneratione, me perculsum sentio has deorum ἀγώνων sedes sic obumbratas*, h. e. *ramis vittisque contextas adspiciens*. SCH. αἰδοῦ, σὺ πρύμνα πόλεως Rob. ex conjectura.

πόλεος] πόλεως Ald. Rob.

ἐστεμμένην] ἐστεμμένη M. Guelf. Ald.

345. πέφρικα] πέφυκα M. Par. Guelf. Ald. Turn.

λεύσσω] λεύσων M. Rob.

τάσδ' ἔδρας] τάδέδρα ex M. affertur. τοὺς δέδρα Ald. τούσδε δρῶν Turn. τοὺς δ' ἔδρακτας βλοῦς Par. Guelf.

346. ἰκεσίον] ἰκετίον Ald. Hunc versum regi continuat Rob.

347—353 = 359—364.

347. τέκος] τόκος M.

349. με τὰν Steph. μέγα libri reliqui.

ἰκέτω M. Par. Rob. ἰκέτην reliqui.

350. λευκόςτικτον Rob. Steph. λευκόδικτον M. Par. Guelf. Ald. Turn. Partem veri vidit Burgesius, quum λύκῳ δερκτὸν vel δηκτὸν conjiceret: legendum enim *λυκοδίκτον* cum Hermannō Opusc. vol. 4. p. 340. Et sic, ut videtur, scholiasta, qui proxima verba sic interpretatur, τῷ ἐαυτῆς βοτῆρι σημαίνουσα τοὺς διωγμούς.

ἄμ πέτραις] ἀμπέτραις libri.

351. ἡλιβάτοισιν. ἀλκῇ] Scribendum ἡλιβάτοις, ἢ ἀλκῇ cum Valckenario ad Eurip. Phœn. 215. nisi quod Dorica forma præferenda ἀλιβάτοις.

354. νεοδρόποις] νεοδρέπτοις Par.

355. νέον θ'] Lectio vitiosa. νεύονθ' Bambergerus: quod de ramis nutantibus intelligendum.

356. ἀστοξένων] Hesychius: ἀστοξένοι οἱ γένει μὲν προσήκοντες, ἐπὶ δὲ τῆς (γῆς) ἀλλοδαπῆς γεγυότες· οἱ δὲ τοὺς ξένους μὲν ὄντας, ἐπὶ τιμῇ δὲ ἀστοὺς γενομένους. Prior significatio huic loco convenit. STANL. Equidem in ἀστοξένων nihil aliud quam notionem *hospitum civitatis* quærendam puto. *Utinam*, inquit Pelasgus, *negotium hospitum illarum, quæ ad urbem nostram accesserunt, sine civitatis damno peragatur!* SCH.

357. κάπρομηθήτων] κάπρομυθήτων Turn. Steph.

358. ἴδοιτο] ἴδοι Turn.

δῆτ' ἀνατον Pauwius. δῆτα τὰν ἀνατον libri.

360. κλαρίου] Scholiasta, πάντα πᾶσι κληροῦντος καὶ κραίνοντος. Ἰαρίον Guelf. Ald.

361. παρ' ὀψιγόνου μάθε] Ita Choeph. 169:

Πῶς οὖν παλαιὰ παρὰ νεωτέρας μάθω. STANL.

γεραιόφρων ex Burgesii conjectura legitur, quamvis non satis

certa. γεραφρόνων codices et Ald. Rob. γέρων ὦν Turn. Steph. Post γεραυόφρων excidit colon, recte additum a Burgesio.

362. αἰδόμενος] αἰδούμενος Ald. Rob. Turn. Deleatur κοινῶν.

οὐπερ lectio interpolata Turn. et Steph. οὖν περ codices et Ald. Rob. οὐ πενεῖ restituit Hermannus præfat. ad Eurip. Ion. p. xiv. ex annotatione scholiastæ οὐ πτωχεύσεις.

363. λήμματ'] λήματ' Ald. Rob. Lacunæ signa post hunc versum posuerunt editores recentiores.

367. μελέσθω] μελέσθων Guelf. Ald.

ἐκπονεῖν] ἐκπνοεῖν M. Ald. Rob. εἰς πνοεῖν Par. Guelf.

368. πάρος Rob. ex conjectura et Turn. Steph. παρακρός vel παρ' ἄκρος codices et Ald.

369. ἀστῶν—τοῖσδε] Scribendum ἀστοῖς—τῶνδε cum Stanleyo. τῶνδε etiam Scaliger.

κοινώσας] κοινῶσα M. κοινῶσαι Par.

370—375=381—386.

372. Quod chorus βωμόν appellat ἐστὶαν χθονός, respicit id, quod rex dixerat, οὔτοι καθήσθε δωμάτων ἐφέστιοι ἐμῶν. Nempe scrupulum hunc regi cupiunt evellere, ita ut, quoniam ad communem aram civitatis confugerint, cujus rex ipse præses sit, se in ejus clientela esse significant. SCH.

374. θρόνοις Pauwius. θρόνοισι Rob. Steph. χρόνοισι M. Ald. Turn. et codex Robortelli.

375. ἄγος] ἄλγος M. Ald.

376. παλιγκότοις] παλγκοτον Turn.

380. δρᾶσαί τε μὴ δρᾶσαι τε (δράσητε M. Par. Ald.) καὶ τύχην ἐλεῖν] Similiter Pseudo-Euripides Iphig. Aul. 56. δοῦναί τε μὴ δοῦναί τε, τῆς τύχης (θ' addit Marklandus) ὅπως ἄψαιτ' ἄριστα.

381. τὸν ὑψόθεν—ἐννόμου] *Respice quæso* (Jovem) *aerumnosorum mortalium custodem et patronum e caelo causam eorum respicientem, qui, cum supplices ad propinquos confugerint, jus suum legibus constitutum impetrare haud valent. οἱ πέλας non sunt vicini loco, sed potius propinqui cognatione.* SCH.

385. μένει] μένοι Rob.

ἱκτίον] Sic correxi librorum scripturam ἱκταλον, quam metrum non fert. Notanda autem adjectivi ἱκτίος forma ex hoc uno loco cognita.

386. δυσπαραθέλκτοις Porsonus. ὦ δυσπαρθέλκτοις M. Guelf. Ald. δυσπαρθενήτοις Par. (cui simile est δυσπαραμυθήτοις, quo

vocabulo scholiasta utitur.) τοῖς δυσπαρθέλκτοις Rob. ἐν δυσπαρθέλκτοις Turn. Steph. "Legendum δυσπαράθελκτος. Nimirum Jovis supplicum præsidis ira querelis hominum miseriorum, oppressorum et cum injuria conflictantium, constans adest, acre (his qui eos contemserint) placabilis. Hanc rationem confirmat scholiastes sic exponens: τοῖς θρήνοις τῶν πασχόντων συμμαχεῖ ὁ τοῦ Διὸς χόλος. Et qui h. l. dicitur κότος δυσπαράθελκτος, idem v. 358. [346.] βαρὺς κότος vocabatur." SCH.

388. νόμῳ πόλεως φάσκοντες ἐγγύτατα γένους εἶναι] Respicit legem hanc Atticam προσήκον εἶναι αὐταῖς μετὰ τῶν χρημάτων τῷ ἐγγύτατα γένους συνοικεῖν, apud Isæum (p. 257. Reisk.). Solonis fuisse tradit Diodorus Biblioth. 12, 18. ἐκέλευε γὰρ (Solon) τῇ Ἐπικλήρῳ ἐπιδικάζεσθαι τὸν ἐγγιστὰ γένους. STANL.

389. τίς ἂν] τίς δ' ἂν M. Guelf. Ald.

τοῖσδ'] τίς δ' Guelf. Ald. τίς Turn.

θέλοι] θέλει M.

390. φεύγειν] Canterus φαίνειν. Verum hic φεύγειν accipit videtur sensu forensi, quod si actores in te hanc litem intentent, oportet instar reæ, hac defensione uti, quod nullum in te jus habeant. STANL.

κατὰ νόμους τοὺς οἰκοθεν, i. q. antea νόμῳ πόλεως. Si patruelles hac in causa ad leges urbis suæ provocent, tuum erit, ut demonstres, secundum easdem illas leges domesticas, nullum in te jus ipsis competere. SCH.

391. ἔχουσι] ἔχουσιν M. Guelf. Ald. Rob.

392—396=402—406.

392. μή τί ποτ' οὖν M. Rob. Steph. μήτ' οὖν ποτ' οὖν Ald. μήτ' οὖν, μή ποτ' οὖν Turn.

ὑποχέριος] ὑποχέριος M. Ald.

393. κράτεσιν] κράτεσσιν Ald. Turn.

ἵπαστρον] Metaphora a nautis ducta. Hesychius, Ἀστροῖς σημειοῦσθαι μακρὰν ὁδὸν καὶ ἐρήμην βαδίζειν, ἥ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν πλεόντων. STANL. cui ὑπάστρω scribendum videbatur, quod cum φυγῇ construeretur. Sed potest pari jure cum μῆχαρ. ἵπαστρον Par.

395. 396. conjungendi, et in antistropho 405. 406.

395. φυγῇ] φυγαί M. Ald. φυγὰς Rob. φυγῇ Turn. φυγὰν Heathius.

396. κρίνε σέβας τὸ πρὸς θεῶν] vel cum Stanleio reddendum: judica prout exigit deorum reverentia; nisi breviloquentia te

offendat paululum duriuscula; vel τὸ πρὸς θεῶν σέβας, per oppositionem cum Δίκαν jungendum, *majestatem a diis constitutam*. Sic de eadem Justitia Choeph. v. 640: τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντες ἀθεμίστως. SCH.

397. εὐκριτον] ἔκκριτον Rob.

398. πρὶν] V. 369.

399. μὴ καὶ ποτὲ Canterus. καὶ μήποτε libri. κοὺ μήποτε Wordsworthus.

400. μὴ] καὶ μὴ M. Par. Guelf. Ald. Rob.

εἰ πον τι μὴ τοῖον τύχη] Pro μὴ ἀγαθόν' sensu scil. ita suadente accipi. Hesychius τοῖον, οὕτως ἀγαθόν. Eundem præstat usum ἄλλο in loquendi formula εἰ τι ἄλλο συμβαίη. ABRESCH.

τύχοι Porsonus. τύχη Turn. Steph. τυχθῇ codices et Ald. Rob.

401. ἐπήλυδας] εἰ πήλυδας vel εἰπήλυδας M. Guelf. Ald.

402. ἀμφοτέρους] ἀμφοτέρωσ' Bambergerus. ἀμφοτέροις Schuetzius.

403. Ζεὺς ἑτερορρεπῆς verti quidem potest *in alteram partem inclinans*, non tamen hoc sensu, ac si Jupiter uni parti magis faveat quam alteri, quod esset ab ejus justitia alienissimum; sed ἑτερορρεπῆς de justitia quæ dicitur distributiva Jovis usurpatum, notat tantum, eum qui trutinam versat, et utrique parti, id quod cuique debetur, appendit. SCH.

404. ἄδिका] ἄδικα νέμειν non est, *injuste cum aliquo agere*, sed, *facere ut causa cedat adeoque in foro injustus appareat*. Sic τὸ ἦσσαν ἀδικίᾳ νέμειν ἀεὶ dicitur Minerva Eurip. Suppl. v. 379. SCH.

405. τί—μεταλγείς τὸ δίκαιον ἔρξαι] Quod (Jovis) *judicium cum æquato libramine constet, cur te quæso piget justitiam exercere?* SCH.

409. ὠνωμένον Salvinius, qui ὠνωμένον ex M. annotavit, et Porsonus. δνωμένον Rob. οἰνωμένον Turn. ὠνωμένων M. Guelf. Ald.

412. καὶ μήτε δῆρις ῥυσίων ἐφάψεται] Stanl. vertit: *et neque pugna supplices attinget*. Jam ῥύσια quidem h. l. ad supplices s. Danaides refertur, pressius tamen erat ac finitius interpretandum. ῥύσια dicuntur supplices, quasi *pignora*, quatenus Ægypti filii jus eas sibi vindicandi, et ubi invenissent, abducendi affectabant. Hoc itaque vult regis dictum: *et ut neque bellum ab Ægypti filiis vos tanquam suis vindictis obnoxias*

persequatur. Eodem sensu v. 424. ῥνσιάξεσθαι ponitur ; iterumque v. 728. occurrit ῥνσίων ἐφάπτορες. Cf. v. 918. SCH.

415. ξύνοικον] Sic Eumenidum chorus 720. βαρεῖα χώρα τῇδ' ὀμιλήσω πάλιν. SCH. ξύνοισιν Ald. Turn.

θησόμεσθ'] θησόμεθ' M. θήσομεν Guelf. Ald. θήσομέν τ' Turn.

416. ὅς H. Stephanus. ὡς libri.

417. δοκεῖ] δοκεῖν M. Guelf. Ald. Rob.

418—422=423—427.

428—432=433—437.

418—422. Hi versus rectius in trimetrum duosque tetrametros distribuentur.

421. ἐκβολαῖς δυσθέοις] *Expulsas* se dicunt, quod violenta procorum ambitione essent fugere coactæ. SCH.

422. ὀρμέναν Pauwius. ὀρόμεναν M. ὀρωμέναν Guelf. Ald. Rob. Turn. ὀρωμέναν Steph.

426. γνῶθι—κότον] *Cogita vero impudentem horum juvenum lasciviam, eorumque ab ira tibi cave* ; h. e. vide quomodo iratorum vim propulses. Κότον enim h. l. non de Jovis ira cum schol. et Stanl., sed de patruelium ira accipiendum. Cf. v. 744. 763. SCH.

428. μή τί τλῆς τὰν Pauwius. μήτι τὲ τλῆς τὰν Turn. μήτι τ' ἀάσταν Ald. codex Robortelli et fortasse M. μήτι τλαῆς τὰν Rob. ex conjectura Sophiani et Steph.

μή τι τλῆς] Sensus : *Neque vero patiari nos supplices ab hisce deorum statuis invita justitia equorum instar abstrahi, nec conniveas videns vittarum nostrarum et peplorum artificiose textorum prehensionem.* Præco enim infra se puellas, ni sponte se sequantur, vestibis v. 903. et capillis v. 909. abstrahitur minatur. SCH.

ικέτιν] ικέτην Ald.

429. 430. in dimetrum conjungendi dochmiacum, et in antistropho 434. 435.

431. ἱππηδόν, ἀμπύκων] Versus non respondens antistrophico 436. ὁμοίαν θέμιν, nisi ἀμπύκων correpta syllaba prima pronunciare placeat, quod Seidlerio placuit de vers. dochm. p. 25. ἱππαδόν conjecit Bambergerus, collatis similibus adverbiorum formis ἱλαδόν et ὁμιλαδόν. Poterat probabilius ἱππηδά, ut καναχηδόν καναχηδά, ἀναφανδόν ἀναφανδά et alia dicuntur : a quo prope abfuit Bothius, qui ἱππηγά conjecit. ἱππηδών Ald.

Turn. Sed vereor ne vitium in antistropho potius sit quaerendum, ubi Klausenio *δοῦσαν θέμω* scribendum videbatur, inusitata tragicis forma.

432. *πολυμήτων*,] *πολυμήτων* M. Ald. et codex Robortelli, qui ex conjectura edidit *πολυκμήτων*. Deleatur comma.

433. *δόμοις*] *δόμων* Ald. *δόμῃ* Turn.

434. *ὁπότερ' ἂν*] *ὁποτέραν* M. Guelf. Ald. Rob.

κτίσῃς] *κτίσης* Ald.

435. *μένει* om. Par.

Ἄρει κτίνειν Seidlerus de vers. dochm. p. 12. *δρεικτείνειν* M. Guelf. Rob. *δρεικτίνειν* Ald. Ex Par. *ἄρει κτείνειν* ex Ph. *ἄρει ἀτίνειν* affertur. *ἀντιτίνειν* Turn. Sensum verborum recte declaravit Seidlerus, *utrumcunque decreveris, filios tuos domumque tuam manebit hoc ut similem Marti pœnam hiant*. Quæ confirmantur regis verbis v. 439.

438. *δεῦρο δ' ἐξοκέλλεται*] Sensum recte explicuit scholiasta, *οὕτως ἀποβαίνει*.

439. *ἢ τοῖσιν ἢ τοῖς*] I. e. aut diis aut Ægypti filiis.

440. *καὶ γεγόμενται σκάφος*] Allegoria a re nautica. Postea v. 951. [944.]

... *Τῶνδ' ἐφίλωται τορῶς*

Γόμφος διαμπάζ.

Navis itidem similitudine in re anxia usus est Polymestor Euripidis in Hecuba v. 1079. Apollonius Argon. de Argo navi 3, 343.

... *Ἡ δ' ἐνὶ γόμφοις*

ἴσχεται, ἣν καὶ πᾶσαι ἐπιβρίσωσιν ἄελλαι.

Distingui malim,

— *γεγόμενται σκάφος,*

Στρέβλαισι ναντικαῖσιν ὥς προσηγμένον.

Id est, adeo ab omni parte constringor et coarctor, tanquam navis adacta et ligata cuneis et clavis, ut quo me vertam nesciam. Hesychius: *Στρέβλαι ναντικάλ'* τὰ ξύλα τῶν νεῶν, ἐν οἷς διασφηνοῦνται γομφούμενα. *Lege γομφούμεναι*, nam ad νῆες referendum est. STANL.

443. *χρήμασιν*] *χρημάτων* adscriptum in scholio sive ut explicatio sive ut varia lectio: atque id ipsum necessario pro *χρήμασιν* restituendum cum Aurato.

444. ἄτης γε μείζω καὶ μέγ' ἐμπλήσας γόμον] Versus corruptus et ab hoc loco alienus.

ἄτης Turn. Steph. Scribendum ἄτην cum M. Par. Guelf. Ald. Rob.

γε μείζω] Scribendum γεμίζω, quam scripturam memoravit Stephanus. ἄτης γεμίζων in libro suo legisse videtur scholiasta, qui hæc sic explicat, τοῦ Διὸς ἐμπιπλῶντος καὶ γεμίζοντος ἄτης τὸν γάμον (scr. γόμον cum Stanleio).

γόμον Turn. Steph. Scribendum γόμον cum M. Guelf. Ald. Rob.

446. γλώσσα τοξεύσασα] Scholiasta, ἀντὶ τοῦ γλώσσης τοξευσάσης, ὃ ἐστὶν εἰπούσης.

447. θελκτήριος] θελκτηρίοις M.

448. ἀλγεινὰ θυμοῦ κάρτα κινήτρια (νικήτρια Rob.)] Hic quoque plane inutilis versus est, quem ut tolerabiliorem redderet Stanleius ante versum præcedentem collocari voluit.

449. ὅπως—ἄκη] *Ne autem consanguineorum aut civium sanguis effundatur, multum sacrificare oportet, multasque multis diis hostias cadere ad avertendam istam calamitatem.* Sanguinis enim effusi nulla est redemptio. δρᾶμιον αἷμα partim ad cædem Ægypti filiorum sanguinis necessitudine cum Danaïdibus conjunctorum, partim ad civium Argivorum cædem, si totam hanc causam ferro dirimendam censuerint, metuendam pertinere, patet v. 474 sqq. Ceterum propria oppositionis ratio hæc erat: *Opes amissæ aliis opibus resarciri possunt; verbum temere, quod alterum offenderit, emissum, blandis verbis molliri et expiari potest; at sanguinis cognatorum et civium effusi nulla est reparatio.* Ultimam hanc sententiam rex eleganter supprimit, ejusque loco statim id quod inde efficitur enuntiat, nempe omni modo curandum esse, ut hujus sanguinis effundendi necessitas avertatur. Ceterum ad sententiam simillimus est locus Eumenid. v. 645. sqq., quem comparasse haud pœnitebit. SCH.

δρᾶμιον] δρᾶμιόνων Ald. δρᾶμιων Turn.

452. ἦ (ἦ Ald. Rob.) κάρτα νείκους τοῦδ' ἐγὼ παροίχομαι] Scholiasta καὶ τοῦτο ποιῶν ἐκτὸς ἔσομαι τοῦ νείκους θεοῖς ὑπηρετῶν. Sensus est: *In hujus contentionis discrimen equidem me prorsus nolo committere.* Nempe νεῖκος respicit v. 439. bellum aut cum diis, si Danaïdes neglexerit, aut cum Ægypti filiis, si illas receperit, suscipiendum esse. SCH. Cum constructione

verbi παροίχομαι Eurip. Med. 964. μοίρας ὅσον παροίχει, *quantum a pristina fortuna excidisti*, comparavit Hermannus Opusc. vol. 3. p. 228. qui καὶ κάρτα scripsit, quod scholiastam legisse opinatur.

453. θέλω δ' αἰδοῖς—κακῶν dupliciter intelligi potest, vel ut experientiam malorum deprecetur, vel ut falsum se potius quam verum et intelligentem malorum vatem esse velit. Et hanc in partem scholiastes quoque accepit. Priori tamen rationi favet, quod posterior sensus sequentibus verbis γένοιτο—ἐμὴν exprimitur. SCH.

455. πολλῶν] πολλῶν τ' Ald. πολλῶν Turn. πολλᾶν Rob.

456. καὶ] χα Wakefieldus Silv. crit. 3. p. 48.

457. στρόβους] Legendum στρόφους. Στρόφοι dicuntur in muliebri amictu vincula, quibus superior pars vestis infra papillas erat cincta. Catull. Epithal. Thet. v. 65. *Strophio lactantes vincta papillas*. Utrumque certe illud cinguli muliebris aut virginei genus, quo infra papillas, ac præterea supra uterum colligatæ et subductæ erant tunicæ illæ aut vestes atque inde constrictos earum sinus hic tangit Danaïdum chorus. Male autem hic legitur στρόβους, quum ut alia sileam, eum στροφίον frequentem eam in rem usum apud Comicum in Thesmoph. ac Lysistrata et inde loco jam adducto apud Catullum *strophium* legatur, tum eadem voce στρόφον pro tali cingulo aut zona usus sit alibi Æschylus seu chorus virginum Thebanarum Sept. Theb. v. 876. στροφὸν ἐσθῆτι περιβάλλονται. SPANH. ad Callim. hymn. in Dian. p. 135. Recte corrigit στρόφους, quod Scaliger quoque conjecerat. Scholiasta τὰς στροφὰς τῶν ζωνῶν.

Hesychius, ζώνας τε συλλαβὰς πέπλων: ἀντὶ τοῦ αἰς ζώννυμαι καὶ συλλαμβάνω τοὺς πέπλους.

458. τύχη] τύχα Rob. τύχαν M. Guelf. τύχειν Ald.

πέλει Guelf. πέλοι libri reliqui.

τύχη—πέλει] Rex, quid verbis modo pronuntiatis significare velit, haud intelligens respondet: *Quid tum? Hæc vestimenta*, (strophia et zonæ) *mulierum conditioni apta*; h. e. usu receptus est hic mulierum ornatus. SCH.

459. καλή] καλεῖ M. Guelf. Ald. Rob.

460. ἔσει] ἔση libri.

461. ὑποστήσει] ὑποστήσεις Wellauerus.

462. συζωμάτων] Recte ξυζωμάτων Porsonus.

464. ἀλλ' ἀπλῶς Abreschius collato Prom. 610. οὐκ ἐμπλέκων αἰνύματ', ἀλλ' ἀπλῶ λόγῳ. ἀλλὰ πῶς libri, quod defendi potest.

465. ἀπάγξασθαι] Virgines, quæ paullo generosiori erant animo, zonis ad suspendium abuti sunt solitæ potius quam veste. Parthenius de Biblide Erot. 2. τὴν δὲ ἄρα ὑπὸ τοῦ πάθους μὴ ἀνιεμένην πρὸς δὲ δοκοῦσαν αἰτίαν Καύνῃ τῆς ἀπαλλαγῆς ἀναψαμένην ἀπὸ τινος δρυὸς τὴν μήτραν ἐνθεῖναι τὸν τράχηλον. Sophocles Antig. 1220.

— ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι

τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν

βρόχῳ μυτώδει σινδόνης καθημμένην.

STANL. ἀπαλλάσθαι Ald.

466. μακιστήρα] λόγον καρδίας δηκτικὸν interpretatur scholiasta: qui non intelligitur quomodo μακιστήρ dici potuerit, quod *longum* sermonem significare ex Pers. 698. constat. Recte Stanleius μαστικτήρα.

468. καὶ] καὶ μὴν M. Guelf. Ald. Rob. καὶ μὲν Par.

469. κακῶν—ἐπέρχεται] Hic versus delendus videtur Bothio.

471. ἐσβέβηκε Turn. Steph. ἐσέβηκε Ald. ἐσέβηκα M. Par. Rob. unde ἐσβέβηκα Schuetzius recte.

474. ὁμαίμοις] ὁμαίμους Guelf. Ald. Rob.

478. δ' om. Rob.

480. σὺ μὲν] Lectio corrupta. στεῖχ' οὖν vel ἴθ' οὖν Schuetzius. Nam imperativum aliquem postulat quod sequitur τε, ab Stanleio in γε mutatum.

482. ἄλλους] ἄλλων Par.

483. τῇσδ'] τοῖς δ' Rob.

486. οἶκτος] Corruptum. εἰκὸς interpolavit Turn. οἰκτρὸς Stanleius.

490. Personæ notam om. Ald. Choro tribuerunt Turn. Steph., Danao recte Rob.

491. εὐρεθέντα Porsonus. εὖ ρέοντα libri. Verba recte explicuit Wordsworthus, qui *benignus et misericors inventus est, quem benignum et misericordem experti sumus*.

πρόξενον Canterus. πρὸς ξένον libri, nisi quod πρόξενον Turn. qui haud dubie πρόξενον voluit.

494. Inepte repetitum πολισσούχων, quod in locum alius adjectivi ab librario ad superiorem versum aberrante illatum videbatur Butlero. Probabilior Bothii conjectura est versus

493. 494. ex uno confictos esse Æschyli versu hoc, ξύμπεψον, ὥς ἂν θεῶν πολιουσούχων ἔδρας — . Interpolatio ducta ex v. 501.

495. ἀσφάλεια] ἀσφαλείας M. Ald. ἀσφαλεία Rob.

δ' ἦ] δὲ M. Ald.

ἄστεως] Scribebatur ἄστεος. ἄστε^ος M.

498. θράσος] θάρσος Steph.

501. ἀστικούς Turn. Steph. ἀστίκτους codices et Ald. ἀθίκτους Rob.

πολυστομεῖν] παλινστομεῖν Dobrius.

505. ποῦ] τί Par.

νεμεῖς Porsonus. νέμεις M. Rob. Turn. νέμοις Ald. Steph.

508. Hunc versum choro tribuunt Ald. Turn.

ἐπιστρέφου] ἐπιστρέφω M. Guelf. Ald. Turn.

510. ἀρπαγαῖς] ἀρπαγες M. Guelf. Ald. Rob.

σ' addidit Porsonus.

οἱτοι πτερωτῶν ἀρπαγαῖς ἐκδώσομεν] *Sane nos te haud avium rapacium rapinis trademus s. exponemus*; proverbiali locutione, ab expositione infantum ducta, quæ in sylvis aut lucis avium aut ferarum laniationi permittebantur. Sic apud Euripidem Creusa de filio Ione v. 902. sqq.

καὶ νῦν ἔρρει

πτανοῖς ἀρπασθεῖς θόλνα

παῖς μοι καὶ σοὶ τλάμων.

et v. 915. οἰωνοῖς ἔρρει συλαθείς. SCH.

511. ἀλλ' εἰ] Non admittenda erat a Porsono Stanleii correctio ἀλλ' ἦ. In ejusmodi enim responsionibus ἀλλ' εἰ idem est quod Latinorum *quid autem si* — —? Hoc igitur dicit chorus. *Quid autem si nos iis tradas, qui draconibus inimiciores sunt?* SCH.

512. εὖφημον] *Bonis utatur verbis bonis verbis a me excepta.* BOTH. ἐνθυμουμένη Schuetzius.

513. φρενός] φρένας Bothius in editione prima.

514. ἀεὶ—ἐξάσιον] *Imo vero semper nimius et immoderatus regum metus inferiorum animos occupat.* SCH.

515. φρενί] Legendum φρενοῦ, i. e. veritatem admonitionis tuæ, qua me vetas reges timere, factis comproba. BOTH.

517. συγκαλῶν] Scribe ξυγκαλῶν.

518—520. exciderunt ex M. et Rob.

518. πείσω] πιέτω M. Par. Ald.

519. ποῖα] τοῖα vulgo: sed ποῖα superscr. in Par.

522. πορσυνών Valckenarius ad Eurip. Phœn. 1082. πορσύνων libri.

524—530=531—537.

538—546=547—555.

556—564=565—573.

574—581=582—589.

590—594=595—599.

526. τελειότατον] τελειότατε Ald. Turn.

527. πείθου] Scribendum πιθοῦ cum Stanleio.

530. τὰν μελανό(υ)γ' ἄταν] Recte Stanleius ad *nigros* Ægyptiorum remiges poetam respicere iudicavit comparatis v. 719. sq.

πρέπουσι δ' ἄνδρες νῆιοι μελαγχίμοις
γυίοισι λευκῶν ἐκ πεπλωμάτων ἰδεῖν.

adde v. 745. SCH.

531. γυναικῶν] Vocabulum corruptum. γονᾶν σῶν Bothius.

533. φιλίας — Ἴουης] *Dilectæ tibi mulieris atavix nostræ recole memoria jucundam fabulam s. narrationem; fac, o tu, qui olim contrectatione tua Ionem imprægnasti ut nunc ejus rei diligenter recorderis.* SCH. Delcatur interpunctio post γένος et γυναικός et πολυμνήστορ.

535. πολυμνήστορ Hermannus Elem. doctr. metr. p. 232. Legebatur πολυμνήστωρ. γενοῦ πολυμνήστορ dictum ut ἄλβιε κῶρε γένοιο apud Theocr. 17, 66.

ἔφαπτορ Porsonus. ἐφάπτωρ libri.

536. δι' ἃς τοι Porsonus. δίας τοι libri, nisi quod διάστοι Ald. Quo vitio deceptus scholiasta τῆς δίας Αἰγύπτου, τῆς τοῦ Διὸς ἱερᾶς γῆς est interpretatus.

539. ἐπωπὶς] κατανομὰς interpretatur scholiasta.

542. ἁμαρτίνοος] ἁμαρτίνους Ald. Turn.

544. διχῇ δ' ἀντίπορον—δρίξει] *bis vero fati necessitate adacta fretum maritimum, nempe Bosporum Thracium, et Bosporum Cimmerium, nando superans ad oppositam continentem pervenit.* SCH.

547. ἰάπτει] Verbo quod *active* sumtum significat *mittere*, neutraliter usus est pro *ire*, *transire*. SCH.

δ' Ἀσίδος Turn. ἀσίδος Rob. βάσιδος M. (ex quo βασιδός enotatum) Guelf. Ald. Steph. et codex Robortelli.

549. Μυσῶν] μουσῶν Ald. Rob.

550. Λύδια Turn. Steph. Λύγια codices et Ald. Rob.

τε γύαλα] Metri vitium Klausenius sic correxit ut τ' ἐς γύαλα scriberet.

551. Κυλίκων] κυλίκων Guelf. Ald. Turn.

552. τε Heathius. τε γένη libri. Delendum colon post διορ-
νυμένα. Verbum cum hoc participio construendum latet in
v. 554.

553. πὰρ Robortellus, cujus in editione tripliciter peccavit
typotheta. Nam in textu excusum πὰ relicto unius spatio
literæ, in præfatione vero codex πὰρ præbuisse, Robortellus
vero πὰν conjecisse dicitur. Manifestum est Robortellum πὰρ
conjecisse, codicem vero non πὰν, sed τὰν exhibuisse, in quo
consentiunt M. Par. Ald. τοὺς interpolarunt Turn. et Steph.

δ' recte om. Guelf. Ald. Turn.

ἀενάους M. Rob. ἀενάους libri reliqui.

554. καὶ βαθύπλουτον χθόνα] Utrum hoc epitheto unum ex
regnis jam antea nominatis designetur, v. c. Lydia, ob aurifo-
dinas, an nova innuatur regio, ad quam Io pervenerit, definire
non ausim. Si nova, vix alia, quam Phœnice intelligi poterit,
ob divitias ex mercatura. SCH.

καὶ τὰς Ἀφροδίτας πολύπυρον αἶαν] Cui hic non succurrat
Cyprus (νᾶσος τὰς Ἀφροδίτας, Eurip. Bacch. v. 400.) Veneris
cultu et summa fertilitate celeberrima? Quænam enim regio
in Asiæ continente sic describi potuerit a poeta, nemo expli-
cavit. Scholiastes quidem intelligit *Phœnicen*, addens ἦν ἱερὰν
Ἀφροδίτης φησὶ διὰ Βύβλον καὶ Λίβανον. Sed hoc est optantis
potius quam docentis. Quidni autem Æschylus Ionem ab ora
Phœniciæ primum Cyprum, deinde ab hac insula Ægyptum
transvectam esse finxerit? SCH.

556. εἰσικνουμένη] Legendum εἰσικνουμένου ex M. Par. Rob.
quod in libro exstitit scholiastæ, ἰκνεῖται δὲ δῖον πάμβοτον
ἄλσος, τοῦ ὀστρου τῷ κέντρῳ αὐτὴν διατρυνῶντος.

βέλει βουκόλου πτερόεντος] I. e. oestri stimulo. SCH.

558. Δῖον—ἄθικτον] Omnibus hisce epithetis unice Ægyptum
describi certum est. δῖον πάμβοτον ἄλσος notat planitiem
et fertilitatem Ægypti. λειμῶνα χιονόβοσκον respicit exunda-
tionem Nili ex nivibus Æthiopiæ resolutis. τυφῶ μένος per-
tinet ad ventos calidos nivem solventes. Sic Hesiod. Theog.
Ἐκ δὲ τυφώος ἔστ' ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. SCH.

559. λειμῶνα χιονόβοσκον] Celebris fuit antiquorum opinio,

Nilum congeri ab aliquatis nivibus in montibus Æthiopiæ, cujus fit mentio apud Herodotum 2, 22. Diodorum Siculum 1, 38. Aristidem in Ægyptiaca, et plures alios. Anaxagoram hujus sententiæ auctorem laudat Aëtius libro *περὶ φιλοσόφων ιστορίας*, cui astipulatur discipulus ejus in Helena :

Νεῖλον μὲν αἶθε καλλιπάρθενοι ῥοαὶ
ὅς ἀντὶ δίας ψεκᾶδος Αἰγύπτου πέδον
λευκῆς τακέσης χιόνος ὑγραίνει γύας.

Lucret. 6, 735. Statius Theb. 4, 705. STANL.

δντ'] r' Rob. ἐνθ' Turn.

561. Pro ὕδωρ τὸ Νεῖλον præstat legere ὕδωρ τε Νεῖλον, quam planitiem lustrat ventorum vis et Nili aqua morbis haud contigua. Qui articulum τὸ ante Νεῖλον servandum putant, τυφῶ μένος sic interpretantur, ut Nilus ipse vis typhonis appelletur, h. e. vi ventorum exundans. SCH.

νόσοις ἄθικτον] Laus Nili a salubritate. De fœcunditate aquæ Niloticæ locum Strabonis (15, 1.) excitavimus ad Pers. v. 32. Referunt itidem Theophrastus, Seneca et Plinius, mulieres aqua Niliaca adeo fœcundas reddi, ut uno partu fœtus plures enitantur. Idem de vaccis Ægyptiis narrat Ælianus de animal. 3, 33. subdens, λέγεται δὲ αἴσιος ὁ Νεῖλος εἶναι εὐτεκνότατον παρέχων ὕδωρ. Accedit etiam ad salubritatem ejus demonstrandam, quod eos, qui ex ipsa bibissent, pingues redderet. Plutarchus de Is. et Osir. ἀλλὰ πιαίνει δοκεῖ καὶ μάλιστα πολυσαρκίαν ποιεῖν τὸ Νεῖλῳ ὕδωρ. Porro hodie in Ægyptia metropoli Caira ad primum incrementi Niliaci momentum subsidit pestilentia. Nemo tum moritur, licet pridie quingenti. STANL.

563. ὀδύναῖς τε κεντροδαλήτοις (κεντροδαλήτης Ald. Turn.) θείας (θυίας M. θυιάδος Hermannus de metr. p. 234.) "Ηρας] Verba interpolata. Nam Æschyli verba accurate responderunt verbis in antistropho positis.

565. ἐννομοι] Per οἰκήτορες explicat scholiasta.

566. χλωρῷ δέματι] χλωρωδειακτι M. χλωρῷ δέμακτι Guelf. Ald.

568. ἐσορῶντες] ἐς δρῶντες Guelf. Ald.

570. δ' ἐθάμβουν] δὲ θάμβουν Ald. Rob.

571. τότε Canterus. τότε libri.

574. κρέων] κραιῶν Par. Rob. ex glossemate, quod inter scholia legitur.

576. βία] βίᾳ Turn.

579. αἰδῶ] *Cur pudorem cum tristitia et lacrymis conjunctum dicat, intelligitur ex ipsius Iūs verbis Prometh. v. 648. [642.]*

καίτοι καὶ λέγουσ' αἰσχύνομαι
θεόσσυτον χεიმῶνα, καὶ διαφθορὰν
μορφῆς, ὅθεν μοι σχετλίᾳ προσέπτato. SCH.

580. ἔρμα διόν] Schol. interpretatur βάρος; nec dubium est, quin poeta pro *onere factus* ex Jovis contrectatione suscepto posuerit. SCH. ἐρμάδιον Ald.

584. φυσιζοον Porsonus. φυσιζων libri.

585. τὸ δὴ] τοῖ Turn. Steph. recte, nisi quod τόδε scribere debebant, quod fecit Porsonus. Ceterum delendum comma.

587. νόσου] νόσου Ald.

ἐπιβούλους] ἐπιβούλου Schuetzcius.

589. Deleatur comma post Ἐπάφου. Scholiasta, καὶ τὸ γένος ἡμῶν ἐξ Ἐπάφου λέγων εἶναι τῆς ἀληθείας κυρήσεις καὶ οὐ ψεύση.

590. ἐνδικωτέροισι] ἐνδικωτέροιςιν M.

592. Post ἀναξ vel γένους duæ exciderunt syllabæ.

594. Post Ζεύς colon ponatur.

595. ἀρχὰς] Scribendum ἀρχᾶς cum Schuetzio.

θοάζων] Recte per καθήμενος explicat scholiasta, de quo usu verbi exposui ad Soph. Œd. T. 2.

596. τὸ μείον κρείσσωνων κρατύνει] *Inferiores super potentiores evchit.*

597. οὔτινος (οὔτινος M. οὔτινος Ald.) ἀνωθεν ἡμένου (ἡμὲν οὐ M. ἡμὲν οὐ Ald. ἡ μὲν οὐ Rob.) σέβει (σέβῃ Turn.) κάτω (κράτος Pauwius).] Versus explendæ lacunæ caussa ex superiorum verborum glossematis confictus. Nam verba οὔτινος ἀνωθεν ἡμένου referuntur ad v. 595, postrema autem σέβει κάτω ex ῥέπει κάτω depravata sunt, quæ pars sunt glossematis τὸ κρείσσον ῥέπει κάτω.

598. Deleatur comma post ἔπος.

599. δούλιος] Scribendum βούλιος cum Stanleio.

600. εὔ cum θαρσεῖτε conjungendum.

602. ἀγγέλων] ἀγγέλλων M. a correctore antiquo, et recte fortasse.

603. ἐνισπε Rob. Steph. ἐνόσπερ M. Par. ἐνεπε Guelf. Ald. ἐν εἰπὲ Turn.

ποῖ] ποῦ Turn.

κεκύρωται] κεκύρτωται Par. Guelf. Ald. Turn.

604. χεῖρ ὅποι πληθύνεται Steph. χεῖρ ὅπως πληθύνεται Turn.
χειροπληθύνεται M. Par. Guelf. Ald. Rob. Scribendum χεῖρ ὅ
ὅπη πληθύνεται. ὅπη etiam Dobræus.

606. ὥς (ὥς τ' M.) ἂν ἡβήσαιμι] ὥς τ' ἂν ἡυλήσαιμι Rob.
Recte Tyrwhittus emendavit ὥς ἀνηβῆσαι με.

608. λόγον] λόγων M.

609. μετοικεῖν τῆσδε γῆς] I. e. μετοίκους εἶναι τῆσδε γῆς.

610. κάρρυσιάστους] καρυσιάστους M. Ald. καὶ ῥυσιάστους Rob.

613. τῶνδε γαμόρων] Civium Argivorum.

614. Hunc versum citavit Steph. Byz. s. v. Δῆμος.

616. Ζηνὸς M. Rob. Διδὸς libri reliqui. Conf. v. 346.

617. προφωνῶν Canterus. πρόφρων ὦν libri.

618. πόλιν παχύναι] Scholiasta, εἰς τὸν μετέπειτα χρόνον μὴ
πως αὐξήσῃ κότον ὁ Ζεὺς. Lectio suspecta. γρ. πλατύναι M.

619. Deleatur comma post φανέν.

620. ἀμήχανον] Recte Stanleius ἀμηχάνον.

622. ἔκραν' ἄνευ κλητήρος] ἔκλαναν εὐκλήτορος M. ἔκλαν' ἄνευ
κλήτορος Ald. ἔκραναν εὐ κλήτορος Rob.

ἄνευ κλητήρος] Scholiasta, ταῖς χερσὶν ἐπέκρανε, πρὶν εἰπεῖν
τὸν κήρυκα, ἀράτω τὰς χεῖρας ὅτῃ ταῦτα δοκεῖ.

623. εὐπειθεῖς στροφαὶ de artibus oratoriis, quæ vel argu-
mentorum robore, vel apta sententiarum et verborum confor-
matione demonstrantur. SCH.

629. ἀμέμπτως] ἀμέμπτων M. Rob.

630—642=643—655.

656—666=667—677.

678—687=688—697.

698—703=704—709.

630. νῦν ὅτε] V. ad Sept. c. Th. 705.

631. 632. et antistrophici 644. 645. in unum versum conjun-
gendi.

632. γένει] γένῃ Guelf. Ald.

634. πυρίφατον] πυρέφατον M. Guelf. Ald. Rob.

τὰν Πελασγίαν πόλιν] Lectio ab interprete interpolata. Nam
metrum dochmiacum est. Comma post πόλιν delendum.

635. βοᾶν] βοᾶν Ald. Rob.

μάχλον] Scholiasta, τὸν εἰς τοὺς πολέμους κατωφερῆ, ἢ τὸν
παλίμβολον.

638. ἐν ἄλλοις] I. e. in aliis quam quibus ex naturæ legibus demetendum fuit. BUTLER.

644. ἀτιμώσαντες] ἀτιμάσαντες Ald. Turn.

645. Post γυναικῶν comma ponatur.

646. πράκτορά τε σκοπὸν] πράκτορα adjectivum est ut in Agam. 111. STANL.

649. δυσπολέμητον, δὲ] Metri vitium correxit Butlerus, δυσπόλεμον, τὸν —.

650. ἐπ' ὁρόφων] ἐπορόφων Ald. ἐπόροφον Turn.

μαίνοντα] Lectio absurda, probabiliter correctā ab Schuetzio, qui κοταίνοντα conjecit.

ἐφίξει] ἐφίζει Turn.

657. ὑποσκίων] Eo quod ori suo prætendebant olivæ ramos. Ita supra v. 359. κλάδοις νεοδρόποις κατάσκιον — ὅμιλον. STANL. ὑπὸ σκίων M. ὑπὸ σκίων Ald.

661. Lacunam probabiliter explevit Heathius addito ξρις.

662. πέδον γὰς. ἦβας Porsonus. πέδον τὰς ἦβας M. Turn. πέδον τὰς ἦβας Ald. πέδον ἦβας Rob. Steph.

663. δ' om. Rob.

664. μὴδ' Heathius. μὴ libri.

666. καὶ γεραροῖσι—νέμοιτο] *Et aræ deorum senum scil. sacerdotum ministeriis frequentibus affluant, ignibusque adolescant, ut urbs recte administretur.* γεραροὶ venerandi, haud dubie ad sacerdotes pertinet. Incommode vertit Stanl. *et nobilium senes recipientes plenæ sint aræ.* Quoniam tamen sacerdotiis reges quoque alique magistratus fungebantur, in γεραροῖσι ad hos quoque respici credibile est. SCH. Eurip. Electr. 713. ab Seidlerō comparatus, θυμέλαι δ' ἐπίνναντο χρυσήλατοι, σελαγεῖτο δ' ἀν' ἄστρῳ πῦρ ἐπιβώμιον Ἀργείων.

669. θ' ὡς πόλις Steph. τ' ὡς πόλις Turn. τὼς πόλις Rob. τὼς πόλις Ald. τῷ καὶ πόλεις Guelf. πόλεις etiam ex M. annotatum.

671. μέγαν] μέγα M. Guelf. Rob.

672. τὸν ξένιον δ' (Δε' violato metro Canterus) ὑπέρτατον] I. e. magnum Jovem venerentur, hospitalem autem maxime. WELLAUER. Suspecta est brevis in fine versus syllaba. ὑπερτάτως Ahrensius p. 28. collata annotatione scholiastæ, τῶν γερόντων σεβόντων τὸν Δία τὸν ξένιον ὑπερτάτως.

673. δε] ὡς Ald. ὡς Rob.

πολιῶ νόμῳ αἴσαν ὀρθοῖ] Scholiasta, ὁ Ζεὺς τῷ ἀρχαίῳ νόμῳ τὸ ἴσον τηρεῖ.

674. δ' ἐφόρους γᾶς] δ' ἐφ' ὀργῶς Ald. δ' ἐμφόρους γᾶς Rob. δ' εὐόργως Turn. ἐφόρους legit scholiasta, qui per βασιλεῖς explicat. Veram scripturam δὲ φόρους γᾶς restituit Ahrensius p. 26.

677. λόχους Rob. ex conjectura et Steph. λόγους codices et Ald. Turn.

678. μηδέ τις ἀνδροκμῆς λοιγὸς ἐπελθέτω] Quoniam versu præcedente partus mulierum felices optaverat chorus, sequentibus autem versiculis v. 684. sq. morborum cohortem deprecatur, ἀνδροκμῆτα λοιγὸν non de belli calamitate, quippe quam jam v. 661. sqq. aversatus fuerat, sed potius de peste accipio. SCH.

681. ἄχορον ἀκίθαριν] ἄχορος κίθαρς libri, nisi quod ἄχορος κισάρης Turn. Veram scripturam Porsonus restituit e loco lacero Plutarchi Erot. p. 758 E. ubi ἄχαριν ἀκίθαριν.

682. Ἄρη] Ἄρην Rob.

683. ῥ' ἐνδημον Pauwius. τε δῆμον M. Ald. τε δῆμων Rob. Turn.

ἐξοπλίζων] ἔξω παίζων libri. Emendatum ex Plutarcho.

Pestis cum dicitur δακρυογόνον Ἄρη ἐξοπλίζειν, posset quidem sic intelligi, quod ea occasionem det hostibus civitatem hoc malo debilitatam et fractam bello persequendi; attamen hoc paullo remotius ab orationis consilio et nexu videtur. Aptissimum igitur fuerit Ἄρη δακρυογόνον de *miserabili civium strage, quæ gravem pestilentiam* non magis quam belli calamitatem sequatur, intelligere. Sic enim Sophocles quoque Ἄρη *Martem* pro peste posuit; Ædip. Tyr. v. 190. SCH.

684. νόσων] νόσων potius scribendum videri dixi in annotatione ad Sept. c. Theb. 315.

δ' ἐσμός] δεσμός Guelf. Ald. Rob. δ' ἐσμός Turn. Steph.

685. κράτους Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ ἀπωθεν τοῦ κράτους τῶν ἀσπῶν. κράτος codices et Ald. Rob. Scribendum κρατὸς cum Henr. Vossio. "Eadem ratione in Soph. Æd. R. 265. νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνῆλαθ' ἡ τύχη. Conf. Antig. 1253. 1322." AHRENS. p. 27.

687. ὁ Λύκειος Stanleius. δλύκιος vel δλύκιος libri, nisi quod ὀλβιος ex Par. affertur.

688. πάσα] πᾶσαν Guelf. Ald.

νεολαίᾳ] νεολαίᾳ M. νεολέα Ald. νεολέα Rob.

καρποτελεῖ] Scribendum καρποτελῇ cum Stanleio.

691. πρόνομα] πρὸ τῆς πόλεως νεμόμενα interpretatur scholiasta.

βοτὰ τὼς Turn. Steph. βρότατος M. Par. Guelf. Ald. Rob.

693. πᾶν τ'] πάντ' M. Ald. Rob.

λάβοιεν] λάθοιεν M. Par. Guelf. Ald. Rob.

694. εὐφημον Guelf. Turn. Steph. εὐφημαν Ald. εὐφήμοις M. Par. ἀφήμοις Rob. Scribendum εὐφασμον.

ἐπιβώντων Butlerus, Turnebi deceptus interpolatione ἐπιβοῶν, quam recepit Steph. Revocandum ἐπὶ βωμοῖς ex M. Par. Rob. ἐπὶ βωμῶν Guelf. ἐπιβωμὰν Ald.

695. Μοῦσαι θεαί τ'] Corrigendum μούσαν θεῖεν. εὐφημος μούσα ut στυγερὰ μούσα Eumen. 298. et multa similia, θεῖναι μούσαν ut θεῖναι μέλος Pers. 999. AHRENS. p. 26. Egregia hæc est emendatio, nisi quod forma media θεῖατ' præferri debebat: de quo monuit Hermannus in Jahnii Annalibus a. 1832. vol. 6. p. 41.

696. τ' om. Rob.

697. φήμα] Scribendum φάμα.

698. ἀτιμίας τιμὰς] Lectio vitiosa. Scholiasta, ἀμετακίνητοι εἶεν αὐτοῖς αἱ τιμαί. ἀτιμὰς τιμὰς Ald. εὐτιμίας τιμὰς Turn. ἀσφαλίας τιμὰς Par. ἀσφαλίας etiam in margine M. legitur ex glossemate.

699. τὸ τὴν Turn. Steph.

700. προμαθεὺς] προμηθεὺς M. προμηθεὺς Guelf. Rob. πρόμητις Bothius in editione prima. προμαθία κοινόμεντις Lachmannus de chor. syst. p. 64. Recte correctum videtur κοινόμεντις, sed servandum προμαθεὺς: nam vitium non in hoc vocabulo, sed in antistrophico potius δαφινηφόροιςιν v. 706. latet. Scholiasta, ἡ γὰρ ἀρχὴ ὑπὸ τῶν κοινῶν προνοουμένη τὴν τε πόλιν καὶ τὸ κοινὸν αὖξει.

701. ξένοισι—δίδοιεν] *Et hospitibus, s. peregrinis gentibus, ad amicam compositionem proclives, priusquam bellum parent, id quod justum est, sine damno tribuant.* Stanl. perperam: *hospitibusque feliciter, priusquam arment Martem lites absque damno concedant.* εὐξυμβολος est cum quo facile paciscimur, ad amicam litis compositionem pronus. ἄτερ πημάτων ad Argivos pertinet. Nempe qui juste cum aliis agit, facile damno ac detrimento caret. SCH.

704. θεοὺς δ' οἱ γὰν—ἐγχωρίους] Legem a Triptolemo latam, a Dracone restitutam [v. Petiti Leg. Att. p. 69.], respicit,

hanc nimirum: Θεσμός αἰώνιος τοῖς Ἀτθίδα νεμομένοις κυρίως τὸν ἅπαντα χρόνον θεοὺς τιμᾶν καὶ ἥρωας ἐγχωρίως. Cæremoniarum et rituum patriorum observantissimos fuisse Athenienses tradit Isocrates in Areopagitica p. 145: ἐκείνο μόνον ἐτήρουν ὅπως μὴδὲν μήτε τῶν πατρῶν καταλύσωσι, μήτ' ἔξω τῶν νομιζομένων προσθήσωσιν. STANL.

706. δαφνηφόροις] δαφνοφόροις Ald. Rob. Turn. Steph. et ut opinor M. ex quo δαφνηφόροις annotatum ad Schuetzii editionem collato, in qua δαφνηφόροις positum est. Antispas-tum quidem restituere licet δαφνοφόροις scribendo: sed quum parum probabile sit diversas antispasti formas sibi respondere voluisse poetam, alia quædam hujus adjectivi forma latere videtur hac mensura — —.

707. τὸ γὰρ τεκόντων σέβας] Illud γὰρ ad πατρῷαις referendum. Nimirum qui more *majorum* deos colunt, ipsis quoque majoribus et parentibus ea re honorem habent, quod ritus sacros ab ipsis acceptos haud aboleri patiantur. SCH.

708. τρίτον τόδ'] τρίτον non ordine tertium, sed ex tribus unum. Porphyrius de abstinent. 4. (p. 378. R.) φασὶ δὲ καὶ Τριπτόλεμον Ἀθηναίους νομοθετῆσαι, καὶ τῶν νόμων αὐτοῦ τρεῖς ἔτι Ξενοκράτης ὁ φιλόσοφος λέγει διαμένειν Ἐλευσίνι τούσδε, γονεῖς τιμᾶν, θεοὺς καρποῖς ἀγάλλειν, ζῶα μὴ σίνεσθαι. Postrema verba miror a Petito ad leges Atticas (p. 68.) transferri: *carnibus non vescendum*, cum paulo post Xenocrates tam clare explicet, προσέταξεν τοῖς καρποῖς τοὺς θεοὺς τιμᾶν ὑπολαβὼν μᾶλλον ἢν διαμεῖναι τὴν ταύτην εἰ μὴ γίνουτο τοῖς θεοῖς διὰ τῶν ζώων θυσίαι. STANL.

711. ὑμεῖς] ἡμεῖς M. Guelf. Ald. Rob.

μὴ τρέσῃτ' Turn. Steph. μὴ τρέσαιτ' Rob. ex conjectura. μήτρες ἀεὶ M. Guelf. Ald. et codex Robortelli.

713. ἱκεταδόκου—σκοπῆς] Nimirum ara τῶν ἀγωνίων θεῶν in paullo editiore loco erat posita, unde prospectus in mare patebat. SCH. ἀποσκοπᾶς Ald. ἀποσκοπῆς Rob. ἀπὸ σκοπᾶς Turn.

714. πλοῖον] πλεῖον Guelf. Ald.

εὐσημον γὰρ οὐ με λανθάνει] Intelligendum δν, nisi id ipsum addendum est εὐσημον γὰρ δν μ' οὐ λανθάνει.

715. στολμοί—νεῶς] scil. οὐ λανθάνουσὶ με. Agnosco quoque *velorum ornamenta et tabulata navis*. παραρρύσεις νεῶς i. q. alias παραρρύματα. SCH.

716. καὶ πρῶρα—φίλῃ] *Neque vero me fugit prora oculos ad viam dirigens*, h. e. recta via ad littus nostrum procedens, nimis bene gubernaculi in puppe constituti remigio parens, quippe haud amica nobis adveniens. Poetica audacia proræ et oculos et aures tribuit. SCH.

ἄμμασι] ἄμμασιν M. Guelf. Ald. Turn.

717. εὐθυντήρος] συνουτήρος M. Guelf. Ald. Rob. ἰθυντήρος Salvinius.

718. γ' ὥς ἂν οὐ φίλῃ Turn. Steph. τῶς (τ' ὥς Guelf. τῶς' Ald.) ἂν οὐ φίλῃ codices et Ald. Rob. Verba corrupta non persanavit Turnebus. Scholiasta, οὕτω δὲ ἡμῶν κλύουσα τοῦ οἴακος οὐ φίλῃ ἐστί.

719. νῆιοι] Scribendum νάϊοι: nam hac tantum forma tragici utuntur.

μελαγχίμοις] μελαγχίμους Guelf. Ald. “μελαγχίμους simpliciter notat *homines nigros*, quales erant remiges in Ægypti filiorum navibus.” SCH.

725. μὴ 'μελεῖν] Libri plene μὴ ἀμελεῖν. Restituenda crasis μᾶμελεῖν.

726. ἀρωγούς] ἀρωγὰς Rob.

727—733. Danao continuant Ald. Turn.

727. ἴσως γὰρ ἦ] Scribendum ἴσως γὰρ ἂν cum Burgesio: nisi quis Schæferi conjecturam (ad Demosth. vol. 5. p. 687.) præferat ἴσως ἂν ἦ —. ἴσως pro ἂν dictum cum optativo construi videbatur ad Eurip. Iph. T. 1055. τὰ δ' ἄλλ' ἴσως ἅπαντα συμβαίῃ καλῶς ubi recte Marklandus ἂν πάντα. Non plus tribuendum aliis aliorum scriptorum exemplis quibusdam, velut Galeni vol. 4. p. 182. καὶ τις ἴσως ὑπονοήσκει. p. 658. ὥς οἰηθείη τις ἴσως. Cyrill. Alex. adv. Julian. p. 185 B. καὶ ἀπιστήσκει μὲν ἴσως ἅπας τις οὖν τοῖς περὶ τούτου λόγοις. Vit. Homeri vol. 5. p. 143. ed. Ern. περιττὸν ἴσως δόξει. Plane alienus autem ab hac quæstione est Agamemnonis v. 1049. de quo recte iudicavit Blomfieldus.

κῆρυξ Turn. Steph. Revocandum κῆρυξ ex Ald. Rob.

πρέσβυς μόλοι Steph. πρεσβύμολοι Ald. πρεσβήμολοι M. Rob. πρέσβης μόλοι Par. πρεσβὺς μόλοι Turn.

728. ἐφάπτορες] ἐφάπτορας Rob.

729. μὴ τρέσητέ νιν Porsonus. μὴ τρέσηταί νιν Guelf. Ald. μὴ τρέσαιτέ νιν Par. Rob. μητρέσαι τένη M. μὴ τρέσητε νῦν Turn. Steph.

730. βοῆ] Scholiasta, βοῆ νῦν τῇ βοηθείᾳ.

732. θάρσει] θαρσεῖτε M. Guelf. Ald. Rob.

734—738=741—745.

748—752=755—759.

732. Personarum notas usque ad finem fabulæ om. Ald.

738. παρίχομαι] παρίχομαι Guelf. Ald. παρίχεται Turn. Steph. puncto post ἐτητύμως, commate post εἰ τί μοι posito.

740. ἐγὼ] ἐγὼν M. Guelf. Ald. Rob. V. ad Pers. 931.

744. ἐπιτυχεῖ] ἐπὶ τύχει Ald. ἐπὶ τύχῃ Guelf. ἐπὶ τάχει Rob. ἐπεὶ τάχει M.

745. πόλει] Lectio vitiosa. πολεῖ (i. e. πολλῶ) Stanleyus, recte fortasse, licet dativi hujus usus non satis defendatur eo quod Æschylus πολέα dixit Agam. 723. πολέων Eurip. Hel. 1352.

μελαγχίμω] μελαγχέιμω codices et Rob. qui typosetæ culpa μελαχέιμω.

ξὺν] σὺν libri.

746. μεσημβρία] μεσημβρίας Schuetzcius. Probabilius est μεσημβρινῶ, quod in editione prima posuit Bothius.

747. θάλπει] θάρπτει Ald. θάλπτοι Rob.

βραχίον'] βραχεῖον codices et Ald. Rob.

εὐ κατερρινημένους] Si verbum a ῥινῇ lima ductum est, βραχίονα εὐ κατερρινημένοι sunt homines, qui artibus gymnasticis lucta potissimum et pugilatu brachia reddiderunt agilia, s. quorum lacertos exercitatio expressit, s. constrinxit, ut ait Quintil. Inst. Or. 8, 3. 12, 10. sicut instrumenta bene limata eo ipso fiunt habiliora et ad usum aptiora. SCH.

748. πρόλειπε] πρόλιπε M.

750. δολόφρονες Stanleyus. δουλόφρονες libri.

δολιομήτιδες margo Askewii. δολομήτιδες libri.

751. 752. et antistrophici 758. 759. conjungendi.

751. φρεσὶν Rob. φρεσσὶν codices et Ald. Turn. Steph.

753. καλῶς] καλῶς Ald.

γ' addidit Porsonus propter scripturam Aldinam καλῶς, quem typosetæ errorem esse ex eo colligi potest, quod in Guelf. καλῶς scriptum est.

ἡμῖν] ὑμῖν Ald. Turn.

759. οὐδὲν ἐπαύοντες] Hæc verba accesserunt ex M. Par.

760. κρείσσους] κρείσσων M. κρείσσοντας Ald. Rob.

761. βύβλον—στάχυν] Ægyptios papyro cibi loco vesci solitos testatur Dioscorides lib. 1. cap. 116. de papyro: "Ἐχει δὲ ἡ

ρίζα αὐτῆς καὶ τρόφιμον. διαμασσόμενοι γοῦν αὐτὴν οἱ ἐν Αἰγύπτῳ ἀποχυλίζουσιν ἐκπτύοντες τὸ διαμάσσημα. Theophrastus H. Pl. 4, 9. de papyro Ægypti. μάλιστα δὲ καὶ πλείστη βοήθεια πρὸς τὴν τροφήν ἀπ' αὐτοῦ γίνεται· μασῶνται γὰρ ἅπαντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ πάπυρον καὶ ὦμον καὶ ἐφθὸν καὶ ὀπτόν. καὶ τὸν μὲν χυλὸν καταπίνουσι, τὸ δὲ μάσσημα ἐκβάλλουσι. Horum itaque verborum sensus videtur: Tanto Ægyptii imbelliores sunt Græcis, quanto minus robusta est papyrus, eorum cibus, quam frumentum Græcorum, quippe cum non valeat spicam ferre. Hoc Æschyli dictum in proverbium transiit: cujus meminit Zenobius verbis paullo immutatis: Βύβλου δὲ καρπὸν οὐ κρατεῖ στάχυς: ἐπὶ τῶν οὐ δυναμένων τοῖς ἰδίοις χρῆσθαι καλοῖς, παρόσον ἀσθενὴς ἢ βύβλος πρὸς τὸ φέρειν σῖτον· στάχυν γὰρ ἀνατέλλουσα οὐκ ἐντρέφει. Verum ex his ultimis verbis corrigenda sunt prima: constat enim eum scripsisse cum Æschylo, Βύβλου δὲ καρπὸς οὐ κρατεῖ στάχυν, astipulatur et Suidas, apud quem legitur:

Βύβλου δὲ καρπὸς οὐκ αἰτεῖ στάχυν μέγαν,

ubi pro οὐ αἰτεῖ legendum οὐ κρατεῖ monuit Erasmus. STANL. Notandum βύβλου correpta syllaba priore.

δε] δ' ὁ Ald. Turn.

762. ὥς καὶ] Lectio suspecta. ὅμως Schuetzsius.

763. ἔχοντας Turn. Steph. ἔχοντες codices et Ald. Rob.

Deleatur comma post ὄργας.

κράτος] Vocabulum corruptum. Verum non est assecutus Schuetzsius, quum καλῶς corrigeret. τὴν βίαν interpretatur scholiasta. κράτος qui defendere volent, sic hunc versum corrigere debebunt, ὄργας ἐχόντων χρὴ φυλάσσεσθαι κράτος.

764. οὔτοι ταχεῖα —] Pater filias consolaturus affirmat haud adeo celeriter Ægypti filios navibus exituros. Non adeo celeris est maritimi exercitus s. militum classiariorum motus; neque vero statim reperitur statio navibus idonea, nec securitas funium, h. e. locus ubi tuto naves funibus alligentur, neque anchoris statim ac temere confidunt navium rectores. SCH.

ταχεῖα—στολῇ] ταχεῖα—στολῇ M. Rob. στολῇ etiam Ald.

765. πεισμάτων σωτηρία] Falso Scaliger ex interpretamento scholiastæ πείσματα σωτήρια colligebat, cum σωτήρια in codice suo legisset. Imo potius enarrator Græcus locutionem πεισμάτων σωτηρία idem valere ac πείσματα σωτήρια significat. SCH.

πεισμάτων] πεισμάτων M. Ald. Rob. Turn.

σωτηρία] σωτηρίου M. Ald. Rob. σωτηρίαν Guelf.

768. ἄλλως τε καὶ] ἄλλ' ὥστε καὶ Guelf. Ald. Turn. ἄλλ ὥς καὶ Rob.

Delendum punctum post χθόνα et ponendum post ἡλίου.
Monuit Bambergerus.

769. νύκτ'] νόγτ' M. Callistratus c. 9. a Boisson. comparatus,
νῦν μὲν γὰρ ἀνίσχουσιν τὴν ἡμέραν προσεφθέγγετο—νῦν δὲ ἀπο-
κλινομένης εἰς νύκτα ἐλκεῖνόν τι καὶ ἀλγεῖνόν ἐστνε.

770. Hujus loci meminit Plutarchus Moral. p. 1090. A.
'Ἄλλ' ὥσπερ ἐν θαλάσση, κατ' Αἰσχύλον,

ὥδινα τίκει νύξ κυβερνήτη σοφῷ.

Allusit ad adagium Greg. Nazianzen. ad Eudoxium rhetorem
scribens : Ἐρρεῖ τὰ καλὰ, γυμνὰ τὰ κακὰ, ὁ πλοῦς ἐν τῇ νυκτί,
πυρρὸς οὐδαμῷ. STANL.

τίκειν] τίκει M. Guelf. Ald. Rob.

773. φρόνει] φρονεῖν Guelf. Ald.

μὴ 'μελεῖν] μὴ ἀμελεῖν libri. Scribendum μάμελεῖν.

774. πράξας] πράξας Guelf. Ald.

δ' om. Ald.

775. εὐγλώσσῳ] εὐγλώσσῳ M. εὐγλώσσως Par. εὐγλώσσας
Ald. εὐ γλώσσας Turn.

776—783=784—791.

792—799=800—807.

808—816=817—824.

776. βοῦνι] Legebatur βουνῖτι. βοῦνις Pauwius. Restitui
legitimum in vocativo hiatum. In Aristoph. Acharn. 749.
solus liber Ravennas servavit Δικαιοπόλι, ἡ λῆς —: ceteri Δι-
καιόπολις.

778. ἐστὶ που] ἐχίπου Ald. unde ἔχει που Turn.

779. μέλας γενοίμαν καπνὸς] Quo altius-fumus in aërem
escendit, eo magis oculis subducitur, donec quasi cum nubibus
permistus prorsus evanescat; hinc imaginem puellæ ducunt
longinquæ fugæ, in qua omnium oculos effugiant. SCH.

780. νέφεσσι Arnaldus, recte, si in versu antistrophico 788.
recte legitur βρόχον. νέφεσι libri.

781. 782. 783. et antistrophici 789. 790. 791. conjungendi.

781. Deleatur punctum post ἀφαντος.

782. ἀμπᾶσα δ' ὥσει Turnebi interpolatio est recepta ab
Steph. aliisque. Revocanda scriptura corrupta ἀμπετήσαις

δόσως ex M. ἀμπετήσαις δόσας Guelf. ἀμπετήσαις δόσαι Ald. ἀμπετήσας' ὡς Rob.

784. ἄφυκτον] Significatione activa dictum.

785. μελαινόχρως Pauwius. μελανόχρως libri. Scribendum κελαινόχρως cum Lachmanno de chor. syst. p. 48. Scholiasta, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς θαλάσσης, ἥτις ἐν τῷ ταρασσεσθαι μελαίνεται.

786. πατρὸς σκοπαὶ Steph. πατροσκοπαὶ M. Guelf. πατρὸς κώπαι Rob. πατρὸς κόπῳ Ald. πατρὸς κόπῳ Turn. Scholiasta, προσκοπήσας ὁ πατήρ καὶ σημάνας ἐτάραξεν.

788. σαργάναις] Scribendum ἀρτάναις ex Par.

790. τῷδ' ἐγχριμφθῆναι χεροῖν] τῷδ' ἐχριμφθῆν (ἐγχριμφθῆν ex Par. annotatum) χροῖν] Veram scripturam τῷδε χριμφθῆν χροῖ proposui in annotatione ad Soph. Trach. 1000. ubi infinitivum Æolicum καταδερχθῆν restitui. χροῖ etiam Boissonadius correxit.

793. ὕδρηλὰ] δ' ὕδρηλὰ M. Ald. Rob. δι' ὕδρηλὰ Turn. Steph. ὕδρηλὰ si recte legitur, νέφη ex glossemate illatum sit necesse exquisitoris cujusdam vocabuli, quale est κύφειλλ', quod per νέφη explicant grammatici. Eo Callimachum (fr. 300.) et Lycophronem v. 1426. usum esse constat.

γίνεται] γίνεται Ald. Rob. Turn. Steph. γέινεται M.

794. 795. iterumque 796. 797. conjungendi, pariterque in antistropho 802—805.

794. ἡ λισσὰς Sophianus, Turn. Steph. ἡλίσσας Guelf. Ald. ἡλίσσας Rob. cujus codex ἡλησσας.

ἀπόσδεικτος] Cujus cacumen ob summam altitudinem nemo digitis commonstrare potest. SCH.

795. κρεμάς codex Robortelli, nisi quod κρέμας vitioso accentu. ἡρέμας Guelf. Ald. ἐρημάς Turn. Steph.

796. γυπιάς Scaliger. γυπίας libri. “γυπιάς, ubi vultures nidificant. Vultures enim, ut ait Plin. H. N. 10, 6. in excelsissimis rupibus nidificant, adeo ut nidos eorum nemo attingat.” SCH.

βαθὺ πῶμα μαρτυροῦσά μοι] Aptè comparat Abreschius Juvenal. Sat. 10, 106. *Excelsæ turris tabulata, unde altior esset Casus, et impulsæ præceps immane ruinæ.* SCH.

798. πρὶν—κυρῆσαι] antequam invito animo in violentas istas nuptias incidam. Scholiastes verba sic jungit: πρὶν γάμον κυρῆσαι βίᾳ δαίμονος καρδίας, antequam in nuptias inci-

dam, quæ violenter cor meum discerpant, exponit enim τοῦ γάμου δαϊκῆρος τῆς καρδίας μου. Verum implicita hæc et perplexa constructio verborum haud placet. Βίq καρδίας est invito animo, ut ἀεκόντων λέκτρων v. 40. et δαϊκῶρ γάμος est matrimonium vi hostili obtrusum. cf. v. 38. sqq. SCH.

799. καρδίας] Scribendum κάρζας. V. ad v. 71.

800. κυσὶν] κύσειν M. Ald. et codex Robortelli.

801. δεῖπνον] δεῖπνα Rob. δείπναν M.

802. ἐλευθεροῦται] Margo M. ἀντὶ τοῦ ἐλευθεροῖ.

803. φιλαιακῶν] φίλαι ἐκ τῶν Guelf. Ald. Rob. Turn. φιλα-
άκτων Lobeck. Paralip. p. 497.

804. ἐλθέτω Pauwius. In libris duplicatum.

806. Versus interpolatus, in quo unum tantum videtur esse vocabulum Æschyleum πόρον.

τίν'] τίνas M.

ἀμφ' αὐτὰς (αὐτὰs M.)] περὶ ἐμαντῆς explicat scholiasta. ἀμφ' αὐτὰs Ald. ἀφ' αὐτὰs (sic) Rob.

807. τέκνω M. Rob. τέκνω Ald. εὖρω Turn. Steph. quod ex annotatione scholiastæ sumtum est qui ad verba καὶ λυτήρια adscripsit λείπει εὖρω.

λυτήρια Schuetzius. καὶ λυτήρια libri.

808. ἰύζε] ἰύζειν M. ἰύζειν Ald.

ὄραν'αν] οὐραν'αν Ald. Turn. οὐραν'ία M. οὐράνια (ad μέλη relatum) Rob. Steph. Restitui ὄραν'αν, de qua forma dixi ad Soph. Œd. Col. 1466.

809. καὶ om. Turn. qui vitium hujus versus animadvertit quidem, sed non sanavit.

810. τέλεα] τέλεια Rob.

δέ μοι πῶs] Lectio vitiosa. δέ πῶs Wellauerus. Delenda interpunctio post πῶs et λύσιμα, ponendumque comma post πελόμένα μοι. Scholiasta, ἐπιτελεστικά μοι καὶ λύσιμα τῶν κακῶν γινόμενα. ad quæ in ed. Steph. accessit interpretatio ad versum proximum referenda, ἄλλως· ἀντὶ τοῦ ἀτάραχα.

811. λύσιμα μάχιμα] Lectio vitiosa. λύσιμα γάμου (circumspice liberationem a nuptiis) conjecit Schuetzius.

812. βίαια μῆ M. Par. Rob. βία μῆ Ald. βίαν μῆ Guelf. βίαν εἰ Turn. Steph.

φιλείs] Lectio solæca. φιλοῖs Schuetzius. φίλοis Lachmannus p. 28.

ὀρώv] ὀράs Ald. ὀράv Turn. Steph.

818. δύσφορον ἀρσενογενὲς] Versus non integer.

819. Delendum comma post διόμενοι.

823. τί δ' ἄνεν σέθεν] πιδανεν (πιδάνεν Ald.) σέθεν M. Guelf. Ald. Correxerit Rob. cujus codex τί δ' ἄν νενσέθεν.

824. θνατοῖσι Bothius. θνατοῖς libri.

825—901. Hæc fabulæ pars tam male habita est ut de vitiis plerisque ne conjecturæ quidem probabili locus sit. Itaque satis habebimus librorum vitia notasse, omissis quæ nulla veritatis specie commendantur conjecturis. Nec scholiastarum annotationes, quarum pleræque ad scripturas vitiosas referuntur, quidquam prosunt.

825. Scholiasta, ταῦτα μετὰ τινος πάθους ἀναβοῶσιν ἐξ ἀπόπτου τοὺς Αἰγυπτιάδας ἰδοῦσαι.

μάρπτις] μάρπις M. Guelf. Ald. Rob. Scholiasta, ὁ ἐλθὼν ἐπὶ τὸ μάρψαι ἡμᾶς. Hesychius ex hoc ipso, ut Sopingio videbatur, loco μάρπτις: ὑβριστής. ubi Henr. Steph. “Scribendum videtur μαρπτής. Nam μαρπτύς esset potius ὑβρις.” Ceterum delendum comma post νάϊος. Scholiasta, ὁ πρῶην μὲν ἐπὶ νηὸς, νῦν δὲ ἐπὶ γῆς γεγωνῶς.

827. πρὸ μάρπτι Steph. πρόμαρπτι M. Ald. Rob. Turn.

κάμνους] κάμνους Ald. κάμνονοι Turn. Scholiasta, πρότερον θάνοις, ὃ μάρπτι, πρὶν ἡμᾶς συλλαβεῖν. Versus in M. sic descripti τῶν— | ἰὸφ | ὅμ αὐθι κάκκας | νν δυῖαν— | ὀρῶ— | βιαίων— | ἡὲ ἡὲ —.

ὅμ] Lego ὅφ. Exclamatio est dolentis aut paventis. Eustathius ad Iliad. M. p. 900. l. 27. Ἄλλ' ἐκ τοῦ ὅφ ἐπιφωνήματος, ὁ κατὰ πνεύματος ἀθρόαν εἰσπνοὴν ἐγγίνεται τοῖς ἀλγοῦσιν ἡ φόβον παθοῦσι. STANL. Scholiasta, ἰὸφ] ἐπὶ ἀποπτυσμοῦ μίσσημα. ἀπὸ δὲ τοῦ ἀποπτύειν, ἀπόφθεγμα ἐποίησε. διὸ δεῖ τὴν ὑστέραν δασύνειν. ἔστι δὲ τοῦτο διὰ μέσον.

828. κάκκας] Vocabulum corruptum per καταβάσεις explicatur in scholio. Hesychii glossam κάκας ἐπιβάθρας: τοὺς τῆς κακίας ὑπηρέτας· ἐπιβεβηκότας, comparavit Abreschius: qua nihil proficitur.

νο] νν M. Rob.

829. δυῖαν] δητᾶν Stanleius, qui saltem δατᾶν debuisset. Adjectivum δῶϊος memoratur ab Theognosto Can. p. 58, 19.

βοὰν] βοᾶν M.

ἀμφαίνω] ἐμφαίνω Guelf. Ald. Turn.

830. πρόξενα Turn. et Steph. interpolatio est. Restituenda

scriptura corrupta πράξαν ex M. Guelf. Ald. Rob. πράπραξ enotatum ex Par.

831. ἡὲ ἡὲ] ἡὲ ἡὲ Rob. Steph.

835. δύσφορα ναὶ καὶ γὰρ M. Rob. Steph. δύσφοραν αἰ κ' γὰρ Guelf. δύσφοραν ἀτ καὶ γὰρ Ald. δύσφορον ναὶ καὶ γὰρ Turn.

836. ἀναξ] Scholiasta, ὦ Πελασγέ, πρὸ ἡμῶν παράταξαι. γαῖ (γαῖ' Guelf.) ἀναξ M. Guelf. Ald. Rob. quod vel ex præcedente γὰρ repetitum vel ex δαῖ', cum verbis superioribus conjungendo, ortum esse potest.

837. ὅπως ποδῶν] Sententiam explevit scholiasta, ὡς ἔχετε τάχους ποδῶν.

838. οὐκοῦν οὐκοῦν—κρατός.] Si recte hæc choro tribuuntur, sensus est: *Ergo nos manent capillorum vulsiones, punctiones, cruenta letifera capitis abscissio.* Scholiastes autem in his præconis minas continuari existimavit. Nam adverbium οὐκοῦν sic exponit: ἰδίως τοῦτο, ἀντὶ τοῦ, εἰ δὲ μή.

839. Alterum τιμοὶ om. Rob.

842. δλόμεναι δλόμεν' ex Turn. et Steph. editionibus propagatum est. δλύμεναι δλόμεν M. δλύμεναι δλύμεν' Guelf. δλόμεναι δλύμεν' Ald. δλλύμεναι simpliciter Rob.

842. 847. Ridiculo errore in libris ἀμίδα scriptum, quod non apparet quomodo navem significare possit. ἀμάδα scripsit Schuetzius, quæ conjectura Etym. M. p. 75, 22. verbis nititur alieno loco s. v. 'Αμάδιος illatis, ἀμάδα τὴν ναῦν Αἰσχύλος. cujus glossæ veram scripturam servavit Hesychius, ἀμαλα: τὴν ναῦν ἀπὸ τοῦ ἀμᾶν τὴν ἄλα. Αἰσχύλος Πρωτεῖ σατυρικῷ.

843. εἴτ' ἀνὰ] ἴτ' ἀνὰ Stanleius. εἰθάνα M. εἴτ' ἀνὰ (sic) Rob. εἴτ' ἀνὰ Steph. ἀθάνα Ald. Turn.

πολύρρυτον] πολύρρογον Ald. ex quo πολύρρωγον fecit Turn. Recte Wellauerus πολύρυτον. Manifeste enim hic versus respondet antistrophico 854.

845. δεσποσίῳ] θεσπεσίῳ Turn. δεσποσύνῳ Stephanus.

ἔβρει] ἔβρι Ald.

846. δορὶ δι' ὅλου] Scribendum δόρει διώλου cum Hermannō apud Erfurdium ad Soph. Ajac. p. 628. Respondet versus 857.

847. αἶμον' ἴζω σ' Turn. Steph. ex annotatione scholiastæ, ἡμαγμένον σε καθίζω. αἶμονες ὡς M. Par. Guelf. Ald. Rob.

848. τάπιτα] τάπιτα M. Rob. τ' ἀπιτα Ald. Inepte scholiasta, ἀπιόντα, κατὰ συγκοπήν.

850. φρενί τ' ἄταν M. Par. Guelf. Rob. φρενί τ' ἀταῖς Ald. φρενὸς ἄταν Turn. Steph. ex scholiasta, ἐπιθυμίαν εἶπε τὴν ἄτην τῆς φρενός.

851. ἰὼ] ἰὼν M. Ald. ἰὼ Rob.

852. λεῖφ' ἔδρανα] λεῖφ' ἰδρανα M. Guelf. Turn. In Ald. λεῖφι δρανακίδες. Scholiasta, κατὰλειπε τοὺς βωμούς.

κί' ἐς] κίε δ' ἐς Turn. vitio Aldino deceptus.

853. Lectionem vitiosam interpretatur scholiasta, μήποτε μετέχοι τιμῆς ἐν τῇ πόλει τῶν εὖσεβῶν.

854. εἶδοι] ἴδοι superscriptum in M. et sic Rob. εἶδοιμ' Scalliger. Scribendum ἴδοιμ' cum Butlero.

856. ἀεζόμενον Porsonus. δεζόμενον libri. δ' ἀεζόμενον conjecterat Stephanus.

857. αἶμα] οἶμα, quod de inundatione Nili sit intelligendum, Bambergerus. νᾶμα Pearsonus.

858. ἄγιος Turn. et Steph. interpolatio. ἄγιος codices et Ald. Rob. Ἀργεῖος Bothius. Aliud quid legit scholiasta, quantum ex interpretatione ejus ἀναξία colligi potest. De γέγειος, vocabulo ex Hecataeo et Callimacho a grammaticis citato, quod ἀρχαῖον significat, cogitavit Lobeckius Paralip. gramm. Gr. p. 552.

βαθυχαῖος] βακχαῖος Ald. ἡ μεγάλως εὐγενής interpretatur scholiasta: χαοὶ γὰρ (imo χάιοι) οἱ εὐγενεῖς. ἐγὼ ἡ βαθυχαῖος ἀναξία ταύτης τῆς βαθρείας, ᾧ γέρον.

861. βάσει] βάση libri.

863. Choro tribuit Rob.

864. βάτεαι βαθμί προκαπαθῶν M. (nisi quod τροκακὰ παθῶν) Turn. Steph. βάθει βαθὺ μητρο κακαπαθῶν Par. βάτεαι βαθμί τρὸ κακὰ παθῶν Guelf. βάτεαι βαθμίτρο κακὰ παθῶν Ald. βάττ' ἐπ' ἀμίδα τροκακὰ παθῶν Rob. Scholiasta, σὺ δὲ θέλων καὶ μὴ θέλων ναὶ βήση τάχα βίᾳ πολλῇ κακοπαθῶν.

865. ὀλόμεναι] ὀλομέναις Turn. Steph.

865—875=876—884.

885—894=895—903.

904—906=907—910.

866. αἰαῖ αἰαῖ] αἰ αἰ αἰ αἰ libri.

867. καὶ] εἰ Heathius. Et sic fortasse legit scholiasta, τοῦτο ἰδίᾳ εὐκτικῶς. ὅλοιο οὖν σὺν ταῖς μηχαναῖς.

868. δι' ἀλλήρυτον] δ' ἀλλήρυτον Ald. διαλλέρυτον Turn. Scholiasta, τὸ πέλαγος.

869. Σαρπηδόνιον] Sarpedon promontorium in Cilicia. Strabo

14. p. 670. *καμψάντι ἦτονα ποιοῦσαν ἄκραν ἢ καλεῖται Σαρπηδών.*
STANL.

870. 871. et antistrophici 880. 881. conjungendi.

871. *εὐρείαις (εὐρυχωρείας ex M. affertur) εἰν]* Metrum has
postulat syllabas ∪ ∪ — ∪.

873. *ὑπερθορεῖ]* ὑπερθορῇ libri.

875. *ἀχέων]* ἀχαιῶν Turn.

Verba vel interpolata vel loco alieno illata οἷζός ὄνομ' ἔχων,
quæ mensuram non iambicam, sed dochmiacam habent, om.
Rob.

877. *ἡ πρὸ γὰς ὑλάσχοι]* ὑπρογασυλάσκει^{οἱ} M. ὑπρογασυλάσκει
Ald. ὑπρογασυλάσχοι Rob. ηπρογασυλασκεις Guelf. ἡ πρὸ γὰς
ἡλάσκει Turn. Scholiasta, εἰς ὑπὲρ τῶν Αἰγυπτίων πρεσβεύει.
Qui legisse videtur, οἰοῖ οἰοῖ (nam sic scribendum) | λύμας·
εἰς δὲ πρὸ γὰς ὑλάσχοι.

878. *περιχαμπτὰ* Turn. et Steph. interpolatio. *περιχαμπτὰ*
M. Guelf. Ald. Rob.

879. *ὁς]* ὁσ' Bothius.

880. *σε]* Scribendum σ'.

ἀποτρέψειεν ἄϊστον Turn. Steph. ἀποτρέψει *ἐναιστον* codices
et Ald. Rob.

882. *ἀμφλότροφον]* ἀντίστροφον libri. Correxerit Porsonus ex
annotatione scholiastæ, τὴν ἐξ ἀμφοτέρων τῶν μερῶν ἐλίσσომένην
ὅ ἐστιν ἀμφιέλισσαν.

883. *ῥσον]* ῥρον M. Par. Ald. Turn.

τις] τι M. Par. Ald. Rob.

884. *οὐ δαμάζεται]* Scribendum οὐδάμ' ἄζεται cum Pauwio.

885. *οἱ οἱ* Steph. *οἱ οἱ* Rob. *οἱ οἱ* Ald. Turn. Scribendum
οἰοῖ.

βρότειος ἄρος ἄτα] βροτίσσα ροσάται M. βροστίσσα ροσάται
Ald. βρετίσσα ροσάται Turn. βρετίεσσα ροσάται Steph. βρέτειος
πρὸς ἄτας Rob. Propior vero scriptura restituta ex Eustathio,
de quo Schuetzius “Strophæ hujus emendationi profuit Eu-
stathius qui ad Hom. p. 1422, 19. hæc notavit, Ἀπὸ δὲ τοῦ ἀρῶ
καὶ ἄρος τὸ ὄφελος παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Ἰκετίοι· Βρότειος ἄρος ἄτα·
ἦτοι τὸ εὖ τῶν βροτῶν καὶ τὸ ὄφελος ἄτη ἐστίν. In hac lectione
tamen corrigendum est βρότειος, pro quo scholiastes commode
suppeditat antiquam et genuinam scripturam βρέτειος vel βρε-
τέων. Jam pulcherrimus enitescit sensus: hei, hei, pater,
tuum illud *statuarum* deorum, scil. ad quas me accedere jus-

sisti, *praesidium*, vera nunc potius *calamitas*, *me ad mare ducit gradatim tanquam aranea, spectrum nigrum et horrendum.*" Scholiasta, βρετίεσσα] ἡ τῶν βρετέων ἐπικουρία βλάπτει με. τοῦτο δέ φησιν, ἐπεὶ θαρσύνουσι αὐτοῖς ἐν τῷ φανερώ κατελήφθησαν.

μαλδαάγει] μαλδάγει Rob. Probabilis Schuetzii conjectura est μ' ἀλαδ' ἄγει.

886. ἀραχνος ὡς βάδην] Locus deploratissimus, cujus tamen sensus videtur hic. Simulacrorum quam speravi ἀσυλία me prodidit, est enim non σάκος ἀρρήκτον sicut nobis visum erat v. 198, quin potius aranearum tela, somnium evanidum. De jure ἀσυλίας, quod nihil ipsis profuit, interpretati sumus. STANL.

888. ὄναρ] Scholiasta, μηδὲν οὔσαν.

μέλαν] μέγαν Guelf.

890. βῶαν] Post hunc versum Rob. inserit ὦ μάτερ γῆ, ex glossemate. Nam in scholiis annotatum ὦ μήτηρ γῆ.

892. βᾶ] μᾶ Turn.

892. 901. ὦ βᾶ Γᾶς παῖ Ζεῦ] ὦ μᾶ Γᾶ, πᾶ Ζεῦ Huschkius in commentatione de Annio Cimbri p. 51. Scholiasta, ὦ πάτερ Ζεῦ, γῆς παῖ· ἡ αὐτὴ γὰρ 'Ρέα καὶ Γῆ.

894. οὐδ' ἐγήρασαν] οὐδὲ γήρασαν M. Guelf. Rob.

οὐδ' ἐγήρασαν τροφῇ] Hæc sana esse mihi nemo persuaserit. Primum enim in antecedentibus οὐ γάρ μ' ἔθρεψαν idem illud inest, quod hisce verbis significatur. Deinde ἐγήρασαν active positum insolens est. SCH. Priore argumento nihil efficitur. ἐγήρασαν legit scholiasta, qui interpretatur εἰς γῆράς με ἡγαγον.

895. μαιμᾶ] μαι μαι M. Guelf. Ald. Turn. Per ἐνθουσιᾷ explicat scholiasta. Similiter Hesychius, cujus glossa fortasse ex hoc loco sumta est.

896. ὥς μέ τί ποτ' ἐνδακῶσα] Sic verba lacera parum prudenter interpolavit Steph. ὥς με τίποτ' ἐν δακοσάχ M. ὥς με τί ποτ' ἐν (ἐν Turn.), δακοσάχ Guelf. Ald. Turn. ὥς με | τίποτ' ἐν | δακοῦσαχ = Rob.

898. ὅτοτοτοῖ] ὅτοτοτοτοῖ libri. Correxerit Schuetzius.

901. βᾶ om. Turn.

903. χιτῶνος ἔργον] Scholiasta, τὴν ἐργασίαν τοῦ χιτῶνος.

904. πρόμοι] Scribendum πρόμοι cum Stanleio.

905. 906. et 909. 910. Hos versus transponendos esse probabiliter conjecit Bothius.

906. θαρσεῖτ', οὐκ ἔρεῖτ'] θάρσει τοῦ χερεῖτ M. Guelf. Ald.
 θαρσεῖτ' οὐκ ἔρεῖ Turn.

908. διωλόμεσθα ἐπτάναξ (ἐπτάναξ Ald.) M. Par. Guelf. Ald.
 Versum in trimetri formam, admissio in sede quarta pyrrhichio,
 redegit Turn. διωλόμεσθα. πάσχομεν ἀνάξια.

909. ἀποσπάσας] ἐπισπάσας Piersonus ad Mær. p. 134.

910. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις ὀξὺ Schuetzius. ἐπεὶ οὐ κακοῦ ἔξυ M.
 similiterque Par. Guelf. Ald. ἐπεὶ οὐκ ἀκούεις σὺ Rob. et
 omisso σὺ Steph. ἔπου οὐκ ἀκούεις Turn. ἐπεὶ οὐκ ἀκούετ' ὀξὺ
 Porsonus. Probabilius ἐπεὶ οὐκ ἀκούειν ἀξιοῦτ' Federus Observ.
 crit. p. 29.

911. ποίου] τίνος vir doctus in *Classical Journal* fasc. 7.
 p. 159.

913. ἦ] ἦ Turn.

914. ὦν δ' Porsonus. δ' ὦν codices et Ald. Rob. δ' om.
 Turn. Steph.

ἐγγλείς] ἐγγλίοις Rob.

915. ὀρθώσας] ὀρθώσα M. Ald.

φρενί] φρενεῖ M.

916. ἡμπλάκηται] ἡμπλάκημε Guelf. Ald.

917. ξένος μὲν εἶναι πρῶτον οὐκ ἐπίστασαι] Jam primum hoc
 deliquisti quod nescis quomodo hospes se gerere debeat. SCH.

918. ἐγὼ] ἔχω Valckenarius ad Eurip. Phoen. 712. interro-
 gandi signo post οὐχί posito. Sed probabilior Porsoni coniec-
 tura est, πῶς δ' οὐχί; τὰμ' ὀλωλόθ' εὐρίσκων ἄγω.

919. προξένοις] πρὸς ξένοις Guelf. Ald. προσξένοις Turn.

920. Ἑρμῇ—μαστηρίῳ] Mercurius dicebatur μαστήριος, qua-
 tenus res amissas recuperare, et ubi delitescerent inquirere
 credebatur. SCH.

921. σέβει] σέβῃ libri.

923. κλύω] κάτω M. Guelf. Ald. Turn.

924. εἰ τις] οὗ τις Askevius aut Tyrwhittus apud But-
 lerum.

925. κλαίοις] κλάεις M. Scribendum κλάοις.

οὐ μάλ' ἐς Rob. Steph. οὐδὲ μάλ' ἐς M. οὐδὲ μὰν ἐς Guelf.
 οὐδὲ μ' ἀνησ Ald. οὐδ' ἂν εἰς Turn.

930. εἰδῆς Turn. Steph. εἰδὼς codices et Ald. Rob. quod
 revocandum deleto commate positoque in fine versus colo:
 nam parenthesis est καὶ γὰρ—ἕκαστα.

936. γίγνεται] γίνεταί libri.

937. βίον] βίων Plut. Mor. p. 517 F.

938. τοῦνονμον χρόνῳ μαθὼν Porsonus. Revocanda librorum scriptura τοῦνονμ' ἐν χρόνῳ μαθὼν, signo interrogandi post τοῦνονμ' translato. Turnebi interpolatio est τοῦνονμ' ἂν χρόνῳ μάθοις.

939. ἴωσον Porsonus. ἴσως γ' Guelf. ἴσως οὐ Ald. ἴσως ὁ Turn. ἴσθι γ' Rob. ἴσθι γε Steph. εἴσθι θ' M. Scribendum εἴσει σύ τ' cum Burgesio.

941. πίθοι] πείθῃ Rob.

λόγος] λόγοις M. Guelf. Ald. Rob.

944. τῶνδ' ἐφήλωται τορῶς] τῶνδε φιλωταὶ τορῶ M. Guelf. Ald. Rob.

950. ἴσθι τάδ', ἥδη Turn. Steph. ἴσθι μὲν τάδ' ἥδη M. Guelf. Ald. Rob. Scribendum ἡ ἴσται τάδ', ἡ δεῖ — cum Porsono.

αἰρεσθαι νέον Porsonus. ἐρεισθενέον M. Par. Guelf. Ald. αἰρεῖσθαι νέον Rob. αἰρήσῃ νέον Turn. Steph.

953. ἐκ κριθῶν μέθυ] Ut Ægyptii solebant : de quibus Herodotus 2, 77. Οἶνῳ δ' ἐκ κριθέων πεποιημένῳ διαχρέωνται, οὐ γὰρ σφί εἰσιν ἐν τῇ χώρῃ ἀμπελοι. Athen. Deipnos. 10. p. 418. E. Αἰγυπτίους Ἐκαταῖος ἀρτοφάγους φησὶν εἶναι, κυλλήστιας ἐσθλόντας, τὰς δὲ κριθὰς ἐς ποτὸν καταλεαίνοντας. STANL.

954. σὺν] Scrib. ξὺν. συμφίλοις M.

φίλοις] Legendum φίλαις; non enim servos, sed *ancillas* puellarum significat. Servorum, quos Danaus secum duxerit, nusquam fit mentio. Quin potius ipsi domum a populo satellites et pedissequos decretos esse patet e v. 985. SCH.

956. κεκλημένην] κεκλημένην M. κεκλιμένην Guelf. Ald. Rob. Turn. Steph.

959. εὐθυμόν ἐστιν Turn. Steph. εὐθυμείν ἐστιν codices et Ald. Rob. quod ad εὐθυμία ἴσται — ducere videatur. Sed sensus postulat ἐτοιμόν ἐστιν, quod conjecit Dobræus, vel simile quid.

εὐτύκους Porsonus. ἐντυχούση codices et Ald. Rob. εὐτυχεῖς Turn. Steph.

δόμους Turn. Steph. δόμοις M. Ald. Rob.

961. μονορρήθμους] μονορήθμους M. Ald. Rob.

963. λωτίσασθε Canterus. λωτίσασθαι libri. Ingeniosa Dobræi conjectura est ὅσ' ἔστ' ἀωτίσασθε.

964. ἀστοί] αὐτοί Rob.

966. ἀγαθοῖσι Porsonus. ἀγαθοῖς libri.

974. εὐτυχος Spanhemius ad Callimach. in Pall. 3. εὐτυχος
Turn. εὐτυκτος codices et Ald. Rob. Steph.

975. ξύν] σύν libri.

976. ἐν χώρῳ] Verba suspecta eiecit Bothius.

977. Hunc versum om. Rob.

983. μὲν om. Rob.

984. φίλους] φίλον Rob. et superscripto ως M.

985. ἐμοῦ] ἐμούς M. Rob.

987. δορικανεῖ μόρῳ Porsonus. δόρν κ' ἀνημέρῳ codices et Ald.
Rob. leviter in literarum divisione inter se discrepantes. δορὶ
ἀνημέρῳ Turn. Steph.

988. ἀείζων Bothius. ἀεὶ ζῶν codices et Ald. Rob. αἰεὶ ζῶν
Turn. Rob.

989. τοιῶνδε τυγχάνοντας εὐπρυμνῇ φρενὸς χάριν σέβεσθαι (sic
M. Guelf. Ald. Rob. σέβεσθε Turn. Steph.) τιμωτέραν ἐμοῦ]
Scribendum εὐπρύμνης. *Tanta quum consecuti simus, cordis
gubernaculo mentis bene instructi est* (i. e. decet vos, si sapere
velitis), *Danais gratiam præstantiorem quam qua me patrem
veneramini rependere*. Tanquam deos Olympios enim Argivos
venerari filias jusserat v. 981. BAMBERGER. Non est pro-
babile εὐπρύμνης dixisse Æschylum, quum εὐπρύμνον vel εὐ-
πρυμνοῦς potuisset.

990. τιμωτέραν] τιμωτέρα Guelf. Ald.

991. γεγραμμένοις] γεγραμμένους M. Guelf. Ald. Turn.

994. εὐτυκον Spanhemius (conf. ad v. 974.). εὐτυχον libri.

998. τέρειν] τέρειν M. τέρειν δ' Guelf. Ald. τέρην Rob.
Turn. Steph.

999. τι μιν] τιμήν M. Ald. Rob. Scribendum τί νιν.

1000. πεδοστιβῇ Rob. Steph. παιδοστιβῇ M. παιδοτριβῇ
Guelf. Ald. πεδοτριβῇ Turn.

1001. καρπώματα] καρπώματι Ald. Turn. καρπώματ' ἀκμάζοντα
Auratus. "στάζοντα est *fructus decidui*, i. e. ita maturi ut
suapte sponte cadant." SCH.

1002. Versus corruptus. κωλονουσανθῶς μένην ἐρώ M. θ post
κωλύουσαν addunt etiam Guelf. Ald. Rob. Scriptura recepta
debetur Turnebo et Steph. κάλωρα in κᾶλωρα mutabat Canter-
us, in κᾶωρα Stanleius.

1007. οὖν ἐκληρώθη] Emendandum οὖνεκ' ἡρόθη cum
Heathio.

1009. οἰκήσις] οἰκήσεις M. Guelf. Ald.

1012. φύλαξαι] φυλάξαι Ald. Rob. φυλάξαις Turn.
 1018—1025 = 1026—1034.
 1035—1043 = 1044—1052.
 1053—1057 = 1058—1062.
 1063—1068 = 1069—1074.
 1019. μάκαρας Stanleius. μακρὰς libri.
 1020. οὐ χεῦμ' (χῶμ' Turn.) 'Ερασίνου] οἰχώμ' ἐρασίμον Ald.
 'Ερασίνου] Fluvii Argivi, cujus meminere Strabo 8. p. 570.
 Pausanias 2, 24, 8. 36, 6. Plinius H. N. 2, 103. 4, 5. Pompo-
 nius Mela 2, 4. STANL.
 1021. περιναίετε] περιναίεται Ald. Scribendum περιναίονται
 cum Hermanno Elem. doct. metr. p. 492.
 1022. ὑποδέξασθε δ' Heathius. ὑποδέξασθ' libri.
 1023. μένος] Scribendum μέλος cum Legrandio.
 αἶνος] ἐνὸς Ald.
 πόλιν] πόλις Ald. Turni.
 1025. προχοὰς] πρὸς χοὰς M.
 σέβωμεν] σέβομεν Guelf. Ald.
 ὕμνοις] ὕμνους Guelf. Ald. Rob.
 1027. θελεμόν] Hesych. θέλεμον: οἰκτρὸν, ἥσυχον. θελέμωσ:
 ἡσύχως, οἰκτρῶς. STANL. θελεμός oxytonum est apud Arcad.
 p. 61, 3. θαλερόν Par.
 1029. λιπαρὼν χάμασιν Ald. λιπαρὸν χῶμασι Turn.
 1030. μελίσσοντας Pauwius. μελίσσοντες libri.
 1033. ἔλθοι] ἔλθει M. ἔλθῃ Guelf.
 Κυθήρειος] Κυθερείας M. Par. Rob. recte.
 1034. στυγερόν Turn. Steph. στύγειον codices et Ald. Rob.
 πέλει τόδ' ἄθλον] πέλοιτο δ' ἄθλον M. Rob.
 1035. δ' addidit Pauwius.
 θεσμός] Recte scholiasta, ὁ τοῦ ἡμετέρου ὕμνου νόμος.
 1039. δὲ φίλα] δὲ φίλαι Par. δ' αἱ φίλαι M. Ald. Rob. Turn.
 Steph.
 πάρεισιν] πάρεισι Turn. Steph.
 1040. πόθος] πάθος Rob. Steph. Scribendum literis majus-
 culis Πόθος et Πειθοῖ.
 ‡ addidit Wellauerus.
 θέλκτορι Bothius. θεάκτορι libri.
 Πειθοῖ Pauwius. πνθοῖ Guelf. Ald. Rob. Turn. πιθοῖ M.
 Steph.
 1041. Ἀρμονία] Typothetæ error pro Ἀρμονίᾳ.

1043. ψεδυρά] *Lego ψεδυράl. Scholiastes, ὅτι πολλὰ ψεύδονται οἱ ἐρῶντες. Hesychius: Ψεδυρός· ψίθυρος. Certe et Veneris et Cupidinis Ψιθύρου meminit Harpocration in Ψιθυριστής. Ἐτιμᾶτο δέ, inquit, Ἀθήνησι καὶ Ψίθυρος Ἀφροδίτῃ καὶ Ἔρως Ψίθυρος. Et Eustathius p. 1881. l. 1. διὸ καὶ Ψιθύρου Ἀφροδίτης, κατὰ Πανσανίαν, ἱερὸν ἦν Ἀθήνησιν, καὶ Ἔρωτος δέ, οὗ καὶ Δημοσθένους, φησὶ, μέμνηται ἐν τῷ κατὰ Νεαίρας. STANL. ψεδρα M. ψύδρα Rob. ψίδυρα Ald. ψίθυρα Turn. Scribendum ψίθυροι cum Bothio.*

1044. φυγάδας Turn. Steph. *φυγάδες M. Par. Guelf. Rob. φυγάς Rob. Scribendum φυγάδεσσιν cum Burgesio.*

ἐπιπνοίας Turn. Steph. *ἐπιπνοίαι M. Par. Guelf. Ald. ἐπιπνοία Rob.*

1045. πολέμους] *πολέμου Rob. πόλεμον Guelf.*

θ'] *τ' Ald. Turn.*

1048. παραβάτος Askevius. *παραβάτας M. Par. Guelf. Ald. Rob. παραβατὰ Turn. παραβάτα Steph.*

1050. Scholiasta, *μετὰ ἄλλων πολλῶν γάμων γυναικῶν καὶ οὗτος τελεσθήσεται.*

1051. προτέραν] *προτερᾶν Bothius.*

1053. ἀπαλέξαι] *ἀταλέξαι Guelf. Ald. ἀπαλλάξαι Turn.*

1056. θέλγοις ἂν ἄθελκτον *lectio ab Stephano memorata. θέλγεις ἂν ἄθελκτον M. Rob. θέλεις ἀναθέλητον Ald. θέλοις ἂν ἀθέλητον Turn. Steph.*

1062. μῆδὲν ἀγάζειν] *Scholiasta, λίαν ἐξετάζειν. Malim interpretari, Ne ægre ferus quæ a diis decreta sunt, quod Euripides in Phœniss. v. 385. Δεῖ φέρειν τὰ τῶν θεῶν. Modo dixerat idem semichorus: Ὅ τι τοι μόρσιμόν ἐστιν, τὸ γένοιτ' ἂν. Etymolog. M. p. 5, 30. Ἀγάζει, ἀγανακτεῖ καὶ βαρέως φέρει. καὶ ἐπὶ τοῦ σέβεσθαι καὶ φθονεῖν παρ' Ὀμήρῳ καὶ λυπεῖσθαι. STANL.*

1063. 1064. et 1069. 1070. conjungendi.

1063. Ζεὺς] *Ζεῦ M.*

1064. γάμον] *γάμου M. Guelf. Ald.*

1065. ὥσπερ] *ὥσπερ Stanleius.*

1066. 1067. et 1072. 1073. conjungendi.

1067. κατασχεθῶν] *κατασχέθων libri.*

1069. νέμοι] *νέμος Ald. νέμων Turn.*

1070. τὸ βέλτερον κακοῦ] *Cicero Offic. 3, 1. Sed quia sic ab hominibus doctis accepimus, non solum ex malis eligere minima*

oportere, sed etiam excerpere ex his ipsis si quid inesset boni.
Homer. Il. P, 105.

Κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.

Ad quem locum Jacobus Duportus, hæc addit aliorum scriptorum testimonia. “ Κατὰ τὸν δευτέρον φασι πλοῦν τὸ ἐλάχιστον ληπτέον τῶν κακῶν. Aristot. Eth. 2, 9. Τῶν μὲν ἀγαθῶν ἀεὶ τὸ μέγιστον, τῶν κακῶν δὲ τοῦλάχιστον αἰρεῖσθαι. Annibal apud Polyb. 15, 7. *Ex malis minimum*; quod in uxorem suam pusillam nequiter nimis torsit Laco quidam apud Plutarchum, περὶ φιλαδ. p. 482. Et Democr. apud Anton. in Meliss. *E malis multis malum quod minimum est, id minimum est malum.* Plaut. Stich. 1, 1, 63. ubi τῷ παρὰ προσδοκίαν, atque etiam κοκκυσμῷ utitur comicus ridiculi causa.” Hæc ille. STANL.

1071. Scholiasta, δέμοιρον αἰνῶ] ἡδέως ἔχω τὸ δέμοιρον τῶν κακῶν σὺν ἐνὶ ἀγαθῷ. Ὅ ἐστι τῇ ἀπαλλαγῇ τοῦ γάμου. Πίνδαρος (Pyth. 3, 81.)

ἐν παρ’ ἐσλὸν πῆματα σύνδνο δαίονται βροτοῖς
ἀθάνατοι. —

Id quod ex duobus malis melius est et partim bonum partim malum, præfero. Malunt nimirum exsules esse, quam Ægypti filiis nubere. SCH.

καὶ τὸ] καὶ τε M. Guelf. Ald.

1072. δέκα] δέκα recte Burgesius. Sensus est, *et volo litem dari secundum jus.* BOTH.

δέκας] τῶνας Burgesius.

1073. εὐχαῖς] εὐχολῆς Ald. εὐχολῆς Turn.

λυτηρίοις] λυτηρίους Par.

ADDENDA ET CORRIGENDA.

Præfat. p. 4, 1. Florentianus] Corr. Florentinus.

P. 8, 3. A] Deleatur.

[P. 9, 24. Pro "*Mosq.* lege *Mosq.*]

PROMETHEUS.

P. 31, 36. ὅπερ ἐμφαίνει] Scrib. videtur δ̄ παρεμφαίνει.

P. 40, 2. κοιλῶ] Corr. κοίλῳ. Similia accentuum vitia quæ in priorum maxime editorum annotationibus passim fugerunt correctoris oculos, lectoribus corrigenda relinquimus.

P. 49. v. 242. Heliodor. 14.] L. Heliodor. 4, 4.

P. 68, 23. νοφισμάτων] νοσφισμάτων

P. 69. v. 465, 1. γένωνθ'] γένωνθ', quod γένωνται scriptum in Vindob. duobus.

P. 69. extr. Contuli] Conferri

P. 73. extr. Phylliræ] Phillyræ

P. 79, 2. ἰσόμοιρον,] ἰσόμοιρον, nisi ἀντίμοιρον corrigendum,

P. 79, 8. εἰκελόνειροι] ἀνέρες εἰκελόνειροι

P. 81. v. 568, 15. quidam] quidem

—— v. 569, 3. ἥως] ἥγουν

P. 88. v. 680. L. ἀφνιδία : αἰφνιδίως (αἰφνίδαν codex), ἄφνω. Quæ sic est emendanda, ἀφνιδία : αἰφνηδὸν, ἄφνω.

P. 103. v. 794, 2. Ento] Enyo

—— v. 799, 3. Lybia] Libya

P. 108. v. 840, 2. Ἰόνιος] Ἰόνιον

P. 113. v. 895. Parcarum] Parcarum, velut πότνια.

—— v. 897, 2. ἐν C.] ἐν γαμέτῳ C.

SEPTEM ADVERSUS THEBAS.

P. 143. v. 129, 1. κράνος] κράτος

—— v. 130, 5. ἄλλως ἤ] ἄλλως. ἡ

—— v. 133, 3. κατακλύσθη] κατακλύσθη

P. 145. v. 148. in fine, unde—licet] unde εὐτυκάξου emendan-

dum esse vidit L. Dindorfius in Thesouro Stephani vol. 3. p. 2484. collata quæ ad hunc ipsum locum referenda est glossa Hesychii, εὐτυκάζου: εὐτυκτον ἔχε, ἔτομον· nam sic corrigenda scriptura codicis εὐτύκαζον.

P. 161. v. 300, 8. χερὸς] χερὰς

P. 164. v. 333, 12. ἀρτίτροπον] ἀρτίτροποι

—— v. 356. τὸν ἐκ τῶνδ' εἰκάσαι λόγος πάρα :] Emendandum, ni fallor, λόγον.

P. 177. v. 448, 3. Præferendum] Non præferendum

P. 181. v. 514. 2. τοῦ] του

P. 195. v. 624. παρ' ἀσπίδος γυμνωθὲν ἀρπάσαι δόρυ] Hom. Il. Π, 312. στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα comparavit Heynius.

P. 197. v. 676, 2. confert.] Deleatur punctum.

P. 202. v. 736. καὶ χθονία] Fort. καὶ γαῖα.

P. 217. v. 914. λαχαί] λάχαι L. Dindorfius in Thesouro s. v. Λαχή.

PERSÆ.

P. 234, 21. Persarum,] Deleatur comma.

P. 238. v. 34, 1. Σουσικάνης] Σουσισκάνης

P. 243, v. 65. κωμφοδεῖται] κωμφοδεῖ

P. 258. Deleatur annotatio ad v. 258.

P. 259. v. 267. Fortasse—præferendus.] Hæc deleantur.

P. 276. v. 494. Παγγαῖον] Alibi Πάγγαιον: et sic hic quoque codices quidam. De quo dixi in Thesouro Stephani.

P. 290. v. 684, 2. πάφου] τάφου

—— v. 687, 9. τὸ Αἰσχύλου] τοῦ Αἰσχύλου

[P. 299. v. 802, 9. Pro τὰ δ' οὐ, lege τὰ δ' οὐ,]

AGAMEMNON.

P. 334. v. 72. ἀτίται] Significatione passiva: de qua v. Lo-beck. Paralip. p. 428. et ad Soph. Aj. p. 185.

P. 347. v. 182. δέ που] δὲ ποῦ Emperius ap. Bamberger. in Comment. de Agam. p. 9. hoc sensu, Deorum quæ esset gratia sine lege imperantium?

P. 352. v. 245, 5. τῶν] τοῦ

P. 385. v. 849, 1. autem] Deleatur.

P. 390. v. 950, 5. formulam.] Deleatur punctum.

P. 410. v. 1277. Adde Soph. Philoct. v. 1100. τοῦ πλέονος δαίμονος εἶλον τὸ κάκιον ἀντί. Nam sic emendanda est librorum scriptura τὸ κάκιον ἐλεῖν.

CHOEPHORE.

P. 434. v. 35, 1. (super)] (superscripto ἔλακε)

P. 438. v. 72. Ad verba ἐκ μῆς δδοῦ illustranda facit quod in lustrationibus fiebat, ut fluminibus uterentur ex eodem fonte promanantibus: sicuti Oresti ab oraculo Delphico injunctum fertur ut fluvio ablueretur qui septem fluminibus eodem ex fonte manantibus confunderetur. Gramm. de carmine bucol. Theocrito præmitti solitus, χρησμός ἐξέπεσεν, ἐν ἑπτὰ ποταμοῖς ἐκ μῆς πηγῆς ῥέουσιν ἀπολούσασθαι. Conf. Schneidewin. de Diana Phacelina et Oreste ap. Rheginos et Siculos p. 9. BAMBERG. qui Choephoros Gottingæ edidit a. 1840.

—— v. 73, 1. libri, ex] libri, quod χαρμοσῇ scriptum in Ald., ex

P. 439. v. 80, 2. πικρὸν Steph.] πικρὸν Steph. et lemma scholii in ed. Rob.

P. 440. v. 88. Post εἶπω Bambergerus rectius commate distinxit: nam πατρί, quod in fine versus collocatum est, ad utrumque pertinet verbum, εἶπω et κατεύξωμαι..

P. 444. v. 145, 1. κακὴν] κακὴν

—— v. 157, 3. δέσποτ' = ἐξ] δέσποτ' ἐξ

P. 445. v. 158. ἰὼ, τίς] ἴτω τίς Bothius.

P. 447. v. 177. ἦ] ἦν Scholefieldus.

—— v. 185, 1. διψίων] διψίων (nam sic Schuetzius pro δίψιοι scripsit)

P. 451. v. 236. Ἐλπίς σπέρματος σωτηρίου est σπέρμα σωτήριον ἐλπισθέν, δακρυτὸς autem respicit lacrimas, quarum abunde desiderium et memoria Orestis choro atque Electræ elicuerat. BAMB.

P. 455. v. 290. Locus Etymol. M., quem ad h. v. recte retulit Stanleius, male inter fragmenta receptus 356.

P. 456. v. 294. extr. adde: Et sic schol. qui per συγκαταλύειν (nam sic vulgatum συγκαλύειν correxit Bamberg.) et συν-οικεῖν interpretatur.

P. 460. v. 359, 5. SCH.] SCH. qui dativum πεισιβρότῳ τε βάκτρῳ restituit.

P. 462. v. 374. Chorus Electram castigat, quod nimis indulgeat, optare enim quidem eam posse. Præivit Hom. Od. Δ, 827. Τοίη γάρ οἱ πομπὸς ἅμ' ἔρχεται, ἦντε καὶ ἄλλοι ἄνδρες ἡρήσαντο παρεστάμεναι, δύναται γὰρ, Παλλὰς Ἀθηναίη. Il. E, 25. Τηλέμαχον δὲ σὺν πέμψον ἐπισταμένως, δύνασαι γάρ. Cf. Eur. Iph. T. 62. νῦν σὺν ἀδελφῷ βούλομαι δοῦναι χοῶς παροῦσ' ἀπόντι, ταῦτα γὰρ δυνάμεθ' ἄν. BAMB.

P. 464. v. 399, 8. adde: Rectius Bambergerus Κλύτε δέ τοι, χθονίων τιτῆναι, nisi quod κλύτε τάδε cum Blomfieldo scribendum.

—— v. 406, 2. Versui antistrophico accurate respondet φθινομένων, quod coniecit Ahrensius in Censura editionis Bambergeri in Diar. Halens. a. 1841. vol. I. p. 543.

P. 465. v. 423—428. Hos—Muellerus] 423—428. Hos versus choro, 429—433. Electræ tribuit Muellerus.

—— v. 423. Locus multis modis tentatus lucem accipit, si aoristum ἔκοψα temporis præsentis significatione dici intelligatur, ut chorus lamentationem describat, quam eo ipso temporis momento post Orestis et Electræ lamentationes instituat. De præsentī autem planctu locum intelligendum esse, interpretes monere poterat præsens ἐπιρροβῇ v. 427, quæ est omnium librorum lectio; quominus intelligeretur, officit una vox ἦν v. 425. cui mendam aliquam inesse etiam antecedens particula δέ ostendere poterat, quam fuerunt qui in τε mutarent. Nos non dubitamus quin vera lectio sit πολυπλάνητ' ἄδην ἰδεῖν, sc. ἐστι. Ceterum dignum est quod comparetur carmen Soph. Aj. 678. sqq. quod et ipsum cum saltatione junctum numeris similibus decurrit et primo v. similem orationis conformationem habet: Ἐφριε' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν. BAMB. qui v. 423—428. choro, 429 (ὡς δατα)—433. Electræ, 439—443. choro, 444—450. (τοιαῦτ' ἀκούων ἐν φρεσὶν γράφου ὡς —.) Electræ, 451. (δὲ ὧτων δ' ἔσω)—455. choro tribuit. Rectius Ahrensius in Censura p. 543, partim cum vulgata personarum descriptione consentiens, v. 423—433. Electræ, 434—438. Oresti, 439—443. choro, 444—455. Electræ tribuit.

P. 466. v. 427. recte] Deleatur.

—— v. 429. Deleatur annotatio.

—— v. 439—443. Choro tribuantur.

P. 467. v. 444—455. Choro] Electræ

—— v. 449. Dobræus] Dobræus recte.

P. 467. v. 455, 2. αὐτόν] αὐτῶν

P. 468. v. 474, 3. adde: Ad corruptam scripturam librorum propius accedit δι' ὧμῶν ἔριν αἱματηράν, quod conjicit Klau-senius.

—— v. 484. εὐδεῖπνοις] Respicitur ad εὐδεῖπνα, sacrificium apud Athenienses celebratum in honorem defunctorum: de quo v. locos grammaticorum in Thesouro Stephani indicatos vol. 3. p. 2219. ed. Par. Monuit Blomfieldus.

P. 470, v. 532, 4. adde: Sic λιβός pro λίβους scriptum fuit v. 292.

—— v. 535. reliqui.] reliqui: unde κέκλαγγεν Ahrensius in Censura p. 551.

—— v. 536. ἀνῆλθον] ἀνῆθον Valcken. ad Herodot. 4, 145.

P. 471. v. 568. δόμοις] δόμους Boissonadius.

P. 472, 2. adde: Primo loco numerari cædem liberorum Thyestæ, secundo Agamemnonis, tertio Ægisthi et Clytæmnestræ, apparet ex postremis hujus fabulæ versibus. BAMB.

P. 473. v. 600, 13. BLOMF. De] BLOMF. In his vocem κνωδάλων omisit Blomfieldus; at quis sibi persuadeat chorum in amores illegitimos, adulteria pecudum invehi? Ea voce apposita necesse est aliquid tangi, quod et hominum et animalium feminis conveniat. Igitur ipsa re docente prædicari existimamus quod verum esse inter omnes constat, feminarum amorem quam masculorum vehementiorem esse et majore libidine stimulari. Συζύγους ὀμαυλλας de ipsis conjugibus masculis, ἀπέρωτος ἔρωος infaustus amor intelligi debet. BAMB. De

473. v. 604. δαεῖς] Vox corrupta, ut docet versus antistr. 614. φοινίαν Σκύλλαν.

P. 478. v. 642. Versus corruptus. πέδον in πέδω mutavit anonymus in libro Mitfordiano apud Blomfieldum: quod πέδοι potius scribendum, de quo conf. annot. nostra ad Prom. 749. Ceterum Bamb. conjecit διαί δικας, τὸ μὴ θέμις παρ' οὗ λὰξ πεδοῖ πατούμενον (hominem a quo quod proculcari nefas proculcatum est) | τὸ πᾶν Διὸς σέβας παρεκβάντος οὐ θεμίστως et in antistropho τέκνον δ' ἐπεισφέρει δόμοις, μύσει δ' αἱμάτων παλαιτέρων | τίνει μύσος etc. De versu strophico consentit Ahrensius in Censura p. 551. nisi quod λὰξ ejicit: in antistropho vero corrigit, τέκνον (Orestes) δ' ἐπεισφέρει (sc. φάσανον) δό-

μοις, ἢ αἱμάτων παλαιτέρων κινεῖ μύσος etc. Quæ non satisfaciunt.

P. 479, 2. Stanleio] Stanleio. BLOMF.

P. 480. v. 665. λεχθεῖσιν] λέσχαισιν Emperius apud Ahrens. p. 552. collata annotatione scholiastæ ἐν ταῖς πρὸς γυναῖκας ὁμιλίαις. οὐκ in οὖς' mutandum videbatur Wellauero. Idem δὲ post θαρσήσας inserebat.

P. 481. v. 680, 2. usurpatum] usurpata

P. 482. v. 691, 2. hoc] hos

P. 484. v. 720. Sententia est: Quando nobis Orestis victoriam celebrare licebit? BAMB.

P. 485. v. 731. Etym. Gud. p. 311, 57. a Bamb. citatum: Ἰστέον ὅτι τὸ παρ' Αἰσχύλῳ ἐν Χοηφόροις λεγόμενον, οἶον, Τροφὸν δ' Ὁρέστου τήνδ' ὁρῶ κεκλαυμένην, ἀντὶ τοῦ κεκλαυκῦαν κείται. ἀλλ' εἶπομεν ὅτι τὰ τοιαῦτα ποιητικά εἰσιν.

P. 485. v. 738. θέτο] ἤτο Bambergerus.

P. 488. v. 773. Sensus hujus versus hic est, ut Ægisthum solum venire jubeat, quia cum nuntio occultum colloquium præstet. BAMB.

P. 491. v. 808. Corruptum ἀνιδεῖν.

P. 493. v. 822. Scribendum putamus θυμόκρεκτον γοατῶν νόμον | μεθήσομεν πόλει τὰδ' εὖ ἐμῶν ἐμῶν | κέρδος αὔξεται τόδ', ἄτα δ' ἀποστατεῖ φίλων. Spondet chorus se ex animo, lubentissime, lamentationem Ægisthi et Clytæmnestræ instituturum. BAMB. Idem in antistropho, τοῖς θ' ὑπὸ χθονὸς φίλοις | τοῖς τ' ἀνωθεν πρόπρασσ' ὦν χάρις' | ὀργαῖς λυγραῖσί τ' ἐνδοθεν | φοινίαν πάλαν θές, ὁλλὰς τὸν αἴτιον μόρου.

P. 505. v. 962, 4. persona.] persona. BLOMF.

P. 508. v. 993. Punctum post κακόν tollit Heathius.

P. 509. v. 996. Rob.] Rob.: unde Ahrensius in Censura p. 552. κἀκδίκου.

—— v. 999, 2. Ald.] Ald. quam formam etymologiæ caussa fingit Eustath. ad Hom. p. 1726. ubi de utraque agit scriptura δροῖτη et δρύτη.

—— v. 1000. πέπλους] πέπλον Ahrensius p. 552.

P. 514. v. 1049. Hunc locum propter mensuram voc. φαιοχίτωνες attulit Tzetz. in Crameri Anecd. Oxon. vol. 3. p. 359, I.

EUMENIDES.

P. 517, 20. ἐκφῦξαι] ἐκψῦξαι.

P. 534. v. 125, 1. πλὴν] πρᾶγμα πλὴν

P. 545. v. 334, 2. τιμωρουμένη.] τιμωρουμένη. SCH.

P. 563. v. 735, 6. αὐτοῖς] αὐτῆς

[P. 564. v. 753, 6. In plerisque exemplaribus pro ψήφους male legitur ψήφους]

P. 566. v. 785, 3. propagatum.] propagatum. SCH.

P. 567. v. 827, 6. Jac.] Lav.

P. 575. v. 1037, 5. πυρισέπτορι,] πυρισέπτορι, si illic recte legitur εὐθύφροσι πομπῇ, quod εὐφροσι πομπῇ scribendum esse coniecit L. Dindorfius in Thesaurο vol. 3. p. 2503 D.

—— v. 1042. τερπόμεναι. καθ' ὁδὸν δ'] Scribendum τερπόμεναι καθ' ὁδόν, deletο δέ punctoque post ὁδόν posito: quod vidit Boissonadius.

SUPPLICES.

[Omittendum passim Phil.: v. n. ad p. 3.]

P. 592. v. 254. ἄλγος] ἄλσος Ahrensus.

P. 597. v. 296, 1. conjectura] conjectura, in qua si quid veri esset, παλλακευμάτων potius scribendum foret.

P. 598, 2. Scribendum παλλακευμάτων] Hæc verba deleantur.

P. 608. v. 435, 3. ex Ph. ἀρει ἀτινείν] Deleatur.

P. 617. v. 634. τὰν Πελασγὰν πόλιν Bamberg. in comment. de carmin. Æschyleis p. 14. et in antistr. v. 646. Δῖον ἐπιδόμενοι πράκτορ' ἄτης κότον (Jovis iram, culpæ exactricem).

P. 622. v. 727, 4. videbatur ad] videbatur Seidlerο ad

INDEX GRÆCUS.

- ἌΒΡΟΤΟΣ i. q. ἀπάνθρωπος Pr. 2.
 Ἀγβάτανα Pers. 16.
 ἄγγαρος Ag. 281.
 ἄγγρεῖν Ag. 126.
 ἄγνιεύς Ἀπόλλων Ag. 1081.
 ἄγνόισι θεοί Suppl. 189.
 Ἀδράστεια Pr. 936.
 αἰέ et αἰεί Pr. 42.
 ἀήσυρος Pr. 452.
 Ἄθος Ag. 285.
 αἰῶ pro αἰῶνα Ch. 350.
 αἰῶν i. producto Eum. 845.
 ἀκρονία Eum. 182.
 ἀκταίνειν Eum. 36.
 ἄλευ δᾶ Pr. 568.
 ἄλεξ αἰλαξ Sept. 593.
 ἄλσος de mari s. fluvio Pers. 111.
 ἄμαλα Suppl. 842.
 ἀμός ἀμός Sept. 417.
 ἀμφάκης Pr. 692.
 ἀμφίβελος undique petitus Sept. 298.
 ἄν. de mensura hujus particulæ Sept. 562.
 ἄν ex priori sententiæ membro in altero repetendum Ag. 1049.
 ἀναπτεροῦσθαι Ch. 230.
 ἀνδρακάς Ag. 1595.
 ἀνδρόβουλος Ag. 11.
 ἀνδρόπαι Sept. 533.
 ἀνελληγνόστολος Suppl. 234.
 ἀνταῖος Pers. 604.
 ἀντήλιος Ag. 519.
 ἀντηρέτης Sept. 283.
 ἀντίανιστροphen passum Ag. 1277.
 ἀντίτυπος Sept. 521.
 ἀνυπόδητεν, τὸ, festinationis indicium Pr. 135.
 ἀπέρωτος Ch. 600.
 Ἀπία Suppl. 260.
 ἀπολέμιστος Pr. 904.
 ἄπτερος Ag. 276.
 ἀπίειν syllaba secunda producta Sept. 144.
 Ἀραρχαῖον ὄρος Ag. 309.
 ἀργαίς in ἀργᾶς contractum Ag. 115.
 Ἄρη Ἄρην Sept. 45.
 Ἄριος Ch. 423.
 ἄρος Suppl. 885.
 ἀρκαλίζειν Sept. 243.
 Ἀσίς et Ἀσιᾶς Pers. 270.
 ἀστραβίζειν Suppl. 285.
 Ἄτλαν pro Ἀτλанта Pr. 428.
 αἰτόκτιτις αἰτόκτιστος Pr. 301.
 αἰτόνου Pr. 543.
 αἰτόφορος Ch. 675.
 αἰτόχθοος, ὁ, Ag. 536.
 ἀφνίδιος Pr. 680.
 ἄψορον Pr. 1021.
 βαθύς fertilis Pr. 652.
 βαλός βηλός Ch. 571.
 βλάστημος Sept. 11.
 βῆα in βῶ contractum Pers. 1054.
 βῶς ἐπὶ γλώσση Ag. 36.
 γάγγαμον Ag. 362.
 γάπεδον Pr. 829.
 γενῦν pro γενῶν Sept. 122.
 γῆν πρὸ γῆς Pr. 682.
 ἀπὸ γλώσσης Ag. 813.

- γλώσσης χάριν Ch. 266.
 γονή in γυνή corruptum Sept. 225.
 γυνίας Ch. 1067.
 Γοργώπις Ἰμνη Ag. 302.
 γυναικεῖς, ἡ, Ch. 878.
 δακνῶς Eum. 845.
 δασμοφορεῖν Pers. 585.
 δεῖ τινα τινός Pr. 86.
 διανεκῶς διηνεκῶς Ag. 319.
 διαπέπραγμα Pers. 260.
 διέδρα et σύνεδρα Pr. 492.
 Διογενῆς producta syllaba prima
 Sept. 301.
 δίμαι vereor Pers. 700.
 δίπαλτος Sept. 985.
 διψή Ch. 756.
 δοκή Ag. 421.
 δορίπαλτος Ag. 116.
 δορίπηκτος Sept. 278.
 δογμαλόφος Sept. 115.
 δύοις Suppl. 829.
 εἰν α longo Pr. 770.
 εβδομαγέτας Sept. 800.
 ἐγγαῖος Suppl. 59.
 ἐγεντο Sept. 779.
 ἐγών Pers. 931.
 εἰ, ἐή Sept. 966.
 εἰ cum conjunctivo Pers. 791.
 εἰδέναι. ὡς ἂν εἰδῆς 2. εἰδῆτε Ch.
 1021.
 εἰν, ἀκούω Ch. 657.
 ἐκλείπειν excedere Sept. 217.
 ἐλεῖν Pr. 877.
 ἐμβολή Pers. 279.
 ἐναμπλάκτης Ag. 345.
 ἐνδατεῖσθαι Sept. 578.
 ἔνυν Sept. 45.
 ἐξαμείβεσθαι Pr. 223.
 ἔξηβος Sept. 11.
 ἐξηγτημένος ἐξηγημένος Pr. 711.
 ἐξωρίζειν Pr. 17.
 ἐπαυρόσθαι Pr. 28.
 ἐπὶ τὰδε Suppl. 259.
 ἐπεγλωσσᾶσθαι Pr. 928.
 ἐπιιδάζειν Ch. 856.
 ἐπιξευῶσθαι Ag. 1320.
 ἐπίπαι producto α Pers. 42.
 ἐπίπαις Pers. 42.
 ἐπίσημα, τὸ, Sept. 659.
 ἐπίστροφος Ag. 397.
 ἐπωρίζειν Pr. 17.
 ἐργάνη Pr. 461.
 ἐν ἔργῳ Ch. 161.
 ἔρμα Ag. 1007.
 ἔτης Suppl. 247.
 εἰ θαρσεῖν Sept. 34.
 εὐβέλως Ch. 696.
 εὐθυδικαίος Eum. 312.
 εὐνατήριον εὐναστήριον Pers. 160.
 εὐνις Pers. 289.
 εὐροεῖν et εὐροια fortunæ Pers. 601.
 εὐτυκάζεσθαι Add. ad Sept. 148.
 εὐωρίζειν Pr. 17.
 Ζεὺς κτήσιος Ag. 1038.
 Ζεὺς τέλειος Ag. 973.
 ἦ—τε Eum. 523.
 ἦέ Sept. 966.
 ἡμέραι, tempus, Ag. 1666.
 ἡμερεύειν Ch. 710.
 ἡμερήσιος Ag. 22.
 ἡμερολογεῖν, non ἡμερέλεγον, Pers.
 63.
 Θεμισκυρα Pr. 724.
 θήρειος Ch. 232.
 θήρημα Pr. 850.
 θυστάς Sept. 269.
 ἰά Pers. 936.
 Ἰάνων correpto α Pers. 949.
 ἱερόραβδος Suppl. 248.
 ἰάσις Suppl. 385.
 ἰλόμεαι Suppl. 117.
 ἰκοῦν Pr. 365.
 ἱρός Sept. 266.
 ἰσάργυρος Ag. 959.
 ἴσος et composita α longo Pr. 549.
 ἴσως pro ἂν Suppl. 727.
 ἰῶζειν Pers. 280.
 ἠλεμιστρια Ch. 424.
 ἰπευβάμων Suppl. 284.
 καί postpositum Pr. 51.
 κάλλι ἰ. q. πορφύρα Ag. 923.
 καπκαίτας Sept. 146.
 κάρβανος Ag. 1061.
 κάρζα Sept. 288.
 καταιβάτης Pr. 359.
 καταπτακῶν Eum. 252.
 καταφθατεῖσθαι Eum. 398.
 κατωλύναι Pers. 670.
 κατοπτήρ Sept. 36.
 κάτοπτρον Ag. 839.
 κεραστίς, non κεράστις, Pr. 674.
 Κίλισσα Ch. 732.

κίρκος κρίκος Pr. 74.
 Κισθήνη Pr. 793.
 Κίσσιος Κίσσιος Pers. 17.
 κοινοθελής Eum. 985.
 κολασσός Ag. 416.
 κόρυμβια Pers. 411.
 κρεκτός Ch. 822.
 κύνας Furiv Ch. 924.
 κώδυνας Sept. 386.
 λαῖς Sept. 331.
 λαπαδνός Eum. 562.
 λάπη λάπη Eum. 387.
 λειχὴν λυχῆν Ch. 280.
 λευκὴν ἡμαρ Pers. 301.
 λευκοπρεπής Sept. 89.
 λεωργός Pr. 5.
 Λήμνιον κακόν Ch. 631.
 λίτανα Sept. 103.
 λόγος. ὃν ἔχει λόγος Sept. 225.
 Λόκειος Ἀπόλλων Sept. 145.
 λυκοδιεκτος Suppl. 350.
 μακιστήρ Pers. 698.
 μακράν (sc. βῆσιν) Ag. 916.
 μαῶλλον cum comparativo Sept. 673.
 μάραγμα Ch. 375.
 μασχάλιζεν Ch. 439.
 Μασίστης Μασίστης Pers. 30.
 μέϊον οὐδενός Pr. 1013.
 μέλεος disyllabum Sept. 876.
 Μεσσάσιος Ag. 293.
 μηνιαῖος Suppl. 266.
 μνήστωρ Sept. 181.
 μύραινα Ch. 994.
 νάιος, non νήιος, apud tragicos, Suppl. 719.
 νανάτης Pers. 375. Eum. 456.
 ναῖς, ναός νηός Sept. 62.
 νίκη, ἡ, Ag. 1378.
 Νήϊσται πύλαι Sept. 460.
 νηλεῖς Pr. 240.
 νυκτίφατος νυκτίφοιτος Pr. 657.
 νῦν ὅτε Sept. 705.
 νωτίζεν Ag. 286.
 ξυνός Sept. 76.
 ὀβρίκαλα Ag. 143.
 Ὀγκα Ἀθηναῖ Sept. 164.
 ὀκρίσιος ὀκρυσιος Pr. 281.
 ὀλαλυγμός femineus Sept. 268.
 ὀρκάτη Sept. 346.
 ὀρνις οὔτε Pr. 487.

οὐ δῆτα Pr. 347.
 οὔτε—οὐ—οὔτε Pr. 479.
 οὐχ εἰς Sept. 104.
 οὐχ ὁ μὲν, ὁ δ' οὐ Pers. 802.
 ὀφθαλμὸς βασιλείας Pers. 980.
 παθήματα μαθήματα Ag. 177.
 παϊάν de mortuis dictum Sept. 869.
 παϊών παιανίζω, παϊών παιωνίζω Sept. 268.
 παλίνορος Ag. 154.
 παλύντονος Ch. 160.
 παλλάκενμα Suppl. 296.
 πανός Ag. 284.
 παρᾶρος παρήρος Pr. 363.
 Παρνασός Παρησός Eum. 11.
 παροίχεσθαι cum genitivo Suppl. 452.
 παρῶνεν, παρῶνημα Ag. 1447.
 πέδος et πιδός Pr. 272.
 πέδος πέδω Pr. 749.
 πελῶ et πελάσω Pr. 281.
 πεμπάζειν, πεμπαστής Pers. 981.
 πεντηκοντάπαις Pr. 853.
 πέρα Suppl. 262.
 περιστιχίζειν Ag. 1383.
 τὰ πετόμενα διώκειν Ag. 394.
 πλειστηρίζομαι Ch. 1029.
 πειφύσσειν, ποίφυγμα Sept. 280.
 πολεῖα et πολέων pro πολλά et πολλῶν Ag. 723.
 πολιοῦχος Sept. 69.
 πολίτοχος Sept. 109.
 πολύπνοος Pers. 320.
 ποταμός ὑβριστής, ποταμός ἀλαζών Pr. 717.
 ποτάνιος Sept. 239.
 ποτιχρίμπεσθαι Sept. 83.
 που in interrogatione Pr. 743.
 πρέμνοθεν, πρυμνόμεν Sept. 71.
 πρέσβιστος Sept. 390.
 Πρόνοια Ἀθηναῖ Eum. 21.
 πρόσειλος Pr. 451.
 προσκυκνέσθαι cum genitivo Ch. 1033.
 πρὸς πᾶσι Ag. 347.
 προσελεῖν Pr. 438.
 πρύμνα πόλεως et similia Sept. 2. Suppl. 344.
 πυκάεις Ch. 385.
 πυκάζειν Sept. 148.
 πύστις Sept. 54.

- πόνων πυρί Ag. 306.
 πῶς δὴ; Ag. 543.
 ῥέας κόλπος s. πότος Pr. 837.
 ῥεῖν et ῥεῖμα de exercitu dictum
 Sept. 64.
 ῥητὸς αὐδᾶσθαι, φατὸς εἰπεῖν Pr. 766.
 ῥύτωρ Sept. 318.
 Σκύθης i. q. Σκυθικός Pr. 2.
 Σκυθῶν ἐρημία Pr. 2.
 Σκύλλα mulierum convicium Ag.
 1233.
 τὸ σὸν, *tua verba*, Ag. 550.
 σῶσθε Sept. 31.
 σοφοὶ proverbiorum auctores Pr.
 890.
 σταδαῖος Sept. 513.
 παρὰ στάθμην Ag. 1045.
 στέλας navis Pers. 408.
 στέμνον, *spelunca*, Ch. 807.
 στερνύναι, *sternūnai* Ag. 909.
 στρόφος Sept. 871.
 σύν et ζύν Pr. 39.
 σύνεδρα et διέδρα Pr. 492.
 Σύριον ἄρμα Pers. 84.
 σύ τε et σὺ δέ Pr. 705.
 σφαγαί, *jugulum*, Pr. 863.
 σφετερίζεσθαι Suppl. 39.
 σφδρύνεσθαι Pr. 1011.
 σχεδὺς Ch. 163.
 ταριχεύειν Ch. 296.
 τέμνειν ἄκος Ag. 17.
 τί γάρ; Ch. 880.
 τῆμος Ch. 916.
 τίτι Pers. 554.
 τοῖος Pr. 908.
 τοισίδε Pr. 234.
 τράπεζα ξενία Ag. 401.
 τρικυμία Pr. 1015.
 τρεῖς ἕξ κύβοι Ag. 33.
 τροπαία Ag. 219.
 ὑμνεῖν sensu malo Sept. 7.
 ὑπαιθρος et ὑπαίθριος Pr. 113.
 ὑπέροκτος ὑπέροκος Sept. 391.
 ὑπερτελής Ag. 286.
 ὑπέρφει Pers. 820.
 φαργύναι φραγύναι Sept. 63.
 φηλήτης Ch. 1001.
 φλάζειν. ἑφλαδὸν Ch. 28.
 φραδὴ s. φράδη Ch. 941.
 φρήν i. q. διάφραγμα Pr. 884.
 χερμάς Sept. 300.
 χερνήτης Pr. 893.
 χοιράς Eum. 9.
 χρέος Eum. 280.
 ψάμμα Pr. 573.
 ὥς pro ἤ ὥς post comparativum
 Pr. 629.

INDEX LATINUS.

ÆSCHYLUS. Lectiones criticorum,

Abreschii Ag. 117. 1095.
1408. 1471. 1559. Ch. 292.
359. 618. 883. 976. Eum.
168. 659. Suppl. 186. 289.
464.

Abrensii Pers. 995. Ag. 170.
Ch. 350. 366. 966. in Add.
Suppl. 674. 695.

Anonymorum Sept. 282. Ag.
1267. Ch. 474. Eum. 519.

Arnaldi Pers. 567. Choeph.
25. 224. Eum. 59. 358.
422. Suppl. 80.

Askewii Pers. 736. Ag. 511.
546. 1507. Suppl. 750.
1048.

Aurati Ag. 215. 550. 552.
696. 863. 948. 1036. 1171.
1182. 1198. 1199. 1240.
1251. 1278. 1375. 1535.
1579. Ch. 195. 283. 908.
946. 952. 983. 1045. 1059.
1068.

Bambergeri Choeph. 421.
422. 425. in Add. 453. 502.
738. in Add. 806. Suppl.
162. 355. 634. et 646. in
Add. 989.

Bentleii Eum. 751. 1007.

Blomfieldi Pr. 113. 668. 677.
776. 923. Sept. 72. 270.
391. 466. 725. 795. 1051.
Pers. 17. 193. 249. 306.

342. 549. 684. 738. 746.
827. 875. 932. 940. 944.
966. 992. 993. 1074. Ag.
106. 115. 319. 603. 616.
689. 814. 825. 947. 969.
1054. 1170. 1241. 1263.
1328. 1455. 1566. Ch. 251.
343. 511. 579. 765. 788.
962. 963. 995. 1021. 1046.
Boeckhii Pers. 289.

Boissonadii Eum. 1042. in
Add. Suppl. 119. 336.

Bothii Sept. 154. 160. 291.
830. 951. Pers. 860. Ag.
319. Ch. 71. 418. 1007.
Eum. 178. 426. Suppl. 59.
105. 197. 234. 267. 284.
494. 515. 746. 905. 1040.
1043.

Brunckii Pr. 187. 465. 791.
Sept. 115. 453. 700. Pers.
16. 320. 375. 535. 559. 588.
G. Burgesii Eum. 54. 360.
446. 576. Suppl. 20. 227.
361. 727. 938. 1044.

Burneii Sept. 946. Pers. 121.
648.

Butleri Sept. 820. Pers. 1039.
Ag. 101. 1136. Ch. 589.
Eum. 664. Suppl. 649. 854.
Buttmanni Ch. 756.

G. Canteri Sept. 498. Pers.
834. Ag. 307. 322. 384.
702. 803. 963. 1165. 1194.
1211. 1227. 1229. 1255.

1291. 1341. 1362. 1418.
 1468. 1511. 1575. 1653.
 Ch. 26. 48. 184. 197. 439.
 485. 608. 611. 917. 990.
 Eum. 200. 219. 336. 406.
 417. 615. 684. Suppl. 15.
 175. 251. 259. 299. 309.
 399. 491. 571. 617. 963.
 Is. Casauboni Pers. 422. Ag.
 69. 664. 761. 980. 995.
 1261. 1299. 1332. 1479.
 1568. 1663. 1664. Ch. 15.
 23. 132. Eum. 268. 312.
 Dawesii Pr. 213.
 G. Dindorfii Pr. 114. 211.
 378. 428. 430. 433. 543.
 551. 566. 568. 599. 692.
 695. 742. 749. 770. 822.
 835. 902. 904. 1057. Sept.
 63. 79. 83. 84. 89. 90. 91.
 106. 108. 109. 110. 118.
 122. 146. 154. 157. 161.
 183. 239. 275. 278. 288.
 315. 318. 347. 356. in
 Add. 358. 359. 418. 481.
 515. 550. 613. 736. in Add.
 774. 798. 818. 824. 826.
 833. 857. 910. 927. 928.
 948. 983. 984. 985. 996.
 999. 1000. 1003. Pers. 30.
 152. 213. 329. 550. 560.
 584. 616. 653. 706. 732.
 753. 899. 931. 966. 985.
 990. 992. 994. 1006. 1010.
 1030. 1038. 1054. 1076.
 Ag. 72. 340. 345. 478. 723.
 930. 1072. 1076. 1091. 1115.
 1122. 1163. 1262. 1341.
 1429. 1472. 1485. 1596.
 Ch. 48. 52. 64. 145. 232.
 385. 449. 605. 818. 1004.
 1020. Eum. 50. 130. 188.
 247. 353. 359. 365. 366.
 430. 440. 475. 632. 651.
 727. 751. 755. 767. 783.
 784. 856. 1013. Suppl. 71.
 146. 266. 385. 431. 444.
 448. 597. 604. 719. 776.
 790. 793. 808. 959.
 L. Dindorfii Sept. 148. in
 Add. 273. 845.
 Dobræi Sept. 576. Ag. 348.
 Ch. 172. 285. 449. Eum.
 890. 944.
 Doederlini Pr. 313.
 Elmsleii Pr. 28. 234. 240.
 274. 347. 576. 582. 606.
 680. 716. 735. 783. 849.
 934. 948. Sept. 514. 867.
 894. 915. 1066. Pers. 239.
 450. 481. Ag. 245. 909.
 1052. 1375. 1585. Ch. 44.
 94. 854. 965. Eum. 53.
 499. 600.
 Emperii Ag. 547. Ch. 813.
 Engeri Sept. 766. Pers. 665.
 Suppl. 111.
 Erfurdii Sept. 473. Ch. 1019.
 Eum. 187.
 Heathii Pr. 400. 434. Sept.
 235. 239. 786. Pers. 568.
 Ag. 304. 695. 735. 822.
 946. 1289. 1378. 1644.
 Ch. 32. 69. 226. 586. 623.
 719. 1044. Eum. 269. 302.
 313. 368. 376. 378. 491.
 505. 526. 546. Suppl. 60. 69.
 552. 661. 664. 1007. 1022.
 Hemsterhusii Pers. 466.
 G. Hermannii Pr. 429. 579.
 Sept. 163. 170. 225. 346.
 364. 374. 565. 628. 776.
 784. 785. 917. 962. 965.
 970. 985. Pers. 99. 571.
 794. 859. 891. 896. 898.
 899. 964. 991. 1022. Ag.
 103. 132. 254. 336. 350.
 369. 421. 449. 662. 714.
 728. 730. 766. 769. 779.
 1134. 1146. 1147. 1256.
 1284. 1334. 1428. 1455.
 1468. 1470. 1527. 1535.
 1565. 1590. Ch. 54. 68.
 69. 124. 129. 294. 317. 335.
 389. 399. 402. 418. 423.
 424. 425. 451. 462. 466.
 510. 640. 647. 727. 811.
 813. 815. 954. 957. 963.
 969. 994. Eum. 76. 92. 103.
 105. 147. 231. 255. 257.
 258. 286. 312. 313. 358.
 368. 369. 371. 461. 489.

553. 562. 581. 618. 685.
 834. 838. 935. 940. 961.
 988. 993. 1027. 1035.
 1037. 1040. 1045. Suppl.
 9. 95. 124. 350. 362. 535.
 695. 846. 1021.
 Henr. Jacobi Ag. 1322. 1631.
 Fr. Jacobsii Eum. 281.
 Klausenii Ch. 124. 406. 474.
 in Add. 597.
 Lachmanni Sept. 206. 292.
 885. 893. 964. 966. Pers.
 1053. Ch. 419. 425. 812.
 Eum. 522. Suppl. 700. 785.
 Legrandii Suppl. 1022.
 Lennepii Eum. 21.
 Lobeckii Ag. 122. 1235. Ch.
 278. Suppl. 215.
 Marklandi Eum. 112.
 Martini Eum. 200.
 Meinekii Eum. 220.
 Monkii Pers. 358. 360.
 O. Muellerei Ch. 374.
 Musgravi Ag. 222. 387. 800.
 1055. 1252. 1614.
 Passovii Pers. 924. 940. 1002.
 Pauwii Pr. 353. 877. Sept.
 699. Pers. 232. 841. Ag.
 408. 759. 907. 970. 1443.
 1613. 1640. Ch. 439. 532.
 613. 707. 726. 794. 948.
 Eum. 195. 360. 473. 507.
 511. 529. 552. 554. 560.
 950. Suppl. 4. 77. 302.
 358. 422. 683. 804. 884.
 1035. 1040.
 Pearsoni Ag. 229. 391. 467.
 560. 729. 1092. 1299. 1641.
 Eum. 137. 422. 470. 483.
 694. Suppl. 193. 293.
 Peyraredi Pr. 850.
 Piersoni Sept. 1037.
 Porsoni Pr. 17. 182. 213.
 347. 472. 829. 1071. Sept.
 560. 789. 804. 977. 1065.
 Pers. 246. 261. 452. 548.
 550. 595. 863. 939. Ag.
 145. 165. 177. 195. 210.
 346. 433. 458. 482. 579.
 622. 644. 741. 850. 869.
 903. 962. 991. 1018. 1347.
 1391. 1419. 1435. 1526.
 1531. 1559. 1602. 1624.
 1652. 1657. Ch. 37. 73.
 190. 325. 344. 390. 403.
 447. 461. 523. 529. 615.
 645. 696. 850. 864. 880.
 900. 1052. Eum. 175. 176.
 218. 225. 263. 435. Suppl.
 44. 66. 166. 176. 197. 316.
 321. 324. 400. 491. 510.
 535. 536. 585. 662. 753.
 914. 918. 950. 959. 987.
 Porti Ch. 704. 962. 978. 997.
 Reisigii Pr. 606.
 Ritschelii Sept. 114. 968.
 Robortelli Eum. 860. 989.
 Suppl. 272. 368. 553. 677.
 Rutgersii Pers. 774.
 Salmasii Ag. 690. 959.
 Scaligeri Ag. 464. 976. 982.
 1656. Ch. 948. 971. 1067.
 Eum. 683. 895. Suppl. 23.
 320.
 Chr. Schneideri Pers. 1005.
 I. G. Schneideri Sept. 333.
 Ag. 984.
 Schuetzii Pr. 371. 899. 903.
 Sept. 150. 350. 601. Pers.
 43. 532. 778. 815. Ag.
 107. 288. 312. 394. 441.
 706. 1001. 1084. 1099.
 1128. 1165. 1174. 1242.
 1248. 1563. 1655. Ch. 65.
 66. 197. 335. 380. 472.
 532. 585. 767. 856. 939.
 968. 1033. 1059. Eum.
 119. 169. 268. 269. 506.
 521. 603. Suppl. 248. 386.
 480. 650. 807. 910. 954.
 Schwenckii Eum. 704.
 Seidlerii Sept. 103. 140. 175.
 212. Pers. 96. Ag. 1410.
 1521. Ch. 510. 790. 942.
 Suppl. 435.
 Sophiani Ag. 1071. Ch. 64.
 896. Suppl. 16. 292. 343.
 Spanhemii Pr. 677. Ag. 512.
 Suppl. 457. 974. 994.
 Stanleii Pr. 264. 1013. Sept.
 501. Pers. 50. 194. 415.
 Ag. 308. 323. 340. 444.

520. 660. 935. 936. 965.
 990. 1408. 1555. 1599.
 1625. 1656. 1657. 1671.
 Ch. 24. 35. 45. 47. 77. 95.
 126. 165. 427. 441. 443.
 553. 571. 590. 645. 841.
 842. 962. 1022. Eum. 316.
 398. 411. 424. 429. 481.
 710. 907. 1005. Suppl.
 223. 232. 256. 285. 287.
 296. 312. 360. 369. 466.
 527. 599. 620. 688. 745.
 750. 904. 1019.
 Stephani Ag. 587. Ch. 718.
 854. Eum. 862. Suppl.
 416. 856.
 Jac. Tatii Pr. 1060.
 Toupit Pers. 1002.
 Tyrwhitti Sept. 394. Ag.
 544. 822. 1396. Ch. 1044.
 Eum. 96. 481. 789. Suppl.
 606.
 Unger Sept. 460.
 Valckenarii Ag. 2. 7. Ch.
 238. Eum. 69. Suppl. 351.
 H. Vossii Suppl. 685.
 Is. Vossii Sept. 1056. Ag.
 1414. 1430. 1547. Ch. 144.
 Suppl. 69.
 Wakefieldi Sept. 564. Ch.
 670. Eum. 164. 382. 693.
 802. 849.
 Wellaueri Sept. 982. 983.
 986. Pers. 1001. Ag. 254.
 Ch. 350. 475. 929. Eum.
 266. 271. 1032. Suppl. 155.
 156. 1040.
 Wieseleri Eum. 387. 550.
 849. 985.
 J. Wordsworthi Suppl. 178.
 Wunderlichii Pr. 354. Sept.
 254.
 Æthiopum sedes Pr. 808.
 Ætnæ eruptio (olymp. 75. 2.)
 Pr. 367.
 Andron Halicarnassensis Pers.
 185.
 Apocope imperativi δῖαι δῖαι,
 παῦ παῦ Pers. 1038.
 Areopagi origo Eum. 686.
 Areopagiticus senatus Eum. 487.
 Argus μυριπός Pr. 569. πανόπτης
 Suppl. 303.
 Arimaspi Pr. 804.
 Aristophanes Ran. Pers. 664.
 Arithmeticae inventio Pr. 459.
 Athenæ ἀπόρηται Pers. 349.
 Atlas Pr. 430.
 Calculus Minervæ Eum. 735.
 Callithyia Suppl. 295.
 Cristam quaterre terrificum Sept.
 385.
 Curruum inventio Pr. 465.
 Cycnorum cantus Ag. 1444.
 Delta Ægypti Pr. 813.
 Deorum invidia Pers. 93. 362.
 Dochmiaci ordines longiores Sept.
 203.
 Dodonææ quercus Pr. 832.
 Erasinus Suppl. 1020.
 Furiae atræ Eum. 52.
 Galenus Suppl. 727.
 Græcorum et Persarum classes in
 pugna Salaminia Pers. 339.
 Hesychius Pr. 680. in Add. Eum.
 252. 398.
 Hippocampus Neptuni Sept. 133.
 Infinitivi forma Æolica ᾗ pro
 ᾗται Suppl. 790.
 Infinitivus intellecto εὐχομαι vel
 δός s. δότε Sept. 75.
 Ionium mare Pr. 840.
 Iphigeniæ mactatio Ag. 151.
 Isocrates Suppl. 259.
 Ius errores Pr. 707.
 Leporum fecunditas Ag. 118.
 Literarum inventio Pr. 459.
 Mariandyni Pers. 936.
 Medicamentorum species quat-
 tuor Pr. 479.
 Navium inventio Pr. 467.
 Nili salubritas Suppl. 561.
 Nominum propriorum numerus
 pluralis Ag. 1439.
 Orestes ἰσοληφίς liberatus a Mi-
 nerva Eum. 753.
 Pan φιλόχορος Pers. 448.
 Pelasgus rex Argivorum Suppl.
 251.
 Phorcides Pr. 794.
 Porcorum usus in sacrificiis Eum.
 282.

- Præpositiones in fine senarii col-
locatæ Eum. 238.
- Præpositionum formæ ἀποκεκομ-
μένος Sept. 743.
- Promethei jecur ab aquila ade-
sum Pr. 1024.
- Psytalea Pers. 447.
- Salamis columbis abundans Pers.
309.
- Sanguinis sacramentum in bello
Sept. 44.
- Scriptor vitæ Homeri Suppl. 727.
- Scylla, Nisi filia, Ch. 614.
- Sophocles fragm. Ag. 240.
- Spolia in templis suspensa Sept.
278.
- Syennesis Pers. 326.
- Syrius odor Ag. 1312.
- Talionis lex Ch. 313.
- Terræ s. Telluris deæ nomina
varia Pr. 210.
- Tmesis verborum cum σί com-
positorum Ag. 586.
- Thyestea cœna Ag. 1242.
- Trochæus pro iambo in vocabu-
lis quibusdam polysyllabis,
φαυχίτωνες, Ἰππομέδοντος, Ἀλ-
φεισίβειαν, in initio senarii Ch.
1049.
- Typhon Pr. 351.
- Vestes dearum odoratæ Pr. 115.
- Vocativus nominum in εῆς Sept.
39.

May, 1888.

Clarendon Press, Oxford.

A SELECTION OF

BOOKS

PUBLISHED FOR THE UNIVERSITY BY

HENRY FROWDE,

AT THE OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE,
AMEN CORNER, LONDON.

ALSO TO BE HAD AT THE

CLARENDON PRESS DEPOSITORY, OXFORD.

[Every book is bound in cloth, unless otherwise described.]

LEXICONS, GRAMMARS, ORIENTAL WORKS, &c.

ANGLO-SAXON.—*An Anglo-Saxon Dictionary*, based on the MS. Collections of the late Joseph Bosworth, D.D., Professor of Anglo-Saxon, Oxford. Edited and enlarged by Prof. T. N. Toller, M.A. (To be completed in four parts.) Parts I-III. A—SAR. 4to. 15s. each.

ARABIC.—*A Practical Arabic Grammar*. Part I. Compiled by A. O. Green, Brigade Major, Royal Engineers, Author of 'Modern Arabic Stories' Second Edition, Enlarged and Revised. Crown 8vo. 7s. 6d.

CHINESE.—*A Handbook of the Chinese Language*. By James Summers. 1863. 8vo. half bound, 1l. 8s.

— *A Record of Buddhistic Kingdoms*, by the Chinese Monk FA-HIEN. Translated and annotated by James Legge, M.A., LL.D. Crown 4to. cloth back, 10s. 6d.

ENGLISH.—*A New English Dictionary, on Historical Principles*: founded mainly on the materials collected by the Philological Society. Edited by James A. H. Murray, LL.D., with the assistance of many Scholars and men of Science. Part I. A—ANT. Part II. ANT—BATTEN. Part III. BATTER—BOZ. Imperial 4to. 12s. 6d. each.

ENGLISH.—*An Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, Litt.D. *Second Edition*. 1884. 4to. 2l. 4s.

—Supplement to the First Edition of the above. 4to. 2s. 6d.

—*A Concise Etymological Dictionary of the English Language*. By W. W. Skeat, Litt.D. *Third Edition*. 1887. Crown 8vo. 5s. 6d.

GREEK.—*A Greek-English Lexicon*, by Henry George Liddell, D.D., and Robert Scott, D.D. *Seventh Edition, Revised and Augmented throughout*. 1883. 4to. 1l. 16s.

—*A Greek-English Lexicon*, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. *Twenty-first Edition*. 1884. Square 12mo. 7s. 6d.

—*A copious Greek-English Vocabulary*, compiled from the best authorities. 1850. 24mo. 3s.

—*A Practical Introduction to Greek Accentuation*, by H. W. Chandler, M.A. *Second Edition*. 1881. 8vo. 10s. 6d.

HEBREW.—*The Book of Hebrew Roots*, by Abu 'l-Walid Marwān ibn Janāh, otherwise called Rabbi Yōnāh. Now first edited, with an Appendix, by Ad. Neubauer. 1875. 4to. 2l. 7s. 6d.

—*A Treatise on the use of the Tenses in Hebrew*. By S. R. Driver, D.D. *Second Edition*. 1881. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

—*Hebrew Accentuation of Psalms, Proverbs, and Job*. By William Wickes, D.D. 1881. Demy 8vo. 5s.

—*A Treatise on the Accentuation of the twenty-one so-called Prose Books of the Old Testament*. By William Wickes, D.D. 1887. Demy 8vo. 10s. 6d.

ICELANDIC.—*An Icelandic-English Dictionary*, based on the MS. collections of the late Richard Cleasby. Enlarged and completed by G. Vigfússon, M.A. With an Introduction, and Life of Richard Cleasby, by G. Webbe Dasent, D.C.L. 1874. 4to. 3l. 7s.

—*A List of English Words the Etymology of which is illustrated by comparison with Icelandic*. Prepared in the form of an APPENDIX to the above. By W. W. Skeat, Litt.D. 1876. stitched, 2s.

—*An Icelandic Primer*, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

—*An Icelandic Prose Reader*, with Notes, Grammar and Glossary, by Dr. Gudbrand Vigfússon and F. York Powell, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.

LATIN.—*A Latin Dictionary*, founded on Andrews' edition of Freund's Latin Dictionary, revised, enlarged, and in great part rewritten by Charlton T. Lewis, Ph.D., and Charles Short, LL.D. 1879. 4to. 1l. 5s.

- MELANESIAN.—*The Melanesian Languages.* By R. H. Codrington, D.D., of the Melanesian Mission. 8vo. 1885.
- SANSKRIT.—*A Practical Grammar of the Sanskrit Language*, arranged with reference to the Classical Languages of Europe, for the use of English Students, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Fourth Edition. 8vo. 1855.
- *A Sanskrit-English Dictionary*, Etymologically and Philologically arranged, with special reference to Greek, Latin, German, Anglo-Saxon, English, and other cognate Indo-European Languages. By Sir M. Monier-Williams, M.A. 1888. 4to. 4l. 14s. 6d.
- *Nalopākhyānam.* Story of Nala, an Episode of the Mahā-Bhārata: the Sanskrit text, with a copious Vocabulary, and an improved version of Dean Milman's Translation, by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, Revised and Improved. 1879. 8vo. 15s.
- *Sakuntalā.* A Sanskrit Drama, in Seven Acts. Edited by Sir M. Monier-Williams, M.A. Second Edition, 1876. 8vo. 21s.
- SYRIAC.—*Thesaurus Syriacus*: collegerunt Quatremère, Bernstein, Lorsch, Arnoldi, Agrell, Field, Roediger: edidit R. Payne Smith, S.T.P. Fasc. I-VI. 1868-83. sm. fol. each, 1l. 1s. Fasc. VII. 1l. 11s. 6d. Vol. I, containing Fasc. I-V, sm. fol. 5l. 5s.
- *The Book of Kalilah and Dimnah.* Translated from Arabic into Syriac. Edited by W. Wright, LL.D. 1884. 8vo. 21s.

GREEK CLASSICS, &c.

- Aristophanes*: A Complete Concordance to the Comedies and Fragments. By Henry Dunbar, M.D. 4to. 1l. 1s.
- Aristotle: The Politics*, with Introductions, Notes, etc., by W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College, Oxford. Vols. I. and II. Medium 8vo. 28s. *Just Published.*
- Aristotle: The Politics*, translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 2 vols. 21s.
- Catalogus Codicum Graecorum Sinaiticorum.* Scripsit V. Gardthausen Lipsiensis. With six pages of Facsimiles. 8vo. *linen*, 25s.
- Heracliti Ephesii Reliquiae.* Recensuit I. Bywater, M.A. Appendicis loco additae sunt Diogenis Laertii Vita Heracliti, Particulae Hippocratei De Diaeta Libri Primi, Epistolae Heracliteae. 1877. 8vo. 6s.
- Herculanensium Voluminum Partes II.* 1824. 8vo. 10s.

Fragmenta Herculanensia. A Descriptive Catalogue of the Oxford copies of the Herculanæan Rolls, together with the texts of several papyri, accompanied by facsimiles. Edited by Walter Scott, M.A., Fellow of Merton College, Oxford. Royal 8vo. cloth, 21s.

Homer: A Complete Concordance to the Odyssey and Hymns of Homer; to which is added a Concordance to the Parallel Passages in the Iliad, Odyssey, and Hymns. By Henry Dunbar, M.D. 1880. 4to. 17. 1s.

— *Scholia Graeca in Iliadem.* Edited by Professor W. Dindorf, after a new collation of the Venetian MSS. by D. B. Monro, M.A., Provost of Oriel College. 4 vols. 8vo. 2l. 10s. Vols. V and VI. *In the Press.*

— *Scholia Graeca in Odysseam.* Edidit Guil. Dindorfus. Tomi II. 1855. 8vo. 15s. 6d.

Plato: Apology, with a revised Text and English Notes, and a Digest of Platonic Idioms, by James Riddell, M.A. 1878. 8vo. 8s. 6d.

— *Philebus,* with a revised Text and English Notes, by Edward Poste, M.A. 1860. 8vo. 7s. 6d.

— *Sophistes and Politicus,* with a revised Text and English Notes, by L. Campbell, M.A. 1867. 8vo. 18s.

— *Theaetetus,* with a revised Text and English Notes. by L. Campbell, M.A. Second Edition. 8vo. 10s. 6d.

— *The Dialogues,* translated into English, with Analyses and Introductions, by B. Jowett, M.A. A new Edition in 5 volumes, medium 8vo. 1875. 3l. 10s.

— *The Republic,* translated into English, with an Analysis and Introduction, by B. Jowett, M.A. Medium 8vo. 12s. 6d.

Thucydides: Translated into English, with Introduction, Marginal Analysis, Notes, and Indices. By B. Jowett, M.A. 2 vols. 1881. Medium 8vo. 1l. 12s.

THE HOLY SCRIPTURES, &c.

STUDIA BIBLICA.—Essays in Biblical Archæology and Criticism, and kindred subjects. By Members of the University of Oxford. 8vo. 10s. 6d.

ENGLISH.—*The Holy Bible in the earliest English Versions,* made from the Latin Vulgate by John Wycliffe and his followers: edited by the Rev. J. Forshall and Sir F. Madden. 4 vols. 1850. Royal 4to. 3l. 3s.

[Also reprinted from the above, with Introduction and Glossary
by W. W. Skeat, Litt. D.]

- *The Books of Job, Psalms, Proverbs, Ecclesiastes, and the Song of Solomon*: according to the Wycliffite Version made by Nicholas de Hereford, about A.D. 1381, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- *The New Testament in English*, according to the Version by John Wycliffe, about A.D. 1380, and Revised by John Purvey, about A.D. 1388. Extra fcap. 8vo. 6s.]

ENGLISH.—*The Holy Bible*: an exact reprint, page for page, of the Authorised Version published in the year 1611. Demy 4to. half bound, 1l. 1s.

- *The Psalter, or Psalms of David, and certain Canticles*, with a Translation and Exposition in English, by Richard Rolle of Hampole. Edited by H. R. Bramley, M.A., Fellow of S. M. Magdalen College, Oxford. With an Introduction and Glossary. Demy 8vo. 1l. 1s.
- *Lectures on the Book of Job*. Delivered in Westminster Abbey by the Very Rev. George Granville Bradley, D.D., Dean of Westminster. Crown 8vo. 7s. 6d.
- *Lectures on Ecclesiastes*. By the same Author. Crown 8vo. 4s. 6d.

GOTHIC.—*The Gospel of St. Mark in Gothic*, according to the translation made by Wulfila in the Fourth Century. Edited with a Grammatical Introduction and Glossarial Index by W. W. Skeat, Litt. D. Extra fcap. 8vo. 4s.

GREEK.—*Vetus Testamentum ex Versione Septuaginta Interpretum secundum exemplar Vaticanum Romae editum. Accedit potior varietas Codicis Alexandrini*. Tomi III. Editio Altera. 18mo. 18s. The volumes may be had separately, price 6s. each.

- *Origenis Hexaplorum quae supersunt; sive, Veterum Interpretum Graecorum in totum Vetus Testamentum Fragmenta*. Edidit Fridericus Field, A.M. 2 vols. 1875. 4to. 5l. 5s.
 - *The Book of Wisdom*: the Greek Text, the Latin Vulgate, and the Authorised English Version; with an Introduction, Critical Apparatus, and a Commentary. By William J. Deane, M.A. Small 4to. 12s. 6d.
 - *Novum Testamentum Graece. Antiquissimorum Codicum Textus in ordine parallelo dispositi. Accedit collatio Codicis Sinaitici*. Edidit E. H. Hansell, S.T.B. Tomi III. 1864. 8vo. 24s.
 - *Novum Testamentum Graece. Accedunt parallela S. Scripturae loca, etc.* Edidit Carolus Lloyd, S.T.P.R. 18mo. 3s.
- On writing paper, with wide margin, 10s.

GREEK.—*Novum Testamentum Graece* juxta Exemplar Millianum. 18mo. 2s. 6d. On writing paper, with wide margin, 9s.

— *Evangelia Sacra Graece*. Fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

— *The Greek Testament*, with the Readings adopted by the Revisers of the Authorised Version:—

(1) Pica type, with Marginal References. Demy 8vo. 10s. 6d.

(2) Long Primer type. Fcap. 8vo. 4s. 6d.

(3) The same, on writing paper, with wide margin, 15s.

— *The Parallel New Testament*, Greek and English; being the Authorised Version, 1611; the Revised Version, 1881; and the Greek Text followed in the Revised Version. 8vo. 12s. 6d.

The Revised Version is the joint property of the Universities of Oxford and Cambridge.

— *Canon Muratorianus*: the earliest Catalogue of the Books of the New Testament. Edited with Notes and a Facsimile of the MS. in the Ambrosian Library at Milan, by S. P. Tregelles, LL.D. 1867. 4to. 10s. 6d.

— *Outlines of Textual Criticism applied to the New Testament*. By C. E. Hammond, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

HEBREW, etc.—*Notes on the Hebrew Text of the Book of Genesis*. With Two Appendices. By G. J. Spurrell, M.A. Crown 8vo. 10s. 6d.

— *The Psalms in Hebrew without points*. 1879. Crown 8vo. Price reduced to 2s., in stiff cover.

— *A Commentary on the Book of Proverbs*. Attributed to Abraham Ibn Ezra. Edited from a MS. in the Bodleian Library by S. R. Driver, M.A. Crown 8vo. paper covers, 3s. 6d.

— *The Book of Tobit*. A Chaldee Text, from a unique MS. in the Bodleian Library; with other Rabbinical Texts, English Translations, and the Itala. Edited by Ad. Neubauer, M.A. 1878. Crown 8vo. 6s.

— *Horae Hebraicae et Talmudicae*, a J. Lightfoot. A new Edition, by R. Gandell, M.A. 4 vols. 1859. 8vo. 1l. 1s.

LATIN.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Latina, cum Paraphrasi Anglo-Saxonica*. Edidit B. Thorpe, F.A.S. 1835. 8vo. 10s. 6d.

— *Old-Latin Biblical Texts: No. I.* The Gospel according to St. Matthew from the St. Germain MS. (g₁). Edited with Introduction and Appendices by John Wordsworth, D.D. Small 4to., stiff covers, 6s.

— *Old-Latin Biblical Texts: No. II.* Portions of the Gospels according to St. Mark and St. Matthew, from the Bobbio MS. (k), &c. Edited by John Wordsworth, D.D., W. Sanday, M.A., D.D., and H. J. White, M.A. Small 4to., stiff covers, 21s.

LATIN.—*Old-Latin Biblical Texts: No. III.* The Four Gospels, from the Munich MS. (q), now numbered Lat. 6224 in the Royal Library at Munich. With a Fragment from St. John in the Hof-Bibliothek at Vienna (Cod. Lat. 502). Edited, with the aid of Tischendorf's transcript (under the direction of the Bishop of Salisbury), by H. J. White, M.A. Small 4to. stiff covers, 12s. 6d.

OLD-FRENCH.—*Libri Psalmorum Versio antiqua Gallica e* Cod. MS. in Bibl. Bodleiana adservato, una cum Versione Metrica aliisque Monumentis pervetustis. Nunc primum descripsit et edidit Franciscus Michel, Phil. Doc. 1860. 8vo. 10s. 6d.

FATHERS OF THE CHURCH, &c.

St. Athanasius: Historical Writings, according to the Benedictine Text. With an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.

— *Orations against the Arians.* With an Account of his Life by William Bright, D.D. 1873. Crown 8vo. 9s.

St. Augustine: Select Anti-Pelagian Treatises, and the Acts of the Second Council of Orange. With an Introduction by William Bright, D.D. Crown 8vo. 9s.

Canons of the First Four General Councils of Nicaea, Constantinople, Ephesus, and Chalcedon. 1877. Crown 8vo. 2s. 6d.

— *Notes on the Canons of the First Four General Councils.* By William Bright, D.D. 1882. Crown 8vo. 5s. 6d.

Cyrelli Archiepiscopi Alexandrini in XII Prophetas. Edidit P. E. Pusey, A.M. Tomi II. 1868. 8vo. cloth, 2l. 2s.

— *in D. Joannis Evangelium.* Accedunt Fragmenta varia necnon Tractatus ad Tiberium Diaconum duo. Edidit post Aubertum P. E. Pusey, A.M. Tomi III. 1872. 8vo. 2l. 5s.

— *Commentarii in Lucae Evangelium* quae supersunt Syriace. E MSS. apud Mus. Britan. edidit R. Payne Smith, A.M. 1858. 4to. 1l. 2s.

— *Translated by R. Payne Smith, M.A.* 2 vols. 1859. 8vo. 14s.

Ephraemi Syri, Rabulae Episcopi Edesseni, Balaei, aliorumque Opera Selecta. E Codd. Syriacis MSS. in Museo Britannico et Bibliotheca Bodleiana asservatis primus edidit J. J. Overbeck. 1865. 8vo. 1l. 1s.

- Eusebius' Ecclesiastical History*, according to the text of Burton, with an Introduction by William Bright, D.D. 1881. Crown 8vo. 8s. 6d.
- Irenaeus: The Third Book of St. Irenaeus*, Bishop of Lyons, against Heresies. With short Notes and a Glossary by H. Deane, B.D. 1874. Crown 8vo. 5s. 6d.
- Patrum Apostolicorum*, S. Clementis Romani, S. Ignatii, S. Polycarpi, quae supersunt. Edidit Guil. Jacobson, S.T.P.R. Tomi II. Fourth Edition, 1863. 8vo. 1l. 1s.
- Socrates' Ecclesiastical History*, according to the Text of Hussey, with an Introduction by William Bright, D.D. 1878. Crown 8vo. 7s. 6d.

ECCLESIASTICAL HISTORY, BIOGRAPHY, &c.

- Ancient Liturgy of the Church of England*, according to the uses of Sarum, York, Hereford, and Bangor, and the Roman Liturgy arranged in parallel columns, with preface and notes. By William Maskell, M.A. Third Edition. 1882. 8vo. 15s.
- Baedae Historia Ecclesiastica*. Edited, with English Notes, by G. H. Moberly, M.A. 1881. Crown 8vo. 10s. 6d.
- Bright (W.). Chapters of Early English Church History*. 1878. 8vo. 12s.
- Burnet's History of the Reformation of the Church of England*. A new Edition. Carefully revised, and the Records collated with the originals, by N. Pocock, M.A. 7 vols. 1865. 8vo. Price reduced to 1l. 10s.
- Councils and Ecclesiastical Documents relating to Great Britain and Ireland*. Edited, after Spelman and Wilkins, by A. W. Haddan, B.D., and W. Stubbs, M.A. Vols. I. and III. 1869-71. Medium 8vo. each 1l. 1s.
- Vol. II. Part I. 1873. Medium 8vo. 10s. 6d.
- Vol. II. Part II. 1878. Church of Ireland; Memorials of St. Patrick. Stiff covers, 3s. 6d.
- Hamilton (John, Archbishop of St. Andrews), The Catechism of*. Edited, with Introduction and Glossary, by Thomas Graves Law. With a Preface by the Right Hon. W. E. Gladstone. 8vo. 12s. 6d.
- Hammond (C. E.). Liturgies, Eastern and Western*. Edited, with Introduction, Notes, and Liturgical Glossary. 1878. Crown 8vo. 10s. 6d.
- An Appendix to the above.** 1879. Crown 8vo. paper covers, 1s. 6d.

John, Bishop of Ephesus. The Third Part of his Ecclesiastical History. [In Syriac.] Now first edited by William Cureton, M.A. 1853. 4to. 1l. 12s.

— Translated by R. Payne Smith, M.A. 1860. 8vo. 10s.

Leofric Missal, The, as used in the Cathedral of Exeter during the Episcopate of its first Bishop, A.D. 1050-1072; together with some Account of the Red Book of Derby, the Missal of Robert of Jumièges, and a few other early MS. Service Books of the English Church. Edited, with Introduction and Notes, by F. E. Warren, B.D. 4to. half morocco, 35s.

Monumenta Ritualia Ecclesiae Anglicanae. The occasional Offices of the Church of England according to the old use of Salisbury, the Prymer in English, and other prayers and forms, with dissertations and notes. By William Maskell, M.A. Second Edition. 1882. 3 vols. 8vo. 2l. 10s.

Records of the Reformation. The Divorce, 1527-1533. Mostly now for the first time printed from MSS. in the British Museum and other libraries. Collected and arranged by N. Pocock, M.A. 1870. 2 vols. 8vo. 1l. 16s.

Shirley (W. W.). Some Account of the Church in the Apostolic Age. Second Edition, 1874. Fcap. 8vo. 3s. 6d.

Stubbs (W.). Registrum Sacrum Anglicanum. An attempt to exhibit the course of Episcopal Succession in England. 1858. Small 4to. 8s. 6d.

Warren (F. E.). Liturgy and Ritual of the Celtic Church. 1881. 8vo. 14s.

ENGLISH THEOLOGY.

Bampton Lectures, 1886. The Christian Platonists of Alexandria. By Charles Bigg, D.D. 8vo. 10s. 6d.

Butler's Works, with an Index to the Analogy. 2 vols. 1874. 8vo. 11s.

Also separately,

Sermons, 5s. 6d. *Analogy of Religion*, 5s. 6d.

Greswell's Harmonia Evangelica. Fifth Edition. 8vo. 9s. 6d.

Heurtley's Harmonia Symbolica: Creeds of the Western Church. 1858. 8vo. 6s. 6d.

Homilies appointed to be read in Churches. Edited by J. Griffiths, M.A. 1859. 8vo. 7s. 6d.

Hooker's Works, with his life by Walton, arranged by John Keble, M.A. Seventh Edition. Revised by R. W. Church, M.A., D.C.L., Dean of St. Paul's, and F. Paget, D.D. 3 vols. medium 8vo. 36s.

Hooker's Works, the text as arranged by John Keble, M.A.
2 vols. 1875. 8vo. 11s.

Jewel's Works. Edited by R. W. Jelf, D.D. 8 vols. 1848.
8vo. 1l. 10s.

Pearson's Exposition of the Creed. Revised and corrected by
E. Burton, D.D. Sixth Edition, 1877. 8vo. 10s. 6d.

Waterland's Review of the Doctrine of the Eucharist, with
a Preface by the late Bishop of London. Crown 8vo. 6s. 6d.

— *Works, with Life*, by Bp. Van Mildert. A new Edition,
with copious Indexes. 6 vols. 1856. 8vo. 2l. 11s.

Wheatly's Illustration of the Book of Common Prayer. A new
Edition, 1846. 8vo. 5s.

Wyclif. A Catalogue of the Original Works of John Wyclif,
by W. W. Shirley, D.D. 1865. 8vo. 3s. 6d.

— *Select English Works*. By T. Arnold, M.A. 3 vols.
1869-1871. 8vo. 1l. 1s.

— *Triologus*. With the Supplement now first edited.
By Gotthard Lechler. 1869. 8vo. 7s.

HISTORICAL AND DOCUMENTARY WORKS.

British Barrows, a Record of the Examination of Sepulchral
Mounds in various parts of England. By William Greenwell, M.A., F.S.A.
Together with Description of Figures of Skulls, General Remarks on Pre-
historic Crania, and an Appendix by George Rolleston, M.D., F.R.S. 1877.
Medium 8vo. 25s.

*Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in
England*. 7 vols. 1839. 18mo. 1l. 1s.

*Clarendon's History of the Rebellion and Civil Wars in
England*. Also his *Life*, written by himself, in which is included a Con-
tinuation of his History of the Grand Rebellion. With copious Indexes.
In one volume, royal 8vo. 1842. 1l. 2s.

Clinton's Epitome of the Fasti Hellenici. 1851. 8vo. 6s. 6d.

— *Epitome of the Fasti Romani*. 1854. 8vo. 7s.

Corpus Poeticum Boreale. The Poetry of the Old Northern
Tongue, from the Earliest Times to the Thirteenth Century. Edited, clas-
sified, and translated, with Introduction, Excursus, and Notes, by Gudbrand
Vigfusson, M.A., and F. York Powell, M.A. 2 vols. 1883. 8vo. 42s.

Freeman (E. A.). History of the Norman Conquest of England; its Causes and Results. In Six Volumes. 8vo. 5l. 9s. 6d.

— *The Reign of William Rufus and the Accession of Henry the First. 2 vols. 8vo. 1l. 16s.*

Gascoigne's Theological Dictionary ("Liber Veritatum"): Selected Passages, illustrating the condition of Church and State, 1403-1458. With an Introduction by James E. Thorold Rogers, M.A. Small 4to. 10s. 6d.

Johnson (Samuel, LL.D.), Boswell's Life of; including Boswell's Journal of a Tour to the Hebrides, and Johnson's Diary of a Journey into North Wales. Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. In six volumes, medium 8vo. With Portraits and Facsimiles of Handwriting. Half bound, 3l. 3s. (See p. 21.)

Magna Carta, a careful Reprint. Edited by W. Stubbs, D.D. 1879. 4to. stitched, 1s.

Passio et Miracula Beati Olavi. Edited from a Twelfth-Century MS. in the Library of Corpus Christi College, Oxford, with an Introduction and Notes, by Frederick Metcalfe, M.A. Small 4to. stiff covers, 6s.

Protests of the Lords, including those which have been expunged, from 1624 to 1874; with Historical Introductions. Edited by James E. Thorold Rogers, M.A. 1875. 3 vols. 8vo. 2l. 2s.

Rogers (J. E. T.). History of Agriculture and Prices in England, A.D. 1259-1793.

Vols. I and II (1259-1400). 1866. 8vo. 2l. 2s.

Vols. III and IV (1401-1582). 1882. 8vo. 2l. 10s.

Vols. V and VI (1583-1702). 8vo. 2l. 10s. *Just Published.*

— *The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8s. 6d.*

Saxon Chronicles (Two of the) parallel, with Supplementary Extracts from the Others. Edited, with Introduction, Notes, and a Glossarial Index, by J. Earle, M.A. 1865. 8vo. 16s.

Stubbs (W., D.D.). Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History, &c., delivered at Oxford 1867-1884. Crown 8vo. 8s. 6d.

Sturlunga Saga, including the Islendinga Saga of Lawman Sturla Thordsson and other works. Edited by Dr. Gudbrand Vigfússon. In 2 vols. 1878. 8vo. 2l. 2s.

York Plays. The Plays performed by the Crafts or Mysteries of York on the day of Corpus Christi in the 14th, 15th, and 16th centuries. Now first printed from the unique MS. in the Library of Lord Ashburnham. Edited with Introduction and Glossary by Lucy Toulmin Smith. 8vo. 21s.

Manuscript Materials relating to the History of Oxford.
Arranged by F. Madan, M.A. 8vo. 7s. 6d.

Statutes made for the University of Oxford, and for the Colleges and Halls therein, by the University of Oxford Commissioners. 1882. 8vo. 12s. 6d.

Statuta Universitatis Oxoniensis. 1887. 8vo. 5s.

The Oxford University Calendar for the year 1888. Crown 8vo. 4s. 6d.

The present Edition includes all Class Lists and other University distinctions for the eight years ending with 1887.

Also, supplementary to the above, price 5s. (pp. 806),

The Honours Register of the University of Oxford. A complete Record of University Honours, Officers, Distinctions, and Class Lists; of the Heads of Colleges, &c., &c., from the Thirteenth Century to 1883.

The Examination Statutes for the Degrees of B.A., B. Mus., B.C.L., and B.M. Revised to the end of Michaelmas Term, 1887. 8vo. sewed, 1s.

The Student's Handbook to the University and Colleges of Oxford. Ninth Edition. Crown 8vo. 2s. 6d.

MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

Acland (H. W., M.D., F.R.S.). Synopsis of the Pathological Series in the Oxford Museum. 1867. 8vo. 2s. 6d.

Burdon-Sanderson (J., M.D., F.R.S.S. L. and E.). Translations of Foreign Biological Memoirs. I. Memoirs on the Physiology of Nerve, of Muscle, and of the Electrical Organ. Medium 8vo. 21s.

De Bary (Dr. A.). Comparative Anatomy of the Vegetative Organs of the Phanerogams and Ferns. Translated and Annotated by F. O. Bower, M.A., F.L.S., and D. H. Scott, M.A., Ph.D., F.L.S. With 241 woodcuts and an Index. Royal 8vo., half morocco, 17. 2s. 6d.

Goebel (Dr. K.). Outlines of Classification and Special Morphology of Plants. A New Edition of Sachs' Text-Book of Botany, Book II. English Translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by I. Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 407 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 21s.

Sachs (Julius von). Lectures on the Physiology of Plants. Translated by H. Marshall Ward, M.A. With 445 Woodcuts. Royal 8vo. half morocco, 17. 11s. 6d.

De Bary (Dr. A.). Comparative Morphology and Biology of the Fungi, Mycetozoa and Bacteria. Authorised English Translation by Henry E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 198 Woodcuts. Royal 8vo., half morocco, 1l. 2s. 6d.

— *Lectures on Bacteria.* Second improved edition. Authorised translation by H. E. F. Garnsey, M.A. Revised by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S. With 20 Woodcuts. Crown 8vo. 6s.

Annals of Botany. Edited by Isaac Bayley Balfour, M.A., M.D., F.R.S., Sydney H. Vines, D.Sc., F.R.S., and William Gilson Farlow, M.D., Professor of Cryptogamic Botany in Harvard University, Cambridge, Mass., U.S.A., and other Botanists. Royal 8vo. Vol. I. Now ready.

Vol. I. No. 1, 8s. 6d. No. 2, 7s. 6d. Nos. 3 and 4, 18s.

Müller (F.). On certain Variations in the Vocal Organs of the Passeres that have hitherto escaped notice. Translated by F. J. Bell, B.A., and edited, with an Appendix, by A. H. Garrod, M.A., F.R.S. With Plates 1878. 4to. paper covers, 7s. 6d.

Price (Bartholomew, M.A., F.R.S.). Treatise on Infinitesimal Calculus.

Vol. I. Differential Calculus. Second Edition. 8vo. 14s. 6d.

Vol. II. Integral Calculus, Calculus of Variations, and Differential Equations. Second Edition, 1865. 8vo. 18s.

Vol. III. Statics, including Attractions; Dynamics of a Material Particle. Second Edition, 1868. 8vo. 16s.

Vol. IV. Dynamics of Material Systems; together with a chapter on Theoretical Dynamics, by W. F. Donkin, M.A., F.R.S. 1862. 8vo. 16s.

Pritchard (C., D.D., F.R.S.). Uranometria Nova Oxoniensis. A Photometric determination of the magnitudes of all Stars visible to the naked eye, from the Pole to ten degrees south of the Equator. 1885. Royal 8vo. 8s. 6d.

— *Astronomical Observations made at the University Observatory, Oxford, under the direction of C. Pritchard, D.D.* No. 1. 1878. Royal 8vo. paper covers, 3s. 6d.

Rigaud's Correspondence of Scientific Men of the 17th Century, with Table of Contents by A. de Morgan, and Index by the Rev. J. Rigaud, M.A. 2 vols. 1841-1862. 8vo. 18s. 6d.

Rollston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 1l. 16s.

— *Scientific Papers and Addresses.* Arranged and Edited by William Turner, M.B., F.R.S. With a Biographical Sketch by Edward Tylor, F.R.S. With Portrait, Plates, and Woodcuts. 2 vols. 8vo. 1l. 4s.

Westwood (J. O., M.A., F.R.S.). *Thesaurus Entomologicus Hopeianus*, or a Description of the rarest Insects in the Collection given to the University by the Rev. William Hope. With 40 Plates. 1874. Small folio, half morocco, 7l. 10s.

The Sacred Books of the East.

TRANSLATED BY VARIOUS ORIENTAL SCHOLARS, AND EDITED BY
F. MAX MÜLLER.

[Demy 8vo. cloth.]

- Vol. I. The Upanishads. Translated by F. Max Müller.
Part I. The *Khândogya*-upanishad, The *Talavakâra*-upanishad, The *Aitareya-âraṇyaka*, The *Kaushîtaki-brâhmana*-upanishad, and The *Vâgasaneyi-saṃhitâ*-upanishad. 10s. 6d.
- Vol. II. The Sacred Laws of the Âryas, as taught in the Schools of Âpastamba, Gautama, Vâsishtha, and Baudhâya. Translated by Prof. Georg Bühler. Part I. Âpastamba and Gautama. 10s. 6d.
- Vol. III. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part I. The *Shû King*. The Religious portions of the *Shih King*, and The *Hsiâo King*. 12s. 6d.
- Vol. IV. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part I. The *Vendidad*. 10s. 6d.
- Vol. V. The Pahlavi Texts. Translated by E. W. West.
Part I. The *Bundahis*, *Bahman Yast*, and *Shâyast lâ-shâyast*. 12s. 6d.
- Vols. VI and IX. The Qur'ân. Parts I and II. Translated by E. H. Palmer. 21s.
- Vol. VII. The Institutes of Vishnu. Translated by Julius Jolly. 10s. 6d.
- Vol. VIII. The *Bhagavadgîtâ*, with The *Sanatsugâtîya*, and The *Anugîtâ*. Translated by Kâshinâth Trimbak Telang. 10s. 6d.
- Vol. X. The *Dhammapada*, translated from Pâli by F. Max Müller; and The *Sutta-Nipâta*, translated from Pâli by V. Fausbøll; being Canonical Books of the Buddhists. 10s. 6d.

- Vol. XI. Buddhist Suttas. Translated from Pāli by T. W. Rhys Davids. 1. The Mahāparinibbāna Suttanta; 2. The Dhamma-kakka-ppavattana Sutta; 3. The Teviga Suttanta; 4. The Akaṅkheyya Sutta; 5. The Ketokhila Sutta; 6. The Mahā-sudassana Suttanta; 7. The Sabbāsava Sutta. 10s. 6d.
- Vol. XII. The Satapatha-Brāhmaṇa, according to the Text of the Mādhyandina School. Translated by Julius Eggeling. Part I. Books I and II. 12s. 6d.
- Vol. XIII. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part I. The Pātimokkha. The Mahāvagga, I-IV. 10s. 6d.
- Vol. XIV. The Sacred Laws of the Āryas, as taught in the Schools of Āpastamba, Gautama, Vāsishṭha and Baudhāyana. Translated by Georg Bühler. Part II. Vāsishṭha and Baudhāyana. 10s. 6d.
- Vol. XV. The Upanishads. Translated by F. Max Müller. Part II. The Kaṭha-upanishad, The Mundaka-upanishad, The Taittirīyaka-upanishad, The Brhadāraṇyaka-upanishad, The Svetasvatara-upanishad, The Prasṇa-upanishad, and The Maitrāyaṇa-Brāhmaṇa-upanishad. 10s. 6d.
- Vol. XVI. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Part II. The Yi King. 10s. 6d.
- Vol. XVII. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part II. The Mahāvagga, V-X. The Kūlavagga, I-III. 10s. 6d.
- Vol. XVIII. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part II. The Dādistan-i Dīnīk and The Epistles of Mānūskthar. 12s. 6d.
- Vol. XIX. The Fo-sho-hing-tsan-king. A Life of Buddha by Arvaghosha Bodhisattva, translated from Sanskrit into Chinese by Dharmaraksha, A.D. 420, and from Chinese into English by Samuel Beal. 10s. 6d.
- Vol. XX. Vinaya Texts. Translated from the Pāli by T. W. Rhys Davids and Hermann Oldenberg. Part III. The Kūlavagga, IV-XII. 10s. 6d.
- Vol. XXI. The Saddharma-puṇḍarīka; or, the Lotus of the True Law. Translated by H. Kern. 12s. 6d.
- Vol. XXII. Gaiṇa-Sūtras. Translated from Prakṛit by Hermann Jacobi. Part I. The Ākāraṅga-Sūtra. The Kalpa-Sūtra. 10s. 6d.

Vol. XXIII. The Zend-Avesta. Translated by James Darmesteter. Part II. The *Sîrôzahs*, *Yasts*, and *Nyâyis*. 10s. 6d.

Vol. XXIV. Pahlavi Texts. Translated by E. W. West. Part III. *Dînâ-î Ma'nôg-î Khirad*, *Sikand-gûmânîk*, and *Sad-Dar*. 10s. 6d.

Second Series.

Vol. XXV. *Manu*. Translated by Georg Bühler. 21s.

Vol. XXVI. The *Satapatha-Brâhmana*. Translated by Julius Eggeling. Part II. 12s. 6d.

Vols. XXVII and XXVIII. The Sacred Books of China. The Texts of Confucianism. Translated by James Legge. Parts III and IV. The *Lî Kî*, or Collection of Treatises on the Rules of Propriety, or Ceremonial Usages. 25s.

Vols. XXIX and XXX. The *Grihya-Sûtras*, Rules of Vedic Domestic Ceremonies. Translated by Hermann Oldenberg.

Part I (Vol. XXIX), 12s. 6d. *Just Published*.

Part II (Vol. XXX). *In the Press*.

Vol. XXXI. The Zend-Avesta. Part III. The *Yasna*, *Visparad*, *Âfrinagân*, and *Gâhs*. Translated by L. H. Mills. 12s. 6d.

The following Volumes are in the Press:—

Vol. XXXII. Vedic Hymns. Translated by F. Max Müller. Part I.

Vol. XXXIII. *Nârada*, and some Minor Law-books. Translated by Julius Jolly. [*Preparing*.]

Vol. XXXIV. The *Vedânta-Sûtras*, with *Saṅkara's* Commentary. Translated by G. Thibaut. [*Preparing*.]

* * * The Second Series will consist of Twenty-Four Volumes.

Clarendon Press Series.

I. ENGLISH, &c.

An Elementary English Grammar and Exercise Book. By O. W. Tancock, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

An English Grammar and Reading Book, for Lower Forms in Classical Schools. By O. W. Tancock, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Typical Selections from the best English Writers, with Introductory Notices. Second Edition. In 2 vols. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. each.
Vol. I. Latimer to Berkeley. Vol. II. Pope to Macanlay.

Shairp (F. C., LL.D.). Aspects of Poetry; being Lectures delivered at Oxford. Crown 8vo. 10s. 6d.

A Book for the Beginner in Anglo-Saxon. By John Earle, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

An Anglo-Saxon Reader. In Prose and Verse. With Grammatical Introduction, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Fourth Edition, Revised and Enlarged. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

A Second Anglo-Saxon Reader. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

An Anglo-Saxon Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By the same Author. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Old English Reading Primers; edited by Henry Sweet, M.A.

I. Selected Homilies of Ælfric. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1s. 6d.

II. Extracts from Alfred's Orosius. Extra fcap. 8vo., stiff covers, 1s. 6d.

First Middle English Primer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.

Second Middle English Primer. Extracts from Chaucer, with Grammar and Glossary. By the same Author. Extra fcap. 8vo. 2s.

A Concise Dictionary of Middle English, from A.D. 1150 to 1580. By A. L. Mayhew, M.A., and W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. half roan, 7s. 6d.

A Handbook of Phonetics, including a Popular Exposition of the Principles of Spelling Reform. By H. Sweet, M.A. Ext. fcap. 8vo. 4s. 6d.

Elementarbuch des Gesprochenen Englisch. Grammatik, Texte und Glossar. Von Henry Sweet. *Second Edition.* Extra fcap. 8vo., stiff covers, 2s. 6d.

History of English Sounds from the earliest Period. With full Word-Lists. By Henry Sweet, M.A. Demy 8vo. 14s.

Principles of English Etymology. First Series. *The Native Element.* By W. W. Skeat, Litt.D. Crown 8vo. 9s.

The Philology of the English Tongue. By J. Earle, M.A. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

An Icelandic Primer, with Grammar, Notes, and Glossary. By Henry Sweet, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

An Icelandic Prose Reader, with Notes, Grammar, and Glossary. By G. Vigfússon, M.A., and F. York Powell, M.A. Ext. fcap. 8vo. 10s. 6d.

The Ormulum; with the Notes and Glossary of Dr. R. M. White. Edited by R. Holt, M.A. 1878. 2 vols. Extra fcap. 8vo. 21s.

Specimens of Early English. A New and Revised Edition. With Introduction, Notes, and Glossarial Index.

Part I. By R. Morris, LL.D. From Old English Homilies to King Horn (A.D. 1150 to A.D. 1300). Second Edition. Extra fcap. 8vo. 9s.

Part II. By R. Morris, LL.D., and W. W. Skeat, Litt.D. From Robert of Gloucester to Gower (A.D. 1298 to A.D. 1393). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Specimens of English Literature, from the 'Ploughmans Crede' to the 'Shepheardes Calender' (A.D. 1394 to A.D. 1579). With Introduction, Notes, and Glossarial Index. By W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, in three Parallel Texts; together with *Richard the Redeless.* By William Langland (about 1362-1399 A.D.). Edited from numerous Manuscripts, with Preface, Notes, and a Glossary, by W. W. Skeat, Litt.D. 2 vols. 8vo. 31s. 6d.

The Vision of William concerning Piers the Plowman, by William Langland. Edited, with Notes, by W. W. Skeat, Litt.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Chaucer. I. *The Prologue to the Canterbury Tales;* the *Knights Tale;* *The Nonne Prestes Tale.* Edited by R. Morris, LL.D. Sixty-sixth thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— II. *The Prioresses Tale;* *Sir Thopas;* *The Monkes Tale;* *The Clerkes Tale;* *The Squieres Tale,* &c. Edited by W. W. Skeat, Litt.D. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

- Chaucer. III. The Tale of the Man of Lawe ; The Pardoner's Tale ; The Second Nonnes Tale ; The Chanouns Yemannes Tale.* By the same Editor. *New Edition, Revised.* Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Gamelyn, The Tale of.* Edited with Notes, Glossary, &c., by W. W. Skeat, Litt.D. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d.
- Minot (Laurence). Poems.* Edited, with Introduction and Notes, by Joseph Hall, M.A., Head Master of the Hulme Grammar School, Manchester. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Spenser's Faery Queene.* Books I and II. Designed chiefly for the use of Schools. With Introduction and Notes by G. W. Kitchin, D.D., and Glossary by A. L. Mayhew, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d. each.
- Hooker. Ecclesiastical Polity, Book I.* Edited by R. W. Church, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

OLD ENGLISH DRAMA.

- The Pilgrimage to Parnassus with The Two Parts of the Return from Parnassus.* Three Comedies performed in St. John's College, Cambridge, A.D. MDXCVII-MDCI. Edited from MSS. by the Rev. W. D. Macray, M.A., F.S.A. Medium 8vo. Bevelled Boards, Gilt top, 8s. 6d.
- Marlowe and Greene. Marlowe's Tragical History of Dr. Faustus. and Greene's Honourable History of Friar Bacon and Friar Bungay.* Edited by A. W. Ward, M.A. *New and Enlarged Edition.* Extra fcap. 8vo. 6s. 6d.
- Marlowe. Edward II.* With Introduction, Notes, &c. By O. W. Tancock, M.A. Extra fcap. 8vo. Paper covers, 2s. Cloth 3s.

SHAKESPEARE.

- Shakespeare. Select Plays.* Edited by W. G. Clark, M.A., and W. Aldis Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. stiff covers.

The Merchant of Venice. 1s. Macbeth. 1s. 6d.

Richard the Second. 1s. 6d. Hamlet. 2s.

Edited by W. Aldis Wright, M.A.

The Tempest. 1s. 6d. Midsummer Night's Dream. 1s. 6d.

As You Like It. 1s. 6d. Coriolanus. 2s. 6d.

Julius Caesar. 2s. Henry the Fifth. 2s.

Richard the Third. 2s. 6d. Twelfth Night. 1s. 6d.

King Lear. 1s. 6d. King John. 1s. 6d.

- Shakespeare as a Dramatic Artist ; a popular Illustration of the Principles of Scientific Criticism.* By R. G. Moulton, M.A. Crown 8vo. 5s.

Bacon. I. *Advancement of Learning.* Edited by W. Aldis Wright, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

— II. *The Essays.* With Introduction and Notes. By S. H. Reynolds, M.A., late Fellow of Brasenose College. *In Preparation.*

Milton. I. *Areopagitica.* With Introduction and Notes. By John W. Hales, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

— II. *Poems.* Edited by R. C. Browne, M.A. 2 vols. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s. 6d. Sold separately, Vol. I. 4s.; Vol. II. 3s.

In paper covers:—

Lycidas, 3d. L'Allegro, 3d. Il Penseroso, 4d. Comus, 6d.

— III. *Paradise Lost.* Book I. Edited by H. C. Beeching. Extra fcap. 8vo. stiff cover, 1s. 6d.; in white Parchment, 3s. 6d.

— IV. *Samson Agonistes.* Edited with Introduction and Notes by John Churton Collins. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s.

Bunyan. I. *The Pilgrim's Progress, Grace Abounding, Relation of the Imprisonment of Mr. John Bunyan.* Edited, with Biographical Introduction and Notes, by E. Venables, M.A. 1879. Extra fcap. 8vo. 5s. In ornamental Parchment, 6s.

— II. *Holy War, &c.* Edited by E. Venables, M.A. In the Press.

Clarendon. *History of the Rebellion.* Book VI. Edited by T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Dryden. *Select Poems.* Stanzas on the Death of Oliver Cromwell; Astræa Redux; Annus Mirabilis; Absalom and Achitophel; Religio Laici; The Hind and the Panther. Edited by W. D. Christie, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Locke's Conduct of the Understanding. Edited, with Introduction, Notes, &c., by T. Fowler, D.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

Addison. *Selections from Papers in the Spectator.* With Notes. By T. Arnold, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In ornamental Parchment, 6s.

Steele. *Selections from the Tatler, Spectator, and Guardian.* Edited by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d. In white Parchment, 7s. 6d.

Pope. With Introduction and Notes. By Mark Pattison, B.D.

— I. *Essay on Man.* Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

— II. *Satires and Epistles.* Extra fcap. 8vo. 2s.

Parnell. The Hermit. Paper covers, 2d.

Gray. Selected Poems. Edited by Edmund Gosse. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 1s. 6d. In white Parchment, 3s.

— *Elegy and Ode on Eton College.* Paper covers, 2d.

Goldsmith. Selected Poems. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. In white Parchment, 4s. 6d.

— *The Deserted Village.* Paper covers, 2d.

Johnson. I. Rasselas; Lives of Dryden and Pope. Edited by Alfred Milnes, M.A. (London). Extra fcap. 8vo. 4s. 6d., or *Lives of Dryden and Pope* only, stiff covers, 2s. 6d.

— II. *Rasselas.* Edited, with Introduction and Notes, by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Extra fcap. 8vo. Bevelled boards, 3s. 6d. In white Parchment, 4s. 6d.

— III. *Vanity of Human Wishes.* With Notes, by E. J. Payne, M.A. Paper covers, 4d.

— IV. *Life of Milton.* By C. H. Firth, M.A. *In the Press.*

— V. *Wit and Wisdom of Samuel Johnson.* Edited by G. Birkbeck Hill, D.C.L. Crown 8vo. 7s. 6d.

— VI. *Boswell's Life of Johnson. With the Journal of a Tour to the Hebrides.* Edited, with copious Notes, Appendices, and Index, by G. Birkbeck Hill, D.C.L., Pembroke College. With Portraits and Facsimiles. 6 vols. Medium 8vo. Half bound, 3l. 3s.

Cowper. Edited, with Life, Introductions, and Notes, by H. T. Griffith, B.A.

— I. *The Didactic Poems of 1782*, with Selections from the Minor Pieces, A.D. 1779–1783. Extra fcap. 8vo. 3s.

— II. *The Task, with Tirocinium*, and Selections from the Minor Poems, A.D. 1784–1799. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

Burke. Select Works. Edited, with Introduction and Notes, by E. J. Payne, M.A.

— I. *Thoughts on the Present Discontents; the two Speeches on America.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

— II. *Reflections on the French Revolution.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.

— III. *Four Letters on the Proposals for Peace with the Regicide Directory of France.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.

Keats. Hyperion, Book I. With Notes by W. T. Arnold, B.A.
Paper covers, 4d.

Byron. Childe Harold. Edited, with Introduction and Notes,
by H. F. Tozer, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d. In white Parchment, 5s.

Scott. Lay of the Last Minstrel. Edited with Preface and
Notes by W. Minto, M.A. With Map. Extra fcap. 8vo. Stiff covers, 2s.
Ornamental Parchment, 3s. 6d.

— *Lay of the Last Minstrel*. Introduction and Canto I,
with Preface and Notes, by the same Editor. 6d.

II. LATIN.

Rudimenta Latina. Comprising Accidence, and Exercises of
a very Elementary Character, for the use of Beginners. By John Barrow
Allen, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

An Elementary Latin Grammar. By the same Author.
Fifty-Seventh Thousand. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

A First Latin Exercise Book. By the same Author. Fourth
Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

A Second Latin Exercise Book. By the same Author. Extra
fcap. 8vo. 3s. 6d.

A Key to First and Second Latin Exercise Books, in one volume, price 5s.
Supplied to *Teachers only* on application to the Secretary of the Clarendon
Press.

Reddenda Minora, or Easy Passages, Latin and Greek, for
Unseen Translation. For the use of Lower Forms. Composed and selected
by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Anglice Reddenda, or Extracts, Latin and Greek, for
Unseen Translation. By C. S. Jerram, M.A. Third Edition, Revised and
Enlarged. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Anglice Reddenda. Second Series. By the same Author.
Extra fcap. 8vo. 3s.

Passages for Translation into Latin. For the use of Passmen
and others. Selected by J. Y. Sargent, M.A. Seventh Edition. Extra fcap.
8vo. 2s. 6d.

Exercises in Latin Prose Composition; with Introduction,
Notes, and Passages of Graduated Difficulty for Translation into Latin. By
G. G. Ramsay, M.A., LL.D. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Hints and Helps for Latin Elegiacs. By H. Lee-Warner, M.A.
Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

First Latin Reader. By T. J. Nunns, M.A. Third Edition.
Extra fcap. 8vo. 2s.

Caesar. *The Commentaries* (for Schools). With Notes and Maps. By Charles E. Moberly, M.A.

Part I. *The Gallic War*. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Part II. *The Civil War*. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

The Civil War. Book I. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

Cicero. *Speeches against Catilina*. By E. A. Upcott, M.A., Assistant Master in Wellington College. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Cicero. *Selection of interesting and descriptive passages*. With Notes. By Henry Walford, M.A. In three Parts. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
Each Part separately, limp, 1s. 6d.

Part I. Anecdotes from Grecian and Roman History. Third Edition

Part II. Omens and Dreams; Beauties of Nature. Third Edition.

Part III. Rome's Rule of her Provinces. Third Edition.

Cicero. *De Senectute*. Edited, with Introduction and Notes, by L. Huxley, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s.

Cicero. *Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 3s.

Cicero. *Select Orations* (for Schools). In Verrem I. De Imperio Gn. Pompeii. Pro Archia. Philippica IX. With Introduction and Notes by J. R. King, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Cicero. *In Q. Caecilium Divinatio*, and *In C. Verrem Actio Prima*. With Introduction and Notes, by J. R. King, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.

Cicero. *Speeches against Catilina*. With Introduction and Notes, by E. A. Upcott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Cornelius Nepos. With English Notes. By Oscar Browning, M.A. Third Edition. Revised by W. R. Inge, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 3s.

Horace. *Selected Odes*. With Notes for the use of a Fifth Form. By E. C. Wickham, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Livy. *Selections* (for Schools). With Notes and Maps. By H. Lee-Warner, M.A. Extra fcap. 8vo. In Parts, limp, each 1s. 6d.

Part I. The Caudine Disaster. Part II. Hannibal's Campaign in Italy. Part III. The Macedonian War.

Livy. Books V–VII. With Introduction and Notes. By A. R. Cluer, B.A. Second Edition. Revised by P. E. Matheson, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5s.

Livy. Books XXI, XXII, and XXIII. With Introduction and Notes. By M. T. Tatham, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

- Ovid.* Selections for the use of Schools. With Introductions and Notes, and an Appendix on the Roman Calendar. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 5s. 6d.
- Ovid. Tristia.* Book I. The Text revised, with an Introduction and Notes. By S. G. Owen, B.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Plautus. Captivi.* Edited by W. M. Lindsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two Parts.) 2s. 6d.
- Plautus. The Trinummus.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Pliny. Selected Letters* (for Schools). With Notes. By the late C. E. Prichard, M.A., and E. R. Bernard, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Sallust.* With Introduction and Notes. By W. W. Capes, M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Tacitus. The Annals.* Books I–IV. Edited, with Introduction and Notes (for the use of Schools and Junior Students), by H. Furneaux, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.
- Tacitus. The Annals.* Book I. With Introduction and Notes, by the same Editor. Extra fcap. 8vo. limp, 2s.
- Terence. Andria.* With Notes and Introductions. By C. E. Freeman, M.A., and A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Adelphi.* With Notes and Introductions. (Intended for the Higher Forms of Public Schools.) By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- *Phormio.* With Notes and Introductions. By A. Sloman, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Tibullus and Propertius. Selections.* Edited by G. G. Ramsay, M.A. Extra fcap. 8vo. (In one or two vols.) 6s.
- Virgil.* With Introduction and Notes. By T. L. Papillon, M.A. Two vols. Crown 8vo. 10s. 6d. The Text separately, 4s. 6d.
- Virgil. Bucolics.* Edited by C. S. Jerram, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Virgil. Aeneid I.* With Introduction and Notes, by C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d.
- Virgil. Aeneid IX.* Edited, with Introduction and Notes, by A. E. Haigh, M.A., late Fellow of Hertford College, Oxford. Extra fcap. 8vo. limp, 1s. 6d. In two Parts, 2s.

- Avianus, The Fables of.* Edited, with Prolegomena, Critical Apparatus, Commentary, etc. By Robinson Ellis, M.A., LL.D. Demy 8vo. 8s. 6d.
- Catulli Veronensis Liber.* Iterum recognovit, apparatus criticum prolegomena appendices addidit, Robinson Ellis, A.M. 1878. Demy 8vo. 16s.
- *A Commentary on Catullus.* By Robinson Ellis, M.A. 1876. Demy 8vo. 16s.
- Catulli Veronensis Carmina Selecta,* secundum recognitionem Robinson Ellis, A.M. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Cicero de Oratore.* With Introduction and Notes. By A. S. Wilkins, M.A. Book I. Second Edition. 1888. 8vo. 7s. 6d. Book II. 1881. 8vo. 5s.
- *Philippic Orations.* With Notes. By J. R. King, M.A. Second Edition. 1879. 8vo. 10s. 6d.
- Cicero. Select Letters.* With English Introductions, Notes, and Appendices. By Albert Watson, M.A. Third Edition. Demy 8vo. 18s.
- *Select Letters.* Text. By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 4s.
- *pro Cluentio.* With Introduction and Notes. By W. Ramsay, M.A. Edited by G. G. Ramsay, M.A. 2nd Ed. Ext. fcap. 8vo. 3s. 6d.
- Horace.* With a Commentary. Volume I. The Odes, Carmen Seculare, and Epodes. By Edward C. Wickham, M.A. Second Edition. 1877. Demy 8vo. 12s.
- A reprint of the above, in a size suitable for the use of Schools. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 6s.
- Livy, Book I.* With Introduction, Historical Examination, and Notes. By J. R. Seeley, M.A. Second Edition. 1881. 8vo. 6s.
- Ovid. P. Ovidii Nasonis Ibis.* Ex Novis Codicibus edidit, Scholia Vetera Commentarium cum Prolegomenis Appendice Indice addidit, R. Ellis, A.M. 8vo. 10s. 6d.
- Persius. The Satires.* With a Translation and Commentary. By John Conington, M.A. Edited by Henry Nettleship, M.A. Second Edition. 1874. 8vo. 7s. 6d.
- Juvenal. XIII Satires.* Edited, with Introduction and Notes, by C. H. Pearson, M.A., and Herbert A. Strong, M.A., LL.D., Professor of Latin in Liverpool University College, Victoria University. In two Parts. Crown 8vo. Complete, 6s.
- Also separately, Part I. Introduction, Text, etc., 3s. Part II. Notes, 3s. 6d.
- Tacitus. The Annals.* Books I-VI. Edited, with Introduction and Notes, by H. Furneaux, M.A. 8vo. 18s.

King (J. E., M.A.) and C. Cookson, M.A. The Principles of Sound and Inflection, as illustrated in the Greek and Latin Languages. 1888. 8vo. 18s.

Nettleship (H., M.A.). Lectures and Essays on Subjects connected with Latin Scholarship and Literature. Crown 8vo. 7s. 6d.

— *The Roman Satura.* 8vo. sewed, 1s.

— *Ancient Lives of Vergil.* 8vo. sewed, 2s.

Papillon (T. L., M.A.). A Manual of Comparative Philology. Third Edition, Revised and Corrected. 1882. Crown 8vo. 6s.

Pinder (North, M.A.). Selections from the less known Latin Poets. 1869. 8vo. 15s.

Sellar (W. Y., M.A.). Roman Poets of the Augustan Age. VIRGIL. New Edition. 1883. Crown 8vo. 9s.

— *Roman Poets of the Republic.* New Edition, Revised and Enlarged. 1881. 8vo. 14s.

Wordsworth (J., M.A.). Fragments and Specimens of Early Latin. With Introductions and Notes. 1874. 8vo. 18s.

III. GREEK.

A Greek Primer, for the use of beginners in that Language. By Charles Wordsworth, D.C.L. Seventh Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

A Greek Testament Primer. An Easy Grammar and Reading Book for the use of Students beginning Greek. By the Rev. E. Miller, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Easy Greek Reader. By Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.

Græcæ Grammaticæ Rudimenta in usum Scholarum. Auctore Carolo Wordsworth, D.C.L. Nineteenth Edition, 1882. 12mo. 4s.

A Greek-English Lexicon, abridged from Liddell and Scott's 4to. edition, chiefly for the use of Schools. Twenty-first Edition. 1886. Square 12mo. 7s. 6d.

Greek Verbs, Irregular and Defective. By W. Veitch. Fourth Edition. Crown 8vo. 10s. 6d.

The Elements of Greek Accentuation (for Schools): abridged from his larger work by H. W. Chandler, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

A SERIES OF GRADUATED GREEK READERS:—

First Greek Reader. By W. G. Rushbrooke, M.L. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Second Greek Reader. By A. M. Bell, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Fourth Greek Reader; being Specimens of Greek Dialects.
With Introductions, etc. By W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Fifth Greek Reader. Selections from Greek Epic and
Dramatic Poetry, with Introductions and Notes. By Evelyn Abbott, M.A.
Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

The Golden Treasury of Ancient Greek Poetry: being a Col-
lection of the finest passages in the Greek Classic Poets, with Introductory
Notices and Notes. By R. S. Wright, M.A. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

A Golden Treasury of Greek Prose, being a Collection of the
finest passages in the principal Greek Prose Writers, with Introductory Notices
and Notes. By R. S. Wright, M.A., and J. E. L. Shadwell, M.A. Extra fcap.
8vo. 4s. 6d.

Aeschylus. Prometheus Bound (for Schools). With Introduc-
tion and Notes, by A. O. Prickard, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

— *Agamemnon.* With Introduction and Notes, by Arthur
Sidgwick, M.A. Third Edition. In one or two parts. Extra fcap. 8vo. 3s.

— *Choephoroi.* With Introduction and Notes by the same
Editor. Extra fcap. 8vo. 3s.

— *Eumenides.* With Introduction and Notes, by the same
Editor. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.

Aristophanes. In Single Plays. Edited, with English Notes,
Introductions, &c., by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo.

I. *The Clouds*, Second Edition, 2s.

II. *The Acharnians*, Third Edition. In one or two parts, 3s.

III. *The Frogs*, Second Edition. In one or two parts, 3s.

IV. *The Knights.* In one or two parts, 3s.

Cebes. Tabula. With Introduction and Notes. By C. S.
Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Demosthenes. Orations against Philip. With Introduction
and Notes, by Evelyn Abbott, M.A., and P. E. Matheson, M.A. Vol. I.
Philippic I. Olynthiacs I-III. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.

Euripides. Alceste (for Schools). By C. S. Jerram, M.A.
Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— *Helena.* Edited, with Introduction, Notes, etc., for
Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 3s.

— *Iphigenia in Tauris.* Edited, with Introduction, Notes,
etc., for Upper and Middle Forms. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo.
cloth, 3s.

— *Medea.* By C. B. Heberden, M.A. In one or two Parts.
Extra fcap. 8vo. 2s.

- Herodotus*, Book IX. Edited, with Notes, by Evelyn Abbott, M.A. In one or two Parts. Extra fcap. 8vo. 3s.
- Herodotus, Selections from.* Edited, with Introduction, Notes, and a Map, by W. W. Merry, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Homer. Odyssey*, Books I–XII (for Schools). By W. W. Merry, D.D. Fortieth Thousand. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 5s.
Books I, and II, *separately*, each 1s. 6d.
- *Odyssey*, Books XIII–XXIV (for Schools). By the same Editor. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 5s.
- *Iliad*, Book I (for Schools). By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.
- *Iliad*, Books I–XII (for Schools). With an Introduction, a brief Homeric Grammar, and Notes. By D. B. Monro, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 6s.
- *Iliad*, Books VI and XXI. With Introduction and Notes. By Herbert Hailstone, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d. each.
- Lucian. Vera Historia* (for Schools). By C. S. Jerram, M.A. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.
- Lysias. Epitaphios.* Edited, with Introduction and Notes, by F. J. Snell, B.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s.
- Plato. Meno.* With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A., Pembroke College. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Plato. The Apology.* With Introduction and Notes. By St. George Stock, M.A. (In one or two Parts.) Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Sophocles.* For the use of Schools. Edited with Introductions and English Notes. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. *New and Revised Edition.* 2 Vols. Extra fcap. 8vo. 10s. 6d.
Sold separately, Vol. I, Text, 4s. 6d.; Vol. II, Explanatory Notes, 6s.
- Sophocles.* In Single Plays, with English Notes, &c. By Lewis Campbell, M.A., and Evelyn Abbott, M.A. Extra fcap. 8vo. limp.
Oedipus Tyrannus, Philoctetes. *New and Revised Edition*, 2s. each.
Oedipus Coloneus, Antigone, 1s. 9d. each.
Ajax, Electra, Trachiniae, 2s. each.
- *Oedipus Rex*: Dindorf's Text, with Notes by the present Bishop of St. David's. Extra fcap. 8vo. limp. 1s. 6d.
- Theocritus* (for Schools). With Notes. By H. Kynaston, D.D. (late Snow). Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Xenophon. Easy Selections (for Junior Classes). With a Vocabulary, Notes, and Map. By J. S. Phillpotts, B.C.L., and C. S. Jerram, M.A. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Xenophon. Selections (for Schools). With Notes and Maps. By J. S. Phillpotts, B.C.L. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *Anabasis*, Book I. Edited for the use of Junior Classes and Private Students. With Introduction, Notes, etc. By J. Marshall, M.A., Rector of the Royal High School, Edinburgh. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— *Anabasis*, Book II. With Notes and Map. By C. S. Jerram, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Cyropaedia, Book I. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s.

— *Cyropaedia*, Books IV and V. With Introduction and Notes by C. Bigg, D.D. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Aristotle's Politics. With an Introduction, Essays, and Notes. By W. L. Newman, M.A., Fellow of Balliol College. Vols. I and II. Medium 8vo. 28s.

Aristotelian Studies. I. On the Structure of the Seventh Book of the Nicomachean Ethics. By J. C. Wilson, M.A. 8vo. stiff, 5s.

Aristotelis Ethica Nicomachea, ex recensione Immanuelis Bekkeri. Crown 8vo. 5s.

Demosthenes and Aeschines. The Orations of Demosthenes and Aeschines on the Crown. With Introductory Essays and Notes. By G. A. Simcox, M.A., and W. H. Simcox, M.A. 1872. 8vo. 12s.

Head (Barclay V.). Historia Numorum: A Manual of Greek Numismatics. Royal 8vo. half-bound. 2l. 2s.

Hicks (E. L., M.A.). A Manual of Greek Historical Inscriptions. Demy 8vo. 10s. 6d.

Homer. Odyssey, Books I–XII. Edited with English Notes, Appendices, etc. By W. W. Merry, D.D., and the late James Riddell, M.A. 1886. Second Edition. Demy 8vo. 16s.

Homer. A Grammar of the Homeric Dialect. By D. B. Monro, M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Polybius. Selections from Polybius. Edited by J. L. Strachan-Davidson, M.A., Fellow and Tutor of Balliol College. With three Maps. Medium 8vo. buckram, 21s. *Just Published*.

Sophocles. The Plays and Fragments. With English Notes and Introductions, by Lewis Campbell, M.A. 2 vols.

Vol. I. Oedipus Tyrannus. Oedipus Coloneus. Antigone. 8vo. 16s.

Vol. II. Ajax. Electra. Trachiniae. Philoctetes. Fragments. 8vo. 16s.

IV. FRENCH AND ITALIAN.

Brachet's Etymological Dictionary of the French Language.

Translated by G. W. Kitchin, D.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

— *Historical Grammar of the French Language.* Trans-

lated by G. W. Kitchin, D.D. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

Works by **GEORGE SAINTSBURY, M.A.**

Primer of French Literature. Extra fcap. 8vo. 2s.

Short History of French Literature. Crown 8vo. 10s. 6d

Specimens of French Literature, from Villon to Hugo. Crown 8vo. 9s.

MASTERPIECES OF THE FRENCH DRAMA.

Cornaille's Horace. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Précieuses Ridicules. Edited, with Introduction and Notes, by Andrew Lang, M.A. Extra fcap. 8vo. 1s. 6d.

Racine's Esther. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Baumarchais' Le Barbier de Séville. Edited, with Introduction and Notes, by Austin Dobson. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Voltaire's Mérope. Edited, with Introduction and Notes, by George Saintsbury. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s.

Musset's On ne badine pas avec l'Amour, and Fantasio. Edited, with Prolegomena, Notes, etc., by Walter Herries Pollock. Extra fcap. 8vo. 2s.

The above six Plays may be had in ornamental case, and bound in Imitation Parchment, price 12s. 6d.

Perrault's Popular Tales. Edited from the Original Editions, with Introduction, etc., by Andrew Lang, M.A. Small 4to. Hand-made paper. vellum back, gilt top, 15s.

Sainte-Beuve. Selections from the Causeries du Lundi. Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Quinet's Lettres à sa Mère. Selected and edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

Gautier, Théophile. Scenes of Travel. Selected and Edited by George Saintsbury, M.A. Extra fcap. 8vo. 2s.

L'Éloquence de la Chaire et de la Tribune Françaises. Edited by Paul Blouët, B.A. Vol. I. Sacred Oratory. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Edited by GUSTAVE MASSON, B.A.

Corneille's Cinna. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Louis XIV and his Contemporaries; as described in Extracts from the best Memoirs of the Seventeenth Century. With English Notes, Genealogical Tables, &c. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Maistre, Xavier de. Voyage autour de ma Chambre. Ourika, by *Madame de Duras*; *Le Vieux Tailleur.* by *MM. Erckmann-Chatrian*; *La Veillée de Vincennes,* by *Alfred de Vigny*; *Les Jumeaux de l'Hôtel Corneille.* by *Edmond About*; *Mésaventures d'un Écolier,* by *Rodolphe Töpffer.* Third Edition, Revised and Corrected. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

— *Voyage autour de ma Chambre.* Limp, 1s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin, and *Racine's Athalie.* With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Molière's Les Fourberies de Scapin. With Voltaire's Life of Molière. Extra fcap. 8vo. stiff covers, 1s. 6d.

Molière's Les Femmes Savantes. With Notes, Glossary, etc. Extra fcap. 8vo. cloth, 2s. Stiff covers, 1s. 6d.

Racine's Andromaque, and *Corneille's Le Menteur.* With Louis Racine's Life of his Father. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Regnard's Le Joueur, and *Brueys and Palaprat's Le Grondeur.* Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

Sévigné, Madame de, and her chief Contemporaries, Selections from the Correspondence of. Intended more especially for Girls' Schools. Extra fcap. 8vo. 3s.

Dante. Selections from the *Inferno.* With Introduction and Notes. By H. B. Cotterill, B.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Tasso. La Gerusalemme Liberata. Cantos i, ii. With Introduction and Notes. By the same Editor. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

V. GERMAN.

Scherer (W.). A History of German Literature. Translated from the Third German Edition by Mrs. F. Conybeare. Edited by F. Max Müller. 2 vols. 8vo. 21s.

Max Müller. The German Classics, from the Fourth to the Nineteenth Century. With Biographical Notices, Translations into Modern German, and Notes. By F. Max Müller, M.A. A New Edition, Revised, Enlarged, and Adapted to Wilhelm Scherer's 'History of German Literature,' by F. Lichtenstein. 2 vols. crown 8vo. 21s.

GERMAN COURSE. By HERMANN LANGE.

The Germans at Home; a Practical Introduction to German Conversation, with an Appendix containing the Essentials of German Grammar. Third Edition. 8vo. 2s. 6d.

The German Manual; a German Grammar, Reading Book, and a Handbook of German Conversation. 8vo. 7s. 6d.

Grammar of the German Language. 8vo. 3s. 6d.

German Composition; A Theoretical and Practical Guide to the Art of Translating English Prose into German. Ed. 2. 8vo. 4s. 6d.

German Spelling; A Synopsis of the Changes which it has undergone through the Government Regulations of 1880. Paper covers, 6d.

Lessing's Laokoon. With Introduction, English Notes, etc. By A. Hamann, Phil. Doc., M.A. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.

Schiller's Wilhelm Tell. Translated into English Verse by E. Massie, M.A. Extra fcap. 8vo. 5s.

GERMAN CLASSICS.

With Biographical, Historical, and Critical Introductions, Arguments (to the Dramas), and Complete Commentaries.

Edited by C. A. BUCHHEIM, Phil. Doc. Professor in King's College, London.

Lessing:

- (a) *Nathan der Weise.* A Dramatic Poem. 4s. 6d.
- (b) *Minna von Barnhelm.* A Comedy. 3s. 6d.

Goethe:

- (a) *Egmont.* A Tragedy. 3s.
- (b) *Iphigenie auf Tauris.* A Drama. 3s.

Schiller:

- (a) *Wilhelm Tell.* A Drama. Large Edition. With a Map. 3s. 6d.
- (b) *Wilhelm Tell.* School Edition. With a Map. 2s.
- (c) *Historische Skizzen.* With a Map. 2s. 6d.

Heine:

- (a) *Prosa*: being Selections from his Prose Writings. 4s. 6d.
- (b) *Harzreise.* Cloth, 2s. 6d.; paper covers, 1s. 6d.

Modern German Reader. A Graduated Collection of Extracts from Modern German Authors:—

Part I. Prose Extracts. With English Notes, a Grammatical Appendix, and a Complete Vocabulary. Fourth Edition. 2s. 6d.

Part II. Extracts in Prose and Poetry. With English Notes and an Index. Second Edition. 2s. 6d.

Becker (the Historian):

Friedrich der Grosse. Edited, with Notes, an Historical Introduction, and a Map. 3s. 6d. *Just Published.*

Niebuhr:

Griechische Heroen-Geschichten (Tales of Greek Heroes). Edited, with English Notes and a Vocabulary, by Emma S. Buchheim. Second. Revised Edition. cloth, 2s.

A Middle High German Primer. With Grammar, Notes, and Glossary. By Joseph Wright, Ph.D. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

VI. MATHEMATICS, PHYSICAL SCIENCE, &c.

By LEWIS HENSLEY, M.A.

Figures made Easy: a first Arithmetic Book. Crown 8vo. 6d.

Answers to the Examples in Figures made Easy, together with two thousand additional Examples, with Answers. Crown 8vo. 1s.

The Scholar's Arithmetic. Crown 8vo. 2s. 6d.

Answers to the Examples in the Scholar's Arithmetic. 1s. 6d.

The Scholar's Algebra. Crown 8vo. 2s. 6d.

Aldis (W. S., M.A.). *A Text-Book of Algebra: with Answers to the Examples.* Crown 8vo. 7s. 6d.

Baynes (R. E., M.A.). *Lessons on Thermodynamics.* 1878. Crown 8vo. 7s. 6d.

Chambers (G. F., F.R.A.S.). *A Handbook of Descriptive Astronomy.* Third Edition. 1877. Demy 8vo. 28s.

Clarke (Col. A. R., C.B., R.E.). *Geodesy.* 1880. 8vo. 12s. 6d.

Cremona (Luigi). *Elements of Projective Geometry.* Translated by C. Leudesdorf, M.A. 8vo. 12s. 6d.

Donkin. *Acoustics.* Second Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Euclid Revised. Containing the Essentials of the Elements of Plane Geometry as given by Euclid in his first Six Books. Edited by R. C. J. Nixon, M.A. Crown 8vo. 7s. 6d.

Sold separately as follows,

Book I. 1s.

Books I, II. 1s. 6d.

Books I-IV. 3s. 6d.

Books V, VI. 3s.

Euclid.—Geometry in Space. Containing parts of Euclid's Eleventh and Twelfth Books. By the same Editor. Crown 8vo. 3s. 6d.

Galton (Douglas, C.B., F.R.S.). The Construction of Healthy Dwellings. Demy 8vo. 10s. 6d.

Hamilton (Sir R. G. C.), and J. Ball. Book-keeping. New and enlarged Edition. Extra fcap. 8vo. limp cloth, 2s.

Ruled Exercise books adapted to the above may be had, price 2s.

Harcourt (A. G. Vernon, M.A.), and H. G. Madan, M.A. Exercises in Practical Chemistry. Vol. I. Elementary Exercises. Fourth Edition. Crown 8vo. 10s. 6d.

Maclaren (Archibald). A System of Physical Education : Theoretical and Practical. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Madan (H. G., M.A.). Tables of Qualitative Analysis. Large 4to. paper, 4s. 6d.

Maxwell (J. Clerk, M.A., F.R.S.). A Treatise on Electricity and Magnetism. Second Edition. 2 vols. Demy 8vo. 11. 11s. 6d.

— *An Elementary Treatise on Electricity.* Edited by William Garnett, M.A. Demy 8vo. 7s. 6d.

Minchin (G. M., M.A.). A Treatise on Statics with Applications to Physics. Third Edition, Corrected and Enlarged. Vol. I. *Equilibrium of Coplanar Forces.* 8vo. 9s. Vol. II. *Statics.* 8vo. 16s.

— *Uniplanar Kinematics of Solids and Fluids.* Crown 8vo. 7s. 6d.

Phillips (John, M.A., F.R.S.). Geology of Oxford and the Valley of the Thames. 1871. 8vo. 21s.

— *Vesuvius.* 1869. Crown 8vo. 10s. 6d.

Prestwich (Joseph, M.A., F.R.S.). Geology, Chemical, Physical, and Stratigraphical. In two Volumes.

Vol. I. Chemical and Physical. Royal 8vo. 25s.

Vol. II. Stratigraphical and Physical. With a new Geographical Map of Europe. Royal 8vo. 36s. *Just published.*

Rolleston (George, M.D., F.R.S.). Forms of Animal Life. A Manual of Comparative Anatomy, with descriptions of selected types. Second Edition. Revised and enlarged by W. Hatchett Jackson, M.A. Medium, 8vo. cloth extra, 11. 16s.

Smyth. A Cycle of Celestial Objects. Observed, Reduced, and Discussed by Admiral W. H. Smyth, R.N. Revised, condensed, and greatly enlarged by G. F. Chambers, F.R.A.S. 1881. 8vo. 12s.

Stewart (Balfour, LL.D., F.R.S.). An Elementary Treatise on Heat, with numerous Woodcuts and Diagrams. Fifth Edition. Extra fcap. 8vo. 7s. 6d.

Vernon-Harcourt (L. F., M.A.). *A Treatise on Rivers and Canals*, relating to the Control and Improvement of Rivers, and the Design, Construction, and Development of Canals. 2 vols. (Vol. I, Text. Vol. II, Plates.) 8vo. 21s.

— *Harbours and Docks*; their Physical Features, History, Construction, Equipment, and Maintenance; with Statistics as to their Commercial Development. 2 vols. 8vo. 25s.

Walker (James, M.A.). *The Theory of a Physical Balance*. 8vo. stiff cover, 3s. 6d.

Watson (H. W., M.A.). *A Treatise on the Kinetic Theory of Gases*. 1876. 8vo. 3s. 6d.

Watson (H. W., D. Sc., F.R.S.), and S. H. Burbury, M.A.
 I. *A Treatise on the Application of Generalised Coordinates to the Kinetics of a Material System*. 1879. 8vo. 6s.
 II. *The Mathematical Theory of Electricity and Magnetism*. Vol. I. Electrostatics. 8vo. 10s. 6d.

Williamson (A. W., Phil. Doc., F.R.S.). *Chemistry for Students*. A new Edition, with Solutions. 1873. Extra fcap. 8vo. 8s. 6d.

VII. HISTORY.

Bluntschli (J. K.). *The Theory of the State*. By J. K. Bluntschli, late Professor of Political Sciences in the University of Heidelberg. Authorised English Translation from the Sixth German Edition. Demy 8vo. half bound, 12s. 6d.

Finlay (George, LL.D.). *A History of Greece from its Conquest by the Romans to the present time, B.C. 146 to A.D. 1864*. A new Edition, revised throughout, and in part re-written, with considerable additions, by the Author, and edited by H. F. Tozer, M.A. 7 vols. 8vo. 3l. 10s.

Fortescue (Sir John, Kt.). *The Governance of England*: otherwise called *The Difference between an Absolute and a Limited Monarchy*. A Revised Text. Edited, with Introduction, Notes, and Appendices, by Charles Plummer, M.A. 8vo. half bound, 12s. 6d.

Freeman (E.A., D.C.L.). *A Short History of the Norman Conquest of England*. Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.

George (H. B., M.A.). *Genealogical Tables illustrative of Modern History*. Third Edition, Revised and Enlarged. Small 4to. 12s.

Hodgkin (T.). *Italy and her Invaders*. Illustrated with Plates and Maps. Vols. I—IV, A.D. 376–553. 8vo. 3l. 8s.

Hughes (Alfred). Geography for Schools. With Diagrams.

Part I. Practical Geography. Crown 8vo. 2s. 6d. *Just Published.*

Part II. General Geography. *In preparation.*

Kitchin (G. W., D.D.). A History of France. With numerous Maps, Plans, and Tables. In Three Volumes. *Second Edition.* Crown 8vo. each 10s. 6d.

Vol. I. Down to the Year 1453.

Vol. II. From 1453-1624.

Vol. III. From 1624-1793.

Lucas (C. P.). Introduction to a Historical Geography of the British Colonies. With Eight Maps. Crown 8vo. 4s. 6d.

Payne (E. F., M.A.). A History of the United States of America. *In the Press.*

Ranke (L. von). A History of England, principally in the Seventeenth Century. Translated by Resident Members of the University of Oxford, under the superintendence of G. W. Kitchin, D.D., and C. W. Boase, M.A. 1875. 6 vols. 8vo. 3l. 3s.

Rawlinson (George, M.A.). A Manual of Ancient History. *Second Edition.* Demy 8vo. 14s.

Ricardo. Letters of David Ricardo to Thomas Robert Malthus (1810-1823). Edited by James Bonar, M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Rogers (F. E. Thorold, M.A.). The First Nine Years of the Bank of England. 8vo. 8s. 6d.

Select Charters and other Illustrations of English Constitutional History, from the Earliest Times to the Reign of Edward I. Arranged and edited by W. Stubbs, D.D. Fifth Edition. 1883. Crown 8vo. 8s. 6d.

Stubbs (W., D.D.). The Constitutional History of England, in its Origin and Development. Library Edition. 3 vols. demy 8vo. 2l. 8s.

Also in 3 vols. crown 8vo. price 12s. each.

— *Seventeen Lectures on the Study of Medieval and Modern History,* &c., delivered at Oxford 1867-1884. Crown 8vo. 8s. 6d.

Wellesley. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers of the Marquess Wellesley, K.G., during his Government of India. Edited by S. J. Owen, M.A. 1877. 8vo. 1l. 4s.

Wellington. A Selection from the Despatches, Treaties, and other Papers relating to India of Field-Marshal the Duke of Wellington, K.G. Edited by S. J. Owen, M.A. 1880. 8vo. 24s.

A History of British India. By S. J. Owen, M.A., Reader in Indian History in the University of Oxford. *In preparation.*

VIII. LAW.

Alberici Gentilis, I.C.D., I.C., *De Iure Belli Libri Tres*.
Edidit T. E. Holland, I.C.D. 1877. Small 4to. half morocco, 21s.

Anson (Sir William R., Bart., D.C.L.). *Principles of the English Law of Contract, and of Agency in its Relation to Contract*. Fifth Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *Law and Custom of the Constitution*. Part I. Parliament. Demy 8vo. 10s. 6d.

Bentham (Jeremy). *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation*. Crown 8vo. 6s. 6d.

Digby (Kenelm E., M.A.). *An Introduction to the History of the Law of Real Property*. Third Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

Gaii Institutionum Juris Civilis Commentarii Quattuor; or, Elements of Roman Law by Gaius. With a Translation and Commentary by Edward Poste, M.A. Second Edition. 1875. 8vo. 18s.

Hall (W. E., M.A.). *International Law*. Second Ed. 8vo. 21s.

Holland (T. E., D.C.L.). *The Elements of Jurisprudence*. Fourth Edition. Demy 8vo. 10s. 6d.

— *The European Concert in the Eastern Question*, a Collection of Treaties and other Public Acts. Edited, with Introductions and Notes, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. 8vo. 12s. 6d.

Imperatoris Iustiniani Institutionum Libri Quattuor; with Introductions, Commentary, Excursus and Translation. By J. E. Moyle, B.C.L., M.A. 2 vols. Demy 8vo. 21s.

Justinian, The Institutes of, edited as a recension of the Institutes of Gaius, by Thomas Erskine Holland, D.C.L. Second Edition, 1881. Extra fcap. 8vo. 5s.

Justinian, Select Titles from the Digest of. By T. E. Holland, D.C.L., and C. L. Shadwell, B.C.L. 8vo. 14s.

Also sold in Parts, in paper covers, as follows:—

Part I. Introductory Titles. 2s. 6d. Part II. Family Law. 1s.
Part III. Property Law. 2s. 6d. Part IV. Law of Obligations (No. 1). 3s. 6d.
Part IV. Law of Obligations (No. 2). 4s. 6d.

Lex Aquilia. The Roman Law of Damage to Property: being a Commentary on the Title of the Digest 'Ad Legem Aquiliam' (ix. 2). With an Introduction to the Study of the Corpus Iuris Civilis. By Erwin Grueber, Dr. Jur., M.A. Demy 8vo. 10s. 6d.

Markby (W., D.C.L.). *Elements of Law* considered with reference to Principles of General Jurisprudence. Third Edition. Demy 8vo. 12s. 6d.

Stokes (Whitley, D.C.L.). *The Anglo-Indian Codes.*

Vol. I. *Substantive Law.* 8vo. 30s.

Vol. II. *Adjective Law.* In the Press.

Twiss (Sir Travers, D.C.L.). *The Law of Nations* considered as Independent Political Communities.

Part I. On the Rights and Duties of Nations in time of Peace. A new Edition, Revised and Enlarged. 1884. Demy 8vo. 15s.

Part II. On the Rights and Duties of Nations in Time of War. Second Edition, Revised. 1875. Demy 8vo. 21s.

IX. MENTAL AND MORAL PHILOSOPHY, &c.

Bacon's *Novum Organum.* Edited, with English Notes, by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

— Translated by G. W. Kitchin, D.D. 1855. 8vo. 9s. 6d.

Berkeley. *The Works of George Berkeley, D.D.,* formerly Bishop of Cloyne; including many of his writings hitherto unpublished. With Prefaces, Annotations, and an Account of his Life and Philosophy, by Alexander Campbell Fraser, M.A. 4 vols. 1871. 8vo. 2l. 18s.

The Life, Letters, &c. 1 vol. 16s.

Berkeley. *Selections from.* With an Introduction and Notes. For the use of Students in the Universities. By Alexander Campbell Fraser, LL.D. Third Edition. Crown 8vo. 7s. 6d.

Fowler (T., D.D.). *The Elements of Deductive Logic,* designed mainly for the use of Junior Students in the Universities. Ninth Edition, with a Collection of Examples. Extra fcap. 8vo. 3s. 6d.

— *The Elements of Inductive Logic,* designed mainly for the use of Students in the Universities. Fourth Edition. Extra fcap. 8vo. 6s.

— and Wilson (J. M., B.D.). *The Principles of Morals* (Introductory Chapters). 8vo. boards, 3s. 6d.

— *The Principles of Morals.* Part II. (Being the Body of the Work.) 8vo. 10s. 6d.

Edited by T. FOWLER, D.D.

Bacon. *Novum Organum.* With Introduction, Notes, &c. 1878. 8vo. 14s.

Locke's *Conduct of the Understanding.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s.

- Danson (J. T.). The Wealth of Households.* Crown 8vo. 5s.
- Green (T. H., M.A.). Prolegomena to Ethics.* Edited by A. C. Bradley, M.A. Demy 8vo. 12s. 6d.
- Hegel. The Logic of Hegel;* translated from the Encyclopaedia of the Philosophical Sciences. With Prolegomena by William Wallace, M.A. 1874. 8vo. 14s.
- Lotze's Logic*, in Three Books; of Thought, of Investigation, and of Knowledge. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A., Fellow of University College, Oxford. 8vo. cloth, 12s. 6d.
- *Metaphysic*, in Three Books; Ontology, Cosmology, and Psychology. English Translation; Edited by B. Bosanquet, M.A. Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 12s.
- Martineau (James, D.D.). Types of Ethical Theory.* Second Edition. 2 vols. Crown 8vo. 15s.
- *A Study of Religion: its Sources and Contents.* 2 vols. 8vo. 24s.
- Rogers (J. E. Thorold, M.A.). A Manual of Political Economy*, for the use of Schools. Third Edition. Extra fcap. 8vo. 4s. 6d.
- Smith's Wealth of Nations.* A new Edition, with Notes, by J. E. Thorold Rogers, M.A. 2 vols. 8vo. 1880. 21s.

X. FINE ART.

- Butler (A. J., M.A., F.S.A.). The Ancient Coptic Churches of Egypt.* 2 vols. 8vo. 30s.
- Head (Barclay V.). Historia Numorum. A Manual of Greek Numismatics.* Royal 8vo. half morocco, 42s.
- Hullah (John). The Cultivation of the Speaking Voice.* Second Edition. Extra fcap. 8vo. 2s. 6d.
- Jackson (T. G., M.A.). Dalmatia, the Quarnero and Istria;* with Cettigne in Montenegro and the Island of Grado. By T. G. Jackson, M.A., Author of 'Modern Gothic Architecture.' In 3 vols. 8vo. With many Plates and Illustrations. Half bound, 42s.

Ouseley (Sir F. A. Gore, Bart.). *A Treatise on Harmony.*
Third Edition. 4to. 10s.

— *A Treatise on Counterpoint, Canon, and Fugue*, based
upon that of Cherubini. Second Edition. 4to. 16s.

— *A Treatise on Musical Form and General Composition.*
Second Edition. 4to. 10s.

Robinson (J. C., F.S.A.). *A Critical Account of the Drawings
by Michel Angelo and Raffaello in the University Galleries, Oxford.* 1870.
Crown 8vo. 4s.

Troutbeck (J., M.A.) and R. F. Dale, M.A. *A Music Primer*
(for Schools). Second Edition. Crown 8vo. 1s. 6d.

Tyrwhitt (R. St. J., M.A.). *A Handbook of Pictorial Art.*
With coloured Illustrations, Photographs, and a chapter on Perspective by
A. Macdonald. Second Edition. 1875. 8vo. half morocco, 18s.

Upcott (L. E., M.A.). *An Introduction to Greek Sculpture.*
Crown 8vo. 4s. 6d.

Vaux (W. S. W., M.A.). *Catalogue of the Castellani Collec-
tion of Antiquities in the University Galleries, Oxford.* Crown 8vo. 1s.

The Oxford Bible for Teachers, containing Supplementary
HELPS TO THE STUDY OF THE BIBLE, including Summaries of the several
Books, with copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture
History and the characteristics of Bible Lands; with a complete Index of
Subjects, a Concordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps.
Prices in various sizes and bindings from 3s. to 2l. 5s.

Helps to the Study of the Bible, taken from the OXFORD
BIBLE FOR TEACHERS, comprising Summaries of the several Books, with
copious Explanatory Notes and Tables illustrative of Scripture History and
the Characteristics of Bible Lands; with a complete Index of Subjects, a Con-
cordance, a Dictionary of Proper Names, and a series of Maps. Crown 8vo.
cloth, 3s. 6d.; 16mo. cloth, 1s.

LONDON: HENRY FROWDE,
OXFORD UNIVERSITY PRESS WAREHOUSE, AMEN CORNER,

OXFORD: CLARENDON PRESS DEPOSITORY,
116 HIGH STREET.

The DELEGATES OF THE PRESS invite suggestions and advice from all persons
interested in education; and will be thankful for hints, &c. addressed to the
SECRETARY TO THE DELEGATES, Clarendon Press, Oxford.

1877-1878

